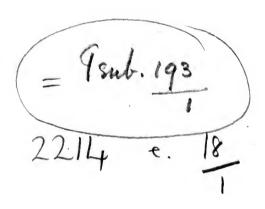
POLYBIOU HISTORIAI

Polybius, Ludwig August Dindorf, ...

Ø

66

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΙΙΣΤΟΡΙΑΙ.

POLYBII

HISTORIAE.

EDITIONEM A LUDOVICO DINDORFIO CURATAM
RETRACTAVIT

THEODORUS BÜTTNER-WOBST.

VOL. I.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXXII.

BIBLIOTHECA

SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

Aclianus ed. Hercher. 2 voll 9	Cicero, epistolae selectae ed. Dietsch.
varia historia90	2 partes 2.50
Aeneae comment. ed. Hug 1.35	2 partes 2.50 — epistolae ed. Wesenberg. 2 voll. 6.—
Asschines od Franke 90	Commodianus ed. Ludwig. I & II 2.70
Aeschines ed. Franke	Cornelius Nepos ed. Halm — . 30
singalas Statelas A 90	Cornutus ed. Lang 1.50
— einzelne Stücke à — .30 Alberti Troilus ed. Merzdorf 3.—	Contino Defensed F.C.
Alberti Irollus ed. Merzdorj 3	Curtius Rufus ed. Fofs 1.20 — ed. Vogel 1.20 Dares Phrygius ed. Meister 1.20 Demostheues ed. Dindorf. 3 voll. 4.56 — Auch in 6 Partes, à pars — . 7
Ammianus Marc. ed. Gardthausen.	— ed. Voget 1.20
2 voll 7.20 Anacreon ed. Rose. Ed. II 1.—	Dares Phrygius ed. Meister 1.20
Anacreon ed. Rose. Ed. II 1	Demosthenes ed. Dindorf. 3 voll. 4.50
Audocides ed. Bla/s. Ed. II 1.20	Auch in 6 Partes, à pars 7!
Anthimus ed. Rose 1.— Anthologia latina ed. Riese. I. 1 . 3.—	Dictys Cretensis ed. Meister 1.50 Dinarchus ed. Blafs 1.— Dio Cassius ed. Dindorf. 5 voll 13.50
Anthologia latina ed. Riese. I. 1 . 3	Dinarchus ed. Bla/s 1
— — I. 2 4.50	Dio Cassius ed. Dindorf. 5 voll 13.50
	Dio Chrysost. ed. Dindorf. 2 voll. 5.40 Diod. Siculus ed. Dindorf. 5 voll. 15.73
Antiphon ed. Blass. Ed. II 2.10	Died. Siculus ed. Dindorf. 5 voll. 15.7
Apollodorus ed Rekker 1 -	Dionysius ed. Kiefsling. 4 voll 10.80
Appollon. Rhodius ed. Merkel 1.— Appian ed. Mendelssohn. 2 voll 9.—	Dracontine ad de Duba 1 96
Appollon. Rhodius ed. Merkel 1.— Appian ed. Mendelssohn. 2 voll 9.—	Dracontius ed. de Duhn 1.20 Eclogae poet. latin. ed. Brandt . 1.—
Applan ed. menterssonn. 2 von	Unicomm Croscomm from ed
Archimedis opera omnia. Ed. **Reiberg.** 3 voll	Epicorum Graecorum fragm. ed.
Heiberg. 3 voll 18.—	Kinkel. Vol. I 3.— Erotici script. ed. Hercher. 2 voll. 7.50
Aristophanes ed. Bergk. 2 voll 3.—	Erotici script, ed. Hercher. 2 voll. 7.50
einzelne Stücke à45	Eudociae violarium ed. Flach 7.50
Aristoteles de partibus animal.	Euripides ed. Nauck. Ed.III. Vol.I&II&1.50
ed. Langkavel 1.80	— — Vol. III. Fragmenta 2.70 — Einzelne Stücke à — 30
de arte poetica ed. Christ 60	Einzelne Stücke à 30
- physica ed. Prantl 1.50	Eusebius ed. Dindorf. 4 voll 15
- Ethica Nicomachea ed. Susemihl 1.80	Eutropius ed. Dietsch
de coelo etc. ed. Prantl 1.20	Fabulae Aesopicae ed. Halm 90
de coelo etc. ed. Prantl 1.20 de coloribus, audibilibus,	Fabulae Roman. ed. Eberhard. Vol. 1 3.7
physiognomonica ed. Prantl60	Florus ed. Halm 1
— politica ed. Susemihl 2.40	Frontinus ed. Dederich 1.5
Arriani expeditio ed. Abicht 1.20	Gaius ed. Huschke 2.70
mit Vente	Calling of House 9 -all 9 9
mit Karte 1.50 scripta min. ed. Hercher . 1.— Athenaeus ed. Meineke. 4 voll 12.—	Gellius ed. Hertz. 2 voll 3.3
Address and Marchet 1	Heliodor ed. Bekker 2.4 Herodian ed. Bekker 1.2 Herodotus ed. Dietsch. 2 voll 1.3
Athenaeus ed. Meineke. 4 voll 12	Herodian ed. Bekker 1.2
Augustinus iter. ed. Dombart. 2 voll. 6	Herodotus ed. Dietsch. 2 voll n 1.5
Aulularia ed. Peiper 1.50	
Avienus ed. Breysig 1	— ed. Flach
Babrius ed. Schneidewin 60	Hesychius Milesius ed. Flach 7.
Boetius de inst. math. ed. Friedlein 5.10	Hieronymus ed. Herding 2.4
- de consolatione ed. Peiper 2.70	Historici Graeci minores ed. Din-
- comm. in libr. Aristotelis περί	dorf. 2 voll 8.2
έρμηνείας rec. Meiser. 2 voll. 8.70	dorf. 2 voll 8.2 Historia Apollonii ed. Riese 1.—
Bucolici Graeci ed. Ahrens 60	Homeri Ilias, kplt. 1 Band mit
	Einleitung von Sengebusch 2.2
Caesar ed. Dinter, kplt 1.50 — ed. Dinter. 3 voll à 1.— de bello Gallico. Ed. min — .75	Einleitung von Sengebusch 2.2 Odyssea, kplt. 1 Band mit
— ed. Dinter. 3 voll	Einleitung von Sengebusch 2.2.
de bello Gallico. Ed. min — .75	carmina T 1 /Ilias D 7
— civili, Ed. min 60	I. 2 (Hias II)
Cassius Felix ed. Rose 3	II 1 (Odveses I) 7
Catullus ed. Mutter	II 2 (Odyssea I)
Catullus, Tibullus, Propertius . 2.70	Horating od Miller
Cebetis tabula ed. Drosihn 60	Horatius ed. Müller 1 Hygini Gromatici liber ed. Gemoll — . 7. Hymni Homerici ed. Baumeister — . 7
Calana ed Darembera S -	Hygini Gromatici liber ed. Gemon
Consorings ed Hultsch 1 20	Hymni Homerici ed. Baumeister
Celsus ed. Daremberg 3.— Censorinus ed. Hultsch 1.20 Cicero ed. Müller. Pars II. Vol. I,	Hyperides ed. Blafs. Ed. II 1.3 Illadis carmina ed. Koechly 3
Pars IV. Vol. I. II. III, jeder à 2.10	Illadis carmina ed. Koechly 3
	Incerti auctoris lib. de Constantino
[Auch in 37 einzelnen Heften.]	Magno ed. Heydenreich 6
orationes selectae ed. Klotz.	losephus, Flavius, ed. Bekker. 6 voll. 12.6
2 partes 1.50	Isaeus ed. Scheibe 1.2
- orationes sel. edd. Eberhard	Isocrates edd. Benseler et Blafs. 2voll. 2.7
t Hirschfelder 2.—	Iuliani imp. op. ed. Hertlein. 2 voll. 6.7

ΠΟΛΥΒΙΟΥ Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Α Ι.

POLYBII H I S T O R I A E.

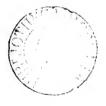
EDITIONEM A LUDOVICO DINDORFIO CURATAM

RETRACTAVIT

THEODORUS BÜTTNER-WOBST.

VOL. I.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXXII.

LIPSIAE: TYPIS R. G TEURNERI.

In nova Dindorfii editione Polybiana paranda cum nihil antiquius haberem, quam ut Vaticani codicis (A) auctoritatem, quam plurimi ducendam esse cum Hultschii disputationibus, tum inscriptionum testimoniis mire consentientibus cum Vaticani scripturis confirmatum est, diligenter et accurate sequerer, per se patet, me de genere dicendi Polybii, de quo grammaticam componere etiam nunc cogito, prorsus aliter sentire atque Naberum et Dindorfium. Quod autem huic editioni fines circumscripti sunt tam angusti, ut omnia singillatim perpendere et enarrare non possim, ea tantummodo putavi in praefatione esse commemoranda, quae in Hultschii editione inveniri non possint.*) Quae autem ex Dindorfii praefatione sumsi, inclusi uncis quadratis his [].

Denique ea verba, quae e contextu eiicienda esse videntur, ab aliis semper secrevi uncis quadratis, quae coniecturis addita sunt, inclusi plerumque uncis lunatis his ().

— Finem autem his verbis facere non possum, antequam gratias persolvi Hultschio, cui versatissimo in studiis Polybianis multa me debere, libenter confiteor.

^{*)} De ceteris in Fleckeiseni annalibus mihi erit disserendum.

PRAEFATIO.

Omnium codicum, quibus continentur Polybii libri quinque primi, est antiquissimus Vaticanus n. 124 (A) undecimo fere saeculo eleganter scriptus columnis bipertitis in foliis membranaceis formae quadratae maioris 304. Scriba ipse nomen in extremo libro quinto adiecit et diem (non annum), quo laborem perfecisse videtur, verbis his: πολυβίου ϊστο | ριῶν : ε | εὐτυχῶς | χοῶ | ἐγράφη χειρὶ ἐφραὶμ | μοναχοῦ | μηνὶ ἀπριλλίωι ε ίνδ. ε. Singulos autem versus codicis illius antiquissimi plerumque litteras inter 21 et 19, omnino igitur vicenas fere capere, quam versuum descriptionem ex ipso archetypo propagatam esse, Hultschius pluribus exposuit in Fleckeiseni annalibus (1867, 291. ss). Sed Ephraemum illum non modo archetypi codicis versus et orthographiam accuratissime servasse sed etiam dittographias haud raro in ipso contextu inventas mira cum fide descripsisse ex iis, quae sequentur, luculenter apparebit. Quamquam igitur scribae munere monachus ille sedulo functus est, tamen nonnullis locis1) proposuit emendationes modo bonas modo pravas. Primum quidem III, 6, 1 βουλόμενοι τὰς αἰτίας δποδεικνόναι ήμῖν, δι' ἃς ... notis // et / praefixis contrarium verborum ordinem ita restituit, ut hiatus, qui est inter δποδεικνύναι et ήμῖν, tollatur. Cum autem suspicari non possimus, Polybii usum evitandi hiatum notum fuisse librario, manifestum et apertum est, Ephraemum denuo inspicientem ea quae

¹⁾ In tota disputatione respexi tres libros primos; de aliis libris in praefatione alterius voluminis erit dicendum.

descripserat ex ipso codice archetypo errorem corre-Eadem ratione III, 110, 8 pro παρὰ τὸν Αυφιδον ποταμόν καλούμενον iisdem notis significavit restituenda esse π. τ. 'Α. καλούμενον ποταμόν, quem verborum ordinem Polybio aliis locis placuisse Quae cum ita sint, facere non possum, quin putem, eum librarium, qui codicem descripsit, solitum fuisse verborum ordinem errore turbatum notis # et / praescriptis corrigere neque manui alteri tales emendationes (III, 52, 5. 84, 13. IV, 26, 3) tribui posse. Sed est aliud quoque genus emendationum, de quarum origine paullo aliter iudicandum esse videtur. Quod enim ad III, 63, 4 δείν γὰο ἢ νικᾶν ἢ θνήσκειν ἢ τοῖς ἐγθροῖς ὑπογειρίους εἶναι ζῶντας, εἶναι δ' ἐκ μἐν ซอซี พเหลีย ล้ซิโอย .. in margine scriba perbene addidit νενέσθαι pro είναι, ex codice archetypo haustam esse hanc emendationem, non est quod exponam. III, 31, 3 quod in margine pro $vo\bar{v}v$ proposuit A_1 $v\bar{v}v$, non ex coniectura illud fluxisse, sed e codice denuo inspecto, e testimonio codicis Medicei (p. LXIX) concludi potest. Sed perraro Ephraemus coniecturas margini adscripsisse videtur locis his:

Ι, 3, 2. κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Λιβύην] A₁ in margine non recte addit τὴν ad Λιβύην. Cf. V, 33, 4: περί τε τὴν Ἰβηρίαν καὶ Λιβύην ἔτι δὲ τὴν Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν (addas post καὶ articulum) ἐπετελέσθησαν πράξεις.

I, 52, 4 οῖ γε Ῥωμαῖοι... οὐδὲν ἀπέλειπον τῶν ἐνδεχομένων, ἀλλ' εἴχ οντο τῶν ἑξῆς πραγμάτων] non recte ἔσχοντο.

II, 37, 6 διὰ τὸ τὴν μὲν ὁπὲρ τῶν προγεγονότων παρ' αὐτοῖς Ιστορίαν ὁπὸ πλειόνων ἐκδεδόσθαι καὶ γνώριμον ὑπάρχειν ἄπασιν] α pro I A₁ adscripsit, voluit igitur vix recte ἄπασαν.

ΙΙ, 71, 9 καθήκον ἂν εἔη .... τὴν βύβλον ταύτην ἀφορίζειν ἀκολούθως τῆ τε τῶν προγεγονότων πραγμάτων περιγραφῆ καὶ τῆ τῶν κεχειρικότων τὰ πρό τοῦ δυναστῶν καταστροφῆ] A_1 in margine non recte apposit στειῶν.

Quod autem praeter manum illam vetustissimam (A,) in codice Vaticano et altera manus, quae eiusdem fere aetatis est (A2) et duae tresve recentiores (Ar) exstant, primum, nisi fallor, nobis exquirendum esse videtur, utrum varietas scripturae a manu secunda repraesentata ex alio antiquo codice sit repetita, an ea, quae ad supplendum aut emendandum conferantur. a correctore quodam aut feliciter aut imperite sint excogitata. Quod faciam ita, ut eorum librorum, quorum contextus hoc volumine contineatur, omnes locos. quibus varietas quaedam sit in codice Vaticano, enarrem atque ostendam, cum manus primae auctoritatem et fidem esse perbonam, tum emendationes aliarum manuum esse tales, quales quisque hodie coniectura facillime inveniat. Iis locis vero, quibus mihi videntur emendationes pravae esse propositae, asteriscos apposui.

Ι, 2, 1. 'Ως δ' ἔστι παράδοξον και μέγα τι περί την ημετέραν δπόθεσιν γένοιτ' ἂν οθτως μάλιστ' εμφανές

A₁] τὸ A₂.

I, 3, 6. νομίσαντες το πυριώτατον .. μέρος αύτοῖς ηνύσθαι πρὸς την τῶν ὅλων ἐπιβουλήν] ἐπιβολήν $\mathbf{A}_2$ eraso v.

Ι, 6, 8. ποιησάμενοι τοὺς τὴν Ἰταλίαν οἰκοῦντας τὸς αὐτούς] κατοικοῦντας* Α₂. ΙΙ, 23, 12: οἰ τὴν

Ίταλίαν οἰκοῦντες.

I, 11, 15 — I, 13, 8. 'Vocabulum νυ (ἐπιγενομένης τῆς νυ|κτός) ultimum est in codicis A folio septimo; deest folium octavum, suppletum a manu recentissima; incipit antiqua scriptura folio nono a verbis
καὶ προθέσει.' Cf. pag.

Ι, 15, 10 Συρακοσίων] * Συρακουσίων Α2.

I, 18, 6. πέντε μὲν οὖν ἴσωυς μῆνας.. διέμενον] *ἴσους manus secunda videtur imperite correxisse e dittographia, quae fuisse videtur in archetypo ἴσως et ἴσους. Recte revocavit Casaubonus ἴσως.

Ι, 21, 2. ἄμα πάντας ἀναπίπτειν ἐπ' αὐτοὺς ἄγον-

τας τὰς χεῖρας] Ar in margine: ἐφ' αὐτούς.

Ι, 26, 12. τούτων δ' έκατέρα* ^{1}) συνεχ* * ς κατά μίαν ναῦν ἐπιτάττοντες] A_2 : έκατέρα συνεχεῖς.

Ι, 26, 13. ἐπεὶ δὲ δὴ τὸν πρῶτρν καὶ δεύτερου

στόλον ... ἔταξαν] Α2: ἐπειδὴ δέ.

Ι, 27, 5. "Αννων δ περί τον 'Ακράγαντα ληφθείς

τη παρατάξει] Α2: λειφθείς.

Ι, 27, 9. δ μεν ούν πρώτος και δεύτερος στόλος επέκειτο τοῖς φεύγουσι, τὸ δὲ τρίτον και τὸ τέταρτον στρα-

τόπεδον ἀπεσπᾶτο]* ἀπέσπαστο: Α2.

I, 27, 12. αμα δὲ καὶ τῶν συναγωμιζομένων ἀμφοτέρων τῶν στρατηγῶν ἐν ὄψει τῶν ἡγουμένων ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον] Α₂: τῷ. — Post στρατηγῶν addit Α₁ καὶ τῶν, Α₂ emendat hiatum Polybio inculcans: καὶ τῷ. Haec verba, quae ex antecedentibus falso irrepserunt hunc in locum, delet optime vir quidam doctus in codice Parisino 1649 ex editione principe descripto. (Hoc de libro, quem appellat Schweighaeuserus Reg. B. v. Schweigh. I, 19 ss. 52 ss. Hultschii praef. I, x.)

Ι, 30, 1. Οί δὲ Καργηδόνιοι . . . πρῶτον, μὲν στρα-

τηγούς ξαυτών είχοντο δύο] Α, είλοντο.

I, 31, 2. τὸ τῶν Νομάδων ἔθνος συνε|**** θέμενον²) αὐτοῖς οὐκ ἐλάττω, πλείω δὲ τῶν Ῥωμαίων εἰργάζετο κακὰ τὴν χώραν] A_2 : *συνεπιθέμενον. Cum autem vestigia litterarum quattuor erasarum πιτι etiamnusc compareant, revocandum est participium prae-

sentis unice huic loco aptum cum Nabero.

I, 31, 8. το δε συνέδοιον των Καρχηδονίων διακούσαν τα προτεινόμενα παρά τοῦ στρατηγοῦ των Ρωμαίων, καίπερ σχεδον ἀπεγνωκότας τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, ὅμως οῦτως ἀνδρωδως ἔστη . . .] Cum notum sit, structuras ad sensum per totam Graecorum orationem latissime esse pervagatas (cf. Bernhardyi paralip. synt. gr. p. 25 ss.), Polybius quoque vocibus collectivis addere solet verba pluralia, quemadmodum

^{1) *} indicat, singulas litteras esse erasas.

^{2) |} indicat versum excuntem.

fecit I, 34, 2 τότε δή καὶ τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον κατά τὰ παρ' αὐτοῖς έθη συνεψόφησαν τοῖς ὅπλοις καὶ συναλαλάξαντες δομησαν (Ag: συναλαλάξαν δομησεν est reiiciendum) έπὶ τοὺς πολεμίους; III, 16, 1 διὸ καὶ πρὸς ταύτην άρμοζόμενοι την υπόθεσιν ή σύγκλητος έκρινεν1) (quod Casaubonus caute proposuit άρμοζομένη temere recepit Scaliger); fr. 119 Di. 71 Hu. ἡ σύγκλητος πλείονος ἐπιστροφῆς είναι τὸ πρᾶγμα νομίσαντες. Quae cum ita sint, hoc tamen loco tantum abest, ut ἀπεγνωπότες, levissima mutatione facta, liberiori dicendi generi Polybii concedamus ut emendatio manus secundae ἀπεννωκός qua fiat sermo concinnus et rotundus recipienda esse videatur.

Ι, 32, 7. τηλικαύτην έποζει διαφοράν παρά την τῶν πρότερον στρατηγών απειρίαν, ώστε μετά πραυγής έπισημαίνεσθαι τούς πολλούς και σπεύδειν ώς τάγιστα συμβαλείν τοις πολεμίοις] προτέρον et προτέρων per dittographiam sunt in codice; Hultschius rectissime recepit πρότερου. — Pro aoristo συμβαλεῖν A₂ praesens *συμ-βάλλειν non feliciter correxit. 'Amat Polybius verbum σπεύδειν vel σπουδάζειν cum aoristo construere. I. 30. 6. 33, 1. 37, 5 etc.' Schw.

Ι, 39, 1. Γνάιος Σερουίλιος καὶ Γάιος Ἐμπρωϊος²) (sic) ανέπλευσαν Α: * Εμπρωνιος, voluit Σεμπρώνιος.

Ι, 39, 3. ἐν ή προσπεσόντες είς τινα βραχέα διὰ την απειρίαν, γενομένης αμπώτεως και καθισάντων των πλοίων είς πάσαν ήλθον ἀπειρίαν] Α: * ἐπιγενομένης. Scriptura manus primae est tenenda; similiter scribit Polybius XX, 5, 7: 'Aντίγονος . . πλέων ἐπί τινας πράξεις πρός τὰ ἔσχατα τῆς Βοιωτίας, πρός Λάρυμναν παραδόξου γενομένης άμπώτεως εκάθισαν είς τὸ ξηρον αι νήες αὐτοῦ.

2) Solent in cod. Vaticano nomina propria litteris minutis scribi, sed equidem semper nostram consuctudinem secutus sum.

Xen. Hell. VII, 5, 26 συνεληλυθυίας γὰο σχεδὸν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀντιτεταγμένων, οὐδεὶς ἡν ὅστις οὐκ όρετο . . . Pol. III, 86, 6 sq . . άλλα και την σύγκλητον αύ-την συνέβη διατραπηναι. διό και παρέντες την κατ' ένιαυτόν άγωγην τῶν πραγμάτων... μειζόνως ἐπεβάλοντο βουλεύεσθαι...

I, 39, 8. τοὺς μὲν στρατηγοὺς ἀπέστελλον, Λεύκιον Καικίλιον καὶ Γάιον Φούριον] Α2 *Κεκίλιον correxit, quod in capite sequenti forma illa falsa κεκίλιος quater in codice erat scripta. Rectam formam Καικέλιον habet titulus quidam, quem edidit Homollius (Bull. corr. héll. 1879 p. 158).

 $I,\,40,\,12$. προσπεσόντων δὲ τῶν θηρίων καὶ τιτρωσκομένων μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ τείχους τοξευόντων . . . ταχέως

διεταράχθη] Post τῶν recte addit A2 ἐκ.

Ι, 42, 2. η_S μὲν γὰρ δ μεταξὺ τόπος ἐστὶ πορευτός, η_S δὲ παντός Λ_T : πλωτός in margine. III, 59, 3 τῶν δὲ λοιπῶν τόπων . . . πλωτῶν καὶ πορευτῶν γεγονότων.

I, 42, 9. τέλος ξέ πύογους τοὺς συνεχεῖς τῶν προειημένων πάντας ἄμα κριοκοπεῖν ἐνεχείρησαν] Versum
omissum κατέβαλον τοὺς δὲ λοιποὺς post προειρημένων
adiecit A₁ (ita Hultschius in Fleckeiseni annal. 1867,
291) aut A₂ (ita in editione Hultschius p. 51 adn.
crit.). Ipse Hultschius vero cum dubitet, utrum additamentum illud auctoritati manus primae an secundae
sit tribuendum, cumque manus secunda ne ullo quidem
loco ullam lacunam, quae sit in codice, expleat, facere
non possum, quin negem, hoc ex loco quidquam depromi
posse ad auctoritatem manus secundae confirmandam.

I, 42, 13. πολλούς ύπὲς τούτου τοῦ μέςους καὶ παραβόλους ἀγῶνας δ**συνίστατο] Pro emendatione manus secundae *δὴ συνίστατο Hultschius multo aptius restituit διασυνίστατο.

- I, 43, 1. συλλαλήσαντες αὐτοῖς αὐτοῖς (vestigia primae manus) ὑπὲρ τοῦ τὴν πόλιν ἐνδοῦναι] A_2 : *αὐτοὶ ἑαντοῖς hiatum non curans. Hultschius cum Benselero non sine specie verisimilitudinis proposuit συλλαλήσαντες αὐτοῖς.
- I, 43, 3. έὰν έμμεινωσι τῆ πρὸς αὐτὸν πίστει καὶ μὴ κοινωνήσωσι τοῖς έξεληλυθόσι τῆς έπιβολῆς] A_2 : *ἐπιβουλῆς.

İ, 43, 8. 'Αλέξων δὲ πρότερον 'Απραγαντίνους εσωσε ... την πόλιν] Α, 'Απραγαντίνοις.

Ι, 44, 4. τὸ μὲν διακωλύειν τὸν ε*ι*** πλοῦν τῆς βοηθείας ἀπέγνωσαν Α. επίπλουν ex § 7. A. in margine: * εἴσπλουν. Quae errore in codice scripta fuisse videntur haec: τὸ μὲν διακωλύειν τὸν ἐπὶ τὸν πλοῦν recte correxit manus altera.

Ι, 45, 7. ἀλλ' έτοίμως έβοήθουν] A_r : *παρεβοήθουν. Ι, 45, 11. οί γὰρ ἀρχῆθεν ἐπ' αὐτῷ τούτῷ παρ' άμφοῖν ταχθέντες, οί μεν έπὶ τὸ τρέψασθαι τοὺς έπὶ τῶν ἔργων, οἱ δ' ἐπὶ τῷ μὴ προέσθαι ταῦτα, τηλικαύτην ἐποιοῦντο φιλοτιμίαν ..] $\mathbf{A}_2$: ἐπὶ τῷ τρέψασθαι.

I, 45, 12. στύππιον] Ar in margine: *στυπεῖον. cf.

V, 89, 2. Teneo στυππίον.

Ι, 46, 6. δ δε καταρτύσας την ίδιαν ναῦν ἀνήγθη] Α: καταρτίσας.

Ι, 46, 6. περί τετάρτην ήμέραν... είσέπλευσεν Α. ώραν.

Ι, 46, 8. τὰς ἀρίστας πλευύσας Α. άριστα.

Ι. 46. 12. οὐδενὸς δὲ τολμῶντος ἐπ' αὐτὸν ** νάγεσθαι διὰ τὸ τάγος τῆς εἰρεσίας, ἀπέπλευσε Α: * ἐνάγεσθαι. Rectissime Hultschius correxit ἀντανάγεσθαι (coll. XVI, 8, 5 οὐδενός ἐπ' αὐτοὺς ἀνταναγομένου), cum etiamnunc sub prima rasura compareat r.

Ι, 47, 1. μέγιστα δὲ συνεβάλλετο πρὸς τὴν τόλμαν αὐτοῦ τὸ διὰ τῶν προβραγέων ἐκ τῆς ἐμπειρίας ἀκριβῶς σεσημαιῶσθαι τὸν εἴσπλουν A, in margine τ i. e. * αὐτῶ.

- Ι, 47, 2. ἐλάμβανε τὸν .. πύργον .. οῦτως ώστε τῶ ('ut videtur') πρός την Διβύην τετραμένοις πύργοις τῆς πόλεως ἐπιπρόσθεσιν ἀπᾶσι . .] Pro τῷ et τετραμένοις Α, recte emendat τοῖς et τετραμμένοις. Sed quae non tam facile corrigi potuerunt ἐπιπρόσθεσιν ἀπᾶσι, aptius coniectura Boecleri ἐπιπροσθεῖν ἄπασι, quam emendatione manus recentis *ἐπίπροσθεν εἶναι πᾶσι sunt restituta.
- Ι, 47, 2 πρώρ | ραν (pro πρῶρραν)] *πρώραν Α2. Similiter I, 50. 4. 6. V. quae Hultschius exposuit l. c. p. 311.

Ι, 47, 10. και κα**αρτίσαντες αὐτήν Α: καταρτίσαντες.

Ι, 48, 5. ώς δ' αν των μέν κατασκευασμάτων διά τὸν γρόνον εὖ παρεσκευασμένων A, in margine: *ώς αν δε.

Ι, 48, 5 . . . τῆς δὲ τοῦ πνεύματος βίας φυσώσης κατ' αὐτῶν τῶν πύργων καὶ μηχανημάτων] Αr post μηχα-νημάτων inter lineas adiicit: διασαλευούσης τὰς βάσεις, auod additamentum scribae cuiusdam prorsus respuendum est.

Ι, 49, 5. τους δ' επιβάτας έκ παντός επέλεξε τοῦ στρατεύματος έθελοντήν τοὺς ἀρίστους] Α_τ: *έθελοντάς. Ι, 49, 7. πατιδών "Αταρβος... έξενίσθη] Α_τ ex se-

quentibus correxit: 'Ατάρβας.

Ι, 49, 10. των δε συλλε * θέντων επεβάλετο διά Βοαγέων είς εννοιαν αὐτοὺς ἄγειν] Α,: συλλεχθέντων.

I, 50, 3. τους ταρσούς έθραν **(vel***) αί νῆες άλλήλαις συγκρούουσαι A: * έθραυον. Hultschius resti-

tuit: έθραύονθ'.

Ι, 50, 6. 'Ατάρβας δέ . . . δπέστησε την ξαυτοῦ ναῦν άντίποωρρον τοῖς πολεμίοις ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ πέλαγος μέρους. αμα δε και των επιπλεόντων αεί τοῖς συνάπτουσι προσεπιταττομένοις ταὐτὸ ποιεῖν παραγγείλ** διὰ τῶν ύπηρετῶν. καταστάντων δὲ πάντων εἰς μέτωπον, σημήνας διὰ τῶν συνθημάτων τὰς μὲν ἀργὰς ἐποιεῖτο τὸν ἐπίπλουν ἐν τάξει ...] A: *προσεπιταττόμενος *παρήγγειλε. Cum Hultschio suspiceris παραγγείλας, neve tamen lacunam esse contendas, sed verba sic inter se coniungenda esse videntur: 'Ατάρβας δε ... υπέστησε .... ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ πέλαγος μέρους αμα δὲ καὶ..... ταὐτὸ ποιεῖν παραγγείλας διά τῶν ὑπηρετῶν, καταστάντων δὲ πάντων εἰς μέτωπον σημήνας διὰ τῶν συνθημάτων τὰς μὲν ἀρχὰς ἐποιεῖτο . . . .

Ι, 51, 6. τότε μεν περιπλέοντες, τότε δε .. προσ-

πίπτοντες Α.: τοτέ ... τοτέ.

ibid. δυσχρήστους ίδία το βάρος των πλοίων]

δυσγρηστούσι δια: Α.

- Ι, 51, 11. δομησε πρός φυγήν .. και σύν αὐτῷ περί τριάκοντα νηας] A2: *νηες. Cf. quae Hultschius exposuit in Fleckeiseni annal. 1867, 303.
- Ι, 51, 12. τῶν δὲ λοιπῶν σκαφῶν . . . ἐκυρίευσαν οί Καρχηδόνιοι . . . ὅσοι μὴ τῶν ἀνδρῶν τὰς ναῦς εἰς τὴν γην εκβάλλοντες απεχώρησαν Α: εκβαλόντες.

Ι, 52, 6. Ὁ δ' Ἰούνιος .. προσλαβῶν τὰ συνηντη-πότα τῶν πλοίων ... παρεκομίσθη .. εἰς τὰς Συρα-κούσας] $\mathbf{A}_{\mathbf{r}}$ super versum adiicit *συγκατηρκότα.

Ι, 53, 8. προσαγγειλάντων δὲ τῶν σκοπῶν πλῆθος

ξκαν ων πλοίων προςφέρεσθαι . . ἔπλει As: Ικανόν.

I, 53, 10. of δὲ νομίσαντες οὐν ἀξιό χρεω* σφᾶς αὐτοὺς εἶναι] $\mathbf{A}_2$ vel $\mathbf{A}_r$: ἀξιόχρεως.

Ι, 55, 5 έγένετο πρός τὸ καινοτομήσαί τι] *τῷ Α.

Ι, 55, 10. ετήρει .. αμφοτέρους τους τόπους καί μαλλον έπι του της αναβολης . .] Ar addit in margine: * ἐτρέπετο καιρόν. Mutandum esse videtur cum Schweighaensero êmi in êm.

Ι, 56, 1. τούτω κατά τὸν στόλον ἐνεχείρησαν] Α,

et ante κατὰ addit τὰ et ἐνεχείοισαν corrigit.

Ι, 56, 3. καταλαμβάνει τον έπὶ τοῖς Είρκτοῖς λεγόμενον τόπον] A_r : *τῆς Είρκτῆς. Cum Hultschio (l. c. p. 301) recipias rais Elentais.

Ι, 56, 4. δ περιεχόμενος τόπος εὔβοτος δπάρχει . . . Θηρασίμων δὲ θηρίων . . ἄμοιρος] A_r in margine: οὕτως

θανασίμων.

Ι, 56, 8. προσόδους δὲ τὰς πάσας ἔχει τρεῖς τὰς δυσχερεῖς] Α₂: *προόδους. Cum Bekkero pro τρεῖς τὰς restituendum esse videtur τριττάς.

Ι, 56, 9. οὐ μιπρούς οὐδὲ τοὺς τυχόντας Ῥωμαίους ἀγῶνας καὶ πινδύνους παρεσκεύασεν] Α2: Ῥωμαίοις.

Ι, 56, 11. δεύτερον δὲ κατὰ γῆν παραστρατοπεδευσάντων (ita emendat codicum παραστρατοπεδεύσας των scriba codicis Reg. B.) αὐτῷ Ῥωμαίων πρὸς τῆς Πανορμιτῶν πόλεως] Α,: πρό.

Ι, 59, 9. τόν τε περί τὰ Δρέπανα λιμένα κατέσχε καὶ τοὺς περί τὸ Διλύβαιον δρους] Α2: δρμους pro δρμους.

Ι, 59, 10. συστησάμενος δὲ περὶ τῆς ἐν τοῖς Δρεπάνοις πόλιν ἔργα ...] Α2: τήν.

Ι, 59, 12. άθλητας απετέλεσαν πρός το προκεί-

μενον ... τοὺς ναύτας Α2: ἀπετέλεσε.

Ι, 62, 4. μέχοι μέν γὰρ ἐκ τῶν καταλόγων ἡν τις έλπὶς ἐν τοῖς ὑποκειμένοις] Α: κατὰ λόγον.

I, 62, 7. τοῦ δὲ Λυτατίου προθύμως δεξαμένου τὰ παρακαλούμενα διὰ τὸ συνιδέναι τοῖς σφετέροις πράγμαι τετρυμμένοις] Α_r: συνειδέναι.

Ι, 64, 6. τούς γε μην ἄνδρας οὐ μικρῶ, πολλῶν

δὲ γενναιοτέρους ἐν παντὶ [Ρωμαίους] Α2: πολλώ.

I, 65, 5. έπεὶ δὲ τὸν πόλεμον τοῦτον ἐπιστῆσαι μὲν ἄξιον] A_2 : ἐπὶ.

Ι, 66, 1. ἀποκατέστησε τὰ περί τὸν Έρυκα δυνάμεις

είς τὸ Λιλύβαιον ὁ Βάρκας] Α.: τὰς.

I, 67, 1. εἰς τὴν Σίκκαν. Per dittographiam habet A Σίκκαν et Σύκκαν. (I, 66, 10 A: Σίκ*αν sine accentu.) Recta forma est servata I, 66, 6 εἰς τινα πόλιν τὴν προσαγορενομένην Σίκκαν.

Ι, 67, 11. ἐξ ὧν ἦν ἀσαφείας ἀπιστίας ἀμιξίας ἄπαντα

πλήρης] Α. πλήρη.

Ι, 69, 8. λαμβανόμενοι βραχείας ἀφορμῆς ἐκ τοῦ τὸν Γέσκωνα***** ὀψώνια διαλύειν . . . συνέτρεχον εὐθέως εἰς ἐκκλησίαν] A_2 in rasura τὰ μέν.

Ι, 69, 13. ὅτε τις ἄρξαιτο βάλλε λέγειν οῦτως ἐγένετο

('ut videtur') πανταχόθεν] Α2: έγίνετο.

Ι, 70, 8. έξαπέστελλον πρέσβεις ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν

Λιβύην πόλεις] Α2: τάς.

I, 71, 6. πρὸς * ε τούτοις οὐχ ὅπλων πλῆθος . . . παρ' αὐτοῖς ἡν] A_2 : δὲ. Similiter A_2 in rasura praebet I, 81, 10 δέ.

Ι, 75, 4. τῶν γεο | λόφων] Α2 vel Ατ γεωλόφων. Ι, 77, 4. τοὺς μετ' αὐτ' ἀρίστους Γαλάτας] Α.

τοὺς μετ' Αὐταρίτου ex sequentibus correxit.

- Ι, 79, 11. ὁ Σπένδιος πρῶτον μὲν παρεκάλει μὴ πιστεύειν τὴν ὁπὸ τοῦ στρατηγοῦ .. γεγενημένη φιλανθρωπια] $A_{\mathfrak{g}}$: *τῆ ὁπὸ τοῦ στρατηγοῦ .. Quamquam autem constat, Polybium cum πιστεύειν coniungere dativum, hoc tamen loco cum manu prima accusativum tenendum esse puto, quod et apud alios scriptores idem usus invenitur et hiatus, qui est post τῆ, a Polybio prorsus alienus est.
- I, 81, 4. πρός δὲ τὸ λοιπὸν ἐδογματοποίησαν καὶ παρήνεσαν αυτοῖς] A_2 : ἑαυτοῖς pro αὐτοῖς.

ibid. $\ddot{o}$ μὲν ἂν λάβωσι τῶν Καρχηδονίων] A_2 : $\ddot{o}$ ν. I, 81, 10. ἔθη μοχθηρὰ καὶ στροφήν ἐκ παίδων κακήν] A_{τ} τροφήν.

Ι, 82, 13. περί τε ταῦτα καὶ τάλλα Ναραυάτου

Νομάδος Αχ: Ναραύα τοῦ.

Ι, 83, 1 οι δὲ Καρχηδόνιοι περικλειόμενοι πανταχόθεν ἡναγκάζοντο καταφεύγειν ἐπὶ τὰς Ἱέρων ἀεὶ μέν ποτε .. μεγάλην ἐποιεῖτο σπουδήν]. Sub τὰς A_τ addidit συμμαχίδας πόλεις |ἐπιστὰς δέ. Hultschius proposuit: τὰς συμμαχίδας πόλεις. ὁ δ' Ἱέρων ... Ut in propatulo sit, quae fuerit origo lacunae, hoc fere modo eam explendam esse putavi:

έπι τὰς συμμαχίδων πόλεων έλπίδας ' Ίέρων δ' ἀεί . . . . .

Ι, 85, 2. τότε προδήλου τῆς αἰτίας... ὑπαρχούσης ἔκριναν οἱ περὶ τὸν... Ζαίρξαν (ut videtur)] A_2 αἰκίας... Ζά*ρζαν.

I, 86, 1. $Ποᾶξαι δὲ τὰ ποοδεδηλωμένα τοῖς Καρχη-δονίοις αὖθις ἐλπίδα παρέστησε μεγάλην] <math>A_2$ (vel A_r): Ποάξας.

Ι, 86, 7. της τύχης.. αμφοτέροις έναλλαξ διδούσης

άφορμης είς δπερβολήν] Α: ἀφορμάς.

I, 87, 5. ἠναγκάσθησαν συγχωρεῖν καὶ πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις οἱ περὶ τὸν "Ανν***να] Ας: "Αννωνα.

Ι, 87, 7. πολλούς γὰρ ἐποιήσαντο (scil. πινδύνους) περί τε τὴν Λ επτὴν προσαγορευομένην] Λ_2 : Λ έπτιν.

Ι, 87, 10. δ δὲ Μάθως ὁποχείοιος ἐγένετο τοῖς

έχθοοῖς ζωγοία] Α2: *ζωγοεία ex II, 8, 2.

II, 1, 2. 'Ρωμαΐοι δ' ἐπεκράτησαν τῆς δλης νήσου πλην τῶν δφ' ϵ ερῶν ταττομένων μερῶν] A_2 : *'Ιέρωνι. Hultschius rectius emendavit 'Ιέρωνα (l. c. p. 296).

ΙΙ, 2, 2. Εγνωσαν διαβαίνειν διά τινας τοιαύτας

altlas] $\delta \hat{\epsilon}$ ante $\delta \iota \alpha \beta \alpha l \nu \epsilon \iota \nu$ addit A_2 in margine.

II, 2, 8. συνάψαντες δὲ τοῦ χρόνου τῶν ἀρχαιρεσίων] A_2 : συνάψαντος.

II, 3, 3. οι δ' Αλτωλοί συνέντες τὸ γινομενον... ήσαν ἐκπλαγεῖς] A_2 : *γενόμενον.

II, 5, 1. οί δ' έξαποσταλέντες την μέν πρώτην έπιβολην έτιον έπι την 'Ηλείαν Α2: έσχον ex II, 11, 2.

II, 5, 2. διὰ γὰς τὸ μῆκος τῆς παςαλίας καὶ διὰ τὸ μεσογαίους είναι τὰς δυναστευούσας ἐν αὐταῖς πόλεις, μικςαὶ καὶ βραδεῖαι λίαν ἐγίνοντο ... αί παςαβοήθειαι] Α2: μακςαί.

ΙΙ, 5, 6. προσαγγελθέντος δ' αὐτοῖς Κερδί δελον... παραγίνεσθαι Α_r in margine: * Σκερδιλάϊδος ex II, 6, 6.

II, 7, 1. τὸ μὲν γὰρ ἀνθρώπους ὅντας παραλόγως περιπεσεῖν τινῶν τῶν δεινῶν . . . τῆς τύχης . . . ἐστὶν ἔγκλημα] A_r : τινί.

II, 8, 11. πειρασόμεθα δη θεοῦ βουλομένου] *δὲ: $\mathbf{A_2}$.

II, 8, 12. ή δὲ .... ἐπὶ τοσοῦτον ἐξωργίσθη .. ὡς .. ἀποπλέουσιν αὐτοῖς ἐπαποστεῖλαί τινας τὸν παρρησιασάμενον τῶν πρέσβεων ἀποπτεῖναι] A_2 in marg.: Γρ *πρεσβευτῶν ex II, 8, 9.

II, 9, 4. ἐπιγενομένης δὲ ... τῆς ἀπὸ τῶν πλοίων β οηθείας .... ἑ α δίως κατεῖχον τὰ πλεῖστα τῶν το $(\chi \omega \nu)$

 A_2 : τειχῶν.

II, 10, 3. οἱ δ' Ἰλλυριοὶ ζεύξαντες τοὺς παρ' αὐτῶν λέμβους . . . συνεπλέκοντο τοῖς πολεμίοις] $\mathbf{A}_2$ vel $\mathbf{A}_r$: *αὐτοῖς pro αὐτῶν.

ΙΙ, 11, 2. τὴν μὲν οὖν πρὸς την ἐπιβολὴν ἔσχε

πλείν δ Γνάιος] Α2: *προτην, voluit πρώτην.

Π, 11, 10. 'Ρωμαίου δὲ καὶ τοὺς Ἐπιδαμνίους παραλαβόντες εἰς τὴν πίστιν προῆγον] Α₂: 'Ρωμαίοι pro 'Ρωμαῖοι. Π, 12, 5. τυχόντες δὲ παρ' ἐκατέρου τῶν ἐθνῶν

Π, 12, 5. τυχόντες δὲ πας' ἐκατέρου τῶν ἐθνῶν τῆς καθηκούσης φιλανθρωπίας αὐθις ἀπέπλευσαν | εἰς τὴν Κέρκυραν ἱκανοῦ λοιπὸν τινος ἀπολελυκότες φόβου τοὺς Ἑλληνας] Α, delet λοιπόν.

II, 13, 3. δυ καὶ θεωφούντες Ῥωμαῖοι μείζω καὶ φοβερωτέραν ἤδη συνισταμεν** δυναστείαυ, ὅρμησαν....]

Α2: συνισταμενον

II, 13, 5. αὐτόθεν μέν οὖν ἐπιτάττειν ἢ πολεμεῖν οὐ | κατετόλμων τοῖς Καοχηδονίοις] Α₂: *οὐκ ἐτόλμων. Κατατολμᾶν est vocabulum Polybii proprium: I, 47, 10:

έκώλυσαν τούς κατατολμώντας καὶ πλέοντας εἰς τὸ Λιλύβαιον. ΙΙΙ, 103, 5: παρωρμήθη πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ κατατολμᾶν τῶν πολεμίων. ΙV, 7, 4 al.

ΙΙ, 14, 3. οθτως γὰς ἔσται καὶ τὰ περὶ τὰς πράξεις διαφέροντα κατανοείν βέλτιονα] Α: *κατά τὸ νοείν. Hoc ex loco luculentissime apparet, emendationes manus secundae tribuendas esse scribae cuiusdam ingenio modo apte modo inepte corrigentis. Qui cum putaret, verba inter se conjungenda esse sic: τὰ περὶ τὰς πράξεις διαφέροντα ούτως έσται βελτίονα, facere non potuit, quin illud κατανοεῖν mutaret in κατὰ τὰ νοεῖν. Sed Scaliger pro βελτίονα, quod corruptum esse prodit ipse hiatus (βελτίονα, ὑπογραφέντων . . .) optime proposuit βέλτιον atque ita totam difficultatem solvit.

II, 14, 6. Μασαλίας Α2: Μασσαλίας ex § 8 petitum. ΙΙ, 16, 3. τούτοις (seil. τοῖς Τυροηνοῖς) δὲ συνεγεῖς

έκάτερον τὸ κλίμα νέμονται τῶν προειρημένων ὀρῶν "Ομβροι] A2 in margine: *ὄσομβροι super ő scripto i.

 Π , 16, 7. ποιεί δὲ τὴν ἐκβολὴν δυσὶ στόμασιν εἰς τοὺς κατὰ τὸν ᾿Αδρίαν τόπους] $\mathbf{A}_2$: *κόλπους.

ΙΙ, 18, 9. ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ φόβου τριακαίδεκα μέν έτη την ήσυχίαν έσχον, μετά δὲ ταῦτα συνορώντων αύξανομένην την 'Ρωμαίων δύναμιν ελοήνην έποιήσαντο Α: συνορώντες.

ΙΙ, 22, 11. διόπεο ἀσφαλισάμενοι τὰ πρὸς τοὺς Καρχηδονίους διὰ τὸν πρὸς τὸν 'Ασδρούβαν δμολογιῶν . . .

ένεγείρησαν . . .] Α.: των.

ΙΙ, 23, 1. οἱ δὲ Γαισάται Γαλάται . . . ἦπον . . εἰς τὸν Πάδον ποταμὸν γαλατα * δ' ἔτει μετὰ τὴν τῆς χώρας διάδοσιν δγδόω A: *γαλαται δ' έτει. Recte delevit Schweighaeuserus duo verba γαλαται δ', quae ex antecedentibus importune inserta esse videntur.

ΙΙ, 24, 16 των δυνάμεων ὅπλα βαστάζειν Α, δυ-

ναμένων.

ΙΙ, 27, 5. ὥρμησε σπεύδων περικαταλαβέσθαι (an προσκαταλαβέσθαι) την ακρολοφίαν Α: προκαταλαβέσθαι ex § 6.

II, 30, 2. τοῖς . γυμνοῖς προεστῶσι παρὰ τὴν προσδοκίαν τοῦ πράγματος συμβαίνοντος τἀναντία πολλὴν ἀπορίαν . . παρεῖγε τὸ γινόμενον] Α₂: *συμβαίνοντες.

ἀπορίαν... παρείχε τὸ γινόμενον] A_2 : *συμβαίνοντες. II, 30, 3. γυμνὰ καὶ μείζω τὰ σώματα η ν] A_2 : σώματ' Quicunque contextum Polybii accurate pertractat, facere non potest, quin inveniat, Polybium amasse tales elisiones, quales sunt πάντ' η ν, τοιαῦτ' η ν al. Itaque hiatum A_2 aeque expulit atque scriba codicis Bavarici, quem omnes consentiunt, omnia e suo ingenio emendasse (v. p. XLII).

ΙΙ, 30, 6. ἐποίει μάχην ἐχυράν] Α2: *ἰσχυράν.

II, 30, 9. ἐπεὶ δ' ἐξ ὑπερ δεξίων καὶ κατὰ κέρας οἱ... ἱππεῖς ἐμβαλόντες ... προσέφερον τὰς χεῖρας, ... οἱ μὲν πεζοὶ .. κατεκόπησαν] A_2 : *ὑπερδεξίου. Solet quidem (Kaelker, Leipz. Stud. III, 2 p. 255) Polybius ante consonantes ponere ὑπερδεξίου, neque tamen emendatio manus secundae est recipienda.

ΙΙ, 31, 2. δ δ' έτερος αὐτῶν . . . προσήνεγηε τὰς

χεῖρας αὐτω∗ καὶ τοῖς ἀναγκαίοις] A_r: αὐτῷ.

ΙΙ, 31, 8. ὑπάτους Κόιντον Φουλούιον καὶ Τίτον Μάλιον] A_2 : *Μάλλιον.

ΙΙ, 32, 7. οί δὲ Ῥωμαῖοι τὰ μὲν δοῶντες σφᾶς ἐλάτ-

τους ὄντα**] Α2 ὄντας.

ΙΙ, 32, 10. ἄμα μὲν ἀσφαλιζόμενοι τὰ πρὸς ἐκείνους, ᾶμα δὲ μίαν ξαυτοῖς ἀπολείποντες ἐλπίδα τῆς σωτηρίας] A_2 : *ἐλπίδας.

ΙΙ, 34, 5. οί δ' Ίνσομβρες βοηθεῖν μὲν οὐ δυνάμενοι....διεβίβασαντες τον Πάδον.. ἐπολιόρκουν..

Κλαστίδιον] Α2: διαβιβάσαντες.

ΙΙ, 35, 7. και γὰρ τοὺς τὴν Περσῶν ἔφοδον ἐπὶ τὴν Ελλάδα.. εἰς μνήμην.. ἡμῖν ἀγαγόντες οὐ μικρὰ μεγάλα δ' οἴομαι συμβεβλῆσθαι] Ας: ἀγαγόντας.

ΙΙ, 36, 2. μεγάλην ποιήσας ἐπίδοσιν τοῖς Καρχηδονίοις πράγμασιν] Α₂: *Καρχηδονίων coll. I, 36, 2. 39, 9 al.

II, 37, 3. Γνα . . . . οὖτως ἤδη τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς ἀποδεικτικῆς Ιστορίας ἀρχώμεθα] A_2 : * $l\delta$ lας. Cum Hultschio τῆς Ἰταλίας καὶ delevi.

ΙΙ, 39, 5. ωρμησαν έπὶ τὸ μιμηταὶ γίνεσθαι τῆς

πολιτείας αὐτῶν] Ας: γενέσθαι.

ΙΙ, 39, 6. τους έθισμούς καὶ νόμους έκλαβόντες τους των Αχαιων έπεβάλοντο χρησθαι και διοικείν κατά τούτους την πολιτείαν] Α: *ἐκβαλόντες.

ΙΙ, 40, 5. των δέ τοῖς άλλοις ἀκριβεστέραν καὶ μετὰ διαστολής ποιησ * μεθα την έξήγησιν] Α.: ποιησόμεθα.

- ΙΙ. 41. 1. 'Ολυμπιάς μεν ην είκοστη και τετάστη πρός ταῖς έκατόν, ὅτε πατρις ἤρξατο] Α: Πατρεῖς ἤρξαντο ex § 12.
- ΙΙ, 41, 8. αδται δ' είσὶ Πάτραι Δύμη Φαραὶ Τοιτα** . . .] A2: Τριταια ex § 12.
- ΙΙ, 41, 13. μετά δὲ ταῦτα . . . τὴν φρουράν ἐμ βαλόντες Αίγιεῖς μετέσχον τῆς συμπολιτείας] Α.: ἐυβαλόντες pro ἐκβαλόντες.
  - ΙΙ, 41, 14. την έν τη Βούρα μόναρχον Α2: τον.

II, 43, 6. ταῦτά τ' ἐγίνετο τῷ πρότερον ἔτει τῆς
 Καρχηδονίων ῆττης] Α₂: *ταῦτ' εὐτ' (pro εἰτ'?) ἐγίνετο.
 II, 44, 6. 'Αριστόμαχος.. καὶ Ξένων... καὶ Κλεώνυμος

... ἐκοινώνησαν ταῖς τῶν 'Αχαιῶν δημοκρατίας] Α2: τῆς.

ΙΙ, 45, 4. ὑπέλαβον εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους προσλαβόντες έτι κοινωνούς σφίσι της επιβολής προεμβιβάσαιεν είς την πρός το έθνος ἀπέχθειαν, δαδίως αν καταγωνίσασθαι τοὺς 'Αχαιοὺς . . .] Α.: εί.

ΙΙ, 46, 2. Κλεομένους . . παρηρημένου Τεγέαν Μαντίνειαν άρχόμενον τὰς Αίτωλοῖς οὐ μόνον συμμαχι**ς ύπαρχούσας ... πόλεις ...] A_2 : Όρχόμενον ... συμμαχιδας.

ΙΙ, 48, 8. διελέγοντο περί μεν της έαυτων πατρίδος αὐτὰ τὰναγκαῖα διὰ βραχέων καὶ κεφαλαιωδῶς, τὰ δὲ πολλά περί των άλλων κατά τὰς ἐντολὰς τὰς Αράτου] Α,: δλων.

ΙΙ, 49, 7. ἐὰν μὲν οὖν Αἰτωλοὶ . . τὴν ἡσυχίαν ἄγειν ύποκρίνονται . . . πολεμήσειν αὐτοὺς ἔφασαν τοὺς

'Αχαιούς πρός τον Κλεομένη Α: υποκρίνωνται.

ΙΙ, 51, 2 sq. ἐπεὶ δὲ Πτολεμαῖος ἀπογνοὺς μὲν τὸ ἔθνος Κλεομένει χορηγεῖν ἐπεβάλλετο . . . οἱ δ' 'Αχαιοὶ τὸ ν (ut videtur) μεν πρώτον ήλαττώθησαν . . . τότ' ήδη . .

ηνάγκαζε τὰ περιεστῶτα καταφεύγειν . . . ἐπὶ τὸν 'Αντίγονον' A_0 : ἐπεβάλετο . . τὸ . .

ΙΙ, 52, 2. προσλαβών δε ... Φλουντα .. Ερμιονα .. αὐτὸς μεν προσεστρατοπέδευσε τῆ τῶν Σικυωνίων πόλει] Α_τ: *Φλοιοῦντα Α recentiss.: *Ερμιόνην.

 $\vec{\Pi}$, $\vec{53}$, $\vec{5}$. ἀπολειπών τὰ προδεδηλωμένα προτερήματα, φυγή παραπλησίαν ἐποιεῖτο τὴν ἀποχώρησιν] A_2 : ἀπολιπών. ibid. δείσας μὴ πανταχόθεν αὐτὸν περιστῶσιν οἱ πολέμιοι] A_2 : *αὐτῶ.

ΙΙ, 54, 10. προσπεσόντων δε .. αὐτῷ τοὺς ἐξ Ὁρχομενοῦ στρατιώτας παραβεβοηθηπέναι πρὸς τὸν Κλεο-

μένη, παραυτίκα .. ήπείγετο] Ας: προσπεσόντος.

II, 55, 3. λαβών συνεργούς τινας τῶν ἐκ Μεσσήνης φυγάδων οδ διατρίβοντες ἐτύγχανον ἐν τῆ Μεγάλη πόλει, παρεισῆλθε . . ἐντὸς τῶν τειχῶν.] Α, in rasura:* ἤ.

II, 55, 9. ον . . ἐξαρνοῦνται Κλειτόριοι μὴ φῦναι παρὰ σφίσι, γενέσθαι δ' ὑποβολιμαῖον ἐξερχομένου]

Ατ: έξ 'Ορχομενοῦ.

II, 56, 11. ἐνθάδε δὲ (scil. δεῖ) διὰ τῶν ἀληθινῶν ἔργῶν καὶ λόγων εἰς |*****τα τὸν χρόνον διδάξαι καὶ πεῖσαι τοὺς φιλομαθοῦντας] A_2 : *εἰς πάντα τὰν χρόνον. Vereor, ne manus altera dittographiam, quam in contextu invenisse videatur εἰς τὸν πάντα τὸν χρόνον inepte correxerit; equidem praetulerim εἰς τὸν πάντα χρόνον apud scriptores (Plat. Civ. $546^{\rm a}$, Isocr. ad Dem. 11. Xen. de vect. 3, 11. Hell. IV, 8, 4. VI, 5, 41. Dem. de cor. 269. al.) usitatissimum.

ΙΙ, 57, 4. αμα γὰρ τῷ κατασχεῖν τὴν πόλιν "Αρα-

τον παραυτίκα μέν ... παρήγγελλε] Α2: "Αρατος.

ΙΙ, 58, 7. οι δ' ΐνα Κλεομένη και Λακεδαιμονίοις ίκανὴν παράσχωνται πίστιν . τὸ μέγιστον ἀσέβημα . . ἐπετέλεσαν] $\mathbf{A}_2$: Κλεομένει.

II, 59, 2. δ συγγραφεύς ... φωνάς τινας πλάττει διὰ τῆς νυκτὸς αὐτοῦ στρεβλουμένου προσπιπτούσας σύνεγγυς κατοικοῦσιν] Α_τ in marg.: τοῖς σύνεγγυς κατοικοῦσιν.

ΙΙ, 61, 3. ώσπες τὸ τὰς άμαςτίας έξαςιθμεῖσθαι τῶν

πραξάντων οἰκειότερον ὑπάρχον τῆς ἱστορίας τοῦ τὰ καλὰ ... τῶν ἔργων ἐπισημαίνεσθαι * τοὺς ἐντυγχάνοντας τοῖς ὑπομνήμασιν ἦττόν τι διορθουμένους ὑπὸ τῶν σπουδαίων .. ἔργων ἤπερ ὑπὸ τῶν .. παρανόμων πράξεων] A_r in spatium unius litterae, quod est post ἐπισημαίνεσθαι, inserit ἢ.

II, 61, 6. τὸ τῆς ἱστορίας ἔδιον ἀφεῖλε, τὸν ἔπαινον καὶ τῶν ἐπαγαθῶνήμην τῶν ἀξιολόγων προαιρέσεων]

Ας: την pro των Ας: μνήμην pro νήμην.

ΙΙ, 64, 6. δ δὲ.. οὐδὲν περὶ πλείονος ποιούμενος τὸν κατὰ λόγον πράγμασιν ήγε τὴν ἡσυχίαν] Α: *τοῖς κατὰ λόγον πράγμασιν; τοῦ correxit et χρήσασθαι τοῖς coniectura addidit Schweighaeuserus.

ΙΙ, 66, 10 sq. σύνθημα δ' ήν . . . τότε ποιείσθαι την άρχην της . . προσβολης . . τοῖς . . Μεγαλοπολίταις . . . , ἐπειδὰν φοινίκ** ἐξαρθη παρὰ τοῦ βασιλέως] $\mathbf{A}_2$: φοινικϊς.

II, 67, 2. οι δὲ μετὰ τῶν Κλεομένους Ιππέων ξξ ἀρχῆς ταχθέντες ευ*ωνοι..εἰς δλοσχερῆ κίνδυνον ἡγον τοὺς πρὸς τὸν λόφον βιαζομένους] A_r : εὕζωνοι.

II, 68, 1 sq. τον Αντίγονον φασι . . είπεῖν διότι τὸ μὲν μειράκιον ἡγεμόνος ἔργον ἀγαθοῦ ποιήσα**] Α2:

*ποιήσαν. Scaliger: ποιήσαι.

ΙΙ, 68, 8. οὐ γὰο ἀπολειπόντες αὐτοῖς ἀναχώοησιν ...εἰς τοῦτο δυσχοηστίας ἡλθον] Ας: ἀπολιπόντες.

ΙΙ, 69, 2. συνέβη ... αὐτὸν .. περιπεσεῖν τραύματι

βιαίω δι' άμφοῖν τοῖν μ*ροῖν] A_2 : μηροῖν.

II, 69, 8 sq. ἀγῶνος δὲ γενομένου κραταιοῦ καὶ ποτὲ μὲν ἐπὶ πόδα ποιουμένου τὴν ἀναχώρησιν καὶ πιεζομένων . . . τῶν Μακεδόνων . . . τέλος οἱ περὶ τὸν ᾿Αντίγονον . . ἔξέωσαν ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων τοὺς Λακεδαιμονίους] $\mathbf{A}_2$: ποιουμένων.

ΙΙΙ, 5, 9. ἐπὶ δὲ τὰς ἐπιφανεστάτας τῶν πράξεων

έπὶ κεφαλαίου διεληλύθαμεν . . .] ἐπεὶ Α.

ΙΙΙ, 6, 5. οὐκ ὀλίγα δὲ Φίλιππος... παφεσκευάσατο πρὸς τὸν κατὰ τῶν Περσῶν πόλεμον, ὁμοίως δὲ πάλιν Αἰτωλοί πρὸς τῆς 'Αντιόχου παρουσίας πρὸς τὸν κατὰ 'Ρωμαίων] Α₂: πρὸ.

III, 6, 10 sq. ἡν δὲ πρώτη μὲν ἡ τῶν μετὰ Ξενοφῶντος Ελλήνων.. ἐπάνοδος..., δευτέραν δ' ἡ τοῦ Λακε-δαιμονίων βασιλέως 'Αγησιλάου διάβασις εἰς τὴν 'Ασίαν...] Α₂: δευτέρα.

III, 13, 3. προσπεσούσης οὖν τῆς 'Αννίβου τελευτῆς .. τὸ μὲν πρῶτον καραδοκοῦντας τῶν δυνάμεων δρμάς ..] Ατ in margine: 'Ασδρούβα (pro 'Ασδρούβου)

Α2 ἐκαραδόκουν τὰς.

III, 14, 5. συνέβη τὰ ὅλα παραδόξως καὶ κατὰ λόγον αὐτῶν χωρησάντων (ut videtur)] Α, αὐτῷ χωρῆσαι corrigit et τῷν tribuit enuntiato sequenti.

ΙΠ, 15, 13. οὐ μὴν ἐν Ἰταλία γε πολεμήσειν ἤλπισαν, ἀλλ' ἐν Ἰβηρία, χρήσασθαι δὲ πρὸς τὸν πόλεμον δομη-

τηρίω τη Ζακανθαίων πόλει] Α2: χρήσεσθαι.

 $\Pi, 16, 4.$ .. 'Ρωμαῖοι .. ἔσπευδον ἀσφαλίσασθαι τὰ πρὸς ἕω τῆς Ἰταλίας πεπεισμένος καταταχήσειν . . .] A_2 : *πεπεισμένως.

ΙΙΙ, 17, 6. . . οὐδὲν' ἀπολιπὼν ὅπισθεν πολέμιον . .]

 A_2 : οὐδέν'.

III, 17, 11. αὐτός τε πολλὰ τῶν χρησίμων μετὰ ταῦτα κατειργάσατο διὰ τῆς τῶν χορηγιῶν προθέσεως] A_2 : παραθέσεως.

III, 18, 11. ἐπειγενομένης ἡμέρας ἔπλει] A_2 :

έπιγενομένης.

ΠΙ, 19, 1. τέλος δὲ πάντες ἐξε*ύθησαν εἰς τὸν κίνδυνον] Α₂: *ἐξελύθησαν. Cum Hultschio corrigendum est (l. c. p. 298): ἐξεχύθησαν.

III, 19, 6. ἄμα δέ τοῖς προειρημένοις οἱ πεποιημένοι τὴν ἀπόβασιν ἀπὸ τῶν πλοίων οὐρῶντες τὸ γε-

νόμενον . .] Α2: συνορώντες.

ΙΙΙ, 19, 8. διεκομίσθη . . . πρὸς τὸν βασιλέα Φίλιπτον παρ' ὧ τὸ λοιπὸν διέτριβε τοῦ βίου μέρος] $\mathbf{A}_2$: *διέτριψε.

ΙΙΙ, 19, 13. ἐδόκει γὰρ . . . ἀνδρωδῶς κεχρῆσθαι τοῖς

π**γμασιν] Α₂: πράγμασιν.

III, 20, 1. οι δὲ $^{\prime}$ Ρωμαῖοι... τότε διαβούλιον ἤγον (ut videtur)] A_2 : ἦγον.

III, 21, 3. ἐπίεζον.. ἐπὶ τὰς τελευταίας συνθήκας τὰς γενομένας ἐν τῷ περὶ Σικελίας πολέμφ. ἐν*αις... οὐκ ἔφασαν...] A_2 : άῖς.

ΙΙΙ, 21, 6. 'Ρωμαΐοι δὲ τ∞ μὲν τὸ δικαιολογεῖσθαι

καθάπαξ ἀπεγίνωσκον] Α2: *τὸ μὲν τὸ.

Hoc quoque loco scriba videtur duas scripturas, quas praebuit archetypus: τοῦ μὲν τὸ μὲν, voluisse corrigere; itaque τοῦ μὲν δικαιολογεῖσθαι praeferam.

ΙΙΙ, 23, 5. ἐκ αὐ τούτων τῶν συνθηκῶν περὶ μὲν

Σαρδόνος καὶ Λιβύης ἐμφαίνουσιν .] Α.: δὲ.

III, 23, 5. $\omega_{S}\pi_{EQ}$ | $i\delta_{L}\alpha_{S}$ ποιούμενοι τον λόγον A₂ accentum, qui est super ω , erasit; voluit igitur sine dubio: ω_{S} π_{EQ} | $i\delta_{L}\alpha_{S}$ v. pag.

III, 24, 1. πρόσκειται δὲ καὶ τῷ Καλῷ ἀκρωτηρίω μαστιαταρση κιόνων] Quae emendavit Α΄ Μαστία Ταρσήιον ὧν, e quarta paragrapho rectissime hausit.

III, 27, 7. 'Ρωμαῖοι Καρχηδονίοις πόλεμον ἐξ*νέγ-καντες ἕως δόγματος ἐπισυνθήκας ἐποιήσαντο τοιαύτας..]
Α,: ἐξενέγκαντες.

III, 31, 5. πῶς γὰς ἂν εἴτι αὐτὸς ἀδικούμενός τις ἢ τῆς πατρίδος ἀδικουμένης βοηθοὺς εὕροι..., εἴτε κτήσασθαί τι... σπουδάζων τοὺς συνεργήσοντας αὐτῷ παροφμήσαι...] Α₂: *εἴτε (pro εἴτ').

III, 32, 8. ταῦτα δὴ πάντα διὰ μὲν τῶν γοαφόντων καθόλου δυνατὸν.. μαθεῖν, διὰ δὲ τῶν τοὺς πο-

λεμίους αὐτοὺς... ἀδύνατον] Α_r: πολέμους.

III, 32, 9. εὶ μὴ καὶ τὰς παρατάξεις τις ἀναγινώσκων αὐτὰς ἐξ ὧν ἐκεῖνοι γράφουσιν, ὑπολαμβά ναι (ut videtur) σαφῶς ἐπεγνωκέναι καὶ τὴν τοῦ πολέμου τοῦ σύμπαντος οἰκονομίαν καὶ διάθεσιν] Α₂: *ὑπολαμβάνοι. Εἰ μή si Latinorum respondet "nisi forte" et ironice est positum, apud Polybium construitur cum indicativo locis his: III, 6, 4 πολλοῦ γὰρ δεῖ εἰ μή... τις φήσει. III, 20, 4 οὕτ' ἀληθές ἐστι τὸ παράπαν οὐδέν, εἰ μὴ νὴ Δία.. ἡ τύχη.. καὶ τοῦτο προσένειμε τοῖς 'Ρωμαίοις... Dubia est seriptura I, 4, 6 ὅπερ ἐκ μὲν τῶν κατὰ μέρος γραφόντων τὰς ἱστορίας οὐχ οἶόν τε

συνιδεῖν, εἰ μὴ καὶ τὰς ἐπιφανεστάτας πόλεις τις κατὰ μίαν ἐκάστην ἐπελθῶν.. εὐθέως ὑπολάβει (sic A) κατανενοηκέναι καὶ τὸ τῆς ὅλης οἰκουμένης σχῆμα.... At cum dubitari non possit, quin indicativus apud alios quoque scriptores his in enuntiatis poni soleat (Plut. consol. ad Apoll. 15 (p. 109 F) εἰ μὴ καὶ τῆς οἰκίας καὶ τῆς ἐσθῆτος ἡμῶν μετὰ τὴν καταφθορὰν ὑπολαμβάνεις τινὰ διαφορὰν εἶναι...), non modo III, 32, 9 cum Hultschio indicativum teneo, sed etiam loco primi libri, quem supra attuli, non dubito restituere indicativum.

III, 33, 1. οἱ δὲ παρὰ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις... διακούσαντες τὰς παρὰ τῶν Καρχηδονίων ἄλλο μὲν

οὐδὲν εἶπαν] Α2: τὰ.

ΙΙΙ, 34, 7 s. παρεκάλει τὰς δυνάμεις ... ἐμφανίζων μὲν δν τρόπον ἔκδοτον αὐτὸν ἐγχειρήσαιεν αἰτεῖσθαι Ῥωμαῖοι καὶ πάντας το θ στρατοπέδου προεστῶτας ...] Α₂: *πάντας τοὺς (pro πάντας τοὺς τοῦ codicum recentium).

III, 35, 6. . . . . % (35) = (

III, 36, 3. έπειδη των άγνοουμένων είς τέλος δμοίαν έχει την δύναμιν η των δνομάτων έξηγησις ταῖς . . κοουσματικαῖς λέξεσι] A_r : έπὶ δέ.

III, 39, 4. διαβάντες δὲ τ ∞ ν (ut videtur) καθ'

Ηρακλείους στήλας πόρου Α2: του.

ΙΙΙ, 39, 10. ἃς ὁπερβαλὼν ἔμελλεν ἥξειν εἰς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία τῆς Ἰταλίας Α.: *ὑπερβάλλων.

ΙΙΙ, 40, 5. την μέν μίαν ξατίζον έπειταδε τοῦ

Πάδου ποταμοῦ] Α: ἐπὶ τάδε.

II, 42, 2. ἐξηγόρασε παρ' αὐτῶν . . λέμβους ὅντας ἱπανοὺς τῷ πλήθει διὰ τὸ ταῖς ἐπ τῆς θαλάττης ἐμπορίας πολλοῖς χρῆσθαι τῶν παροιπούντων τὸν 'Ροδανόν] $\mathbf{A}_2$: πολλοὺς.

ΙΙΙ, 48, 4. τοῦτο περιτιθέασιν αί (ut videtur) συγ-

γραφεῖς 'Αννίβα] Α2: οί.

ΙΙΙ, 48, 7. οὐπ εἰδότες ὅτι πλεῖστ ∞ ν ἀνθρώπων φῦλον κατ' αὐτὰς οἰκεῖν συμβαίνει τὰς "Αλπεις . .] A_2 πλεῖστον.

ΙΙΙ, 49, 9. ἐπισπωμένου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ παρακαλούντος είς τὸ συμπρᾶξαι καὶ συμπεριποιήσαι τὴν αλουνος τις το συμπραζαί και συμπεριποιησαί την άρχην αὐτοῦ *υπηνουσε προδήλου σχεδὸν ὑπαρχούσης της πρὸς τὸ παρὸν ἐσομένης αὐτῷ χρείας] A_r : ὑπήκουσε. III, 49, 11. οὐ γὰρ μόνον σίτων καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδείοις ἀφθόνως ἐχορήγησε τὸ στρατόπεδον] A_z : σίτω. III, 50, 3. συναθροίσαντες οἱ τῶν Αλλοβρίγων ἡγε-

μόνες ίκανὸν τὸ πληθος προκατελάβοντο τοὺς εὐκαίρους τόπους] A, delevit non recte τὸ; revocavit Hultschius τι.

ΙΙΙ, 52, 5. τῶν δὲ φασκόντων καλῶς εἰδέναι . . . τὴν τῶν ἐγχειρησάν αὐτὸν ἀδικεῖν ἀπώλειαν . . . πολὺν μὲν χρόνον εὐλαβεῖτο . .] $\mathbf{A}_{r}$: ἐγχειρησάντων αὐτὸν. III, 52, 5. διασαφούντων ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα βου-

λόμενοι μήτε ποιήσαι μήτε παθεῖν δυσχερὲς μηδὲν... εὐλαβεῖτο καὶ διηπίστει τοῖς λεγομένοις] ΄Ας μηδὲν puncto notavit et praeterea notis " et ' praefixis verborum ordinem mutavit'. Est autem emendatio scribae cuiusdam et duorum vocabulorum seriem mutantis et alterum delentis tam mira, ut putare non possim, haec ingenio unius librarii esse tribuenda. Sed si verum est, quod infra liceat exponere, primam manum ex codice archetypo haud raro verborum ordinem notis! et praescriptis emendasse, et hoc quoque loco corrigendum esse cum prima manu μήτε παθείν μηδέν δυσγερές et auctoritatem manus secundae μηδέν expungentis (v. II, 68, 2 III, 48, 7. 50, 3) pro nihilo esse ducendam, quis est qui neget?

ΙΙΙ, 53, 4. τοῖς μὲν τὰς πέτρας ἐπικυλίοντες, τοὺς δ' έκ χειρός τοῖς λίθας (ut videtur) τύπτοντες] A.: λίθοις.

ΙΙΙ, 54, 3. αμα δὲ καὶ τὸν τῆς Ῥώμης αὐτῆς τὸ παν ὑποδεικνύων Α: τόπον.

ΙΙΙ, 54, 7. δυνατόν ην παρελθεῖν διὰ την στενότητα, σχεδὸν ἐπὶ τρί ἡμιστάδια τῆς ἀπερ ϕ ωγος καὶ πρὸ τοῦ μὲν οὕσης] A_2 : ἀπορ ϕ ωγος (pro ἀπορρ ϕ ος). ΙΙΙ, 57, 5. δεύτερον δὲ κρίνοντες οὐ διερριμένην

οὐδ' ἐν παρέργω ποι+σασθαι τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην] Α.: ποιήσασθαι.

ΙΙΙ, 59, 1. διόπες οὐ δυσχεςοῦς ἀλλὰ δυνατοῦ

σχεδον ύπαρχούσης . .] Α.: άλλ' άδυνατοῦ.

III, 60, 3. και τῆ τῶν ἐπιτηδείων σπάνιν και ταῖς τῶν σωμάτων ἀθεραπευσίαις κακῶς ἀπήλλαττε] $\mathbf{A_2}$: σπάνει.

ΗΙ, 60, 12. τινές δὲ καὶ συστρατεύειν ήναγκάζοντο τοῖς 'Ρωμαίοις' Α₂: *συσστρατεύειν.

ΙΙΙ, 61, 4. πλειόνων δὲ καὶ σαφεστέρως δεῖ (ut vi-

detur) προσαγγελλόντων, έθαύμαζε] Α2: άελ.

ΙΙΙ, 61, 5. οὐδ' ἐπιβαλέσθαι τ* διὰ τῶν "Αλπεων

ηλπισε πορεία το * 'Αννίβαν . . .] A_2 : τη A_r : τον.

III, 61, 8. τὸν μὲν ἕνα τῶν στρατηγῶν ἐξαπεσταλκότων εἰς τὴν Λιβύην.. τὸν ἕτερον δ' εἰς Ἰβηρίαν ὡς πρὸς ᾿Αννίβαν ἐκεὶ διαπολεμήσοντας] $\mathbf{A}_2$: διαπολεμήσοντα.

ΙΙΙ, 62, 3. . . οὖς εἰλήφει κακοποιοῦντας τὴν πορείαν ἐν ταῖς περὶ τὰς Αλπεις δυσχωρίας $\mathbf{A}_2$: δυσχωρίαις.

III, 62, 5. πρός δὲ τούτους (ut videtur) ίππους

παρέστησε] Α2: τούτοις.

ΙΙΙ, 63, 2. ἔφη παρεισάγειν τοὺς αἰχμαλώτους, ἵνα.... βέλτιον ὑπὲρ τῶν σφίσι παρόντων βουλεύσονται πραγμάτων] A_2 : βουλεύωνται.

III, 63, 6. τοῖς δ' ἡττωμένοις καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸ ξῆν ἐπιθυμίαν ὑπὸ μὲν οῦς φεύγειν .. πάσης ἀτυχίας

μετασχείν] Α: ὑπομένουσι.

ΙΙΙ, 64, 4. εἰ τολμῶσι Καρχηδόνιοι 'Ρωμαίοις ἀντοφθαλμεῖν...πολλοὺς. ἐξενηνοχότες φόρους, μον δ' οὐχὶ
δουλεύοντες αὐτοῖς] Α_ε: μόνον δ' οὐχὶ.

ΙΙΙ, 65, 6. τους δὲ Νομαδ * κους εππεῖς . . ήτοι-

μάπει πρός πύπλωσιν] Ας: Νομαδικούς.

ΙΙΙ, 66, 6. 'Ασδρούβα μὲν ἐπέταξε διακομίζειν τὸ πληθος, αὐτὸς δὲ διαβὰς εὐθέως ἐχρημάτιζε τοῖς παραγενονόσι πρεσβευταῖς ἀπὸ τῶν σύνεγγυς τόπων' ἅμα τῷ γενέσθαι τὸ προτέρημα . ἔσπευδον οί . Κελτοί . . .] Α, post ἄμα addit γὰρ.

ΗΙ, 68, 1. τοὺς . Ιππεῖς ἐξαπέστελλε, μετ' οὐ πολὺ δὲ τοὺς ἄλλους τούτους δ' . . εἴπετο κατόπιν] τούτοις: Ας.

ΙΙΙ, 69, 12 sq. δ δὲ στρατηγός τῶν Καργηδονίων . . . . τότε μεν επέσχε τους παραυτοῦ συνεγγίσαντας τῷ γάρακι] Α: *παραυτοοῦ (voluit παρ' αὐτῶν).

ΙΙΙ, 70, 9. θέλων μεν πρώτον απεραίους απογρή-

σασθαι ταῖς τῶν Κελτῶν ὁρμαῖς] Α, ἀκεραίοις.

ΙΙΙ, 71, 1. συνεωρακώς .. τόπον ἐπίπεδον μέν καὶ ψιλόν, εὐφυῆ δὲ πρὸς ἐνέδραν διατηρειθρον ἔγον όφούν ... έγίνετο πρός τῷ στρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους] A2: δια τι οειθρον Ar addidit accentus.

ΙΙΙ. 71. 2. οί . Ρωμαΐοι πρός . τούς ύλώδεις τόπους

ύπόπτους είχου] Α2: *ύπόπτοις, voluit ὑπόπτως. ΙΙΙ, 71, 3. οὐκ εἰδότες, ὅτι καὶ .... πρὸς τὸ μὴδειν παθείν . . . εὐφυέστεροι τυγγάνουσιν όντες Α.: μηδέν.

ΙΙΙ, 71, 4. ξάν . . τις προνοηθή τοῦ τὰ μεν επίσημα

τῶν ὅπλων ὑπτία τιθέναι] Α.: ὅπτια.

ΙΙΙ, 72, 4. διὰ τὸν ἐν τῆ νυκτὶ γενόμενον ... ὅμβρου Α.: ὅμβρου.

ΙΙΙ, 74, 2. τέλος δ' αμφότερα πέρατα .. ετράπησαν]

Ατ: ἀμφότερα τὰ πέρατα.

ΙΙΙ, 74, 2. ἀμφότερα τὰ κέρατα τὸν περὶ τὸν Τεβέριον πιεξούμενα ... έτράπησαν Ατ: *τὰ. Ας: *πιεζόμενα.

ΙΙΙ, 75, 5. Γνάιος δὲ Σερουίλιος καὶ Γάιος Φλαμίνιος οίπερ έτυγον ύπὸ τοῦ τότε καθεσταμένοι Α.: Επατοι.

ΙΙΙ, 79, 8. πάντες .. ἐκακοπάθουν .. ἔως ἂν έξῆς ημέρας τέτταρας . . . δι' δδατος ποιούμενοι την πορείαν] A .: ώς αν.

ΙΙΙ, 84, 1. 'Αννίβας ... ἀποδούς τὰ συνθήματα καὶ διαπεμψάμενον πρός τους έν ταῖς ἐνέδραις συν-

επεγείρει . . .] Α.: *διαπεμψαμένου.

ΙΙΙ. 84, 2. παραδόξου γενομένης αὐτοῖς τῆς ἐπισανείας, έτι δε δυσσυνόπτους της κατά τὸν ἀέρα περιστάσεως ύπαργούσης . . . Α.: δυσσυνόπτου.

III, 84, 13. ποιείν οὐδὲν ὄντες δυνατοί ἔτι] A, (potius A,) transposuit . Et ovvaroi notis " et praefixis. Cf. pag. V.

ΙΙΙ, 86, 1. 'Αριμηνών] A_2 : *'Αριμηνόν (pro'Αρίμινον). ΙΙΙ, 86, 3. βουλόμενος εἰ δε*ιν θ' οἱ καιροὶ πρὸ της αύτου παρουσίας τούτους καταταχείν] Α,: δέοινθ' οί.

ΙΙΙ, 86, 11. και τότε παράγγελματι διδόμενον ήν

φονεύειν] Α: *παραγγέλματι.

III, 87, 2. ὑπό τε τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀνηλειψίας ἔτι δὲ της μεταταῦτα διὰ τῶν ἑλῶν πορείας.. ἐπεγεγόνει... δ λεγόμενος λιμόψωρος..] $\mathbf{A}_2$: *ἔτι δὲ τῆς ἐν ταῖς μεταταῦτα.

ΙΙΙ, 88, 3. καταφθείρας τήν τε Πραιτεττειαν ήν καί

την 'Αδριανήν . .] Α2: Πραιτεττιανήν.

III, 88, 8. συμμίζας δὲ ταῖς ἀπ' ᾿Αριμίνου βοηθούσαις δυνάμεσι περὶ τὴν $\delta****iαν^1$] A_2 vel A_r : * Δαυνίαν. Cum Seeckio est corrigendum (cf. Ihnii hist. Rom. II, 181): Ναρνίαν.

III, 90, 4. βουλόμενος .. έλαττοῦν ἀεὶ τοὺς ὑπεναντίους, ᾶμα δὲ τὰς τῶν ἰδίων δυνάμεων ψυχάς, προηττημένας.

III, 91, 4. την μέν γὰρ παραλίαν αὐτῶν Σεννουεσάνοι** (οι Α2 vel Ατ)...νέμονται] Corrigendum est

Σενουεσανοί.

III, 98, 1. πάντας είς την Ζακανθαίων ἀπέθετο πόλιν . . . διὰ την τῶν ἀπολειπομένων ἀπ' αὐτης ἀνδρῶν πίστιν] $\mathbf{A}_2$: ἐπ' αὐτης.

ΙΙΙ, 98, 9. ἀποκαθιστάνων γὰρ εἰς τὰς πόδας (α

non satis perspicuum) τοὺς παΐδας] Α2: πόλεις.

ΗΙ, 99, 3. ἐὰν ἐγκρατεῖς γένωνται τῶν ὁμήρων, ἐπηγγείλατο παραδώσειν αὐτοὺς τοὺς παίδας] Α2: αὐτοῖς.

III, 101, 2. ἐπιστρέψας ἐκ τῶν κατέβαινε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσαν ῥάχιν] A_r ex paragrapho prima post τῶν supplet ἀκρωρειῶν.

ΙΙΙ, 101, 5. τούτον (scil. τὸν γεώλοφον) ἔτι νυκτὸς ἔξαποστείλας περὶ δισχιλίους τῶν λογχοφόρων κατ-

εβάλετο Α.: κατελάβετο.

III, 101, 10. σπουδάζων κατὰ τὴν ἐν ἀρχῆ πρόθεσιν $[την**λείαν καταφθεῖραι τόν τε σῖτον ὡς πλεῖστον συναγαγεῖν] <math>A_2$ addit extremo versu post πρόθεσιν μήτε, quod hausisse videtur ex III, 92, 9.

¹⁾ Seeckius (Herm. XII, 509 s.): δ***νίαν.

III, 104, 3. οὔσης δέ τινος ὑπεροχῆς μεταξὺ τῆς αὐτοῦ καὶ τῆς τοῦ Μάρκου στρατοπεδείας, δυναμέν*ς έκατέρους βλάπτειν, ἐπεβάλετο καταλαβεῖν ταύτην] A_r δυναμένης.

ΙΙΙ, 105, 2. ταχέως συνέβη . τοὺς ίππεῖς συμπεσεῖν

άλλήλους] Α2: άλλήλοις.

III, 105, 10. οί ... 'Ρωμαῖοι διδαχθέντες ὑπὸ τῶν πραγμάτων καὶ βαλόμενοι χάρακα πάλιν εν άπαντες ἐστρατοπέδευσαν ὁμόσε] $\mathbf{A}_2$: *ἄπαντες; cum Schweighaeusero est revocandum ἕνα πάντες.

III, 107, 10. 'Ρωμαῖοι ... ἀεί ποτε τέτταρα στρατόπεδα προχειρο...|πεζους μὲν λαμβάνει περὶ τετρακισχιλίους ἱππεῖς δὲ διακοσίους] Ατ: *προχειροῦσι πεζοὺς.
Cum Schweighaeusero corrigas (v. quae Brandstaeter
exposuit in Fleckeiseni annalibus 81, 761 adn.) et
suppleas: προχειρ(ίζονται τὸ δὲ στρατόπεδον) πεζοὺς ....

III, 108, 3. ἡν δὲ τὰ πλεῖστα τῶν λεγομένων πρὸς τοῦτον τείνοντα τὸν νοῦν τῶν ὑπὲρ τῶν νεωστὶ γεγο-

νότων συμπτωμάτων] Α2: τόν.

III, 109, 5. διόπες .. πάντων ύμῖν παρεσκευασμένων πρὸς τὸ νικᾶν, ένὸς προσδεῖται τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας βουλήσεως καὶ προθυμίας] $\mathbf{A}_2$: ὑμετέρας.

III, 109, 9. οθτως έαυτοὺς παραστήσεσθε πρὸς τὴν μάχην ως τῆς πατρίδος οὐ κινδυνευούσης] $\mathbf{A}_2$: *παρα-

στήσασθε.

ΙΙΙ, 111, 3 ἐκεῖνοι .. εἰς τοιούτους τόπους ἤχασι

τοὺς ἐχθρούς Α,* ἡγον.

III, 114, 1. ἡν δ' δ καθοπλισμός τῶν μὲν Λιβύων Γρωμαϊκός, οὖς πάντας . ἐκ τῆς προγεγενημένης μάχης σκύλοις ἐκλέξας κατακεκοσμήκει] $\mathbf{A}_2$: * ἐκ τοῖς τῆς. Casaubonus recte emendavit: τοῖς ἐκ τῆς.

III, 115, 6. αί δὲ τῶν Ῥωμαίων σπεῖραι . . διέκοψαν ραδίως τὴν τῶν ὑπεναντίων τάξιν ἄτε δὴ*** μὲν Κελ-

τῶν ἐπὶ λεπτὸν ἐπτεταγμένων] A_2 : τῶν in rasura.

III, 115, 10. οἱ δ' ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἐπὶ δόρυ ποιούμενοι τὴν κλίσιν ἐξ ἀσπίδος ἐπειπαρενέβαλλον}
Α₂: ἐπιπαρενέβαλλον.

III, 115, 12. οὖτοι μὲν οὖνκέτι (ut videtur) φαλαγηηδὸν ἀλλὰ κατ' ἄνδοα ... ἐποιοῦντο τὴν μάχην] A_2 :
*οὐκέτι. Reiskii emendatio οὖν οὐκέτι videtur esse recipienda.

III, 117, 2. εβδομήποντα μεν είς Οὐενουσίαν .. διέφυγον, περὶ τριαποσίους δὲ τῶν συμμάχων σποράδας είς τὰς πόλεις ἐσώθησαν] Α₂: σποράδες.

III, 118, 8 s. δμολογουμένως γὰρ ρωμαίων ήττηθέντων τότε καὶ παραχωρησάντων τοῖς ἐν τοῖς ὅπλοις ἀρετῆς . . . οὐ μόνον ἀνεκτήσαντο τὴν τῆς Ἰταλίας δυναστείαν] A_r : τῆς.

ΙΠ, 118, 11. ὅταν δὲ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις τὰς κατὰ τὴν αὐτὴν ὀλυμπίαδα γενόμε να διεξιόντες ἐπιστῶμεν τοῖς καιροῖς τούτοις . . . ποιησόμεθα λόγον] A_z : γενομένας.

Itaque quod ex antecedentibus concludi posse videtur, unam esse auctoritatem codicis Vaticani (A) ex uno fonte descripti coniecturisque correctorum pleni, id eo magis confirmatur ex iis, quae de lacunis statuenda esse videntur. [Nam ut lacunae illae, quae sunt in Vaticano. 1)

Ι, 2, 7. οὐ τινὰ μέρη σχεδὸν δὲ πεποιημένοι πᾶσαν Thu οἰκουμένην ύπήκοον ar τὸν μέν TOIG τοῖσ σιναν ύπε τοῖσ οχην . έπιγι du xα VOGT μεντο fol. 2. Ladiaz φησ έξέσται σαφέστερον κα τανοείν . δμοίως δέ καὶ

¹⁾ V. Hultschii ed. I, p. 2ss.

et I, 3. 3. εν μεν ούν τοῖς πρὸ τούτων χρόνοις ώσὰν εὶ σπόραδας εἶναι συνέβαινε τῆσ οἰκουμένης πρα

το καὶ τὰσ ἐπιβουλὰσ δε συντελείασ

 αὐτ
 καὶ κα

 τα τὸ
 ειν ἕ

 καστα
 ενων

 ἀπὸ δὲ τούτων τῶν καιρῶν

in ipso codice illo vetustissimo Mediceo (M) v. p. LXIX) sunt repetitae, atque etiam in ceteris codicibus ita comparent, ut nihil ad illas supplendas aut emendandas conferant, quod non vel hodie quivis possit conferre], ita omnibus locis, quibus Vaticanus depravatus fuit lacunis, ceteri codices aut eodem vitio laborant aut quae deerant scribae coniecturis explere studuerunt.

Ι, 28, 5. οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ κατὰ λόγον ἐν ξκάστοις ἐπετελεῖτο περὶ τὴν μάχην, ὅπερ εἰκὸς ὅταν ἡ παραπλήσια πάντα τὰ τῶν ἀγωνιζομένων. οἱ γὰρ πρῶτοι καὶ διεκρίθησαν] Post πρῶτοι unum archetypi versum excidisse post Reiskium cum Hultschio est pro certo habendum; expleas lacunam his: οἱ γὰρ πρῶτοι (κιν-δυνεύσαντες πρῶτοι) καὶ διεκρίθησαν.

Ι, 38, 1. οι δὲ Καρχηδόνιοι .. νομισαντες κατὰ μὲν γῆν ἀξιόχοεως εἶναι ... ὅρμησαν προθυμότερον ἐπί τε τὰς ναυτικὰς καὶ πεζικὰς παρασκευάς] Cum Reiskio et Hultschio (Philol. XIV, 316) post ἀξιόχοεως aut σφᾶς αὐτοὺς aut σφᾶς sunt addenda. Cf. I, 53, 10 οι δὲ νομίσαντες οὐκ ἀξιόχοεως σφᾶς αὐτοὺς εἶναι .. IV, 3, 3 νομίζοντες ἀξιόχοεως εἶναι σφᾶς .. XI, 16, 7 οὐκ ἀξιόχοεως δὲ νομίσαντες σφᾶς αὐτοὺς εἶναι.

Ι, 42, 1. την μεν οὖν σύμπασαν Σικελίαν τῆ θέσει τετάχθαι συμβαίνει πρὸς την Ἰταλίαν καὶ τἀκείνης πέρατα παραπλησίως τῆ τῆς Πελοππονήσου θέσει πρὸς τὴν

¹⁾ Hultschii quaest. Pol. I, p. 3 s.

λοιπὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ ταύτης ἄκρα, τούτω δ' αὐτῷ διαφέρειν ἀλλήλων, ἡ ἐκείνη μὲν χερρόνησος ἡς μὲν γὰρ δ μεταξὺ τόπος ἐστὶ πορευτός, ἡς δὲ πλωτός] Nonnulla post χερρόνησος deesse, indicavit Casaubonus; neque tamen vix erit cogitandum de uno versu supplendo sed cum Hultschio (item post Hultschium Cobetus Mnem. X, 198) addenda esse videntur ἐστιν, αὕτη δὲ νῆσος, quae facillime scriba omittere potuit, cum a γερρόνησος aberrasset ad νῆσος.

I, 43, 6. διὸ καὶ μετὰ ταῦτα τῶν ἐμπηδησάντων πρὸς τὰ τείχη καὶ βουλομένων παρακαλεῖν καὶ λέγειν τι περὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐπαγγελίας, οὐχ οἶον προσεῖχον αὐτοῖς..] Lacunam indicavit et post ἐμπηδησάντων esse addendum aut παραγενομένων aut ἐπανελθόντων aut προσμιγνύντων suspicatus est Reiskins. Equidem unum versum adieci: προσελθόντων προφανῶς.

Ι, 87, 3. διὸ καὶ τριάκοντα μὲν τῆς γερουσίας προγειρισάμενοι καὶ μετὰ τούτων τὸν πρότερον μὲν ἀπελθόντα στρατηγὸν "Αννωνα, σὰν δὲ τούτοις τοὺς ὑπολοίπους... καθοπλίσαντες... ἐξαπέστελλον πρὸς τὸν Βάρκαν] Post. "Αννωνα unum versum addidi τότε δ' ἐπαναγαγόντα, ut expleretur lacuna, quam Reiskius suo iure significaverat.

II, 30, 8. οί μεν οὖν θυρεοὶ πρὸς ἀσφάλειαν, αἱ δὲ μάχαιραι πρὸς πρᾶξιν μεγάλην διαφορὰν ἔχειν, τὴν δὲ-Γαλατικὴν καταφορὰν ἔχειν μόνον] Lacuna, quam post διαφορὰν esse nemo negabit, tanta esse videtur, quantam cum quadam verisimilitudinis specie explere non possis; itaque asteriscos apposui.

II, 32, 6. συναθροίσαντες οὖν ἀπάσας ἐπὶ ταὐτὸν... ἀντεστρατοπέδευσαν τοῖς πολεμίοις] Post ἀπάσας unum

versum τὰς ὑπαρχούσας δυνάμεις addidi.

II, 34, 6. ἀναλαβών τους ίππεῖς Μάρκος Κλαύδιος καὶ τῶν πεζικῶν ἡπείγετο σπεύδων βοηθήσαι τοῖς πολιοςκουμένοις] Post πεζικῶν unum versum archetypi excidisse Hultschius suspicatus est; equidem cum Vossio ante τῶν addidi τινας, ut est II, 27, 6 ἐξαπέστελλον τοὺς παρ' αὐτῶν ἱππεῖς καί τινας τῶν εὐζώνων.

ΙΙ, 35, 6. ΐνα μὴ τελέως οί μεθ' ἡμᾶς ἀνεννόητοι

τούτων ὑπάρχοντες ἐκπλήττωνται τὰς αἰφνιδίους καὶ παραλόγους τῶν βαρβάρων ἐφόδους, ἀλλ' ἐπὶ ποσὸν ἐν νῷ λαμβάνοντες ὡς ὀλιγοχρόνιόν ἐστι καὶ λίαν εὕφθαρτον | τοῖς τὸν φυλοναυτῶν ὑπο | μένουσι καὶ πάσας ἐξε | λέγχουσι τὰς σφετέρας πατρίδας πρότερον ἢ παραχωρῆσαί τινος τῶν ἀναγκαίων] Loco huic valde corrupto gravem quandam medicinam hac fere ratione esse afferendam, putavimus: ὡς δλιγοχρόνιόν ἐστι καὶ λίαν εὕφθαρτον.

(τὸ τῶν βαοβάοων πλῆθος τοῖς σὺν νῷ κινδυνεύουσι,) τὴν ἔφοδον αὐτῶν ὑπομένωσι καὶ πάσας ἔξελέγγωσι...

ΙΙ, 45, 3. δρώντες γὰο τὸν ἀντίγονον . . . . πρόδηλον έχθρὸν ὄντα τῶν ἀχαιῶν διὰ τὸ τὸν ἀκροκόρινθον πράξειν, ὑπέλαβον . . .] Suspicor fuisse in codice archetypo haec:

διὰ τὸ τὸν 'Ακοοκόρινθον πραξει-(κοπήσαντας καταλαβεῖν)

i. e. διὰ τὸ τὸν ᾿Απροπόρινθον πραξί(κοπήσαντας καταλαβεῖν). Cf. I, 55, 6 καταλαμβάνει πραξικοπήσας τὸν Ἦροκα. XXI, 40, 1 (XXII, 23, 1) πραξικοπήσας νυκτὸς κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως.

IIİ, 4, 4. ἐπεὶ δ' οὖκ αὐτοτελεῖς εἰσιν οὕτε περὶ τῶν κρατησάντων ἐλαττωμάτων αἱ ψιλῶς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀγωνισμάτων διαλήψεις..] Cum Hultschio suppleas et corrigas: οὕτε περὶ τῶν κρατησάντων (οὕτε περὶ τῶν) ἐλαττωθέντων.

ΙΙΙ, 21, 7. ταύτης (seil. τῆς τῶν Ζακανθαίων πόλεως) δὲ παρεσπονδημένης ἢ τοὺς αἰτίους ἐκδοτέον εἶναι σφίσι...ἢ μὴ βουλομένους τοῦτο ποιεῖν ὁμολογοῦντας δὲ κοινωνεῖνουν κα θολικώτερον. ἐχρήσαντο τοῖς λόγοις.] Post κοινωνεῖν duos versus addidi hos: τῆς ἀδικίας καὶ¹) συναναδέχ εσθαι τὸν πόλεμον οἱ μὲν

¹⁾ nal scribitur compendio 5' (v. Hu. ad III, 97, 8).

ΙΙΙ, 22, 6. μη εξέστω αὐτῷ μηδὲν ἀγοράζειν μηδὲ λαμβάνειν πλην ὅσα πρὸς πλοίου ἐπισκευὴν ἢ πρὸς ἱερά] Perottus e III, 24, 11 addidit 'intra diem quintum inde abito'. Cum Dindorfio adiicias έν πέντε δ' ήμέραις ἀποτρεχέτω, quae locum unius versus in archetypo videntur tenuisse sic: ἐν ε΄ δ' ἡμέραις ἀποτρεχέτω.

ΙΙ, 23, 4. τὸ δίκαιον ὑπισχνοῦνται βεβαιώσειν οἰ

Κασγηδόνιοι πίστει Ante πίστει auctore Perotto

Casaubonus addidit δημοσία.

ΙΙΙ, 24, 8. αν έκ τινος χώρας ης Καρχηδόνιοι επάρχουσιν, δόως η εφόδια λάβη δ Ρωμαΐος, μετά τούτων των εφοδίων μη άδικείτω μηδένα πρός οθς είρηνη καί φιλία έστὶ Καργηδόνιος ποιείτω] Lacunam, quae eadem ratione videtur orta esse, qua eo loco, quem supra attulimus (I, 42, 1), Hultschius explevit his: εἰρήνη καὶ φιλία ἐστὶ (Καρχηδονίοις ὡσαύτως δὲ μηδ' δ) Καργηδόνιος ποιείτω.

ΙΙΙ, 24, 11. μηδείς 'Ρωμαίων μήτ' ἐπιπορευέσθω μήτε πόλιν πτιζέτω] Post πτιζέτω addendum esse videtur μήτ' ἀγοραζέτω μηδέν ('nihil emunto' Perottus)

vel simile quid. (Cf. Schweigh. V, 537.) III, 39, 8. ἀπὸ δὲ τούτου πάλιν εἰς Ἐμπόοιον χίλιοι σὺν έξαποσίοις . .] Post έξαποσίοις adiicit duos versus Schmidtius (de Pol. geogr. p. 10): ἀπὸ δ' Ἐμποοίου

πόλεως είς Νάρβωνα περί έξακοσίους.

ΙΙΙ, 71, 8. παρήγγελλε δέκα τοὺς ἀνδρωδεστάτους εκαστον επιλεξάμενον έκ των ιδίων τάξεων ήκειν είς τινα τόπον $n**\delta n$ τῆς στοατοπεδείας Post ἤδη (ut solet scribi) deesse γνώριμον aut προειοημένον aut simile quid iam Reiskius animadvertit; latet sane vitium, sed non post ηδη sed ante illud vocabulum omissum esse videtur ον, ita ut scribendum esse videatur: είς τινα τόπον ον ήδει της στρατοπεδείας.

ΙΙΙ, 76, 10. παραλαβών ἀπὸ τῆς ξαυτοῦ δυνάμεως πεζούς μεν είς οπτακισγιλίους και καταλαβών . .] Ex iis, quae Livius XXI, 61, 1 de eadem re narrat, cum Hultschio post οκτακισγιλίους unum addas versum: ίππεῖς δὲ περὶ γιλίους.

III, 88, 4. ... τὴν Ἰαπυγίαν ἦς διηρημένης εἰς τρεῖς δνομασίας καὶ τῶν μὲν προσαγορευομένων Δαυνίων τῶν δὲ Μεσσαπίων, εἰς πρώτην ἐνέβαλε τὴν Δαυνίαν] Post Δαυνίων Cluverus addidit: τῶν δὲ Πευκετίων.

III, 91, 9. δι' ὧν είσβολαὶ τρεῖς ὑπάρχουσι.. μία μὲν ἀπὸ τῆς Σαυνίτιδος ἡ δὲ κατάλοιπος ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς 'Ιρπίνους τόπων] Post Σαυνίτιδος unus versus videtur excidisse: δευτέρα δ' ἀπὸ τῆς Λατίνης (v. p. LXII).

III, 95, 4. Γνάιος... τὸ μὲν πρῶτον ἐπεβάλετο κατὰ θάλατταν ἐκ τῆς παραχειμασίας ποιεῖσθαι τὴν ἀπάντησιν ἀκούων δὲ τὸ πλῆθος τῶν δυνάμεων... τὸ μὲν κατὰ γῆν ἀπαντᾶν ἀπεδοκίμασε..] Cum Casaubono et Dindorfio

post κατὰ addenda sunt γῆν καὶ κατὰ.

Ut autem ea, quae in codice Vaticano (A) desunt. in omnibus aliis quoque codicibus desiderantur, ita etiam eadem glossemata, quae inveniuntur in Vati-cano, in aliis libris extant. Interpretamenta vero ex margine potuisse in ipsum contextum Vaticani facillime irrepere, inde patet, quod scholia nonnulla margini ascripta etiamnunc supersunt. Ita adduntur in ora Vaticani I, 22, 7 ad υπερον ,,σγοινίον ναυτικόν" I, 22, 10 ad ἔτυς ,,τὸ περιφερὲς τῆς ἀσπίδος" Ι, 32, 1 ad ἀγωγῆς ,,παιδεύσεως" Ι, 48, 5 ad τῆς δὲ τοῦ πνεύματος βίας φυσώσης κατ' αὐτῶν τῶν πύργων καὶ μηγανημάτων ,,διασαλευούσης τὰς βάσεις" II, 10, 1 ad Παξούς ,,νησίδες είσὶ β΄". Quae cum ita sint, puto tamen tenendum esse, et Polybium propensum esse ad verbositatem et ambages et eius dicendi genus tanta severitate iudicari non posse, quanta, ut exemplum afferam, solet aestimari Thucvdides. Ita Polybius duobus locis (II, 21, 5. 23, 5) commemorat Ariminum urbem neque tamen ullum addit verbum, ut situm eius urbis legentes cognoscant, sed tertio tandem libro (III, 61, 10 sq.) de eadem urbe adiicit haec: αΰτη δ' ἔστι πόλις παρὰ τὸν ᾿Αδρίαν ἐπὶ τῷ πέρατι πειμένη τῶν περὶ τὸν Πάδον πεδίων ως ἀπὸ μεσημβρίας; de Placentia, Romanorum illa colonia, III, 40, 5 accuratius disputavit Polybius,

attamen III, 66, 9 ad nomen Πλαπεντίαν addit ήτις ήν ἀποιπία Ρωμαίων. Cum igitur his ex exemplis concludi possit, a Polybio et rem iam narratam iterum explicari neque eo loco, quo cuiusvis verbi prima fiat mentio, a scriptore addi enarrationem, cave putes II, 31, 5 post ταῖς μανιάπαις addita verba τοῦτο δ' ἔστι χουσοῦν ψέλλιον ὁ φοροῦσι περί τὸν τράχηλον οί Γαλάται ex margine irrepsisse, cum paullo ante II, 29, 8 eodem vocabulo usus Polybius non putaverit explicancandum lectoribus.

- Ι, 32, 1. . . καταπλεῖ τις εἰς τὴν Καοχηδόνα ξενολόγος τῶν ἀπεσταλμένων εἰς τὴν Ἑλλάδα πρότερον [εἰς τὴν Καοχηδονίων] ἄγων στρατιώτας πλείστους] Verba εἰς τὴν Καοχηδονίων iam Gronovio fuerunt suspecta ex antecedentibus temere repetita; itaque cum Bekkero sunt delenda.
- I, 50, 6. 'Ατάρβας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιοὸν ὑπεοάρας τὸ λαιὸν τῶν πολεμίων ['Ρωμαίων] ... ὑπέστησε τὴν ἐαυτοῦ ναῦν ἀντίπρωρρον τοῖς πολεμίοις..] 'Ρωμαίων cum Schweighaeusero e contextu elicias.
- Ι, 59, 8. Τῷ δὲ τοιούτω τοόπω ταχέως έτοιμασθέντων διακοσίων πλοίων πεντηρικών, ὧν ἐποιήσαντο ποὸς [παράδειγμα] τὴν τοῦ 'Poδίον ναῦν . . . Αντάτιον ἐξείπεμψαν . .] παράδειγμα ex I, 20, 15 hunc in locum irrepsit et cum Bothio delendum esse videtur.
- I, 79, 1. . . οι την Σαρδόνα [την νησον] παραφυλάττοντες τῶν μισθοφόρων . . . ἐπιτίθενται τοῖς ἐν τῆ νήσω Καρηθονίοις] Interpretamentum esse την νησον cum iam perspexisset Schweighaeuserus, recte sustulit Bekkerus.
- II, 24, 15. ὅστ' εἶναι τὸ [πεφάλαιον τῶν μὲν προπαθημένων τῆς Ῥώμης δυνάμεων πεζοὶ μὲν ὑπὲρ πεντεπαίδεκα μυριάδες, ἱππεῖς δὲ πρὸς ἐξαπισχιλίους, τὸ δὲ] σύμπαν πλῆθος τῶν δυνάμεων...] Quae uncis inclusi, ea esse delenda Hultschius (l. c p. 303) demonstravit.
  - ΙΙΙ, 32, 2. ἀπό τῶν κατὰ Πύρρον [καὶ Τίμαιον συγγρα-

φέων καί] καιρῶν [ἐξηγήσεως]... Verba seclusa Polybii esse non posse, Bekkerus et Hultschius (Fleck. ann.

1857, 833. quaest. I, 5) demonstraverunt.

III, 39, 6. ἐπὶ μὲν γὰρ Καινὴν πόλιν ἀπὸ στηλῶν είναι συμβαίνει τοισχιλίους, δθεν ἐποιεῖτο τὴν δομὴν 'Αννίβας τὴν εἰς 'Ιταλίαν [τὴν δὲ Καινὴν πόλιν ἔνιοι Νέαν Καρχηδόνα καλοῦσιν]... Quibuscunque locis Polybius de Carthagine nova mentionem facit, aut Karvin πόλιν (Π, 13, 1. ΗΙ, 13, 7; 15, 3; 17, 1; 33, 5; 39, 11; 76, 11; 95, 2. V, 1, 3. X, 7, 5) aut Καρχηδόνα (ΙΙ, 13, 1 τήν τε παρὰ μέν τισι Καρχηδόνα, παρὰ δέ τισι Καινὴν πόλιν προσαγορευομένην Χ, 6, 8 τὴν ἐν Ἰβηρία Καρχηδόνα Χ, 15, 11 τῆς κατὰ τὴν Ἰβηρίαν Καρχηδόνος Χ, 8, 1; 9. 3. XI, 31, 1) nominat; sed quamvis uno loco Strabo (III, 2, 10 p. 147) Polybii testimonium afferat hoc: Πολύβιος δὲ τῶν περὶ Καρχηδόνα Νέαν ἀργυρείων μνηovels ..., tantum abest, ut putemus, haec Polybii esse verba, ut pateat, Strabonem suum dicendi genus sequentem Hispaniae illam urbem dixisse Νέαν Καρχηδόνα. Quae si recte se habebunt, negari vix poterit, a Polybio hanc urbem aut Καινην πόλιν aut Καργηδόνα dici sed nomen novae Carthaginis ab usu Polybii prorsus abhorrere. Itaque manifestum est, interpretamentum illud την δὲ Καινην πόλιν . . . καλοῦσιν e contextu esse eiiciendum.

ΙΙΙ, 39, 8. ταῦτα γὰο νῦν βεβημάτισται καὶ σεσημείωται κατὰ σταδίους ὀκτὰ διὰ Ῥωμαίων ἐπιμελῶς] Haec verba esse interpolata post Ukertum pluribus verbis exposuit Schmidtius (de Pol. geogr. p. 7 s.) et concessit Magdeburgius (de Pol. re geogr. p. 15 adn.). III, 46, 4. ποιήσαντες δὲ πρὸς δύο πλέθρα τῷ μή-

κει τὸ πᾶν ζεῦγμα τῆς προβολῆς, μετὰ ταῦτα δύο πεπηγυίας σχεδίας διαφερόντως [τὰς μεγίστας] προσέβαλον ταῖς ἐσχάταις] Cum Nabero delenda esse videntur τὰς μεγίστας.

ΙΙΙ, 48, 2. .. ούτε ποῦ πορεύεται τὸ παράπαν ούτε πρὸς τίνας, ἐγίνωσκε, τὸ δὲ πέρας, οὐδ' εἰ καθόλου [τοὐ-

ναντίον] δυνατοῖς ἐπιβάλλεται πράγμασιν] Cum Schweighaeusero eieci τοὖναντίον.¹)

III, 59, 7. ἐπειδή καὶ τὸ πλεῖον τούτου χάριν ὑπεδεξάμεθα τοὺς κινδύνους [καὶ τὰς κακοπαθείας] τοὺς συμβάντας ἡμῖν...] Cum in codice Mediceo (M) exstent (p. 17) haec: κινδύνους ᾶμα δὲ (vel. ἔτι δὲ) κακοπαθείας, hanc ipsam varietatem glossema indicare propter verba sequentia ineptissimum, Hultschius rectissime docuit.

III, 64, 5. ... δταν δὲ .. καὶ τῶν νῦν παρόντων ἀνδορῶν ἔχωμεν ἐπὶ ποσὸν πεῖραν ὅτι [μόνον] οὐ τολ-μῶσι πατὰ πρόσωπον ἰδεῖν ἡμᾶς, τίνα χρὴ διάληψιν ποιείσθαι περί του μέλλοντος δρθώς λογιζομένους Cum Bekkero illud μόνον, quod ex paragrapho quarta irrepsit, tollendum est.²) — Quae cum ita sint, [quicquid per omnes libros quinque primos in reliquis codicibus re-centioribus] Bavarico (C) Augustano (D) Regio (E) [boni reperitur, id omne est eius modi, ut non ex integriori ductum esse appareat exemplari, sed a correc-toribus excogitatum, interdum felicibus, sed saepissime non minus audacibus et temerariis, quam infelicibus et imperitis atque eo ipso etiam quae recte emendarunt redarguentibus, tanquam nullius certe fidei, etiamsi vera sint et vel sine libris reponenda. Etenim illud ipsum supplementum, quod unum omnium certissimum et videri possit et ab omnibus reapse habitum est argumentum nonnulla quae aut desunt Vaticano aut minus emendate in illo quam reliquis scripta sunt codicibus, ex antiquiori et integriori ducta esse exemplari, nullius est pretii certissimoque potius est documento solum hodie superesse fide dignum] codicum libros quinque primos continentium [codicem Vaticanum. Nam quae ex uno codice Monacensi (C) II, 23, 6 O

¹⁾ Similiter II, 24, 1 μετὰ δὲ ταῦτα cum Hultschio seclusi.

²⁾ De III, 81, 11 v. p. XLI. III, 83, 6 v. p. LXII.

μέν γὰο ετερος τῶν ὑπάτων Γάιος Ατίλιος προεξεληλυθώς ετυχεν είς Σαρδόνα μετὰ τῶν στρατοπέδων, οί δ' ἐν τῆ Ῥώμη πάντες περιδεεῖς ἦσαν, μέγαν καὶ φοβερὸν αὐτοῖς ὑπολαμβάνοντες ἐπιφέρεσθαι κίνδυνον. ἔπασχον δὲ τοῦτ' εἰκότως, ἔτι περὶ Γαλατῶν ἐγκαθημένου ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ φόβου. διὸ καὶ πρὸς ταύτην ἀναφέροντες τὴν ἔννοιαν τὰ μὲν συνήθροιζον, τὰ δὲ κατέγραφον στρατόπεδα, τοῖς δ' ετοίμοις εἶναι παρήγγελλον τῶν συμμάχων. καθόλου δὲ τοῖς ὑποτεταγμένοις ἀναφέρειν ἐπέταξαν ἀπογραφὰς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, σπουδάζοντες εἰδέναι τὸ σύμπαν πλήθος τής ύπαρχούσης αὐτοῖς δυνάμεως. [μετὰ μεν δή των υπάτων έξεληλυθέναι το πλειστον έσπουδαζον καὶ ἄριστον τῆς δυνάμεως.] σίτου δὲ καὶ βελῶν καὶ τῆς άλλης έπιτηδειότητος πρός πόλεμον τηλικαύτην έποιήσαντο κατασκευήν ήλίκην οὐδείς πω μνημονεύει πρότερον. συνηργεῖτο δ' αὐτοῖς πάντα καὶ πανταχόθεν έτοίμως, recepta sunt verba hic seclusa μετά — δυνάμεως, ea minime propter praecedens δυνάμεως in ceteris omnibus inter-cidisse, sed novitii esse hominis additamentum, idque prorsus inane et supervacaneum, prodit vel absurdum illud ἐξεληλυθέναι pro ἐξελθεῖν positum. Nam ea fuit veterum illorum correctorum infelicitas, ut vix unum alterumque possent versum comminisci, quin aliquid iis excideret, quod fraudem serius ocius convinceret.] Itaque manifestum est, I, 80, 4 ταῦτα δ' εἰπὼν [παρήνει αιὶ] συνεβούλευσε, Ι, 87, 7 ώστε τοὺς περὶ τὸν Μάθω δυσχοηστουμένους ἐν τοῖς κατὰ μέρος κινδύνοις, πολλοὺς γὰρ ἐποιήσαντο [λόχους τε καὶ διωγμοὺς (in ora cod. C. έλιγμούς)] περί τε την Λέπτιν προσαγορευομένην καί τινας ελιγμους)] περί τε την Αέπτιν προσαγορευομένην καί τινας τῶν ἄλλων πόλεων, τέλος ἐπὶ τὸ διὰ μάχης κρίνειν δρμησαι τὰ πράγματα. ΙΙ, 52, 3 sq...παρεδόθη τοῖς 'Αχαιοῖς ἀφορμη καὶ πρόφασις εὐλογος, ης ἐπιλαβόμενος "Αρατος καὶ προτείνας 'Αντιγόνω τὸν 'Ακροκόρινθον... [δοὺς] ἔλυσε μὲν τὸ γεγονὸς ἔγκλημα πρὸς την οἰκίαν. ΙΙ, 64, 1... συναγαγὼν Κλεομένης ἄμα τῷ τὴν ἐαρινὴν ὡραν ἐνίστασθαι [τοὺς στρατιώτας] καὶ παρακαλέσας τὰ πρέποντα τοῖς παιροῖς ἐξαγαγών τὴν στρατιὰν ἐνέβαλεν.. ΙΙ, 68, 8

συνέβη δ', ὅπερ εἰκὸς ἦν, τοὐναντίον [τοῖς πολεμίοις]. ΙΙΙ, 63, 9 καθάπες γας έπ' έκείνων [τῶν συμπτωμάτων] τὸν μὲν νικήσαντα καὶ τεθνεῶτα πάντες ἐμακάριζον... ΙΙΙ, 118, 2 Καρχηδόνιοι μέν . . . τῆς μέν λοιπῆς παραλίας σγεδον πάσης [καὶ μεγάλης καλουμένης Ελλάδος] ήσαν ernoateis ea verba, quae uncis inclusi, aut ex antecedentibus non apte esse repetita aut imperite et incommode excogitata. Denique quod III, 91, 9 δι' ὧν είσβολαὶ τρεῖς ὑπάρχουσι μόνον ἐκ τῆς μεσογαίου στεναὶ καὶ δύσβατοι μία μεν ἀπὸ τῆς Σαυνίτιδος, [δευτέρα δε ή άπὸ τοῦ Ἐριβανοῦ], ή δὲ κατάλοιπος ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς Ισπίνους τόπων verba seclusa in contextum ante Hultschium erant recepta ex codicibus recentioribus, haec a librario quodam ex capite sequenti hunc in locum inepte esse allata et res docent et prodit hiatus. Nam cum post Benselerum et Hultschium constet inter criticos prudentes, a Polybio hiatum diligentissime saepeque artificiosissime esse vitatum, non dubium est, quin omnibus locis, quibus cuiuspiam codicis auctoritate hiatus Polybio obtrudatur, librarios inscite comminiscentes nos quasi in manifesto facinore deprehendamus. Ut vero appareat, quam saepe librarii codicum recentium Polybii contextum emendare conantes corruperint et adulteraverint, non habui quidquam antiquius, quam ut illos locos ex tribus primis libris colligerem atque adiicerem, quibus recentium librorum testimoniis Polybii verbis inculcaretur hiatus

I, 5, 5. ... οὐδὲ τῶν ξξῆς οὐδὲν οἰόν τε παραδοχῆς ἀξιωθῆναι καὶ πίστεως Vat. (A)]* οἰόν τε οὐδέν.

Ι, 15, 12. Φιλίνον μέν οὖν πας' ὅλην ἄν τις τὴν πραγματείαν εῦροι τοιοῦτον ὅντα.]* πας' ὅλην τὴν πραγματείαν εῦροι ἄν τις.

Ι, 17, 6. . . οι μεν πρός τον Ίερωνα ποιησάμενοι στρατηγοί τὰς συνθήκας ἀνακεχωρήκεισαν]* τὰς συνθήκας ποιησάμενοι στρατηγοί ἀνακεχωρήκεισαν.

Ι, 30, 5. ἀφικόμενος δὲ πρὸς πόλιν 'Αδὺν . . .]

*αφικόμενος δὲ εἰς.

Ι, 41, 1. . . περιγαρείς ήσαν ούν οθτως έπὶ τῶ τοὺς πολεμίους ήλαττώσθαι των θηρίων έστερημένους ..] * ήλαττῶσθαι ώς τῶν θηρίων . .

Ι, 43, 4. τον υίον τον 'Αννίβου] *τοῦ 'Αννίβου.

Ι, 67, 9. περί ταὐτοῦ] *τοῦ αὐτοῦ.

Ι, 72, 2. διπλασίους δέ ταῖς πόλεσι τοὺς φόρους . . έπιτάττοντες] *δὲ ἐν ταῖς.

Ι, 74, 4. στρατοπεδεύσας πρό της πόλεως, ένεχείρησε προσβάλλειν πρός τον . . χάραπα] *πρός τῆ πόλει.

Ι, 79, 13. . . δν είπος έχθοον αὐτοῖς ἔσεσθαι

φοβερώτατον] *αὐτοῖς ἔσεσθαι ἐγθρὸν . . .

Ι. 84, 12. προσανέχοντες δ' ἀεὶ ταῖς ἐκ τόῦ Τύνητος βοηθείαις .. παν δπέμενον ποιείν] *δ' αεί έκ τοῦ Τύνητος.

Ι, 87, 1. ἄρτι γὰ ρ ἀναθαρροῦντες ταῖς ψυχαῖς ...] *δὲ.

ΙΙ, 4, 2. τὸ τῶν Αἰτωλῶν δόγμα] *τὸ Αἰτωλῶν δόγμα.

ΙΙ, 6, 6. παρά την 'Αντιγόνειαν] *παρά 'Αντιγόνειαν.

ΙΙ, 8, 11. πειρασόμεθα δή θεού βουλομένου έφε*** ταγέως αναγκάσαι σε] *έφετῶς καί. Cogitavi de σφόδρα καὶ ταχέως, cf. Xen. Comm. III, 8, 4 'Απουτίω καλῷ πρὸς τὸ σφόδρα τε καὶ ταχὺ φέρεσθαι. Plat. Charmid. p. 160 C. τὸ ήσυγή πράττειν ή τὸ σφόδρα τε καὶ ταγέως.

II, 12, 8. noos Koowolovs nat noos 'Admialovel

* xal 'Adnvalous.

II, 15, 3. διά τε τὰς εἰς τοὺς ίδίους βίους . . . παραθέσεις] *διά τε είς . . .

ΙΙ, 39, 10. σχεδον γαρ έλαγίστ' ην (έλαγίστην correxit Schweighaeuserus) τότε δή (ita Hultschius pro γ' ή Vaticani) τῶν Ἑλλήνων εἶχον] *τότε ἐλαχίστη ἦν. ΙΙ, 41, 8. αὖται δ' εἰσὶ Πάτραι Δύμη Φαραὶ Τρι-

ταία Λεόντιον Αίγειρα Πελλήνη Βούρα Καρύνεια] *Post Πελλήνη addit codex Bavaricus (C) ex § 14 Αίγιον in omnibus aliis codicibus omissum, post Κεραυνία (sic) Ωλενος καὶ Ελίκη.

ΙΙ, 52, 8. εί δε μή, διότι κωλύσουσι μεθ' ὅπλων αὐτοῦ τὴν δίοδον] *ὅτι.

ΙΙ, 59, 4. εἰ καὶ μηδὲν εἰς τοὺς ᾿Αχαιοὺς ἔτερον ὅμαρτεν...] *ὅμαρτε ἕτερον.

III, 1, 2. ἐν αὐτῆ πείνη] ἐν αὐτῆ ἐκείνη* pro ἐν

αὐτῆ 'κείνη.

ΙΙΙ, 5, 4. ἀποκατέστησαν δὲ καὶ Ῥωμαῖοι τοὺς

Έλληνας είς την οίκείαν . . .] *καί οί 'Ρωμαΐοι.

III, 11, 8. αὐτὸν συνεργὸν ἔξειν νομίζοντες ἀληθινώτατον] *νομίζοντα. Cum Benselero emendes: νομίζοντ'.

III, 15 3. . . εἰς Καινὴν πόλιν, ἥ τε σωμάνει ποοσχημα καὶ βασίλειον ἦν Καοχηδονίων] *εἴ τε σωμα ἢ πρόσχημα ν. p. LVII.

III, 17, 6. οὐδὲν' (v. p. XXI.) ἀπολιπών ὅπισθεν

πολέμιον] *οὐδένα ἀπολιπών.

ΙΙΙ, 33, 9. 'Ορήτες "Ιβηρες] *'Ορείται "Ιβηρες.

III, 49, 11. οὐ γὰς μόνον σίτων (v. p. XXIV) καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδείοις ἀφθόνως ἐχος ήγησε τὸ στρατόπεδον, ἀλλὰ καὶ...] *σῖτον.. ἐχος ήγησε τῷ στρατοπέδω, ἀλλὰ...

III, 52, 5. Καλῶς εἰδέναι . . . τὴν τῶν ἐγχειρησάν αὐτὸν (v. p. XXIV) ἀδικεῖν ἀπώλειαν . .] *ἐγχειρησάν-

των κατ' αὐτοῦ ἀδικεῖν . .

III, 53, 9. $\delta \dot{v}$ $\dot{\eta} \mu \dot{\epsilon} \rho \alpha \varsigma$ * $\delta \dot{v}$ o.

ΗΙ, 54, 1. περί τους απρους] *τὰ απρα.

III, 55, 8. καὶ τάδε συνέβαινε κακῶς ὑπὸ τοῦ λιμοῦ διατεθεῖσθαι] *διατεθεῖσθαι ὑπὸ τοῦ λιμοῦ.

III, 71, 5. $\tau \dot{\alpha} \delta \epsilon \lambda \phi \tilde{\omega}$] * $\tau \tilde{\omega} \dot{\alpha} \delta \epsilon \lambda \phi \tilde{\omega}$.

ΙΠ, 74, 8. πρός το προειρημένον σύστημα] *είρημένον.

ΙΗ, 81, 11. τὸν προεστῶτα πόλεμον] *τὸν προεστῶτα ἐν πολέμω. [Delendum erat πόλεμον ex § 10, ubi δ προεστῶς τῶν πολεμίων, repetitum.]

III, 92, 3. τοιούτω δὲ μᾶλλον ἐπὶ τῶν πεπριμένων ἔμενεν] *παὶ οὕτω μᾶλλον. Cum Schweighaeusero

correxi τοσούτω.

ΙΙΙ, 93, 5. ἐπέλευε προσελαύνειν τοὺς βοῦς ἐνεργῶς] *ἐπέλευε ἐνεργῶς προσελαύνειν τοὺς βοῦς.

ΙΙΙ, 106, 11. ἐδόκουν ἕκαστα χειρίζειν] *ἕκαστα ἐδόκουν.

Sed unus est locus, quo codex Bavaricus (C) hiatum, qui est in vetustioribus libris, non incommode tollit hic: III, 76, 5 πολλῶν μὲν χοημάτων ἐγένετο ἐγκοατής] πολλῶν μὲν ἐγένετο χοημάτων ἐγκοατής. Sed cum innumerabilibus locis in eodem codice mutetur sine ulla caussa verborum collocatio, non sine verisimilitudinis specie suspicari possumus, hoc quoque loco librarium mutandi cupiditate adductum verba transposuisse et casu quodam fortuito hiatum esse sublatum. Itaque non cum codice Bavarico verborum seriem commutare, sed corrigere maluerim ἐγένετ'.

[Sublatis autem his novitiorum hominum appendicibus et correctionibus, etsi cetera omnia sua sponte concidunt, non inutile tamen videtur ita illa convincere, ut nemo sit dubitaturus, quin] eorum codicum, quibus quinque libri primi contineantur, [unus supersit fide

dignus Vaticanus].

[Quod faciam sic ut omissis quae nihil sunt nisi peccata librariorum ea tantum attingam quae aut vera sunt aut speciosa vel certe non omnino improbabilia, atque haec ipsa, quatenus bona sunt ostendam omnia esse eiusmodi quae quivis vel hodie facile ex coniectura restituat, redarguam autem, quae in alteris manifesto sint falsa, exceptis quae iam in margine Vaticani correcta aut uni tantum alterique libro peculiaria sunt vitia, et asterisco notatis quae prava sunt et reiicienda.]

Ι, 3, 2. 'Αννιβιακόν Vat. (A)] *'Αννιβαικόν, item

III, 95, 7.

Ι, 3, 6. περαιούσθαι μετὰ δυνάμεως εἴς τε τὴν Έλλάδα καὶ τοὺς κατὰ τὴν Άσίαν τόπους] *δυνάμεων. Cf. Ι, 12, 5. ΙΙ, 2, 1. ΙΙΙ, 16, 7.

Ι, 4, 11. μόνως ἄν τις ἐφίκοιτο καὶ δυνηθείη κατοπτεύσας ᾶμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἐστορίας ᾶμα λαβεῖν] *ἐκ τῆς ἐστορίας λαβεῖν. Melius fortasse emendaveris: κατοπτεύσας ἄπαντα καὶ . . τερπνὸν

έκ τῆς ίστορίας ἄμα λαβεῖν.

Ι, 5, 1. αθτη δ' έστι συνεχής μέν τοῖς ἀφ' ὧν Τίμαιος ἀπέλειπεν] ἀπέλιπεν. Item I, 62, 4 οὐδὲν τῶν παραβόλων . . παρέλειπεν, άλλα . . έξήλενξεν παρέλιπεν. ΙΙ, 25, 5. τους μεν εππείς απέλειπον . . αὐτοί δὲ . . παρενέβαλον] ἀπέλιπον. ΙΙΙ, 79, 4 του ἀδελφον ἀπέλειπε] ἀπέλιπεν. ΙΙΙ, 117, 8 s. ἐὰν μὲν . . ἐκτάξη . . ., έὰν δὲ . . ἀπολείπη] ἀπολίπη. Contra III, 84, 7 το μή φεύγειν μηδέ λιπειν τὰς τάξεις] λείπειν. Sed non recte aoristus est positus I, 14, 4 την τοιαύτην επιείκειαν ίσως οὐκ ἄν τις ἐκβάλλοι] * ἐκβάλοι. Ι, 29, 9 Μάρκος έμενεν, ύπολειπόμενος ναύς τετταράκοντα] * ύπολιπόμενος. Ι. 42, 12 Ίμελκων οὐδεν παρέλειπε τῶν δυνατῶν, ἀλλὰ . . . ἀπορίαν παρείγε τοῖς ὑπεναντίοις *παρέλιπε. Ι, 83, 5 'Ρωμαΐοι τηρούντες τα . . δίκαια προθυμίας οὐδὲν ἀπέλειπον] *ἀπέλιπον. Π. 12, 2 Ποστούμιος ύπολειπόμενος τετταράκοντα σκάφη . . . παρεγείμαζε] * ύπολιπόμενος. ΙΙ, 56, 2. χρήσιμον αν είη . . μη παραλειπεῖν ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος, ῖνα μὴ τὸ ψεῦδος . . . ἀπολείπωμεν] *παραλιπεῖν . . *ἀπολίπωμεν ΙΙΙ. 57, 4. διὰ τοῦτο παρελείπομεν] *παρελίπομεν. Cf. § 6: ἐὰν . . παραλείπωμεν. ΙΙΙ, 58, 3, παραλειπεῖν μέν οὐδαμῶς καθήκει] *παραλιπεῖν. ΙΙΙ, 73, 3, άτε δὴ .. τῶν .. καταλειπομένων βελῶν ἡγρειωμένων αὐτοῖς * καταλιπομένων.

Ι, 7, 4. ἡκλη ο οκότων] ἡκλη ο ηκότων.

Ι, 8, 3. νέον μεν όντα πομιδή, ποο σδέτι γένος εὐφυή βασιλικής παὶ πραγματικής οἰκονομίας *προσέτι δέ.

Ι, 10, 5. θεωφούντες . τοὺς Καρχηδονίους . . . τῶν νήσων ἀπασῶν ἐγκρατεῖς ὑπαρχούσας τὰς κατὰ τὸ Σαρδόνιον καὶ Τυρρηνικὸν πέλαγος] ὑπάρχοντας τῶν.

Ι, 10, 7. ταχέως ὑπ' αὐτοὺς ποιήσονται τὴν Σι-κελίαν] ὑφ' αὐτούς.

Ι, 11, 2. οι δὲ πολλοὶ τετουμμένοι .. ὁπὸ τῶν ποογεγονότων πολέμων] *τετουχωμένοι.

Ι, 12, 1. (ν. p. VI) γνούς "Αππιος την απόδοσιν

των προειρημένων] *ἀπόδρασιν. Cum Gronovio videtur esse legendum ἀπόλυσιν.

Ι, 17, 11. καὶ τότε πολλάκις] καὶ τότε καὶ πολ-

λάκις.

- I, 18, 5. είς Σερβησόν] * Έρβησόν. Έρβησόν correxit Hultschius coll. Liv. XXIV, 30, 11. 35, 1 (cf. Fleckeisen, ann. 95, 309 s.).
- Ι, 18, 7. συναγομένων δὲ τῷ λιμῷ τῶν Καργηδονίων] *συνεγομένων vel *συνηγμένων.

Ι. 19. 4. τους δὲ λοιπούς ὡς εἰς τὸν γάρακα συν-

εδίωξαν ξως είς.

Ι, 19, 15. παντοδαπης έγένοντο πατασπευ ης έγκρατεῖς] *παρασκευής. Item II, 23, 10 σίτου .. καὶ βελών ... τηλικαύτην εποιήσαντο κατασκευήν] *παρασκευήν (superscripto tamen κατασκευήν). Sed I, 47, 8 τῆ . τοῦ πληρώματος παρασκευή] *κατασκευή.

Ι, 20, 5. ἀπουητί] ἀπονιτί.

Ι, 22, 10. τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἡσφάλιζον πλευράς]

* ησφαλίζοντο.

I, 23, 2. ἐπιπλεῖ στόλω παντί] *τῷ στόλω παντί. Cum et apud Diodorum, Polybii imitatorem XXVII, 4, 3 sit: ώστε στόλω παντί ναυαγήσαι τοῦτον et Polybius sine articulo soleat dicere μετά δυνάμεως, είς χάρακα, στόλω, κατά σκηνάς al. ita ut adverbii locum teneant tales locutiones, cum Hultschio (qu. I, 18) Vaticani scriptura non est corrigenda.

Ι, 23, 7. τὰς πρώτας συμβαλλούσας ναῦς αὐτάνδοους ἀπέβαλον] συμβαλούσας; item I, 26, 2. πᾶς δ..λαὸς εύχείρωτος τοῖς ἄπαξ είς αὐτὴν ἐμβάλλουσιν] ἐμβαλούσιν. Ι, 48, 10 χάρακι περιλαβόντες ΄ την πόλιν, έτι δέ .. τείγος προβαλλόμενοι] *περιβαλόμενοι (v. p. LXV). Ι, 87, 9 παραταξάμενοι συνέβαλλον άλλήλοις] συνέβαλον. ΙΙ, 10, 1 άνταναχθέντες συνέβαλλον τοῖς . . σκάφεσι] συνέβαλου. ΙΙ, 19, 10 απαντήσαντες συνέβαλλον] συνέβαλον. ΙΙ, 19, 2 την έφοδον ποιησάμενοι .. καλ περιβαλλόμενοι περιβαλόμενοι. ΙΙ, 37, 9 πολλών γὰρ ἐπιβαλλομένων .. οὐδενὸς δὲ καθικέσθαι δυνηθέντος | ἐπιβαλομένων. Η, 69, 7. συναλαλάξασαι καὶ μεταβαλλοῦσαι τὰς σαρίσας] μεταβαλοῦσαι ΗΙ, 107, 7 οἱ δ' ἐβουλεύσαντο μάτεσθαι καὶ συμβαλεῖν] συμβάλλειν ut ΗΙ, 111, 1.

Ι, 26, 2. διακινδυνεύειν και ναυμαχείν έσπευδον]

* διαναυμαγείν.

Ι, 28, 2. ἀφέμενοι τὰ δύματα] *ἀφελόμενοι.

Ι, 29, 8. δεί τον μέν ένα των στρατηγών μένειν]

* *ἐμμένειν*.

- Ι, 30, 11. οι δὲ μισθοφόροι ... προθύμως ἐπβοηθήσουτες τὸ μὲν πρῶτον στρατόπεδον ἢνάγκασαν ἐκκλῖναι καὶ φυγεῖν] ἐκβοηθήσαντες .. *ἐγκλῖναι (sic pro ἐγκλῖναι); item III, 116, 6 ἐκκλίναντες ἀπεχώρουν] *ἐγκλίναντες, contra III, 65, 7 ἐγκλίναντας] *ἐκκλίναντας.
- Ι, 32, 5. ἐνεχείρησαν] ἐνεχείρισαν; item I, 82, 10 τὴν .. πόλιν ἐνεχείρησαν τοῖς Λίβυσι] ἐνεχείρισαν. II, 7, 5 ἐγχειρήσαι] ἐγχειρίσαι. II, 7, 11 ἐγχειρήσαντες] ἐγχειρίσαντες. II, 57, 1 ἐνεχείρησαν] ἐνεχείρισαν. III, 13, 3 ἐνεχείρησαν]. ἐνεχείρισαν III, 99, 5 ἐνεχείρησε] ἐνεχείρισε. III, 99, 8. ἐγπεχειρηκέναι] ἐγπεχειρικέναι. Contra III, 18, 1 ἐνεχείρισε] * ἐνεχείρησε.

Ι, 34, 1. ἐφ' ἐκατέρου τοῦ κέρατος] *μέρους.

Ι, 36, 3. ἃς οι μὲν ἐγχώριοι .. οἶοί τ' ἃν ἀναφέρειν] *οἶοί τ' ἀναφέρειν v. p. LXXXIII.

Ι, 37, 1. ποοσδείξαντες τῆ τῶν Καμαριναίων χώρα]

ποοσμίξαντες.

Ι, 37, 4. διὰ τὸ πλαγίαν εἶναι καὶ δυσποοσόρμιστον] *πελαγίαν v. p. LXXXIII.

I, 38, 5. βαρέως μὲν ἤνεγκαν τὸ γεγονός, οὐ βουλόμενοι κὰθάπαξ εἴκειν αὖθις ἔγνωσαν . . .] οὐ βουλόμενοι δὲ . .

I, 40, 7. πρὸ τείχους καὶ τοῦ τάφρου] *τῆς τάφρου. Ex iis quae Hultschius (qu. I, 16) disputavit de Polybii usu articuli hanc legem constituere nos possumus. Si ad duo substantiva diversi generis appositio additur, quae pertinet ad utrumque, Polybius articulum non solet geminare (II, 6, 7 οὐ μιπρὰν οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν κατάπληξιν καὶ φόβον VI, 39, 8. X, 23, (25,) 1); ubi vero

ad duo substantiva diversi generis nihil est appositum, Polybius solet uti articulo geminato (II, 29, 7 ταῖς ἀπμαῖς καὶ τοῖς εἴδεσι. IV, 65, 4. IX, 39, 3). Ita Hultschius. Sed interdum Polybius, quem sibi non constare mihi persuasissimum est, etiamsi genere duo substantiva inter se differunt neque adiectivum neque substantivum apponitur, articulo alteri substantivo adiuncto ita solet uti, ut duae illae notiones quasi in unam coniungantur (cf. Winer 'Gramm. des neutest. Sprachidioms' p. 115 s.). Cuius rei, quamquam unum inveni exemplum hoc III, 81, 11 ἐὰν τὸν προεστῶτα [πόλεμον] δυνάμεως χειφώσηταί τις κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ συλλογισμούς, αὐτανδρὶ γίνεται πολλάκις κρατεῖν τῶν ἀντιτατισμένων, tamen non dubito scribere et I, 40, 7 πρὸ τοῦ τείχους καὶ τάφρου et III, 48, 2 οὕτε τὰς ὁδοὺς οὕτε τόπους.

Ι, 40, 8. είσακοντίζειν είτα προσπίπτοντα τῶν ζώων]

είς τὰ ..

I, 40, 13. κατά τῶν ἰδίων ἔφερε, τοὺς μὲν ἄνδρας καταπατοῦντα καὶ διαφθείροντα ..] ἐφέρετο.

I, 41, 4. ἀπαντηκότων] ἀπηντηκότων. I, 43, 6. οὐδ' ἀκούσειν ήξίουν] ἀκούειν.

I, 47, 2. δι' οὖ τρόπου μόνως ἐστὶ δυνατὸν ἐξ οὐρίας τοῦ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόματος εὐστοχεῖν] ἐξ οὐρίας *πλέουσι..

Ι, 48, 7. πλείων εὐχοηστίας] πλείων *εὐχοηστία;

πλεῖον εὐγοηστίας correxit Schweighaeuserus.

Ι, 49, 2. κατέγραφον αὐτάς] ναύτας.

Ι, 53, 6. τοῦ δεινοῦ . . αὐτοὺς περιστάντος] * αὐτοῖς ibid. οὐκ εἰς μακρὰν . . ἡλθον διατροπὴν] μικράν.

Ι, 53, 9. οΙ προσπλεΐν ειθισμένοι] προπλεΐν. Item III, 62, 1 προσθέμενος τὰ πρέποντα τοῖς παροῦσι] προθέμενος. III, 76, 3 ἀσφαλισάμενος. τοὺς προπεχωρηκότας τῶν παραθαλαττίων] προσκεχωρηκότας. Sed III, 51, 6 παραβοηθήσων τοῖς τῷ πορεία προσβάλλουσιν. Casaubonus emendavit προλαβοῦσιν. Contra I, 46, 11 βραχὺ προπλεύσας] *προσπλεύσας. III, 24, 2 πρόκειται δὲ καὶ τῷ Καλῷ ἀκρωτηρίω Μαστία Ταρσήιον]

πρόσκειται. ΙΙΙ, 36, 2 ύπολαμβάνοντες έν παντί πρόγνωσιν καὶ σαφήνειαν αὐτοτελὲς εἶναι τοῦτο τὸ μέρος] πρὸς γνῶσιν.

Ι, 55, 7. των κατά την Σικελίαν δρών πλην της

έ | πτης] Αϊτνης.

Ι, 56, 11. οὐχ οἶόντε .. τὸν κατὰ μέρος ἀποδοῦναι λόγον] *τῶν (ΙΙΙ, 37, 11: τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδώσομεν). Ibid. παραστρατοπεδεύσας τῶν (pro παραστρατοπεδευσάντων) αὐτῷ 'Ρωμαίων] *αὐτῶν.

Ι, 58, 2. πρὸς τῆς δίζης τῆ δίζη.

Ι, 60, 4. Αὐτάτιος] * Οὐτάτιος pro Λυτάτιος.

Ι, 62, 3. ἐπέτρεψαν ἐκείνω περί ὅλων] περί τῶν ὅλων. Item I, 79, 5 ποιησάμενοι πόλεις δφ' ξαυτούς είγον ... την νησον] τὰς πόλεις. ΙΙ, 35, 3 διὰ τὸ μη πλεῖον] τὸ πλεῖον. ΙΙΙ, 54, 1 διὰ τὸ συνάπτειν τῆς Πλειάδος δύσιν] την της Πλ. δύσιν. ΙΙΙ, 93, 10 πρώτα μέν τὰ βαρέα τῶν ὅπλων, ἐπὶ δὲ τούτοις [ππεῖς] τοὺς [ππεῖς. ΙΙΙ. 115, 7 διὰ τοὺς Κελτοὺς .. προπεπτωπέναι] τὸ τοὺς ... Sed inscite articuli formas inseruerunt librarii locis his: ΙΙ, 11, 5 πρὸς τὴν Ἰλλυριῶν παρανομίαν] τὴν *τῶν Ἰλλυφιών. II, 39, 7 Διονυσίου Συρακοσίου] τοῦ *Συρακοσίου. (I, 3, 2. II, 65, 3.) II, 39, 11 πρὸς αὕξησιν] ποὸς την* αύξησιν. cf. II, 45, 1. II, 53, 3 δ δη και νομιστέον αιτιώτατον γεγονέναι πραγμάτων κατορθώσεως] τῆς τῶν* πραγμάτων κατορθώσεως. V. Hultschii qu. I, 18. ΙΙΙ, 26, 4 μηθ' δπάρχοντος παράπαν έγγράφου . μηδενός] τὸ *παράπαν. ΙΙΙ, 46, 5 κατὰ ποταμοῦ] κατὰ τοῦ* ποταμού. ΙΙΙ, 60, 7 άμα και τὰ σώματα τῶν ἀνδρῶν, δμοίως δὲ καὶ τῶν 『ππων] τὰ* τῶν 『ππων. ΙΙΙ, 71, 6 δείπνω ποιήσασθαι (pro δειπνοποιήσασθαι v. pag. LXVI)] τὸ δεῖπνον ποιήσασθαι*. ΙΙΙ, 96, 12 τὸ μὲν πρῶτον τῆς Σικελίας Αυβαίω (pro Λιλυβαίω) προσέσγε]* τῶ τῆς Σιπελίας Λιλυβαίω.

Ι, 62, 4. ἀλλὰ πάσας τὰς τοῦ νικᾶν ἐν τῷ πολεμεῖν

τὰς ἐλπίδας . . . ἐξήλεγξεν] πολεμεῖν ἐλπίδας.

Ι, 64, 2. τοῖς ἀκούουσιν ἀργῶς προσεκτέον] ὀρθῶς*.

Ι, 65, 2. πόλεμος δ πρός τοὺς Φαλίσκους καλουμένους] *καλούμενος.

I, 66, 1. Γε σχών] Γέσκων ex I, 68 13 correctum.

Ι, 66, 5. οι δε Καρχηδόνιοι .. οὐκ ἀπορούμενοι γρημάτων] εὐπορούμενοι.

Ι, 66, 10. οί δὲ μισθοφόροι συναναχθέντες εἰς τὴν

Σικ * αν] Σίκκαν ex antecedentibus restitutum.

Ι, 68, 10. καθόλου δὲ ἀεὶ ἐν|τινι καινῶν προσἐξεύρισκον] ἔν τινι καινόν* vel καινῶν*. Scribendum videtur ἀεί τι νέον καὶ καινόν, ut est V, 75, 4 καινοί τινες ἀεὶ καὶ νέοι πρὸς .. ἀπάτας πεφύκαμεν.

Ι, 69, 10. τοῖς λίθοις ἀπέπτεννον] ἀπέπτεινον.

Ι, 69, 13. ὥστε μὴ δύνασθαι διαφυγεῖν τῶν ἄπαξ προσελθόντων] τὸν ἄπαξ προσελθόντα*. Cum Schweig-

haeusero μηδένα δύνασθαι revocavimus.

Ι, 71, 6. οὐδὲ φίλων οὐδὲ συμμάχων τῶν βοη θησάντων ἔξωθεν ἐλπὶς οὐδ' ἡτισοῦν ὑπῆρχεν] βοηθησόντων. Ιτem II, 49, 7 μὴ δεῖσθαι χρείαν τῶν βοηθησάντων] χρείας . . βοηθησόντων. ΙΙΙ, 2, 2 μεγάλας δ' ἔσχον . . ἐλπίδας ὡς καὶ τῆς Ῥώμης . . κρατήσαντες] κρατήσοντες.

I, 71, 8. οὐχ ἥκιστα δ' αὐτο $\tilde{\iota}_{S}$ σφίσι τῶν . . κακῶν

έγεγόνεισαν αἴτιοι] αὐτοί.

Ι, 72, 2. ἀπείροις ἀπόροις.

I, 73, 4. τὸ μὲν τ $\tilde{\eta}$ θαλάττ η , τὸ δέ τι καὶ λίμν η] τι* θαλάττ η .

Ι, 73, 7. τοὺς ἔνδον] τοὺς *ἄνδρας.

Ι, 74, 10. συνιδόντες] συνειδότες*.

Ι, 75, 2. πολιτικούς ίππεῖς] πολεμικούς*.

Ι, 75, 5. τοῦ προσαγορευομένου Μάκαρα (pro Μακάρα) ποταμοῦ] Μάκαρος*.

Ι΄, 76, 8. τοῖς κάτοπιν ἐπιφερομένοις περιπίπτοντες]

έπιπίπτοντες*.

Ι, 78, 1. πλήρης δομῆς πολεμικῆς]* βασιλικῆς.

I, 78, 9. Ναραύας] * Ναραύασος; ibid. § 11 Ναραύα] * Ναρανάσον infeliciter emendatum ex paragrapho quinta.

Ι, 79, 5. έως οὖ στασιάσαντες πρὸς τοὺς Σαρ-

δονίους έξέπεσον] * Σαρδωνίους.

I, 79, 6. Καρχηδόνος ὢν νῆσος] *οὖσα. Καρχηδονίων recte restituit Schweighaeuserus. Ι, 80, 3. τούτοις πιστεύειν, τούτοις ἀπούειν] *τούτους. Ibid. οἴτινες ἀεί τι ... εἰσαγγέλλωσι πατὰ Καρχη-δονίων] *εἰσαγγέλλουσι. Cum Schweighaeusero ἄν solet addi, sed v. pag. LXXVII.

I, 80, 9. καί τις έκ τῶν καθημένων εἶπε · Βάλλε] εἶπεν ὅτι* [quum etiam I, 69, 13 sit ὅτε τις ἄοξαιτο

βάλλε λέγειν].

Ι, 80, 12. ποιούμενοι την άρχην άπο του Γέσκωνος βραχεῖ χρόνω πρότερον .. άνέδειξαν μεν εὐεργέτην αὐτῶν] ο βραχεῖ χρόνω.

I, 81, 4. αὐθις εἰς Καρχηδόνα ἀποπέμπειν] εἰς Καρχηδονίους* ex antecedentibus haustum, non excogita-

tum, ut tolleretur hiatus.

Ι, 82, 6 Έμποριῶν] Ἐμπορίων.

Ι, 82, 11. Οί μεν περί του Μάθω και Σπένδιον.. πολιορκεῖν ἐνεχείρησαν αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα] *ἐπερίρησαν.

I, 83, 1. ἐπὶ τὰς Ἱέρων (v. p. XIV.)] ἐπὶ τὰς συμ-

μαχίδας πόλεις ἐπὶ τάσδε*.

I, 84, 6. στρατηγική δύναμις] πρακτική*.
 I, 84, 8. μεθ' ἡμέραν] *καθ' ἡμέραν.

Ι, 84, 9. ὑπὸ τῆς λιμοῦ] *τοῦ.

Ι, 85, 4. εξεῖναι Καοχηδονίοις εκδέξασθαι τῶν πολεμίων, οθς ἂν αὐτοί βούλωνται] εκλέξασθαι.

Ι, 86, 1. τοῖς .. Καρχηδονίοις . έλπίδα παρέστησε μεγάλην .. καίπερ ἀπε'γνωκόσιν ἤδη τὴν σωτηρίαν] *ἀπεγνωκότας.

Ι, 86, 2, του Τύνητα την*.

I, 86, 8. κατετάχει πρὸς την βοήθειαν] *κατέθει, correctum, nisi fallor, ex κατέχει, quod in archetypo librorum recentium fuisse videtur.

Ι, 87, 1. παραδόξου . . αὐτοῖς φανείσης] *οῦτω.

Ι, 88, 2. ἔμενεν ἔμενον.

II, 1, 6. τὰς Ἡρακλέους στήλας] Ἡρακλείους*.
Item III, 39, 2. 57, 2.

II, 2, 2. $\emph{è}\pi \emph{i} \sigma \emph{t} \acute{\alpha} \sigma \emph{e} \omega \emph{g}$] $\emph{*} \emph{è}\pi \emph{i} \sigma \emph{t} \alpha \sigma \emph{l} \alpha \emph{g}$; item II, 40, 3 $\emph{è}\pi \emph{i} \sigma \emph{t} \alpha \sigma \emph{i} \nu$] $\emph{*} \emph{è}\pi \emph{i} \sigma \emph{t} \alpha \sigma \emph{i} \nu$] $\emph{*} \emph{è}\pi \emph{i} \sigma \emph{t} \alpha \sigma \emph{i} \nu$] $\emph{*} \emph{è}\pi \emph{i} \sigma \emph{t} \alpha \sigma \emph{i} \nu$]

II, 2, 5. Μειδιωνίοις (pro Μεδιωνίοις)] * Μυδιωνίοις. ΙΙ. 2. 6. κατά κράτος έγειν αὐτούς Ελείν.

ΙΙ, 5, 2. αί παραβοήθειαι αί παρ' αὐτῶν βοήθειαι*.

ΙΙ. 5. 6. ἀπολαύοντες ἀναίδην] ἀνέδην.

ΙΙ, 5, 8, ληφθηναι λειφθηναι; item III, 68, 4 των καταληφθέντων] καταλειφθέντων. ΙΙΙ, 105, 11 καταληφθέντος] καταλειφθέντος*. Contra III, 69, 2 παραλειφθέντας | παραληφθέντας.

Π.6.6. Σπερδιλάιδον | Σχερδιλαίδαν ex IV, 16, 6 s.

ΙΙ, 7, 1. περιπεσείν τινών (Α, τινί ν. p. Χ.) τών δεινών *τισί.

ΙΙ, 8, 2. πολλούς των Ἰταλικών έμπόρων εὐθύς μέν ἐσύλησαν, οθς δ' ἀπέσφαξαν] οθς μέν*. Scribendum videtur cum Hultschio (qu. II, 5): 200' ovc.

ΙΙ, 8, 8. κωλύειν Ἰλλυριοῖς τὰς κατὰ θάλατταν

ἀφελείας Ιλλυριούς της . . ἀφελείας*.

ΙΙ, 9, 9. ἔπλεον ἐπὶ τὰς Κερκύρας τὴν Κέρκυραν*. Schweighaeuserus recte restituit: τῆς Κερχύρας.

II, 10, 3. ζεύξαντες τοὺς παρ' αὐτῶν (pro αὐτῶν)

λέμβους] *αὐτοῖς ν. p. XV.

ΙΙ, 10, 6. πιστεύοντες τὸ ταχυναυτείν τῶ v. tamen p. XIII.

II, 10, 8. δυσελπιστήσαντες] *δυσελπίσαντες; ibid.

βραχύν ὅτι χρόνον ἔτι.

ΙΙ, 11, 3. ύστερήσας δὲ τὸν καιρόν τῶν καιρῶν; ibid. ἐπιγνῶναι σαφῶς τὰ γεγονότα | τὰ γεγονότα σαφῶς*.

ΙΙ, 11, 4. Δημήτριος .. ἐπέμπετο πρός τοὺς 'Ρωμαίους] *ἔπεμπε. Cum Bekkero scripsi: διεπέμπετο; ibid. έπαγγελλόμενος] * ἀπαγγελλόμενος.

ΙΙ, 11, 8. προσέγειν | *προσελθείν.

ΙΙ, 11, 13. καὶ τῶν γιλιάρχων τινὰς καὶ τῶν ταμίαν] του ταμίαν.

II, 11, 17. πλείστους] *πλείους; contra III, 78, 5

πλεῖον] *πλεῖστον.

ΙΙ, 12, 4. παρανέγνωσαν ἃς ἐπεποίηντο] παρενέγνωσαν* ας ἐποιήσαντο*.

ΙΙ, 13, 1. οὐ μικραν μεγάλα δὲ συνεβάλλετο] μικρά.

II, 13, 4. εδρόντες δὲ σφᾶς ἐπιπεποιμημένους.. καὶ προϊμένους] *προιεμένους. Cum Gronovio restitui: προειμένους.

ΙΙ, 14, 3. δητέον ποία τίς έστι] *ποία falso omissum.

II, 14, 10. 'Απεννινον] *'Απένινον II, 16, 1. τὸν δ' 'Απεννινον] τὸ δ' *'Απέννινον. II, 16, 4 'Απεννῖνος] *'Απέννινος. II, 24, 7 'Απεννῖνον] *'Απέννινον et *'Απεννῖνον.

ΙΙ, 16, 1. Αυγιστινοι (pro Λιγυστίνοι)] * Λιγιστινοί.

ΙΙ, 16, 2. την μεσόγαιον] *μεσόγαιαν.

ΙΙ, 16, 4. δ μεν 'Απεννίνος .. διὰ μέσης τῆς λοιπῆς Ἰταλίας διῆκον] διήκων.

ΙΙ, 17, 2. τας έκ τούτων τῶν τόπων τὰς ἀφορμάς] τόπων ἀφορμάς.

ΙΙ, 17, 5. τῷ κόσμῳ βραχεῖ διαφέροντες] βραχύ.

ΙΙ, 17, 10. πρεαφαγείν] *πρεωφαγείν.

Η, 18, 7. μετὰ μεγάλης στρατείας] στρατιᾶς; item Η, 64, 1 τὴν στρατείαν] στρατιάν. ΗΗ, 110, 8 στρατείαν] στρατιάν. Ο contra ΗΙ, 88, 8 στρατιᾶς] στρατείας.

ΙΙ, 21, 8. Φλαμωνίου] Φλαμινίου.

ΙΙ, 22, 2. παραυτίκα μέν — εἰς τὸ μέλλον] εἰς τὸ μέλλον δέ (pro δ'); item III, 36, 2 ὅητέον οὐκ αὐτὰς τὰς ὀνομασίας] ὅητέον δ' οὐκ. III, 113, 2 καὶ τοὺς μὲν .. διαβιβάζων τὸν ποταμὸν εὐθέως παρενέβαλε, τοὺς ἐκ θατέρου συνάπτων τούτοις ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν ἔξέταττε] τοὺς δ' ἐκ. ΙΙΙ, 114, 7 τῶν δὲ Καρχηδονίων τὸ μὲν εὐώνυμον ᾿Ασδρούβας εἶχε, τὸ δεξιὸν Ἦννων] τὸ δὲ δεξιόν. Contra II, 64, 3 δεύτερον ἔτι] δεύτερον *δὲ ἔτι. [Quod δὲ et hic delendum et pluribus cum libris VI, 45, 4.]

ΙΙ, 22, 9. οὐκ ἐλάχιστα δὲ συνήργησε καὶ Καρχηδονί-

οις τούτο τὸ νίκημα] κίνημα.

ΙΙ, 22, 11. ἐνεχείρησαν ... πρὸς τοὺς κατὰ τοὺς πολεμίους] πρὸς τὸ κατὰ*. Emendavi: πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν πολεμίους (cf. II, 13, 7 ... εὐθέως ἐξήνεγκαν τὸν πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν Κελτοὺς πόλεμον), nisi forte quispiam proposuerit ἐνεχείρησαν .. τοῖς πρὸς τοὺς κατὰ (τὴν Ἰταλίαν Κελ)τοὺς πολέμοις.

II,23,5. ἐπαριμήνου] ἐπ' 'Αριμίνου; item III,61,10.

Αριμήνω] 'Αριμίνω.

II, 23, 5. ξνα . . των πελέκεων] *πελεκυφόρων. Melius correxit Schweighaeuserus: έξαπελέκεων.

ΙΙ, 23, 6. Σαρδώνα] Σαρδόνα.

ΙΙ, 24, 1. ἐπὶ τοσοῦτο καθίκετο τῆς προθέσεως ώστε..

περιβάλλει] περιβάλλειν.

II, 24, 3. Librarius codicis Bavarici (C), cum glossematis (v. p. XXXVII s.) partem priorem ex II, 24, 3 deprompsisset, pro μετὰ μὲν δὴ τῶν ὑπάτων hoc loco posuit ἄμα μὲν οὖν τοῖς ὑπάτοις, ut interpretamenti origo obscuraretur.

ΙΙ, 24, 3. πεντάκις μέν χιλίους καὶ διακοσίους πε-

ζικούς πεζούς.*

II, 24, 8. αν (pro ιν v. p. LXV.) . . . αντιπερισπωσι] ως <math>αν* . . . αντιπερισπωσι.

ΙΙ, 24, 13. ἔτι δὲ μήν] ἔτι γε.

II, 24, 16. πεζῶν ὁπὲο τὰς ξβδομήκοντα μυριάδας] πεζῶν μέν* ex II, 24, 11.

ΙΙ, 26, 4. συνήδρευον * συνηγόρευον.

ΙΙ, 26, 7. δόξαντες δὲ σφίσι...] δόξαντος; ibid. 'Αροέστου] 'Ανηροέστου ex § 5.

ΙΙ, 27, 1. Πύσας Πίσας.

II, 27, 2. ἐμπεσόντες εἰς τοὺς παρὰ τοῦ Γαίου προπορευσαμένους] προπορευομένους.

ΙΙ, 27, 3. Λούπιον] Λεύπιον.

ΙΙ, 27, 4. κατάπορίαν] κατά πορείαν.

ΙΙ, 27, 6. περιπεπορευεσθαι] περιπεπορεύσθαι.

 $\Pi, 29, 3$. την έ| φ έκατέρων ἀσφάλειαν] ἀφ' έκατέρων; ibid. ἀποκεκλιμένης (pro ἀποκεκλειμένης)] * ἀποκεκλεισμένης.

ΙΙ, 29, 8. τὰς πρώτας κατέχοντες πειρας] σπείρας.

II, 30, 6. διακοπτόμενοι παρέμενον] καὶ *διακοπτόμενοι παρέμενον. Cum Bekkero emendes: γὰρ ἔμενον pro παρέμενον.

Π, 31, 5. τὸ Καπετώλιον ἐνόσμησε ταῖς. σημείαις] σημαίαις; item Π, 32, 6 τὰς χουσᾶς σημείας] σημαίας. ΗΗ, 105, 6 σημείας] σημαίας. ΗΗ, 113, 3 σημείας] σημαίας.

II, 31, 7. οῦτω καὶ τούτω τῷ τρόπω] τούτω τῷ τρόπω, falso deletis οῦτω καὶ.

Π, 32, 1. Φρούριος] Φούριος.

ΙΙ, 32,5. ἀμετάθετον οὖσαν τὴν ἐπιβουλὴν] ἐπιβολὴν.

ΙΙ, 33, 5. συνδοαμόντες] *συνδιαλαβόντες.

II, 33, 9. πολλοί νικήσαντες] *πολύ. Hultschius correxit (qu. I, 12) πολλῷ.

II, 34, 4. παραγενόμενοι δὲ καὶ στρατοπεδεύσαντες πόλιν 'Αχέρρας] *περὶ πόλιν. Praefero περιστρατοπεδεύσαντες.

ΙΙ, 34, 6. τῶν πεζικῶν] τὸ πεζικόν*. v. pag. XXXI.

ΙΙ, 35, 1. ἐπέ τοεψανοι Ῥωμαίους] ἐπέτρεψαν τοῖς Ῥωμαίοις.

II, 35, 6. ἐν νῷ λαμβάνοντες] *λαβόντες; ibid. τοῖς τὸν φυλοναυτῶν] τοῖς τὸ φῦλον αὐτῶν*. v. p. XXXI s.

ΙΙ, 37, 2. τοῦ δευτέρου συστάντος μὲν Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις πολέμου, προσαγορευθέντος δὲ . . . ἀννιβιακοῦ] μὲν *συστάντος.

ΙΙ, 37, 5. ἐπὶ βραχύ] ἐπὶ βραχεῖ*.

II, 37, 6. περί μὲν οὖν τῶν κατὰ τὴν ᾿Ασίαν..ἀρκούντως ἔχοι ποιεῖσθαι τὴν ἀνάμνησιν] *ἔχει. Cum Schweighaeusero est scribendum ἂν ἔχοι.

ΙΙ, 40, 5. δάστην έμοι τ' αν γενέσθαι την διήγη-

σιν ... ποιησαίμεθα] εί ποιησαίμεθα.

ΙΙ, 41, 7. Ελικης] Έλίκης.

ΙΙ, 43, 2. Μάριος (pro Μάργος) δ Γερυνεύς] Καρυνεύς ex antecedentibus.

ΙΙ, 43, 3. τετάρτω δ' δστερον έτει τοῦ προηγου-

μένου] προειρημήνου.

II, 43, 9. μέχοι μὲν οὖν 'Αντίγονος ὁ Γονατᾶς] μέχοι μὲν ἦν*. Recipiendum esse videtur μέχοι μὲν οὖν ἦν ex emendatione scribae codicis Reg. B.

ΙΙ, 44, 3. τιμάς προτείνοντος, τοῖς δὲ μὴ προσέχουσιν ἔτι μείζους ἐπανατεινόμενος (pro ἐπανατεινομένου) φόβους] προτείνοντα* — *ἐπανατεινόμενον.

ΙΙ, 45, 3. διὰ τὸ τὸν ᾿Απροπόρινθον πράξειν] διὰ

την κατά τον 'Ακο. πράξιν* v. pag. XXXII.

II, 45, 5. ἐκ τῶν καταλόγων] κατὰ λόγον. v. p. XII.

ΙΙ, 46, 2. Τεγαιαν] Τέγεαν.

ΙΙ, 47, 3. τοῦ Κλεομένους .. καταλύσαντος .. χο ωμέν φ

δέ] χρωμένου.

ΙΙ, 47, 5. τοὺς . βασιλεῖς σαφῶς εἰδὼς φύσει μὲν οὐδένα νομίζοντας οὕτ' ἐχθοὸν οὕτε πολέμιον] οὕτ' ἐχθοὸν οὕτε *φίλον. Εχ sequentibus ταῖς δὲ τοῦ συμφέροντος ψήφοις αἰεὶ μετροῦντας τὰς ἔχθοας καὶ τὰς φιλίας luculenter apparet, Vaticani scripturam rectam esse non posse; itaque scripsi: οὕτ' ἐχθοὸν οὕτε πολέμιον οὕτε φίλιον. Cf. XVI, 19, 3 τίς τῶν ὑποπιπτόντων φίλιος ἢ πολέμιός ἐστιν. XXIX, 11, (27), 3 πότερα φίλιος ἢ πολέμιός ἐστιν. XV, 8, 12 ὡς ἐχθροῖς ἡμῖν κέχρηνται καὶ πολεμίοις.

Π, 48, 2. δει***** διότι ταχέως ἂν ... καταφύγοιεν] δεῖγμα ποιούμενος*. Cum et ex tota constructione sit manifestum, verbum finitum esse supplendum
et διότι illud, quod usurpari soleat post vocales, quasi
petat formam in vocalem excidentem, supplevi διειλήφει, quod item cum διότι vel ὅτι coniungi posse videtur atque προδιαλαμβάνειν (cf. XI, 1, 3 προδιειληφώς

δτι δεῖ . .).

II, 49, 4. Τήν τε Κλεομένους φιλοξενίαν.. ἀνθέξεσθαι τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας] φιλοτιμίαν*. [Pro eo Polybius haud dubie hic quoque scripserat φιλοδοξίαν, quod habet III, 104, 1 (XXVI, 2, 8 [XXIV, 11, 8]) et pro illo ipso φιλοξενία a Valesio XXXII, 15, 12 est repositum.]

ΙΙ, 51, 1. μένειν ύπὸ τῶν προκειμένων] ἐπί.

II, 51, 3. Αυδιάδας] Αυσιάδας* ex II, 44, 5.

ΙΙ, 52, 7. παφεῖναι τὸν Κλεομένη μετὰ τῆς δυνάμεως $\delta \varsigma$ εἰς Θετταλίαν] $\delta \varsigma$ εἰς Θετταλίαν ἔτ' ἄν*; recte eiecit Casaubonus illud $\delta \varsigma$. Ibidem εὐσεβίας] Εὐβοίας.

ΙΙ, 54, 10. τους έξερχομένους στρατιώτας] έξ 'Ορ-

χομενού. v. p. ΧΙΧ.

ΙΙ, 55, 1. τῆς Μεγάλης πόλεως] * Μεγαλοπόλεως; sed ΙΙ, 55, 3 ἐν τῆ Μεγαλοπόλει] Μεγάλη πόλει.

ΙΙ, 56, 2. ἐν τοῖς συγγράμμασι] *γράμμασι.

II, 56, 15. [Καίτοι γε προφανῶς ὁ μὲν τὸν κλέπτην η μοιχὸν ἀποκτείνας ἀθῷός ἐστιν, ὁ δὲ τὸν προδότην η τύραννον τιμῶν καὶ προεδρείας τυγχάνει παρὰ πᾶσιν, quod ex deterioribus quibusdam (CDE) τιμωρῶν receptum erat pro Vaticani scriptura τιμῶν, futile esse correctoris commentum, τιμῶν habentis pro participio, quum sit genetivus substantivi, ipsum ostendit activum, quod Polybium dicturum fuisse τιμωρούμενος satis probant quae de activo dixi ad Thesaurum Stephani ν. τιμωρῶ p. 2207 Α.]

ΙΙ, 56, 16. οῦτως ἐν παντὶ τὸ τέλος κεῖται τῆς διαλήψεως ὁπὲς τ $\sqrt{\text{τῶν}}$ οὐκ ἐν τοῖς τελουμένοις ἀλλ' ἐν ταῖς αἰτίαις καὶ προαιρέσεσι τῶν πραττόντων καὶ ταῖς τούτων διαφοραῖς] ὑπές τε τῶν* — τῶν πραγμάτων*.

Correxit Hultschius ὑπὲρ τούτων.

II, 58, 14. ή τῶν πραττόντων ωμότης] τῶν πραττομένων*.

ΙΙ, 59, 1. εἰς Κεγχοαιας] Κεγχοεὰς ex ΙΙ, 60, 8. ΙΙ, 60, 6. ἐπὶ μικοὸν ἐπικυδεστέρας ἔσγε τὰς ἐλπί-

δας] έπεί.

Η, 61, 1. χωρίς τε τούτων] δέ*. Cf. II, 56, 13. III, 17, 7. Item III, 86, 9 διανύσας τε] δέ*.

Π, 63, 1. Πτολεμαΐος τῶ μὲν χορηγεῖν ἀπολέγει] τὸ.

ΙΙ, 64, 3. δρῶν γὰρ τὸν ἀντίγονον διαφεικότα τὰς δυνάμεις ἤδη σαφῶς πρῶτον μὲν τὴν εἰσβολὴν ἀκινδύνως ποιήσεται] ἤδει σαφῶς ὅτι; melius cum Hultschio (qu. I, 11) scribendum videtur: ἤδει σαφῶς ὡς.

II, 65, 4. χιλίους έξαποσίους ἀφῆς Δημήτριος] έφ' οἰς ἡν*. Emendavit Hultschius έφ' ὧν ἡν, cf. II, 65,

9. III, 9, 7.

II, 67, 3. τῶν . . περί τὸν Ἐγκλειδᾶν] Εὐκλείδαν.

II, 68, 4. ἐκ πολλοῦ συναντῶντας προσπίπτοντας] συναντῶντας καλ. Facillime potuit omitti post συναντῶντας illud καλ compendio 5 scriptum.

ΙΙ, 69, 6. ἡναγκάζετο διασπών τὰ προτειχίσματα καὶ

πασαν την δύναμιν έξάγειν] διασπαν.

ΙΙ, 69, 9. τῷ τῆς ἐπαλλήλους | φάλαγγος ἰδιώματι] ἐπαλλήλου.

Η, 69, 10. ἀπεχώ ο η σε] *ἀνεχώ ο η σε; item ΗΙ, 11, 1 ξξεχώ ο η σε] *ἀνεχώ ο η σε. ΗΙ, 40, 13 ἀποχώ ο η σιν] *ἀναχώ ο η σιν. ΗΙ, 50, 9 ἀποκεχω ο η κότων] *ἀνακεχω ο η κότων. Contra ΗΙ, 69, 11 πρὸς τὴν ξαυτῶν ἀσφάλειαν ἀπεχώ ο ο υν] ὑπεχώ ο ουν.*

ΙΙ, 71, 5. παραπλήσιον γὰρ δή τι συνέβη τούτοις πρώτοις .. κατασχοῦσι τὰς ἀρχὰς ταύτας] τούτοις *τοῖς πρώτοις. Cum Bekkero recepi: τούτοις καὶ (coniungendum est cum παραπλήσιον) τοῖς πρώτοις.

ΙΙΙ, 1, 6. μάλιστα γὰρ οῦτως ὑπολαμβάνομεν .. παρασκευάσειν] μάλιστα γὰρ ἄν*.

III, 1, 7. πολλά... προλαμβανούσης τῆς τυχης] ψυχῆς. Hultschius ad II, 69, 5: 'in A ψ saepius a τ discerni vix potest'.

III, 2, 6... ὁποδείζομεν ὅτι μέγιστα συνεβάλετ' αὐτοῖς ἡ τοῦ πολιτεύματος ἰδιότης πρὸς τὸ μὴ μόνον ἀνακτήσασθαι τὴν Ἰταλιωτῶν καὶ Σικελιωτῶν δυναστείαν, ἔτι δὲ τὴν Ἰβήρων προσλαβεῖν καὶ Κελτῶν ἀρχήν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον καὶ πρὸς τὸ κρατήσαντας τῷ πολέμω Καρχηδονίων ἔννοιαν ἔχειν τῆς τῶν ὅλων ἐπιβολῆς] σχεῖν.

III, 3, 6. Φάρνακαν] *Φάρνακα pro Φαρνάκην.

III, 5, 1. ἤδη προειρημένη κίνησις] ῆδ' ἡ*. Melius emendat scriba cod. Reg. B ἡν δ' ἡ. Ibid. Οὐακκαίους] Οὐακαίους*, item III, 14, 1; v. p. LXXIII.

ΙΙΙ, 5, 2. δπὸ 'Ροφέρνους] ὑπ' 'Οροφέρνους.

III, 5, 6. olg alg*.

ΙΙΙ, 6, 11. οὐδὲ ἀξιόγρεων] οὐδὲν.

ΙΙΙ, 7, 2. ώλιγωρ ησθαι] όλιγωρείσθαι*.

III, 8, 10. δόγματι μόνον την εκδιήγησιν ποιησαμένους] εκδίκησιν.

III, 9, 6. πρῶτον μὲν αἰτίαν γεγονέναι τὸν ᾿Αμίλκου ϑυμὸν] πρώτην*. [Polybii videtur esse potius αἴτιον.]

ΙΙΙ, 11, 3. δποκυρουμένην] δποικουρουμένην.

ΙΙΙ, 11, 5. έτη μεν έσχεν έννέα έχειν.

ΙΙΙ, 12, 7. Αλτίας μεν τοῦ κατ' 'Αννίβαν πολέμου

.. ήγητέον] μέν οὖν.

III, 13, 7. ἀργυρολογήσας τὰς πόλεις | ἀργυροπωλήσας*. Est vocabulum novum et inauditum, a librario quodam fictum.

III, 14, 1. Ελμαντικήν] Έλμαντικήν; correxit Hult-

schius coll. Liv. XXI, 5, 6 Elmanting.

III, 14, 10. κατὰ τὰς ᾿Αμίλκου τοῦ πατρὸς ὁποθήκας καὶ παραινέσεις] ὑποθέσεις*.

ΙΙΙ, 15, 3. ήτε σωμανει προσχημα] ήτις ώσανεί

πρόσχημα v. p. XLI.

III, 15, 5. κατὰ τὰς ἐπ' ᾿Ασδρούβαν γενομένας ὁμολογίας] ᾿Ασδρούβα*. ᾿Ασδρούβου correxit Schweighaeuserus.

ΙΙΙ, 15, 9. ἄπερ εἰώθασι ποιεῖν] ὅπερ*.

III, 16, 3. ἔξω τοῦ Λισσου] Λισσοῦ*; Λίσσου revocavit Schweighaeuserus.

III, 17, 7. εὐπορήσειν μὲν χορηγιῶν αὐτὸς ὑπελάμβανε . . . προθυμίαν δ' ἐνεργάσασθαι ταῖς δυνάμεσι] ἐνεργάσεσθαι, cf. pag. XXI.

III, 19, 1. έξε*ύ ϑ ησαν (A_2 έξελύ ϑ ησαν)] *έξεληλύ-

θεσαν. v. pag. XXI.

III, 20, 6. ἀτυχήματος] *ἀδικήματος ex III, 8, 1.

III, 20, 8. ἢ γὰρ τὸν στρατηγὸν ἀννίβαν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνέδρους ἐκδότους διδόναι Ῥωμαίοις επαιτεον ἢ προήγγελλον τὸν πόλεμον] *ἀπήτουν. Quae videntur fuisse in archetypo ἢ γὰρ .. ἀννίβαν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνέδρους Ῥωμαίοις ἐκδοτέον ἢ προήγγελλον τὸν πόλεμον, cum ἐκδοτέον fuisset obscuratum, glossam ἐκδότους διδόναι margini adscriptam in contextum receperunt librarii, ut quadam ratione intellegi posset, quae voluisset Polybius.

ΙΙΙ, 21, 1. τὰς μὲν οὖν πρὸς ᾿Ασδρούβαν δμολογίας παρεσιώπων ὡς . . οὐδὲν οὕσας πρὸς αῦτου] αὐτοὺς.

III, 21, 8. δμολογοῦντας δὲ ποινωνεῖνουν πα Φολικώτερον] ποινωνεῖν οδ*, Φ, pag. XXXII.

ΙΙΙ, 22, 11. ἀδικήτωσαν] ἀδικείτωσαν.

ΙΙΙ, 23, 3. ταῦτα, πάρεξ δὲ μηδὲν οἰόν τε δεῖν λαμβάνειν] παρέξειν * μηδεν δε * οιονται (falso omisso δείν).

ΙΙΙ, 25, 1. ἔτι τοιγαροῦν τελευταίας ἔτι συνθήκας

ποιούνται] τελευταίας συνθήκας.

ΙΙΙ, 27, 2. έκχωρεῖν . τῶν νήσων ἀπασῶν] ἐκγωρεῖν Σιπελίας και τῶν ... Hoc quoque loco putaverim totum versum καὶ Σικελίας ἀπάσης καὶ excidisse.

ΙΙΙ, 27, 4. οἰκοδομεῖν] ἐποικοδομεῖν*.

ΙΙΙ. 28, 5. λοιπον διευκρινήσαι και σκέψασθαι] λοιπον διευκρινήσαι δεί*.

ΙΙΙ, 30, 1. εδεδώκεισαν αύτους είς την των Ρωμαίων

πίστιν είς την 'Ρωμαίων πίστιν*.

ΙΙΙ, 31, 3. διὰ τοῦ .. εὐλόγως βεβαιώσασθαι μηδένα] τό.

ΙΙΙ, 32, 2. ἀπὸ τῶν κατὰ Πύρρον καὶ Τίμαιον συνγραφέων και καιρών έξηγήσεως] συγγραφέντων καιοῶν ἐξηγήσεως* v. p. ΧΧΧV s. ΙΙΙ, 32, 6. τά τ' ἐπιγινωσκόμενα τοῖς ἔργοις]

ξπιγιγνόμενα pro ξπιγινόμενα.

ΙΙΙ, 34, 9. εὐθύμως δὲ τῶν ὄχλων αὐτῶν συνεξισταμένων αὐτῶ.

ΙΠ, 36, 6. ή της τοῦ περιέγοντος ήμας διαίρεσις]

ή τοῦ περιέγοντος.

ΙΙΙ, 37, 6. του πρός την μεσημβρίαν τόπον] τη

μεσημβρία*.

ΙΙΙ, 40, 4. τους δ' ολκήτορας εν ήμεραις τριάκοντα παρήγγειλαν επιτόπους γίνεσθαι] έπὶ τοὺς τόπους παραγίγνεσθαι*. Cum Hultschio Vaticani scriptura tenenda esse videtur.

ΙΙΙ, 40, 11. Μάλλιος Μάλιος ex I, 26, 11. 39, 15.

II, 31, 8, v. p. XVII.

ΙΙΙ, 41, 8. καὶ διενοεῖτο μετὰ τῶν γιλιάργων] διενοείτο in archetypo codicum recentium cum evanuisse videatur, καὶ διὰ τῶν χιλιάρχων ὑπετίθετο * coniecit librarius.

ΙΙΙ, 42, 8. οὐδενὸς πωλύοντος μηδενὸς*.

ΙΙΙ, 43, 3. τὸ πολὺ τῆς τοῦ δεύματος βίας ἀποδεγομένων δποδεγομένων.*

III, 44, 7. συντόμως ἄμα καὶ μετ' ἀσφαλείας ποιήσονται τὴν εἰς 'Ιταλίαν] τὴν εἰς 'Ιταλίαν πορείαν.

ΙΙΙ, 46, 6. μετὰ δὲ ταῦτα χοῦν ἔφερον ἐπὶ πάσας

πολύν] ἐπιπάσαντες.*

ΙΙΙ, 46, 9. κατὰ πᾶν τόπον δομα] κατὰ πάντα τόπον.

III, 47, 2. πρὸς τὰς (τὰς delendum est cum Hultschio qu. I, 18) δύσεις χειμερινάς] πρὸς τὰς χειμερινάς δύσεις*.

III, 48, 1. πρώτον μὲν γὰς ἄν τίς φανείη στρατηγὸς ἀλογιστότερος 'Αννίβου | τε καὶ σκαιότερος ἡγεμών] 'Αννίβου καὶ σκαιότερος*. Correxi: τίς καὶ σκαιότερος,

III, 48, 11. τὴν τῶν ὅχλων ἀλλοτριότητα πρὸς Ῥωμαίους ἐξητάκει σαφῶς εἴς τε σαφῶς (ex antecedentibus hoc vocabulo perperam repetito) τὰς μεταξὺ δυσχωρίας ὁδηγοῖς .. ἐχρῆτο] καὶ τῆς μεταξὺ δυσχωρίας*.

III, 48, 12. διὰ τὸ ... τῆ διὰ τῶν "Αλπεων αὐτοῖς κεχοῆσθαι πορεία] αὐτοὺς* vel αὐτὸς* pro αὐτοὶ, quod

est correctum in cod. Reg. C.

III, 49, 6. $\dot{\eta}$ $\mu \dot{\epsilon} \nu - \dot{\eta}$ $\delta \dot{\epsilon}$ (pro $\ddot{\eta}$ $\mu \dot{\epsilon} \nu - \ddot{\eta}$ $\delta \dot{\epsilon}$)]

τῆ μὲν — τῆ δὲ*.

III, 50, 3. συναθοοίσαντες .. lκανὸν τὸ (v. p. XXIV.) πλῆθος] συναθοοισθέντες* — lκανὸν πλῆθος*. Hultschius emendavit (qu. I, 11): lκανόν τι πλῆθος.

III, 50, 6. ποοέπεμψε δέ τινας ποὸ τῶν καθηγουμένων αὐτοῖς Γαλατῶν] τινας τῶν; ibid. κατασκέψασθαι...

την όλην επίθεσιν δπόθεσιν.

ΙΙΙ, 51, 2. ἐξεκλίθησαν ὑπὸ τοῦ συμβαίνοντος

έξάπτεσθαι τῆς πορείας] έξεκλήθησαν.

III, 51, 4. ἐφέρετο κατὰ τῶν κρημνῶν ὀμόσε (pro ὁμόσε) τοῖς φορτίοις πολλὰ τῶν ὁποζυγίων] ὅμως σὺν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ φορτίοις πολλὰ τῶν ἀχθοφόρων* vel ὅμως σὺν τοῖς φορτίοις πολλὰ τῶν ὑποζυγίων*.

ΙΙΙ, 51, 6. οὐδὲ τοῖς διαφυγοῦσι τὸν κίνδυνον ἔτι

σωτηρία ἔστι.

III, 51, 12. ἔσχε μὲν καὶ σίτου καὶ θρεμμάτων ἐπὶ δυεῖν καὶ τρεῖς ἡμέραις εὐπορίαν] τρισὶν ἡμέραις.

ΙΙΙ, 52, 1. δομα] ὥομα.

ΙΙΙ, 52, 3. πηρύπιο |] πηρύπειον.

ΙΙΙ, 52, 6. συλλογιζόμενος | μέν τὰ προτεινόμενα τάχ' αν ίσως ευλαβεστέρους .. ποιήσαι τους παραγεγονότας] συλλογιζόμενος μεν ως εί λάβοι τὰ προτεινόμενα*. Totus versus excidisse videtur hic fere: δ' 'Αννίβας ώς δεξάμενος propter similitudinem vocabulorum συλλογιζόμενος et δεξάμενος (quod optime supplevit Bekkerus).

ΙΙΙ. 53. 3. το ύτους συνκυρήσαντες Ιτούτου συνκυ-

οήσαντος.

ΙΙΙ. 53, 9. προσδέξασθαι τοὺς ἀπολειπομένους] ύπολειπομένους*.

ΙΙΙ, 54, 2. τὴν τῆς Ἰταλίας ἐνέργειαν] ἐνάργειαν;

item III, 111, 3 ἐνέργειαν] ἐνάργειαν.

ΙΙΙ, 54, 7. της ἀπερδωγος (pro ἀπορρώγος)] της

νης απεροωνυίας*. v. p. XXIV.

ΙΙΙ, 55, 1. άρτι της έπὶ τοὺς πεπτωκυίας] της ἐπιετοῦς* [Vocabulum nusquam repertum, ut aliud quid latere videatur]. Fortasse scribendum est: τῆς ἐπ' ἔτους.

ΙΙΙ, 55, 4. πατα | φέρων (ρτο καταφερών)] κατωφερών*.

ΙΙΙ, 56, 4. ἐπιλακινείω] ἐπὶ Λακινίω.

ΙΙΙ, 57, 2. περί τῆς έξω θαλάττης καὶ τῶν ἐν ταύ-

ταις συμβαινόντων ίδιωμάτων ταύτη.

ΙΙΙ, 57, 3. των άργυρίων καὶ χρυσίων] των άργυοείων και γουσείων; ibid. των κατ' αὐτὴν Ίβηρίαν] τῶν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν*.

ΙΙΙ, 57, 4. άλλότριον είναι τοῦτο μέρος τῆς ίστο-

ρίας | τοῦτο τὸ μέρος.

ΙΙΙ, 59, 4. τῆς περί τὰς πολεμικάς καὶ πολιτικάς πράξεις καὶ φιλοτιμίας] πράξεις φιλοτιμίας.

ΙΙΙ, 59, 6. πειρασόμεθα ποιείν παραστησόμεθα*.

ΙΙΙ, 60, 1. τὸ μὲν οὖν πληθος τῆς δυνάμεως ἔγων 'Αυνίβας ενέβαλεν είς 'Ιταλίαν | ὅπερ* έγων. Cum Dindorfio praefero 800v.

III, 60, 5. laneig. aleloug dataniggilloug] datanis-

γιλίων.

ΙΙΙ, 61, 10. τὰς δὲ πεζικὰς δυνάμεις ἐξώρκισε διὰ τῶν γιλιάρχων] ἐξώρμισε* vel ἐξώρμησε*.

ΙΙΙ, 63, 6. τοῖς . . διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιθυμίαν ύπο μεν ούς (v. p. XXV.) φεύνειν] ολομένοις* φεύνειν.

ΙΙΙ, 64, 1. είς το συμπροσθεν] είς τουμπροσθεν.

ΙΙΙ, 65, 7. είλας λας.

ΙΙΙ, 67, 2. παταποιμισθέντων] καταποιμηθέντων *; ibid. καθωπλισάμενοι] καθοπλισάμενοι*; cum Schweighaeusero restituas καθωπλισμένοι.

ΙΠ, 67, 9. τους τούτων συνάπτοντας γεωλόφους]

τούτω.

ΙΙΙ, 68, 14. καταστρατοπεδεύσας παρά ταῖς οἰκείαις δυνάμεσι] παραστρατοπεδεύσας*. Scripsi cum Schweighaeusero: καταστρατοπεδεύσας παρ' αὐτοῖς.

ΙΙΙ. 69, 1. 'Αννίβας πραξικοπήσας πόλιν Κλαστίδιον ένδόντος έαυτῶ . . ἀνδρὸς Βρεντεσίνου κατέσγε] αὐτῶ.

ΙΙΙ, 69, 3. την παραυτώ σωτηρίαν παρ' αὐτών* [Scribendum videtur $\pi\alpha\rho$ ' $\alpha\dot{\nu}\tau\rho\bar{\nu}$].

ΙΙΙ, 69, 4. ετίμησε μεγαλείως μεγάλως*.

ΙΙΙ, 71, 2. ὑπόπτους είχον] ὑπόπτως, v. p. ΧΧVΙ. ΙΙΙ, 72, 3. τὸ μὲν πρῶτον δομῆ καὶ προθυμία περί τὸ πληθος δομή και προθυμία περί τὸ πληθος ήν*: melius correxit Hultschius: δομή και προθυμία περιην τὸ πληθος.

III, 72, 4. μασθων] μαστών*.

ΙΙΙ, 73, 1. συνεπλέκησαν συνεπλάκησαν.

ΙΙΙ, 73, 3. ατελη] άτε δη.

III, 74, 2. κέρατα τὸν (Α, τὰ v. p. XXVI) περί τὸν Τεβέριον πιεζούμενα] κέρατα τῶν.

ΙΙΙ, 74, 9. τὸ στοατόπεδον .. κατεδίωξαν] κατα-

διῶξαν.

ΙΙΙ, 76, 1. Έμπορίον (pro Έμπόριον)] Έμπορεῖον*.

ΙΙΙ, 76, 9. ἀπολελειμμένους απολελυμένως*.

 III, 76, 10. ἐσκευασμένους] ἐσκεδασμένους.
 III, 77, 1. 'Αργητίνων' 'Αρητίνων* ut III, 80, 1 pro 'Αρρητίνων a Casaubono restituto; item γ cum ρ mutatur III, 79, 4 Μάρωνα] Μάγωνα.

ΙΙΙ, 78, 6. τῶν μάλιστα τῆς γώρας δοκούντων ἐμ-

πειρειν ξμπειρείν.

ΙΙΙ, 80, 4. την έκεινων στρατοπεδείαν] έκεινου*.

ΙΙΙ, 81, 7. βλακία] βλακεία.

ΙΙΙ, 81, 9. καινοδοξία καὶ τῦφος] κενοδοξία; item ΙΙΙ, 105, 9 καινοδοξίας] κενοδοξίας.

ΙΙΙ, 83, 2. τους "Ιβηρας καὶ τους Λίβυας] τους

Αίβυας καὶ τοὺς "Ιβηρας ex III, 79, 1.

ΙΙΙ. 83. 6. δ δὲ Φλαμίνιος είπετο σπεύδων συνάψαι τῶν πολεμίων] τοῖς πολεμίοις*. Cum Hultschio glossema illud τῶν πολεμίων, quod ex sequenti paragrapho (ἐξάπτεσθαι τῶν πολεμίων) irrepsit, delevi.

ΙΙΙ, 83, 7. τῆ προτέ οα] τῆ προτεραία.

ΙΙΙ, 85, 3. λήξας δὲ τούτων . . . διώπειν εἰς φυλακήν έπὶ τὰ τάγματα] έδωκεν*. Perbene Reiskius: διέδωχεν.

ΙΠ, 87, 9. Μινύπιον] Μινούπιον*.

ΙΙΙ, 88, 3. ποιούμενος την πορείαν είς την Ίαπυγίαν] ώς ἐπὶ*.

ΙΙΙ, 88, 4. Μεσσατίων] Μεσσαπίων.

ΗΙ, 89, 9. ακατα τριτταχορηγία] ἄφθονος γορηyla *ex III, 90, 2. ακάτατριπτα est correctum in codicibus Reg. B. C. γορήγια Schweighaeuserus emendavit.

ΙΙΙ, 90, 1. τοὺς εὐκαίρους προκατελάμβανε τόπους κατά την έμπειρίαν διά.

ΙΙΙ, 90, 7. ώστε μη χρωμένους μήτε καταφθείροντας ανύειν δύνασθαι τας λείας] μήτε χρωμένους.

ΙΙΙ, 91, 4. Νεαπολίται Νεαπολίται.

III, 91, 8. Σεννοΰεσάνοι * * (οι A, vel Ar)] Σενουεσάνοι pro Σενουεσανοί v. p. XXVII, LXXIII.

ΙΙΙ, 91, 9. δι' ών είσβολαὶ τρεῖς ὑπάρχουσι μία μὲν άπὸ τῆς Σαυνίτιδος, ἡ δὲ κατάλοιπος ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς 'Ιοπίνους τόπων] μία μεν από της Σαυνίτιδος, δευτέρα δε ή ἀπὸ τοῦ Ἐριβανοῦ* (ex III, 92, 1 haustum) . . v. p. XXXIV.

ΙΙΙ, 92, 1. δς σχεδόν διχά διαιρείται τὰ προειοημένα πεδία] δίχα διαιρεῖ, cf. VII, 4, 2 ος μάλιστά πως δίγα διαιρεί την όλην Σιπελίαν.

ΙΙΙ, 92, 6. ώστε μη δοκείν τοίς αὐτοίς συμμάγοις έκγωρεῖν τῶν ὑπαίθρων αὑτῶν.

ΙΙΙ, 93, 2. διαγενόμενος πη και πως χρήσεται

τοῖς τόποις διανοούμενος.

III, 95, 4. κατά θάλατταν (pro κατά γῆν καὶ κατά

θάλατταν v. pag. XXXIV.)] κατὰ γῆν*.

ΙΙΙ, 95, 6. προαπέστειλε κατασκεψόμενος δύο ναῦς] κατασκεψομένας. Ibid. Μασσαλιητικάς | Μασσαλιωτικάς v. pag. LXXIII.

ΙΙΙ, 96, 1. σημανόν των σημηνάντων.

ΙΙΙ, 97, 2. έξαπέστελλον] έξαπέστειλαν* ex ΙΙΙ, 97, 4.

ΙΙΙ, 100, 1. πυνθανόμενος παρά τῶν παρασκόπων] κατασκόπων.

 III, 101, 4. προελθών κατὰ τῆς πόλεως] ἀπὸ.
 III, 101, 8. Ὁ δ' Αννίβας ἕως μέν τινος διὰ μὲν την αντιστρατοπεδείαν συνείζε το πλείστον μέρος της δυνάμεως έφ' αύτὸν διὰ τὴν.

III, 103, 5. τὸ παραλαβέσθαι [καὶ addidit Sca-

liger] κατατολμάν] τὸ παραβάλλεσθαι.

ΙΙΙ, 103, 7. πλύνοντα πρός τῷ διακινδυνεύειν] πληθύνοντα πρός τὸ διακινδυνεύειν*. Cum Reiskio est corrigendum: πολύν ὄντα.

 III, 105, 1. γαιο*λό|φω] γεωλόφω.
 III, 105, 2. ἐπαποστέλλοντος τοὺς ἐν τῷ λόφω τοὺς βοηθήσοντας τοῖς ἐν; ibidem έπομένου κατὰ πόδας αὐτῶν μετὰ τῶν [ππέων] κατὰ πόδας μετὰ τῶν [ππέων αὐτοῦ*. Bekkerus correxit: κατὰ πόδας αὐτοῦ μετὰ των έππέων.

ΙΙΙ, 105, 8. τοὺς μὲν οὖν παρ' αὐτὸν γενομένοις

του κίνδυνον ην έναργές] τοῖς μεν.

ΙΙΙ, 107, 1. ἐπετίων] ἐπετείων ΙΙΙ, 114, 6 τῷ πρότερον έτι στρατηγούντες] έτει. Sed III, 107, 4 έτι πρότερον] έτει πρότερον ένί*.

ΙΙΙ, 107, 7. Γάϊον Γνάιον.

ΙΙΙ. 107, 10. στρατόπεδα προγειρο.. | πεζους] προχειροῦσι τὸ δὲ στρατόπεδον πεζούς. Cf. pag. XXVIII.

ΙΙΙ, 109, 1. πρώτον γάρ] πρώτον μὲν* γάρ. Cf.

Schweighaeuser. V, 436. Hultschium Fleckeis. ann. XCV, 305s.

III, 109, 10. τί γὰο ἔτι ποοσθεῖσα τοῖς ὑποκειμένοις . . . περιγενήσεται τῶν ἐχθοῶν οὐκ ἔχει] περιγενέσθαι*.

ΙΙΙ, 110, 10. περί δέκα σταδίων ἀποσχών] σταδίους. ΙΙΙ, 111, 4. ἐν τοῖς ὑμετέροις προτερήμασιν] ἡμε-

τέροις.

ΙΙΙ, 111, 9. ήγεμόνες αμα καὶ δεσπόται πάντων γενήσε σθαι] γενήσεσθε.

ΙΙΙ, 113, 4. προέστησε τους ευζώνους έν αποσπάσει]

ἀποστάσει.

III, 114, 1. οὖς πάντας 'Αννίβας ἐκ τῆς (A_2 ἐκ τοῖς τῆς ν. p. XXVIII) προγεγενημένης μάχης σκύλοις ἐκλέξας κατακεκοσμήκει] ἐν τοῖς τῆς*. Cum Casaubono restitui: τοῖς ἐκ τῆς.

ΙΙΙ, 116, 2. βουλομένου . καὶ θεωρῶν] βουλόμενος.

ΙΙΙ, 116, 7. τους μέν φεύγοντας παραδέδωκε] παρ-έδωκε.

ΙΙΙ, 116, 8. προσπεσών . . . τοῖς 'Ρωμαϊκοῖς στρατοπέδοις . . καὶ ποιουμένοις . . ἐμβολάς] ποιούμενος; ibid. κατέπληξε ταῖς ψυχαῖς τοὺς 'Ρωμαίους] τὰς ψυχὰς τῶν 'Ρωμαίων*.

ΙΙΙ, 116, 10. κατά τὰς ἐπιφανει.ς] ἐπιφανείας.

ΙΙΙ, 117, 5. πρός τους τῶν πολεμίων καιρούς] πολέμων.

ΙΙΙ, 117, 10. ἐπολιόρχουν οί Ῥωμαῖοι προσβάλλοντες τοὺς ἀπολελειμμένους] τοῖς ἀπολελειμμένοις*.

ΙΙΙ, 118, 2. τῆς παλαιᾶς] παραλίας.

Praeterea quod servatum habemus codicem Florentinum (B), de quo plura attulit Montfaucon in Pal. Gr. p. 76 s. et in Bibl. man. I, p. 45, a Iacobo Gronovio passim collatum, Vaticano liber ille est tam similis (ita eadem lacuna [I, 11, 15 — I, 13, 8] est in Florentino), ut in propatulo sit, ex ipso Vaticano Florentinum haud ita diligenter et accurate esse descriptum. Itaque quamvis per se intellegatur, non tam

multis interpretamentis et emendationibus Florentinum esse inquinatum, quam familiam, ut ita dicam, codicum recentium, tamen scribam eius libri propensiorem fuisse ad emendandum contextum manifestum est animadvertentibus Vaticani orthographiam, quam perbonam esse infra docebimus, in Florentino semper fere ita corrigi, ut pro insolito positum sit solitum. Iam ut supra de emendationibus codicum recentium iudicavimus, ita hoc loco perpauca illa, quae ex collatione Gronovii non ita accurata hauriri possunt, addamus, ut de discrepantiis Florentini codicis omnis dubitatio tollatur.

I, 15, 10. ἐν μέση Vat.] μέσω *et μεση (pro μέση)

per dittographiam.

Ι, 46, 11. προπλεύσας] προπλεύσας et περιπλεύσας*.

Ι, 48, 10. περιλαβόντες.. την πόλιν, έτι δὲ... τείχος προβαλλόμενοι] προβαλόμενοι; item Ι, 45, 12 ἐν- έβαλλον] ἐνέβαλον*. Ι, 47, 1 συνεβάλλετο] συνεβάλετο*. III, 110, 1 ἐπιβαλλοντες] ἐπιβαλόντες. Contra Ι, 84, 8 παρέβαλε] παρέβαλλε. III, 69, 7 περιβαλομένων] περιβαλλομένων*. III, 72, 7 προβαλόμενος] προβαλλόμενος*.

Ι, 49, 4. διὰ τὴν γεγενημένην . . καταφθοράν] προ-

γεγενημένην*.

Ι, 56, 4. πρός μέν τὰς πελαγίους πνοιας (pro πνοιάς) εὐφυῶς πείμενος] ἀντιπνοίας*.

Ι, 58, 2. πρός τῆς όίζης] πρό τῆς όίζης* v. p. ΧLVΙΙ.

I, 73, 2. πεφιλειπῆ] πεφιλιπῆ.
 I, 85, 6. ἐπὶ.. ἤσθοντο] ἐπεὶ.

Ι, 86, 8. την απόστασιν των στρατοπέδων] απόθεσιν *.

II, 11, 13. τῶν (pro τὸν v. p. L) ταμίαν] τῶν ταμιῶν*.

Π, 15, 8. γαιώδεις γεώδεις.

II, 18, 7. προαισθόμενοι καὶ συναγείροντες] συναγείραντες.

ΙΙ, 24, 8. αν ... αντιπερισπωσι] ίν'.

ΙΙ, 26, 1. τε τῆ 'Ρώμη] τῆ 'Ρώμη.

ΙΙ, 28, 10. ἐπανεχθηναι ἐπανενεχθηναι.

II, 45, 5. πάσης εὐστοχεῖν περιστάσεως] εὐστοχεῖν πάσης περιστάσεως*.

ΙΙ, 49, 6. τὸ μέγιστον τὸ ἔθνος] τὸ μέγιστον ἔθνος.

II, 50, 8. εl ... άλλ' δστεροντι βουλεύσοιτο] δστερον τι*; cum Reiskio scribendum videtur άλλοιότερόν τι.

II, 63, 5. ἀσκεψίας έστι σημεῖον] ἀσκεψίας σημεῖον έστί*.

ΙΙΙ, 5, 8. κατεγγυηθήσεσθαι] κατεγγυήσεσθαι*.

ΙΙΙ, 10, 7. συνελάβετο] συνεβάλετο.

III, 13, 3. 'Αννίβου (A_r 'Ασδρούβα v. p. XXI)] 'Ασδρούβου.

III, 17, 6. οὐδὲν' v. p. XXI] οὐδὲν*.

III, 22, 1. Ἰούνιον "in A partim evanuit erasa macula quae supra aspersa erat"] in Florentino omissum.

ΙΙΙ, 22, 8. εστι κήρυκι] έστὶ κήρυκι*.

III, 23, 5. ώσπες ιδιας] ώς περί ίδίας v. p. XXII.

III, 25, 6. διὰ $\lambda l \vartheta \omega \nu$] in margine 'δία (pro $\Delta l \alpha$) $\lambda l \vartheta \omega \nu$ οἶμαι'.

ΙΙΙ, 33, 4. δέχεσθαι φάσκοντες] φάσκοντες δέχεσθαι*. ΙΙΙ, 36, 2. δητέον οὐκ αὐτὰς τὰς ὀνομασίας] καὶ*

δητέον.

ΙΙΙ, 36, 3. οὐ μικοὰ μεγάλα δὲ συμβάλλεσθαι πεποίηκε] συμβάλλεσθαι ἃ *πεποίηκε.

ΤΟΙ 1 ΧΟ. 1. κατάφοβος ὢν τοὺς Κελτοὺς] intra.

lineas τοῖς Κελτοῖς*.

III, 43, 2. εὐκινη τάτων] εὐκινήτων*; melius est correctum in cod. Reg. Β εὐκινητοτάτων.

III, 48, 3. οὔτι] οὕτοι*. Correxit Bekkerus οὐδ' εἰ.

III, 48, 11. ἐξητάπει σαφῶς. εἴς τε σαφῶς τὰς μεταξὺ δυσχωρίας] ἐξητάπει σαφῶς εἴς τε τὰς . . . v. p. LIX.

III, 51, 11. ἐππληθῆναι] ἐκβληθῆναι*; ita confunduntur litterae κ et β I, 3, 10, ubi Vaticanus habet βύβλων, Florentinus κύπλων*.

ΙΙΙ, 54, 8. καὶ ταύτης] καὶ ταύτην.

III, 60, 1. ήδη δεδηλώκαμεν] ώς* ήδη v. pag. LX.

III, 66, 7. ἄμα (γὰρ addit A_r v. p. XXV.) τῷ γενέσθαι τὸ προτέρημα πάντες ἔσπευδον] πάντες οὖν*.

ΙΙΙ, 71, 6. δειπνω ποιήσασθαι] δειπνοποιήσασθαι.

ΙΙΙ, 74, 8. πρός τὸ προειρημένον σύστημα] είρημέvov* (cum hiatu).

ΙΙΙ, 76, 4. ας μεν προσήγετο, τας δε κατεστρέφετο] τὰς μὲν*.

III, 78, 6. έμπειρειν] έμπείρων*. v. pag. LXI.

ΙΙΙ, 80, 3. γέμειν] γέμουσαν*.

ΙΙΙ, 82, 5. ἀνείγετο] ἡνείγετο*.

ΙΙΙ, 83, 4. καὶ ταύτην την εἴσοδον] κατὰ ταύτην την εἴσοδον*; correxit Madvigius: κατ' αὐτὴν τὴν εἴσοδον.

III, 85, 2. κατηγορίαν] κατηγορίας*. III, 87, 2. ἔτι δὲ | της μεταταῦτα διὰ τῶν έλῶν πορείας ν. p. ΧΧΥΙΙ] έτι δὲ τῆς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα*.

III, 88, 6. περὶ τὸ καλούμενον . .] ἐπί*.

III, 96, 14. αὐτὸς ἀνεκομίσθη αὐτὸς μὲν* ἀνεκομίσθη.

ΙΙΙ, 100, 6. γινόμενος] γενόμενος.

ΙΙΙ, 101, 8. έως μέν τινος διὰ μὲν τὴν ἀντιστρατοπεδείαν συνείγε τὸ πλείστον μέρος τῆς δυνάμεως ἐφ' αύτὸν διὰ τὴν ...

III, 105, 10. πάλιν εν άπαντες (v. pag. XXVIII)]

πάλιν ἄπαντες* interiecto vacuo spatio.

ΙΙΙ, 107, 12. τοῖς 'Ρωμαίοις στρατοπέδοις τοῖς Ρωμαϊκοίς στο.

III, 107, 15. τότε μεν τότε δέ*. Melius Hultschius proposuit: τότε γε μήν, ut est III, 108, 10 νῦν γε μήν.

ΙΙΙ, 108, 4. πλείω δ' αν εύροι τις αίτίας] πλείους* . . αίτίας; correxit Reiskius: πλείω . . αίτια.

ΙΙΙ, 111, 11. ἐπισημαινομένου] ἐπισημαιναμένου*.

[Hae igitur tot magis minusve gravium vitiorum correctiones modo bonae modo pravae etsi non mirandum est quod Schweighaeuserum aliosque post eum, quantumvis haud paucas relicerent et infelicibus correctorum inventis meliores ipsi substituerent emendationes, tamen in hanc deduxerunt opinionem, ut rectas verasque ex meliori quam ipse Vaticanus et antiquiori, unde ille quoque fluxisset, exemplari ductas

crederent, nihilo minus qui singulas quas supra enumeravi accuratius consideraverit, non dubitabit, ad unam omnes nihil esse nisi recentiorum Vaticano correctorum modo bonas modo pravas coniecturas, et ut nulla est fides reliquorum quibus libri quinque primi continentur codicum, ita pretium eorundem esse non maius, quam recentiorum editionum.] Nam quod exstant duo codices Parisini (Reg. B., Reg. C. Schweigh. I, 52, s. Hultsch. I, p. X cf. p. VII), in quibus scripturae optimae non raro inveniuntur, post Schweighaeuserum constat, eos libros descriptos ex editione principe emendatos esse a viro quodam ignoto, cuius sagacitas et inventio haud spernendae esse videntur.

Sed - ut transeamus ad eos codices, quibus excerpta continentur - superest omnium vetustissimus ille codex Vaticanus palimpsestus (M) saeculi decimi (Cod. Vat. 73), quo continentur Polybii historiarum excerpta gnomica. Quem Maii sollertia retectum quamquam mira cum diligentia Hevsius excussit, tamen quod vir ille doctus pro miserrima illius libri conditione saepissime non codicis scripturam sed editionis Didotianae repraesentasse videtur (cf. Zimmermanni annal. 1847 n. 41. p. 327. Gött. gel. Anz. XXIV p. 116), de discrepantiis codicis illius iudicare non possumus nisi in annotationibus infra affixis ab Heysio accurate significatis. Deinde animo bene est tenendum, non integrum codicem esse Vaticanum (M) sed contineri eo libro excerpta, quorum fides non tam certa esse videatur. Ita et initio epitomarum librarii saepe mutaverunt et haud raro medio in contextu nonnulla omiserunt (Ι, 11, 1 οί δὲ πολλοὶ τετουμμένοι μὲν ὁπὸ τῶν . . πολέμων, . αμα δε τοις άρτι δηθείσι . . Α] πολλοί τετουμμένοι δπό (cum hiatu), .. αμα τοῖς δηθεῖσι Ι, 13, 13 τοῖς βουλομένοις καλώς συνθεάσασθαι] τοῖς βουλομένοις θεάσασθαι. Ι, 88, 2 ή . . τῶν Ἱππακριτῶν καὶ τῶν Ἰτυκαίων πόλις] nal Irvnalor (cum hiatu) ef. III, 7, 2. 31, 4. 31, 5. 81, 6. 81, 12) et verborum collocationem non solitam saepenumero novarunt (I, 3, 3 σποράδας εἶναι συνέβαινε τὰς τῆς οἰπουμένης πράξεις] σποράδας συνέβαινε τ. τ. οἰπ. πρ. εἶναι. Ι, 3, 7 εἰ μὲν οὖν ἡμῖν ἡν συνήθη καὶ γνώριμα]... ἡμῖν συνήθη καὶ γνώριμα ἡν (cum hiatu) I, 35, 2 al.). Praemissis his rebus adducentibus ad codicem Vaticanum (M) caute et considerate adhibendum quaestio de fonte illius libri ideo non erit difficillima, quod iam Hultschius (qu. I, 3) docuit e communi fonte derivatos esse codicem Vaticanum (A) et Medicum (M) iisdem lacunis (I, 2, 7. 3, 3) laborantes. Sed non modo iisdem lacunis corruptum esse Vaticanum (M) sed etiam iisdem glossematis, denique iisdem fere vitiis, ex ipsis iis locis, quos afferam, luculentissime apparebit.

Ι, 3, 2. τῆς παρὰ τοῦ Σικυωνίου* ΑΜ] τῆς παρ' Αράτου Σικυωνίου.

Ι, 81, 4. ἀποκόψαντα*] ἀποκόψαντας.

I, 86, 7. ἀφορμῆς* A_1 ἀφορμην* M. v. p. XIV.] ἀφορμὰς.

ΙΙΙ, 4, 1. αν ήμας *δεῖ] ἔδει.

III, 4, 4. περί τῶν πρατησάντων ἐλαττωμάτων*] περί τῶν πρατησάντων (οὕτε περί τῶν) ἐλαττωθέντων.

ΙΙΙ, 4, 9. οὐ γὰρ δήπουτινὰς*] οὐ γὰρ δὴ τοῦτ' εἶναι.

ΙΙΙ, 4, 10. οὖτε πλεῖστα* τὰ πελάγη] πλεῖ.

III, 6, 1. πρῶτον*] πρώτην.

III, 20, 3. τῶν ἀναγκαίων οὐδενὶ προσίεσθαι*.. οὐδένων οὕτ'*]..προίεσθαι..οὐδὲν ὧν οὕτ'..

III, 31, 3. διὰ τοῦ . . ἐλπίδα μηδένα τῶν νῦν (νῦν pro νοῦν A_1 in marg. v. pag. V.) ποτ' ἂν εὐλόγως βεβαιώσασθαι*] διὰ τὸ . . μηδὲν ἂν ἐκ τῶν νῦν παρόντων εὐλόγως βεβαιώσασθαι . .

ΙΙΙ, 31, 9. έξων* Α έξόν* Μ] έξ ων.

III, 32, 2. ἀπὸ τῶν κατὰ Πύρρον [καὶ Τίμαιον συγγραφέων καὶ καιρῶν ἐξηγήσεως]. v. p. XXXV.

ΙΙΙ, 32, 5. παραλειπεῖν* παραλείπειν.

III, 57, 3. ἀργυρίων καὶ χρυσίων*] ἀργυρείων καὶ χρυσείων.

ΙΙΙ, 59, 1. ἀλλὰ δυνατοῦ*] ἀλλ' ἀδυνάτου v. p. XXV. ibid. παρέλειπου*] παρέλιπου.

ΙΙΙ, 59, 4. της περὶ τὰς . . . πράξεις καὶ* φιλοτιμίας]

πράξεις φιλοτιμίας.

III, 59, 5. καὶ βέλτιον καὶ γινώσκειν ἀληθινώτερον*]
καὶ βέλτιον γινώσκειν κάληθινώτερον.

III, 59, 7. καὶ τὰς κακοπαθείας Α ἄμα δὲ (vel ἔτι

δὲ) κακοπαθείας] v. pag. XXXVII.

III, 81, 11. αὐτανδρεὶ*] αὐτανδρὶ.

Perraro vero factum est, ut, cum codicis Vaticani (M) scriba diligentius ea repraesentaret, quae in archetypo invenisset, Vaticani (M) scriptura melior evaderet.

Ι, 1, 5. οὐκ ὅλοις πεντήκοντα καὶ τρισὶν ἔτεσιν Α]

έν οὐχ Μ.

Ι, 2, 1. παραβάλλομεν* καὶ συγκρίναιμεν] παρα-

βάλοιμεν.

- I, 4, 1. οὖτως καὶ διὰ τῆς ἱστορίας ὁπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν*..] οὖτως... ὁπὸ μίαν δὲ* σύνοψιν. Palimpsestum non veram scripturam exhibere, tamen monstrare veram Campius docuit; δὲ enim illud ex δεῖ ortum esse videtur.
- III, 7, 6. οὖτε γὰρ ἐκεῖνον εἰκὸς οὐδέποτε δεόντως *στήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας] Reiskius p. 197: 'vix satisfacit verbum simplex στήσασθαι, mallem aliquod compositum καταστήσασθαι aut συστήσασθαι aut ἐνστήσασθαι, quod etiam Casaubonus coniecit'. M recte praebet: συστήσασθαι.

ΙΙΙ, 81, 6. διὰ τὴν πρὸς τὰς τῶν ἀφροδισίων ἀφορ-

μὰς*] διὰ τὰς τῶν ἀφροδισίων δομὰς.

Alter codex vetustissimus est Urbinas 102 (F) formae quadratae, foliis 286 membranaceis constans, exaratus circa saeculum duodecimum ex iudicio Spalettii (is hunc codicem non tam accurate excussit et cum editione Hervagiana contulit), quo continentur excerpta inde ab initio composita ab incerto quodam auctore. Primi vero libri excerpta non tam certae fidei esse videntur, quod codicis initio nonnulla folia

desunt suppleta a manu recentiore. (Schweigh. V, 322s). Hunc librum autem ex ipso codice Vaticano (A) aut ex apographo eius codicis descriptum esse iis temporibus, quibus Vaticanus manibus recentioribus plerisque locis nondum erat emendatus, nemo erit quin concedat, si accurate perscrutatus erit, iisdem vitiis contaminatum esse Urbinatem, quibus laboret Vaticanus (A), quamvis dubium esse non possit, quin librarius non raro peccata corrigere studuerit.

Ι, 78, 1. Ναραύασος ήν* ΑΕ] Ναραύας ος ήν cor-

rexit Gronovius.

II, 8, 11. πειρασόμεθα δὴ θεοῦ βουλομένου ἐφε * * * | ταχέως ἀναγκάσαι σε A] F ambiguum illud ἐφε . . (v. p. XL) haud cunctanter omisit.

ΙΙ, 14, 11. Σηνης Α] Σηνης* F pro Σήνης.

ΙΙ, 16, 1. Λυγιστινοι Α] Λυγιστινοι* F pro Λιγυστίνοι.

II, 17, 1. νωληνάδην A] νώλην ἄδην* F; correxit Reiskius: Nώλην. ἃ δη.

ΙΙ, 17, 2. τὰς ἐκ τούτων τῶν τόπων τὰς* ἀφορμάς ΑΕ] v. pag. LI.

II, 27, 1. Πύσας* AF] v. pag. LII.

ΙΙ, 27, 2. προπορευσαμένους* ΑΕ] v. pag. LII.

II, 29, 3. έ φεκατέρων* Α] έφ εκατέρους* F v. pag. LII.

II, 67, 2. εΰ∗ωνοι* A] εὕτωνοι* F v. pag. XX.

II. 68, 2. ποιήσα*** Α ποιῆσαν* A_2] ποιήσαν* F v. pag. XX.

III, 63, 6. $\delta\pi\delta$ μ èv δv δv Λ_1 $\delta\pi\delta$ Λ_2 $\delta\pi\delta$

μέν οθς* Ε.

III, 73, 3. ατελη* Α] ἀτελῆ* F v. pag. LXI.

III, 81, 6. διὰ τὴν πρὸς τὰς τῶν ἀφροδισίων δρμάς* AF] v. pag. LXX.

III, 93, 2. διαγενόμενος* AF] v. pag. LXIII.

III, 105, 10. ενάπαντες A_i απαντες A_r] ενάπαντες* F v. pag. XXVIII.

III, 109, 1. ές τοὺς* AF] ἔτους emendavit Reiskius.

III, 116, 10. ἐπιφανει * ς*] ἐπιφανεῖς* F v. p. LXIV.
 III, 116, 13. Οὐ * ενουσίαν] Οὐσενουσίαν* F.

Vaticani scripturae plerumque infeliciter sunt correctae locis his:

ΙΙ, 15, 3. διὰ τὸ* Α] διά τε.

II, 28, 2. κατὰ τὰς εἰθισμένας τάξεις] παρατάξεις*, cf. II, 3, 2 χρησάμενοι τῆ παρ' αὐτοῖς εἰθισμένη τάξει.

ΙΙΙ, 36, 6. ή της του περιέχοντος ήμας διαίρεσις]

τοῦ τῆς*, v. pag. LVIII.

ΙΙΙ, 114, 6. τῶ πρότερον ἔτι*] τὸ πρότερον ἔτι*,

v. pag. LXIII.

III, 116, 2. βουλομένου*] βουλομένω*, v. p. LXIV. Denique de codicibus Monacensibus 267 (N) 185 (O), quibus selecta περὶ πρεσβειῶν continentur, et de codice Peiresciano (P), cui insunt excerpta περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας in praefatione alterius voluminis mihi erit disserendum.

Omnium igitur codicum — ut quaestionis summam comprehendamus — unus est fons: codex archetypus ante saeculum decimum conscriptus neque lacunarum neque glossematum expers, e quo descripti esse videntur vetustissimi illi libri Vaticani (AM). Ex Vaticano (A) denuo et Florentinus (B) et Urbinas (F) fluxit; recentissimi et multis emendationibus contaminati sunt codices Bavaricus (C) Augustanus (D) Regius A (E), de quorum origine tamen certum iudicium fieri non poterit, nisi Florentinus et Urbinas denuo erunt accurate excussi atque variae manus codicum illorum recentium diligenter distinctae. —

Ut autem demonstremus, quanta sit fides codicis Vaticani (A), non habemus locupletiores testes, quam inscriptiones, quas de formatione nominum propriorum quae ex lingua latina in graecam transierunt mire consentire cum Vaticano nuper accuratissime docuit Dittenbergerus (Herm. VI, p. 135 ss.). Itaque secundum Vaticanum et inscriptiones omnibus locis Λέπεδος

Τεβέριος esse restituenda post Dittenbergerum nemo negabit. Sed ut nonnullis locis Vaticani (A) Τιβέριος forma non apta comparet, quam utique expellendam esse in propatulo est, ita codex inter formas Μασσα-λίωτης (III, 41, 9. 95, 7 XXXIV, 10, 7) et Μασσαλιήτης (XXXIII, 4 (7), 1. 7 (10), 1. 7 (10) 2), Μασσαλιωτικός (III, 41, 5) et Μασσαλιητικός (III, 95, 6), Σαρδόνιος (I, 10, 5. 79, 5. 88, 10. III, 37, 8. 41, 7) et Σαρδῷος (I, 42, 6, 88, 9, II, 14, 6, 8, III, 47, 2) ita variat, ut dici vix possit, utra forma sit recipienda. Sed non ubique unam formam esse restituendam sed Polybium consulto et cogitate variasse formas (v. pag. LXXIX) luculenter apparet ex locis his: I, 88, 9 s. τῶν δέ Καργηδονίων άγανακτούντων ώς αὐτοῖς καθηκούσης μᾶλλον της των Σαρδώων δυναστείας... οι 'Ρωμαΐοι πόλεμον έψηφίσαντο πρός τους Καργηδονίους, φάσκοντες αὐτούς ούκ έπι Σαρδονίους..ποιείσθαι την παρασκευήν. ΙΙΙ, 95, 6 s. προαπέστειλε . . δύο ναῦς ταγυπλοούσας Μασσαλιητικάς ... εὐγενῶς γὰς .. κεκοινωνήκασι 'Ρωμαίοις πραγμάτων καί Μασσαλιώται. Quae cum ita sint. Vaticani scripturae non videntur esse corrigendae. -Aliae autem Vaticani scripturae cum inscriptionum testimoniis optime consentiunt; ita Κέρκυρα nomen Corcyrae insulae (II, 9, 2 ss.) confirmatur inscriptione, quae exstat in C. I. A. II, 1, 49. Deinde quod codex Vaticanus IV, 53, 1. 2. 4. 55, 1 Κνώσιοι exhibet, unam esse hanc formam rectam Riemannius inscriptionum et numorum auctoritate nisus docuit (Bull. de corr. héll. III, 495). Parnassum autem montem in Vaticano IV, 57, 5 rectissime dici Παρνασσόν contra Cobetum marmor Parium testatur (C. I. G. 2374, 4 Riemann. l. c.). Denique Hispanorum illi genti fuisse nomen Vaccaeis (III, 5, 1. 14, 1: Ouannalous, v. pag. LVI) latinae inscriptiones (C. I. L. II, 4233) demonstrant; ex iisdem autem latinis inscriptionibus (Wilmannsi exempl. inscr. lat. 2037 SENVISANIS) concludere possumus, Σεννουεσάνοι (III, 91, 4 v. p. XXVII)

in Vaticano corruptum esse corrigendum in Σενουεσαvol. Itaque sicut inscriptiones confirmant, quam diligenter librarius ex archetypo haud malo descripserit. ita non raro iis adiuti scripturas corruptas, quas etiam Vaticanum praebere per se patet, possumus corrigere. Ita quod exhibet III. 5, 1 Vaticanus Massavasny mihi persuasum est, ex testimonio tituli iamdudum noti (v. Stephani thes. V, 600 C), cui nuperrime alii simillimi accesserunt (Mus. Rhen. 34, 159. 35, 490. 36, 145. Herm. 13, 560), esse scribendum Magavvágav. Quibus ratiocinationibus cum demonstratum esse videatur, plurimi esse aestimandam Vaticani fidem, perspicuum est, nobis, si inscriptionum testimonia praesto non sunt, tantummodo Vaticani scripturas esse perpendendas et perscrutandas. Itaque Μεδιόλανον duobus locis (II. 34, 10, 11) confirmatum tenemus, non Μεδιολάνιον, quod semel (II, 34, 15) occurrit; Ἰνσομβοες quod legitur II, 34, 5. 35, 1. III, 40, 8. 60, 8. Ἰσομβοες II, 22, 1. 23, 2. 28, 3. 28, 7. 30, 6. 32, 2. 4. 5. 34, 3. 10. III, 56, 3. "Ινσοβρες II, 17, 4 dubitatio oriri non potest, quae forma sit praeferenda, quod et Strabo (I, p. 212. 213. 216. 218. II, 292) et Plutarchus (Marcell. 3. 4. 6) et Stephanus Byzant. illud v constanter servant. [Φρεντανῶν ut II, 24, 12 scriberem cum Schweighaeusero ex III, 88, 3, pro Φερεντάνων persuasit Καλούσιον ΙΙ, 25, 2 pro Κλούσιον illatum. Φαίσολα ΙΙ. 25. 6 in Φαισόλαν, ut est ΙΙΙ, 82, 1 την Φαισόλαν, cum Benselero esse mutandum, etsi Niebuhrius Schol. histor. vol. 1 part. 2 p. 53. 54 negat hoc oppidum locum hic habere, ostendit sequens αὐτοῦ παρενέβαλον. Alioqui enim Polybius aut έπλ Φαίσολα πόλιν pro έπλ πόλιν Φαίσολα ad evitandum quem omni modo fugit hiatum aut παρενέβαλον αὐτοῦ fuisset scripturus.] Formam 'Aλπεινων in Vaticano II, 14, 8. III, 47, 9 comparentem praeferendam esse 'Αλπινών, quod semel (III. 34, 6) occurrit, eius rei testimonium est, quod invenitur apud Strabonem quoque IV p. 177 C: τῶν 'Αλπει-

νῶν ὀοῶν. IV p. 209 C. IV p. 202 C: τὰ γὰρ "Αλπεια καλεῖσθαι πρότερον "Αλβια, καθάπεο καὶ 'Αλπεινά. [Male Vaticanus II, 15, 8 Τρανσάλπινοι pro Τρανσαλπίνοι, quum hoc necessario sit circumflectendum, ut 'Απεννίνος Π, 16, 1 et alibi scripsi pro 'Απέννινος, quod redarguit disertum Stephani Byz. testimonium nuntinov ponentis 'Anevvivos], quod optime servatur in Vaticano II, 16, 4. 17, 7. 24, 7. II, 110, 9. Σπεφδιλαΐ-δας quod omnibus locis (exceptis II, 5, 6: Κεφδίδελον, II, 6, 6: Σπερδιλάϊδον) servavit Vaticanus, Μάλιος quod ter (I, 26, 11. 39, 15. II, 31, 8 v. pag. XVII.) Málliog semel (III, 40, 11) in codice occurrit, formas veriores esse putavi eas, quae testimoniorum consensu confirmantur. Denique pro Agentluwu III, 22, 11 cum Hultschio (Fleck. ann. 95, 311) Aagevtlvov, pro "Ανανες (ΙΙ, 17, 7) 'Αναμάρων (ΙΙ, 32, 1), Ανδρων (ΙΙ, 34, 5) cum Mommseno "Αναφες κτλ. pro Λουτάτιον (Ι, 59, 8. Αὐτάτιον Ι, 60, 4. Αὐτάτιος Ι, 62, 7. Αὐτατίου ΙΙΙ, 21, 2 (et in libro tertio sic semper): Λουτατίου) cum Dindorfio Αυτάτιον posui.

Atque eadem cernitur in libro Vaticano fides in omni orthographia et dialecto, de quibus nunc nos melius facere possumus iudicium, cum auctoritatem inscriptionum, quas excusserunt Weckleinius, Herwerdenus, Kaelkerus (quaest. de eloc. Pol. "Leipz. Stud. 3, 2." p. 299 s.) alii, sequi possimus.

Accusativum pluralis nominum in -ευς cadentium inde a quarto a. Ch. n. saeculo exitum habuisse in -εις, ex inscriptionibus (Wecklein p. 18s. Herwerden p. 49. Kaelker p. 300. v. Bamberg, Ztschft. f. G.-W. 36, 200. Dindorf Diod. vol. I. p. 12 s.) apparet. Cum autem Polybii Plutarchi Iosephi libri ita varient, ut modo formam Atticorum modo nominativo parem praebeant, dubitari potest, utrum altera forma 'intempestivis correctoribus' possit concedi necne. Sed est κοινῆς formas ita miscere, ut sine ulla caussa modo scribatur βασιλέας modo βασιλεῖς, modo νῆας modo

ναῦς; quin etiam Polybius duas formas, quae erant in usu, ita adhibuit, ut altera succederet alteri III, 96, 4 s. δύο μὲν αὐτάνδρους νῆας ἀποβαλόντες..ἔφευγον..ἐπικειμένων δὲ τῶν Ῥωμαίων..τὰς μὲν ναῦς ἐξέβαλον εἰς τὸν αἰγιαλόν Cf. I, 51, 11 s. I, 53, 1. 2.

Alel. Vaticanus codex cum formam alel saepissime exhibeat pro åel, Kaelkerus (p. 229) hanc varietatem Polybio tribui posse negat, sed censet auctoritate grammatici cuiusdam inde ab initio totius operis mutatum esse alel in åel sed interdum formam alel eum fugisse itaque adhuc in contextu esse servatam. Cum autem inscriptionum testimoniis certe confirmetur, cum formam åel Polybii temporibus fuisse usitatissimam (C. I. A. II, 1, 467, 17. 49 al.) tum åel confundi cum alel (C. I. A. II, 1, 564, 7. 12. 20), facere non possum, quin Polybio, quem studio cuidam formas variandi se dedisse mihi persuasissimum est (v. pag. LXXVII), formarum hanc varietatem libenter concedam.

Aoristi formas in Vaticano codice non semper in $-o\nu$ $-\varepsilon\varsigma$ $-\varepsilon$, $-ó\mu\eta\nu$ $-o\nu$ $-\varepsilon\tau$ o, sed interdum in $-\alpha$ $-\varepsilon\varsigma$ $-\varepsilon$. -άμην -ω -ατο cadere, iam Schweighaeuserus (ad III, 27, 8) monuit. Itaque inveniuntur in Vaticano formae hae: I, 33, 11 έθηκαν. I, 59, 5 ἐπέθηκαν. I, 88, 12 προσέθηκαν. ΙΙ, 58, 8 ἀφηκαν. ΙΙ, 61, 10 προείλαντο. ΙΙΙ, 12, 4, παρέδωκαν. ΙΙΙ, 13, 6 ἐνέδωκαν. ΙΙΙ, 19, 5 ἀντέπεσαν. III, 27, 8 προείπαμεν al. (De aoristo vocabuli φέρειν videas ea quae Iacobyus (act. soc. phil. Lips. I, 299) collegit et addas I, 24, 12 προσενέγκαντες I, 62, 9 κατενεγκεῖν.) Eadem autem ratione, qua inde a quarto a. Ch. n. saeculo hae formae sunt in inscriptionibus (saec. IV: C. I. A. II, 1, 162, 4 ἐνεγκασῶν 610, 21 είσεν-[έ]γκαντι saec. III; l. c. 334, 30 ἐπέδωκαν 614, 17 ἀνειπάτω saec. II: l. c. 442, 5 ἔδωκαν 466, 16 ἀπέδωκαν 466, 27. 467, 29. 40. 468, 17. 470, 9. 12. 13. 471, 24 ἀνέθηκαν 470, 7 ἀνήνεγκαν), per se patet, tales formas sine ulla dubitatione Polybio quoque esse tribuendas. Attamen tantum abest, ut unam illam formam Polybii

esse putemus, alteram (I, 18, 9 παρείλετο I, 30, 1 είλοντο I, 31, 8 είλετο II, 60, 5 περιέθεσαν) deleamus, ut non dubitem utramque concedere Polybio considerate varianti II, 11, 5 τήν τε φρουρὰν παρέδοσαν . . . αὐτοί τε σφᾶς ἔδωκαν.

Aθφοίζειν άθφόος veram esse formam Atticam cum post Riemannium (l. c. III, 492. v. Bamberg l. c. p. 198) constet atque etiam in Vaticano codice (Hultsch. Fleck. ann. 95, 308 s.) forma illa videatur praevalere,

non dubitavimus Atticorum formam restituere.

"Aν. Quod in titulo circa medii saeculi secundi (C. I. A. II, 1, 624, 18 ξως $\sigma[\acute{\nu}\mu]\pi\alpha\sigma\alpha\iota$ διέλθωσιν) ξως cum coniunctivo coniungitur, planum est, non modo hunc usum Polybio posse concedi XXXV, 2, 4 κατασηγοῦν . . ξως βουλεύσωνται περὶ τῶν ὅλων, sed etiam μέχρι sine ἄν cum coniunctivo construi posse III, 93, 5 μέχρι συνάψωσι τοῖς ἄκροις fr. 95 (99) μέχρις ἀνακάμψαντες ἀνασάσωσι XL, 10 (XXXIX, 16), 2 μέχρις οὖ συνήθειαν ἔχωσιν. Quae cum ita sint hoc quoque loco videmus, Polybium Atticorum morem sequi plerumque (Schweigh. ind. s. v. ξως), interdum tamen generi dicendi suae aetatis indulgere.

Augmentum. Cum titulis qui testantur (III. saec. C.I.A. II, 1,314 ἠβούλοντο 329.331 ἠδύνατο II. saec.: 420, 12, 37 ἠδύνατο) inde a tertio saeculo vocabulorum δύνασθαι βούλεσθαι μέλλειν augmentum fieri modo per η modo per ε, prorsus consentiunt loci nonnulli codicis Vaticani (ἤμελλον I, 26, 5. II, 47, 7. 10. ἠβούλετο II, 50, 7. ἠδύνατο II, 63, 3. III, 51, 10), quos ut corrigam cum Dindorfio, a me impetrare non possum.

Bύβλος in Vaticano plurimis locis (Hultsch. l. c. 309) recte esse scriptum neque alteram formam βίβλος esse recipiendam, apparet ex usu recentiorum titulorum, in quibus sola illa forma invenitur. [Keil. Mus. Rhen. XVIII, 269 s. Riemann. l. c. III, 507. Herwerden p. 8. v. Bamberg l. c. p. 196 C. I. A. II, 1, 468, 25 (saec. II) 478, d, 1 (saec. alterius a. Ch.) 482, 50 (saec. ult.).] Γίνομαι γινώσεω constanter esse restituenda et

omnes fere loci Vaticani (v. Hultsch. l. c.) et inscriptiones, quae inde ab Alexandri temporibus compositae sunt, diserte testantur (Wecklein, p. 56 Herwerden, p. 46).

Έγκλίνειν, ἐκκλίνειν. "Εγγονος et ἔκγονος quod sine ullo discrimine in titulis adhibentur (Herwerden. p. 49), item puto ἐκκλίνειν cum ἐγκλίνειν commutari posse; itaque semper contra Casaubonum et eos, qui huic astipulati sunt, Vaticani scripturam praebentis ἐκκλίνειν notione fugiendi (Schweigh. ad I, 19, 2. I, 30, 11. III, 96, 4) tenui, praesertim quod Polybius has duas formas cogitate iuxta posuisse videtur III, 116, 6 s.

Kαlειν. Negaverunt quidam critici, καlειν vocabulum esse ex Atticorum consuetudine, atque semper revocaverunt κάειν. Sed etiam hac data occasione Vaticani scripturae V, 108, 5 ἐξέκαιε quasi succurrunt titulorum testimonia, cum et in inscriptionibus vetustis καlειν reperiatur (C. I. A. I, 9, 10 al.) et in recentioribus semel quamvis mutilum illud καlειν exstet C. I. A. II, 1, 570, 39 (tit. IV. saec.): ποκαιοντι.

Μετακαθοπλίζειν Quae sunt III, 87, 3 in Vaticano μετακαθώπλισε τοὺς Λίβνας ea nequaquam Polybio tribui posse, sed ortum esse monstrum illud μετακαθοπλίζειν ex dittographia et Naberus et Dindorfius non recte censuerunt; nam simillimum invenitur compositum μετακατασκευάζειν in decreto de reficiendis quibusdam rebus sacris, quod pertinere videtur ad finem secundi fere a. Ch. n. saeculi (C. I. A. II, 1, 404, 14, 27, 32, 38).

Numeralia. Pro forma sollemni δυοῖν cum consensu titulorum recentium (C. I. A. II, 1, 281. 380, 27 (III. saec.)) praebeatur δυεῖν, pro dativo δυσί (l. c. 591, 4 (IV. saec.). 467, 27. 471, 48 (II. saec.)) Polybii temporibus hae formae videntur fuisse usitatissimae; itaque nostram exspectationem quasi vincunt vetusti codices, in quibus et δυεῖν omnibus fere locis (excepto III, 22, 2) est traditum (Hultsch. l. c. p. 300. Heysii adn. ad P. 6, 6. Z. f. Alt.-W. 1847. p. 327 s. Kaelker quaest. Pol. p. 332) et δυσί haud raro invenitur. Cum

autem genetivi forma δυοῖν in inscriptionibus recentibus nunquam occurrat, sed semper fere Vaticani δυεῖν praebeatur, denique Suidae auctoritate haec forma comprobetur, non modo fieri potest, ut una haec forma Polybio tribuatur, sed verisimillimum est Kaelkerum recte semper revocasse δυεῖν. — Interdum depravata esse in codice Vaticano numeralia a librariis e suo more scribentibus δεκατέτταρας (I, 36, 11) δεκατεττάρων (IV, 39, 5) δεκατέτταρα (V, 89, 3) δεκαδύο (I, 42, 5) Dindorfius cum exposuisset, pro his formis inauditis proposuit numeralia ex Atticorum usu cognita. Sed ut omittam, quae Hultschius (l. c.) enarravit, apud Pappum easdem formas occurrere (Pappi Alex. coll. V, 428, 3. 445, 10, 12 cet.: δεκαπέντε), inscriptiones quoque Vaticani auctoritatem adiuvant (Kaelker. p. 300 C. I. A. II, 1, 476, 31. (I. saec.): δεκαδύο).

Ovdels, undels. Formas ovdels et undels anud posteriores scriptores esse usitatissimas quamvis non negem, tamen cum Kaelkero facere non possum, qui solas has formas putat Polybii esse. Primum enim in codice Vaticano, cuius fidem etiam in rebus minutis servatam plurimi aestimamus, in sexcentis fere paginis Hultschii editionis septies, si Kaelkerum ipsum sequimur (οὐθενί Ι, 37, 5. οὐθέν Ι, 80, 8. ΙΥ, 30, 4. μηθένα Ι, 78, 15. μηθέν I, 47, 4. II, 58, 10. IV, 72, 6) invenitur forma illa posterior: deinde vestigia sunt nonnulla, Polybium eum dicendi usum, quem secutus est in prioribus libris, in posterioribus non semper servasse. Ita Carthaginem novam in illis semper dicit Καινήν πόλιν, in his Καρχηδόνα (v. p. XXXVI), in illis fit sermo de Κάννη, in his de Karrai. Iam si concedemus, scriptorem quendam in priore operis parte urbem illam notissimam aliter nominare atque in posteriore, nonne suspicari poterimus, eum, quem constet in historia scribenda non tam disserendi subtilitati et elegantiae, quam veritati indulsisse, in illis libris saepius Atticorum formam, in his saepius recentiorem usurpasse? (v. p. LXXVI). Similiter videtur esse explicanda varietas illa formarum αὖθις et αὖτις, de qua Kaelkerus prorsus aliam sententiam protulit, cum non intellexisset. Polybium sibi ipsi in genere dicendi non constare.

Σιταρχία. Pro σιταρχία cum libri recentiores scribere solent (I, 70, 3) σιταφαία, tum Dindorfius negat, aliam formam rectam esse posse. Haec refelluntur inscriptionis cuiusdam testimonio: C. I. A. II, 1, 348, 12 σιταργίας (ΙΙΙ. saec.).

Σώζειν. Σώζειν cum iota adscripto, quod dicunt. apud Atticos in iis formis quae & habent esse scribendum Usenerus (Fleck. ann. 1865 p. 238. v. Bamberg Z. f. G. W. 1874 p. 26, 1882 p. 210) docuit et tituli comprobant. Sed inde a recentioribus temporibus illud iota modo scribi modo neglegi inscriptionum testimonia demonstrant quae post Weckleinium p. 45 collegit Riemannius (l. c. V. 619). Quod vero Vaticanus codex etiam in re tam minuta cum inscriptionibus facit, modo scribens iota modo omittens (Hultsch. l. c. 312), auctoritatem fidemque eius libri vel plurimi esse ducendam. planum et evidens est. Itaque hoc sine ulla dubitatione confirmaverim, omnino Vaticani scripturas si ullo modo fieri possit teneas neve codicum recentium discrepantiis, quae veri speciem simulent, a vero ad falsum aberres. -

Cum ex iis, quae Benselerus et Hultschius exposuerunt, dubitari non possit, quin Polybius tanta diligentia et opera vitaverit hiatum quantam vix exspectaverimus, quibuscumque locis librorum scripturis hiatus obtrudebatur Polybio, vitia illa ita delevi, ut secundum leges illas a Benselero inventas ab Hultschio paullo rectius definitas omnia essent recensita et emendata. nonnulla videntur de hiatu vitando esse adiicienda.

Ι, 76, 9. οι δε λοιποι διέφυγον, οι μεν είς την πρός τῆ γεφύρα πόλιν οί δ' ἐπὶ τὴν πρός τῆ Ἰτύκη παοεμβολήν. Sollemnis est Polybii usus articuli coniuncti cum nominibus propriis, quorum principia sunt vocalia; ita solet scribere ή τῶν Ἰτυκαίων πόλις (I, 73, 5. 82, 8. 88, 2), $\tau \tilde{\eta}_{S}$ Iting (I, 75, 3. 76, 1. XIV, 1, 2. 3, 4. 6, 7. 7, 1. XV, 2, 7. XXXVI, 4 (6), 1), $\eta\eta\nu$ Trún $\eta\nu$ (I, 70, 9. XIV, 2, 2. 4. 8, 1. 9, 7. 10, 6. uno excepto loco I, 74, 3 εἰς Τrún $\eta\nu$, qui tamen non est corrigendus), Trún η nullo articulo addito (XXXIX, 1 (XXXVIII, 1), 8). Quae cum ita sint $\pi\varrho\delta\varsigma$ Trún η esse corrigendum, ita ut Polybii usui respondeat et tollatur hiatus, nemo non concedet. Item II, 6, 8 ἐν τῆ Ήπειρ ϱ delendum esse articulum τ η qui ex antecedentibus irrepsit, ipse Polybius testatur XVII (XVIII), 1, 14. 3, 9. XVIII, 6 (23), 4.

III, 79, 1. τοὺς Λίβνας καὶ Ἦρηρας. Quamvis manifestum sit, ubi uni substantivo articulum habenti particula καὶ alterum adiungatur, articulum non repeti, si duo substantiva in unam notionem coniuncta cogitentur, tamen fieri potest, ut separatim spectetur utrumque substantivum atque hac de caussa articulus repetatur. Itaque Polybius et τοὺς ႔βηρας καὶ Κελτοὺς (III, 113, 7. 115, 2), τῶν ႔βήρων καὶ Κελτοῦς (III, 113, 8. 114, 2), τοῖς ႔βηρωι καὶ Κελτοῦς (III, 113, 9) et τῶν ႔βήρων καὶ τῶν Κελτῶν (III, 115, 5) scribit. Quae cum ita sint, τοὺς ႔βηρας καὶ τοὺς Λίβνας (III, 83, 2) offensionis nihil habent, attamen vix puto Polybium scripsisse III, 79, 1 τοὺς Λίβνας καὶ ဪρας ακὶ Λίβνας (III, 83, 2 p. LXII.) est mutanda τοὺς ႔βηρας καὶ Λίβνας (III, 79, 5. 83, 2. 117, 6) aut — quod malim — articulus post καὶ in contextum recipiendus.

III, 89, 6. ἀπεγνωνότας πάντα μίαν ἐλπίδα ἔχειν τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ νικᾶν. Si quis accurate legerit ea quae supra de conditione codicis Vaticani exposui, in quo haud raro scribam verborum ordinem errore ductum mutasse sed archetypo denuo inspecto veram vocabulorum seriem plerumque restituisse cognitum habemus, facere non poterit, quin putet hic quoque librarium per errorem lapsum esse neque tamen veram scripturam revocasse. Itaque sicut Polybius II, 32, 10 scripsit ἄμα δὲ μίαν ξαυτοῖς ἀπολείποντες ἐλπίδα τῆς

σωτηρίας ita hoc loco revocavi verum verborum tenorem, quem dicunt, hunc: πάντα μίαν ἔχειν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας. Ipsa vero membrorum concinnitas quasi poscere et flagitare videtur, ut eandem medicinam adhibeamus III, 91, 2 διὰ τὸ πρὸς αὐτῆ κεῖσθαι τῆ θαλάττη, καὶ τούτοις τοῖς ἐμπορίοις χρῆσθαι εἰς ἃ...κατατρέχουσιν οἱ πλέοντες εἰς Ἰταλίαν et reponamus membra eleganter respondentia haec: διὰ τὸ πρὸς αὐτῆ κεῖσθαι τῆ θαλάττη καὶ τούτοις χρῆσθαι τοῖς ἐμπορίοις κτλ. —

Denique quoniam praefatio finibus tam angustis est circumscripta, ut omnia quae praesto sint afferre non liceat, ea sola putavi esse commemoranda, quae quis in Hultschii editione non inveniat quaeque tamen dignissima videantur, de quibus accuratius disputetur.

I, 9, 8. αὐτὸς δὲ παραγενόμενος εἰς τὰς Συρακούσας βασιλεὺς ὑπὸ πάντων προσηγορεύθη τῶν συμμάχων. Hunc locum esse depravatum Campius (II, 9, sq.) recte quidem docuit, sed tamen eius emendationi astipulari non possumus sed unum versum omissum esse suspicamur hunc: (καὶ τῶν Συρακοσίων καὶ) τῶν συμμάχων.

[I, 22, 5. οὖτος αὐτὸς μὲν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τροχιλίαν εἶχε, περιετίθετο δ' αὐτῷ κλίμαξ ἐπικαρσίαις
σανίσι καθηλωμένη. Res ipsa requirit quod etiam
Schweighaeuserus vertit in Lexico v. περιτίθεσθαι,
plusquamperfectum περιέτεθειτο, ut sequitur ἐπὶ δὲ
τοῦ πέρατος αὐτοῦ προσήρμοστο σιδηροῦν οἶον ὕπερον
et paullo post ἐνεδέδετο κάλως. Sic peccatum infra
I, 61, 3 ubi ἔξετίθεντο libri exhibent pro ἔξετέθειντο
et II, 17, 6 ubi διατίθενται pro διατέθεινται II, 44, 5
ἀπετίθετο pro ἀπετέθειτο.]

[I, 22, 7. ὡς τὸ ὅλον φαίνεσθαι παραπλήσιον ταῖς σιτοποιικαῖς μηχανήσεσιν. Non solum rarissimum est vocabulum μηχάνησις sed etiam ab hoc loco prorsus alienum, ubi necessarium μηχαναῖς, abolito εσιν, quod ex sequenti repetitum εἰς peperit illud μηχανήσεσιν, non minus absonum, quam si latine dixeris 'pistoriis machinationibus'.]

Ι, 25, 3. οὐ μὴν ἀλλ' αῦτη μὲν ταῖς ὑπηρεσίαις

έξηρτυμένη καὶ ταχυναυτοῦσα διέφυγε παραδόξως τὸν κίνδυνον. Vitium inesse huic loco et anonymus vir doctus (Gothaische gelehrte Zeitungen auf das Jahr 1789 vol. I. p. 636) et Ernestus Schulzius (Mus. Rhen. XXIII, 427 s.) perbene demonstraverunt sed quae proposuerunt ad corrigendum hunc locum non ita placent; videtur simplicissime addendum esse εὐ post μὲν: αῦτη μὲν εὖ ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη. Cf. I, 47, 10 ταύτης τῆς νεὼς εὖ κατεσκευασμένης. II, 11, 16 πολισμάτιον εὖ πρὸς ὀχυρότητα κατεσκευασμένον. ΧΙΥ, 10. 9 τὰς καταφράκτους ναῦς . . πρὸς πολιοοκίαν εὐ καὶ δεόντως έξηρτυμένας.

Ι, 26, 9. ἐφ' οἶς οὐχ οἶον ἄν τις παρὼν καὶ θε-1, 26, 9. εφ οις ουχ οιον αν τις παράν καὶ θεάμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν ἀλλὰ κᾶν ἀκούων καταπλαγείη . . .
Lobeckius (paralip. 512 adn. 11) annotat haec: 'Pol.
I, 26, 9 θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν quod cum θεᾶσθαι ὑπ'
αὐγάς (Pol. V, 35, 10. X, 3, 1) conferri nequit in θέμενος
mutandum; θεῖναι ὑπὸ τὴν ὄψιν III, 3, 6. 98, 8. 99, 7².
Sed cuius est θεωρεῖν ὑπὸ τὴν ὄψιν (IV, 41, 9. X, 18, 13)
ei libenter concedo θεᾶσθαι ὑπὸ τὴν ὄψιν.

Ι, 36, 3. αί γὰο ἐπιφανεῖς.. πράξεις.. ὀξείας. τὰς διαβολὰς γεννῶσιν ἃς οί μὲν ἐγχώριοι διά τε τὰς συγγενείας καὶ τὸ τῶν φίλων πλῆθος οἶοί τ' ἂν | ἀναφέρειν, οἱ δὲ ξένοι ταχέως ἐφ' ἐκατέρων τούτων ἡττῶνται καὶ κινδυνεύουσιν. Post οἶοί τ' ἂν non εἶεν (ita cod. Reg. B) sed unus versus in archetypo omissus esse videtur hic fere: εἶεν ἐπὶ πολὺν χρόνον.

Ι, 37, 4. μη πλείν παρά την έξω πλευράν της Σικελίας . . διὰ τὸ πλαγίαν είναι καὶ δυσπροσόρμιστον. Πλαγίαν non cum recentiore quodam codice in πελαγίαν esse mu-

tandum sed vitium gravius latere mihi persuasum est; correxi τραχείαν ut est V, 69, 1 βάχει δυσβάτω καὶ τραχεία. Ι, 53, 10. οί δὲ . . καθώρμισαν πρός τι πολισμάτιον.

Cum apud Polybium semper occurrat vocabulum καθορμίζεσθαι (v. Schweigh. ind.) hoc quoque loco pro activo inaudito posui καθωρμίσθησαν.

[I, 55, 9. ή δὲ πόλις (Eryx Siciliae) ὑπ' αὐτὴν τὴν

κορυφήν (montis Erycis) τέτακται, πάνυ μακράν έχουσα καὶ προσάντη πανταχόθεν τὴν ἀνάβασιν. De custodia potius dicitur τάττεσθαι quam de urbe, cui convenit

κείται. Itaque scribendum videtur τέταται.]

[I, 57, 3. τὰς μὲν γὰρ αἰτίας ἢ τοὺς τρόπους δι' ὧν ἀν' ἐκάστην ἡμέραν ἐποιοῦντο κατ' ἀλλήλων ἐνέδρας, ἀντενέδρας, ἐπιθέσεις, προσβολάς, cửτ' ἄν δ γράφων ἔξαριθμούμενος ἐφίκοιτο τοῖς τ' ἀκούουσιν ἀπέραντος ἄμα δ' ἀνωφελὴς ᾶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως κρίνοιτο χρεία. Νοη aptum huic loco verbum κρίνοιτο, cui substituendum γίνοιτο, quod verbum saepe cum χρεία iungit Polybius ut II, 69, 4: Ἦν ποτὲ μὲν κατὰ μέρη, ποτὲ δ' δλοσχερῶς συμπιπτόντων διαφέρουσαν συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἔξ ἀμφοῖν χρείαν. ΙΙΙ, 73, 2: Τούτου δὲ συμβάντος οἱ μὲν 'Ρωμαῖοι κατὰ πολλοὺς τρόπους ἡλαττοῦντο, τοῖς δὲ Καρχηδονίοις ὑπερδέξιον γίνεσθαι συνέβαινε τὴν χρείαν, ne memorem alios locos similes, ubi idem verbum γίνεσθαι, ut XV, 36, 2: Οὐ μόνον ἀνωφελῆ γίνεσθαι τὴν . θέαν αὐτῶν ἀλλὰ καὶ μετά τινος ὀχλήσεως ἐπιτελεῖσθαι τὴν ἐνέργειαν τῶν τοιούτων.]

I, 58, 8. ἔως ἂν αὐτομάτως ποτὲ περιπεσόντες αὐτοῖς καὶ δαδίως ἀλλήλων διαδράξωνται.. Ingeniosissime pro καὶ δαδίως rectum revocavit Hanptius (Herm. VII, 372) καιρίως.

II, 10, 4. ὅτε δὲ τρώσαντα καὶ δεθέντα κατὰ τὰς ἐμβολὰς δυσχρήστων τὰ τῶν ἀντιπάλων εκάφη. Vaticani scriptura δυσχρήστων indicare videtur lacunam, quam explevi his: δυσχρήστως (διέκειτο πρὸς τὸ παρόν). Item II, 32, 6 non τὰς δυνάμεις cum Ursino addidi, sed

unum versum τὰς ὑπαρχούσας δυνάμεις.

[II, 55, 9. μὴ φῦναι παρὰ σφίσι, γένος δὲ | ὁποβολιμαῖον ἐξ Ὀρχομενοῦ. Quod post ὁποβολιμαῖον manifesto deest verbum, latet, opinor, in inutili et perverse praeposito γένος ut scribendum sit γεγονέναι δ'
ὁποβολιμαῖον vel γενέσθαι] ut II, 59, 5: οὐ μόνον αὐτόν
φησι γεγονέναι τύραννον ἀλλὰ πὰπ τυράννων πεφυπέναι
[et Xen. Cyr. V, 1, 7 ἔδοξε.. ἕπασι τοῖς ἰδοῦσι μήπω φῦναι
μηδὲ γενέσθαι γυνὴ ἀπὸ θνητῶν τοιαύτη ἐν τῆ ᾿Ασία.]

ΙΙΙ, 21, 4. περὶ μὲν Ἰβηρίας οὐκ ἔφασαν ὑπάρχειν ἔγγραφον οὐδὲν περὶ δὲ τοῦ τοῖς ἑκατέρων συμμάχοις τὴν παρὰ αὐτῶν ἀσφάλειαν εἶναι ὁητῶς κατατετάχθαι. Quicumque comparabit III, 27, 3 τὴν ἀσφάλειαν ὑπάρχειν παρὰ ἐκατέρων τοῖς ἐκατέρων συμμάχοις et III, 29, 4 ἐν ταῖς περὶ Σικελίας συνθήκαις ἦν ἔγγραπτον.. ὑπάρχειν τοῖς ἀμφοτέρων συμμάχοις τὴν παρὰ ἐκατέρων ἀσφάλειαν et III, 29, 6 πᾶσι τοῖς ἐκατέρων συμμάχοις.. τὴν παρὰ ἀμφοῖν ἀσφάλειαν ἀεὶ δέον ἦν ὑπάρχειν et III, 69, 5 τὴν παρὰ ἀμφοῖν ἀσφάλειαν ἀσφάλειαν αὐτοῖς ὑπάρξειν, mecum pro αὐτῶν non dubitabit restituere ἀμφοῖν.

mecum pro αὐτῶν non dubitabit restituere ἀμφοῖν.

[III, 31, 10 ἄπερ ἔχει μεγίστας ἐπιπουρίας καὶ κοινῆ καὶ ἰδία πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον, quod legitur, etsi IV, 30, 5 quoque est καὶ γὰρ' ἰδία καὶ κοινῆ στάσιμον ἔχουσί τι tamen scribendum videri potest καὶ κατ' ἰδίαν quod tot aliis Polybius habet locis cum καὶ κοινῆ coniunctum, ut mirum foret, si hic praetulisset hiatum].

III, 32, 1. δύσκτητον εἶναι καὶ δύσγνωστον τὴν ἡμε-

III, 32, 1. δύσκτητον είναι καὶ δύσγνωστον τὴν ἡμετέραν πραγματείαν. Apud Isocratem et p. 275 A pro vulgata scriptura διαγνοὺς recte codicis Urbinatis lectio nunc praefertur διαναγνοὺς et p. 283 A contra omnes libros coniectura receptum est διαναγνωσθείς pro διαγνωσθείς. Idem autem vitium quod apud Polybium eis duobus locis, quibus comparebat III, 32, 2 δᾶόν ἐστι καὶ κτησάσθαι καὶ διαγνῶναι βύβλους. ΧΧΙ, 9, 3 παραγενομένης δ' αὐτῷ ἐπιστολῆς κομισάμενος ταύτην καὶ διαγνούς iamdudum rectissime est correctum, tanto maior me tenet admiratio, quod solus Campius (I, 10) loco quem supra attuli recte proposuit δυσανάγνωστού. Quod enim Reiskius delegat legentes ad Aelianum (V. H. XIV, 43) λαβοῦσα τὸ βιβλίον παρὰ τοῦ παιδὸς εἶτα οὖκ εἴασε διαγνωσθῆναι τὸ πᾶν, hoc quoque loco cum Perizonio Hercherus διαναγνωσθῆναι revocavit.

III, 47, 4. Non raro fit, ut in libris confundantur ώς et ξως propter litterarum similitudinem; ita et I, 19, 4 codicis recentis cuiusdam emendatione pro ώς είς τὸν γάρακα συνεδίωξαν bene est correctum ξως είς τὸν γάρακα (v. p. XLIV.) et II, 14, 11 τὸ δὲ μέγεθος τῆς βάσεως έστιν ἀπὸ πόλεως Σήνης ως έπι τὸν μυχὸν ὑπὲρ τούς διστιλίους σταδίους καὶ πεντακοσίους Hultschius id. quod loco aptissimum est, revocavit, ξως ἐπὶ τὸν μυγόν et III, 53, 5 . . έφεδρεύοντα τούτοις ώς έν όλη τη νυπτί ταῦτα μόλις έξεμηρύσατο τῆς γαράδρας Reiskius ώς recte commutavit in έως. Sed quartus accedit locus III, 47, 4 ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Ροδανὸν αὐλῶνος διαζευγνύουσιν αξ τῶν προειοημένων ὀρῶν ἀκρώρειαι, λαμβάνουσαι τὴν άρχην από Μασσαλίας ώς έπὶ τὸν τοῦ παντὸς 'Αδρίου μυγόν, quo iamdudum correxeram έως neque tamen in medium protuleram, cum incidi in libellum quendam diligentissime et accuratissime compositum qui inscribitur 'Die Prapositionen bei Polybius von Franz Krebs. Würzburg 1882': quem cum perlegerem haud mediocrem cepi voluptatem quod eandem emendationem a Krebsio p. 20 inveni allatam.

III, 59, 4. ἐκ δὲ τούτων τὰς μεγάλας ἀφορμὰς εἰληφότων εἰς τὸ πολυπραγμονεῖν.. Non cum Reiskio scripsi
τὰς μεγίστας ἀφορμάς, sed restitui πολλὰς καὶ μεγάλας
ἀφορμάς quod non sine verisimilitudinis specie esse
excogitatum καὶ illud docet, quod per errorem irrepsit
in membrum antecedens: πράξεις καὶ φιλοτιμίας.

ΙΙΙ, 70, 7. ἔσπευδε κρίναι δι' αὐτοῦ τὰ ὅλα καὶ .. μήτε τοὺς ἐπικαθισταμένους στρατηγοὺς φθάσαι παραλαβόντας τὴν ἀρχήν. Condos (Bull. corr. héll. 1877 p. 64 s.) recte correxit: τοὺς ἐπικαθεσταμένους στρατηγούς. Cf. I, 24, 9 τότε δὲ προσδεξάμενοι τοὺς ἐπικαθεσταμένους ἄρχοντας .. ὥρμησαν ἐπὶ τὸν Πάνορμον. III, 75, 5. .. οἵπερ ἔτυχον ὅπατοι τότε καθεσταμένοι. C. I. A. II, 1: 471, 24: τοῖς καθεσταμένοις.

III, 117, 3. Cum Hesselbarthio (de pugna Cannensi Gott. 1874. p. 13 v. 'Philol. Anz.' 1875/76 p. 542) scripsi: ἐκ δὲ τῶν πεζῶν μαχόμενοι μὲν ξάλωσαν εἰς μυρίους, οὐ δ' ἐντὸς ὄντες τῆς μάχης, ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ κινδύνου τρισχίλιοι μόνον . . διέφυγον.

DE VITA POLYBII

TESTIMONIA VETERUM ET POLYBII IPSIUS.1)

I. Genus, patria et aetas.

Suidas in Πολύβιος. Πολύβιος Λύκου υίός, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς 'Αρκαδίας, καθηγησάμενος Σκηπίωνος τοῦ 'Αρρικανοῦ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος, γεγονὸς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην.²)

Qui quemadmodum in historicis praesertim capitibus negligentius plerumque versatus est, sic in hoc maxime capite de Polybio. Lycortas, non Lycus, pater fuit Polybii, praetor Achaeorum post Aratum Philopoemenemque nobilissimus; cuius res pace belloque gestae et merita in Achaeorum rempublicam passim cum ab ipso Polybio tum ab aliis scriptoribus celebrantur. Polyb. II, 40, 2. XXIII, 1 (XXII, 3), 6. XXIV, 8b (XXIII, 12), 7 et 12 (16); Liv. XXVIII, 32. XXXIX, 35 sqq. Plutarch. in Philopoem. c. XXI. Pausan. VII, 9. Iustin. XXXII, 1.

Quod vero regnante Ptolemaeo Euergeta natum Polybium Suidas ait, id ex temporum ratione, quae aliunde satis constat, falsi utique arguitur. E vivis enim excessit Euergetes Ol. 139, circa annum Romae conditae 532. Vide Polyb. V, 34, 1, et 35, 1 sq. coll.

2) Reliqua, quae de Polybio Suidas habet, v. infra in

Testimoniis.

^{[1)} Ex editione Schweighaeuseri vol. V, p. 3 seqq. Qui quae breviter disseruit, ea multo pluribus persecuti sunt qui peculiaribus nuper scriptis de Polybio eiusque historia egerunt. De quibus alio mihi loco erit dicendum.]

cum II, 71, 3. Itaque si hoc regnante rege, adeoque circa A. U. 530, natum statuimus Polybium, consequens est ut Ol. 149, 4, id est A. U. 574, quo ei cum patre Lycorta legatio ad Ptolemaeum Epiphanem ab Achaeis decreta est (Polyb. XXV, 7 (XXIV, 6), 3), annum aetatis egisse dicamus quadragesimum quartum. Sed eodem tempore νεώτερον se fuisse τῆς κατὰ τοὺς νόμους ήλικίας testatur ipse, id est, minorem annis quam cui per leges ceteroquin liceret publica legatione aut omnino munere in republica fungi; quod de eo viro dici potuisse, qui annos amplius quadraginta natus fuerit, nullo modo probabile est; praesertim quum cives omnes qui tricesimum implevissent annum, apud Achaeos consilii publici participes fuisse discamus ex Polyb. XXIX, 9 (24), 6. Porro, quem et in excidio Carthaginis A. U. 608 comitem ac socium adfuisse Scipioni, et deinde, eversa Corintho, A. U. 609 Achaiae civitates ex mandato legatorum Romanorum obeuntem, controversias popularium suorum diiudicasse novimus, eum consentaneum utique non est octogenarium senem per id ipsum tempus fuisse. Denique, quod omnem praecidit dubitationem, qui non solum res istas, annis etiam 608 et 609 gestas, memoriae prodidit, verum etiam Numantinum bellum, A. U. 620 a familiari suo Scipione gestum, peculiari libro descripsit; quem eundem non ultra octogesimum secundum annum produxisse aetatem novimus; is A. U. 530, id est nonagesimo ante id tempus anno natus esse non potuit. Ad verum propius accedente ratione aetatem Polybii definivit Casaubonus in synopsi chronologica, ineunte olympiade 144, id est circa A. U. 550 vel 551 natum statuens, regnante apud Aegyptios Ptolemaeo Epiphane. Fundamentum, quo nititur Casaubonus, illud ipsum est quod supra tetigimus: scilicet quod A. U. 573 (nobis 574) minor fuerit aetate legitima capessendi rempublicam (Polyb. XXV, 7 (XXIV, 6), 3), aetas autem legitima quum fuisse videatur annorum triginta (Polyb. XXIX, 9

(24), 6), fuerit igitur, inquit, annos tunc natus viginti quatuor aut paullo plures. Ex quo, quandoquidem alia certior ratio definiendi annum nativitatis Polybii inveniri nulla potest, satis intelligitur ipsum annum consulesque, quibus natus sit, examussim definiri non posse; contentos nos esse debere ut Ol. 144 vel initio Ol. 145 inter A. U. 550 et 556 in lucem editum nobilem hunc scriptorem dicamus.

II. Adolescentia Polybii.

1. Iuvenis Philopoemenem sectatur et eius disciplina formatur. Plutarchus An seni gerenda sit resp. p. 790 E (cap. XII): Εἰ διὰ μηδὲν ἄλλο, τῷ γέροντι παιδείας ένεκα των νέων και διδασκαλίας πολιτευτέον έστίν. ώς γαρ οί γράμματα καὶ μουσικήν διδάσκοντες αὐτοί προανακρούονται καὶ προαναγινώσκουσιν, ύφηγούμενοι τοῖς μανθάνουσιν, οὕτως ὁ πολιτικὸς οὐ λέγων μόνον οὐδὲ ὑπαγορεύων ἔξωθεν, ἀλλὰ πράττων τὰ κοινὰ καὶ διοικῶν ἐπευθύνει τὸν νέον, ἔργοις ἄμα καὶ λόγοις πλαττόμενον έμψύχοις καὶ κατασχηματιζόμενον. δ γάρ τούτον ασκηθείς του τρόπου, οὐκ ἐν παλαίστραις καὶ απρώμασιν απινδύνοις εὐρύθμων σοφιστών, αλλ' ως αληθῶς ἐν 'Ολυμπιακοῖς καὶ Πυθικοῖς ἀγῶσιν, ἄθηλος ίππω πώλος ως άμα τρέχει, κατά Σιμωνίδην, ως 'Αριστείδης Κλεισθένει και Κίμων 'Αριστείδη και Φωκίων Χαβρία και Κάτων Μαξίμω Φαβίω και Σύλλα Πομπήιος και Φιλοποίμενι Πολύβιος. νέοι γὰρ οὐτοι πρεσβυτέροις έπιβάλλοντες, είτα οίον παραβλαστάνοντες και συνεξανιστάμενοι ταις έκείνων πολιτείαις και πράξεσιν, έμπειρίαν και συνήθειαν έπτωντο πρός τὰ ποινὰ μετὰ δόξης καὶ δυνάμεως.

2. In exsequiis Philopoemenis urnam defuncti portat. Plutarch. Philopoem. p. 368 (c. XXI): Τὸ δὲ σῶμα καύσαντες αὐτοῦ (scil. τοῦ Φιλοποίμενος) καὶ τὰ λείψανα συνθέντες είς δδρίαν . . . αὐτην ἐπόμιζον δ τοῦ στρατηγοῦ τῶν ᾿Αχαιῶν παῖς Πολύβιος καὶ περὶ αὐτὸν οἱ πρῶτοι τῶν ᾿Αχαιῶν.

3. Cum minor adhuc esset aetate legitima ad ca-

pessendam rempublicam, decernitur ei cum patre legatio ad Ptolemaeum Epiphanem, Aegypti regem. Polyb. XXV, 7 (XXIV, 6), 3. Conf. quae supra diximus de aetate Polybii.

III. Ingenium et doctrina.

Ingenium philosophicum satis elucet ex ratione qua historiam tractavit. Quo nomine laudatur a Strabone I, p. 2: Ἐρατοσθένης τε καὶ Πολύβιος καὶ Ποσειδώνιος ἄνδρες φιλόσοφοι. Et p. 14: Οὐδὲ πρὸς ἄπαντας φιλοσοφεῖν ἄξιον πρὸς Ἐρατοσθένη δὲ καὶ Ἱππαρχον καὶ Ποσειδώνιον καὶ Πολύβιον καὶ ἄλλους τοιούτους καλόν. Meritoque Velleius Paterculus I, 13 praecellentem ingenio virum adpellat.¹)

2. 'Ανηο πολυμαθής vocatur Polybius ab Aeliano in Tacticis I, 2 [p. 242 Koechly], tam vere quam concinne designante multiplicem doctrinae copiam, qua exornatum fuit huius viri ingenium. Abunde enim vel reliquiae illae, quae de scriptis eius supersunt, declarant nullam fere esse artem paulo nobiliorem aut scientiam ad vitae usum cultumque pertinentem, qua non probe fuerit imbutus.

IV. Res gestae domi, priusquam Romam evocaretur.

- A.U. 1. Bello Persico Polybius cum patre Lycorta, metu potentiae Romanorum, primum censuerat neque Perseum neque Romanos iuvandos ab Achaeis. Polyb. XXVIII, 3 et 6.
  - 2. Praefectus deinde nominatur equitum Achaeorum, qui auxilio destinantur Romanis. Polyb. 28, 6, 9.

¹⁾ Suidas in Παναίτιος, Panaetius iunior, ait, Rhodius philosophus καθηγήσατο τοῦ Σκιπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος Άφρικανοῦ μετὰ Πολύβιον Μεγαλοπολίτην. Idem in Πολύβιος, ut supra vidimus, dixit Polybium Scipionis praeceptorem fuisse simul cum Panaetio. Quorum alterum non admodum repugnat alteri.

3. Legatus Achaeorum ad Q. Marcium consulem,

bellum gerentem cum Perseo. Polyb. XXVIII, 10 (12) sq.
4. Polybium pro praefecto equitum auxiliarium ab A. U. Achaeis petunt Ptolemaei fratres, reges Aegypti. Polyb. XXIX, 8 (23) sq.

V. Vita Romae acta.

 Cum mille ex nobilissimis Achaeis, a Callicrate A. U. 588 accusatis, quasi bello Persico parum Romanis favissent, Romam evocatur Polybius: moxque ceteris exsulibus per Italiae oppida divisis, ipse rogatu Fabii et Scipionis, Aemilii Paulli filiis, veniam a praetore impetrat Romae manendi. Polyb. XXXII, 9, 2 sq. Pausanias VII, 10, 2.

2. Inde arctiore consuetudine contracta cum Sci-589

pione Aemiliano, annum decimum octavum tunc agente, in contubernium eius concessit, institutor bonarum artium et coniunctissimus per reliquam omnem vitam

comes et amicus. Polyb. XXXII, 9 sqq.

De illa Polybii cum Scipione consuetudine haec habet Diodorus XXXI, 26, 5 (Exc. de virt. et vit. p. 329 ss. V. 585 ss. W.): (Πόπλιος Σκιπίων) .. γεγονώς όκτωκαίδεκα έτων, έδωκεν έαυτον πρός τους έν φιλοσοφία λόγους, λαβών ἐπιστάτην Πολύβιον τὸν Μεγαλοπολίτην τὸν τὰς ἱστορίας συντεταγμένον τούτω δὲ συμβιώσας και πάσης άρετης ζηλωτής γενόμενος κ. τ. λ.

Velleius Paterc. I, 13: Scipio tam elegans liberalium studiorum omnisque doctrinae et auctor et admirator fuit, ut Polybium Panaetiumque, praecellentes ingenio

viros, domi militiaeque secum habuerit.

Plutarchus in Apophthegm. p. 199 F: (Σκιπίων δ νεώτερος) το .. Πολυβίου παράγγελμα διαφυλάττων, έπειράτο μη πρότερον έξ άγορας απελθείν η ποιήσασθαί τινα συνήθη και φίλον άμωσγέπως τῶν ἐντυγγανόντων. Idem Polybii praeceptum repetit Plutarchus initio libri quarti Συμποσιακών (p. 659 F).

Idem in Praeceptis polit. p. 814, C: Καφπὸν ἐκ φιλίας ἡγεμονικῆς .... ἔλαβε Πολύβιος καὶ Παναίτιος,

τῆ Σκιπίωνος εὐνοία πρὸς αὐτοὺς μεγάλα τὰς πατρίδας ὄφελήσαντες είς εὐδαιμονίαν. Vide quae de Polybii meritis in patriam mox deinde dicentur.

Pausanias in Arcadicis VIII, 30, 4: "Όσα μεν δη Πολυβίω παραινοῦντι ὁ Ῥωμαῖος (Σκιπίων) ἐπείθετο, ἐς ὀρθὸν ἐχώρησεν αὐτῷ ἃ δὲ οὐκ ἡκροᾶτο διδάσκοντος, γενέσθαι οί λέγουσιν άμαςτήματα. Spectare potissimum videtur res ad Carthaginem gestas, de quibus proxime ante dixerat. Ceterum de Polybii coniunctione cum Scipione confer quae paulo inferius de peregrinationibus A. U. eiusdem et de militia cum Romanis adferentur.

3. Demetrium, Seleuci Syriae regis filium, Roma profugientem, ubi pro obside custodiebatur, consiliis

suis regit. Polyb. XXXI, 19, 4 sqq.
4. Polybii potissimum et Stratii causa, Achaei per legatos deprecantur apud Senatum Rom. pro reditu evo-A. U. catorum; nec tamen impetrant. Polyb. XXXII, 7, 14 sqq.
597
5. Gratia sua apud principes Romanorum Polybius

Locros levat onere et sumtu militiae adversus Dalmatas.

A. U. Pol. XII, 5, 2 sqq.

6. Exsulibus Achaeis, intercedente apud Catonem Scipione in gratiam Polybii, conceditur tandem, anno decimo septimo postquam evocati erant, reditus in patriam. Plutarch. in Cat. mai. c. 9, cuius verba inseruimus XXXV, 6.

VI. Peregrinationes Polybii et militia cum Romanis.

- 1. Visendi studio ac veritatis cognoscendae, ut iudicare posset ea quae de Hannibalis transitu per Alpes narrabantur, ipse Polybius iter per Alpes suscepit. Polyb. III, 48, 12.
- 2. In peragranda Africa, Hispania, Gallia, marique externo quod illas regiones adluit, multa pericula adiit, multosque labores exantlavit, hoc consilio, ut veterum ignorantiam circa illas partes corrigeret, et illos quoque tractus orbis terrarum Graecis hominibus notos faceret. Polyb. III, 59, 7 sq.

Utrum Scipionem, ante primum consulatum stipendia facientem, et nominatim in Hispania A. U. 603 sub Lucullo, tribuni militum munere fungentem, comitatus Polybius sit, an post 604 demum Galliam Hispaniam-que peragraverit, non dixerim. Potuerat certe, priusquam etiam reditus in patriam concederetur, Scipionem in expeditionibus in alias terrarum partes comitari; nam liberrimam eius custodiam apud Romanos fuisse satis adparet. Et in pluribus bellis comitem socium-que Scipionis Polybium fuisse diserte ait Arrianus in Tacticis, loco inferius proferendo, ubi de Polybii commentariis Tacticis dicemus. Potuit vero etiam itinera illa suscipere Polybius, postquam plenam nactus A. 604 libertatem, turbata omnia domi in Achaia invenit et cives suos vidit consilia sua praefracte adspernantes. Conf. quae mox dicentur n. VII, 1. Quodsi integrae ad nos Polybii Historiae pervenissent, plura de eius

vita sciremus. Conf. III, 5, 7 sq.

3. Consuli Scipioni, anno 607 et initio anni 608 A.U.

Carthaginem oppugnanti expugnantique, comes ac socius bellicorum laborum adfuit. V. Polyb. XXXIX, 3, ex Appiano et quae ex Plutarcho et Ammiano Marcell. adferimus XXXIX, 2. Eodem pertinere videtur id quod ex Pausan. VIII, 30, 4 paulo ante adtulimus, et quod in inscriptione statuae Megalopolitanae (Pausan. ibid.) Polybius σύμμαχος 'Ρωμαίων dicitur. Sub idem tempus Africae oram lustravit, teste Plinio N. H. V, 1, 1, ubi Scipione Aemiliano, ait, res in Africa gerente Polybius Annalium conditor, ab eo accepta classe, scrutandi illius orbis gratia circumvectus etc. Conf. XXXIV, 15.
4. De peregrinatione Aegyptiaca v. inferius n. VIII, 2.

VII. Merita in patriam post reditum et honores eo nomine habiti Polubio.

1. Post concessum Achaeis exsulibus reditum in A. U. patriam ipse etiam Polybius in Achaiam rediisse videtur, et popularibus suis de servanda inter se concordia et

de colenda maiestate populi Romani ea consilia dedisse quibus si paruissent, ut fert alia inscriptio apud Pausaniam VIII, 37, 1, calamitatem erant effugituri, in quam

A U. paulo post inciderunt.

2. Ab excidio Carthaginis ex Africa in Peloponnesum advolavit, ut opem aliquam ruenti patriae adferret. Ac videtur expugnata demum Corintho advenisse, ut monuit Valesius ad XL, 10 (XXXIX, 16), 2. Conf. XL, 7 (XXXIX, 13). Ibi tum apud imperatorem Romanum et decem legatos honores Philopoemenis et Arati, virorum de Achaeis immortaliter meritorum, defendit, impetravitque ut eorum statuae, cum iam ablatae essent, suis locis reponerentur. Quo nomine ipsi Polybio ab Achaeis marmorea statua posita est. Polyb. XL, 8 (XXXIX, 14), 11. Mox abstinentiae nobile edidit specimen. XL, 9 (XXXIX, 15).

3. Post discessum legatorum Romanorum ex Achaia Polybius ex eorum mandato urbes Peloponnesi obiens controversias earum iudicavit, leges eis scripsit civitatesque ordinavit: in quo negotio ita se gessit ut summo beneficio ab illo adfectos omnes se profiterentur, et certatim statuis aliisque honoribus eum prosequerentur. Polyb. XL, 10 (XXXIX, 16).

Plutarchi locum ex Praec. polit. p. 814 iam supra retulimus ad n. V. 2.

Pausanias in Arcadicis VIII, 30, 4: Έλλήνων . ὁπόσαι πόλεις ές τὸ ἀχαϊκὸν συνετέλουν παρὰ Ῥωμαίων εύραντο αὐται Πολύβιόν σφισι πολιτείας τε καταστήσασθαι καὶ

νόμους θείναι.

Idem ibid.: Μεγαλοπολίταις . ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἐστιν ὅπισθεν τοῦ περιβόλου τοῦ ἀνειμένου τῷ Λυκαίω Διὶ ἀνὴρ ἐπειργασμένος ἐπὶ στήλη Πολύβιος Λυκόρτα. γέγραπται δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἐπ' αὐτῷ λέγοντα ὡς ἐπὶ γῆν καὶ θάλασσαν πᾶσαν πλανηθείη καὶ ὅτι σύμμαχος γένοιτο Ῥωμαίων καὶ παύσειεν αὐτοὺς ὀργῆς ἔς τὸ Ἑλληνικόν.

Idem VIII, 37, 1: Ἐπὶ δὲ τῷ τετάρτῳ (τύπῳ τῷ ἐν

τῆ στοᾶ τοῦ Δεσποίνης ίεροῦ εἰργασμένος ἐστὶ) Πολύβιος ὁ Λυκόρτα, καί οἱ ἐπίγραμμά ἐστιν, ἐξ ἀρχῆς τε μὴ ἂν σφαλῆναι τὴν Ἑλλάδα, εἰ Πολυβίω τὰ πάντα ἐπείθετο, καὶ ἀμαρτούση δι' ἐκείνου βοήθειαν αὐτῆ γενέσθαι μόνου. Idem VIII, 9, 1. "Εστι . Μαντινεῦσι ναός . . . ἐν-

Idem VIII, 9, 1. "Εστι . Μαντινεῦσι ναός . . . ἐι ταῦθα ἀνὴρ ἐπείργασται στήλη Πολύβιος δ Αυκόρτα.

Idem VIII, 44, 5: Έν . Παλλαντίω . . Κόρης τε τῆς Δήμητρός (ἐστιν) [ερὸν καὶ οὐ πολὺ ἀπωτέρω Πολυβίου σωίοι (τοῖς Παλλαντίοις) ἀνδοιάς ἐστι.

σφίσι (τοῖς Παλλαντίοις) ἀνδριάς ἐστι.

Idem VIII, 48, 6: (Ἐν Τεγέα) πρὸς . τῷ ἱερῷ τῆς Εἰλειθνίας ἐστὶ Γῆς βωμός ἔχεται δὲ τοῦ βωμοῦ λίθου λευκοῦ στήλη, ἐπὶ δὲ αὐτῆς Πολύβιος ὁ Λυκόρτα.

VIII. Reliqua vitae momenta.

1. Post haec Historiarum spissum opus, iam multo ante partim praeparatum, partim etiam fortasse inchoa-

tum, perfecit. Polyb. III, 1-5.

2. Peregrinationem suscepit in Aegyptum regnante A. U Ptolemaeo Physcone (Polyb. ap. Strabonem, cuius verba retulimus XXXIV, 14): ergo post annum urbis 608, quo Physcon fratri Philometori in regnum successit. Crederes comitatum fuisse Scipionem suum in illa legatione, quam ad inspicienda sociorum regna obiit, nisi Panaetium unum omnino tunc Scipioni comitem fuisse Cicero doceret Acad. Quaest. II, (IV), 2, 5. 1)

3. Anno Urbis 620 Scipionem, iterum consulem, A. U videtur in Hispaniam esse comitatus, indeque occasionem cepisse Belli Numantini historiam, perfecto iam reliquo perpetuarum Historiarum opere, memoriae prodendi. Conf. Ciceron. ad Famil. V, 12, cuius verba infra in Testimoniis de scriptis Polybii n. III adposuimus.

¹⁾ Fuerit ergo fortasse Polybius A. U. 611 in ordinandis Achaiae civitatibus adhuc occupatus. Ceterum de eadem tamen Scipionis legatione nescio qua parte historiarum suarum quave occasione verba fecisse Polybium discimus ex Athenaeo VI, p. 273 A.

IX. Obitus Polybii.

eirea A.U. [Lucianus] in Macrobiis c. 22: Πολύβιος . δ Δυ634 κόρτα Μεγαλοπολίτης ἀγρόθεν ἀνελθών ἀφ' ἵππου κατέπεσε, καὶ ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ
ὀγδοήκοντα.

TESTIMONIA VETERUM

DE SCRIPTIS POLYBII.

I. Historiarum opus s. historia universalis.

1. Librorum numerus.

Suidas in Πολύβιος Οδτος έγραψε την μακράν Ίστορίαν 'Ρωμαϊκήν εν βιβλίοις μ΄. Conf. ipsum Polyb. III, 32, 2.

2. Argumentum, sive universe, sive ex parte.

Τὴν 'Ρωμαϊκὴν ἀοχαιολογίαν, id est Antiquitates Romanas vel vetustissimam populi Romani historiam, breviter attigisse Polybium testis est Dionysius A. R. I, 6 et 7. Conf. Polyb. VI, 2.

Pausanias in Arcadicis VIII, 30, 4: Συνέγοαψε δὲ δ Πολύβιος οὖτος καὶ ἄλλα ἔφγα Ῥωμαίων καὶ ὡς Καφχη-δονίοις κατέστησαν ἐς πόλεμον, αἰτία τε ῆτις ἐγένετο αὐτοῦ καὶ ὡς ὀψὲ οὐκ ἄνευ κινδύνων μεγάλων Ῥωμαῖοι * Σκιπίωνά τινα Καφχηδονιακὸν ὀνομάζουσι, τέλος τε ἐπιθέντα τῷ πολέμῳ καὶ τὴν Καφχηδόνα καταβαλόντα ἐς ἔδαφος.

Zosimus Histor. I init.: Πολυβίω τῷ Μεγαλοπολίτη, μνήμη παραδοῦναι τὰ καθ' αὐτὸν ἀξιόλογα τῶν ἔργων προελομένω, καλῶς ἔχειν ἐφάνη δι' αὐτῶν ἐπιδεῖξαι τῶν

πράξεων ὅπως οἱ Ῥωμαῖοι μετὰ τὸν τῆς πόλεως οἰκισμὸν ἐξακοσίοις (immo πεντακοσίοις, ut monuit Casaub. in Comment. ad Polyb. I, 1, 5) ἔτεσι τοῖς περιοίκοις προσπολεμήσαντες μεγάλην ἀρχὴν οὐκ ἐκτήσαντο μέρος δέ τι τῆς Ἰταλίας ὑφ' ἐαυτοὺς ποιησάμενοι, καὶ τούτον μετὰ τὴν Ἰννίβου διάβασιν καὶ τὴν ἐν Κάνναις ἦτταν ἐκπεπιωκότες, αὐτοῖς δὲ τοῖς τείχεσι τοὺς πολεμίους ὁρῶντες ἐπικειμένους εἰς τοσοῦτον μέγεθος ἤρθησαν τύχης ὅστε οὐδὲ ὅλοις τρισὶ καὶ πεντήκοντα ἔτεσι μὴ μόνον Ἰταλίαν, ἀλλὰ καὶ Λιβύην κατακτήσασθαι πᾶσαν, ἤδη δὲ καὶ τοὺς ˇἸβηρας ὑφ' ἑαυτοὺς καταστῆσαι. ἐπεὶ δὲ τοῦ πλείονος ἐφιέμενοι τὸν Ἰόνιον ἐπεραιώθησαν κόλπον, Ἑλλήνων τε ἐκράτησαν καὶ Μακεδόνας παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς, αὐτόν τε, ὡς τηνικαῦτα τούτων ἐβασίλευσε, ζωγρία ἑἰόντες εἰς τὴν Ῥώμην ἀνήγαγον.

Euagrius Histor. eccles. V, c. ult.: Αί δὲ κατὰ Ῥωμαίους πράξεις, πᾶσαν κοσμικὴν ἱστορίαν ἐν αὐταῖς περιλαμβάνουσαι ἢ εἴ τι καὶ ἄλλο γέγονεν εἴτ' ἐς ξαυτοὺς
διαιρουμένων εἴτε καὶ καθ' ἐτέρων πραττόντων, πεπόνηται
Διονυσίω μὲν τῷ Αλικαρνασσεῖ ἀπὸ τῶν λεγομένων ᾿Αβοριγίνων τὴν ἱστορίαν ἐλκύσαντι μέχρι τοῦ Ἦπειρώτου
Πύρρου, ἐξ ἐκείνου δὲ Πολυβίω τῷ Μεγαλοπολίτη κατ-

αγαγόντι έως της Καρχηδόνος άλώσεως.

Photius Bibl. cod. LXXXIII, p. 116 ed. Hoeschel.: Διέξεισι (Διονύσιος δ΄ Αλικαρνασσεύς) ἐν πολλῆ λεπτολογία τήν τε τῆς Ῥώμης οἴκισιν καὶ τὴν Ῥέμου καὶ Ῥωμύλου γέννησιν, καὶ ἀπλῶς ἐφεξῆς ἄπαντα μέχρι ὅτου Ῥωμαίοις ὁ πρὸς Πύρρον τὸν Ἡπειρώτην πόλεμος συνέστη. διέρχεται δὲ καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον, καὶ τελευτᾶ εἰς τὴν ο΄ καὶ κὴ ὀλυμπιάδα, ἔτους ἐνεστηκότος αὐτῆς τρίτου ἀφ' ἦς καὶ φησιν ἀπάρξασθαι τὸν Μεγαλοπολίτην Πολύβιον τῆς ἱστορίας. Recte: namque sub finem Olymp. 128, A. U. 489, Mamertini Romanos in Siciliam advocarunt, unde Historiam suam incipit Polybius. Vide I, 7 coll. c. 10 seqq.

De argumento Historiarum Polybii Suidas haec habet: "Αρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομόνους τοῦ Σπαρ-

τιάτου καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως πατρός ¹), τῆ διαδοχῆ τῶν Μακεδόνων τὰ έξῆς ἐπισυνάπτων 'Ρωμαίων.

Alia testimonia v. in Fragmentis.

3. Stilus Polybii.

Stilum Polybii haud satis concinnum iudicavit Dionysius Hal. De compos. verb. c. 4, p. 28 et 29: Meltova lσχὺν ἔχει τῆς ἐκλογῆς (τῶν ὀνομάτων) ἡ σύνθεσις . . . καὶ τούτω μάλιστα διαλλάττει ποιητής τε ποιητοῦ καὶ δήτωο δήτοοος, τῷ συντιθέναι δεξιῶς τὰ ὀνόματα. τοῖς μὲν οὖν ἀρχαίοις ὀλίγου δεῖν πᾶσι πολλὴ ἐπίδοσις ἦν αύτοῦ, παρ' ὁ καὶ καλά έστιν αὐτῶν τὰ μέτρα καὶ τὰ μέλη καὶ οι λόγοι τοῖς δὲ μεταγενεστέροις οὐκέτι πλὴν δλίγων. χρόνω δ' ὕστερον παντάπασιν ἠμελήθη, καὶ οὐδεὶς ἄετο δεῖν ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι οὐδὲ συμβάλλεσθαί τι τῷ κάλλει τῶν λόγων τοιγάρτοι τοιαύτας συντάξεις κατέλιπον οίας οὐδεὶς ὑπομένει μέχρι κορωνίδος διελθείν, Φύλαργον λέγω και Δούριν και Πολύβιον και Ψάωνα κ. τ. λ. Haec Dionysius. Ac sane non nimis comptam nec molliter admodum cadentem esse Polybii orationem ne summus quidem scriptoris huius admirator iverit inficias. Caeterum ex omni numero eorum, qui quas habemus hodie historiarum Polybii reliquias perlegerint, quae multum abest ut dimidiam efficiant partem totius operis, paucos esse confido quin aegerrime ferant librorum qui periere iacturam.

¹⁾ Sic correxi cum legeretur νίοῦ, quomodo Suidas vix errare potuit. Kusterus καὶ μέχρις Περσέως τοῦ Φιλίππου νίοῦ. Ceterum quod a Cleomenis fuga et a Philippo Macedoniae rege historiam suam inchoasse Polybium Suidas ait, non ita male habet: inde nempe initium fecit Polybius uberioris et propriae ac principalis suae historiae, quae cum tertio libro incipit. Conf. II, 71, 7. Ac fortasse ex ipso hoc loco II, 70, 8 scripserat vel scribere Suidas voluerat καὶ Φιλίππου τοῦ Δημητρίου νίοῦ, aut ex I, 3, 1 καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως μὲν πατρός, Δημητρίου δὲ νίοῦ.

4. Auctoritas et fides historica.

Cicero De officiis III, 32, 113: Polybius, bonus auctor inprimis.

Livius XXX, 45, 5: Polybius haudquaquam spernendus auctor. (Optime vero Casaubonus ad fragmenta Polybii docuit esse figuratam orationem, qua utitur hoc loco Livius, quae μείωσις vocatur, et haudquaquam spernendum hic poni pro maximae auctoritatis. Conf. Duker. et Drakenborch. ad Livium l. c. [Polybium reapse a plerisque tum spretum fuisse, quod ipsum reprehendere Livium, opinatur Niebuhrius Hist. Rom. vol. I, p. 592].)

Idem Livius XXXIII, 10, 10: Nos Polybium secuti sumus, non incertum auctorem, cum omnium rerum Romanarum, tum praecipue in Graecia gestarum.

Χiphilinus in Augusto p. 41 ed. R. Stephani: Τὰ μὲν οὖν πολλὰ τῶν σημείων τοῖς τερατολόγοις παρήσω, ἀμείνων δ' ἂν ἡν καὶ δ Δίων μὴ πέρα τοῦ δέοντος αὐτὰ τεθηπώς, ἀλλά τι καὶ τῷ Πολυβίω προσεσχηκώς, ὅστις ἄλωσιν γράψας τῆς Καρχηδόνος καὶ τῆς Ἑλλάδος δούλωσιν καὶ πρὸ τούτων τὴν μεγάλην τῶν Ῥωμαίων ἐκείνην ὑπὸ ᾿Αννίβου καὶ πολυχρόνιον κάκωσιν οὐδαμοῦ τερατολογῶν φαίνεται οὐδὲ σημεῖα ταῖς λοιπαῖς πόλεσι πρὸ τῶν συμφορῶν γενόμενα διηγούμενος, εἰ μὲν οὐδ' ἂν γενέσθαι νομίζων, μεμπτῶς, πλήρης γὰρ τῶν τοιούτων ἡ ίστορία εἰ δ' ὡς οὐχ ἱστορήσας γε αὐτός, συγγνωστῶς συγγραφὴν γὰρ προκεχείριστο.

5. Continuatores, obtrectator, et epitomator historiarum Polybii.

Suidas in Πολύβιος Ἰστέον ὅτι διαδέχεται τὴν Πολυβίου Ιστορίαν Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης σοφιστής. Idem in Ποσειδώνιος istam continuationem Polybii 52 libris comprehensam, Ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον, Posidonio Alexandrino philosopho Stoico tribuit, Zenonis Cittiei

discipulo: at mox tamen subiungit, καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου σοφιστοῦ εἶναι τοῦ Ὀλβιοπολίτου. Conf. Vossium de histor. Gr. I, 24, et Fabric. B. Gr.

vol II, p. 409 sq.

Suidas in Πολύβιος "Εγραψε δὲ καὶ Στράβων 'Αμασεὺς τὰ μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις μγ΄. Eiusdem operis ipse Strabo meminit II, p. 515 (ΧΙ, 9, 3) his verbis: Εἰρηκότες δὲ πολλὰ περὶ τῶν Παρθικῶν νομίμων ἐν τῷ ἔκτη τῶν ίστορικῶν ὁπομνημάτων βίβλω, δευτέρα δὲ τῶν μετὰ Πολύβιον, παραλείψομεν ἐνταῦθα.

Suidas in Σπύλαξ Σπύλαξ Καφυανδεὺς (πόλις δέ έστι τῆς Καφίας πλησίον 'Αλιπαφνασσοῦ τὰ Καφύανδα) μαθηματικὸς παὶ μουσικός. Πεφίπλουν τῶν 'Ηφακλέους στηλῶν . . . . Γῆς πεφίοδον. 'Αντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου Ιστοφίαν. Conf. Vossium de histor. Gr. I, 19,

Fabric. B. Gr. vol. III, p. 32, et II, p. 761.

Suidas in Βροῦτος Βροῦτος, στρατηγὸς Ῥωμαίων, ἔγραψεν ἐπιστολὰς καὶ τῶν Πολυβίου τοῦ ἱστορικοῦ βίβλων Ἐπιτομήν. Et Plutarchus Brut. c. 4: Αὐτὸς (Μάρκος Βροῦτος) ἄχρι τῆς ἐσπέρας ἔγραφε, συντάττων Ἐπιτομὴν Πολυβίου.

II. De vita Philopoemenis.

De vita et rebus gestis Philopoemenis tres libros separatim edidisse Polybium, priusquam universam historiam conscriberet, ex ipso discimus X, 24 (21), 5 sq.

III. Historia belli Numantini.

Cicero Ad Famil. V, 12, ad Lucceium: Deesse mihi nolui quin te admonerem ut cogitares coniunctene malles cum ceteris rebus nostra contexere, an, ut multi Graeci fecerunt, Callisthenes Troicum bellum, Timaeus Pyrrhi, Polybius Numantinum, qui omnes a perpetuis suis historiis ea quae dixi bella separaverunt, tu quoque item civilem coniurationem ab hostilibus externisque bellis seiungere.

IV. Tactica.

Commentariorum suorum περὶ τὰς τάξεις, id est Tacticorum, ipse mentionem fecit Polybius IX, 20, 4. Eorundem meminit Arrianus in Tacticis ipso initio

Εστυπdem meminit Arrianus in Tacticis ipso initio [p. 240 ed. Koechly], quod quidem truncatum ad nos pervenit, tali fere ratione supplendum: [Ταπτικὰ ἔγραψε Πύρρος δ Ἡπειρώτης καὶ Ἁλέξανδρος] δ Πύρρου παῖς .... καὶ μὴν καὶ Παυσανίου ἐστὶ συγγράμματα ὑπὲρ τούτων εῦροις δ' ἂν καὶ Εὐαγγέλου, ἀλλὰ καὶ Πολυβίου τοῦ ᾿Αρκάδος, ος καὶ Σκιπίωνι τῷ Ῥωμαίω ξυνεγένετο, πολλοὺς καὶ μεγάλους πολέμους διαπολεμοῦντι ἄλλους τε καὶ ἐν ῷ καὶ Καρχηδόνα τὴν ἐν Λιβύη εἶλέν τε καὶ ἢνδραπόδισεν.

Aelianus in Tacticis c. I, 2 [p. 240 Koechly] Πύρρος τε δ Ήπειρώτης Τακτικά συνέταξε καὶ 'Αλέξανδρος δ τούτου υίδς καὶ Κλέαρχος, ἔτι δὲ Παυσανίας Εὐάγγελός τε καὶ Πολύβιος δ Μεγαλοπολίτης, ἀνὴρ πολυμαθής, Σκιπίωνι συγγενόμενος.

Idem Aelianus Tactic. III, 4 [p. 268 Koechly] "Όρον (τῆς Τακτικῆς) ἔθεντο Αἰνείας μὲν ἐπιστήμην εἶναι πολεμικῶν κινήσεων, Πολύβιος δέ, ἐάν τις πλῆθος ἄτακτον παραλαβῶν τοῦτο συγκρίνη καὶ καταλοχίσας συλλοχίση, παιδεύση τε χρησίμως τὰ πρὸς τὸν πόλεμον.

Rursus Aelianus ib. XIX, 10 [p. 356 Koechly]: Τούτω . . τῷ τάγματι τῆς εἶλης (ὅστε τοὺς ἐν ξόμβω κατατεταγμένους ἶππέας μήτε στοιχεῖν μήτε ζυγεῖν κ. τ. λ.) κέχρηται Πολύβιος ἀνδρῶν ξδ΄, [ἐν σχήματι τοῦ Λ στοιγείου].

V. De habitatione sub aequatore libellus.*)

Geminus in $El\sigma\alpha\gamma\omega\gamma\tilde{\eta}$ els τὰ $\Phi\alpha\iota\nu\acute{o}\mu\epsilon\nu\alpha$ s. in Elementis astronomiae c. 13 in Petavii Uranologio p. 54,

Libellus ille fortasse nonnisi pars fuerit libri XXXIV historiarum, in quo geographica ex professo tractavit Polybius.

D, s. de doctrina temporum vol. III, p. 31 sq.: Πολύβιος δ Ιστοριογράφος πεπραγμάτευται βιβλίον, δ έπιγραρης ο τοτοφιογομάρος πειομηματευται ριρκιού, ο επιγομοφήν έχει Περί τῆς περί τον Ισημερινου ολκήσεως, αυτη δέ έστιν εν μέση τῆ διακεκαυμένη ζώνη, καί φησιν ολκεισθαι τοὺς τόπους καὶ εὐκρατοτέραν έχειν τὴν οἴκησιν τῶν περὶ τὰ πέρατα τῆς διακεκαυμένης ζώνης οἰκούντων. καὶ ἃ μὲν Ιστορίας φέρει τῶν κατωπτευκότων τὰς οἰκήσεις καὶ ἐπιμαρτυρούντων τοῖς φαινομένοις, ἃ δὲ ἐπιλογίζεται έπὶ τῆς φυσικῆς περὶ τὸν ἥλιον ὑπαρχούσης κινήσεως. ὁ γὰρ ἥλιος περὶ μὲν τοὺς τροπικοὺς κύκλους πολὺν ἐπιμένει χοόνον κατὰ τὴν πάροδον (al. πρόσοδον) τὴν ποὸς αὐτοὺς καὶ τὴν ἀποχώρησιν. ὥστε σχεδὸν ἐφ' ἡμέρας αίτίαν τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν σχεδὸν ἐφ' ἡμέρας μ΄ ταὐτὰ διαμένει. ὅθεν ἐπιμονῆς γινομένης πρὸς τὰς οἰ-κήσεις τὰς κειμένας ὑπὸ τοὺς τροπικοὺς ἀνάγκη ἐκπυροῦσθαι την οἴκησιν καὶ ἀοίκητον γίνεσθαι διὰ την τοῦ καύματος ὑπερβολήν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἰσημερινοῦ κύκλου ταχείας συμβαίνει τὰς ἀποχωρήσεις γίνεσθαι. ὅθεν καὶ τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν περὶ τὰς ἰσημερίας μεγάλας λαμβάνει τὰς παραυξήσεις. εὔλογον οὖν καὶ τὰς ὁπὸ τὸν ἰσημερινὸν κειμένας οἰκήσεις εὐκρατοτέρας ὁπάρχειν, έπιτολής μέν γινομένης έπὶ τοῦ κατὰ κορυφήν σημείου, ταχέως δὲ ἀποχωροῦντος τοῦ ἡλίου. πάντες γὰρ μεταξὸ τῶν τροπικῶν κύκλων οἰκοῦντες παρὰ τὴν πάροδον δμοίως πεῖνται τοῦ ἡλίου πλείονας δὲ χρόνους ἐπιμένει τοῖς περὶ τοὺς τροπικοὺς οἰκοῦσι. δι' ἡν αἰτίαν εὐκρατοτέρας είναι συμβέβηκε τὰς περί τὸν Ισημερινὸν οἰκήσεις, αίτινες κεῖνται ἐν μέση τῆ διακεκαυμένη ζώνη, τῶν περὶ τὰ πέρατα τῆς διακεκαυμένης οἰκούντων, οἵτινες ὑπὸ τοὺς τροπικούς κύκλους κεΐνται.

τροπίκους κυκλούς κείνται.

Strabo I, p. 96 (II, 3, 1): Πολύβιος δὲ ποιεῖ ζώνας
ξξ, δύο μὲν τὰς τοῖς ἀρκτικοῖς ὑποπιπτούσας, δύο δὲ
τὰς μεταξὺ τούτων τε καὶ τῶν τροπικῶν, (καὶ δύο τὰς
μεταξὺ τούτων addit Casaubonus) καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ.
Εt p. 97 (II, 3, 2): Ὁ δὲ Πολύβιος τοῦτο μὲν υὐκ
εὖ τὸ ποιεῖν τινας ζώνας τοῖς ἀρκτικοῖς διοριζομένας,

δύο μὲν τὰς ὑποπιπτούσας αὐτοῖς, δύο δὲ τὰς μεταξὺ τούτων καὶ τῶν τροπικῶν.

Et ibidem: Εἰ δ', ὅσπερ Ἐρατοσθένης φησίν, ἡ ὑποπίπτουσα τῷ ἰσημερινῷ ἐστιν εὕκρατος, καθάπερ καὶ Πολύβιος ὁμοδοξεῖ προστίθησι δ' οὖτος καὶ διότι ὑψηλοτάτη ἐστί διόπερ καὶ κατομβρεῖται, τῶν βορείων νεφῶν κατὰ τοὺς ἐτησίας ἐκεῖ τοῖς ἀναστήμασι προσπιπτόντων πλείστων πολὺ κρεῖττον τρίτην εὔκρατον ταύτην ποιεῖν στενήν τινα ἢ τὰς ὑπὸ τοῖς τροπικοῖς εἰσάγειν.

Εt ibidem: Ἐνίσταται δ' ὁ Ποσειδώνιος τῷ Πολυβίω

Et ibidem: 'Ενίσταται δ' δ Ποσειδώνιος τῷ Πολυβίω διότι φησί τὴν ὁπὸ τῷ ἰσημερινῷ οἴκησιν δψηλοτάτην οὐδὲν γὰρ εἶναι κατὰ τὴν σφαιρικὴν ἐπιφάνειαν ῦψος

διὰ τὴν δμαλότητα κ. τ. λ.

Achilles Tatius in Isagoge in Phaenomena c. XXXI, p. 157, C: Περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζωνῶν πολλὴ διαφωνία τοῖς μετ' αὐτὸν γέγονεν' οἱ μὲν γὰρ εξ αὐτὰς εἶπον, ὡς Πολύβιος καὶ Ποσειδώνιος, τὴν διακεκαυμένην εἰς δύο διαιροῦντες.

His addidi quae Wyttenbachius de Polybio dixit praefat. ad Selecta principum historicorum p. XVI: "Polybius vere appellandus Graecorum ultimus. Natus enim et educatus in libera patria, in eadem tuenda regendaque versatus, eiusdem libertati superstes, servavit civilis spiritum libertatis: qui ubi abest, eloquentia inane quid et languidum sonat: ubi adest cum rerum scientia, etiam sine verborum et compositionis delectu, historiae munus explet. Huiusmodi erat Polybii ingenium. Profectus item a philosophia, non illa eloquentiae socia Socratica aut Academica aut Peripatetica, sed inope ad orationis ornatum Stoica: neque rhetorum scholis exercitatus neque sua voluntate aut ad veterum historicorum imitationem comparatus aut scriptionem ipse suam ad grammaticorum praecepta dirigens: adolescens ad rempublicam tractandam delatus, in rebus continuo civilibus ac bellicis versatus, verbis e medio

et vulgari consuetudine assumtis, orationis formam contraxit perspicuam quidem, sed minime elegantem. Huc accedebat scholam redolens loquacitas et repetitio eiusdem argumenti in laudanda ubique et inculcanda caussarum observatione. Et tamen illud assecutus est ut eius lectio posterorum studia teneret, ac dictiones passim frequentarentur. Quo magis intelligitur quanta in eo fuerit rerum ac scientiae praestantia, quae dictionis vilitatem non modo obrueret, sed ad imitandi adeo studium commendaret. Et profecto, si ab orationis dote discesseris, nulla est quin apud Polybium extet historiae virtus. Veri quaerendi et libere profitendi studium acerrimum: eiusdem a falso discernendi cum ex rerum usu, tum ex literarum scientia et omni doctrina, iudicium subtile: factorum eventorumque sagacissima explicatio, e caussis principiisque suis repetita, sive hae caussae continerentur in singulorum ingeniis hominum, sive in cuiusque reipublicae aut dynastiae constitutione et forma, sive in horum mutua ratione et coniunctione universaque orbis terrarum quasi civitate, sive in militari disciplina, sive in coeli natura, sive in locorum situ regionumque proventu et opportunitate, sive in hominum, pro varietate locorum et civitatum, diversitate, frequentia, animorum indole, corporum robore. In quibus omnibus describendis non solum diligentissimi enarratoris, sed gravissimi auctoris laudem habet. Adeo nullus est ab eo memoratus homo, locus, eventus, quin eius tam certam haberet scientiam, quam si sensibus ipse suis eum cognovisset: nulla vitae naturaeque humanae pars quin eam et experientia tractatam ac penitus perspectam habuisse videatur. Itaque effecit quod sibi proposuerat, historiae vitae magistram, nunciam veritatis, et futurorum ex praeteritis prudentissimam coniectricem."

Conferenda etiam quae Niebuhrius in Scholis historicis vol. 2, part. 3, p. 7, dixit de Polybio eiusque historiae consilio, Graecos monituri ne veteris gentium

Graecarum gloriae memores et tot excellentium ingenio virorum patriam Graeciam Romanis parere coactam indignati frustra necessitati reluctarentur et, quod accidit non audientibus, multo sibi graviora mala consciscerent.

[Ex editione Schweighaeuseri vol. V, p. 105.]

Quamquam de instituti ratione, quod in conscribenda hac Historia secutus est Polybius, satis diserte auctor cum in totius operis introitu, tum vero in tertii libri exordio praecepit; iuvabit tamen de universo scriptoris consilio et de argumento partitioneque Historiarum, quas his libris complexus est, nonnulla praelibasse. Igitur Historiae Polybianae non postrema haec laus est, quod in parte versetur rerum Romanarum longe nobilissima, sive virorum virtutem spectes sive publica instituta aut mores sive rerum gestarum magnitudinem. Quum autem inter excellentis Historiae conditiones doctissimi veterum hanc cumprimis ponant, ut certi intervallo temporis circumscribatur, et a notabili principio ad notabilem perducatur finem, hanc Historiae legem, ut quidem illis placet, a Polybio mirifice esse observatam invenimus. Ille principio, cum ad scribendum adpulit animum, annorum quinquaginta trium res gestas suscepit explicandas, ab anno primo Olympiadis CXL, qui annus ab Urbe condita 535 est. ad Olymp. CLIII, 3, A. U. 587, id est ab initio belli Punici secundi (quo fere eodem tempore in tribus florentissimis illius aetatis regnis novi reges imperium susceperant, Philippus, Demetrii filius, in Macedonia, Antiochus Magnus in Syria, Ptolemaeus Philopator in Aegypto) usque ad finem belli Persici et regni Macedonici eversionem. Quo spatio LIII annorum adfirmat Polybius et incepisse modo et consummata esse imperii Romani incrementa; recte, si modo ita intelligatur, ut expositum a Casaubono est ad Polyb. I, 1, 5.

Gestae igitur sunt eo temporis intervallo a Romano populo tot tantaeque res quot et quantae nullo umquam seculo pari numero annorum. Ante omnia bellum occurrit Punicum secundum; bellum viribus partium, generositate ducum, magnitudine cladium, varietate casuum, eventorum consequentia, omnium bellorum, quae ubivis terrarum gesta umquam sunt, maximum. Finem huius excepit bellum Macedonicum cum Philippo, ob veterem Macedoniae regum famam et Magni Alexandri gloriam Secuta sunt Antiochicum bellum nobilissimum. Aetolicum: illud, cum rege Asiae opulentissimo terra marique vi copiarum ingente instructissimo: hoc cum populo omnium ferocissimo et qui bellandi decus sibi uni vindicabat, seque eo nomine impotentissime iactabat. His interiecta sunt minora iam alia bella, cum Insubribus, Boiis ceterisque Gallis trans Alpes Italiam incolentibus. Postremum fuit Macedonicum alterum, cum Perse, Philippi filio; in quo illa antiqua Macedonum regia familia, exemplo penitus miserando, est exstincta. Ac tum primum omnes et Orientis et Occidentis nationes attonitae, magnitudinis Romanae stupore coeptae sunt defigi, ac vim ineluctabilem fatorum coeperunt intelligere, quae populo Romano imperandi honorem deferebat, ipsis parendi necessitatem imponebat. Quae ipsa admirabilis rerum universi terrarum orbis conversio Polybium initio impulerat ut hoc tam memorabili fine Historiam suam terminaret; paucis tantum annis insecutae pacis adiectis, ut quam modis omnibus laudabilis esset forma regendi imperii, qua populus Romanus utebatur, et cunctis quidem omnium seculorum gentibus, sed praecipue Graecis suis, testatum faceret.

At non unius Romani populi res gestas peragere

Polybius constituerat, sed Romani quidem primario, deinde autem et ceterorum totius orbis populorum omnium, paullo saltem nobiliorum, quotquot per idem temporis spatium inclaruerunt; quum praesertim per ea tempora res omnium fere nationum cum principis terrarum orbis populi rebus partim implicitae ac commixtae essent, partim memorabili saltem aliquo vinculo copulari connectique coepissent. Neque vero eas modo res aliorum populorum expositas lectoribus suis voluit, quae proxime coniunctae Romanis rebus et connexae erant; sed simul universum statum declarandum sibi erant; sed simul universum statum declarandum sibi sumsit, quo fuerunt quoque tempore, in cuius descriptione versatur, res cuiusque populi illustrioris: atque adeo omnem omnium populorum historiam, quae in illud quinquaginta trium annorum et quod excurrit spatium incidit, accurate diligenterque persecutus est. Quo intuitu opus suum Καθολικήν ἱστορίαν, quasi Universalem historiam dicas iure meritoque nominavit. I, 4. II, 37, 2 sqq. VIII, 4. Et hoc quidem primum fuerat scriptoris institutum. Quo absoluto, quum sub initium sentimi post Roman conditam scouli pari murang initium septimi post Romam conditam seculi novi rursus undique motus novaque rerum maximarum initia existerent, quae modico annorum spatio in memorabilem inprimis conversionem exierunt; his commotus Polybius, novo scribendi initio sumto, illarum pariter rerum historiam superiori Historiae subtexere, et continuo cum praecedentibus tenore eademque ratione, qua in priori parte usus erat, persequi instituit. Ad quas res perscribendas eo lubentior adiecit animum, quod hae fere erant, in quibus et Scipionis Aemiliani virtus, alumni sui coniunctissimique amici, maxime insignita est, et quarum maiori parti ipse Polybius non spectator solum, sed et actor ac nonnullarum etiam auctor administratorque interfuerat. Excurrit nempe haec pars Historiae Polybianae a Celtiberico bello in Hispania, in quo primum praeclara Scipionis indoles eluxit, usque ad eversam ab eodem Scipione bello Punico tertio

Carthaginem deletamque a Mummio bello Achaico Corinthum et Achaiam Romanorum potestati subiectam: complectiturque adeo res gestas ab Olymp. CLVI. et ab anno fere U. C. 601 usque ad Olymp. CLVIII. A. U. 609.

Duarum istarum partium, quibus adhuc vidimus constare Polybii Historiam, prior illa ac principalis, quae res gestas ab initio belli Hannibalici sive Punici secundi usque ad finem Persici belli, id est Macedonici primi, complectebatur, triginta libros, quoad quidem ex reliquiis iudicare licet, complebat; et ab eo libro, quem tertium deinde numeravit auctor, ad tricesimum secundum deinde numeravit auctor deinde n

tertium deinde numeravit auctor, ad tricesimum secundum pertinebat; altera pars, huic subiecta, quae a bello Celtiberico ad eversam usque Carthaginem atque Corinthum, id est, ad finem belli Punici III. bellique Achaici excurrebat, octo libris sequentibus, a libro 33 usque ad quadragesimum, erat comprehensa.

In utraque vero istarum partium id ubique spectavit curavitque Polybius, ut non tam otiosam ex legendo voluptatem caperent lectores, quam ut ex rerum ante gestarum cognitione ad earum rerum rationem, quae nunc vel geruntur vel gerendae sunt, rite perspiciendam instituerentur. Quem finem ut consequeretur, praeclare intellexit vir prudentissimus in rebus exponendis non modo veritatem, quae prima lex est, religiose tenendam esse scriptori, verum et illud in primis spectandum, ut non res quaeque nude per se (qui fere mos est eorum, qui Annales conscribunt) narrentur, sed ut caussae atque antecedentia quaevis, quae ortum occasionemque cuique rei dederunt, consiliaque, quae secuti sunt ii, qui res gesserunt, tum adiuncta atque potiora momenta cuncta, quae ad rem penitius perspiciendam pertinent, cuncta, quae ad rem penitius perspiciendam pertinent, denique ut, quae quamque rem consecuta sunt, quam fieri potest planissime pandantur diligentissimeque explicentur. Quam in sententiam perspecte III, 31, 11 praecipit, cum, Nec qui scribunt, inquit, nec qui legunt Historias, tantopere ad ea per se, quae gesta sunt, par

est attendere, quam ad ea, quae ante acciderunt, quae simul evenerunt, et quae res transactas sunt consecuta. Quippe si tollas ex Historia, qua causa, quo modo, quo consilio quidque fuerit gestum, denique an probabilem exitum res suscepta habuerit; quod superest illius, ludicrum spectaculum est, non autem opus ad erudiendum lectorem comparatum: et in praesens quidem delectationem, in posterum vero utilitatem omnino nullam potest adferre. Istam igitur legem quum sibi scripsisset Polybius, ab ipsa illa caussarum et consequentium demonstratione ac potiorum momentorum omnium uberiore expositione ἀποδεικτικήν, id est, demonstrativam, suam hanc adpellavit Historiam (II, 37, 2 s. III, 1, 3. IV, 40, 1).

Sed uberiori huic copiosiorique Historiae, ne caussae atque origines illarum rerum, a quibus erat orsurus, prorsus ignorarentur, veluti Introductionis loco praemittendam duxit breviorem quamdam expositionem eorum, quae ante Olympiadem CXL gesta sunt, quorum quidem cognitionem necessariam iudicavit ad planius intelligendum statum, quo fuerunt res Romani populi aliorumque populorum eo tempore, a quo propriam illam et demonstrativam, quam vocat, Historiam inchoavit (II, 37, 2 sq.). Eamque introductionem, quam προκατασκευήν, id est Praeparationem, nominavit, duobus prioribus libris universi operis est complexus. In hac igitur praeparatione eas res quae satis ex aliorum scriptorum Historiis notae esse poterant lectoribus, nec dubitationem ullam habebant, leviori stilo perstrinxit, aut etiam sicco fere pede transiit; veluti de Syriae et Aegypti rebus, in quibus nonnisi nomina indicavit regum, qui sub id ipsum tempus, a quo uberiorem Historiam suam orditur, in regnum successerunt (II, 37, 6, et II, 71, 4 sqq.). Quae res vero vel minus notae erant graecis lectoribus (I, 3, 8 sqq.) aut quae a superioribus scriptoribus ob diversa partium studia diversimode fuerant expositae, ita, ut videri possent dubitatio-

nem aliquam habere, et scriptoris a studio et ira alieni operam requirere, qui ea sub novum examen revocaret (I, 14, 1s. II, 37, 2s. II, 56, 1 s. coll. 40, 2s.); has igitur, non ea quidem ubertate atque copia, qua deinde in sequentibus usus est, at paulo tamen enucleatius exponendas duxit; praesertim si ad intelligenda et iudicanda ea, quae deinde gesta sunt, necessarium esset, ut accurate haec, quae ante acciderunt, cognita et percepta haberet lector (I, 12, 5 sq. II, 14, 71, 1). Incipit igitur ista praeparatio proprie quidem ac potissimum a primo bello Romanorum Punico, quod in Sicilia geri cum Carthagiensibus coeptum est Olympiad. CXXIX, 1, A. U. 491. Vide I, 5 et 13. Sed priusquam ad hoc bellum exponendum accedit, occasionem eius caussamque explicaturus, paullo altius repetitis, sed brevissime perstrictis vetustioribus Romanorum rebus, ducente ipso historiae filo pergit ad res Mamertinorum in Sicilia; qui, occupata Messana, cum premerentur a Syracusanis, invocantes alii auxilia Romanorum, alii ad Poenorum tutamen confugientes, materiam occasionemque dederunt Romanis primum cum armis extra Italiam progrediendi, et mox bellum cum Poenis de Siciliae imperio suscipiendi.

[ARGUMENTUM LIBRI PRIMI.

Cap. I. Procemium auctoris. Fructus historiae. Historiae Romanae praestantia.

Cap. II. Imperii Romani cum aliis comparatio. Historia

pragmatica.

Cap. III. Princeps institutum Polybii. Historia eius velut unum corpus. In gratiam Graecorum scribit Polybius. Libro duo priores praemittuntur velut praeparatio.

Cap. IV. Res Romanae cum omnium gentium rebus conexae. Historia universalis. Ex disjectis membris non licet judi-

care de toto.

Cap. V. Transitus ad ipsum argumentum. Initium paulo altius repetendum.

Cap. VI. Pars prior praeparationis. Res ante bellum Puni-

cum primum. Romani Italiam subigunt. Cap. VII. Mamertini Messanam occupant. Rhegium a prae-

sidio Romano opprimitur (A. Urb. 474). Supplicio afficiuntur perfidi (A. Urb. 483).

Cap. VIII. Mamertini premuntur a Syracusanis. Hiero praetor Syracusanorum (A. Urb. 485).

Cap. IX. Hiero rex Syracusanorum (A. Urb. 486). Cap. X. Mamertini alii Romanos advocant, alii Poenos. De-

liberant Romani de Mamertinis.

Cap. XI. Auxilium ferendum decernunt (A. Urb. 490). Sunes oppidum. Hiero Poenis sese iungit. Chalcidicus mons. Appius Claudius Messanam traiicit. Fugat Hieronem.

Cap. XII. Appius Claudius pellit Poenos. Instituti ratio

scriptoris.

Cap. XIII. Pars posterior praeparationis. Argumentum libri Î et II, quibus haec pars continetur. Ratio tractandi res his libris comprehensas. Bellum Punicum I.

Cap. XIV. Philinus et Fabius historici. Officium historici.

Veritas lumen historiae.

Cap. XV. Philini errores. Echetla oppidum.

Cap. XVI. Bellum magna vi suscipitur (A. Urb. 491). Legionum Romanarum ratio. Foedus Romanorum cum Hierone.

Cap. XVII. Apparatus Poenorum Agrigenti. L. Postumius, Q. Mamilius Cos. (A. Urb. 492). Obsident Agrigentum.

Severa Romanorum disciplina.

Cap. XVIII. Obsidio Agrigenti. Heraclea opp. Hannibal praefectus Agrigenti. Hanno praetor Poenorum capit Herbesum. Romani obsidentes Agrigentum obsessi ab Hannone. Cap. XIX. Proelio profligatur Hanno. Hannibal cum suis

evadit ex urbe. Agrigentum captum a Romanis.

Cap. XX. Maiora consilia agitant Romani. L. Valerius. T. Otacilius Cos. (A. Urb. 493). De ingrediendo mari cogitant Romani. Classem parant audaces, qui nullam antea bellicam navem habuerant.

Cap. XXI. Ratio exercendi remiges. Exit prima classis Romana (A. Urb. 494). Cn. Cornelius Cos. captus ad Liparam a Boode Poeno. Plures naves amittit Hannibal praefectus

classis Punicae.

Cap. XXII. Duilii pugna navalis. Corvi structura. Usus in

pugna navali.

Cap. XXIII. Duilii victoria navalis. Mylaites ager.

Cap. XXIV. Segesta obsidione liberata. Macella capta. Hamilcar caedit auxilia Romanorum. Romani in Sardinia victores (A. Urb. 495 et seq.). Hannibal in crucem actus. A. Atilius, C. Sulpicius Cos. (A. Urb. 496). Plures Siciliae urbes capiunt.

Cap. XXV. C. Atilii anceps pugna navalis ad Tyndaridem (A. Urb. 497). Augentur utrinque classes (A. Urb. 498).

Cap. XXVI. M. Atilius Regulus, L. Manlius Africam petunt. Copiae navales. Triarii navales. CDXX viri in quaque navi. Acies navalis Romanorum triquetra.

Cap. XXVII. Acies Poenorum. Eorum duces. Proelium navale

ad Ecnomum. Triplex proelium navale.

Cap. XXVIII. Victoria Romanorum.

Cap. XXIX. In Africam appellunt Cos. Capiunt Clupeam. Populantur Africam. M. Atilius Regulus in Africa manet.

Cap. XXX. Poeni duces suos convocant. Reguli successus in Africa. Adis oppidum. Imperite rem gerunt Poeni. Fugantur a Regulo. Capitur Tunes.

Cap. XXXI. Undique premuntur Poeni (A. Urb. 499). Dura

eis imperat Regulus.

Cap. XXXII. Xanthippus dux Poenorum.

Cap. XXXIII. Xanthippus et Regulus.

Cap. XXXIV. Committitur proelium. Reguli clades. Capitur a Poenis.

Cap. XXXV. Monita Polybii. Fructus historiae.

Cap. XXXVI. Xanthippus domum redit. M. Aemilius, Ser. Fulvius Cos. Africam petunt. Capiunt Punicam classem. Cap. XXXVII. Victricis classis infandum naufragium. Infesta navigationi signa. Pertinax audacia Romanorum.

Cap. XXXVIII. Novae Poenorum spes in Sicilia. Asdrubal Lilybaei (A. Urb. 500). Nova classis Romanorum. A. Atilius, Cn. Cornelius Cos. Panormum Poenis eripiunt.

Cap. XXXIX. (A. Urb. 501). Cos. cum classe haerent in syrti. Meninx. Lotophagorum ins. Alterum ingens naufragium. Poenis mari cedunt Romani. Cos. in Sicilia pedestribus copiis (A. Urb. 502). Pavent elephantos. Thermam et Liparam capiunt. C. Atilius, L. Manlius Cos. (A. Urb. 504).

Cap. XL. (A. Urb. 504). Caecilius et Asdrubal ad Panor-

mum. Caeditur fugaturque Asdrubal.

Cap. XII. Novam classem parant Romani (A. Urb. 504). Lilybaeum obsident.

Cap. XLII. Siciliae situs et figura. Pachynus, Pelorias. Lilybaeum obsident Romani. Himilcon praefectus Lilybaei.

Cap. XLIII. Lilybaeum prodere conantur mercenarii. Alexonis Achaei fides. Irrita Lilybaei proditio.

Cap. XLIV. Subsidium mittitur Lilybaeo. Hannibal cum subsidio intrat.

Cap. XLV. Erumpunt obsessi. Frustra tentant machinas Romanorum.

Cap. XLVI. Drepana Hannibal Rhodius. Securus Lilybaeum navi intrat, et fidenter exit. Idem saepe facit Rhodius et alii.

Cap. XLVII. Portum Lilybaei obstruunt Romani. Capitur Hannibal Rhodius.

Cap. XLVIII. Erumpunt obsessi ex Lilybaeo, et opera Romanorum incendunt. Circumvallant Lilybaeum Romani.
 Cap. XLIX. (A. Urb. 505). P. Claudius Cos. Drepana ten-

tat. Adherbal praefectus Drepanorum.

Cap. L. P. Claudius ab Adherbale male accipitur ad Drapana.

Cap. LI. Fugatus classem perdit P. Claudius.

Cap. LII. Adherbalis gloria. P. Claudii infamia. L. Iunius Cos. in Siciliam mittitur.

Cap. LIII. Classi Romanae ad Lilybaeum et Heracleam insidiatur Carthalo.

Cap. LIV. L. Iunius Cos. Lilybaeum navigat. Classem naufragio amittit.

Cap. LV. Mare omittunt Romani. L. Iunius Erycem occupat. Eryx mons et oppidum. Venus Erycina. Erycem tenet Iunius.

Cap. LVI. Amilcar Barca (A. Urb. 507 sqq.). Ercte castellum. Amilcar et Romani ad Panormum.

Cap. LVII. Aequus Mars inter utrosque.

Cap. LVIII. Amilcar et Romani ad Erycem (A. Urb. 510 sqq.).

Gallorum gallinaceorum pugna.

Cap. LIX. Classem denuo parant Romani. (A. Urb. 511). Sumptibus privatorum paratur classis. C. Lutatius cum classe ad Drepana (A. Urb. 512).

Cap. LX. Hanno praefectus classis Poenorum. Hiera ins.

Lutatius et Hanno ad Aegussam.

Cap. LXI. Proelium navale ad Aegussam (A. Urb. 513). C. Lutatius debellat classem Poenorum.

Cap. LXII. Pacem petunt Poeni per Amilcarem Barcam.

Laus Amilcaris. Pacis conditiones.

Cap. LXIII. Pax concluditur cum Poenis. Belli gesti magnitudo. Mira classium commissarum moles. Consilio et virtute, non casu, parta potentia Romanorum.

Cap. LXIV. Promittitur liber de forma reipublicae Romanae.

Poeni cum Romanis collati.

Cap. LXV. Bellum Romanorum cum Faliscis. Bellum Africum Poenorum cum suis mercenariis inexpiabile et alias memorabile.

Cap. LXVI. Origo belli Africi. Afri et mercenarii Poenorum ex Sicilia in Africam traiiciuntur. Carthagine mittuntur Siccam. Stipendii debiti rationes exaggerant.

Cap. LXVII. Seditio mercenariorum et periculosa turba. Hanno sedare tumultum nequit. Tunete seditiosi castra ponunt.

Cap. LXVIII. Omnia pollicentur Poeni. Maiora semper postu-

lant mercenarii. Gesconi res committitur.

Cap. LXIX. Spendius et Mathos irritant commilitones. Saeviunt in nolentes secum facere. Duces rebellium Spendius et Mathos.

Cap. LXX. Gesconem comprehendunt. Bellum suscipiunt apertum (A. Urb. 514). Concitant Afros adversus Poenos. Uticam et Hipponem obsident.

Cap. LXXI. Poenorum res angustae.

Cap. LXXII. Durum imperium Poenorum in subditos. Feminae cum viris rebellioni favent.

Cap. LXXIII. Poenorum apparatus. Hippo et Utica obsessae a rebellibus. Carthaginis situs. Tunes.

Cap. LXXIV. Hanno imperite rem gerit ad Uticam. Rursus

ad Gorzam. Cap. LXXV. (A. Urb. 515) Amilear Barca Uticam obsidione

liberat. Bacara fluvium vado traiicit. Custodes pontis a tergo adoritur.

Cap. LXXVI. Profligat rebelles Amilcar.

Cap. LXXVII. Rursus Amilcarem premit Spendius. Autaritus Gallus et Afri Numidaeque cum Spendio. Cap. LXXVIII. Narava Numida ad Amilcarem transit. Amilcar acie vincit rebelles.

Cap. LXXIX. Mercenarii in Sardinia deficiunt a Poenis. Omnis Sardinia deficit. In Africa rebelles commentis ducum suorum confirmantur. Spendius irritat rebelles.

Cap. LXXX. Autaritus Gallus saeva suadet. Saeviunt rebelles in humaniores. Gesconem misere trucidant.

Cap. LXXXI. Saeva alia consilia capiunt. Animorum ulcera insanabilia.

Cap. LXXXII. Poenorum duces Amilcar et Hanno discordes inter se. Commeatus Poenorum perit naufragio. Hippo et Utica deficiunt ad rebelles. Rebelles Carthaginem obsident.

Cap. LXXXIII. Hiero iuvat Poenos. Nec Romani desunt Poenis.

Cap. LXXXIV. Rebelles premit Amilcar (A. Urb. 516). Ars imperatoria quantum praestet rudi audaciae. Fame pressi rebelles se mutuo vorant.

Cap. LXXXV. Amilcari dedit se Spendius. Necatur multitudo rebellium. Prion locus prope Carthaginem.

Cap. LXXXVI. Matho rebellis obsidetur Tunete. Spendius in cruce suspenditur. Hannibal a Mathone capitur. In crucem agitur.

Cap. LXXXVII. Hanno et Amilcar in concordiam reducti.
Premunt Mathonem. Leptis oppidum. Acie victus capitur
Matho

Cap. LXXXVIII. Pacata Africa. Hippo et Utica receptae. Finis belli Africi. Sardinia Romanis cedunt Poeni et novum tributum recipiunt (A. U. 516).

ARGUMENTUM LIBRI SECUNDI.

Cap. I. Nexus historiae. Amilcar in Hispania (A. Urb. 517—525). Asdrubal succedit Amilcari.

Cap. II. Rés Illyricae (A. Urb. 523). Agron rex Illyriorum. Aetoli Medionem oppugnant. De titulo manubiarum litigant praetores Aetolorum.

Cap. III. Agron iuvat Medionios. Clades Aetolorum ad Medionem.

Cap. IV. Consilium Aetolorum in ipsos vertit fortuna. Moritur Agron. Teuta regina Illyriorum. Infestat maria (A. Urb. 524). Cap. V. Phoenice proditur Illyriis a Gallis mercenariis. Scerdilaidas dux Illyriorum. Illyrii acie vincunt Epirotas.

Cap. VI. Aetoli et Achaei succurrunt Epirotis. Helicranum. Induciae Epirotarum cum Illyriis. Epirotae et Acarnanes foedus faciunt cum Illyriis. Imprudentia Epirotarum.

Cap. VII. Gallorum mercenariorum perfidia.

Cap. VIII. Mare infestat Teuta. Issam obsidet. C. et L. Coruncanii, legati ad Teutam. Occiditur unus ex legatis.
 Cap. IX. Dyrrachium dolo capiunt Illyrii (A. Urb. 525).

Mox rursus expelluntur. Corcyram obsident.

Cap. X. Classem auxiliarem Achaeorum profligant ad Paxos insulas. Margus Carynensis. Corcyra Illyriis se dedit.

Demetrius Pharius, Corcyrae praefectus.

Cap. XI. Bellum Romanorum Illyricum. Cn. Fulvius, A. Postumius Cos. Demetrius Pharins et Corcyrenses Romanis se tradunt. Tum Apollonia et Dyrrachium. Ardiaei subacti. Parthini, Atintanes, Issaei, in fidem recepti. Damnum ad Nutriam acceptum. Arbon et Rhizon opp. et fl. Demetrius a Romanis Illyrico praeficitur.

Cap. XII. Pax Illyriis data (A. Urb. 526). Legatio Romana ad Graecos de rebus Illyricis. Romani Isthmicorum ludo-

rum participes facti.

Cap. XIII. Res Hispanienses. Asdrubal Novam Carthaginem

condit. Foedus Romanorum cum Asdrubale.

Cap. XIV. Res Gallicae. Gallia Cisalpina. Italiae figura triquetra. Figura et fines Galliae Cisalpinae.

Cap. XV. Ubertas Galliae Cisalpinae. Galli Alpini. Galli

Transalpini.

Cap. XVI. Apenninus mons. Padus fluvius.

Cap. XVII. Étrusci superiore Italia pulsi a Gallis. Galli Transpadani. Cispadani. Vitae ratio Gallorum Cisalpinorum.

Cap. XVIII. Irruptiones Gallorum in ditionem Romanam

(A. Urb. 364, 393, 404, 426).

Cap. XIX. (A. Urb. 455.) Galli in agro Camerte caedunt
 Romanos (A. Urb. 458 sqq.). Caeduntur a Romanis. L.
 Caecilius praetor cadit in pugna (A. Urb. 471). Delentur
 Senones Galli. Sena colonia.

Cap. XX. Caeduntur Boii cum Etruscis ad Vadimonem Iacum. Rursus victi pacem petunt (A. Urb. 472). Bellis

Gallicis durantur Romani ad alia.

Cap. XXI. (A. Urb. 517.) Novi motus Gallorum. Boii suos reges occidunt. Lex agraria C. Flaminii (A. Urb. 522). Gravis belli Gallici origo.

Cap. XXII. (A. Urb. 523 sqq.) Insubres et Boii concitant

Gaesatas. Metuunt Romani.

Cap. XXIII. (A. Urb. 529.) Erumpit bellum Gallicum Cisalpinum. Veneti et Cenomani favent Romanis. (A. Urb. 529). Copiae hostium. L. Aemilius Cos. Ingentes apparatus Ro-

Cap. XXIV. Copiae Romanorum et sociorum. Legio Romana. Cap. XXV. Galli Etruriam populantur. Caeduntur Romani

ad Faesulam.

Cap. XXVI. Succurrit L. Aemilius et servat reliquos. Domum repetunt Galli.

Cap. XXVII. Abeuntibus occurrit C. Atilius Cos. ex Sar-

dinia rediens. Galli inter duos hostes.

Cap. XXVIII. Acies bifrons Gallorum. Nudi pugnant Gaesatae. In certamine equitum cadit Atilius. Proelium ad Telamonem.

Cap. XXIX. Aciei bifrontis commoda et incommoda. Cla-

mor Gallorum bellicus. Maniacae.

Cap. XXX. Profligantur Gaesatae ab iaculatoribus Romanis. Reliquus Gallorum exercitus armorum genere victus caeditur.

Cap. XXXI. Caesorum numerus. L. Aemilius persequitur victoriam. Novi Cos. Boios in deditionem accipiunt (A. Urb. 530).

Cap. XXXII. P. Furius C. Flaminius Insubribus inferunt bellum. Signa aurea Insubrium. Cenomanorum auxilia suspecta Romanis (A. Urb. 531).

Cap. XXXIII. Vincuntur Insubres consilio tribunorum. Gladii

Gallorum inepti. Flaminii temeritas.

- Cap. XXXIV. (A. Urb. 532.) Pax negatur Insubribus. Acerras obsident Cos. M. Claudius Marcellus proelio vincit ad Clastidium. Cn. Cornelius Scipio Acerras capit et Mediolanum.
- Cap. XXXV. Deditione Insubrium finitur bellum Gallicum. Lusus fortunae memorabiles. In irruptionibus barbarorum non desperandum.

Cap. XXXVI. (A. Urb. 533.) In Hispania Annibal succedit

Asdrubali.

Cap. XXXVII. Transitus ad religuam partem praeparationis. Res Graecorum. Institutum auctoris. Res Achaeorum eorumque foedus.

Cap. XXXVIII. Nomen Achaeorum. Foedus Achaicum. Ve-

tera instituta Achaeorum.

Cap. XXXIX. Graeci Italici asciscunt instituta Achaeorum. Lacedaemonii et Thebani arbitris utuntur Achaeis.

Cap. XL. Instaurati foederis Achaici auctores. Aratus, Philopoemen, Lycortas.

Cap. XLI. Instauratio foederis Achaici. Foedus pristinum.

Civitates foederatae duodecim. Foedus dissolutum a Macedonibus. Instaurationis initium (Olymp. 124, A. Urb. 470 sqq.)

Cap. XLII. Laus Achaeorum. Cap. XLIII. Margus Carynensis praetor Achaeorum (Olymp. 131, A. Urb. 500). Aratus Achaeis Sicyonem attribuit (A. Urb. 503), Corinthum et Megara (Olymp. 134, A. Urb. 511). Aratus praetor opponit se Macedonibus et Aetolis. Antigonus Gonatas rex Macedoniae.

Cap. XLIV. Achaei socii Aetolorum adversus Demetrium. Tyranni posita tyrannide accedunt Achaeis (Olymp. 136, A. Urb. 521 sqq.). Lydiadas tyrannus Megalopolis.

Cap. XLV. Aetoli favent Antigono Dosoni et Cleomeni adversus Achaeos. Aetolorum consilia pervertit Aratus.

- Cap. XLVI. Cleomenes rex Lacedaemoniorum plura oppida Achaeorum capit. Bellum Cleomenicum (Olymp. 138, A. Urb. 527).
- Cap. XLVII. Aratus molitur societatem cum Antigono Dosone. Cap. XLVIII. In eam rem utitur Megalopolitarum opera. Nicophanes et Cercidas Megalopolitae. Legati ad Antigonum.

Cap. XLIX. Mandata legatorum.

Cap. L. Promittit societatem Antigonus. Soli bellum sus-

cipiunt Achaei, duce Arato.

Cap. LI. Cladibus afficiuntur Achaei ad Lycaeum, ad Ladocea, ad Hecatombaeum. Achaei et Aratus advocant Antigonum.

Cap. LII. Cleomenes plura Achaeorum oppida capit. Eidem Corinthii se dedunt. Acrocorinthum Antigono offert Aratus.

Antigonus in Peloponneso.

Cap. LIII. Argos occupant Achaei. Recipere illam frustra

tentat Cleomenes.

Cap. LIV. Antigonus occupat Acrocorinthum. Praesidia Cleomenis expellit. Plurima oppida Cleomeni eripit Antigonus (A. Urb. 532).

Cap. LV. Cleomenes in Megalopolin irruit. Saevit in Mega-

lopolitanos. Thearces Clitorius.

Cap. LVI. Phylarchus historicus adversatur Arato. Exaggerat res tristes: velut in his quae de Mantinea narrat. Aliud est tragoedia, aliud historia. Diversae rei caussae variant rem.

Cap. LVII. Mantinea Cleomeni se tradiderat. Recepta fuerat ab Arato et benigne habita. Mantinenses grati agno-

scunt humanitatem Achaeorum.

Cap. LVIII. Iterum ad Cleomenem deficiunt perfidi Mantinenses et praesidium Achaeorum interficiunt. Perfidia Mantinensium gravissimam poenam merita. Phylarchi mendaces tragoediae de Mantinensibus.

Cap. LIX. De Aristomacho Argivo tragoedias movet Phy-

larchus.

Cap. LX. Merito occisus Aristomachus.

Cap. LXI. Non solum iniqua, sed et praeclare facta narrare debet historicus. Megalopolitae generose respuunt beneficia Cleomenis. Eorum virtutem tacet Phylarchus.

Cap. LXII. Exaggerat Phylarchus praedam ex Megalopoli.

Tenues Peloponnesiorum opes.

Cap. LXIII. Pugnantia scribit Phylarchus. Cap. LXIV. Cleomenes Argivum agrum populatur (Olymp.

139, A. Urb. 533).

Cap. LXV. Antigonus in Laconicam ducit. Cleomenis castra et acies ad Sellasiam. Euas, Olympus, Oenus. Perioeci Spartanorum.

Cap. LXVI. Castra Antigoni ad Gorgylum fluvium. Acies

Antigoni et Cleomenis.

Cap. LXVII. Proclium. Philopoemenis prudens consilium. Cap. LXVIII. Philopoemenem laudat Antigonus. Imperitia Euclidae fratris Cleomenis. Fugatur.

Cap. LXIX. Philopoemenis fortitudo. Proelium inter reges commissum. Funduntur Lacedaemonii. Cleomenes Alexandriam fugit.

Cap. LXX. Antigonus Sparta potitur. Mox domum redit.

Honoribus cumulatus a Graecis. Obit.

Cap. LXXI. Consilium auctoris. Circa idem tempus obeunt plures reges. Conexio libri I et II cum sequentibus.

ARGUMENTUM LIBRI TERTII.

Cap. I. Incipit uberior et propria Polybii historia. Institutum auctoris.

Cap. II. Argumentum partis II et principalis Historiarum.

Cap. III. Idem. Cap. IV. Argumentum appendicis partis II Historiarum.

Cap. V. Argumentum partis III Historiarum. Cap. VI. Disputatur de caussis belli Punici II. Discrimen inter principium, caussam et praetextum. Ostenditur exemplo belli Alexandri cum Persis.

Cap. VII. Caussa, praetextus, et principium belli Romanorum cum Antiocho. Inter haec notandum discrimen.

Cap. VIII. Fabii sententia de caussis belli Punici secundi.

Cap. IX. De fide scriptoris recte aestimanda. Prima caussa belli Punici secundi.

Cap. X. Altera et maxima caussa. Tertia belli caussa.

Cap. XI. Hannibal iurat perpetuum odium in Romanos. Cap. XII. In pace odium non posuerant Poeni. Monitum

Polvbii.

Cap. XIII. Initia belli Hannibalici (A. Urb. 533). Hannibal subigit Olcades.

Cap. XIV. Vaccaeos subigit (A. Urb. 534). A Carpetanis opprimitur. Mox ipsos opprimit. Hispania ulterior paene

tota paret Poenis.

Cap. XV. Saguntinorum legationes ad Romanos. Romanorum legatio ad Hannibalem. Carthago Nova. Ferocia et malae artes Hannibalis. Carthaginem proficiscuntur legati Romani.

Cap. XVI. Res Illyricae. Demetrius Pharius deficit a Romanis. L. Aemilius Cos. Mittitur in Illyricum (Olymp. 140.

A. Urb. 535).

Cap. XVII. Situs Sagunti. Saguntum oppugnat Hannibal.

Expugnatur Saguntum.

Cap. XVIII. Bellum Illyricum cum Demetrio Phario. Aemilius Cos. Dimalum vi capit. Pharum aggreditur. Stratagema Aemilii.

Cap. XIX. Fugatur exercitus Demetri. Demetrius ad Philippum profugit. Messenae perit Demetrius. Pharus capta

et Illyricum receptum. Triumphat Aemilius.

Cap. XX. Sagunto capto quid fecerint Romani. Fabula de pueris Romanis in senatum admissis. Chaereae et Sosyli nugae. Legatio Romana Carthaginem missa.

Cap. XXI. Poeni cum Romanis de iure disceptant. Romani

verbis contendere nolunt.

Cap. XXII. Primum foedus Romanorum cum Poenis (A. Urb. 245). Vetusta lingua latina.

Cap. XXIII. Monita Polybii de hoc foedere.

Cap. XXIV. Alterum foedus (A. Urb. 406 vel 448). Monita Polvbii.

Cap. XXV. Foedus proximum ante bellum Punicum I (A. Urb. 475). Iuramentum per Iovem lapidem.
Cap. XXVI. Foederum tabulae aeneae. Philini error circa

illud foedus.

Cap. XXVII. Foedus post bellum Punicum I. Foedus post bellum Africum. Foedus cum Asdrubale.

Cap. XXVIII. Monita Polybii de iure Rom. bello Punico I. Cap. XXIX. Iura Romanorum bello Punico II. Ratum esse debuit foedus cum Asdrubale. Ex superiori foedere novis etiam sociis cautum erat.

Cap. XXX. Saguntini ante tempora Hannibalis socii erant Romanorum. Alio respectu iniuste bellum Punicum II

susceperunt Poeni. Alio respectu iure.

Cap. XXXI. Cur his immoratus sit Polybius. Rerum praeteritarum cognitio ad res nunc gerendas necessaria. În historia caussae et adiuncta et consequentia debent exponi,

Cap. XXXII. Molem operis sui excusat auctor. Fructus

historiae universalis.

- Cap. XXXIII. Optionem pacis et belli Poenis dant Romani. Hannibal parat expeditionem in Italiam (A. Urb. 535). Africam praesidio Hispanorum firmat. Hispaniae praesidia petit ex Africa. Tabulae aeneae Hannibalis in Lacinio.
- Cap. XXXIV. Gallorum nuntios exspectat Hannibal (A. Urb. 536). Gallorum nuntii. Copias contrahit et hortatur Han-
- Cap. XXXV. Iberum transit et Hispaniam citeriorem subigit. Hannonem Hispaniae citeriori praeficit. Pyrenaeum superat. Cap. XXXVI. Geographia cum historia iungenda. Quatuor

mundi plagae.

Cap. XXXVII. Tres maiores terrae partes, Asia, Africa Europa. Narbo fl. Iberia.

Cap. XXXVIII. Ignotae terrae australes et boreales. Situm locorum animo complecti debet lector.

Cap. XXXIX. Longitudo ditionis Poenorum in Africa. Longitudo viae ab Hannibale confectae. Signa milliaria.

- Cap. XL. (A. Urb. 536.) P. Cornelius Ti. Sempronius Cos. Placentia et Cremona. Rebellant Boii et Insubres. Mutinam obsident. L. Manlius praetor. Fugatur et obsidetur a Boiis.
- Cap. XLI. P. Cornelius Scipio in Hispaniam navigat. Ti. Sempronius Carthaginem cogitat obsidere. Scipio Massiliae exponit copias. Hannibal ad Rhodanum.

Cap. XLII. Traiicere flumen parat. Alia parte praemittitur Hanno Bomilcaris filius.

Cap. XLIII. Rhodanum traiicit Hannibal. Cap. XLIV. Numidae equites exploratum missi. Magilus regulus ex Gallia Circumpadana. Hannibal ad Rhodanum hortatur suos.

Cap. XLV. Speculatores Numidae fugati ab equitibus Scipionis. Scipio castra Hannibalis versus proficiscitur.

Cap. XLVI. Traiectio elephantorum. Cap. XLVII. Iuxta Rhodanum progreditur Hannibal. Rhodanus. Ardyes Galli. Aliorum fabulae de itinere Hannibalis.

Cap. XLVIII. Fabulae de itinere Hannibalis. Prudenter iter instituit.

Cap. XLIX. Scipio redit in Italiam. Fratrem in Hispaniam mittit. Hannibal in insula inter Rhodanum et İsaram. Regulo huius regionis opem fert adversus fratrem.

Cap. L. Hannibal ascendens Alpes, infestatur ab Allobrogibus.

Cap. LI. Hos caedit ac reprimit.

Cap. LII. Alpes ascendere pergit. Specie pacis decipitur ab Alpinis.

Cap. LIII. Hannibal paene opprimitur ab Alpinis. Summa

iuga Alpium conscendit.

Cap. LIV. Ex iugo Alpium suis ostentat Italiam. Descendere Alpes incipit. Via longo praecipitio interrupta.

Cap. LV. Nives in Alpibus insuperabiles. Viam per prae-

rupta munit Hannibal.

Cap. LVI. Superatis Alpibus Italiam ingreditur. Residuarum copiarum numerus. P. Cornelius Scipio ad Padum accedit.

Cap. LVII. Rerum in natura memorabilium enarratio pertinet etiam ad historiam. Sed seorsum et ex professo ea tractaturus est Polybius. Catillones in legendis historiis. Cap. LVIII. Multa fabulosa narrarunt veteres. Nec mirum

ob difficultates olim oblatas.

Cap. LIX. Polybii aetate melius cognosci multa potuerunt. Polybii itinera eo consilio suscepta.

Cap. LX. Residuum exercitum reficit Hannibal. Taurinos

subigit expugnata eorum urbe.

Cap. LXI. Hannibal et Scipio mirantur alter alterius adventum. Romae magna trepidatio. Advocatur Ti. Sempronius ex Sicilia.

Cap. LXII. Spectaculo captivorum suos hortatur Hannibal.

Cap. LXIII. Hannibalis oratio ad milites. Cap. LXIV. P. Scipio inter Padum et Ticinum. Hortatur milites.

Cap. LXV. Proelium equestre ad Ticinum. Fugatur equi-

tatus Scipionis.

Cap. LXVI. Scipio vulneratus cis Padum regreditur. Hannibal Padum superat. Galli se iungunt Hannibali. Scipio et Hannibal ad Placentiam.

Cap. LXVII. Galli auxiliares Romanorum transeunt ad Hannibalem. Boii cum eodem ineunt societatem. Scipio ad

Trebiam se recipit.

Cap. LXVIII. Eum sequitur Hannibal. Trebiam traiicit

Scipio. Ti. Sempronius coniungitur Scipioni.

Cap. LXIX. Clastidium proditione capit Hannibal. Galli ab Hannibale infestati opem poscunt Romanos. Pugna equestris. Dubia Sempronii victoria.

Cap. LXX. Sempronins invito Scipione pugnae avidus. Et

Hannibal dimicare cupit.

Cap. LXXI. Insidias praeparat Hannibal. Loca varia insidiis apta. Magonem in insidiis collocat Hannibal. Ad pugnam elicit Sempronium.

Cap. LXXII. Aciem educit Sempronius brumali die. Trebiam aegre traiicit. Hannibalis acies. Numidarum pugnandi genus. Iuncti duo exercitus consulares.

Cap. LXXIII. Pugna ad Trebiam.

Cap. LXXIV. Caeduntur Romani. Pars Romanorum perrumpit per hostes et Placentiam fugit. Victores Poeni. Elephantos omnes uno excepto amittunt.

Cap. LXXV. Frustra cladem celat Sempronius. Romanorum novi apparatus. Cn. Servilius, C. Flaminius Cos. designati.

Hiero rex auxilia mittit Romanis.

Cap. LXXVI. Cn. Cornelius Scipio Hispanium usque ad Iberum fluvium subigit. Hannonem et Indibilem capit. Asdrubal palantes Romanos caedit. Scipio Tarracone hibernat.

Cap. LXXVII. (A. Urb. 537.) C. Flaminius, Cn. Servilius Cos. Hannibal in Gallia Cisalpina hibernans. Sociorum

Romanorum benevolentiam captat.

Cap. LXXVIII. Capillamenta Hannibalis. Diversi aditus ex Gallia Cisalpina in ditionem Romanorum. Viam per paludes eligit Hannibal.

Cap. LXXIX. Hannibal per paludes Etruriam petit. Mole-

stum iter per paludes.

Cap. LXXX. Etruriam ingressus Hannibal, Flaminium ad

pugnam elicere cogitat.

Cap. LXXXI. Explorare indolem adversarii summa virtus imperatoria. Qua parte peccat adversarius, ea aggrediendus est.

Cap. LXXXII. Faesulam praetergressus Hannibal vastat agros. Frustra monentibus aliis hostem sequitur Flaminius. Cortona. Trasimenus lacus.

Cap. LXXXIII. Situs locorum. Insidias disponit Hannibal. Convallem insidiis clausam intrat Flaminius.

Cap. LXXXIV. Pugna ad Tarsimennum lacum. Perit Flaminius Cos. Clades misera Romanorum. Sex millia perruptis hostibus evadunt. Maharbali se dedunt.

Cap. LXXXV. Captivis Romanis fidem non servat Hannibal. Socios Romanorum liberos dimittit. Romae consternatus

populus. Senatus dignitatem servat.

Cap. LXXXVI. Servilius opem mittit Flaminio. Nova clades C. Centenii. Hannibal per Umbriam et Picenum petit mare Adriaticum.

Cap. LXXXVII. Equos et viros reficit. Limopsorus. Afri Romano more armati. Carthaginem nuntium mittit Hannibal. Q. Fabius Maximus dictator creatus. Insignia et

iura dictatoris. M. Minucius magister equitum.

Cap. LXXXVIII. Veteribus vinis equos curat Hannibal. Tres partes Apuliae. Luceria. Vibonium. Fabius dictator Servilium Cos. classi praeficit. Fabius et Hannibal ad Aecas.

Cap. LXXXIX. Caute versatur Fabius. Merito cunctabatur. Cap. XC. Fabii prudens consilium. Dictatori obtrectat magister equitum. Poeni in Samnium transeunt. Beneventum, Venusiam, Falernum et Campanos campos petit Hannibal. Nulla urbs Italiae defecit ad Poenos.

Cap. XCI. Situs et opulentia planitiei Campanae. Campi

Phlegraei.

Cap. XCII. Hannibal ad Athurnum. Vastat Campaniam, parum impediente Fabio. Redeunti insidias struit Fabius. Cap. XCIII. Insidias Fabii callide eludit Hannibal. Boum cornibus faces alligatae.

Cap. XCIV. Falluntur Romani. Nil proficit Fabius. Salvus per fauces elabitur Hannibal. Male audit Fabius. Romam proficiscens frustra monet Minucium. Cap. XCV. Res Hispaniae (A. Urb. 537). Asdrubal. Amilcar

classi praefectus. Cn. Scipio. Massilienses amici Roma-

norum.

Cap. XCVI. Cn. Scipio proelio navali vincit Poenos. Classis Poenorum circa Sardiniam. Servilius persequitur classem Punicam. Cercina. Cossyrus.

Cap. XCVII. P. Scipio cum nova classe mittitur in Hispaniam. Conjunctim agunt Cn. et P. Scipiones. Iberum

transeunt.

Cap. XCVIII. Sagunti servantur obsides Poenorum. Abilyx, nobilis Hispanus. Bostar, dux Carthaginiensis sub Asdrubale. De obsidibus cum Bostare agit Abilyx.

Cap. XCIX. Abilyx cum Scipionibus agit de obsidibus. Obsides tradit eis. Obsides Romani remittunt ad suos.

Cap. C. Hannibalis castra ad Gerunium. Mons Liburnus. Gerunium capit Hannibal. Frumentum eo convehit.

Cap. CI. Minucius copias ducit absente Fabio. Calena arx. Hannibal ad Gerunium. Minucius velitatione superior.

Cap. CII. Caedit frumentatores Hannibalis. Castra sua aegre defendit Hannibal. Laetitia et spe exsultat Minucius.

Cap. CIII. Romae Minucium laudant omnes, Fabium vituperant. Res inaudita, duo simul dictatores. Fabius et

Minucius inter se dividunt legiones.

Cap. CIV. Dissidium Romanorum commodum Hannibali. Minucio insidias parat Hannibal. Fraudem non sentit Minucius.

Cap. CV. Minucius premitur ab hoste. Servatur a Fabio.

Dictatori reconciliatur magister equitum.

Cap. CVI. (A. Urb. 538) Novi Cos. L. Aemilius, C. Terentius. Cn. Servilius M. Regulus Procos. L. Postumius praetor mittitur in Galliam. Cn. Servilius bene rem administrat.

Cap. CVII. Hannibal arcem Cannae occupat. Romanis commeatum eripit. Proelio decernere constituunt Romani. Omnium spes in Aemilio. Octo legiones consulares. Legio Romana.

Cap. CVIII. CIX. Aemilius hortatur milites.

Cap. CX. Romani ad Cannam. Dissident inter se Cos. Aemilius et Terentius. Alternis diebus imperant consules. Levi proelio victores Romani. Duplicia castra Romanorum ad Aufidum.

Cap. CXI. Hannibal hortatur suos.

Cap. CXII. Pugnam detrectat Aemilius. Pugnandi studio ardet Varro. Romae omnes timent. Superstitiosi Romani.

Cap. CXIII. Terentius aciem instruit ad Aufidum prope Cannam. Lunata Hannibalis acies.

Cap. CXIV. Arma militum Hannibalis. Gladii Hispanorum et Gallorum. Duces utriusque aciei.

Cap. CXV. Pugna Cannensis.
Cap. CXVI. L. Aemilius cadit in proelio. Cadunt Regulus et Servilius. Vivus evadit Terentius.

Cap. CXVII. Clades Cannensis. Romanorum pereunt LXX

millia. Capiuntur X millia.

Cap. CXVIII. Effectus pugnae Cannensis. Inferior Italia ad Hannibalem deficit. Romani de retinenda Italia desperant. Praetor Romanorum in Gallia Cisalpina cum exercitu perit. Brevi tamen se recipit Romanorum respublica.]

Corrigenda.

```
P. 5 lin. 9 l. γέγονε, σὺν δὲ τούτφ...
, 36 ,, 18 l. πεζικοίς...
, 110 ,, 24 l. συντρίψαντες [τὰ σκέλη] ἔτι ζῶντας...
, 156 ,, 3 l. 134.
, 275 ,, 18 l. μηδὲν δυσχερές.
```

ΠΟΛΥΒΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΡΩΤΗ.

Hu.

Εί μεν τοῖς πρὸ ἡμῶν ἀναγράφουσι τὰς πρά-1 3. 1. ξεις παραλελείφθαι συνέβαινε τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ίστορίας ξπαινον, ίσως αναγκατον ήν τὸ προτρέπεσθαι πάντας πρός την αίρεσιν και παραδογήν 5 των τοιούτων ύπομνημάτων, διὰ τὸ μηδεμίαν έτοιμοτέραν είναι τοῖς ἀνθρώποις διόρθωσιν τῆς τῶν προγεγενημένων πράξεων ἐπιστήμης. ἐπεὶ δ' οὐ 2 τινές οὐδ' ἐπὶ ποσόν, ἀλλὰ πάντες ὡς ἔπος εἰπεῖν άρχη και τέλει κέχρηνται τούτω, φάσκοντες άληθι-10 νωτάτην μεν είναι παιδείαν και γυμνασίαν πρός τάς πολιτικάς πράξεις την έκ της ίστορίας μάθησιν, έναργεστάτην δε και μόνην διδάσκαλον τοῦ δύνασθαι τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς γενναίως ὑποφέρειν την των αλλοτρίων περιπετειών υπόμνησιν, δηλον 3 15 ώς οὐδενὶ μὲν ἀν δόξαι καθήκειν περὶ τῶν καλῶς καὶ πολλοῖς εἰρημένων ταυτολογεῖν, ἥκιστα δ' ἡμῖν. αὐτὸ γὰο τὸ παράδοξον τῶν πράξεων, ὑπὲο ὧν 4 προηρήμεθα γράφειν, ίκανόν έστι προκαλέσασθαι καί παρορμήσαι πάντα καί νέον καί πρεσβύτερον 20 πρὸς τὴν ἔντευξιν τῆς πραγματείας. τίς γὰρ οὕτως 5 ύπάρχει φαῦλος ἢ δάθυμος ἀνθρώπων δς οὐκ ἀν POLYR. HIST. I.

- 2. βούλοιτο γνῶναι πῶς καὶ τίνι γένει πολιτείας ἐπικρατηθέντα σχεδὸν ἄπαντα τὰ κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐν οὐχ ὅλοις πεντήκοντα καὶ τρισίν ἔτεσιν ὑπὸ μίαν ἀρχὴν ἔπεσε τὴν 'Ρωμαίων, ὅ πρότερον οὐχ εὑρί-6 σκεται γεγονός, τίς δὲ πάλιν οὕτως ἐκπαθὴς πρός τι τῶν ἄλλων θεαμάτων ἢ μαθημάτων ὅς προυργιαίτερον ἄν τι ποιήσαιτο τῆσδε τῆς ἐμπειρίας;
- 'Ως δ' ἔστι παράδοξον καὶ μέγα τὸ περί τὴν ἡμε- 4. τέραν ὑπόθεσιν θεώρημα γένοιτ' αν ούτως μάλιστ' έμφανές, εί τὰς έλλογιμωτάτας τῶν προγεγενημένων 10 δυναστειών, περί ας οί συγγραφείς τούς πλείστους διατέθεινται λόγους, παραβάλοιμεν καὶ συγκρίναι-2 μεν πρός την 'Ρωμαίων ύπεροχήν. είσι δ' αι της παραβολής άξιαι καὶ συγκρίσεως αὐται. Πέρσαι κατά τινας καιρούς μεγάλην άρχην κατεκτήσαντο καί δυ- 15 ναστείαν άλλ' δσάκις έτόλμησαν ύπερβηναι τούς τῆς 'Ασίας δρους, οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ 3 καί περί σφων έκινδύνευσαν. Λακεδαιμόνιοι πολλούς άμφισβητήσαντες χρόνους ύπερ της των Έλλήνων ήγεμονίας, έπειδή ποτ' έκράτησαν, μόλις έτη 20 4 δώδεκα κατείχου αὐτὴυ ἀδήριτου. Μακεδόνες τῆς μεν Εὐρώπης ἦοξαν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν ᾿Αδρίαν τόπων έως έπὶ τὸν Ἰστρον ποταμόν, δ βραγὸ παντεδ λώς αν φανείη μέρος της προειρημένης χώρας. μετα δὲ ταῦτα προσέλαβον τὴν τῆς ᾿Ασίας ἀρχήν, κατα- 25 λύσαντες την των Περσων δυναστείαν. άλλ' όμως ούτοι, πλείστων δόξαντες και τόπων και πραγμάτων γενέσθαι κύοιοι, τὸ πολὺ μέρος ἀκμὴν ἀπέλιπον 6 της οίκουμένης άλλότριον. Σικελίας μέν γάρ καλ Σαρδοῦς καὶ Λιβύης οὐδ' ἐπεβάλοντο καθάπαξ ἀμ- 30 φισβητείν, της δ' Εὐρώπης τὰ μαχιμώτατα γένη των

προσεσπερίων έθνων σχεδον ώς είπεῖν οὐδ' έγίνωσκον. 'Ρωμαῖοί γε μὴν οὐ τινὰ μέρη, σχεδον δὲ τ πᾶσαν πεποιημένοι τὴν οἰκουμένην ὑπήκοον αὑτοῖς, (ἀνυπόστα)τον μὲν τοῖς (ὑπάρχουσι πᾶ)σιν, ἀν3. υπέ(ρβλητον δὲ καὶ) τοῖς ἐπιγι(νομένοις ὑπερ)οχὴν κα(τέλιπον τῆς αὑτῶν) δυναστ(είας. περὶ δὲ τοῦ) 8 μεντο λαδιατ .... (ἐκ τῆς γρα)φῆς ἐξέσται σαφέστερον κατανοεῖν ὑμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ πόσα καὶ πηλίκα συμβάλλεσθαι πέφυκε τοῖς φιλομαθοῦσιν 10 ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος.

"Αρξει δε της πραγματείας ημίν των μεν χρόνων 3 5. όλυμπιας έκατοστή και τετταρακοστή, των δε πράξεων παρά μεν τοῖς Έλλησιν ὁ προσαγορευθείς συμμαχικός πόλεμος, δυ πρώτου έξήνεγκε μετ' 'Αχαιών 15 προς Αίτωλούς Φίλιππος, Δημητρίου μεν υίός, πατήρ δὲ Περσέως, παρὰ δὲ τοῖς τὴν 'Ασίαν κατοικοῦσιν δ περί Κοίλης Συρίας, δυ Αντίοχος και Πτολεμαΐος δ Φιλοπάτως ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους ἐν δὲ 2 τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Λιβύην τόποις ὁ συστὰς 20 Ρωμαίοις και Καρχηδονίοις, ον οι πλεϊστοι προσαγορεύουσιν 'Αννιβιακόν. ταῦτα δ' ἔστι συνεχῆ τοίς τελευταίοις της παρ' 'Αράτου Σιχυωνίου συντάξεως. ἐν μὲν οὖν τοῖς πρὸ τούτων χρόνοις ὡς 3 αν εί σποράδας είναι συνέβαινε τὰς τῆς οἰκουμέ-25 νης πράξεις, (διὰ) τὸ καὶ (κατὰ) τὰς ἐπιβολάς, (ἔτι) 4. δὲ (καὶ τὰς) συντελείας αὐτ(ῶν ὁμοίως δὲ) καὶ κατὰ το(ὺς τόπους διαφέρ)ειν ξκαστα (τῶν πεπραγμ)ένων. άπὸ δὲ τούτων τῶν καιρῶν οἶον εἰ σωματοειδῆ συμ-4 βαίνει γίνεσθαι την Ιστορίαν, συμπλέκεσθαί τε τάς 30 Ίταλικάς καὶ Λιβυκάς πράξεις ταῖς τε κατά τὴν Ασίαν καὶ ταῖς Ελληνικαῖς καὶ πρὸς ξεν γίνεσθαι τέλος

5 την άναφοράν άπάντων. διό καί την άρχην της αύτων πραγματείας από τούτων πεποιήμεθα των 6 καιρών. τῷ γὰρ προειρημένω πολέμω κρατήσαντες 'Ρωμαΐοι Καργηδονίων, καὶ νομίσαντες τὸ κυριώτατον καλ μέγιστον μέρος αύτοῖς ηνύσθαι πρός την 5 των δλων έπιβολήν, ούτως καὶ τότε ποωτον έθάοοησαν έπὶ τὰ λοιπὰ τὰς γεῖρας έκτείνειν καὶ περαιοῦσθαι μετὰ δυνάμεως είς τε τὴν Ελλάδα καὶ τοὺς 7 κατὰ τὴν ᾿Ασίαν τόπους. εί μὲν οὖν ἡμῖν ἦν συνήθη καὶ γνώριμα τὰ πολιτεύματα τὰ περὶ τῆς τῶν 10 όλων ἀρχῆς ἀμφισβητήσαντα, ἴσως οὐδὲν ἂν ἡμᾶς έδει περί των πρό του γράφειν, ἀπό ποίας προθέσεως ή δυνάμεως δομηθέντες ένεχείρησαν τοίς τοι-8 ούτοις και τηλικούτοις έργοις. έπει δ' ούτε του 6. 'Ρωμαίων ούτε του Καργηδονίων πολιτεύματος πρό- 15 χειρός έστι τοις πολλοίς των Ελλήνων ή προγεγενημένη δύναμις οὐδ' αί πράξεις αὐτῶν, ἀναγκαῖον ύπελάβομεν είναι συντάξασθαι ταύτην και την έξης 9 βύβλον πρὸ τῆς ίστορίας, ἵνα μηδεὶς ἐπιστὰς ἐπ' αὐτὴν τὴν τῶν πραγμάτων ἐξήγησιν τότε διαπορῆ 20 καλ ζητή ποίοις διαβουλίοις ή ποίαις δυνάμεσι καλ χορηγίαις χρησάμενοι Ρωμαΐοι πρός ταύτας ώρμησαν τὰς ἐπιβολάς, δι' ὧν καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάττης τῆς καθ' ήμᾶς ἐγένοντο πάσης ἐγκρατεῖς, 10 άλλ' έκ τούτων τῶν βύβλων καὶ τῆς έν ταύταις 25 προκατασκευής δήλον ή τοῖς έντυγχάνουσιν ὅτι καὶ λίαν εὐλόγοις ἀφορμαῖς χρησάμενοι πρός τε τὴν 5. ἐπίνοιαν ὥομησαν καὶ πρὸς τὴν συντέλειαν έξ-4 ίποντο τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς καὶ δυναστείας. τὸ γάρ τῆς ἡμετέρας πραγματείας ἴδιον καὶ τὸ θαυ- 30 μάσιον των καθ' ήμας καιρων τοῦτ' ἔστιν ὅτι καθ-

άπεο ή τύχη σχεδον απαντα τὰ τῆς οἰκουμένης πράγματα πρός εν εκλινε μέρος και πάντα νεύειν ηνάγκασε πρός ένα και τον αυτον σκοπόν, ούτως καλ διὰ τῆς ίστορίας ὑπὸ μίαν (δεῖ) σύνοψιν ἀγαγεῖν 5 τοῖς ἐντυγγάνουσι τὸν γειρισμὸν τῆς τύχης, ὧ κέχρηται πρός την των όλων πραγμάτων συντέλειαν. και γάρ τὸ προκαλεσάμενον ήμᾶς και παρορμήσαν 2 πρός την έπιβολην της Ιστορίας μάλιστα τοῦτο γέγονε· σὺν δὲ τούτφ καὶ τὸ μηδένα τῶν καθ' ἡμᾶς 10 έπιβεβλησθαι τη των καθόλου πραγμάτων συντάξει πολύ γὰρ ἂν ήττον ἔγωγε πρὸς τοῦτο τὸ μέρος έφιλοτιμήθην. νῦν δ' όρῶν τοὺς μὲν κατὰ μέρος 3 πολέμους καί τινας των άμα τούτοις πράξεων καί πλείους πραγματευομένους, την δὲ καθόλου καὶ 15 συλλήβδην οἰκονομίαν τῶν γεγονότων, πότε καὶ πόθεν ώρμήθη και πῶς ἔσχε τὴν συντέλειαν, ταύτην οὐδ' ἐπιβαλόμενον οὐδένα βασανίζειν, ὅσον γε καὶ ήμᾶς εἰδέναι, παντελῶς ὑπέλαβον ἀναγκαῖον 4 είναι το μή παραλιπεῖν μηδ' ἐᾶσαι παρελθεῖν ἀνεπι-20 στάτως τὸ κάλλιστον ἄμα κὼφελιμώτατον ἐπιτήδευμα τῆς τύχης. πολλὰ γὰο αὕτη καινοποιοῦσα 5 και συνεχώς έναγωνιζομένη τοῖς τῶν ἀνθρώπων 7. . βίοις οὐδέπω τοιόνδ' ἀπλῶς οὕτ' εἰογάσατ' ἔργον ούτ' ήγωνίσατ' άγώνισμα, οξον το καθ' ήμᾶς. 25 όπεο έχ μεν των κατά μέρος γραφόντων τὰς ίστο-6 ρίας ούχ οἶόν τε συνιδείν, εί μὴ καὶ τὰς ἐπιφανεστάτας πόλεις τις κατὰ μίαν έκάστην έπελθων ή καὶ νὴ Δία γεγοαμμένας χωρίς άλλήλων θεασάμενος εὐθέως ὑπολαμβάνει κατανενοηκέναι καὶ τὸ τῆς 30 όλης οἰκουμένης σχήμα καὶ τὴν σύμπασαν αὐτῆς θέσιν και τάξιν. ὅπερ έστιν οὐδαμῶς είκός. καθό-7

λου μεν γάρ εμοιγε δοκούσιν οί πεπεισμένοι διά τῆς κατὰ μέρος ίστορίας μετρίως συνόψεσθαι τὰ 6. όλα παραπλήσιόν τι πάσχειν, ώς αν εί τινες έμψύγου καὶ καλοῦ σώματος γεγονότος διεροιμμένα τὰ μέρη θεώμενοι νομίζοιεν ίκανῶς αὐτόπται γίνεσθαι 5 8 της ένεργείας αὐτοῦ τοῦ ζώου καὶ καλλονης. εί γάρ τις αὐτίκα μάλα συνθείς και τέλειον αὖθις ἀπεργασάμενος τὸ ζῷον τῷ τ' εἴδει καὶ τῆ τῆς ψυχῆς εὐπρεπεία, κάπειτα πάλιν ἐπιδεικνύοι τοῖς αὐτοῖς ἐκείνοις, ταχέως ἂν οἶμαι πάντας αὐτοὺς όμο- 10 λογήσειν διότι καὶ λίαν πολύ τι τῆς ἀληθείας ἀπελείποντο πρόσθεν και παραπλήσιοι τοῖς ὀνειρώτ-9 τουσιν ήσαν. Εννοιαν μεν γάρ λαβείν από μέρους τῶν ὅλων δυνατόν, ἐπιστήμην δὲ καὶ γνώμην ἀτρε-10 κῆ σχεῖν ἀδύνατον. διὸ παντελῶς βραχύ τι νομι- 15 στέον συμβάλλεσθαι την κατά μέρος Ιστορίαν πρός 11 την των όλων έμπειρίαν και πίστιν. έκ μέντοι γε τῆς ἀπάντων πρὸς ἄλληλα συμπλοκῆς καὶ παραθέσεως, έτι δ' δμοιότητος καλ διαφοράς, μόνως άν τις έφίχοιτο καλ δυνηθείη κατοπτεύσας απαντα καλ 20 τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς Ιστορίας ἅμα λαβεΐν.

Ταοθησόμεθα δὲ ταύτης ἀρχὴν τῆς βύβλου τὴν πρώτην διάβασιν ἐξ Ἰταλίας Ῥωμαίων. αὕτη δ' ἔστι συνεχὴς μὲν τοῖς ἀφ' ὧν Τίμαιος ἀπέλιπε, 25 πίπτει δὲ κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ εἰκοστὴν πρὸς ταῖς 2 ἐκατὸν ὀλυμπιάδα. διὸ καὶ ὁητέον ἀν εἰη πῶς καὶ πότε συστησάμενοι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, καὶ τίσιν 8. ἀφορμαῖς μετὰ ταῦτα χρησάμενοι, διαβαίνειν ῶρμησαν εἰς Σικελίαν ταύτη γὰρ τῆ γῆ πρῶτον ἐπέ- 30 3 βησαν τῶν ἐκτὸς τόπων τῆς Ἰταλίας. καὶ ὁητέον

αὐτὴν τὴν τῆς διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς, ἵνα μὴ τῆς αἰτίας αἰτίαν ἐπιζητούσης ἀνυπόστατος ἡ τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἀρχὴ γένηται καὶ θεωρία. ληπτέον δὲ 4 καὶ τοῖς καιροῖς ὁμολογουμένην καὶ γνωριζομένην 5 ἀρχὴν παρ' ἄπασι, καὶ τοῖς πράγμασι δυναμένην αὐτὴν ἐξ αὐτῆς θεωρεῖσθαι, κὰν δέη τοῖς χρόνοις 7. βραχὺ προσαναδραμόντας κεφαλαιώδη τῶν μεταξὺ πράξεων ποιήσασθαι τὴν ἀνάμνησιν. τῆς γὰρ ἀρ-5 χῆς ἀγνοουμένης ἢ καὶ νὴ Δί' ἀμφισβητουμένης 10 οὐδὲ τῶν ἑξῆς οὐδὲν οἶόν τε παραδοχῆς ἀξιωθῆναι καὶ πίστεως. ὅταν δ' ἡ περὶ ταύτης δμολογουμένη παρασκευασθῆ δόξα, τότ' ἤδη καὶ πᾶς ὁ συνεχὴς λόγος ἀποδοχῆς τυγχάνει παρὰ τοῖς ἀκούουσιν.

Έτος μέν οὖν ένειστήκει μετὰ μέν τὴν έν Αί-6 15 γὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν ἐννεακαιδέκατον, ποὸ δὲ τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης έκκαιδέκατον, ἐν ικ Λα-2 κεδαιμόνιοι μεν την έπ' 'Ανταλκίδου λεγομένην είρήνην πρός βασιλέα των Περσων έκύρωσαν καί ποεσβύτερος Διονύσιος τῆ περί τὸν Ἐλλέπορον 20 ποταμόν μάχη νενικηκώς τούς κατά την Ίταλίαν Έλληνας ἐπολιόρκει 'Ρήγιον, Γαλάται δὲ κατὰ κράτος έλόντες αὐτὴν τὴν Ῥώμην κατεῖχον πλὴν τοῦ Καπετωλίου. πρός ούς ποιησάμενοι 'Ρωμαΐοι σπον-3 δάς και διαλύσεις εὐδοκουμένας Γαλάταις, και γε-25 νόμενοι πάλιν άνελπίστως τῆς πατρίδος έγκρατεῖς, καλ λαβόντες οἶον ἀρχὴν τῆς συναυξήσεως, ἐπολέμουν έν τοῖς έξῆς χρόνοις πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας. γενόμενοι δ' έγκρατεῖς ἀπάντων τῶν Λατίνων διά 4 τε την ανδρείαν και την έν ταζε μάχαις έπιτυχίαν, 30 μετὰ ταῦτ' ἐπολέμουν Τυροηνοῖς, ἔπειτα Κελτοῖς, έξης δὲ Σαυνίταις, τοῖς πρός τε τὰς ἀνατολάς καὶ

τὰς ἄρχτους συντερμονοῦσι τῆ τῶν Λατίνων χώρα. 5 μετά δέ τινα χρόνον Ταραντίνων διά την είς τούς πρεσβευτάς 'Ρωμαίων ασέλγειαν και τον διά ταῦτα φόβον επισπασαμένων Πύρρον τῷ πρότερον έτει τῆς 9. των Γαλατων έφόδου των τε περί Δελφούς φθαρέν- 5 6 των καὶ περαιωθέντων είς την 'Ασίαν, 'Ρωμαζοι Τυροηνούς μέν και Σαυνίτας ύφ' αύτούς πεποιημένοι, τοὺς δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Κελτοὺς πολλαῖς μάχαις ήδη νενικηκότες, τότε πρώτον έπὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἰταλίας ώρμησαν, οὐχ ὡς ὑπὲρ ὀθνείων, 10 έπι δὲ τὸ πλείον ὡς ὑπὲρ ἰδίων ἤδη και καθηκόν-8. των σφίσι πολεμήσοντες, άθληταλ γεγονότες άληθινολ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἔργων ἐκ τῶν πρὸς τοὺς 7 Σαυνίτας και Κελτούς άγώνων. ύποστάντες δέ γενναίως τὸν πόλεμον τοῦτον, καὶ τὸ τελευταῖον 15 τάς τε δυνάμεις και Πύρρον έκβαλόντες έκ τῆς Ίταλίας, αὖθις ἐπολέμουν καὶ κατεστρέφοντο τοὺς 8 ποινωνήσαντας Πύρρφ των πραγμάτων. γενόμενοι δὲ παραδόξως ἀπάντων ἐγκρατεῖς, καὶ ποιησάμενοι τούς την Ίταλίαν οίκοῦντας ὑφ' αὐτοὺς πλην Κελτῶν, 20 μετά ταῦτα πολιορχεῖν ἐνεχείρησαν τοὺς τότε κατέχοντας τὸ 'Ρήγιον 'Ρωμαίους.

7 "Ίδιον γάο τι συνέβη καὶ παραπλήσιον έκατέραις ταῖς περὶ τὸν πορθμὸν ἐκτισμέναις πόλεσιν εἰσὶ δ' 2 αὖται Μεσσήνη καὶ 'Ρήγιον. Μεσσήνην μὲν γὰρ εδ οὐ πολλοῖς ἀνώτερον χρόνοις τῶν νῦν λεγομένων καιρῶν Καμπανοὶ παρ' 'Αγαθοκλεῖ μισθοφοροῦντες, καὶ πάλαι περὶ τὸ 'κάλλος καὶ τὴν λοιπὴν εὐδαιμονίαν τῆς πόλεως ὀφθαλμιῶντες, ἄμα τῷ λαβεῖν 3 καιρὸν εὐθὸς ἐπεχείρησαν παρασπονδεῖν παρεισ-30 ελθόντες δ' ὡς φίλιοι, καὶ κατασχόντες τὴν πό-

λιν, ους μέν έξέβαλον των πολιτων, ους δ' άπέσφαξαν. πράξαντες δὲ ταῦτα, τὰς μὲν γυναῖκας 4 καὶ τὰ τέκνα τῶν ἡκληρηκότων, ώς ποθ' ἡ τύχη διένειμε παρ' αὐτὸν τὸν τῆς παρανομίας καιρὸν 5 έκάστοις, ούτως ἔσχον· τοὺς δὲ λοιποὺς βίους καὶ την χώραν μετά ταῦτα διελόμενοι κατεῖχον. ταχύ 5 δὲ καὶ φαδίως καλῆς χώρας καὶ πόλεως έγκρατεῖς γενόμενοι, παρά πόδας εὖρον μιμητάς τῆς πράξεως. 'Ρηγίνοι γάρ, καθ' ου καιρου Πύρρος είς Ίταλίαν 6 10 έπεραιούτο, καταπλαγείς γενόμενοι την έφοδον αὐ-10. τοῦ, δεδιότες δὲ καὶ Καρχηδονίους θαλαττοκρατούντας, 'έπεσπάσαντο φυλακήν άμα καί βοήθειαν παρά 'Ρωμαίων. οί δ' είσελθόντες χρόνον μέν τινα 7 διετήρουν την πόλιν και την έαυτων πίστιν, όντες 15 πετρακισχίλιοι τὸν ἀριθμόν, ὧν ἡγεῖτο Δέκιος Καμπανός τέλος δε ζηλώσαντες τούς Μαμερτίνους, αμα 8 δὲ καὶ συνεργούς λαβόντες αὐτούς, παρεσπόνδησαν 9. τοὺς 'Ρηγίνους, ἐκπαθεῖς ὄντες ἐπί τε τῆ τῆς πόλεως εὐκαιρία και τη των 'Ρηγίνων περί τοὺς ίδίους 20 βίους εὐδαιμονία καὶ τοὺς μὲν ἐκβαλόντες, τοὺς δ' ἀποσφάξαντες τῶν πολιτῶν, τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς Καμπανοῖς κατέσχον τὴν πόλιν. οί δὲ Ῥωμαῖοι 9 βαρέως μεν έφερον το γεγονός ου μην είχον γε ποιείν οὐδὲν διὰ τὸ συνέχεσθαι τοίς προειρημένοις 25 πολέμοις. έπελ δ' ἀπὸ τούτων ἐγένοντο, συγκλεί-10 σαντες αὐτοὺς ἐπολιόρχουν τὸ Ῥήγιον, καθάπερ έπάνω προείπου. πρατήσαντες δε τούς μεν πλείστους 11 έν αὐτῆ τῆ καταλήψει διέφθειραν, έκθύμως άμυνομένους διὰ τὸ προορᾶσθαι τὸ μέλλον, ζωγρία δ' 30 έχυρίευσαν πλειόνων ή τριακοσίων. ὧν άναπεμ-12 φθέντων είς την 'Ρώμην, οί στρατηγοί προαγαγόντες

είς τὴν ἀγορὰν καὶ μαστιγώσαντες ἄπαντας κατὰ τὸ παρ' αὐτοῖς ἔθος ἐπελέκισαν, βουλόμενοι διὰ τῆς εἰς ἐκείνους τιμωρίας, καθ', ὅσον οἶοί τ' ἦσαν, διορθοῦσθαι παρὰ τοῖς συμμάχοις τὴν αὐτῶν πίστιν. 13 τὴν δὲ χώραν καὶ τὴν πόλιν παραχρῆμα τοῖς Ἡγγί- 5 νοις ἀπέδοσαν.

Οί δὲ Μαμερτίνοι, τοῦτο γὰρ τοὕνομα κυριεύσαντες οί Καμπανοί τῆς Μεσσήνης προσηγόρευσαν σφας αὐτούς, εως μεν συνεχοωντο τη των 'Ρωμαίων συμμαχία των τὸ 'Ρήγιον κατασχόντων, οὐ 10 μόνον τῆς έαυτῶν πόλεως καὶ χώρας ἀσφαλῶς κατεκράτουν, άλλὰ καὶ περὶ τῆς συνορούσης οὐχ ὡς έτυχε παρηνώχλουν τοῖς τε Καρχηδονίοις καὶ τοῖς Συρακοσίοις, καὶ πολλὰ μέρη τῆς Σικελίας έφο-2 φολόγουν. ἐπεὶ δ' ἐστεφήθησαν τῆς προειφημένης 15 έπικουρίας, συγκλεισθέντων των τὸ 'Ρήγιον κατεχόντων είς τὴν πολιορχίαν, παρὰ πόδας ὑπὸ τῶν 11. Συρακοσίων αὐτοὶ πάλιν συνεδιών, θησαν είς την 3 πόλιν διά τινας τοιαύτας αίτίας. χρόνοις οὐ πολλοίς πρότερον αί δυνάμεις των Συρακοσίων διενεχθείσαι 20 πρός τούς έν τη πόλει, καὶ διατρίβουσαι περί την Μεργάνην, κατέστησαν έξ αύτων άρχοντας, Άρτεμίδωρόν τε καὶ τὸν μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντα τῶν Συρακοσίων Ίέρωνα, νέον μεν όντα κομιδή, πρός 10.δέ τι γένος εὐφυῆ βασιλικῆς καὶ πραγματικῆς οίκο- 25 4 νομίας. δ δὲ παραλαβών τὴν ἀρχὴν καὶ παρεισελθών είς την πόλιν διά τινων οίκείων και κύριος γενόμενος των άντιπολιτευομένων, ούτως έχρήσατο πράως καλ μεγαλοψύχως τοίς πράγμασιν, ώστε τούς Συρακοσίους, καίπεο οὐδαμῶς εὐδοκουμένους ἐπὶ ταῖς 30 τῶν στρατιωτῶν ἀρχαιρεσίαις, τότε πάντας όμο-

θυμαδον εύδοκήσαι στρατηγον αύτων υπάρχειν Ίέρωνα. δς έκ των πρώτων έπινοημάτων εὐθέως 5 δηλος ήν τοις όρθως σκοπουμένοις μειζόνων όρεγόμενος έλπίδων ή κατά την στρατηγίαν. θεωρών 9 5 γάο τούς Συρακοσίους, έπειδαν έκπέμψωσι τας δυνάμεις καί τους άρχοντας μετά των δυνάμεων, αὐτους έν αύτοῖς στασιάζοντας καὶ καινοτομοῦντας αἰεί τι, τὸν δὲ Λεπτίνην είδως καὶ τῆ προστασία καὶ τῆ 2 πίστει πολύ διαφέρουτα των άλλων πολιτων, εύδο-10 κιμούντα δε καί παρά τῷ πλήθει διαφερόντως, συνάπτεται κηδείαν πρός αὐτόν, βουλόμενος οἶον έφεδρείαν απολιπείν έν τη πόλει τοῦτον, δτ' αὐτὸν έξιέναι δέοι μετά τῶν δυνάμεων ἐπὶ τὰς πράξεις. γήμας 3 δε την θυγατέρα του προειρημένου, και συνθεωρών 15 τούς άρχαίους μισθοφόρους καχέκτας όντας καί κινητικούς, έξάγει στρατείαν ώς έπὶ τοὺς βαρβάρους τοὺς τὴν Μεσσήνην κατασχόντας. ἀντιστρατοπεδεύσας 4 δὲ περί Κεντόριπα, καὶ παραταξάμενος περί τὸν Κυαμόσωρον ποταμόν, τούς μέν πολιτικούς ίππεῖς 20 καλ πεζούς αὐτὸς ἐν ἀποστήματι συνείγεν, ὡς κατ' άλλον τόπον τοῖς πολεμίοις συμμίξων, τοὺς δὲ ξένους προβαλόμενος είασε πάντας ύπὸ τῶν βαρβάρων διαφθαρηναι κατά δὲ τὸν τῆς ἐκείνων τροπῆς καιρὸν 5 άσφαλῶς αὐτὸς ἀπεχώρησε μετὰ τῶν πολιτῶν εἰς 12. 25 τὰς Συρακούσας. συντελεσάμενος δὲ τὸ προκεί-6 μενον πραγματικώς, και παρηρηκώς παν το κινητικόν καί στασιώδες της δυνάμεως, ξενολογήσας δι' αύτοῦ πληθος ίκανὸν μισθοφόρων, ἀσφαλῶς ήδη τὰ κατά την άρχην διεξηγε. Θεωρών δέ τούς βαρβά-7 30 ρους έκ του προτερήματος θρασέως και προπετώς άναστρεφομένους, καθοπλίσας καλ γυμνάσας ένεργῶς τὰς πολιτικὰς δυνάμεις ἔξῆγε, καὶ συμβάλλει
11.τοῖς πολεμίοις ἐν τῷ Μυλαίῳ πεδίῳ περὶ τὸν Λογ8 γανὸν καλούμενον ποταμόν. τροπὴν δὲ ποιήσας
αὐτῶν ἰσχυράν, καὶ τῶν ἡγεμόνων ἐγκρατὴς γενόμενος ζωγρία, τὴν μὲν τῶν βαρβάρων κατέπαυσε 5
τόλμαν, αὐτὸς δὲ παραγενόμενος εἰς τὰς Συρακούσας
βασιλεὺς ὑπὸ πάντων προσηγορεύθη (καὶ τῶν Συρακοσίων καὶ) τῶν συμμάχων.

10 Οί δε Μαμερτίνοι, πρότερον μεν εστερημένοι της έπικουρίας της έκ τοῦ 'Ρηγίου, καθάπερ ἀνώ- 10 τερου είπου, τότε δε τοῖς ίδίοις πράγμασιν έπταικότες όλοσχερώς διά τὰς νῦν φηθείσας αίτίας, οί μέν έπι Καρχηδονίους κατέφευγον, και τούτοις έν-2 εγείριζου σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν ἄκραν, οί δὲ πρὸς 'Ρωμαίους ἐπρέσβευον, παραδιδόντες την πόλιν και 15 δεόμενοι βοηθήσειν σφίσιν αὐτοῖς δμοφύλοις ὑπάρ-3 χουσι. 'Ρωμαΐοι δὲ πολύν μὲν χρόνον ἠπόρησαν διά τὸ δοχεῖν έξόφθαλμον εἶναι τὴν ἀλογίαν τῆς 4 βοηθείας. τὸ γὰρ μικρῷ πρότερον τοὺς ίδίους πολίτας μετά τῆς μεγίστης ἀνηρηχότας τιμωρίας, ὅτι 20 'Ρηγίνους παρεσπόνδησαν, παραχοήμα Μαμερτίνοις βοηθείν ζητείν τοίς τὰ παραπλήσια πεποιηκόσιν οὐ μόνον είς την Μεσσηνίων, άλλα και την 'Ρηγίνων 5 πόλιν, δυσαπολόγητον είχε την άμαρτίαν. οὐ μην άγνοοῦντές γε τούτων οὐδέν, θεωροῦντες δὲ τούς 25 Καρχηδονίους οὐ μόνον τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, ἀλλὰ καί της Ίβηρίας υπήκοα πολλά μέρη πεποιημένους, έτι δὲ τῶν νήσων ἀπασῶν έγκρατεῖς ὑπάρχοντας τῶν κατὰ τὸ Σαρδόνιον καὶ Τυροηνικὸν πέλαγος, 6 ήγωνίων, εί Σικελίας έτι κυριεύσαιεν, μή λίαν βα- 30 ρείς και φοβεροί γείτονες αὐτοῖς ὑπάρχοιεν, κύκλφ13.

σφας περιέχοντες καὶ πασι τοῖς τῆς Ἰταλίας μέρεσιν έπικείμενοι. διότι δὲ ταχέως ὑφ' αὐτοὺς ποιήσον-7 ται την Σικελίαν, μη τυχόντων έπικουρίας των Μαμερτίνων, προφανές ήν. πρατήσαντες γάρ έγχειρι-8 5 ζομένης αὐτοῖς τῆς Μεσσήνης ἔμελλον ἐν ὀλίγω χρόνφ τὰς Συρακούσας ἐπανελέσθαι διὰ τὸ πάσης 12. σχεδον δεσπόζειν τῆς άλλης Σικελίας. δ προορώμενοι 9 'Ρωμαΐοι, καὶ νομίζοντες ἀναγκαΐον εἶναι σφίσι τὸ μὴ προέσθαι την Μεσσήνην, μηδ' έᾶσαι Καρχηδονίους 10 οἶον εί γεφυρῶσαι τὴν εἰς Ἰταλίαν αὐτοῖς διάβασιν, πολύν μέν χρόνον έβουλεύσαντο, καὶ τὸ μέν συν-11 έδριον οὐδ' είς τέλος ἐκύρωσε τὴν γνώμην διὰ τὰς άρτι δηθείσας αίτίας. έδόκει γάρ τὰ περί τὴν άλογίαν της τοις Μαμερτίνοις έπικουρίας Ισορροπείν 15 τοῖς ἐκ τῆς βοηθείας συμφέρουσιν. οί δὲ πολλοί, 2 τετουμμένοι μεν ύπο των προγεγονότων πολέμων καλ προσδεόμενοι παντοδαπης έπανορθώσεως, αμα δε τοις άρτι δηθείσι περί του κοινή συμφέρειν τον πόλεμον και κατ' ιδίαν έκάστοις φφελείας προδή-20 λους καὶ μεγάλας ὑποδεικυυόντων τῶν στρατηγῶν, έχριναν βοηθείν. χυρωθέντος δε τοῦ δόγματος ὑπὸ 3 τοῦ δήμου, προγειρισάμενοι τὸν ἔτερον τῶν ὑπάτων στρατηγον "Αππιον Κλαύδιον έξαπέστειλαν, κελεύσαντες βοηθεῖν καὶ διαβαίνειν εἰς Μεσσήνην. οί 4 25 δε Μαμερτίνοι του μεν των Καργηδονίων στρατηγόν, ήδη κατέχοντα την άκραν, έξέβαλον, τὰ μὲν καταπληξάμενοι, τὰ δὲ παραλογισάμενοι τὸν δ' "Αππιου έπεσπώντο, και τούτω την πόλιν ένεχείοιζου. Καρχηδόνιοι δὲ τὸν μὲν στρατηγὸν αὐτῶν 5 ο άνεσταύρωσαν, νομίσαντες αὐτὸν άβούλως, άμα δ' άνάνδρως, προέσθαι την απρόπολιν αύτοι δε τη 6

μέν ναυτική δυνάμει περί Πελωριάδα στρατοπεδεύσαντες, τῷ δὲ πεζῷ στρατεύματι περὶ τὰς Σύνεις 7 καλουμένας, ένεργως προσέκειντο τη Μεσσήνη. κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον Ἱέρων, νομίσας εὐφυῶς ἔχειν τὰ παρόντα πρὸς τὸ τοὺς βαρβάρους τοὺς τὴν Μεσ- 5 σήνην κατέχοντας όλοσχερῶς ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς Σικελίας, τίθεται πρός τούς Καρχηδονίους συνθήκας. 8 καλ μετά ταῦτ' ἀναζεύξας έκ τῶν Συρακουσῶν 14. έποιεῖτο τὴν πορείαν ἐπὶ τὴν προειρημένην πόλιν. καταστρατοπεδεύσας δ' έκ θατέρου μέρους περί τὸ 10 Χαλκιδικόν όρος καλούμενον ἀπέκλεισε καὶ ταύτης 9 τῆς ἐξόδου τοὺς ἐν τῆ πόλει. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν 13. Ρωμαίων "Αππιος νυκτός και παραβόλως περαιωθείς 10 του πορθμου ήπευ είς την Μεσσήνην. δρών δέ πανταχόθεν ένεργῶς προσηρεικότας τοὺς πολεμίους, 15 καί συλλογισάμενος άμα μέν αίσχράν, άμα δ' έπισφαλή γίνεσθαι την πολιοοχίαν αύτῷ, τῆς τε γῆς 11 τῶν πολεμίων ἐπικρατούντων καὶ τῆς θαλάττης, τὸ μέν πρώτον διεπρεσβεύετο πρός άμφοτέρους, βουλόμενος έξελέσθαι τοῦ πολέμου τοὺς Μαμερτίνους 20 12 οὐδενὸς δὲ προσέχοντος αὐτῷ, τέλος ἐπαναγκαζόμενος έχρινε διαχινδυνεύειν και πρώτον έγχειρεῖν τοῖς 13 Συρακοσίοις. έξαγαγών δὲ τὴν δύναμιν παρέταξε πρὸς μάχην, ετοίμως είς τὸν ἀγῶνα συγκαταβάντος 14 αὐτῷ καὶ τοῦ τῶν Συρακοσίων βασιλέως ἐπὶ πολὺν 25 δὲ χρόνον διαγωνισάμενος ἐπεκράτησε τῶν πολεμίων, και κατεδίωξε τούς ύπεναντίους έως είς τὸν 15 χάρακα πάντας. "Αππιος μέν οὖν σκυλεύσας τοὺς νεκρούς έπανηλθε πάλιν είς την Μεσσήνην. δ δ' Ίέρων, όττευσάμενός τι περί των όλων πραγμάτων, 30 έπιγενομένης της νυκτός άνεχώρησε κατά σπουδήν

είς τὰς Συρακούσας. τῆ δὲ κατὰ πόδας ἡμέρα 12 γνοὺς "Αππιος τὴν ἀπόλυσιν τῶν προειρημένων, καὶ γενόμενος εὐθαρσής, ἔκρινε μὴ μέλλειν, ἀλλ' ἐγχειρεῖν τοῖς Καρχηδονίοις. παραγγείλας οὖν τοῖς στρα-2 τιώταις ἐν ὥρα γίνεσθαι τὴν θεραπείαν, ἅμα τῷ φωτὶ τὴν ἔξοδον ἐποιεῖτο. συμβαλὼν δὲ τοῖς ὑπ-3 εναντίοις πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς ἡνάγκασε φυγεῖν προτροπάδην εἰς τὰς παρακειμένας πόλεις. χρησάμενος δὲ τοῖς εὐτυχήμασι 4 τούτοις καὶ λύσας τὴν πολιορκίαν, λοιπὸν ἐπιπορευόμενος ἀδεῶς ἐπόρθει τήν τε τῶν Συρακοσίων καὶ τὴν τῶν συμμαχούντων αὐτοῖς χώραν, οὐδενὸς ἀντιποιουμένου τῶν ὑπαίθρων τὸ δὲ τελευταῖον προσκαθίσας αὐτὰς ἐπεβάλετο πολιορκεῖν τὰς Συρα-15 κούσας.

Ή μεν οὖν πρώτη 'Ρωμαίων έκ τῆς 'Ιταλίας 5 15. 14. διάβασις μετά δυνάμεως ήδε καί διά ταῦτα καί κατά τούτους έγένετο τοὺς καιρούς, ἢν οἰκειοτάτην κρί-6 ναντες άρχην είναι της όλης προθέσεως, από ταύτης 20 έποιησάμεθα την έπίστασιν, άναδραμόντες έτι τοῖς γρόνοις, του μηδεν απόρημα καταλιπείν ύπερ των κατὰ τὰς αίτίας ἀποδείξεων. τῷ γὰο πῶς καὶ πότε 7 πταίσαντες αὐτῆ τῆ πατρίδι 'Ρωμαῖοι τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἤοξαντο προκοπῆς, καὶ πότε πάλιν καὶ πῶς 25 πρατήσαντες των κατά την Ίταλίαν τοῖς έκτὸς έπιγειρείν ἐπεβάλοντο πράγμασιν ἀναγκαϊον ὑπελάβομεν είναι παρακολουθήσαι τοῖς μέλλουσι καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτῶν τῆς νῦν ὑπεροχῆς δεόντως συνόψεσθαι. διόπεο οὐ χοὴ θαυμάζειν οὐδ' ἐν τοῖς 8 30 έξης, έάν που προσανατρέχωμεν τοῖς χρόνοις περί τῶν ἐπιφανεστάτων πολιτευμάτων. τοῦτο γὰο ποιή-9

σομεν χάριν τοῦ λαμβάνειν ἀρχὰς τοιαύτας, έξ ὧν έσται σαφῶς κατανοεῖν ἐκ τίνων ἕκαστοι καὶ πότε καὶ πῶς ὁρμηθέντες εἰς ταύτας παρεγένοντο τὰς διαθέσεις, ἐν αἶς ὑπάρχουσι νῦν. δ δὴ καὶ περὶ Ὑρωμαίων ἄρτι πεποιήκαμεν.

- 13 'Αφεμένους δὲ τούτων λέγειν ὅρα περὶ τῶν προκειμένων, ἐπὶ βραχὸ καὶ κεφαλαιωδῶς προεκθε2 μένους τὰς ἐν τῆ προκατασκευῆ πράξεις. ὧν εἰσι πρῶται κατὰ τὴν τάξιν αὶ γενόμεναι 'Ρωμαίοις καὶ
  3 Καρχηδονίοις ἐν τῷ περὶ Σικελίας πολέμω. ταύ- 10
  ταις συνεχὴς ὁ Λιβυκὸς πόλεμος · ῷ συνάπτει τὰ
  κατ' 'Ιβηρίαν 'Αμίλκα, μετὰ δὲ τοῦτον 'Ασδρούβα
  4 πραχθέντα καὶ Καρχηδονίοις. οἶς ἐγένετο κατὰ τὸν
  αὐτὸν καιρὸν ἡ πρώτη 'Ρωμαίων διάβασις εἰς τὴν
  'Ιλλυρίδα καὶ ταῦτα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ἐπὶ δὲ 15
  τοῖς προειρημένοις οἱ πρὸς τοὺς ἐν 'Ιταλία Κελτοὺς
  5 ἀγῶνες. τούτοις δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν παρὰ
  τοῖς "Ελλησιν ὁ Κλεομενικὸς καλούμενος ἐνηργεῖτο
  πόλεμος, εἰς ὃν καὶ τὴν καταστροφὴν ἐποιησάμεθα
  τῆς ὅλης κατασκευῆς καὶ τῆς δευτέρας βύβλου. 20
- 5.6 Το μεν οὐν έξαριθμεἴσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπερ16.
  τῶν προειρημένων πράξεων οὐδεν οὕθ' ἡμῖν ἀναγγκαῖον οὕτε τοῖς ἀκούουσι χρήσιμον. οὐ γὰρ ἱστορεῖν ὑπερ αὐτῶν προτιθέμεθα, μνησθῆναι δὲ κεφαλαιωδῶς προαιρούμεθα χάριν τῆς προκατασκευῆς 25
  τῶν μελλουσῶν ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι πράξεων.
  8 διόπερ ἐπὶ κεφαλαίων ψαύοντες κατὰ τὸ συνεχὲς
  τῶν προειρημένων πειρασόμεθα συνάψαι τὴν τελευτὴν τῆς προκατασκευῆς τῆ τῆς ἡμετέρας ἱστορίας
  9 ἀρχῆ καὶ προθέσει. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον συνεχοῦς γινομένης τῆς διηγήσεως, ἡμεῖς τε δόξομεν

εὐλόγως ἐφάπτεσθαι τῶν ήδη προϊστορημένων έτέροις, τοίς τε φιλομαθούσιν έκ της τοιαύτης οίκονομίας εύμαθη και φαδίαν έπι τὰ μέλλοντα φηθήσεσθαι παρασκευάσομεν την έφοδον. βραχύ δ' έπι-10 5 μελέστερον πειρασόμεθα διελθεῖν ὑπὲρ τοῦ πρώτου συστάντος πολέμου 'Ρωμαίοις και Καρχηδονίοις περί Σικελίας. ούτε γάρ πολυχρονιώτερον τούτου πό-11 λεμον εύρειν ράδιον ούτε παρασκευάς δλοσγερεστέρας ούτε συνεγεστέρας πράξεις ούτε πλείους άγω-10 νας ούτε περιπετείας μείζους τῶν ἐν τῷ προειρημένφ πολέμφ συμβάντων έχατέροις. αὐτά τε τὰ 12 πολιτεύματα κατ' έκείνους τούς καιρούς άκμην άκέραια μεν ην τοῖς έθισμοῖς, μέτρια δε ταῖς τύχαις, πάρισα δὲ ταῖς δυνάμεσι. διὸ καὶ τοῖς βουλομένοις 13 15 καλώς συνθεάσασθαι την έκατέρου τοῦ πολιτεύματος ιδιότητα και δύναμιν ούχ ούτως έκ των έπιγενομένων πολέμων ώς έκ τούτου ποιητέον την σύγκρισιν.

Οὐχ ἦττον δὲ τῶν προειρημένων παρωξύνθην 14
20 ἐπιστῆσαι τούτῳ τῷ πολέμῳ καὶ διὰ τὸ τοὺς ἐμπειρότατα δοκοῦντας γράφειν ὑπὲρ αὐτοῦ, Φιλῖνον καὶ Φάβιον, μὴ δεόντως ἡμῖν ἀπηγγελκέναι τὴν ἀλήθειαν. ἐκόντας μὲν οὖν ἐψεῦσθαι τοὺς ἄνδρας οὐχ 2
ὑπολαμβάνω, στοχαζόμενος ἐκ τοῦ βίου καὶ τῆς αί25 ρέσεως αὐτῶν δοκοῦσι δέ μοι πεπονθέναι τι παραπλήσιον τοῖς ἐρῶσι. διὰ γὰρ τὴν αἴρεσιν καὶ τὴν 3
ὅλην εὕνοιαν Φιλίνῳ μὲν πάντα δοκοῦσιν οἱ Καρχηδόνιοι πεπρᾶχθαι φρονίμως, καλῶς, ἀνδρωδῶς,
16. οἱ δὲ 'Ρωμαῖοι τἀναντία, Φαβίῳ δὲ τοὕμπαλιν τού-17.
20 των. ἐν μὲν οὖν τῷ λοιπῷ βίῳ τὴν τοιαύτην ἐπι-4
είκειαν ἴσως οὐκ ἄν τις ἐκβάλλοι καὶ γὰρ φιλόφιPolte. Hist. I.

λου είναι δεί του άγαθου άνδοα και φιλόπατοιν και συμμισείν τοίς φίλοις τούς έχθρούς καλ συναγαπάν 5 τους φίλους. όταν δε το της ίστορίας ήθος άναλαμβάνη τις, ἐπιλαθέσθαι χρη πάντων τῶν τοιούτων, καλ πολλάκις μεν εύλογεῖν καλ κοσμεῖν τοῖς μεγί- 5 στοις έπαίνοις τους έχθρους, δταν αί πράξεις άπαιτωσι τούτο, πολλάκις δ' έλέγχειν καλ ψέγειν έπουειδίστως τούς άναγκαιοτάτους, όταν αί των έπιτη-6 δευμάτων άμαρτίαι τοῦθ' ὑποδεικνύωσιν. ὥσπερ γὰο ζώου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν ἀχρειοῦται τὸ 10 όλον, ούτως έξ ίστορίας αναιρεθείσης της αληθείας τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς ἀνωφελές γίνεται διη ήγημα. διόπερ ούτε των φίλων κατηγορείν ούτε τούς έχθρούς έπαινεῖν ὀκνητέον, οὕτε δὲ τοὺς αὐτοὺς ψέγειν, ποτε δ' έγχωμιάζειν εὐλαβητέον, ἐπειδή τοὺς 15 έν πράγμασιν άναστρεφομένους ούτ' εύστοχεῖν αίεὶ 8 δυνατον ούθ' άμαρτάνειν συνεχῶς εἰκός. ἀποστάντας οὖν τῶν πραττόντων αὐτοῖς τοῖς πραττομένοις έφαρμοστέον τὰς πρεπούσας ἀποφάσεις καὶ διαλήψεις έν 9 τοῖς ὑπομνήμασιν. ὡς δ' ἔστιν ἀληθῆ τὰ νῦν ὑφ' 20 15 ήμων είρημένα σκοπεῖν έκ τούτων πάρεστιν. δ γὰρ Φιλίνος ἀρχόμενος άμα των πραγμάτων καὶ τῆς δευτέρας βύβλου φησί προσκαθησθαι τη Μεσσήνη πολεμούντας τούς τε Καργηδονίους καλ τούς Συρα-2 ποσίους, παραγενομένους δὲ τοὺς 'Ρωμαίους πατὰ 25 θάλατταν είς την πόλιν εύθυς έξελθεῖν έπὶ τους Συρακοσίους λαβόντας δὲ πολλάς πληγάς ἐπανελθείν είς την Μεσσήνην αὐθις δ' έπὶ τοὺς Καρχηδονίους έκπορευθέντας οὐ μόνον πληγάς λαβεῖν, άλλὰ καὶ ζωργία τῶν στρατιωτῶν ίκανοὺς ἀπο-30 3 βαλείν. ταύτα δ' είπων τον μεν Ίέρωνά φησι μετά

την γενομένην συμπλοκήν ούτως έξω γενέσθαι τοῦ 17. Φρουείν ώστε μη μόνον παραχρήμα του χάρακα καί τὰς σκηνὰς έμπρήσαντα φυγεῖν νυκτὸς εἰς τὰς Συρακούσας, άλλὰ καὶ τὰ φρούρια πάντα καταε λιπεῖν τὰ κείμενα κατὰ τῆς τῶν Μεσσηνίων χώρας. όμοίως δὲ καὶ τοὺς Καρχηδονίους μετὰ τὴν μάγην 418. εύθέως έκλιπόντας τὸν χάρακα διελεῖν σφᾶς είς τὰς πόλεις, των δ' ὑπαίθρων οὐδ' ἀντιποιεῖσθαι τολμαν έτι διὸ καὶ συνθεωρήσαντας τοὺς ἡγουμένους 10 αὐτῶν ἀποδεδειλιακότας τοὺς ὅχλους βουλεύσασθαι μή κρίνειν διὰ μάχης τὰ πράγματα τοὺς δὲ Ῥω-5 μαίους έπομένους αὐτοῖς οὐ μόνον τὴν χώραν πορθείν των Καρχηδονίων και Συρακοσίων, άλλα και τας Συρακούσας αὐτας προσκαθίσαντας ἐπιβαλέσθαι 15 πολιορκείν. ταῦτα δ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῆς πάσης 6 έστιν άλογίας πλήρη, και διαστολής οὐ προσδεῖται τὸ παράπαν. οθς μεν γὰρ πολιορχοῦντας τὴν Μέσ-7 σήνην καὶ νικώντας έν ταῖς συμπλοκαῖς ὑπέθετο, τούτους φεύγοντας καὶ τῶν ὑπαίθρων ἐκχωροῦντας 20 καὶ τέλος πολιορκουμένους καὶ ταῖς ψυχαῖς ἀποδεδειλιακότας απέφηνεν ούς δ' ήττωμένους και πο-8 λιορχουμένους ύπεστήσατο, τούτους διώχοντας καί παραχοήμα κρατούντας των ύπαίθρων καλ τέλος πολιορχούντας τὰς Συραχούσας ἀπέδειξε. ταῦτα δὲ 9 25 συνάδειν άλλήλοις οὐδαμῶς δύναται πῶς γάρ; άλλ, άναγκαῖον ἢ τὰς ὑποθέσεις εἶναι τὰς πρώτας ψευδείς ἢ τὰς ὑπὲρ τῶν συμβαινόντων ἀποφάσεις. είσὶ 10 δ' αύται μεν άληθει και γαρ έξεχώρησαν οί Καργηδόνιοι καί Συρακόσιοι των ύπαίθρων, καί τάς 30 Συρακούσας επολιόρκουν οί Ρωμαΐοι κατά πόδας, ώς δ' οὖτός φησι, καὶ τὴν Ἐχέτλαν, ἐν μέση κειμένην τῆ τῶν Συρακοσίων καὶ Καρχηδονίων ἐπαρ11 χία. λοιπὸν ἀνάγκη συγχωρεῖν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς
ὑποθέσεις εἶναι ψευδεῖς, καὶ νικώντων εὐθέως τῶν
'Ρωμαίων ἐν ταῖς περὶ τὴν Μεσσήνην συμπλοκαῖς
ἡττημένους αὐτοὺς ἡμῖν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπηγ- 5
γέλθαι.

12 Φιλίνον μεν οὖν πας' ὅλην ἄν τις τὴν πραγματείαν εὕροι τοιοῦτον ὅντα, παραπλησίως δὲ καὶ. 18. Φάβιον, ὡς ἐπ' αὐτῶν δειχθήσεται τῶν καιρῶν.

13 ήμεῖς δ' ἐπειδὴ τοὺς ἀρμόζοντας πεποιήμεθα λόγους 10 ὑπὲο τῆς παρεκβάσεως, ἐπανελθόντες ἐπὶ τὰς πράξεις πειρασόμεθα προστιθέντες ἀεὶ τὸν έξῆς λόγον 19. εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν διὰ βραχέων τοὺς ἐντυγχάνοντας ὑπὲο τοῦ προειρημένου πολέμου.

Προσπεσόντων γὰρ εἰς τὴν Ῥώμην ἐκ τῆς Σικε- 15 λίας των περί του "Αππιου καί τὰ στρατόπεδα προτερημάτων, καταστήσαντες ύπάτους Μάνιον Ότακίλιον καὶ Μάνιον Οὐαλέριον τάς τε δυνάμεις άπάσας έξαπέστελλον καλ τούς στρατηγούς άμφοτέρους 2 είς τὴν Σικελίαν. ἔστι δὲ παρὰ Ῥωμαίοις τὰ πάντα 20 τέτταρα στρατόπεδα 'Ρωμαϊκά χωρίς τῶν συμμάχων, ὰ κατ' ἐνιαυτὸν προχειρίζονται· τούτων ἕκαστον άνὰ τετρακισχιλίους πεζούς, ίππεῖς δὲ τριακοσίους. 3 δυ παραγενομένων από τε των Καργηδονίων αί πλείους ἀφιστάμεναι πόλεις προσετίθεντο τοῖς 'Ρω- 25 4 μαίοις ἀπό τε τῶν Συρακοσίων. ὁ δ' Ίέρων θεωοῶν τὴν διατροπὴν καὶ κατάπληξιν τῶν Σικελιωτῶν, αμα δὲ τὸ πληθος καὶ τὸ κρος τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, έκ πάντων συνελογίζετο τούτων έπικυδεστέρας είναι τὰς τῶν Ῥωμαίων ἢ τὰς τῶν 30 1 5 Καρχηδονίων έλπίδας. διόπερ έπλ τοῦτο τὸ μέρος

δρμήσας τοῖς λογισμοῖς διεπέμπετο πρὸς τοὺς στρατηγούς, ύπερ είρήνης καὶ φιλίας ποιούμενος τούς λόγους. οί δε 'Ρωμαΐοι προσεδέξαντο, καὶ μάλιστα 6 διά τὰς χορηγίας θαλαττοκρατούντων γὰρ τῶν Καρ-7 ε χηδονίων εὐλαβοῦντο μὴ πανταχόθεν ἀποκλεισθῶσι των ἀναγκαίων, διὰ τὸ καὶ περὶ τὰ πρὸ τοῦ διαβάντα στρατόπεδα πολλήν ενδειαν γεγονέναι των έπιτηδείων. διόπερ υπολαβόντες τον Ίέρωνα με-8 γάλην είς τοῦτο τὸ μέρος αύτοῖς παρέξεσθαι χρείαν 10 ἀσμένως προσεδέξαντο την φιλίαν. ποιησάμενοι δέ 9 συνθήκας έφ' ῷ τὰ μὲν αίχμάλωτα χωρίς λύτρων άποδοῦναι τὸν βασιλέα Ρωμαίοις, ἀργυρίου δὲ προσθείναι τάλαντα τούτοις έκατόν, λοιπον ήδη 'Ρωμαΐοι μέν ώς φίλοις και συμμάχοις έχρωντο τοίς Συρα-19. ποσίοις. δ δὲ βασιλεὺς Ἱέρων ὑποστείλας έαυτὸν 10 ύπὸ τὴν 'Ρωμαίων σκέπην, και χορηγών ἀεὶ τούτοις είς τὰ κατεπείγοντα τῶν πραγμάτων, ἀδεῶς ἐβασίλευε των Συρακοσίων του μετά ταύτα χρόνου, φιλοστεφανών καὶ φιλοδοξών είς τοὺς Έλληνας. έπι-11 20 φανέστατος γάο δή πάντων οὖτος δοκεῖ καὶ πλεῖστον γρόνον απολελαυκέναι τῆς ίδίας εὐβουλίας ἔν 20. τε τοίς κατά μέρος καί τοίς καθόλου πράγμασιν.

Έπανενεχθεισών δὲ τών συνθηκών εἰς τὴν Ῥώ-17 μην, καὶ προσδεξαμένου τοῦ δήμου καὶ κυρώσαντος τὰς πρὸς Ἱέρωνα διαλύσεις, λοιπὸν οὐκέτι πάσας ἔκρινον έξαποστέλλειν οἱ Ῥωμαῖοι τὰς δυνάμεις, ἀλλὰ δύο μόνον στρατόπεδα, νομίζοντες ἄμα μὲν ² κεκουφίσθαι τὸν πόλεμον αὐτοῖς προσκεχωρηκότος τοῦ βασιλέως, ἄμα δὲ μᾶλλον ὑπολαμβάνοντες οὕτος εὐπορήσειν τὰς δύναμεις τοῖς ἀναγκαίοις. οἱ ³ δὲ Καρχηδόνιοι, θεωροῦντες τὸν μὲν Ἱέρωνα πολέ-

μιον αύτοις γεγονότα, τούς δε Ρωμαίους όλοσχερέστερον έμπλεκομένους είς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, ύπέλαβου βαρυτέρας προσδείσθαι παρασκευής, δι' ής αντοφθαλμείν δυνήσονται τοίς πολεμίοις καί 4 συνέγειν τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν. διὸ καὶ ξενολογή- 5 σαντες έκ τῆς ἀντιπέρας χώρας πολλούς μὲν Λιγυστίνους και Κελτούς, έτι δε πλείους τούτων "Ιβη-5 ρας, απαυτας είς την Σικελίαν απέστειλαν. δρώντες δὲ τὴν τῶν Ακραγαντίνων πόλιν εὐφυεστάτην οὖσαν πρός τὰς παρασκευὰς καὶ βαρυτάτην ᾶμα τῆς αύτῶν 10 έπαρχίας, είς ταύτην συνήθροισαν τά τε χορήγια καὶ τὰς δυνάμεις, δρμητηρίω κρίνοντες χρησθαι 6 ταύτη τῆ πόλει πρὸς τὸν πόλεμον. τῶν δὲ Ῥωμαίων οί μεν πρός τον Ίέρωνα ποιησάμενοι στρατηγοί τὰς συνθήκας ἀνακεγωρήκεισαν οί δὲ μετὰ 15 τούτους κατασταθέντες Λεύκιος Ποστούμιος καὶ Κόιντος Μαμίλιος ήκον είς την Σικελίαν μετά των 7 στρατοπέδων. θεωρούντες δὲ τὴν τῶν Καρχηδονίων έπιβολην καὶ τὰς περὶ τὸν 'Ακράγαντα παρα-20. σκευάς ἔγνωσαν τολμηρότερον ἐγχειρεῖν τοῖς πράγ- 20 8 μασι· διὸ καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέρη τοῦ πολέμου παρημαν, φέροντες δὲ παντί τῷ στρατεύματι πρὸς αὐτὸν 'Ακράγαντα προσήρεισαν' καὶ στρατοπεδεύσαντες έν όκτω σταδίοις από της πόλεως συνέκλει-9 σαν έντὸς τειχῶν τοὺς Καρχηδονίους. ἀμμαζούσης 25 δε της του σίτου συναγωγης, και προφαινομένης χρονίου πολιορκίας, ώρμησαν έκθυμότερον τοῦ δέ-10 οντος οί στρατιώται πρός τὸ σιτολογεῖν. οί δὲ Καρ-21. χηδόνιοι κατιδόντες τους πολεμίους έσκεδασμένους κατά της χώρας, έξελθόντες έπέθεντο τοῖς σιτολο- 30 γοῦσι. τρεψάμενοι δὲ τούτους δαδίως οί μὲν ἐπὶ

την τοῦ χάρακος άρπαγην ῶρμησαν, οἱ δ' ἐπὶ τὰς ἐφεδρείας. ἀλλ' ἡ τῶν ἐθισμῶν διαφορὰ καὶ τότε 11 καὶ πολλάκις ἤδη σέσωκε τὰ 'Ρωμαίων πράγματα. τὸ γὰρ πρόστιμον παρ' αὐτοῖς θάνατός ἐστι τῷ προ- 5 εμένῳ τὸν τόπον καὶ φυγόντι τὸ παράπαν ἐξ ἐφεδρείας. διὸ καὶ τότε πολλαπλασίους ὅντας τοὺς 12 ὑπεναντίους ὑποστάντες γενναίως πολλοὺς μὲν τῶν ἰδίων ἀπέβαλον, ἔτι δὲ πλείους τῶν ἐχθρῶν ἀπέκτειναν. τέλος δὲ κυκλώσαντες τοὺς πολεμίους ὅσον 13 10 οὕπω διασπῶντας τὸν χάρακα, τοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειραν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐπικείμενοι καὶ φονεύοντες συνεδίωξαν εἰς τὴν πόλιν.

Μετά δὲ ταῦτα συνέβη τοὺς μὲν Καρχηδονίους 18 εὐλαβέστερον διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἐπιθέσεις, τοὺς 15 δε 'Ρωμαίους φυλακτικώτερου χρησθαι ταῖς προυομαζς. ἐπεὶ δ' οὐκ ἀντεξήεσαν οί Καρχηδόνιοι πλην 2 έως απροβολισμού, διελόντες οί στρατηγοί των 'Ρωμαίων είς δύο μέρη την δύναμιν τῷ μὲν ένὶ περὶ τὸ ποὸ τῆς πόλεως 'Ασκληπιείου ἔμενου, θατέρω δὲ 20 κατεστρατοπέδευσαν έν τοῖς πρὸς Ἡράκλειαν κεκλιμένοις μέρεσι τῆς πόλεως. τὰ δὲ μεταξύ τῶν στρα-3 τοπέδων έξ έκατέρου τοῦ μέρους τῆς πόλεως ώχυρώσαντο, καὶ τὴν μὲν ἐντὸς αὐτῶν τάφρον προυβάλουτο χάριν της πρός τούς έξιόντας έχ της 25 πόλεως ἀσφαλείας, την δ' έκτος αὐτῶν περιεβάλοντο, φυλακήν ποιούμενοι των έξωθεν έπιθέσεων 21. και των παρεισάγεσθαι και παρεισπίπτειν είωθότων είς τὰς πολιοοκουμένας πόλεις. τὰ δὲ μεταξύ τῶν 4 τάφρων και των στρατοπέδων διαστήματα φυλακαϊς 30 διέλαβον, όγυροποιησάμενοι τούς εὐκαίρους τῶν τόπων εν διαστάσει. τὰ δὲ χορήγια καὶ τὴν ἄλλην 5

παρασκευήν οί μεν άλλοι σύμμαχοι πάντες ήθροιζον αὐτοῖς καὶ παρῆγον εἰς Ερβησόν, αὐτοὶ δ' ἐκ ταύτης τῆς πόλεως οὐ μακράν ὑπαρχούσης ἄγοντες καί φέροντες συνεχώς τὰς ἀγορὰς δαψιλῆ τάναγκαῖα 6 σφίσι παρεσκεύαζον. πέντε μεν οδν ίσως μηνας έπι 22. τῶν αὐτῶν διέμενον, οὐδὲν όλοσχερὲς προτέρημα δυνάμενοι λαβείν κατ' άλλήλων πλήν των έν αὐ-7 τοῖς τοῖς ἀπροβολισμοῖς συμβαινόντων. συναγομένων δὲ τῷ λιμῷ τῶν Καρχηδονίων διὰ τὸ πληθος τῶν ἐν τῆ πόλει συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν, οὐ γὰρ 10 έλάττους πέντε μυριάδων ύπηρχον, δυσχοηστούμενος 'Αννίβας ήδη τοῖς πράγμασιν, δ τεταγμένος έπλ τῶν πολιορχουμένων δυνάμεων, διεπέμπετο συνεχῶς εἰς τὴν Καρχηδόνα τήν τε περίστασιν διασα-8 φων και βοηθείν παρακαλών. οί δ' έν τη Καρχη- 15 δόνι των έπισυνηγμένων στρατιωτών καλ θηρίων γεμίσαντες τὰς ναῦς ἐξέπεμψαν εἰς τὴν Σικελίαν 9 προς "Αννωνα τον ετερον στρατηγόν. ος συναγαγων τάς παρασκευάς καὶ δυνάμεις είς Ἡράκλειαν, ποώτον μέν πραξικοπήσας κατέσχε την τών Έρβη-20 σέων πόλιν, και παρείλετο τὰς ἀγορὰς και τὴν τῶν άναγκαίων χορηγίαν τοῖς τῶν ὑπεναντίων στρατο-10 πέδοις. έξ οὖ συνέβη τοὺς 'Ρωμαίους ἐπ' ἴσου πολιοοκείν καὶ πολιοοκείσθαι τοῖς πράγμασιν. είς γὰρ τοῦτο συνήγοντο τῆ σιτοδεία καὶ σπάνει τῶν ἀναγ- 25 καίων ώστε πολλάκις βουλεύεσθαι περί τοῦ λύειν 11 την πολιοφείαν. ο δη και τέλος αν έποίησαν, εί μή πάσαν σπουδήν και μηχανήν ποοσφερόμενος Ίέοων τὰ μέτρια καὶ τὰναγκαῖα σφίσι παρεσκεύαζε 22.19 των γορηγίων. μετά δὲ ταῦτα θεωρών ὁ προειρη- 30 μένος ανήο τούς μεν 'Ρωμαίους ύπό τε τῆς νόσου

καί της ένδείας άσθενως διακειμένους διά τὸ λοιμικήν είναι παρ' αὐτοῖς κατάστασιν, τὰ δὲ σφέτερα στρατόπεδα νομίζων άξιόχρεα πρός μάχην υπάρχειν, άναλαβών τά τε θηρία περί πεντήμοντα του άριθ-2 5 μον όντα και την λοιπην δύναμιν απασαν προηγε κατά σπουδήν έκ τῆς Ἡρακλείας, παραγγείλας τοῖς Νομαδικοῖς ίππεῦσι προπορεύεσθαι, καὶ συνεγγίσασι τῷ χάρακι τῶν ἐναντίων ἐρεθίζειν καὶ πειρᾶσθαι τοὺς ίππεῖς αὐτῶν έκκαλεῖσθαι, κάπειτα πά-10 λιν έχχλίνασιν άποχωρεϊν, έως αν αύτω συμμίξωσι. πραξάντων δὲ τὸ συνταχθὲν τῶν Νομάδων καὶ 3 23. προσμιξάντων θατέρω των στρατοπέδων, εὐθὺς οί των 'Ρωμαίων ίππεῖς έξεχέοντο καὶ θρασέως έπέκειντο τοῖς Νομάσιν. οἱ δὲ Λίβυες ὑπεχώρουν κατὰ 4 15 τὸ παράγγελμα, μέχρι συνέμιξαν τοῖς περὶ τὸν "Αννωνα· λοιπόν τ' έκ μεταβολής περιγυθέντες έπέκειντο τοῖς πολεμίοις, καὶ πολλούς μὲν αὐτῶν ἀπέπτειναν, τούς δε λοιπούς εως είς τον γάρακα συνεδίωξαν. γενομένων δε τούτων έπεστρατοπέδευ- 5 20 σαν οί περί τὸν "Αννωνα τοῖς 'Ρωμαίοις, καταλαβόμενοι τὸν λόφον τὸν καλούμενον Τόρον, ὡς δέκα σταδίους ἀπέχοντες των ὑπεναντίων. καὶ δύο μὲν 6 μηνας έμενον έπὶ των ύποκειμένων, οὐδὲν όλοσχερές πράττοντες πλην απροβολιζόμενοι καθ' έκά-25 στην ημέραν. τοῦ δ' Άννίβου διαπυρσευομένου καί 7 διαπεμπομένου συνεχώς έκ της πόλεως πρός τὸν "Αυνωνα, καὶ δηλοῦντος ὅτι τὰ πλήθη τὸν λιμὸν ούν ύπομένει, πολλοί δὲ καὶ πρὸς τοὺς πολεμίους αὐτομολοῦσι διὰ τὴν ἔνδειαν, ἔγνω διακινδυνεύειν 30 δ των Καρχηδονίων στρατηγός, οὐχ ἦττον ἐπὶ τοῦτο φερομένων και των 'Ρωμαίων διά τάς προειρημένας

8 αἰτίας. διόπες έξαγαγόντες ἀμφότεροι τὰς δυνάμεις εἰς τὸν μεταξὺ τόπον τῶν στρατοπέδων συν-

9 έβαλου άλλήλοις. έπὶ πολὺυ δὲ χρόνου γενομένης τῆς μάχης τέλος έτρέψαντο τοὺς προκιυδυνεύσαντας

23.10 μισθοφόρους τῶν Καρχηδονίων οἱ Ῥωμαῖοι. τού- 5 των δὲ πεσόντων εἰς τὰ θηρία καὶ τὰς λοιπὰς τάξεις τὰς ἐφεστηκυίας συνέβη πᾶν συνταραχθῆναι τὸ

11 των Φοινίκων στρατόπεδον. γενομένου δ' έγκλίματος όλοσχερους οί μεν πλείστοι διεφθάρησαν αὐτων, τινες δ' είς Ἡράκλειαν ἀπεχώρησαν οί δε 10
Ἡρωμαιοι των τε πλείστων έκυρίευσαν θηρίων καὶ

12 τῆς ἐπισκευῆς ἀπάσης. ἐπιγενομένης δὲ τῆς νυκτός, καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν κατορθωμάτων χαρὰν καὶ διὰ τὸν κόπον ραθυμότερον ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν χρησαμένων, ἀπελπίσας 'Αννίβας τὰ πράγματα, καὶ νο- 15 μίσας ἔχειν εὐφυῆ καιρὸν πρὸς σωτηρίαν διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας, ὥρμησε περὶ μέσας νύκτας ἐκ²4.

13 τῆς πόλεως, ἔχων τὰς ξενικὰς δυνάμεις. χώσας δὲ φορμοῖς ἀχύρων σεσαγμένοις τὰς τάφρους ἔλαθε τοὺς πολεμίους ἀπαγαγὼν ἀσφαλῶς τὴν δύναμιν. »

14 οί δὲ Ῥωμαῖοι τῆς ἡμέρας ἐπελθούσης συνέντες τὸ γεγονός, καὶ τῆς οὐραγίας τῆς τῶν περὶ τὸν ἀννίβαν ἐπὶ βραχὸ καθαψάμενοι, μετὰ ταῦτα πάντες

15 ὥρμησαν πρὸς τὰς πύλας. οὐδενὸς δ' ἐμποδὼν αὐτοῖς ἱσταμένου παρεισπεσόντες διήρπασαν τὴν ½5 πόλιν, καὶ πολλῶν μὲν σωμάτων, πολλῆς δὲ καὶ παντοδαπῆς ἐγένοντο κατασκευῆς ἐγκρατεῖς.

20 Τῆς δ' ἀγγελίας ἀφικομένης εἰς τὴν σύγκλητον τῶν Ῥωμαίων ὑπὲς τῶν κατὰ τὸν Ἀκράγαντα, πε- ριχαρεῖς γενόμενοι καὶ ταῖς διανοίαις ἐπαρθέντες νο οὐκ ἔμενον ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς λογισμῶν, οὐδ' ἠρ-

κούντο σεσωκέναι τοὺς Μαμερτίνους οὐδὲ ταῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ πολέμου γενομέναις ἀφελείαις, ἐλπίσαν-2 τες δὲ καθόλου δυνατὸν είναι τοὺς Καργηδονίους έκβαλείν έκ τῆς νήσου, τούτου δὲ γενομένου μεγάλην 5 έπίδοσιν αύτων λήψεσθαι τὰ πράγματα, πρὸς τούτοις ήσαν τοῖς λογισμοῖς καὶ ταῖς περὶ τοῦτο τὸ μέρος έπινοίαις. τὰ μὲν οὖν περί τὰς πεζικάς δυ-3 νάμεις έώρων κατά λόγον σφίσι προχωροῦντα· μετά 4 γάο τούς τον 'Ακράγαντα πολιορκήσαντας οί κατα-10 σταθέντες στρατηγοί Λεύκιος Οὐαλέριος καί Τίτος 24. Ότακίλιος έδόκουν ένδεχομένως χειρίζειν τὰ κατὰ την Σικελίαν. της δε θαλάττης απονιτί των Καφ-5 χηδονίων έπικρατούντων έζυγοστατεῖτ' αὐτοῖς ὁ πόλεμος έν γὰρ τοῖς έξῆς χρόνοις, κατεχόντων αὐ-6 15 τῶν ἤδη τὸν ᾿Ακράγαντα, πολλαὶ μὲν πόλεις προσετίθεντο των μεσογαίων τοῖς 'Ρωμαίοις, ἀγωνιωσαι τὰς πεζικὰς δυνάμεις, ἔτι δὲ πλείους ἀφίσταντο τῶν παραθαλαττίων, καταπεπληγμέναι τὸν τῶν Καρχηδονίων στόλον. όθεν δρώντες αίεί και μάλλον είς 7 20 έκατερα τὰ μέρη δοπὰς λαμβάνοντα τὸν πόλεμον διὰ τὰς προειρημένας αίτίας, ἔτι δὲ τὴν μὲν Ἰταλίαν πορθουμένην πολλάκις ύπὸ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, την δε Λιβύην είς τέλος άβλαβη διαμένουσαν, ώρμησαν έπὶ τὸ συνεμβαίνειν τοῖς Καρχηδο-25 νίοις είς τὴν θάλατταν. διὸ καὶ τοῦτο τὸ μέρος 8 ούη ήκιστά με παρώρμησε ποιήσασθαι μνήμην έπί 25. πλείον τοῦ προειρημένου πολέμου, χάριν τοῦ μηδὸ ταύτην άγνοεζοθαι την άρχην, πῶς καὶ πότε καὶ δι' ας αίτίας πρώτον ένέβησαν είς θάλατταν 'Ρωμαΐοι. 30 θεωρούντες δὲ τὸν πόλεμον αύτοῖς τριβὴν λαμβά-9 νοντα, τότε πρώτον ἐπεβάλοντο ναυπηγεῖσθαι σκάφη,

10 πεντηρικά μέν έκατόν, είκοσι δε τριήρεις. των δε ναυπηγών είς τέλος ἀπείρων ὄντων τῆς περί τὰς πεντήρεις ναυπηγίας διὰ τὸ μηδένα τότε τῶν κατὰ την Ίταλίαν κεγρησθαι τοιούτοις σκάφεσι, πολλην 11 αὐτοῖς παρείχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχέρειαν. έξ ὧν 5 καὶ μάλιστα συνίδοι τις αν τὸ μεγαλόψυχον καὶ 12 παράβολον τῆς 'Ρωμαίων αίρέσεως. οὐ γὰρ οἶον εὐλόγους ἀφορμάς ἔχοντες, άλλ' οὐδ' ἀφορμάς καθάπαξ, οὐδ' ἐπίνοιαν οὐδέποτε ποιησάμενοι τῆς θαλάττης, τότε δή πρώτον έν νώ λαμβάνοντες ούτως τολ- 10 μηρώς ένεχείρησαν ώστε πρίν ή πειραθήναι τοῦ πράγματος, εὐθὺς ἐπιβαλέσθαι Καρχηδονίοις ναυμαχείν τοίς έχ προγόνων έχουσι την κατά θάλατ-13 ταν ήγεμονίαν άδήριτον. μαρτυρίφ δ' άν τις χρήσαιτο πρός την άληθειαν των νῦν ὑπ' έμοῦ λεγο- 15 μένων και πρός τὸ παράδοξον αὐτῶν τῆς τόλμης. ότε γάρ τὸ πρώτον ἐπεχείρησαν διαβιβάζειν εἰς τὴν Μεσσήνην τὰς δυνάμεις, οὐχ οἶον κατάφρακτος αὐ-25. τοῖς ὑπῆρχε ναῦς, ἀλλ' οὐδὲ καθόλου μακρὸν πλοΐον 14 οὐδὲ λέμβος οὐδ' εἶς, ἀλλὰ παρὰ Ταραντίνων καὶ 20 Αοκοών έτι δ' Έλεατών και Νεαπολιτών συγχοησάμενοι πεντηχοντόρους και τριήρεις έπι τούτων 15 παραβόλως διεκόμισαν τοὺς ἄνδρας. ἐν ὧ δὴ καιρῷ των Καργηδονίων κατά τὸν πορθμὸν ἐπαναγθέντων αὐτοῖς, καὶ μιᾶς νεὼς καταφράκτου διὰ τὴν προ- 25 θυμίαν προπεσούσης, ώστ' έποχείλασαν γενέσθαι τοις 'Ρωμαίοις ύποχείριον, ταύτη παραδείγματι χρώμενοι τότε πρός ταύτην έποιοῦντο την τοῦ παντός 16 στόλου ναυπηγίαν, ώς εί μή τοῦτο συνέβη γενέσθαι, δήλον ώς διὰ τὴν ἀπειρίαν εἰς τέλος ἄν ἐκωλύ- 30 21 θησαν της έπιβολης. οὐ μην άλλ' οἶς μὲν έπιμελὲς

ήν της ναυπηγίας, έγίνοντο περί την των πλοίων κατασκευήν, οί δε τὰ πληρώματα συναθροίσαντες έδίδασκου έυ τῆ γῆ κωπηλατεῖυ τὸυ τρόπου τοῦτου. 26. καθίσαντες έπὶ τῶν εἰρεσιῶν ἐν τῆ χέρσφ τοὺς ἄν-2 5 δρας την αὐτην ἔχοντας τάξιν ταῖς ἐπ' αὐτῶν τῶν πλοίων καθέδραις, μέσον δ' έν αὐτοῖς στήσαντες τὸν κελευστήν, αμα πάντας ἀναπίπτειν έφ' αύτοὺς άγοντας τὰς χεῖρας, καὶ πάλιν προνεύειν έξωθοῦντας ταύτας συνείθιζον ἄρχεσθαί τε καὶ λήγειν τῶν 10 κινήσεων πρός τὰ τοῦ κελευστοῦ παραγγέλματα. προκατασκευασθέντων δὲ τούτων ἄμα τῷ συντελε-3 σθηναι τὰς ναῦς καθελκύσαντες, καὶ βραχὺν χρόνου έπ' αὐτῆς τῆς άληθείας ἐν θαλάττη πειραθέντες, επλεον παρά την Ίταλίαν κατά τὸ πρόσταγμα 15 τοῦ στρατηγοῦ. ὁ γὰρ ἐπὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως 4 τεταγμένος τοῖς 'Ρωμαίοις Γνάιος Κορνήλιος, ὀλίγαις ημέραις πρότερον, συντάξας τοῖς ναυάρχοις, ἐπειδὰν καταρτίσωσι τὸν στόλον, πλεῖν ὡς ἐπὶ τὸν πορθμόν, αὐτὸς ἀναχθείς μετὰ νεῶν έπτακαίδεκα προκατ-20 έπλευσεν έπὶ τὴν Μεσσήνην, σπουδάζων τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν παρασκευάσαι τῷ στόλφ. προσπεσούσης δ' αὐτῷ πράξεως έκεῖ περί τῆς τῶν 5 Αιπαραίων πόλεως, δεξάμενος την έλπίδα προχειρότερου τοῦ δέουτος ἔπλει ταῖς προειρημέναις ναυσί 26. καὶ καθωρμίσθη πρὸς τὴν πόλιν. δ δὲ τῶν Καρ-6 χηδονίων στρατηγός 'Αννίβας, ακούσας έν τῷ Πανόρμω τὸ γεγονός, έξαποστέλλει Βοώδη τῆς γερουσίας ὑπάρχοντα, ναῦς είκοσι δούς. δς ἐπιπλεύσας νυ-7 κτὸς ἐν τῷ λιμένι συνέκλεισε τοὺς περί τὸν Γνάιον. 30 ήμέρας δ' έπιγενομένης τὰ μὲν πληρώματα πρὸς φυγήν ωρμησεν είς την γην, δ δε Γνάιος έκπλαγής

γενόμενος καὶ ποιεῖν ἔχων οὐδὲν τέλος παρέδωκεν 8 αὐτὸν τοῖς πολεμίοις. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τάς τε ναῦς καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν ὑπεναντίων ὑποχείριον 9 ἔχοντες παραχρῆμα πρὸς τὸν ᾿Αννίβαν ἀπῆραν. μετ' οὐ πολλὰς δ' ἡμέρας, οὕτως ἐναργοῦς ὅντος καὶ 5 προσφάτου τοῦ περὶ τὸν Γνάιον ἀτυχήματος, παρ' ὀλίγον αὐτὸς ᾿Αννίβας εἰς τὸ παραπλήσιον ἁμάρ-10 τημα προφανῶς ἐνέπεσεν. ἀχούσας γὰρ τὸν τῶν ὙΡωμαίων στόλον κομιζόμενον παρὰ τὴν Ἰταλίαν σύνεγγυς εἶναι, κατιδεῖν βουλόμενος τό τε πλῆθος καὶ27. τὴν ὅλην σύνταξιν τῶν ὑπεναντίων, λαβὼν πεν-11 τήκοντα ναῦς ἐπιπλεῖ. κάμπτων δὲ περὶ τὸ τῆς Ἰταλίας ἀχρωτήριον ἐμπίπτει τοῖς πολεμίοις ἐν κόσμω καὶ τάξει ποιουμένοις τὸν πλοῦν, καὶ τὰς μὲν πλείους ἀπέβαλε τῶν νεῶν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ὑπολει-15 ωθεισῶν ἀνελπίστως καὶ παραδόξως διέωυνεν.

φθεισων άνελπίστως καλ παραδόξως διέφυγεν. Οί δὲ 'Ρωμαΐοι μετά ταῦτα συνεγγίσαντες τοῖς κατά την Σικελίαν τόποις, καλ συνέντες τὸ γεγονὸς σύμπτωμα περί τὸν Γνάιον, παραυτίκα μὲν διεπέμπουτο πρός Γάιου Βίλιου του ήγούμενου της 20 2 πεζής δυνάμεως, και τοῦτον ἀνέμενον, ἄμα δ' άκούοντες οὐ μακράν είναι τὸν τῶν πολεμίων στόλον, έγίνοντο πρός παρασκευήν τοῦ ναυμαχεῖν. 3 όντων δὲ τῶν πλοίων φαύλων ταῖς κατασκευαῖς καὶ δυσκινήτων, ύποτίθεταί τις αὐτοῖς βοήθημα πρός 25 την μάχην τούς έπικληθέντας μετά ταῦτα κόρακας 4 ὧν συνέβαινε την κατασκευην είναι τοιαύτην. στῦλος έν πρώρρα στρογγύλος είστήκει, μῆκος μὲν δρ-27. γυιῶν τεττάρων, κατὰ δὲ τὸ πλάτος τριῶν παλαι-5 στων έχων την διάμετρον. οδτος αὐτὸς μὲν ἐπί 30 της πορυφης τροχιλίαν είχε, περιετέθειτο δ' αὐτῷ

αλίμαξ έπικαρσίαις σανίσι καθηλωμένη, πλάτος μέν ποδών τεττάρων, τὸ δὲ μῆχος Εξ ὀργυιών, τὸ δὲ 6 τρημα τοῦ σανιδώματος ην παράμηκες καὶ περιέβαινε περί τὸν στύλον μετά τὰς πρώτας εὐθέως τῆς 5 αλίμακος δύ' δργυιάς. είχε δε και δρύφακτον αύτη παρ' έκατέραν την έπιμήκη πλευράν είς γόνυ τὸ βάθος. ἐπὶ δὲ τοῦ πέρατος αὐτοῦ προσήρμοστο 7 σιδηφούν οίον ύπερον απωξυσμένον, έγον δακτύλιον έπὶ τῆς κορυφῆς, ὡς τὸ ὅλον φαίνεσθαι παρα-10 πλήσιον ταῖς σιτοποιικαῖς μηγαναῖς. εἰς δὲ τοῦτον 8 τον δακτύλιον ένεδέδετο κάλως, ώ κατά τὰς έμβολάς τῶν πλοίων έξαίροντες τοὺς κόρακας διὰ τῆς έν τῷ στύλω τροχιλίας ἀφίεσαν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα τῆς άλλοτρίας νεώς ποτέ μέν κατά πρώρραν, ποτέ 15 δ' άντιπεριάγοντες τὰς έχ τῶν πλαγίων προσπιπτούσας έμβολάς. ὅτε δὲ ταῖς σανίσι τῶν καταστρω-9 μάτων έμπαγέντες οί κόρακες όμοῦ συνδήσαιεν τὰς ναύς, εί μεν πλάγιαι παραβάλοιεν άλλήλαις, παν-28. ταχόθεν έπεπήδων, εί δε κατά πρώρραν, δι' αὐτοῦ 20 τοῦ κόρακος ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἐποιοῦντο τὴν ἔφοδου. ὧν οί μεν ήγούμενοι τὴν κατὰ πρόσωπον έπι- 10 φάνειαν έσκέπαζον ταζε των θυρεων προβολαζε, οί δ' έπόμενοι τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἠσφάλιζον πλευράς ύπερ του δρύφακτου ύπερτιθέμενοι τάς ίτυς 25 τῶν ὅπλων. οὖτοι μὲν οὖν τοιαύτη κεχοημένοι πα- 11 ρασκευή καιρον έπετήρουν προς ναυμαχίαν δ δέ 23 Γάιος Βίλιος ώς θᾶττον έγνω την περιπέτειαν τοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως ήγουμένου, παραδούς τὰ πεζικά στρατόπεδα τοῖς χιλιάρχοις αὐτὸς διεκομίσθη 30 πρός του στόλου. πυθόμενος δὲ τοὺς πολεμίους 2 πορθείν την Μυλαϊτιν χώραν, ἐπιπλεί στόλφ παντί.

28. 3συνιδόντες δ' οί Καρχηδόνιοι μετά χαρᾶς καί σπουδῆς ἀνήγοντο ναυσίν έκατὸν καὶ τριάκοντα, καταφρονούντες της άπειρίας των 'Ρωμαίων, και πάντες έπλεον αντίπρωρροι τοῖς πολεμίοις, οὐδὲ τάξεως καταξιώσαντες του κίνδυνου, άλλ' ώς έπλ λείαν τινά 5 4 πρόδηλου. ήγεῖτο δ' 'Αννίβας αὐτῶν — οὖτος δ' ην δ τὰς δυνάμεις ἐκκλέψας νυκτὸς ἐκ τῆς τῶν Ακραγαντίνων πόλεως — έχων έπτήρη την γενο-5 μένην Πύρρου τοῦ βασιλέως. ᾶμα δὲ τῷ πλησιάζειν συνθεωρούντες άνανενευκότας τοὺς κόρακας ἐν 10 ταίς έκάστων πρώρραις, έπὶ ποσὸν μὲν ἡπόρουν οί Καρχηδόνιοι, ξενιζόμενοι ταῖς τῶν ὀργάνων κατασχευαίς οὐ μὴν άλλὰ τελέως κατεγνωκότες τῶν έναντίων ένέβαλον οί πρώτοι πλέοντες τετολμηκό-6 τως. τῶν δὲ συμπλεκομένων σκαφῶν ἀεὶ δεδεμε- 15 νων τοῖς ὀργάνοις, καὶ τῶν ἀνδρῶν εὐθὺς ἐπιποοευομένων δι' αὐτοῦ τοῦ κόρακος καl συμπλεκομένων έπὶ τοῖς καταστρώμασιν, οί μὲν έφονεύοντο τῶν Καρχηδονίων, οί δὲ παρεδίδοσαν έαυτοὺς έκπληττόμενοι τὸ γινόμενον παραπλήσιον γὰρ πεζο- 20 7 μαχίας συνέβαινε τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι. διὸ καὶ τριάκοντα μὲν τὰς πρώτας συμβαλούσας ναῦς αὐτάνδρους ἀπέβαλον, σὺν αἶς ἐγένετ' αἰχμάλωτον καὶ τὸ τοῦ στρατηγοῦ πλοῖον 'Αννίβας δ' ἀνελπίστως καὶ παραβόλως αὐτὸς ἐν τῆ σκάφη διέφυγε: 25 8 τὸ δὲ λοιπὸν πληθος τῶν Καργηδονίων ἐποιεῖτο 29. μέν τον ἐπίπλουν ώς εἰς ἐμβολήν, ἐν δὲ τῷ συνεγγίζειν θεωρούντες τὸ συμβεβηκὸς περί τὰς προπλεούσας ναῦς, έξέκλινον καὶ διένευον τὰς τῶν 9 δογάνων έπιβολάς. πιστεύοντες δε τῷ ταχυναυτείν, 30 οί μεν έκ πλαγίων, οί δε κατά πούμναν έκπεριπλέοντες ἀσφαλῶς ἤλπιζον ποιήσασθαι τὰς ἐμβολάς.
πάντη δὲ καὶ πάντως ἀντιπεριισταμένων καὶ συν- 10
διανευόντων τῶν ὀργάνων οὕτως ὥστε κατ' ἀνάγκην τοὺς ἐγγίσαντας συνδεδέσθαι, τέλος ἐγκλίναντες ἔφυγον οἱ Καρχηδόνιοι, καταπλαγέντες τὴν
καινοτομίαν τοῦ συμβαίνοντος, πεντήκοντα ναῦς
ἀποβαλόντες.

Οί δε 'Ρωμαΐοι παραδόξως αντιπεποιημένοι της 24 29. κατά θάλατταν έλπίδος, διπλασίως έπερρώσθησαν 10 ταϊς δομαϊς πρὸς τὸν πόλεμον. τότε μὲν οὖν προσ-2 σγόντες τῆ Σικελία τήν τ' Αίγεσταίων έλυσαν πολιοοκίαν, έσχάτως αὐτῶν ήδη διακειμένων, κατά τε την έκ της Αίγέστης άναχώρησιν Μάκελλαν πόλιν κατά κράτος είλου. μετά δὲ τὴν ναυμαχίαν 3 15 'Αμίλκας ὁ τῶν Καργηδονίων στρατηγὸς ὁ τεταγμένος έπὶ τῶν πεζικῶν δυνάμεων, διατρίβων περὶ Πάνορμον, γνούς έν τοις 'Ρωμαϊκοίς στρατοπέδοις στασιάζοντας τούς συμμάχους πρός τούς 'Ρωμαίους περί τῶν ἐν ταῖς μάχαις πρωτείων, καὶ πυνθανό-4 20 μενος στρατοπεδεύειν αὐτοὺς καθ' έαυτοὺς τοὺς συμμάχους μεταξύ τοῦ Παρώπου καὶ τῶν Θερμῶν των Ίμεραίων, έπιπεσων αὐτοῖς αἰφνιδίως ἀναστρατοπεδεύουσι μετά πάσης τῆς δυνάμεως σχεδὸν είς τετρακισχιλίους ἀπέκτεινε. μετά δὲ ταύτην τὴν 5 25 πράξιν ὁ μὲν 'Αννίβας ἔχων τὰς διασωθείσας ναῦς ἀπέπλευσεν είς την Καρχηδόνα, μετ' οὐ πολύ δ' έκείθεν είς Σαρδόνα διῆρε, προσλαβών ναῦς καί τινας των ένδόξων τοιηράρχων. χρόνοις δ' οὐ 6 πολλοίς κατόπιν έν τῆ Σαρδόνι συγκλεισθείς ύπὸ 30 Ρωμαίων εν τινι λιμένι και πολλάς ἀποβαλών των νεῶν, παραυτίκα συλληφθείς ὑπὸ τῶν διασωθέντων POLYB. HIST. I.

- 7 Καρχηδονίων ἀνεσταυρώθη. 'Ρωμαΐοι γὰρ ἄμα τῆς θαλάττης ήψαντο καὶ τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων εὐθέως ἀντείχοντο.
- 8 Τὰ δ' ἐν τῆ Σικελία στοατόπεδα τῶν Ῥωμαίων 30, κατὰ μὲν τὸν έξῆς ἐνιαυτὸν οὐδὲν ἄξιον ἔπραξαν 5 9 λόγου, τότε δὲ προσδεξάμενοι τοὺς ἐπικαθεσταμένους ἄρχοντας Αὐλον ᾿Ατίλιον καὶ Γάιον Σουλπίκιον ὥρμησαν ἐπὶ τὸν Πάνορμον διὰ τὸ τὰς τῶν
- 10 Καρχηδονίων δυνάμεις έκεῖ παραχειμάζειν. οἱ δὲ στρατηγοὶ συνεγγίσαντες τῆ πόλει μετὰ πάσης τῆς 10 δυνάμεως παρετάξαντο. τῶν δὲ πολεμίων οὐκ ἀντεξίόντων, πάλιν ἐντεῦθεν ἐποιήσαντο τὴν ὁρμὴν ἐπὶ
- 11 πόλιν Ίππάναν, καὶ ταύτην μὲν έξ ἐφόδου κατὰ
- 30. πράτος ἔλαβου, εἶλου δὲ καὶ τὸ Μυττίστρατου, πολλοὺς χρόνους ὑπομεμευηκὸς τὴυ πολιορκίαυ διὰ τὴυ 15
  - 12 όχυρότητα τοῦ τόπου. την δὲ Καμαριναίων πόλιν, μικοῷ πρότερον ἀπ' αὐτῶν ἀποστᾶσαν, τότε προσενέγκαντες ἔργα καὶ καταβαλόντες τὰ τείχη κατέσχον ὁμοίως δὲ καὶ την Ένναν καὶ ἕτερα πλείω
  - 13 πολισμάτια τῶν Καρχηδονίων. ἀπὸ δὲ τούτων γε- 20 νόμενοι Λιπαραίους ἐπεχείρησαν πολιορκεῖν.
- 25 Τῷ δ' έξῆς ἐνιαυτῷ Γάιος ᾿Ατίλιος ὁ στρατηγὸς τῶν Ἡωμαίων πρὸς Τυνδαρίδα καθορμισθείς, καὶ συνθεασάμενος ἀτάκτως παραπλέοντα τὸν τῶν Καρχη-δονίων στόλον, παραγγείλας τοῖς ἰδίοις πληρώμα- 25 σιν ἔπεσθαι τοῖς ἡγουμένοις, αὐτὸς ιρμησε πρὸ τῶν 2 ἄλλων, ἔχων δέκα ναῦς ὁμοπλοούσας. οἱ δὲ Καρχη-δόνιοι, συνιδόντες τῶν ὑπεναντίων τοὺς μὲν ἀκμὴν ἐμβαίνοντας, ἡτοὺς δ' ἀναγομένους, τοὺς δὲ πρώτους πολὺ προειληφότας τῶν ἄλλων, ἐπιστρέψαντες 30 3 αὐτοῖς ἀπήντων. καὶ κυκλώσαντες τὰς μὲν ἄλλας

διέφθειραν, την δὲ τοῦ στρατηγοῦ ναῦν παρ' όλίγον αὕτανδρον ἔλαβον. οὐ μὴν ἀλλ' αὕτη μὲν (εὖ) ταῖς
ὑπηρεσίαις ἔξηρτυμένη καὶ ταχυναυτοῦσα διέφυγε
παραδόξως τὸν κίνδυνον, αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν Ῥωμαίων 4
5 ἔπιπλέουσαι κατὰ βραχὰ συνηθροίζοντο. γενόμεναι
δ' ἐν μετώπω συνέβαλον τοῖς πολεμίοις, καὶ δέκα
μὲν αὐτάνδρους ναῦς ἔλαβον, ὀκτὰ δὲ κατέδυσαν.
αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν Καρχηδονίων ἀπεχώρησαν εἰς τὰς
Λιπαραίας καλουμένας νήσους.

Έκ δὲ ταύτης τῆς ναυμαχίας ἀμφότεροι νομίζοντες δ έφαμιλλον πεποιήσθαι τον κίνδυνον, ώρμησαν όλο-81. σχερέστερον έπὶ τὸ συνίστασθαι ναυτικάς δυνάμεις καὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἀντέχεσθαι πραγμάτων. αί 6 δὲ πεζικαὶ δυνάμεις έν τοῖς κατὰ ταῦτα καιροῖς οὐδὲν 15 ἔπραξαν ἄξιον μνήμης, άλλὰ περί μικράς καὶ τὰς τυγούσας πράξεις κατέτριψαν τούς χρόνους. διὸ παρα-7 σκευασάμενοι, καθάπεο είπου, είς την έπιφερομένην θερείαν ανήγθησαν Ρωμαΐοι μέν τριάκοντα και τριακοσίαις μακραίς ναυσί καταφράκτοις, καί κατέσχον 31. είς Μεσσήνην. όθεν ἀναχθέντες ἔπλεον δεξιὰν ἔχον-8 τες την Σικελίαν, κάμψαντες δε τον Πάχυνον ύπερηραν είς "Εχνομον διὰ τὸ καὶ τὸ πεζὸν στράτευμα περί τούτους αὐτοὺς εἶναι τοὺς τόπους. Καργη-9 δόνιοι δὲ πεντήχοντα καὶ τριακοσίαις ναυσί κατα-25 φράκτοις ἀναπλεύσαντες Λιλυβαίω προσέσχου, έντεῦθεν δὲ πρὸς Ἡράκλειαν τὴν Μινώαν καθωρμίσθησαν. ήν δε των μεν Ρωμαίων πρόθεσις είς 26 την Λιβύην πλεῖν καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπαν, ΐνα τοῖς Καρχηδονίοις μὴ περί Σικελίας, ἀλλὰ περί 30 σφων αὐτων καὶ τῆς ίδίας γώρας δ κίνδυνος γίνηται. τοῖς δὲ Καργηδονίοις τὰναντία τούτων ἐδόκει 2

συνιδόντες γαρ ώς εὐέφοδός έστιν ή Λιβύη καὶ πᾶς δ κατά την χώραν λαός εὐχείρωτος τοῖς ἄπαξ εἰς αὐτὴν ἐμβαλοῦσιν, οὐχ οἶοί τ' ἦσαν ἐπιτρέπειν, 3 άλλα διακινδυνεύειν και ναυμαχείν έσπευδον. όντων δὲ τῶν μὲν πρὸς τὸ κωλύειν, τῶν δὲ πρὸς τὸ 5 βιάζεσθαι, προφανής ήν δ μέλλων άγων έκ της έκα-4 τέρων συνίστασθαι φιλοτιμίας. οί μεν οδυ 'Ρωμαΐοι πρός άμφότερα την παρασκευην άρμόζουσαν έποιοῦντο, πρός τε τὴν κατὰ θάλατταν χρείαν καὶ πρὸς 5 τὴν ἀπόβασιν τὴν εἰς τὴν πολεμίαν. διόπερ ἐπιλέ- 10 ξαντες έκ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων τὰς ἀρίστας χεῖρας διείλου την πάσαν δύναμιν, ην ήμελλον άνα-6 λαμβάνειν, είς τέτταρα μέρη. τὸ δὲ μέρος εκαστον διττάς είχε ποοσηγορίας πρώτον μέν γάρ έκαλεῖτο στρατόπεδον και πρώτος στόλος, και τὰ λοιπὰ κατὰ 15 λόγον. τὸ δὲ τέταρτον καὶ τρίτην ἐπωνυμίαν ἔτι 32. προσειλήφει τριάριοι γαρ ωνομάζοντο κατά την έν 7 τοῖς πεζοῖς στρατοπέδοις συνήθειαν. καὶ τὸ μὲν σύμπαν ήν στράτευμα τούτων τῆς ναυτικῆς δυνάμεως περί τέτταρας και δέκα μυριάδας, ώς ἂν έκά- 20 στης νεώς λαμβανούσης έρέτας μεν τριακοσίους, έπι-8 βάτας δ' έκατὸν εἴκοσιν. οί δὲ Καργηδόνιοι τὸ μὲν πλείον καὶ τὸ πᾶν ἡρμόζοντο πρὸς τὸν κατὰ θάλατ-32.ταν κίνδυνον τό γε μην πληθος αὐτῶν ην ὑπὲρ πεντεκαίδεκα μυριάδας κατά τὸν τῶν νεῶν λόγον. 25 9 έφ' οίς ούχ οίον άν τις παρών και θεώμενος ύπὸ την ὄψιν, άλλα καν ακούων καταπλαγείη το τοῦ κινδύνου μέγεθος καὶ τὴν τῶν πολιτευμάτων ἀμφοτέρων μεγαλομερίαν καλ δύναμιν, στογαζόμενος έχ τε τοῦ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ τῶν νεῶν πλήθους, 30 10 οί δὲ 'Ρωμαΐοι συλλογιζόμενοι διότι τὸν μὲν πλοῦν

είναι συμβαίνει πελάγιον, τούς δὲ πολεμίους ταγυναυτείν, πανταχόθεν έπειρῶντο ποιεῖσθαι τὴν τάξιν άσφαλή και δυσπρόσοδον. τὰς μὲν οὖν έξήρεις δύ 11 ούσας, έφ' ὧν ἔπλεον οί στρατηγοί Μάρκος 'Ατίλιος 5 καλ Λεύκιος Μάλιος, πρώτας έν μετώπω παραλλήλους ξταξαν. τούτων δ' έκατέρα συνεχεῖς κατὰ μίαν ναῦν 12 έπιτάττοντες τῆ μέν τὸν πρῶτον, τῆ δὲ τὸν δεύτεοου στόλου ἐπέστησαυ, ἀεὶ καθ' ἐκάστηυ υαῦυ έκατέρου τοῦ στόλου μεζζον τὸ μεταξύ ποιοῦντες διά-10 στημα. ταῖς δὲ πρώρραις ἔξω νεύοντα τὰ σκάφη την επίστασιν επ' άλληλοις είχεν. επειδή δε τον 13 πρώτον και δεύτερον στόλον άπλώς είς έμβολον έταξαν, ἐπέβαλον τούτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπω τὸ τρίτον στρατόπεδον. ὧν ἐπιστάντων ἀπετελέσθη 15 τρίγωνον τὸ πᾶν είδος τῆς τάξεως. ἐπὶ δὲ τούτοις 14 έπέστησαν τὰς ίππηγούς, δύματα δόντες έξ αὐτῶν ταῖς τοῦ τρίτου στόλου ναυσί. ταύταις δὲ κατόπιν 15 έπέβαλον τὸν τέταρτον στόλον, τοὺς τριαρίους κληθέντας, έπι μίαν παρεκτείναντες ναῦν, ὡς ὑπερτεί-20 νειν έξ έκατέρου τοῦ μέρους τοὺς πρὸ έαυτῶν. καὶ 16 συναρμοσθέντων πάντων κατά τὸν εἰρημένον τρό-33. που, τὸ μὲν ὅλον ἀπετελέσθη σχῆμα τῆς τάξεως ξμβολον, οδ τὸ μὲν ἐπὶ τὴν κορυφὴν μέρος ἦν κοῖλου, τὸ δὲ πρὸς τῆ βάσει στερεόν, τὸ δὲ σύμπαν 25 ένεργον και πρακτικόν, άμα δε και δυσδιάλυτον. οί δὲ τῶν Καρχηδονίων στρατηγοί κατά τὸν αὐτὸν 27 καιρον παρακαλέσαντες τὰ πλήθη διὰ βραγέων, καὶ συνυποδείξαντες αὐτοῖς ὅτι νικήσαντες μὲν τῆ ναυμαγία περί Σικελίας ποιήσουται του πόλεμου, ήτ-38. τηθέντες δὲ περί τῆς σφετέρας πατρίδος χινδυνεύσουσι καὶ τῶν ἀναγκαίων, οὕτως αὐτοῖς παρήγγει-

2 λαν έμβαίνειν είς τὰς ναῦς. προθύμως δὲ πάντων ποιούντων τὸ παραγγελλόμενον διὰ τὸ προορᾶσθαι τὸ μέλλον έκ τῶν εἰρημένων, εὐθαρσῶς ἀνήγοντο 3 και καταπλημτικώς. Θεωρούντες δε την των πολεμίων τάξιν οί στρατηγοί, καὶ πρὸς ταύτην άρμοζόμε- 5 υοι, τὰ μὲν τρία μέρη τῆς αὐτῶν δυνάμεως ἐπὶ μίαν έταττου ναῦν, πρὸς τὸ πέλαγος ἀνατείναντες τὸ δεξιὸν κέρας, ώς κυκλώσοντες τοὺς ὑπεναντίους, πάσας Ιστάντες άντιπρώρρους τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις. 4 τὸ δὲ τέταρτον εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν, 10 5 έν έπικαμπίω νεῦον πρὸς τὴν γῆν. ἡγοῦντο δὲ τῶν Καρχηδονίων, τοῦ μεν δεξιοῦ κέρως, έχων επίπλους καὶ πεντήρεις τὰς μάλιστα ταχυναυτούσας πρὸς τὴν ύπερκέρασιν, "Αννων ό περί τον 'Ακράγαντα λειφθείς 6 τῆ παρατάξει τῶν δ' εὐωνύμων εἶχε τὴν ἐπιμέλειαν 15 'Αμίλκας δ περί την Τυνδαρίδα ναυμαχήσας: δς τότε κατά μέσην την τάξιν ποιούμενος τον κίνδυνον έχρη-7 σατό τινι στρατηγήματι κατὰ τὸν ἀγῶνα τοιῷδε. τῶν γαο 'Ρωμαίων συνθεασαμένων έπλ λεπτον έπτεταμένους τοὺς Καρχηδονίους, καὶ ποιησαμένων τὴν δρ- 20 μην έπὶ μέσους, την μεν άρχην δ κίνδυνος έλαβε 8 τοιαύτην. ταχύ δὲ τῶν περὶ τὰ μέσα Καργηδονίων έκ παραγγέλματος κλινάντων πρός φυγήν χάριν τοῦ διασπάσαι την των 'Ρωμαίων τάξιν, ούτοι μέν ύπεχώρουν μετά σπουδής, οί δε Ρωμαΐοι κατόπιν ήκο- 25 9 λούθουν έκθύμως. δ μέν οὖν πρῶτος καὶ δεύτερος στόλος ἐπέκειτο τοῖς φεύγουσι, τὸ δὲ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον στρατόπεδον απεσπάτο, των μεν δυμουλκούντων τὰς ίππηγοὺς ναῦς, τῶν δὲ τριαρίων συμ-34. 10 μενόντων καὶ συνεφεδρευόντων τούτοις. ἐπεὶ δὲ 30 τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον στόλον ίκανὸν τῶν ἄλλων

έδόκουν ἀπεσπακέναι τόπον οί Καρχηδόνιοι, συνθήματος άρθέντος έκ τῆς 'Αμίλκου νεως μετεβάλοντο πάντες αμα καὶ συνέβαλον τοῖς ἐπικειμένοις. ἀγῶ-11 34.νος δε συστάντος καρτερού, τῷ μεν ταχυναυτείν έκ-5 περιπλέουτες και ραδίως μεν προσιόντες, όξέως δ' άποχωροῦντες, πολύ περιήσαν οί Καρχηδόνιοι, τῷ 12 δὲ βιαιομαγεῖν κατὰ τὰς συμπλοκὰς καὶ συνδεῖν τοῖς κόραξι τους απαξ έγγίσαντας, αμα δε και τῷ συναγωνιζομένων αμφοτέρων των στρατηγών έν όψει 10 των ήγουμένων ποιείσθαι τον κίνδυνον, οὐχ ήττον έπικυδεστέρας είχον οί 'Ρωμαΐοι των Καρχηδονίων τὰς ἐλπίδας. ἡ μὲν οὖν κατὰ τούτους μάχη τοιαύ-13 την είχε διάθεσιν. κατά δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν τὸ 28 μεν δεξιον πέρας έχων "Αννων, το μείναν έν απο-15 στάσει κατά την πρώτην συμβολήν, τό τε πέλαγος ύπεράρας ένέβαλε ταϊς των τριαρίων ναυσί και πολλην απορίαν παρείχε και δυσχοηστίαν αὐτοῖς. οί 2 δὲ παρὰ τὴν γῆν τεταγμένοι τῶν Καρχηδονίων, παραγεγονότες είς μέτωπον έκ τῆς προϋπαρχούσης 20 τάξεως, και ποιήσαντες άντιπρώρρους τὰς ναῦς, ἐνέβαλον τοξς φυμουλκοῦσι τὰς Ιππηγούς οί δ' ἀφέμενοι τὰ φύματα συνεπλέχοντο καὶ διηγωνίζοντο τοῖς πολεμίοις. ἦν δὲ τρία μέρη τῆς ὅλης συμπλο-3 κής καὶ τρεῖς ναυμαχίαι συνέστησαν πολύ κεχωρι-25 σμέναι τοῖς τόποις ἀλλήλων τῷ δ' έκατέρων πάρ-4 ισα τὰ μέρη γενέσθαι κατὰ τὸν έξ ἀρχῆς χειρισμὸν έφάμιλλον είναι συνέβαινε και τὸν κίνδυνον. οὐ 5 μην άλλά τὸ κατά λόγον ἐν ἐκάστοις ἐπετελεῖτο περί την μάχην, ὅπερ είκὸς ὅταν ή παραπλήσια 30 πάντα τὰ τῶν ἀγωνιζομένων. οί γὰο ποῶτοι (κιν-6 δυνεύσαντες πρώτοι) καὶ διεκρίθησαν τέλος γὰρ έκ-

βιασθέντες οί περί τὸν 'Αμίλκαν είς φυγήν ώρμη-7 σαν. δ μεν οδυ Λεύκιος ανεδείτο τας αίγμαλώτους ναῦς δ δὲ Μάρχος, συνορῶν τὸν περὶ τοὺς τριαρίους και τὰς ιππηγούς ἀγῶνα, κατὰ σπουδήν ἐβοήθει τούτοις, έχων τοῦ δευτέρου στόλου τὰς ἀκεραίους 5 8 ναῦς. συνάψαντος δὲ καὶ προσμίξαντος αὐτοῦ τοῖς 35. περί τὸν "Αννωνα, ταχέως ἀναθαρρήσαντες οί τριάοιοι, καίπεο ήδη κακῶς ἀπαλλάττοντες, πάλιν ἐπερ-35. 9ρώσθησαν προς τον κίνδυνον. οί δὲ Καργηδόνιοι, τῶν μὲν κατὰ πρόσωπον αὐτοῖς προσμαγομένων, 10 τῶν δὲ κατὰ νώτου προσπιπτόντων, δυσχρηστούμενοι, καὶ παραδόξως ὑπὸ τῶν βοηθησάντων κυκλούμενοι, κλίναντες πελαγίαν έποιοῦντο την ύπο-10 χώρησιν. κατά δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν ὅ τε Λεύκιος, έπαναπλέων ήδη καὶ θεωρών συγκεκλεισμένον προς 15 τῆ γῆ τὸν τρίτον στόλον ὑπὸ τοῦ τῶν Καρχηδονίων εὐωνύμου πέρατος, ὅ τε Μάρπος, ἐν ἀσφαλεῖ καταλιπών τὰς ίππηγούς καὶ τούς τριαρίους, ώρμη-11 σαν αμφότεροι βοηθείν τοίς κινδυνεύουσι. παραπλήσιον γὰο ἦν ἤδη τὸ γινόμενον πολιορχία καὶ 20 πάντες αν απολώλεισαν οδτοί γε προφανώς, εί μή δεδιότες τοὺς κόρακας οί Καρχηδόνιοι περιφράξαντες μέν άὐτοὺς πρὸς τῆ γῆ συνείχον, πρὸς δὲ τὰς έμβολάς διά την συμπλοχην εύλαβῶς ἔχοντες οὐ προσ-12 ήεσαν. ταχέως δ' έπιγενόμενοι καὶ κυκλώσαντες οί 25 στρατηγοί τους Καργηδονίους αὐτάνδρους μεν ελαβου πευτήχουτα ναῦς τῶυ πολεμίων, ὀλίγαι δέ τι-13 νες παρά την γην έξελίξασαι διέφυγον. δ μέν οδν κατὰ μέρος κίνδυνος τοιαύτην ἔσχε τὴν διάθεσιν, τὸ δὲ τέλος τῆς συμπάσης ναυμαχίας ἐγένετο κατὰ 30 14 τούς 'Ρωμαίους. διεφθάρη δε τούτων μεν είχοσι

καὶ τέτταρα σκάφη, τῶν δὲ Καρχηδονίων ὑπὲρ τριάκοντα. ναῦς δὲ τῶν μὲν Ῥωμαίων αὕτανδρος οὐδεμία τοῖς πολεμίοις ἐγένεθ' ὑποχείριος, τῶν δὲ Καρχηδονίων έξήκοντα καὶ τέτταρες.

Μετά δὲ ταῦτα πάλιν οί 'Ρωμαῖοι προσεπισιτι-29 σάμενοι καὶ τὰς αίχμαλώτους ναῦς καταρτίσαντες, έτι δὲ τὴν ἁρμόζουσαν τοῖς προτερήμασιν ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι των πληρωμάτων, ανήγοντο ποιούμενοι τὸν πλοῦν ὡς ἐπὶ τὴν Λιβύην. προσσχόντες 2 10 δὲ ταῖς πρώταις πλεούσαις ναυσίν ὑπὸ τὴν ἄκραν την Εομαίαν επονομαζομένην, ή πρό παντός τοῦ περί την Καρχηδόνα κόλπου κειμένη προτείνει πελάγιος ώς πρός την Σικελίαν, καὶ προσδεξάμενοι τὰς ἐπιπλεούσας ἐνταῦθα ναῦς, καὶ πάντα συν-36. 15 άθροίσαντες τὸν στόλον, ἔπλεον παρὰ τὴν χώραν, έως έπὶ τὴν 'Ασπίδα καλουμένην πόλιν ἀφίκοντο. 36. ποιησάμενοι δε την απόβασιν ένταῦθα και νεωλκή-3 σαντες, έτι δὲ τάφοφ καὶ χάρακι περιλαβόντες τὰς ναῦς, ἐγίνοντο πρὸς τὸ πολιορκεῖν αὐτήν, οὐ βου-20 λομένων έκουσίως σφίσι προσχωρήσαι τῶν κατεχόντων την πόλιν. οί δὲ διαφυγόντες ἐκ τοῦ κατὰ 4 την ναυμαχίαν κινδύνου των Καρχηδονίων καταπλεύσαντες, και πεπεισμένοι τούς ύπεναντίους έκ τοῦ γεγονότος προτερήματος έπαρθέντας εὐθέως 25 ποιήσεσθαι του έπίπλουν έπ' αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα, παρετήρουν ταῖς πεζικαῖς καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσι τούς προκειμένους τῆς πόλεως τόπους. ἐπι- 5 γνόντες δὲ τοὺς 'Ρωμαίους ἀσφαλῶς ἀποβεβηπότας καὶ πολιορκοῦντας τὴν ᾿Ασπίδα, τοῦ μὲν παραφυ-30 λάττειν τὸν ἐπίπλουν ἀπέγνωσαν, συνήθροιζον δέ τας δυνάμεις και περί φυλακήν έγίνοντο της

6 πόλεως και της χώρας. οι δε Ρωμαΐοι κυριεύσαντες τῆς 'Ασπίδος και φυλακήν ἀπολιπόντες τῆς πόλεως και χώρας, έτι δε πρεσβευτάς είς την 'Ρώμην πέμψαντες τούς απαγγελούντας μέν περί των γεγονότων, έρησομένους δὲ περί τῶν μελλόντων, τί δεῖ 5 ποιείν και πως χοήσθαι τοίς πράγμασι, μετά δέ ταῦτα πάση τῆ δυνάμει κατὰ σπουδὴν ἀναζεύξαντες, 7 ωρμησαν έπλ τὸ πορθείν την χώραν. οὐδενὸς δ' έμποδων Ισταμένου, πολλάς μεν οίχήσεις περιττώς κατεσκευασμένας διέφθειραν, πολύ δὲ πλῆθος τῆς 10 τετραπόδου λείας περιεβάλουτο. σώματα δε πλείω 8των δισμυρίων έπὶ τὰς ναῦς ἀνήγαγον. ἐν δὲ τούτφ τῷ καιρῷ παρῆσαν ἐκ τῆς Ῥώμης οί διασαφούντες ότι δεί τὸν μεν ένα των στρατηγών μένειν έχοντα δυνάμεις τὰς ἀρχούσας, τὸν δ' ἔτερον ἀπο- 15 9 πομίζειν είς την 'Ρώμην τον στόλον. δ μεν οὖν Μάρχος ἔμενεν, ὑπολειπόμενος ναῦς τετταράκοντα και πεζούς μυρίους και πεντακισχιλίους, ίππεις δέ 10 πεντακοσίους · δ δε Λεύκιος αναλαβών τα πληρώματα καὶ τὸ τῶν αίχμαλώτων πληθος, καὶ κομι- 20 σθείς παρά την Σικελίαν άσφαλῶς, ήκεν είς την 'Ρώμην.

30 Οι δὲ Καρχηδόνιοι θεωροῦντες τὴν τῶν πολε-37.
37. μίων παρασκευὴν χρονιωτέραν οὖσαν, πρῶτον μὲν
στρατηγοὺς έαυτῶν εἴλοντο δύο, τόν τ' "Αννωνος 25
'Ασδρούβαν καὶ Βώσταρον, μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὸν
'Αμίλκαν ἔπεμπον εἰς τὴν Ἡράκλειαν, καλοῦντες
2 κατὰ τάχος αὐτόν. ὁ δ' ἀναλαβὼν ἱππεῖς πεντακοσίους καὶ πεζοὺς πεντακισχιλίους παρῆν εἰς τὴν
Καρχηδόνα καὶ κατασταθεὶς στρατηγὸς τρίτος, 30
ἐβουλεύετο μετὰ τῶν περὶ τὸν 'Ασδρούβαν πῶς δεὶ

χοήσθαι τοῖς παροῦσιν. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς βοηθεῖν 3 τῆ χώρα καὶ μὴ περιοράν αὐτὴν ἀδεῶς πορθουμένην. δ δε Μάρκος μετά τινας ημέρας έπεπορεύετο, 4 τὰ μὲν ἀτείχιστα τῶν ἐουμάτων έξ ἐφόδου διαο-5 πάζων, τὰ δὲ τετειχισμένα πολιοφιών. ἀφικόμενος 5 δὲ πρὸς πόλιν 'Αδὺν ἀξιόχρεω, περιστρατοπεδεύσας ταύτην συνίστατο μετά σπουδής έργα καλ πολιορκίαν. οί δε Καρχηδόνιοι τη τε πόλει σπουδάζον-6 τες βοηθήσαι καὶ τῶν ὑπαίθρων ἀντιποιεῖσθαι κρί-10 νοντες έξηγον την δύναμιν. καλ καταλαβόμενοι 7 λόφον ύπερδέξιον μεν των πολεμίων, άφυη δε ταίς έαυτων δυνάμεσιν, έν τούτω κατεστρατοπέδευσαν. λοιπον έχοντες μεν τας πλείστας έλπίδας έν τοῖς 8 ίππεῦσι καὶ τοῖς θηρίοις, ἀφέμενοι δὲ τῶν ἐπιπέ-15 δων χωρίων και συγκλείσαντες σφάς αὐτοὺς είς τόπους έρυμνούς και δυσβάτους, εμελλον διδάξειν τούς πολεμίους δ δέον ην πράττειν κατ' αὐτῶν. δ δή και συνέβη γενέσθαι. συννοήσαντες γάο οί των 9 'Ρωμαίων ήγεμόνες έμπείρως δτι τὸ πρακτικώτατον 20 καὶ φοβερώτατον τῆς τῶν ὑπεναντίων δυνάμεως ήγρείωται διά τους τόπους, ούκ άνέμειναν έως έκείνοι καταβάντες είς τὰ πεδία παρετάξαντο, χρώμενοι 10 δὲ τοῖς ίδίοις καιροῖς ἄμα τῷ φωτὶ προσέβαινον έξ έκατέρου τοῦ μέρους πρὸς τὸν λόφον. οί μὲν οὖν 11 25 ίππεῖς καὶ τὰ θηρία τοῖς Καρχηδονίοις ἦν ἄχρηστα τελέως οί δε μισθοφόροι πάνυ γενναίως και προθύμως εκβοηθήσαντες το μέν πρώτον στρατόπεδον ηνάγκασαν έκκλιναι και φυγείν έπει δε προπεσόν-12 38.τες και κυκλωθέντες ύπο των έκ θατέρου μέρους 30 προσβαινόντων έτράπησαν, μετὰ ταῦτα πάντες εὐθὺς ἐκ τῆς στρατοπεδείας ἐξέπεσον. τὰ μὲν οὖν 13 38.

θηρία μετά τῶν ίππέων, ἐπεὶ τάχιστα τῶν ὁμαλῶν ήψατο, μετ' ἀσφαλείας έποιοῦντο την ἀποχώρησιν. 14 οί δε 'Ρωμαΐοι τούς πεζούς βραχύν επιδιώξαντες τόπου καὶ τὸυ χάρακα διαρπάσαυτες, μετὰ δὲ ταῦτα πᾶσαν ἐπιπορευόμενοι τὴν χώραν καὶ τὰς πόλεις 5 15 άδεως επόρθουν. γενόμενοι δὲ τῆς προσαγορευομένης πόλεως Τύνητος έγκρατεῖς, εὐφυοῦς ὑπαργούσης προς τὰς προκειμένας ἐπιβολάς, ἔτι δὲ κειμένης εύχαίρως κατά τε τῆς πόλεως καὶ τῆς σύνεγγυς ταύτη χώρας, κατεστρατοπέδευσαν είς αὐτήν. 10 Οί δὲ Καρχηδόνιοι μικοῷ μὲν πρότερον κατὰ θάλατταν, τότε δὲ κατὰ γῆν ἐπταικότες, οὐ διὰ τὴν τῶν πολλῶν ἀνανδρίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν ἡγουμένων άβουλίαν κατά πάντα τρόπον ένεπεπτώκεισαν 2 είς δυσχερή διάθεσιν. αμα γάρ τοῖς προειρημένοις 15 καί τὸ τῶν Νομάδων ἔθνος συνεπιτιθέμενον αὐτοῖς ούκ έλάττω, πλείω δὲ τῶν Ῥωμαίων εἰογάζετο κακὰ 3 την χώραν. έξ ων διὰ τὸν φόβον συμφευγόντων είς την πόλιν των ἀπὸ τῆς χώρας δυσθυμία καὶ λιμός ήν όλοσχερής, τὰ μέν διὰ τὸ πλήθος, τὰ δὲ 20 4 διὰ τὴν προσδοκίαν τῆς πολιορκίας. ὁ δὲ Μάρκος όρων τούς Καρχηδονίους και κατά γην και κατά θάλατταν έσφαλμένους, και νομίζων όσον ούπω κρατήσειν της πόλεως, άγωνιων δὲ μη συμβή τὸν έπιπαραγινόμενον στρατηγον έκ τῆς 'Ρώμης φθά- 25 σαντα την έπιγραφην των πραγμάτων λαβείν, πρου-5 καλείτο τούς Καρχηδονίους είς διαλύσεις. οί δ' άσμένως απούσαντες έξέπεμψαν αύτων τούς πρώτους ανδρας οι και συμμίξαντες αὐτῷ τοσοῦτον απέσχου τοῦ φέπειν ταῖς γνώμαις έπὶ τὸ ποιείν τι 30 των λεγομένων ωστ' οὐδ' ἀκούοντες ὑπομένειν ἐδύναντο τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμάτων. ὁ μὲν γὰρ Μάρ- 6 κος, ὡς ἤδη κεκρατηκὼς τῶν ὅλων, ὅ,τι ποτὲ συνεχώρει, πᾶν ϣ϶το δεῖν αὐτοὺς ἐν χάριτι καὶ δωρεᾶ 39. λαμβάνειν οἱ δὲ Καρχηδόνιοι θεωροῦντες ὅτι καὶ 7 5 γενομένοις αὐτοῖς ὑποχειρίοις οὐδὲν ἄν συνεξακολουθήσαι βαρύτερον τῶν τότε προσταγμάτων, οὐ μόνον δυσαρεστήσαντες τοῖς προτεινομένοις ἐπανῆλ-89. θον, ἀλλὰ καὶ προσκόψαντες τῆ βαρύτητι τοῦ Μάρκου. τὸ δὲ συνέδριον τῶν Καρχηδονίων διακοῦσαν 8 10 τὰ προτεινόμενα παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ῥωμαίων, καίπερ σχεδὸν ἀπεγνωκὸς τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, ὅμως οῦτως ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως ῶστε πᾶν ὑπομένειν εῖλετο καὶ παντὸς ἔργου καὶ καιροῦ πεῖραν λαμβάνειν, ἐφ' ῷ μηδὲν ἀγεννὲς μηδ' ἀν- 15 άξιον τῶν πρὸ τοῦ πράξεων ὑπομεῖναι.

Περί δε τούς καιρούς τούτους καταπλεί τις είς 32 την Καργηδόνα ξενολόγος των απεσταλμένων είς την Ελλάδα πρότερον [είς την Καρχηδονίων], άγων στρατιώτας πλείστους, έν οίς και Ξάνθιππόν τινα 20 Λακεδαιμόνιον, ἄνδοα τῆς Λακωνικῆς ἀγωγῆς μετεσχηχότα και τριβήν έν τοῖς πολεμικοῖς ἔγοντα σύμμετρον. δς διακούσας τὸ γεγονὸς ἐλάττωμα καί 2 πῶς καὶ τίνι τρόπω γέγονε, καὶ συνθεωρήσας τάς τε λοιπάς παρασκευάς των Καρχηδονίων καὶ τὸ 25 πλήθος των ίππέων καὶ των έλεφάντων, παραυτίκα συνελογίσατο καλ πρός τούς φίλους ένεφάνισε διότι συμβαίνει τοὺς Καρχηδονίους οὐχ ὑπὸ Ῥωμαίων, αὐτοὺς δ' ὑφ' αὑτῶν ἡττᾶσθαι διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἡγουμένων. ταχὸ δὲ διὰ τὴν περίστασιν τῶν 3 30 τοῦ Ξανθίππου λόγων διαδοθέντων είς τὰ πλήθη καί τούς στρατηγούς, έγνωσαν οί προεστώτες άνα-

4 καλεῖσθαι καὶ πεῖραν αὐτοῦ λαμβάνειν. ὁ δὲ παραγενόμενος είς τὰς χεῖρας ἔφερε τοῖς ἄρχουσι τοὺς άπολογισμούς καὶ παρά τί νῦν σφαλείησαν, καὶ διότι πεισθέντες αὐτῷ καὶ χρησάμενοι τοῖς ἐπιπέδοις των τόπων έν τε ταϊς πορείαις και στρατοπε- 5 δείαις και παρατάξεσιν εύχερῶς έαυτοῖς τε τὴν άσφάλειαν δυνήσονται παρασκευάζειν καί τούς ύπ-5 εναντίους νικάν. οι δε στρατηγοί δεξάμενοι τὰ 40. λεγόμενα καλ πεισθέντες αὐτῷ παραχοῆμα τὰς δυ-6 νάμεις ένεχείρισαν. ήν μέν οὖν καί κατά ταύτην 10 την παρά τοῦ Ξανθίππου διαδιδομένην φωνην [6] θρούς καὶ λαλιά τις εύελπις παρά τοῖς πολλοῖς. 7 ώς δ' έξαγαγών πρὸ τῆς πόλεως τὴν δύναμιν έν κόσμω παρενέβαλε καί τι και κινείν των μερών έν τάξει καὶ παραγγέλλειν κατὰ νόμους ήρξατο, τηλι-40. καύτην έποίει διαφοράν παρά την των πρότερον στρατηγών ἀπειρίαν ώστε μετά κραυγής ἐπισημαίνεσθαι τούς πολλούς καὶ σπεύδειν ώς τάχιστα συμβαλείν τοις πολεμίοις, πεπεισμένους μηδέν αν πα-8 θείν δεινόν ήγουμένου Ξανθίππου. τούτων δέ 20 γινομένων οί στρατηγοί συνιδόντες τους όχλους άνατεθαροηκότας παραδόξως ταῖς ψυχαῖς, παρακαλέσαντες αὐτοὺς τὰ πρέποντα τῷ καιρῷ, μετ' ὀλίγας 9 ήμέρας ώρμησαν αναλαβόντες την δύναμιν. αύτη δ' ήν πεζοί μεν είς μυρίους και δισχιλίους, ίππεζς 25 δὲ τετρακισχίλιοι, τὸ δὲ τῶν ἐλεφάντων πληθος έγγιστά που τῶν έκατόν.

33 Ο δε 'Ρωματοι θεωρούντες τούς Καρχηδονίους τάς τε πορείας ποιουμένους διὰ τῶν δμαλῶν τόπων καὶ τὰς στρατοπεδείας τιθέντας ἐν τοῖς ἐπιπέδοις τῶν χωρίων, κατ' αὐτὸ μὲν τοῦτο ξενιζόμενοι δι-

ετρέποντο, τοις γε μην όλοις έσπευδον έγγίσαι τοις πολεμίοις. συνάψαντες δε την μεν πρώτην ημέραν 2 κατεστρατοπέδευσαν ως δέκα σταδίους αποσγόντες τῶν ὑπεναντίων. τῆ δὲ κατὰ πόδας οί μὲν προ-3 5 εστώτες των Καρχηδονίων έβουλεύουτο πως και τί πρακτέου είη κατά τὸ παρόυ οί δὲ πολλοί προ-4 θύμως έχοντες πρός τον κίνδυνον, συστρεφόμενοι κατά μέρη και κατ' όνομα τον Ξάνθιππον άναβοωντες έξάγειν σφας φοντο δείν την ταχίστην. οί δέ 5 10 στρατηγοί τήν τε των όχλων δομήν και προθυμίαν θεωρούντες, άμα δε καί του Εανθίππου διαμαρτυρομένου μή παριέναι τὸν καιρόν, παρήγγειλαν τῶ μεν πλήθει διασκευάζεσθαι, τῷ δὲ Ξανθίππο χοῆσθαι τοῖς πράγμασιν ἐπέτρεψαν ώς ποτ' αὐτῷ δοκεί 41. συμφέρειν. δ δε λαβών την έξουσίαν, τούς μεν 6 έλέφαντας έξαγαγων έφ' ενα προ πάσης της δυνάμεως έν μετώπω κατέστησε, την δε φάλαγγα των Καργηδονίων έν αποστήματι συμμέτρω τούτοις κατόπιν ἐπέστησε. των δὲ μισθοφόρων τοὺς μὲν ἐπὶ 7 20 τὸ δεξιὸν κέρας παρενέβαλε, τοὺς δ' εὐκινητοτάτους όμοῦ τοῖς Ιππεῦσιν έκατέρου τοῦ κέρατος προέστησεν. οί δε 'Ρωμαΐοι συνιδόντες παραταττομένους 8 τούς ύπεναντίους άντεξήεσαν έτοίμως. καταπληττό-9 41. μενοι δε και προορώμενοι την των έλεφάντων έφ-25 οδον, προθέμενοι τοὺς γροσφομάχους πολλὰς ἐπ' άλλήλαις ματόπιν ίστασαν σημαίας, τούς δ' ίππεῖς έμέρισαν έφ' έκατερον τὸ κέρας. την δὲ σύμπασαν 10 τάξιν βραχυτέραν μεν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, τῆς μὲν πρὸς τὰ θηρία μάχης δεόντως 30 ήσαν έστοχασμένοι, τῆς δὲ πρὸς τοὺς Ιππεῖς, πολλαπλασίους όντας των παρ' αὐτοῖς, όλοσχερῶς ἠστό11 χησαν. έπεὶ δ' ἀμφότεροι κατὰ τὰς ἑαυτῶν προαιρέσεις καὶ καθόλου καὶ κατὰ μέρος ἑκάστους ἔθηκαν εἰς τὰς ἀρμοζούσας τάξεις, ἔμενον ἐν κόσμῳ, καραδοκοῦντες τὸν καιρὸν τῆς ἀλλήλων ἐπιθέσεως.

34 αμα δὲ τῷ τὸν Ξάνθιππον τοῖς μὲν ἐπὶ τῶν θη- 5 ρίων παραγγεῖλαι προάγειν καὶ διασπᾶν τὰς τῶν ὑπεναντίων τάξεις, τοῖς δ' ἰππεῦσιν ἐφ' ἐκατέρου τοῦ κέρατος κυκλοῦν καὶ προσβάλλειν τοῖς πολεμί- 2 οις, τότε δὰ καὶ τὸ τῷν Ῥριμα(κν στρατόπεδον κατὰ

2 οις, τότε δη καὶ τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον κατὰ τὰ παρ' αὐτοῖς ἔθη συνεψόφησαν τοῖς ὅπλοις καὶ 10

3 συναλαλάξαντες ώρμησαν έπὶ τοὺς πολεμίους. οί μὲν οὖν Ιππεῖς τῶν 'Ρωμαίων ταχέως ἀφ' έκατέρων τῶν κεράτων ἔφυγον, διὰ τὸ πολλαπλασίους εἶναι τοὺς

4 Καρχηδονίους. τῶν δὲ πεζῶν οἱ ταχθέντες ἐπὶ τοῦ λαιοῦ κέρως, ᾶμα μὲν ἐκκλίνοντες τὴν τῶν θηρίων 15 ἔφοδον, ᾶμα δὲ καταφρονοῦντες τῶν μισθοφόρων, ῶρμησαν ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Καρχηδονίων τρεψάμενοι δὲ τούτους ἐπέκειντο καὶ κατεδίωκον 5 αὐτοὺς ἔως εἰς τὸν χάρακα. τῶν δὲ κατὰ τοὺς

έλέφαντας ταχθέντων οί μὲν ποῶτοι συμπεσόντες 20 ὑπὸ τῆς βίας τῶν ζώων ἐξωθούμενοι καὶ καταπα-

42. τούμενοι σωρηδόν έν χειρών νόμω διεφθείροντο, της γε μην όλης τάξεως το σύστημα δια το βάθος των έφεστώτων εως τινός άδιάσπαστον εμεινεν. 6 έπει δ' οί μεν τας έσχατας έχοντες τάξεις πυπλού- 25

μενοι πανταχόθεν ύπὸ τῶν Ιππέων ἠναγκάζοντο προς τούτους στρεφόμενοι κινδυνεύειν, οι δὲ διὰ μέσων τῶν ἐλεφάντων εἰς τὸ πρόσθεν ἐκβιαζόμενοι καὶ κατὰ νώτου παριστάμενοι τῶν θηρίων εἰς ἀκέραιον καὶ συντεταγμένην ἐμπίπτοντες τὴν τῶν Καρ- 32 τηδονίων φάλαγγα διεφθείροντο, τότε δὴ πανταχό-42.

θεν πονούντες, οί μεν πλείστοι των 'Ρωμαίων συνεπατήθησαν ύπὸ τῆς ὑπερφυοῦς βίας τῶν ζώων, οί δε λοιποί συνηκοντίσθησαν ύπὸ τοῦ πλήθους τῶν ίππέων έν αὐτῷ τῷ τῆς παρατάξεως τόπῳ, τελέως 5 δέ τινες όλίγοι πρός φυγήν ώρμησαν. οὐσῶν δὲ 8 πεδινών των ύποχωρήσεων, και τούτων οι μεν ύπο των θηρίων και των ίππέων απώλλυντο, πεντακόσιοι δ' ίσως οί μετά Μάρχου τοῦ στρατηγοῦ φυγόντες μετ' όλίγον ύποχείριοι γενόμενοι σύν αὐτῷ 10 κείνω πάντες έζωγρήθησαν. των μέν οὖν παρά 9 τοῖς Καργηδονίοις μισθοφόρων ἔπεσον είς ὀκτακοσίους οί κατά τὸ λαιὸν τῶν Ῥωμαίων ταχθέντες, των δε 'Ρωμαίων έσώθησαν μεν είς δισχιλίους οί κατά τὸ δίωγμα τῶν προειρημένων έκτὸς γενόμενοι 15 τοῦ κινδύνου, τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος διεφθάρη πλὴν 10 Μάρκου τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν ᾶμα τούτω φυγόντων. αι μεν οὖν σημαΐαι τῶν 'Ρωμαίων αι σωθεί- 11 σαι διέπεσον είς την 'Ασπίδα παραδόξως' οί δὲ 12 Καρχηδόνιοι τοὺς νεχροὺς σκυλεύσαντες καὶ τὸν 20 στρατηγόν αμα μετά των αίγμαλώτων άγοντες έπανηλθον περιχαρείς τοίς παρούσιν είς την πόλιν.

Έν ῷ καιρῷ πολλά τις ἂν ὀρθῶς ἐπισημαινό-35 μενος εὕροι πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου συντελεσθέντα. καὶ γὰρ τὸ διαπιστεῖν τῆ τύχη, 2 25 καὶ μάλιστα κατὰ τὰς εὐπραγίας, ἐναργέστατον ἐφάνη πᾶσι τότε διὰ τῶν Μάρκου συμπτωμάτων ὁ γὰρ μικρῷ πρότερον οὐ διδοὺς ἔλεον οὐδὲ συγ-3 γνώμην τοῖς πταίουσι παρὰ πόδας αὐτὸς ἤγετο δεη-43. σόμενος τούτων περὶ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας. καὶ 4 30 μὴν τὸ παρ' Εὐριπίδη πάλαι καλῶς εἰρῆσθαι δοκοῦν ὡς ἕν σοφὸν βούλευμα τὰς πολλὰς χεῖρας Ροιyb. Ηίbt. I.

νικά τότε δι' αὐτῶν τῶν ἔργων ἔλαβε τὴν πίστιν. 5 είς γάρ ἄνθρωπος καὶ μία γνώμη τὰ μὲν ἀήττητα πλήθη και πραγματικά δοκούντ' είναι καθείλε, τὸ δὲ προφανώς πεπτωκὸς ἄρδην πολίτευμα καὶ τὰς άπηλγηκυίας ψυχάς των δυνάμεων έπὶ τὸ κρείττον s 6 ήγαγεν. έγω δε τούτων επεμνήσθην γάριν της των 7 έντυγγανόντων τοῖς ὑπομνήμασι διορθώσεως. δυεῖν γὰρ ὄντων τρόπων πᾶσιν ἀνθρώποις τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσεως, τοῦ τε διὰ τῶν ἰδίων συμπτω-43. μάτων καὶ τοῦ διὰ τῶν ἀλλοτρίων, ἐναργέστερον 10 μέν είναι συμβαίνει τὸν διὰ τῶν οἰκείων περιπετειών, άβλαβέστερον δε τον διά των άλλοτρίων. 8 διὸ τὸν μὲν οὐδέποθ' έκουσίως αίρετέον, ἐπεὶ μετά μεγάλων πόνων και κινδύνων ποιεί την διόρθωσιν, τὸν δ' ἀεὶ θηφευτέου, ἐπεὶ χωρὶς βλάβης ἔστι συν- 15 9 ιδείν έν αὐτῷ τὸ βέλτιον. ἐξ ὧν συνιδόντι καλλίστην παιδείαν ήγητέον πρός άληθινόν βίον την έκ της πραγματικης ίστορίας περιγινομένην έμπειρίαν. 10 μόνη γὰο αύτη χωρίς βλάβης ἐπὶ παντὸς καιροῦ καί περιστάσεως κριτάς άληθινούς άποτελεί τοῦ βελ- 20 τίονος. ταῦτα μὲν οὖν ἡμῖν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω. Καρχηδόνιοι δέ, κατά νοῦν ἀπάντων σφίσι κεχωρηκότων, ύπερβολην χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον διά τε τῆς πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστίας καὶ διὰ τῆς μετ' 2 άλλήλων φιλοφορσύνης. Ξάνθιππος δὲ τηλικαύτην 25 έπίδοσιν και φοπήν ποιήσας τοις Καργηδονίων πράγμασι μετ' οὐ πολύν γρόνον ἀπέπλευσε πάλιν, φρο-3 νίμως καὶ συνετώς βουλευσάμενος. αί γὰρ ἐπιφανείς και παράδοξοι πράξεις βαρείς μέν τούς φθόνους, όξείας δε τας διαβολάς γεννωσιν. άς οί μεν » έγχώριοι διά τε τὰς συγγενείας καὶ τὸ τῶν φίλων

44.πλήθος οἶοί τ' ἂν (εἶεν ἐπὶ πολὺν χρόνον) ἀναφέρειν, οἱ δὲ ξένοι ταχέως ὑφ' ἐκατέρων τούτων ἡττῶνται καὶ κινδυνεύουσι. λέγεται δὲ καὶ ἔτερος 4 ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς Ξανθίππου λόγος, δν πειρασόμεθα διασαφεῖν οἰκειότερον λαβόντες τοῦ παρόντος καιρόν.

'Ρωμαΐοι δέ, προσπεσόντων σφίσι παρ' έλπίδα 5 των εν Λιβύη συμβεβημότων, εὐθέως ενίνοντο προς τὸ καταρτίζειν τὸν στόλον καὶ τοὺς ἄνδρας έξαι-10 φείσθαι τούς έν τῆ Λιβύη διασεσωσμένους. οί δὲ 6 Καργηδόνιοι μετά ταῦτα στρατοπεδεύσαντες έπολιόρκουν την 'Ασπίδα, σπουδάζοντες έγκρατεῖς γενέσθαι τῶν ἐκ τῆς μάχης διαφυγόντων. διὰ δὲ 7 την γενναιότητα καλ τόλμαν των ανδρών οὐδαμώς 15 έλεῖν δυνάμενοι τέλος ἀπέστησαν τῆς πολιορχίας. προσπεσόντος δ' αὐτοῖς έξαρτύειν τὸν στόλον τοὺς 8 'Ρωμαίους, και μέλλειν αὐθις έπι την Λιβύην ποι-44. εῖσθαι τὸν πλοῦν, τὰ μὲν ἐπεσκεύαζον σκάφη, τὰ δ' έκ καταβολής έναυπηγούντο. ταχὸ δὲ συμπλη-9 20 οώσαντες ναῦς διακοσίας ἀνήχθησαν καὶ παρεφύλαττον του έπίπλουν των ύπεναντίων, οί δε 'Ρω-10 μαΐοι της θερείας άρχομένης καθελκύσαντες τριακόσια καί πεντήκοντα σκάφη, καί στρατηγούς έπιστήσαντες Μάρκον Αλμίλιον καλ Σερούιον Φολούιον 25 έξαπέστελλου. οί δ' άναχθέντες έπλεον παρά την Σικελίαν ως έπὶ τῆς Λιβύης. συμμίξαντες δὲ περί 11 την Έρμαίαν τῷ τῶν Καρχηδονίων στόλω, τούτους μέν έξ έφόδου και δαδίως τρεψάμενοι ναῦς ἔλαβον αὐτάνδρους έκατὸν δεκατέτταρας τοὺς δ' ἐν Λιβύη 12 30 διαμείναντας νεανίσκους αναλαβόντες έκ τῆς 'Ασπίδος ἔπλεον αὖθις ἐπὶ τῆς Σικελίας. διάραντες δὲ 37

τὸν πόρον ἀσφαλῶς καὶ προσμίξαντες τῆ τῶν Καμαοιναίων γώρα, τηλικούτω περιέπεσον γειμώνι καί τηλικαύταις συμφοραίς ώστε μηδ' αν είπειν άξίως 2 δύνασθαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ συμβάντος. τῶν γὰο έξήκοντα καὶ τεττάρων πρὸς ταῖς τριακοδίαις 5 ναυσίν δγδοήκοντα μόνον συνέβη περιλειφθηναι σκάφη, των δε λοιπων τὰ μεν ύποβούχια γενέσθαι, τὰ δ' ὑπὸ τῆς δαχίας πρὸς ταῖς σπιλάσι καὶ τοῖς 45. ἀχρωτηρίοις καταγνύμενα πλήρη ποιῆσαι σωμάτων 3 την παραλίαν και ναυαγίων. ταύτης δὲ μείζω περι- 10 πέτειαν έν ένὶ καιρῷ κατὰ θάλατταν οὐδ' ίστορῆσθαι συμβέβηκεν. ής την αλτίαν ούχ ούτως ελς την 4 τύχην ώς είς τοὺς ἡγεμόνας ἐπανοιστέον πολλὰ γὰο τῶν κυβερνητῶν διαμαρτυραμένων μὴ πλεῖν παρά την έξω πλευράν της Σικελίας την πρός τό 15 Λιβυκόν πέλαγος έστραμμένην, διά το τραχεΐαν είναι καὶ δυσπροσόρμιστον, ᾶμα δὲ καὶ τὴν μὲν οὐδέπω καταλήγειν ἐπισημασίαν, τὴν δ' ἐπιφέρεσθαι μεταξύ γὰρ ἐποιοῦντο τὸν πλοῦν τῆς Ὠρίωνος 5 καὶ κυνὸς ἐπιτολῆς. οὐθενὶ προσσχόντες τῶν λεγο- 20 μένων επλεον έξω πελάγιοι, σπουδάζοντές τινας των έν τῶ παράπλω πόλεις τῆ τοῦ γεγονότος εὐτυχήμα-6 τος φαντασία καταπληξάμενοι προσλαβέσθαι. πλην οδτοι μέν μικοῶν έλπίδων ξνεκα μεγάλοις περιτυ-45. γόντες άτυγήμασι τότε την αύτων άβουλίαν έγνω- 25 7 σαν. καθόλου δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς πάντα χρώμενοι τῆ βία, καὶ τὸ προτεθέν οἰόμενοι δεῖν κατ' ἀνάγκην έπιτελείν και μηδέν αδύνατον είναι σφίσι των απαξ δοξάντων, έν πολλοῖς μεν κατορθοῦσι διὰ τὴν τοιαύτην δομήν, έν τισί δὲ προφανῶς σφάλλονται, καὶ » 8 μάλιστ' έν τοῖς κατὰ θάλατταν. ἐπὶ μὲν γὰο τῆς

γῆς πρὸς ἀνθρώπους καὶ τὰ τούτων ἔργα ποιούμενοι τὰς ἐπιβολὰς τὰ μὲν πολλὰ κατορθοῦσι διὰ τὸ πρὸς παραπλησίους δυνάμεις χρῆσθαι τῆ βία, ποτὲ δὲ καὶ σπανίως ἀποτυγχάνουσι· πρὸς δὲ τὴν θά-9 κατταν καὶ πρὸς τὸ περιέχον ὅταν παραβάλλωνται καὶ βιαιομαχῶσι, μεγάλοις ἐλαττώμασι περιπίπτουσιν. ὁ καὶ τότε καὶ πλεονάκις αὐτοῖς ἤδη συνέβη 10 καὶ συμβήσεται πάσχειν, ἔως ἄν ποτε διορθώσωνται τὴν τοιαύτην τόλμαν καὶ βίαν, καθ' ἢν οἴονται δεῖν 10 αὐτοῖς πάντα καιρὸν εἶναι πλωτὸν καὶ πορευτόν.

Οί δὲ Καρχηδόνιοι, συνέντες τὸν γεγονότα φθό-38 ρου τοῦ τῶν Ῥωμαίων στόλου, καὶ νομίσαντες κατὰ μέν γην άξιόχοεως σφας είναι διά τὸ προγεγονὸς 46, εὐτύχημα, κατὰ δὲ θάλατταν διὰ τὴν εἰοημένην τῶν 15 Ρωμαίων περιπέτειαν, ωρμησαν προθυμότερον έπί τε τὰς ναυτικάς καὶ πεζικάς παρασκευάς. καὶ τὸν 2 μεν Ασδρούβαν εὐθὺς έξαπέστελλον είς τὴν Σικελίαν, δόντες αὐτῷ τούς τε προϋπάρχοντας καὶ τοὺς ἐκ τῆς Ἡρακλείας παραγεγονότας στρατιώτας, ἄμα δὲ 20 τούτοις έλέφαντας έκατὸν καὶ τετταράκοντα. τοῦτον 3 δ' ἐκπέμψαντες διακοσίας κατεσκευάζοντο ναῦς καὶ τάλλα τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἡτοίμαζον. ὁ δ' ᾿Ασδρούβας 4 διαχομισθείς είς το Λιλύβαιον άσφαλῶς τά τε θηρία καί τὰς δυνάμεις ἐγύμναζε, καὶ δῆλος ἦν ἀντιποιη-25 σόμενος τῶν ὑπαίθρων. 'Ρωμαΐοι δὲ τῶν ἐκ τῆς 5 ναυαγίας άνακομισθέντων διακούσαντες το κατά μέοος, βαρέως μεν ήνεγκαν το γεγονός οὐ βουλόμενοι δὲ καθάπαξ εἴκειν, αὖθις ἔγνωσαν ἐκ δουόχων είκοσι και διακόσια ναυπηγεϊσθαι σκάφη. τούτων 6 30 δὲ τὴν συντέλειαν ἐν τριμήνω λαβόντων, ὅπερ οὐδὲ 46. πιστεύσαι βάδιον, εὐθέως οί κατασταθέντες άρχον-

τες Αύλος 'Ατίλιος και Γνάιος Κορνήλιος καταρτί-7 σαντες τὸν στόλον ἀνήχθησαν, καὶ πλεύσαντες διὰ πορθμοῦ προσέλαβον έκ τῆς Μεσσήνης τὰ διασωθέντα τῶν πλοίων ἐκ τῆς ναυαγίας, καὶ κατάραντες είς Πάνορμον τῆς Σικελίας τριακοσίαις ναυσίν, 5 ήπεο ην βαρυτάτη πόλις της Καρχηδονίων έπαρχίας, 8 ένεχείρησαν αὐτὴν πολιορκεῖν. συστησάμενοι δὲ κατά διττούς τόπους έργα καὶ τάλλα παρασκευασά-9 μενοι, προσήγαγον τὰς μηχανάς. δαδίως δὲ τοῦ παρά θάλατταν πύργου πεσόντος, καὶ βιασαμένων 10 ταύτη των στρατιωτών, ή μεν καλουμένη Νέα πόλις έαλώκει κατά κράτος ή δὲ Παλαιά προσαγορευομένη τούτου συμβάντος έκινδύνευσε. διὸ καὶ τα-10 χέως ένέδωκαν αὐτὴν οί κατοικοῦντες. γενόμενοι δ' έγκρατείς οδτοι μεν απέπλευσαν είς την 'Ρώμην, 15 39 απολιπόντες φυλακήν τῆς πόλεως. μετὰ δὲ ταῦτα της θεφείας έπιγενομένης οί κατασταθέντες ἄφχοντες Γυάιος Σερουίλιος καὶ Γάιος Σεμπρώνιος ἀνέπλευ-47. σαν παυτί τῷ στόλῳ, καὶ διάραντες είς τὴν Σικε-2 λίαν ἀφώρμησαν έντεῦθεν είς την Λιβύην. πομι- 20 ζόμενοι δὲ παρὰ τὴν χώραν ἐποιοῦντο καὶ πλείστας άποβάσεις. ἐν αἶς οὐδὲν ἀξιόλογον πράττοντες παρεγίνοντο πρός την των Λωτοφάγων νησον, ή καλεῖται μὲν Μῆνιγξ, οὐ μακράν δ' ἀπέχει τῆς μικρᾶς 3 Σύρτεως. ἐν ή προσπεσόντες εἴς τινα βραχέα διὰ 25 την απειρίαν, γενομένης αμπώτεως και καθισάντων 4 των πλοίων είς πάσαν ήλθον απορίαν. οὐ μὴν άλλὰ πάλιν ἀνελπίστως μετά τινα χρόνον ἐπενεχθείσης της θαλάττης, έκρίψαντες έκ των πλοίων . 5 πάντα τὰ βάρη μόλις ἐκούφισαν τὰς ναῦς. οὖ γε- 30 νομένου φυγή παραπλήσιον ἐποιήσαντο τὸν ἀπόπλουν. ἀψάμενοι δὲ τῆς Σικελίας καὶ κάμψαντες τὸ Λιλύβαιον καθωρμίσθησαν εἰς Πάνορμον. ἐν-6 τεῦθεν δὲ ποιούμενοι παραβόλως καὶ διὰ πόρου τὸν πλοῦν εἰς τὴν Ῥώμην πάλιν περιέπεσον χειμῶνι τη-5 λικούτω τὸ μέγεθος ὥστε πλείω τῶν ἐκατὸν καὶ 47. πεντήκοντα πλοίων ἀποβαλεῖν.

Οί δ' ἐν τῆ Ῥώμη τούτων συμβάντων, καίπεο ὅν-7 τες έν παντί φιλότιμοι διαφερόντως, δμως τότε διά τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλήθος τῶν συμπτωμάτων τοῦ 10 μεν έτι στόλον άθροίζειν αναγκασθέντες ύπο των πραγμάτων απέστησαν, έν δὲ ταῖς πεζικαῖς δυνάμεσι 8 τάς υπολοίπους έγοντες έλπίδας, τούς μέν στρατηγούς ἀπέστελλον Λεύκιον Καικέλιον και Γάιον Φούοιον καί στρατόπεδα μετά τούτων είς την Σικελίαν, 15 έξήκοντα δὲ μόνον ἐπλήρωσαν ναῦς χάριν τοῦ τὰς άνορας κομίζειν τοίς στρατοπέδοις. έκ δε των είρη-9 μένων περιπετειών συνέβη πάλιν έπικυδέστερα γενέσθαι τὰ τῶν Καρχηδονίων πράγματα. τῆς μὲν γὰρ 10 θαλάττης άδεως έπεκράτουν έκκεχωρηκότων των 20 Ρωμαίων, έν δε ταῖς πεζικαῖς δυνάμεσι μεγάλας είχου έλπίδας. και τοῦτ' ἔπασχου οὐκ ἀλόγως οί 11 γὰο 'Ρωμαΐοι, διαδοθείσης φήμης περί τῆς ἐν τῆ **Λιβύη μάχης ὅτι τὰ θηρία τάς τε τάξεις αὐτῶν** διασπάσαι καὶ τοὺς πλείστους διαφθείραι τῶν ἀν-25 δρών, ούτως ήσαν κατάφοβοι τοὺς ἐλέφαντας ὡς 12 48. έπλ δύ' ένιαυτούς τούς έξης των προειρημένων καιοῶν πολλάκις μὲν ἐν τῆ Λιλυβαιίτιδι χώρα, πολλάκις δ' έν τη Σελινουντία παραταττόμενοι τοῖς πολεμίοις έν έξ και πέντε σταδίοις ούκ έθάρρησαν οὐδέποτε 30 κατάρξαι της μάχης οὐδ' είς τοὺς δμαλοὺς καθόλου συγκαταβήναι τόπους, δεδιότες την των έλεφάντων

13 ἔφοδον. Θέρμαν δὲ μόνον καὶ Λιπάραν ἐξεπολιόρκησαν ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς, ἀντεχόμενοι τῶν
14 ὀρεινῶν καὶ δυσδιαβάτων τόπων. διὸ καὶ θεωροῦντες οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις
πτοίαν καὶ δυσελπιστίαν, αὖθις ἔγνωσαν ἐκ μετα5 μελείας ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς θαλάττης. καὶ καταστήσαντες στρατηγοὺς Γάιον ᾿Ατίλιον καὶ Λεύκιον
Μάλιον ναυπηγοῦνται πεντήκοντα σκάφη, καὶ κατέγραφον καὶ συνήθροιζον στόλον ἐνεργῶς.

Ο δε προεστώς των Καρχηδονίων 'Ασδρούβας, 10 όρων αποδειλιωντας τους Ρωμαίους έν ταις προγεγενημέναις παρατάξεσι, πυθόμενος τὸν μὲν ενα των στρατηγών μετά της ημισείας δυνάμεως είς την Ίτα-48. λίαν ἀπηλλάχθαι, τὸν δὲ Καικέλιον ἐν τῷ Πανόρμφ διατρίβειν τὸ λοιπὸν μέρος έχοντα τῆς στρατιᾶς, 15 βουλόμενον έφεδρεῦσαι τοῖς τῶν συμμάχων καρ-2 ποῖς, ἀκμαζούσης τῆς συγκομιδῆς, ἀναλαβὼν ἐκ τοῦ Λιλυβαίου την δύναμιν ώρμησε και κατεστρατοπέδευσε πρός τοις δροις της χώρας της Πανορμίτιδος. 3 δ δὲ Καικέλιος, θεωρών αὐτὸν κατατεθαρρηκότα, 20 καὶ σπουδάζων έκκαλεϊσθαι την δομην αὐτοῦ, συν-4 είγε τούς στρατιώτας έντὸς τῶν πυλῶν. οἶς ἐπαιούμενος 'Ασδοούβας, ώς οὐ τολμῶντος ἀντεξιέναι τοῦ Καικελίου, θρασέως δρμήσας παντί τῷ στρατεύματι κατήρε διά των στενών είς την Πανορ- 25 5 μίτιν. φθείροντος δε τούς καρπούς αὐτοῦ μέχρι της πόλεως, έμενεν έπὶ της υποκειμένης γνώμης δ Καικέλιος, έως αὐτὸν έξεκαλέσατο διαβῆναι τὸν πρὸ 6 τῆς πόλεως ποταμόν. ἐπεὶ δὲ τὰ θηρία διεβίβασαν οί Καρχηδόνιοι καὶ τὴν δύναμιν, τὸ τηνικαῦτα δὲ 30 49. τοὺς εὐζώνους έξαποστέλλων ἡρέθιζε, μέχρι πᾶν

αὐτοὺς ἐπτάξαι τὸ στρατόπεδον ἠνάγκασε. συνθεα-7 σάμενος δὲ γινόμενον ὁ προύθετο, τινὰς μὲν τῶν εὐκινήτων πρὸ τοῦ τείχους καὶ τάφρου παρενέβαλε, προστάξας, αν έγγίζη τα θηρία προς αὐτούς, 5 χρησθαι τοῖς βέλεσιν ἀφθόνως, ὅταν δ' ἐκπιέζων-8 ται, καταφεύγειν είς την τάφρον, και πάλιν έκ ταύτης δομωμένους είσακοντίζειν είς τὰ προσπίπτοντα των ζώων τοις δ' έκ της αγοράς βαναύσοις φέ-9 οειν προσέταξε τὰ βέλη, καὶ παραβάλλειν έξω παρὰ 10 τὸν θεμέλιον τοῦ τείχους. αὐτὸς δὲ τὰς σημαίας 10 έχων έπὶ τῆς κατὰ τὸ λαιὸν κέρας τῶν ὑπεναντίων κειμένης πύλης έφεστήκει, πλείους άει και πλείους έπαποστέλλων τοῖς ἀχροβολιζομένοις. ἄμα δὲ τῶ 11 τούτων δλοσγερεστέραν γενέσθαι την συμπλοκήν 15 αντιφιλοδοξούντες οί των έλεφάντων έπιστάται πρός τὸν 'Ασδρούβαν, καὶ βουλόμενοι δι' αύτῶν ποιῆσαι τὸ προτέρημα, πάντες ωρμησαν έπὶ τοὺς προχινδυνεύοντας τρεψάμενοι δε τούτους δαδίως συνεδίωξαν είς την τάφρον. προσπεσόντων δὲ τῶν θη-12 20 ρίων, και τιτρωσκομένων μεν ύπο των έκ τοῦ τείγους τοξευόντων, συνακοντιζομένων δ' ένεργοις καί 49. πυχνοῖς τοῖς ὑσσοῖς καὶ τοῖς γρόσφοις ὑπ' ἀχεραίων τῶν πρὸ τῆς τάφρου διατεταγμένων, συμβελῆ γινό-13 μενα καλ κατατραυματιζόμενα ταχέως διεταράχθη, 25 και στραφέντα κατά τῶν ιδίων ἐφέρετο, τοὺς μὲν άνδρας καταπατούντα καὶ διαφθείροντα, τὰς δὲ τάξεις συγχέοντα καὶ κατασπώντα τὰς αύτών. ὰ καὶ 14 κατιδών δ Καικέλιος έξηγε την δύναμιν ένεργως. καλ συμπεσών έκ πλαγίου κατά κέρας τεταραγμέ-30 νοις τοίς πολεμίοις, ἀκεραίους έχων καὶ συντεταγμένους, τροπήν έποίει των ύπεναντίων ίσχυράν,

καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς 15 ἠνάγκασε φεύγειν προτροπάδην. ϑηρία δὲ σὺν αὐτοῖς μὲν Ἰνδοῖς ἔλαβε δέκα, τῶν δὲ λοιπῶν τοὺς Ἰνδοὺς ἀπερριφότων, μετὰ τὴν μάχην περιελασάμε-16 νος ἐκυρίευσε πάντων. ταῦτα δ' ἐπιτελεσάμενος 5 50. ὁμολογουμένως αἴτιος ἐδόκει γεγονέναι τοῖς 'Ρωμαίων πράγμασι τοῦ πάλιν ἀναθαρρῆσαι τὰς πεζικὰς δυνάμεις καὶ κρατῆσαι τῶν ὑπαίθρων.

Τοῦ δὲ προτερήματος τούτου προσπεσόντος είς την 'Ρώμην, περιχαρείς ήσαν ούχ ούτως έπὶ τῷ τοὺς 10 πολεμίους ήλαττωσθαι των θηρίων έστερημένους, ώς έπὶ τῷ τοὺς ίδίους τεθαροηχέναι τῶν έλεφάν-2 των κεκρατηκότας. διὸ καὶ πάλιν ἐπερρώσθησαν διά ταῦτα κατά την έξ άρχης πρόθεσιν είς τὸ μετά στόλου καὶ ναυτικής δυνάμεως τούς στρατηγούς έπὶ 15 τὰς πράξεις ἐκπέμπειν, σπουδάζοντες εἰς δύναμιν 3 πέρας ἐπιθεῖναι τῷ πολέμῳ. παρασκευασθέντων δὲ των έπιτηδείων πρός την έξαποστολην έπλεον οί στρατηγοί διακοσίαις ναυσίν ώς έπι της Σικελίας. 4 έτος δ' ήν τῷ πολέμῳ τετταρεσκαιδέκατον. καθορ- 20 μισθέντες δὲ πρὸς τὸ Λιλύβαιον, ᾶμα καὶ τῶν πεζικῶν ἐκεῖ στρατοπέδων αὐτοῖς ἀπηντηκότων, ἐνεχείρουν πολιορκείν, δτι κρατήσαντες ταύτης δαδίως 5 μεταβιβάσουσι τὸν πόλεμον είς τὴν Λιβύην. σχεδον δε περί γε τούτου τοῦ μέρους καὶ τῶν Καρ- 25 χηδονίων οι προεστώτες ώμοδόξουν και τούς αὐ-6 τούς είχον λογισμούς τοῖς 'Ρωμαίοις. διὸ καὶ τάλλα πάρεργα ποιησάμενοι περί τὸ βοηθεῖν έγίνοντο καί παραβάλλεσθαι καὶ πᾶν ὑπομένειν ὑπὲρ τῆς προ-50. ειοημένης πόλεως διά το μηδεμίαν άφορμην κατα- 30 λείπεσθαι σφίσι, πάσης δὲ τῆς ἄλλης Σικελίας ἐπι-

κρατείν 'Ρωμαίους πλην Δρεπάνων. ίνα δε μη τοίς 7 άγνοοῦσι τοὺς τόπους άσαφη τὰ λεγόμενα γίνηται. πειρασόμεθα διὰ βραχέων άγαγεῖν είς ἔννοιαν τῆς εύκαιρίας καὶ θέσεως αὐτῶν τοὺς ἐντυγγάνοντας. 5 την μεν οὖν σύμπασαν Σικελίαν τῆ θέσει τετάχθαι 42 συμβαίνει πρός την Ιταλίαν και τάκείνης πέρατα παραπλησίως τῆ τῆς Πελοποννήσου θέσει πρὸς τὴν λοιπὴν Ελλάδα καὶ τὰ ταύτης ἄκρα, τούτω δ' αὐτῷ 2 διαφέρειν άλλήλων, ή 'κείνη μεν χερρόνησός (έστιν, 10 αύτη δὲ νῆσος). ἦς μὲν γὰο ὁ μεταξύ τόπος ἐστὶ πορευτός, ής δὲ πλωτός. τὸ δὲ σχημα της Σικελίας 3 51. έστι μεν τρίγωνον, αι δε πορυφαί των γωνιών έκάστης ἀκρωτηρίων λαμβάνουσι τάξεις, ὧν τὸ μὲν 4 πρός μεσημβρίαν νεῦον, είς δὲ τὸ Σικελικὸν πέλαγος 15 άνατείνου, Πάχυνος καλείται, τὸ δ' είς τὰς ἄρκτους 5 κεκλιμένον δρίζει μεν τοῦ πορθμοῦ τὸ πρὸς δύσεις μέρος, ἀπέχει δὲ τῆς Ἰταλίας ὡς δεκαδύο στάδια, προσαγορεύεται δὲ Πελωριάς. τὸ δὲ τρίτον τέτρα-6 πται μεν είς αὐτὴν τὴν Λιβύην, ἐπίκειται δὲ τοῖς 20 προκειμένοις της Καρχηδόνος ακρωτηρίοις εὐκαίρως, διέχον ως χιλίους σταδίους, νεύει δ' είς γειμερινάς δύσεις, διαιρεί δε το Λιβυκον και το Σαρδώου πέλαγος, προσαγορεύεται δε Λιλύβαιου. επί 7 δὲ τούτφ πόλις δμώνυμος κεῖται τῷ τόπφ, περί ἡν 25 τότε συνέβαινε τοὺς 'Ρωμαίους συνίστασθαι τὴν πολιορκίαν, τείγεσί τε διαφερόντως ήσφαλισμένην καί πέριξ τάφρω βαθεία και τενάγεσιν έκ θαλάττης, δι' ών έστιν είς τοὺς λιμένας εἴσπλους πολλης δεόμενος έμπειρίας καὶ συνηθείας. ταύτη δὲ προσ-8 30 στρατοπεδεύσαντες έξ έκατέρου μέρους οί 'Ρωμαΐοι, καὶ τὰ μεταξύ τῶν στρατοπέδων τάφρω καὶ χάρακι

τάξεσι.

καὶ τείχει διαλαβόντες, ἤοξαντο προσάγειν ἔργα κατὰ τὸν ἔγγιστα κείμενον τῆς θαλάττης πύργον 9 ώς πρός τὸ Λιβυκὸν πέλαγος. προσκατασκευάζοντες δ' άει τοῖς ὑποχειμένοις και παρεκτείνοντες τῶν ἔργων τὰς κατασκευάς, τέλος ξξ πύργους τοὺς συν-51. εχεῖς τῷ προειρημένῷ κατέβαλον, τοὺς δὲ λοιποὺς 10 πάντας αμα κριοκοπείν ένεχείρησαν. γινομένης δ' ένεργοῦ και καταπληκτικής τής πολιορκίας, και των πύργων των μέν πονούντων αν' εκάστην ήμεραν, τῶν δ' ἐρειπομένων, ἄμα δὲ καὶ τῶν ἔργων ἐπι- 10 11 βαινόντων ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἐντὸς τῆς πόλεως, ἦν ίσχυρα διατροπή και κατάπληξις παρά τοῖς πολιορκουμένοις, καίπερ ὄντων έν τη πόλει χωρίς τοῦ πολιτικού πλήθους αὐτῶν τῶν μισθοφόρων εἰς μυ-12 ρίους. οὐ μὴν ἀλλ' δ γε στρατηγός αὐτῶν Ἰμίλ- 15 κων οὐδὲν παρέλειπε τῶν δυνατῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν 52. άντοικοδομών, τὰ δ' άντιμεταλλεύων οὐ τὴν τυχοῦ-13 σαν ἀπορίαν παρείγε τοῖς ὑπεναντίοις. ἔτι δὲ καθ' έκάστην ημέραν έπιπορευόμενος καλ τοῖς ἔργοις έγχειοών, εί πως δύναιτο πῦς ἐμβαλεῖν, πολλούς 20 ύπερ τούτου τοῦ μέρους και παραβόλους άγῶνας διασυνίστατο και μεθ' ήμέραν και νύκτωρ, ώστε πλείους ένίστε γίνεσθαι νεκρούς έν ταῖς τοιαύταις συμπλοχαίς των είωθότων πίπτειν έν ταίς παρα-

43 Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους τῶν ἡγεμόνων τινὲς τῶν τὰς μεγίστας χώρας ἐχόντων ἐν τοῖς μισθοφόροις, συλλαλήσαντες ἐαυτοῖς ὑπὲρ τοῦ τὴν πόλιν ἐνδοῦναι τοῖς Ῥωμαίοις καὶ πεπεισμένοι πειθαχήσειν σφίσι τοὺς ὑποτεταγμένους, ἐξεπήδησαν νυκτὸς ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, καὶ

25

διελέγοντο τῷ τῶν Ῥωμαίων στρατηγῷ περὶ τούτων. δ δ' 'Αγαιὸς 'Αλέξων, δ καὶ τοῖς 'Ακραγαντί- 2 νοις κατά τοὺς ἐπάνω γρόνους αἴτιος γενόμενος τῆς σωτηρίας, καθ' δυ καιρου έπεβάλουτο παρασπου-5 δείν αὐτοὺς οί τῶν Συρακοσίων μισθοφόροι, καὶ τότε πρώτος συνείς την πράξιν ανήγγειλε τώ στρατηγώ των Καρχηδονίων. δ δε διακούσας παρα-3 χρημα συνήγε τοὺς καταλειπομένους τῶν ἡγεμόνων, καὶ παρεκάλει μετὰ δεήσεως, μεγάλας δωρεάς καὶ 10 χάριτας ὑπισχνούμενος, ἐὰν ἐμμείνωσι τῆ πρὸς αὐτὸν πίστει καὶ μὴ κοινωνήσωσι τοῖς ἐξεληλυθόσι τῆς ἐπιβολῆς. δεχομένων δὲ προθύμως τοὺς λό-4 γους, εὐθέως μετ' αὐτῶν ἀπέστειλε πρὸς μὲν τοὺς 52. Κελτούς 'Αννίβαν τὸν υίὸν τὸν 'Αννίβου τοῦ μεταλ-15 λάξαντος έν Σαρδόνι διὰ τὴν προγεγενημένην έν τη στρατεία πρός αὐτοὺς συνήθειαν, έπὶ δὲ τοὺς άλλους μισθοφόρους 'Αλέξωνα διὰ τὴν παρ' ἐκείνοις αποδοχήν αὐτοῦ καὶ πίστιν οι καὶ συναγα-5 γόντες τὰ πλήθη καὶ παρακαλέσαντες, ἔτι δὲ πι-20 στωσάμενοι τὰς προτεινομένας έκάστοις δωρεάς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ, ραδίως ἔπεισαν αὐτοὺς μένειν ἐπὶ των υποκειμένων. διὸ καὶ μετὰ ταῦτα, των έκπη-6 δησάντων (έκ τοῦ προφανοῦς έρχομένων) πρὸς τὰ 53. τείχη, καί βουλομένων παρακαλείν καί λέγειν τι περί 25 τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐπαγγελίας, οὐχ οἶον προσεῖχον αὐτοῖς, ἀλλ' ἀπλῶς οὐδ' ἀκούειν ήξίουν, βάλλοντες δε τοῖς λίθοις καὶ συνακοντίζοντες ἀπεδίωξαν ἀπὸ τοῦ τείχους. Καρχηδόνιοι μέν οὖν διὰ τὰς προειρη-7 μένας αίτίας παρά μικρον ήλθον απολέσαι τα πράγ-30 ματα, παρασπονδηθέντες ύπὸ τῶν μισθοφόρων 'Αλέ-8 ξων δὲ πρότερον 'Ακραγαντίνοις ἔσωσε διὰ τὴν

πίστιν οὐ μόνον τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν, ἀλλὰ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν ἐλευθερίαν, τότε δὲ Καρχηδονίοις αἴτιος ἐγένετο τοῦ μὴ σφαλῆναι τοῖς ὅλοις.

44 Οί δ' έν τη Καρχηδόνι τούτων μεν ούδεν εί- 5 δότες, συλλογιζόμενοι δὲ τὰς ἐν ταῖς πολιορχίαις χοείας, πληρώσαντες στρατιωτών πεντήκοντα ναύς, καὶ παρακαλέσαντες τοῖς ἀρμόζουσι λόγοις τῆς πράξεως τὸν ἐπὶ τούτοις τεταγμένον 'Αννίβαν, ος ἡν 'Αμίλκου μεν υίός, τριήραρχος δε και φίλος 'Ατάρ- 10 βου πρώτος, έξαπέστειλαν κατά σπουδήν, έντειλάμενοι μή καταμελλήσαι, χρησάμενον δε σύν καιρώ 2 τη τόλμη βοηθησαι τοις πολιορχουμένοις. δ δ' άναχθείς μετά μυρίων στρατιωτών, και καθορμισθείς έν ταῖς καλουμέναις Αίγούσσαις, μεταξύ δὲ κειμέ- 15 ναις Λιλυβαίου και Καρχηδόνος, έπετήρει τον πλοῦν. 3 λαβών δ' ούριον καὶ λαμπρον άνεμον, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις καὶ κατουρώσας ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ λιμένος ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν, ἔχων καθωπλισμένους καὶ πρὸς μάχην ετοίμους τοὺς ἄνδρας53. 4 έπλ των καταστρωμάτων. οί δε 'Ρωμαΐοι, τὰ μέν αλφνιδίου γενομένης της έπιφανείας, τὰ δὲ φοβούμενοι μή σύν τοῖς πολεμίοις ὑπὸ τῆς βίας τοῦ πνεύματος συγκατενεχθώσιν είς τὸν λιμένα των ύπεναντίων, τὸ μὲν διακωλύειν τὸν ἐπίπλουν τῆς βοη- 25 θείας ἀπέγνωσαν, έπὶ δὲ τῆς θαλάττης ἔστησαν 5 καταπεπληγμένοι την των πολεμίων τόλμαν. τὸ δ' έκ της πόλεως πληθος ήθοοισμένον έπλ τὰ τείγη 54. παν αμα μεν ήγωνία το συμβησόμενον, αμα δ' έπλ τῷ παραδόξῷ τῆς ἐλπίδος ὑπερχαρὲς ὑπάρχον μετὰ 30 κρότου καὶ κραυγής παρεκάλει τοὺς είσπλέοντας.

Αννίβας δὲ παραβόλως καὶ τεθαρρηκότως είσδρα-6 μων και καθορμισθείς είς τον λιμένα μετ' άσφαλείας ἀπεβίβασε τοὺς στρατιώτας. οί δ' ἐν τῆ πό- 7 λει πάντες ούχ ούτως ήσαν έπὶ τῆ τῆς βοηθείας 5 παρουσία περιχαρείς, καίπερ μεγάλην έλπίδα καί χείρα προσειληφότες, ώς έπὶ τῷ μὴ τετολμηκέναι τοὺς Ρωμαίους κωλῦσαι τὸν ἐπίπλουν τῶν Καρχηδονίων. Ίμίλκων δ' δ τεταγμένος έπλ τῆς πόλεως στρα- 45 τηγός, θεωρών την όρμην και προθυμίαν των μέν 10 έν τῆ πόλει διὰ τὴν παρουσίαν τῆς βοηθείας, τῶν δε παραγεγονότων διά την άπειρίαν των περιεστώτων κακών, βουλόμενος άκεραίοις άπογρήσασθαι 2 ταίς έκατέρων δρμαίς πρός την διά τοῦ πυρός έπίθεσιν τοῖς ἔργοις, συνηγε πάντας εἰς ἐκκλησίαν. 15 παρακαλέσας δὲ τῷ καιρῷ τὰ πρέποντα διὰ πλειό-3 νων, και παραστήσας δρμήν ύπερβάλλουσαν διά τε τὸ μέγεθος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῖς κατ' ἰδίαν ἀνδοαγαθήσασι καί τὰς κατὰ κοινὸν ἐσομένας χάριτας αὐτοῖς καὶ δωρεὰς παρὰ Καργηδονίων, δμοθυμα-4 20 δου έπισημαινομένων και βοώντων μη μέλλειν, άλλ' άγειν αὐτούς, τότε μεν έπαινέσας και δεξάμενος την προθυμίαν άφημε, παραγγείλας άναπαύεσθαι καθ' ώραν και πειθαρχείν τοις ήγουμένοις μετ' 5 ού πολύ δὲ συγκαλέσας τοὺς προεστῶτας αὐτῶν 25 διένειμε τοὺς άρμόζοντας πρὸς τὴν ἐπίθεσιν έκάστοις τόπους, καὶ τὸ σύνθημα καὶ τὸν καιρὸν τῆς έπιθέσεως έδήλωσε, και παρήγγειλε τοίς ήγεμόσι μετά πάντων των υποτεταγμένων έπὶ τοῖς τόποις 54. έωθινής είναι φυλακής. των δὲ πειθαρχησάντων, 6 30 έξαγαγών την δύναμιν αμα τῷ φωτί κατὰ πλείους τόπους ένεχείρει τοῖς ἔργοις. οί δὲ Ῥωμαῖοι διὰ 7

τὸ προορᾶσθαι τὸ μέλλον οὐκ ἀργῶς οὐδ' ἀπαρασκεύως είχου, άλλ' έτοίμως έβοήθουν πρός τὸ δεόμενον και διεμάχοντο τοῖς πολεμίοις έρρωμένως. 8 πάντων δ' ἐν βραχεῖ χρόνφ συμπεσόντων ἀλλήλοις ην άγων παράβολος πέριξ τοῦ τείχους οί μεν γάρ 5 55. έκ τῆς πόλεως ἦσαν οὐκ ἐλάττους δισμυρίων, οί 9 δ' έξωθεν έτι πλείους τούτων. όσω δε συνέβαινε τοὺς ἄνδρας ἐκτὸς τάξεως ποιεῖσθαι τὴν μάχην ἀναμίξ κατά τὰς αύτῶν προαιρέσεις, τοσούτω λαμπρότερος ην ὁ κίνδυνος, ὡς ἂν ἐκ τοσούτου πλήθους 10 κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ ζυγὸν οἶον εί μονομαχικῆς συνεστώσης περί τους άγωνιζομένους της φιλοτιμίας. 10 οὐ μὴν ἀλλ' ή τε κραυγή καὶ τὸ σύστρεμμα διαφέ-11 οον ήν πρός αὐτοῖς τοῖς ἔργοις. οἱ γὰρ ἀρχήθεν έπ' αὐτῷ τούτῷ παρ' ἀμφοῖν ταχθέντες, οί μὲν έπὶ 15 τῶ τρέψασθαι τοὺς ἐπὶ τῶν ἔργων, οί δ' ἐπὶ τῷ μὴ προέσθαι ταῦτα, τηλικαύτην ἐποιοῦντο φιλοτιμίαν και σπουδήν, οι μεν έξωσαι σπεύδοντες, οι δ' οὐδαμῶς είξαι τούτοις τολμώντες, ώστε διά την προθυμίαν τέλος έν αὐταῖς μένοντες ταῖς έξ ἀρχῆς χώραις ἀπ- 20 12 έθνησκον. οί γε μην άμα τούτοις αναμεμιγμένοι, δάδα καί στυππίον και πύο έχοντες, ούτω τολμηρώς καὶ πανταχόθεν αμα προσπίπτοντες ἐνέβαλλον ταῖς μηχαναίς ώστε τοὺς 'Ρωμαίους είς τὸν ἔσχατον παραγενέσθαι κίνδυνον, μη δυναμένους κατακρατήσαι 25 13 τῆς τῶν ἐναντίων ἐπιβολῆς. ὁ δὲ τῶν Καρχηδονίων στρατηγός, θεωρών έν μέν τῷ κινδύνῷ πολλούς άποθνήσκοντας, οὖ δ' ἕνεκα ταῦτ' ἔπραττεν, οὐ δυναμένους κρατήσαι των έργων, άνακαλεϊσθαι τούς 14 έαυτοῦ παρήγγειλε τοῖς σαλπισταῖς. οί δὲ Ῥωμαῖοι 30 παρ' οὐδὲν έλθόντες τοῦ πάσας ἀποβαλεῖν τὰς παρασκευάς, τέλος έκράτησαν των έργων και πάντα διετήρησαν άσφαλώς.

Ο μεν οδυ Αννίβας μετά την χρείαν ταύτην έξ- 46 έπλευσε νύκτωρ έτι μετά των νεων λαθών τούς πο-55. 5 λεμίους είς τὰ Δρέπανα πρὸς 'Ατάρβαν τὸν τῶν Καργηδονίων στρατηγόν. διὰ γὰρ τὴν εὐκαιρίαν 2 τοῦ τόπου καὶ τὸ κάλλος τοῦ περὶ τὰ Δρέπανα λιμένος αεί μεγάλην εποιούντο σπουδήν οί Καργηδόνιοι περί την φυλακην αύτου. συμβαίνει δε του 3 10 Λιλυβαίου τοῦτον ἀπέγειν τὸν τόπον ὡς ἀν έκατὸν και είκοσι στάδια. τοις δ' έν τη Καργηδόνι βου-4 56. λομένοις μεν είδεναι τὰ περί τὸ Λιλύβαιον, οὐ δυναμένοις δε διά τὸ τούς μεν συγκεκλείσθαι, τούς δε παραφυλάττεσθαι φιλοτίμως, έπηγγείλατό τις άγηρ 15 των ενδόξων, 'Αννίβας επικαλούμενος 'Ρόδιος, είσπλεύσας είς τὸ Λιλύβαιον καὶ γενόμενος αὐτόπτης απαντα διασαφήσειν. οί δὲ τῆς ἐπαγγελίας μὲν ἀσμέ-5 νως ήκουσαν, οὐ μὴν ἐπίστευόν γε διὰ τὸ τῷ στόλῳ τούς 'Ρωμαίους έπὶ τοῦ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόμα-20 τος έφορμεϊν. δ δε καταρτίσας την ίδίαν ναῦν ἀν-6 ήχθη καὶ διάρας είς τινα των πρό του Λιλυβαίου κειμένων νήσων, τη κατά πόδας ήμέρα λαβών εὐκαίρως άνεμον ούριον περί τετάρτην ώραν άπάντων των πολεμίων δρώντων καλ καταπεπληγμένων 25 την τόλμαν είσεπλευσε. και την κατόπιν εύθεως 7 έγίνετο περί ἀναγωγήν. ὁ δὲ τῶν Ῥωμαίων στρα-8 τηγός βουλόμενος έπιμελέστερον τὸν κατά τὸν είσπλουν τόπον τηφεῖν, έξηφτυκὸς έν τῆ νυκτὶ δέκα ναῦς τὰς ἄριστα πλεούσας, αὐτὸς μὲν ἐπὶ τοῦ λιω μένος έστως έθεώρει τὸ συμβαΐνον, όμοίως δε καί παν τὸ στρατόπεδον αί δὲ νῆες τοῦ στόματος έξ 9 POLYB. HIST. I.

άμφοιν τοιν μεροίν, έφ' όσον ην δυνατόν έγγιστα τοίς τενάγεσι προσάγειν, έπείχον, έπτερωκυίαι πρός την έμβολην και σύλληψιν της έκπλεῖν μελλούσης 10 νεώς, δ δε 'Ρόδιος έκ τοῦ προφανοῦς την αναγωγην ποιησάμενος ούτως κατανέστη των πολεμίων 5 τῆ τε τόλμη καὶ τῷ ταγυναυτεῖν ώστ' οὐ μόνον άτρωτον έξέπλευσε την ναῦν έχων καὶ τοὺς άνδρας. οίον έστωτα παραδραμών τὰ σκάφη των ύπεναν-11 τίων, άλλα και βραγύ προπλεύσας έπέστη πτερώσας την ναῦν, ώς αν εί προκαλούμενος τοὺς πο-56. 12 λεμίους. οὐδενὸς δὲ τολμῶντος ἐπ' αὐτὸν ἀντανάγεσθαι διὰ τὸ τάχος τῆς εἰρεσίας, ἀπέπλευσε καταναστάς μιᾶ νηὶ παντός τοῦ τῶν ἐναντίων στόλου. 13 καὶ τὸ λοιπὸν ἤδη πλεονάκις ποιῶν ταὐτὸ τοῦτο μεγάλην χρείαν παρείχετο, τοῖς μέν Καρχηδονίοις 15 άεὶ τὰ κατεπείγοντα διασαφών, τοὺς δὲ πολιορχουμένους εύθαρσεῖς παρασκευάζων, τοὺς δὲ Ῥωμαίους 57.47 καταπληττόμενος τῷ παραβόλω. μέγιστα δὲ συνεβάλλετο πρὸς τὴν τόλμαν αὐτοῦ τὸ διὰ τῶν προβραγέων έκ τῆς έμπειρίας άκριβῶς σεσημειῶσθαι τὸν 20 2 εἴσπλουν · ὑπεράρας γὰρ καὶ φαινόμενος ἔπειτ' ἂν ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν μερῶν έλάμβανε τὸν ἐπὶ τῆς θαλάττης πύργον κατά πρώρραν ούτως ώστε τοίς πρός την Λιβύην τετραμμένοις πύργοις της πόλεως έπιπροσθείν απασι· δι' οδ τρόπου μόνως έστὶ 25 δυνατόν έξ ούρίας τοῦ κατά τὸν εἴσπλουν στόματος 3 εὐστοχεῖν. τῆ δὲ τοῦ 'Ροδίου τόλμη πιστεύσαντες καί πλείους απεθάρρησαν των είδότων τούς τόπους τὸ παραπλήσιον ποιείν έξ ὧν οί Ρωμαΐοι δυσχρηστούμενοι τῷ συμβαίνοντι χωννύειν τὸ στόμα τοῦ » 4 λιμένος έπεχείρησαν. κατά μέν οὖν τὸ πλεῖστον

μέρος τῆς ἐπιβολῆς οὐδὲν ἤνυον διὰ τὸ βάθος τῆς θαλάττης και διὰ τὸ μηθεν δύνασθαι τῶν ἐμβαλλομένων στηναι μηδε συμμείναι τὸ παράπαν, άλλ' ύπό τε τοῦ κλύδωνος και τῆς τοῦ φοῦ βίας τὸ 5 φιπτούμενον εὐθέως έν τῆ καταφορά παρωθεῖσθαι καὶ διασκορπίζεσθαι, κατὰ δέ τινα τόπον έγοντα 5 βραγέα συνέστη γώμα μετά πολλής ταλαιπωρίας, έφ' ῷ τετρήρης έπτρέγουσα νυπτὸς ἐπάθισε καὶ τοῖς πολεμίοις ύποχείριος έγένετο, διαφέρουσα τῆ κατα-10 σκευή της ναυπηγίας. ής οί Ρωμαΐοι κρατήσαντες 6 καί πληρώματι καταρτίσαντες έπιλέκτω, πάντας τοὺς είσπλέοντας, μάλιστα δὲ τὸν Ῥόδιον, ἐπετήρουν. ὁ 7 δὲ κατὰ τύγην είσπλεύσας νυκτός μετὰ ταῦτα πάλιν άνήγετο φανερώς. θεωρών δ' έκ καταβολής αύτώ 15 την τετρήρη συνεξορμήσασαν, γνούς την ναῦν διετράπη. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὥρμησεν ὡς καταταχή-8 σων τη δε του πληρώματος παρασκευή καταλαμβα-57. νόμενος, τέλος ἐπιστρέψας ἠναγκάσθη συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις. καταπροτερούμενος δὲ τοῖς ἐπιβατι-9 20 χοῖς διά τε τὸ πλῆθος καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν άνδρων, έγένετο τοις έγθροις ύπογείριος. οί δε 10 58. Ρωμαΐοι, πυριεύσαντες καλ ταύτης τῆς νεὼς εὖ κατεσκευασμένης, και καταρτίσαντες αὐτὴν τοῖς πρὸς την γρείαν, ούτως έκωλυσαν τούς κατατολμώντας 25 καὶ πλέοντας είς τὸ Λιλύβαιον.

Τῶν δὲ πολιορχουμένων ταῖς μὲν ἀντοιχοδομί-48 αις ἐνεργῶς χρωμένων, τοῦ δὲ λυμαίνεσθαι καὶ διαφθείρειν τὰς τῶν ὑπεναντίων παρασκευὰς ἀπεγνωκότων, γίνεταί τις ἀνέμου στάσις ἔχουσα τηλικαύτην 2 30 βίαν καὶ φορὰν εἰς αὐτὰς τὰς τῶν μηχανημάτων προσαγωγὰς ὥστε καὶ τὰς στοὰς διασαλεύειν καὶ

τούς προκειμένους τούτων πύργους τῆ βία βαστά-3 ζειν. έν ὧ καιρῶ συννοήσαντές τινες τῶν Ελληνικών μισθοφόρων την έπιτηδειότητα της περιστάσεως πρός την των έργων διαφθοράν προσφέρουσι 4 τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν. τοῦ δὲ δεξαμένου καὶ 5 ταγέως έτοιμάσαντος πᾶν τὸ ποὸς τὴν χοείαν άρμόζον, συστραφέντες οί νεανίσκοι κατά τριττούς τό-5 πους ἐνέβαλον πῦρ τοῖς ἔργοις. ὡς δ' ἂν τῶν μὲν κατασκευασμάτων διὰ τὸν χρόνον εὖ παρεσκευασμένων πρὸς τὸ ραδίως έμπρησθηναι, τῆς δὲ τοῦ 10 πνεύματος βίας φυσώσης κατ' αὐτῶν τῶν πύργων ταλ μηχανημάτων, την μέν νομην τοῦ πυρός ένεργου συνέβαινε γίνεσθαι καὶ πρακτικήν, την δ' έπάρκειαν καὶ βοήθειαν τοῖς 'Ρωμαίοις εἰς τέλος ἄπρα-6 κτου καὶ δυσχερή. τοιαύτην γάρ έκπληξιν παρίστα 15 το συμβαϊνον τοῖς βοηθούσιν ώστε μήτε συννοήσαι ... μήτε συνιδείν δύνασθαι τὸ γινόμενον, άλλ' άποσκοτουμένους ύπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς φερομένης λιγνύος καί των φεψαλύγων, έτι δε της του καπνού πολυπληθίας, ούκ δλίγους ἀπόλλυσθαι καὶ πίπτειν, μή 20 ο δυναμένους έγγίσαι πρός αὐτὴν τὴν τοῦ πυρὸς βοή-7 θειαν. όσω δε μείζω συνέβαινε γίνεσθαι την δυσχρηστίαν περί τοὺς ὑπεναντίους διὰ τὰς προειρημένας αίτίας, τοσούτω πλείων εύχοηστία περί τούς 8 ένι έντας ήν τὸ πῦρ. τὸ μὲν γὰρ ἐπισκοτοῦν καὶ 25 59. βλάπτειν δυνάμενον πᾶν έξεφυσᾶτο καὶ προωθεῖτο 58. κατά των ύπεναντίων, τὸ δὲ βαλλόμενον ἢ διπτούμενον έπί τε τοὺς βοηθοῦντας καὶ τὴν τῶν ἔργων διαφθοράν εύστοχον μέν έπεγίνετο διά τὸ συνοράν τοὺς ἀφιέντας τὸν πρὸ αὐτῶν τόπον, πρακτικὸν δὲ 30 διὰ τὸ γίνεσθαι σφοδρὰν τὴν πληγήν, συνεργούσης

τοῖς βάλλουσι τῆς τοῦ πνεύματος βίας. τὸ δὲ πέρας 9 τοιαύτην συνέβη γενέσθαι τὴν παντέλειαν τῆς καταφθορᾶς ὥστε καὶ τὰς βάσεις τῶν πύργων καὶ τὰ στύπη τῶν κριῶν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀχρειωθῆναι. τού-10 τῶν δὲ συμβάντων, τὸ μὲν ἔτι διὰ τῶν ἔργων πολιορκεῖν ἀπέγνωσαν οι 'Ρωμαΐοι' περιταφρεύσαντες δὲ καὶ χάρακι περιλαβόντες κύκλω τὴν πόλιν, ἔτι δὲ τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τεῖχος προβαλόμενοι, τῷ χρόνω παρέδοσαν τὴν πρᾶξιν. οι δ' ἐν τῷ Λιλυ-11 10 βαίω τὸ πεπτωκὸς ἐξοικοδομησάμενοι τεῖχος εὐθαρσῶς ὑπέμενον ἤδη τὴν πολιορχίαν.

Είς δὲ τὴν 'Ρώμην προσπεσόντων τούτων, καὶ 49 μετά ταῦτα πλειόνων ἀναγγελλόντων διότι συμβαίνει των από του στόλου πληρωμάτων το πλείστον 15 μέρος ἔν τε τοῖς ἔργοις καὶ τῆ καθόλου πολιορκία διεφθάρθαι, σπουδή κατέγραφον ναύτας, καὶ συνα-2 θοοίσαντες είς μυρίους έξέπεμψαν είς την Σικελίαν. ών διὰ τοῦ πορθμοῦ περαιωθέντων καὶ πεζή πα-3 φαγενομένων είς τὸ στρατόπεδον, συναγαγών τοὺς 20 χιλιάρχους δ στρατηγός τῶν Ῥωμαίων Πόπλιος Κλαύδιος έφη καιρου είναι πλείν έπὶ τὰ Δρέπανα παντί τῷ στόλφ. τὸν γὰο στρατηγὸν τῶν Καρχη-4 δονίων 'Ατάρβαν τὸν τεταγμένον ἐπ' αὐτῶν ἀπαράσκευον είναι πρός το μέλλον, άγνοοῦντα μεν την 25 παρουσίαν των πληρωμάτων, πεπεισμένον δὲ μή δύνασθαι πλεΐν του αύτων στόλου διὰ τὴν γεγενημένην έν τῆ πολιοοχία καταφθοράν τῶν ἀνδρῶν. προχείρως δ' αὐτῶν συγκατατιθεμένων, εὐθέως έν- 5 εβίβαζε τά τε προϋπάρχοντα καὶ τὰ προσφάτως πα-30 φαγεγονότα πληφώματα, τοὺς δ' ἐπιβάτας ἐκ παντὸς 59. 60. ἐπέλεξε τοῦ στρατεύματος ἐθελοντὴν τοὺς ἀρίστους,

ατε δή του μέν πλου σύνεγγυς όντος, της δ' ώφε-6 λείας έτοίμου προφαινομένης. ταῦτα δὲ παρασκευασάμενος ἀνήχθη περί μέσας νύκτας, λαθών τοὺς πολεμίους. και τὰς μὲν ἀρχὰς ἄθρους ἔπλει, δεξιὰν 7 έχων την γην. αμα δε τῷ φωτί τῶν πρώτων έπί 5 τὰ Δρέπανα νεῶν ἐπιφαινομένων, κατιδών 'Ατάρβας, τὸ μὲν ποῶτον έξενίσθη διὰ τὸ παράδοξον: 8 ταχὺ δ' ἐν αὐτῷ γενόμενος, καὶ νοήσας τὸν ἐπίπλουν των ύπεναντίων, έχοινε παντός έργου πεζφαν λαμβάνειν καὶ πᾶν ὑπομένειν χάφιν τοῦ μὴ 10 περιιδείν σφάς είς πρόδηλον συγκλεισθέντας πο-9 λιορκίαν. διόπερ εὐθέως τὰ μὲν πληρώματα συνηγε πρὸς τὸν αἰγιαλόν, τοὺς δ' ἐκ τῆς πόλεως 10 μισθοφόρους ήθροιζε μετά χηρύγματος. των δέ συλλεχθέντων, έπεβάλετο διὰ βραχέων είς έννοιαν 15 αὐτοὺς ἄγειν τῆς τε τοῦ νικᾶν έλπίδος, έὰν τολμήσωσι ναυμαχείν, και της έν τη πολιορκία δυσχρηστίας, έὰν καταμελλήσωσι προϊδόμενοι τὸν κίνδυ-11 νου. έτοίμως δ' αὐτῶν παρορμηθέντων πρὸς τὴν ναυμαχίαν, καὶ βοώντων ἄγειν καὶ μὴ μέλλειν, 20 έπαινέσας και δεξάμενος την δομην παρήγγειλε κατά τάχος ἐμβαίνειν, καὶ βλέποντας πρὸς τὴν αὐτοῦ 12 ναῦν ἔπεσθαι ταύτη κατὰ πρύμναν. διασαφήσας δὲ τὰ προειρημένα κατὰ σπουδήν πρῶτος ἐποιεῖτο τὸν ἀνάπλουν, ὑπ' αὐτὰς τὰς πέτρας ἐπὶ θάτερα 25 μέρη τοῦ λιμένος έξάγων τοῦ τῶν πολεμίων είσ-50 πλου. Πόπλιος δ' δ τῶν 'Ρωμαίων στρατηγός, θεωοῶν τοὺς μὲν πολεμίους παρὰ τὴν αύτοῦ δόξαν οὕτ' είκοντας ούτε καταπεπληγμένους τὸν ἐπίπλουν, ἀλλὰ 2 προς τῷ ναυμαχεῖν ὄντας, τῶν δὲ σφετέρων νεῶν 30 τὰς μὲν έντὸς ἤδη τοῦ λιμένος οὕσας, τὰς δ' ἐν

αὐτῷ τῷ στόματι, τὰς δὲ φερομένας ἐπὶ τὸν εἴσπλουν, πάσαις αναστρέφειν παρήγγειλε και ποιείσθαι τὸν πλοῦν έξω πάλιν. ένθα δὴ τῶν μὲν έν 3 τῷ λιμένι, τῶν δὲ κατὰ τὸν εἴσπλουν ἐκ τῆς με-5 ταβολής συμπιπτουσών, οὐ μόνον θόρυβος ήν έχ 61. τῶν ἀνδρῶν ἄπλετος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ταρσοὺς έθραύ-60. ονθ' αί νηες άλληλαις συγκρούουσαι. όμως δ' οὖν 4 άει τους άνατρέχοντας έχτάττοντες οι τριήραρχοι παρ' αὐτὴν τὴν γῆν ταχέως ἐποίουν ἀντιπρώρρους 10 τοίς πολεμίοις. ὁ δὲ Πόπλιος αὐτὸς ἐπέπλει μὲν 5 άρχηθεν κατόπιν έπὶ παντὶ τῷ στόλῳ, τότε δ' έπιστοέψας κατ' αὐτὸν τὸν πλοῦν πρὸς τὸ πέλαγος έλαβε την εὐώνυμον της όλης δυνάμεως τάξιν. 'Ατάρβας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ὑπεράρας τὸ 6 15 λαιὸν τῶν πολεμίων ['Ρωμαίων], ἔχων πέντε ναῦς έπίπλους, ὑπέστησε τὴν έαυτοῦ ναῦν ἀντίπρωρρον τοῖς πολεμίοις ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ πέλαγος μέρους. αμα δε και των επιπλεόντων άει τοις συνάπτουσι 7 προσεπιταττομένοις ταὐτὸ ποιεῖν παραγγείλας διὰ 20 τῶν ὑπηρετῶν, καταστάντων δὲ πάντων εἰς μέτω-8 που σημήνας διά των συνθημάτων, τάς μεν άρχας έποιείτο τὸν ἐπίπλουν ἐν τάξει, μενόντων πρὸς τῆ γη των Ρωμαίων διὰ τὸ προσδέχεσθαι τὰς έκ τοῦ λιμένος ανατρεχούσας ναῦς. έξ οὖ συνέβαινε με-9 25 γάλα τοὺς 'Ρωμαίους έλαττωθηναι πρὸς αὐτη τη γη ποιησαμένους την συμπλοκήν. ἐπειδή δὲ σύνεγγυς 51 αὐτῶν ήσαν, ἀρθέντων τῶν συνθημάτων ἐφ' έκατέρας της ναυαρχίδος, συνέβαλλον άλλήλοις. τὸ 2 μέν οὖν πρῶτον Ισόρροπος ἦν δ κίνδυνος, ὡς ἀν ο άμφοτέρων τοῖς άρίστοις έκ τῆς πεζικῆς δυνάμεως έπιβάταις χοωμένων άεὶ δὲ μᾶλλον ὑπερεῖχον οί 3

Καρχηδόνιοι διὰ τὸ πολλὰ προτερήματα παρ' όλον 4 έγειν τὸν ἀγῶνα. τῷ τε γὰρ ταχυναυτεῖν πολὺ περιήσαν διά την διαφοράν της ναυπηγίας και την τῶν πληρωμάτων έξιν, ή τε χώρα μεγάλα συνεβάλλετ' αὐτοῖς, ἄτε πεποιημένων την ἔκταξιν ἀπὸ τῶν 5 5 κατὰ τὸ πέλαγος τόπων. είτε γὰρ πιέζοιντό τινες ύπὸ τῶν πολεμίων, κατόπιν ἀνεχώρουν ἀσφαλῶς 62. διὰ τὸ ταγυναυτείν είς τὸν ἀναπεπταμένον τόπον. 6 κάπειτ' έκ μεταβολής τοίς προπίπτουσι των διωκόντων, τοτέ μέν περιπλέοντες, τοτέ δὲ πλάγιοι 10 προσπίπτοντες στρεφομένοις καὶ δυσχρηστοῦσι διὰ τὸ βάρος τῶν πλοίων καὶ διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πληφωμάτων έμβολάς τε συνεχεῖς έδίδοσαν καὶ 7 πολλά τῶν σκαφῶν ἐβάπτιζου εἴτε κινδυνεύοι τις τῶν συμμάχων, έτοίμως παρεβοήθουν έξω τοῦ δει- 15 νοῦ καὶ μετ' ἀσφαλείας, παρὰ τὰς πρύμνας κατὰ 8τὸ πέλαγος ποιούμενοι τὸν πλοῦν. τοῖς γε μὴν 'Ρωμαίοις τάναντία τούτων συνέβαινε' τοῖς τε γὰρ πιεζομένοις ούκ ην είς τούπισθεν δυνατόν αποχωφεῖν, πρὸς τῆ γῆ ποιουμένοις τὸν χίνδυνον, ἀεὶ δὲ 20 τὸ θλιβόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ πρόσωπον σκάφος ἢ τοίς βραχέσι περιπίπτον έκάθιζε κατά πρύμναν ή 9 πρός την γην φερόμενον έπωκελλε. διεκπλείν μέν οὖν διὰ τῶν πολεμίων νεῶν καὶ κατόπιν ἐπιφαίνεσθαι τοῖς ήδη πρὸς έτέρους διαμαγομένοις, ὅπερ 25 έν τῷ ναυμαχεῖν έστι πρακτικώτατον, ἀδυνάτως είχου, διά τε την βαρύτητα των πλοίων, προσέτι 10 δε και την άπειρίαν των πληρωμάτων. οὐδε μην 61. έπιβοηθεῖν τοῖς δεομένοις κατά πρύμναν έδύναντο διὰ τὸ συγκεκλεῖσθαι πρὸς τῆ γῆ καὶ μηδὲ μικρὸν 30 ἀπολείπεσθαι τόπου τοῖς βουλομένοις ἐπαρχεῖν τῶ

δεομένφ. τοιαύτης δὲ δυσχοηστίας ὑπαρχούσης περί 11 τὸν ὅλον ἀγῶνα, καὶ τῶν μὲν καθιζόντων ἐν τοῖς βραχέσι, τῶν δ' ἐκπιπτόντων σκαφῶν, κατιδὰν ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων τὸ συμβαῖνον, ὥρμησε 5 πρὸς φυγήν, ἀπὸ τῶν εὐωνύμων παρὰ τὴν γῆν ἔξελίξας, καὶ σὰν αὐτῷ περὶ τριάκοντα νῆας, αῖπερ ἔτυχον ἐγγὸς οὖσαι. τῶν δὲ λοιπῶν σκαφῶν, ὄν-12 των ἐνενήκοντα καὶ τριῶν, ἐκυρίευσαν οἱ Καρχηδύνιοι, καὶ τῶν πληρωμάτων, ὅσοι μὴ τῶν ἀνδρῶν 10 τὰς ναῦς εἰς τὴν γῆν ἐκβαλόντες ἀπεχώρησαν.

Γενομένης δε τῆς ναυμαχίας τοιαύτης, 'Ατάρβας 52 μέν εὐδοκίμει παρά τοῖς Καρχηδονίοις, ὡς δι' αύτὸν καί διὰ τὴν ίδίαν πρόνοιαν καί τόλμαν κατωρθω-63. κώς, Πόπλιος δὲ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἠδόξει καὶ 2 15 διεβέβλητο μεγάλως, ώς είκη κάλογίστως τοις πράγμασι κεχρημένος, καὶ τὸ καθ' αύτὸν οὐ μικροῖς έλαττώμασι περιβεβληκώς την 'Ρώμην' διὸ καὶ μετά 3 ταῦτα μεγάλαις ζημίαις και κινδύνοις κριθείς πεοιέπεσεν. οὐ μὴν οί γε Ῥωμαΐοι, καίπες τοιούτων 4 20 συμβεβηχότων, διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων φιλοτιμίαν 62. οὐδὲν ἀπέλειπον τῶν ἐνδεγομένων, ἀλλ' είγοντο τῶν έξῆς πραγμάτων. διὸ καὶ συνάψαντος τοῦ κατὰ 5 τάς άρχαιρεσίας χρόνου, στρατηγούς ύπάτους καταστήσαντες παραυτίκα τὸν έτερον αὐτῶν έξέπεμ-25 που Λεύκιου Ἰούνιου, τάς τε σιταρχίας παρακομίζοντα τοῖς τὸ Λιλύβαιον πολιορχοῦσι καὶ τὰς ἄλλας άγορας και γορηγίας τῷ στρατοπέδω. πρὸς δὲ καὶ παραπομπούς τούτοις ἐπλήρωσαν έξήκοντα ναῦς. ό δ' Ιούνιος άφικόμενος είς την Μεσσήνην, καί 6 30 προσλαβών τὰ συνηντηκότα τῶν πλοίων ἀπό τε τοῦ στρατοπέδου και της άλλης Σικελίας, παρεκομίσθη

κατὰ σπουδὴν εἰς τὰς Συρακούσας, ἔχων ἑκατὸν εἴκοσι σκάφη καὶ τὴν ἀγορὰν σχεδὸν ἐν ὀκτακοσί7 αις ναυσὶ φορτηγοῖς. ἐντεῦθεν δὲ παραδοὺς τοῖς ταμίαις τὰς ἡμισείας φορτηγοὺς καί τινα τῶν μακρῶν πλοίων ἔξαπέστειλε, διακομισθῆναι σπουδά8 ζων τῷ στρατοπέδω τὰ πρὸς τὴν χρείαν. αὐτὸς δ' ἐν ταῖς Συρακούσαις ὑπέμενε, τούς τε κατὰ πλοῦν ἀφυστεροῦντας ἐκ τῆς Μεσσήνης ἀναδεχόμενος καὶ παρὰ τῶν ἐκ τῆς μεσογαίου συμμάχων σῖτον προσαναλαμβάνων.

Κατά δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ᾿Ατάρβας μὲν ἄν-53 δρας τούς έν τῆ ναυμαχία ληφθέντας καὶ τὰς αίχμαλώτους νηας έξαπέστειλεν είς την Καργηδόνα, 2 Καρθάλωνα δὲ τὸν συνάρχοντα δοὺς τριάκοντα ναῦς έξέπεμψε πρός αίς έχων αὐτὸς έβδομήκοντα κατ- 15 3 έπλευσε, προστάξας ἄφνω προσπεσόντα ταῖς δομούσαις παρά τὸ Λιλύβαιον τῶν πολεμίων ναυσίν, ὧν μέν αν δυνατός ή κυριεύσαι, ταις δε λοιπαις πύρ 4 έμβαλεῖν. πεισθέντος δὲ τοῦ Καρθάλωνος καὶ ποι-64. ησαμένου τὸν ἐπίπλουν ὑπὸ τὴν ἐωθινήν, καὶ τὰ 🕪 μεν έμπιποῶντος, τὰ δ' ἀποσπῶντος τῶν πλοίων, μεγάλην συνέπεσε γενέσθαι ταραγήν περί τὸ τῶν 5 Ρωμαίων στρατόπεδον. προσβοηθούντων γαρ αὐτῶν ἐπὶ τὰς ναῦς καὶ γινομένης κραυγῆς, συννοήσας Ίμίλκων δ τὸ Λιλύβαιον τηρών, καὶ θεωρών # ήδη της ημέρας υποφαινούσης το συμβαϊνον, έπ-6 αποστέλλει τοὺς έκ τῆς πόλεως μισθοφόρους. οί δὲ 'Ρωμαΐοι, τοῦ δεινοῦ πανταχόθεν αὐτοὺς περιστάν-63. τος, οὐκ εἰς μικρὰν οὐδ' εἰς τὴν τυχοῦσαν ἦλθον 7 διατροπήν. δ δὲ τῶν Καρχηδονίων ναύαρχος, δλίγα 30 τῶν σκαφῶν τὰ μὲν ἀποσπάσας, τὰ δὲ συντρίψας,

μετά ταῦτα μικρον ἀπό τοῦ Λιλυβαίου παρακομισθείς ώς έφ' 'Ηρακλείας έτήρει, βουλόμενος διακωλύειν τοὺς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον πλέοντας. προσαγ-8 γειλάντων δὲ τῶν σκοπῶν πλῆθος ίκανὸν πλοίων 5 προσφέρεσθαι παντοδαπών καὶ συνεγγίζειν, άναγθείς έπλει, συμμίζαι σπεύδων διά το καταφρονείν τῶν 'Ρωμαίων ἐκ τοῦ προγεγενημένου προτερήματος. όμοίως δὲ καὶ τοῖς ἐκ τῶν Συρακουσῶν προ-9 απεσταλμένοις ταμίαις ανήγγειλαν οί προπλείν εί-10 θισμένοι λέμβοι τὸν ἐπίπλουν τῶν ὑπεναντίων. of 10 δὲ νομίσαντες οὐκ ἀξιόχρεως σφᾶς αὐτοὺς εἶναι πρὸς ναυμαχίαν, καθωρμίσθησαν πρός τι πολισμάτιον τῶν ὑπ' αὐτοὺς ταττομένων, ἀλίμενον μέν, σάλους δ' ἔχον καὶ προβολάς περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς 15 εὐφυεῖς. οὖ ποιησάμενοι τὴν ἀπόβασιν, καὶ τούς 11 τε καταπέλτας καὶ τοὺς πετροβόλους τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἐπιστήσαντες, προσεδόκων τὸν ἐπίπλουν τῶν ὑπεναντίων. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι συνεγγίσαν-12 τες τὸ μὲν πρῶτον ἐπεβάλοντο πολιορκεῖν τούτους, ω ύπολαβόντες τους μεν άνδρας καταπλαγέντας είς τὸ πολισμάτιον ἀποχωρήσειν, τῶν δὲ πλοίων ἀσφαλῶς κυριεύσειν οὐ προχωρούσης δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ 13 τοὐναντίον ἀμυνομένων γενναίως, καὶ τοῦ τόπου πολλάς ἔχουτος καὶ παυτοδαπάς δυσχοηστίας, ὀλίγα 65,τῶν τὰς ἀγορὰς ἐχόντων πλοίων ἀποσπάσαντες ἀπέπλευσαν πρός τινα ποταμόν, έν ὧ καθορμισθέντες έπετήρουν τὸν ἀνάπλουν αὐτῶν.

Ο δ' έν ταῖς Συρακούσαις ὑπολειφθεὶς στρατη-54 γός, ἐπεὶ τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἐπετέλεσε, κάμψας τον Πάχυνον ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν ὡς ἐπὶ τὸ Λιλύ-βαιον, οὐδὲν εἰδὼς τῶν περὶ τοὺς προπλέοντας συμ-

2 βεβημότων. δ δὲ τῶν Καρχηδονίων ναύαρχος, σημηνάντων των σκοπων αὐτῷ πάλιν τὴν ἐπιφάνειαν των υπεναντίων, αναχθείς έπλει μετά σπουδής, βουλόμενος αὐτοῖς ὡς πλεῖστον ἀπέγουσι τῶν οί-3 κείων νεών συμβαλείν. ὁ δ' Ἰούνιος κατιδών έκ64. πολλοῦ τὸν στόλον τὸν τῶν Καρχηδονίων καὶ τὸ πλήθος των σκαφών, ούτε συμβαλείν τολμών ούτ' έκφυγείν έτι δυνατός ών διά τὸ σύνεγγυς είναι τοὺς πολεμίους, έγκλίνας είς τόπους τραγείς καὶ κατά 4 πάντα τρόπον έπισφαλείς καθωρμίσθη, κρίνων αί- 10 οετώτερον υπάρχειν ό,τι δέοι παθείν μαλλον ή τοίς πολεμίοις αύτανδρον τὸ σφέτερον στρατόπεδον ύπο-5 γείριον ποιήσαι. συνιδών δε και το περί τούτου γεγονός δ των Καρχηδονίων ναύαρχος, τὸ μὲν παραβάλλεσθαι καὶ προσάγειν τοιούτοις τόποις ἀπεδο- 15 κίμασε, λαβών δ' ἄκραν τινά καl προσορμισθεls ταύτη, μεταξύ των στόλων έτήρει και προσείγε τον 6 νοῦν ἀμφοτέροις. ἐπιγενομένου δὲ χειμῶνος καὶ περιστάσεως προφαινομένης έκ τοῦ πελάγους όλοσχερεστέρας, οί μεν των Καρχηδονίων πυβερνήται 20 διά τε την των τόπων και την του πράγματος έμπειρίαν προορώμενοι τὸ μέλλον καὶ προλέγοντες τὸ συμβησόμενον, ἔπεισαν τὸν Καρθάλωνα φυνείν τὸν γειμώνα καὶ κάμψαι τὴν ἄκραν τοῦ Πα-7 χύνου. πεισθέντος δὲ νουνεχῶς, οὖτοι μὲν πολλά 25 μογθήσαντες καὶ μόλις ὑπεράραντες τὴν ἄκραν ἐν 8 ἀσφαλεῖ καθωρμίσθησαν, οί δὲ τῶν Ῥωμαίων στόλοι, τοῦ γειμώνος ἐπιγενομένου καὶ τῶν τόπων εἰς τέλος ύπαρχόντων άλιμένων, ούτως διεφθάρησαν ώστε μηδε των ναυαγίων μηδεν γενέσθαι χρήσιμον, άλλ' άμ- 30 φοτέρους αὐτοῖς ἄρδην καὶ παραλόγως ἀγρειωθηναι.

Τούτου δε συμβάντος, τὰ μεν τῶν Καργηδο-55 66. νίων αὖθις ἀνέκυψε καὶ πάλιν ἐπιρρεπεστέρας εἶγε τὰς έλπίδας, οί δὲ Ῥωμαῖοι, πρότερου μὲν ἐπὶ πο-2 σον ήτυχηκότες, τότε δ' όλοσχερώς, έκ μεν τής θα-5 λάττης έξέβησαν, τῶν δ' ὑπαίθρων ἐπεκράτουν: Καργηδόνιοι δε τῆς μεν θαλάττης έκυρίευου, τῆς δε γης ούχ όλως ἀπήλπιζον. μετὰ δὲ ταῦτα πάντες 3 έπλ μέν τοις όλοις έσχετλίαζον, οι τ' έν τη 'Ρώμη και τὰ περί τὸ Λιλύβαιον στρατόπεδα, διὰ τὰ προ-10 ειοημένα συμπτώματα τῆς γε μὴν προθέσεως οὐκ 465. άφίσταυτο τῆς κατὰ τὴν πολιορκίαν, άλλ' οί μὲν έχορήγουν κατά γην άπροφασίστως, οί δὲ προσεκαρτέρουν ταύτη κατά τὸ δυνατόν. δ δ' Ἰούνιος, 5 άναχομισθείς έπί τὸ στρατόπεδον έχ τῆς ναυαγίας 15 καλ περιπαθής ών, έγένετο πρός τὸ καινοτομῆσαί τι και πράξαι των δεόντων, σπουδάζων άναμαγέσασθαι την γεγενημένην περιπέτειαν. διὸ καὶ βρα-6 γείας αὐτῷ παραπεσούσης ἀφορμῆς, καταλαμβάνει πραξικοπήσας του "Ερυκα, καὶ γίνεται τοῦ τε τῆς 20 Άφροδίτης Ιερού και της πόλεως έγκρατής. δ δ' 7 "Ερυξ έστι μεν όρος παρά θάλατταν της Σικελίας έν τῆ παρὰ τὴν Ἰταλίαν κειμένη πλευρᾶ μεταξὺ Δοεπάνων και Πανόρμου, μαλλον δ' δμορον καί συνάπτον πρός τὰ Δρέπανα, μεγέθει δὲ παρὰ πολύ 25 διαφέρου των κατά την Σικελίαν δρών πλην της Αἴτυης. τούτου δ' ἐπ' αὐτῆς μὲν τῆς κορυφῆς, οὕ-8 σης έπιπέδου, κείται τὸ τῆς 'Αφροδίτης τῆς 'Ερυκίνης ίερον, όπερ δμολογουμένως ἐπιφανέστατόν ἐστι τῷ τε πλούτῷ καὶ τῆ λοιπῆ προστασία τῷν κατὰ 30 την Σικελίαν ιερών ή δε πόλις ύπ' αὐτην την κο-9 ουφήν τέταται, πάνυ μακράν έχουσα καί προσάντη

10 πανταχόθεν την ἀνάβασιν. ἐπί τε δη την κορυφην ἐπιστήσας φυλακήν, ὁμοίως δὲ κἀπὶ την ἀπὸ Δρεπάνων πρόσβασιν, ἐτήρει φιλοτίμως ἀμφοτέρους τοὺς τόπους, καὶ μᾶλλον ἔτι τὸν τῆς ἀναβολῆς, πεπεισμένος οὕτως καὶ την πόλιν ἀσφαλῶς καὶ τὸ σύμ-5 παν ὄρος ὑφ' αὐτὸν ἕξειν.

67.56 Οί δὲ Καρχηδόνιοι μετά ταῦτα στρατηγὸν καταστήσαντες αύτων 'Αμίλκαν τον Βάρκαν έπικαλού-2 μενον, τούτω τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρισαν. ος παραλαβών τὰς ναυτικὰς δυνάμεις ώρμησε πορθή-10 σων την Ίταλίαν. έτος δ' ην δατωκαιδέκατον τῷ 3 πολέμω. κατασύρας δὲ τὴν Λοκρίδα καὶ τὴν Βρεττιανήν γώραν, αποπλέων έντεῦθεν κατῆρε παντί τῷ στόλφ πρός την Πανορμίτιν, και καταλαμβάνει τον έπὶ ταῖς Είρκταῖς λεγόμενον τόπον, ος κεῖται μὲν 15 "Εουχος και Πανόρμου μεταξύ πρός θαλάττη, πολύθ. δέ τι τῶν ἄλλων δοκεῖ διαφέρειν τόπων ἐπιτηδειότητι πρός ἀσφάλειαν στρατοπέδων καὶ χρονισμόν. 4 έστι γαρ όρος περίτομον έξανεστηχός έχ τῆς περικειμένης χώρας εἰς ύψος ίκανόν. τούτου δ' ή περί- » μετρος της άνω στεφάνης οὐ λείπει των έκατὸν σταδίων, ὑφ' ἦς ὁ περιεχόμενος τόπος εὔβοτος ύπάρχει καὶ γεωργήσιμος, πρὸς μέν τὰς πελαγίους πνοιάς εύφυως κείμενος, θανασίμων δε θηρίων 5 είς τέλος ἄμοιφος. περιέχεται δὲ κρημνοῖς ἀπροσ- 25 ίτοις ἔχ τε τοῦ χατὰ θάλατταν μέρους χαὶ τοῦ παρὰ την μεσόγαιαν παρήχοντος, τὰ δὲ μεταξύ τούτων 6 έστιν όλίγης και βραχείας δεόμενα κατασκευής. έχει δ' έν αύτῷ καὶ μαστόν, δς ἄμα μὲν ἀκροπόλεως, άμα δὲ σχοπῆς εὐφυοῦς λαμβάνει τάξιν κατὰ τῆς 30 7 ύποκειμένης χώρας. κρατεῖ δὲ καὶ λιμένος εὐκαί-

ρου πρός του ἀπὸ Δρεπάνων καὶ Λιλυβαίου δρόμου έπὶ τὴν Ἰταλίαν, ἐν ικ πλῆθος ὕδατος ἄφθονον ὑπάρχει. προσόδους δὲ τὰς πάσας ἔχει τριττὰς δυσχερεῖς, 8 δύο μεν ἀπὸ τῆς χώρας, μίαν δ' ἀπὸ τῆς θαλάττης. ε έν 🦸 καταστρατοπεδεύσας παραβόλως 'Αμίλκας, ώς 9 αν μήτε πόλεως οίκείας μήτ' άλλης έλπίδος μηδεμιᾶς ἀντεχόμενος, είς μέσους δὲ τοὺς πολεμίους έαυτον δεδωχώς, δμως ού μιχρούς οὐδὲ τούς τυχόν-68.τας 'Ρωμαίοις άγωνας και κινδύνους παρεσκεύασε. 10 πρώτου μεν γαρ έντεῦθεν δομώμενος κατά θάλατ-10 ταν την παραλίαν της Ιταλίας έπόρθει μέχρι της Κυμαίων χώρας, δεύτερον δε κατά γην παραστρα-11 τοπεδευσάντων αὐτῷ 'Ρωμαίων πρὸ τῆς Πανορμιτῶν πόλεως ἐν ἴσως πέντε σταδίοις πολλούς καὶ 15 ποικίλους άγωνας συνεστήσατο κατά γῆν σχεδὸν ἐπὶ τρείς ένιαυτούς. περί ων ούχ οίόν τε διά τῆς γραφῆς τὸν κατὰ μέρος ἀποδοῦναι λόγον καθάπερ 57 γὰρ ἐπὶ τῶν διαφερόντων πυκτῶν καὶ ταῖς γενναιότησι καὶ ταῖς εὐεξίαις, ὅταν εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ 20 τοῦ στεφάνου συγκαταστάντες καιρὸν διαμάχωνται 67. πληγήν έπὶ πληγή τιθέντες άδιαπαύστως, λόγον μέν η πρόνοιαν έχειν ύπερ εκάστης επιβολής και πληγης ούτε τοίς άγωνιζομένοις ούτε τοίς θεωμένοις έστι δυνατόν, έκ δε τῆς καθόλου τῶν ἀνδρῶν ἐνερ- 2 25 γείας και της έκατέρου φιλοτιμίας έστι και της έμπειρίας αὐτῶν καὶ τῆς δυνάμεως, πρὸς δὲ καὶ τῆς εὐψυχίας, Ικανήν ἔννοιαν λαβεῖν, οὕτως καὶ περί τῶν νῦν λεγομένων στρατηγῶν. τὰς μὲν γὰρ αί-3 τίας ἢ τοὺς τρόπους, δι' ὧν ἀν' ἐκάστην ἡμέραν 30 έποιούντο κατ' άλλήλων ενέδρας, άντενέδρας, έπιθέσεις, προσβολάς, οὔτ' αν δ γράφων έξαριθμού-

μενος έφίχοιτο, τοῖς τ' ἀχούουσιν ἀπέραντος, ἅμα δ' ἀνωφελής ἂν έκ τῆς ἀναγνώσεως γίνοιτο γρεία. 4 έκ δὲ τῆς καθολικῆς ἀποφάσεως περί αὐτῶν καὶ τοῦ τέλους τῆς φιλοτιμίας μᾶλλον ἄν τις εἰς ἔννοιαν ἔλ-5 θοι των προειρημένων. ούτε γαρ των έξ ίστορίας 5 στρατηγημάτων ούτε των έκ του καιρού καλ της ύποκειμένης περιστάσεως επινοημάτων ούτε των εls παράβολον και βίαιον άνηκόντων τόλμαν οὐδὲν παρ-6 ελείφθη. κρίσιν γε μην όλοσχερη γενέσθαι διά πλείους αίτίας ούχ οἶόν τ' ἦν αί τε γὰο δυνάμεις ἀμ-10 φοτέρων ἦσαν ἐφάμιλλοι, τά τε κατὰ τοὺς χάρακας 69. δμοίως ἀπρόσιτα διὰ τὴν ὀχυρότητα, τό τε διάστημα γτῶν στρατοπέδων βραχὺ παντελῶς. ὅπερ αἴτιον ἦν μάλιστα τοῦ τὰς μὲν κατὰ μέρος συμπτώσεις ἀπαύστους γίνεσθαι καθ' ήμέραν, όλοσχερες δε συντε- 15 8 λείσθαι μηδέν. τούτους γάο αὐτούς ἀεὶ συνέβαινε διαφθείρεσθαι κατά τὰς συμπλοκάς, τοὺς ἐν γειρῶν νόμφ περιπεσόντας οί δ' απαξ έγκλίναντες εὐθέως έκτὸς τοῦ δεινοῦ πάντες ήσαν ὑπὸ ταῖς αὑτῶν άσφαλείαις, καὶ πάλιν ἐκ μεταβολῆς ἐκινδύνευον. 20 Οὐ μὴν ἀλλ' ὥσπερ ἀγαθὸς βραβευτής ἡ τύχη 58 μεταβιβάσασα παραβόλως αὐτοὺς ἐκ τοῦ προειρημένου τόπου και τοῦ προϋπάρχοντος άθλήματος είς παραβολώτερου άγωνισμα καλ τόπου έλάττω συν-2 έκλεισεν. δ γαο 'Αμίλκας, των 'Ρωμαίων τον "Ερυκα 55 τηρούντων έπί τε της κορυφης και παρά την δίζαν,68. καθάπεο είπομεν, κατελάβετο την πόλιν των Έρυκίνων, ήτις ήν μεταξύ της τε κορυφής και των πρός 3 τῆ δίζη στρατοπεδευσάντων. έξ οδ συνέβαινε παραβόλως μεν ύπομένειν και διακινδυνεύειν πολιοφ- 30 κουμένους τούς την κορυφην κατέχοντας των 'Ρωμαίων, ἀπίστως δὲ τοὺς Καρχηδονίους ἀντέχειν, τῶν τε πολεμίων πανταχόθεν προσκειμένων καὶ τῶν χορηγιῶν οὐ ράδίως αὐτοῖς παρακομιζομένων, ὡς ἄν τῆς θαλάττης καθ' ἔνα τόπον καὶ μίαν πρόσοδον ἐἀντεχομένοις. οὐ μὴν ἀλλὰ πάλιν ἐνταῦθα πάσαις 4 μὲν ἀμφότεροι ταῖς πολιορκητικαῖς ἐκινοίαις καὶ βίαις χρησάμενοι κατ' ἀλλήλων, πᾶν δὲ γένος ἐνδείας ἀνασχόμενοι, πάσης δ' ἐπιθέσεως καὶ μάχης πεῖραν λαβόντες, τέλος οὐχ, ὡς Φάβιός φησιν, ἐξαδυνα- 5 τοῦντες καὶ περικακοῦντες, ἀλλ' ὡς ἄν ἀπαθεῖς κάἡττητοί τινες ἄνδρες, ἱερὸν ἐποίησαν τὸν στέφανον. πρότερον γὰρ ἢ 'κείνους ἀλλήλων ἐπικρατῆ- 6 σαι, καίπερ δύ' ἔτη πάλιν ἐν τούτω τῷ τόπω διαγωνισαμένους, δι' ἄλλου τρόπου συνέβη λαβεῖν τὸν 15 πόλεμον τὴν κρίσιν.

Τὰ μὲν οὖν περί τὸν "Ερυκα καί τὰς πεζικάς 7 δυνάμεις τοιαύτην έσχε διάθεσιν. τὰ δὲ πολιτεύ-70. ματ' ήν άμφοτέρων παραπλήσια τοῖς ψυχομαχοῦσι τῶν εὐγενῶν ὀρνίθων. ἐκεῖνοί τε γὰρ πολλάκις 8 20 ἀπολωλεκότες τὰς πτέρυγας διὰ τὴν ἀδυναμίαν, αὐτη δὲ τη ψυχη μένοντες ἐκβάλλουσι τὰς πληγάς, έως αν αυτομάτως ποτέ περιπεσόντες αυτοίς καιρίως άλλήλων διαδράξωνται, κάπειτα τούτου γενομένου συμβή του έτερου αύτων προπεσείν οί τε 9 25 Ρωμαΐοι καὶ Καρχηδόνιοι κάμνοντες ήδη τοῖς πόνοις διὰ τὴν συνέχειαν τῶν πινδύνων εἰς τέλος απήλγουν, τήν τε δύναμιν παρελέλυντο καλ παρεΐντο διά τὰς πολυγρονίους είσφορὰς καὶ δαπάνας. δμοίως 59 δε 'Ρωμαΐοι ψυγομαγούντες, καίπερ έτη σχεδον ήδη 30 πέντε τῶν κατὰ θάλατταν πραγμάτων δλοσχερῶς άφεστημότες διά τε τὰς περιπετείας καὶ διὰ τὸ πε-POLYB. HIST. I.

πεϊσθαι δι' αὐτῶν τῶν πεζικῶν δυνάμεων κρινεῖν 69. 2 του πόλεμου, τότε συνορώντες οὐ προχωροῦν αύτοῖς τούργον κατά τοὺς ἐκλογισμοὺς καὶ μάλιστα διὰ τὴν τόλμαν τοῦ τῶν Καρχηδονίων ἡγεμόνος, ἔκριναν τὸ τρίτον αντιποιήσασθαι των έν ταις ναυτικαίς δυνά- 5 3 μεσιν έλπίδων, υπολαμβάνοντες διὰ τῆς έπινοίας ταύτης, εί καιρίως άψαιντο τῆς ἐπιβολῆς, μόνως ἂν ούτως πέρας έπιθείναι τῷ πολέμω συμφέρον. δ 4 καὶ τέλος ἐποίησαν. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐξεχώρησαν της θαλάττης είξαντες τοίς έχ της τύγης συμ- 10 πτώμασι, τὸ δὲ δεύτερον έλαττωθέντες τῆ περὶ τὰ δ Δρέπανα ναυμαχία· τότε δὲ τρίτην ἐποιοῦντο ταύτην την έπιβολήν, δι' ής νικήσαντες και τα περί τον "Ερυκα στρατόπεδα των Καρχηδονίων αποκλείσαντες τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας τέλος ἐπέθηκαν 15 6 τοις όλοις. ήν δε της επιβολής το πλείον ψυγομαχία. χορηγία μεν γάρ ούχ ύπῆρχε πρὸς τὴν πρόθεσιν έν τοις κοινοίς. οὐ μὴν άλλὰ διὰ τὴν τῶν προεστώτων ανδρών είς τα κοινά φιλοτιμίαν καί 7 γενναιότητα προσευρέθη πρὸς τὴν συντέλειαν. κατὰ 20 γὰρ τὰς τῶν βίων εὐκαιρίας καθ' ἕνα καὶ δύο καὶ τρείς ὑφίσταντο παρέξειν πεντήρη κατηρτισμένην, 71. έφ' ὧ τὴν δαπάνην κομιοῦνται, κατὰ λόγον τῶν 8 πραγμάτων προχωρησάντων. τῷ δὲ τοιούτῳ τρόπῳ ταγέως έτοιμασθέντων διακοσίων πλοίων πεντηρι- 25 κῶν, ὧν ἐποιήσαντο τὴν ναυπηγίαν πρὸς [παράδειγμα] την τοῦ 'Ροδίου ναῦν, μετὰ ταῦτα στρατηγον καταστήσαντες Γάιον Αυτάτιον έξέπεμψαν άρ-9 χομένης της θερείας. ός και παραδόξως έπιφανείς τοῖς κατὰ τὴν Σικελίαν τόποις τόν τε περὶ τὰ Δρέ- 30 πανα λιμένα κατέσχε καὶ τοὺς περὶ τὸ Λιλύβαιον

ὅρμους, παυτὸς ἀνακεχωρηκότος εἰς τὴν οἰκείαν τοῦ τῶν Καρχηδονίων ναυτικοῦ. συστησάμενος δὲ περὶ 10 τὴν ἐν τοῖς Δρεπάνοις πόλιν ἔργα καὶ τἄλλα πρὸς τὴν πολιορχίαν παρασκευασάμενος, ἄμα μὲν ταύτη 5 προσεκαρτέρει τὰ δυνατὰ ποιῶν, ἄμα δὲ προορώ-11 μενος τὴν παρουσίαν τοῦ Καρχηδονίων στόλου, καὶ μνημονεύων τῆς ἔξ ἀρχῆς προθέσεως ὅτι μόνως 70. δύναται διὰ τοῦ κατὰ θάλατταν κινδύνου κρίσεως τὰ ὅλα τυχεῖν, οὐκ ἀχρεῖον οὐδ' ἀργὸν εἰα γίνε-10 σθαι τὸν χρόνον, ἀλλ' ἀν' ἐκάστην ἡμέραν ἀναπείρας 12 καὶ μελέτας ποιῶν τοῖς πληρώμασιν οἰκείως τῆς ἐπιβολῆς, τῆ τε λοιπῆ τῆ κατὰ τὴν δίαιταν ἐπιμελεία προσκαρτερῶν, ἀθλητὰς ἀπετέλεσε πρὸς τὸ προκείμενον ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνω τοὺς ναύτας.

Οί δὲ Καρχηδόνιοι, παρὰ τὴν ὑπόνοιαν προσ-60 πεσόντος αὐτοῖς τοῦ πεπλευκέναι στόλω τοὺς 'Ρωμαίους καὶ πάλιν ἀντιποιεῖσθαι τῆς θαλάττης, παραυτίκα κατήρτιζον τὰς ναῦς, καὶ πληρώσαντες σί-2 του καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, ἐξέπεμπον τὸν στό-20 λου, βουλόμενοι μηδεν έλλείπειν τὰ περὶ τὸν "Ερυκα στρατόπεδα των αναγκαίων. κατέστησαν δε καί 3 στρατηγόν έπὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως "Αννωνα δς άναχθείς και κατάρας έπι την Ιεράν καλουμένην νήσον ἔσπευδε τοὺς πολεμίους λαθών διακομισθή-25 ναι πρὸς τὸν "Ερυκα, καὶ τὰς μὲν ἀγορὰς ἀποθέσθαι καὶ κουφίσαι τὰς ναῦς, προσλαβών δ' ἐπιβάτας έκ των μισθοφόρων τούς έπιτηδείους καὶ Βάρ-72. καν μετ' αὐτῶν, οὕτως συμμίσγειν τοῖς ὑπεναντίοις. δ δε Αυτάτιος συνείς την παρουσίαν των περί τον 4 30 "Αννωνα, καὶ συλλογισάμενος τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν, άναλαβών ἀπὸ τοῦ πεζοῦ στρατεύματος τοὺς ἀρί-

στους ανδρας επλευσε πρός την Αίγουσσαν νήσον 5 την πρό τοῦ Λιλυβαίου κειμένην. κάνταῦθα παραχαλέσας τὰ πρέποντα τῷ καιρῷ τὰς δυνάμεις διεσάφει τοις χυβερνήταις ώς έσομένης είς την αύριον 6 ναυμαχίας. ὑπὸ δὲ τὴν ἐωθινήν, ἤδη τῆς ἡμέρας 5 ύποφαινούσης, δρών τοίς μεν έναντίοις φορον άνεμου καταρρέουτα καὶ λαμπρόυ, σφίσι δὲ δυσχερή γινόμενον τὸν ἀνάπλουν πρὸς ἀντίον τὸ πνεῦμα, κοίλης και τραχείας ούσης της θαλάττης, το μέν 7 πρώτον διηπόρει τί δεί χρησθαι τοίς παρούσι. συλ- 10 λογιζόμενος δ' ώς έὰν μὲν παραβάλληται χειμῶνος όντος, πρὸς "Αννωνα ποιήσεται τὸν ἀγῶνα καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις καὶ πρὸς ἔτι γέμοντα 8τὰ σκάφη, ἐὰν δὲ τηρῶν εὐδίαν καὶ καταμέλλων έάση διάραι καὶ συμμίξαι τοῖς στρατοπέδοις τοὺς 71. πολεμίους, πρός τε τὰς ναῦς εὐκινήτους καὶ κεκουφισμένας άγωνιείται πρός τε τούς άρίστους άνδρας τῶν ἐχ τοῦ πεζοῦ στρατευμάτων, τὸ δὲ μέγιστον πρός την 'Αμίλκου τόλμαν, ής οὐδὲν ην τότε φο-9 βερώτερου. διόπερ έχρινε μή παρείναι του ένεστωτα 20 καιρόν συνιδών δε τάς των πολεμίων ναυς ίστιοδρομούσας, ανήγετο μετά σπουδής. των δε πληρωμάτων εύχερῶς ἀναφερόντων τὸν κλύδωνα ταῖς εὐεξίαις, ταχέως ἐπὶ μίαν ἐχτείνας ναῦν ἀντίποωρ-61 φου κατέστησε τοις πολεμίοις του στόλου. οί δε 25 Καργηδόνιοι κατιδόντες τον διάπλουν αὐτῶν προκατέχοντας τοὺς Ῥωμαίους, καθελόμενοι τοὺς ίστοὺς καὶ παρακαλέσαντες κατὰ ναῦν σφᾶς αὐτούς, συν-2 έβαλον τοῖς ὑπεναντίοις. τῆς δ' έκατέρων παρασκευής την έναντίαν έχούσης διάθεσιν τη περί τὰ 30 Δοέπανα γενομένη ναυμαχία, καὶ τὸ τέλος έκατέροις

τῆς μάχης εἰκότως ἐναντίον ἀπέβη. 'Ρωμαῖοι μὲν 3 γάο τήν τε ναυπηγίαν μετειλήφεσαν, καὶ τὰ βάρη 73.πάντα γωρίς των πρός την ναυμαγίαν έπιτηδείων έξετέθειντο τά τε πληρώματα συγκεκροτημένα δια-5 φέρουσαν αὐτοῖς τὴν χοείαν παρείχετο, τούς τ' έπιβάτας κατ' έκλογην άνδρας απαραχωρήτους έκ τῶν πεζικῶν στοατοπέδων είχον. περί δὲ τοὺς 4 Καρχηδονίους τάναντία τούτοις ύπηρχεν. αί μέν γάρ νῆες γέμουσαι δυσχρήστως διέκειντο πρός τὸν 10 κίνδυνου, τὰ δὲ πληρώματα τελέως ἦν ἀνάσκητα καί πρός καιρου έμβεβλημένα, τὰ δ' ἐπιβατικά νεοσύλλογα και πρωτόπειρα πάσης κακοπαθείας και παντός δεινοῦ. διὰ γὰρ τὸ μηδέποτ' ἂν ἔτι τοὺς 5 Ρωμαίους έλπίσαι τῆς θαλάττης ἀντιποιήσασθαι 15 καταφρονήσαντες ώλιγώρουν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων. τοιγαρούν αμα τῷ συμβαλεῖν κατὰ πολλὰ 6 μέρη της μάχης έλαττούμενοι ταχέως έλείφθησαν, καὶ πεντήκοντα μέν αὐτῶν ναῦς κατέδυσαν, έβδομήποντα δ' ξάλωσαν αύτανδροι τὸ δὲ λοιπὸν πλῆ-7 20 θος έπαράμενον τούς ίστούς καὶ κατουρώσαν αὖθις άπεγώρει πρός την Ίεραν νήσον, εὐτυχῶς καὶ παραδόξως έκ μεταβολής αὐτοῖς πρὸς τὸν δέοντα και-72. οὸν τοῦ πνεύματος συνεργήσαντος.

Ό μεν οὖν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀποπλεύ-8

σας πρὸς τὸ Λιλύβαιον καὶ τὰ στρατόπεδα περὶ τὴν τῶν αἰχμαλώτων πλοίων καὶ τῶν σωμάτων οἰκονομίαν ἐγίνετο, μεγάλην οὖσαν οὐ γὰρ πολὺ τῶν μυρίων ἔλειπε σωμάτων τὰ ληφθέντα ζωγρία κατὰ τὸν κίνδυνον.

Οί δὲ Καρχηδόνιοι, προσπεσούσης αὐτοῖς ἀπροσ-62 δοκήτως τῆς ήττης, ταῖς μὲν δρμαῖς καὶ ταῖς φιλο-

τιμίαις άκμην ετοιμοι πολεμείν ήσαν, τοίς δε λογι-2 σμοίς έξηπόρουν. ούτε γάρ χορηγείν έτι ταίς έν τή Σικελία δυνάμεσιν οδοί τ' ήσαν, κρατούντων τῆς θαλάττης των ύπεναντίων άπογνόντες δε ταύτας, καὶ προδόται τρόπου τινὰ γενόμενοι, ποίαις γερσίν 5 3 η ποίοις ηγεμόσι πολεμήσειαν ούκ είχον. διόπερ δξέως διαπεμψάμενοι πρός του Βάρκαυ ἐπέτρεψαυ έχείνω περί των δλων. δ δε και λίαν εποίησεν 74. 4 ἔργον ἡγεμόνος ἀγαθοῦ καὶ φρονίμου. μέχρι μέν γάρ έκ τῶν κατὰ λόγον ἦν τις έλπὶς ἐν τοις ὑποκει- 10 μένοις, οὐδὲν τῶν παραβόλων ἢ δεινῶν δοκούντων είναι παρέλιπεν, άλλὰ πάσας τὰς τοῦ νικᾶν ἐν τῷ πολεμείν έλπίδας, εί καί τις άλλος ήγεμόνων, έξ-5 ήλεγξεν. έπειδή δὲ περιέστη τὰ πράγματα, καὶ τῶν κατά λόγον οὐδεν ετι κατελείπετο πρός τὸ σώζειν 15 τούς ύποταττομένους, πάνυ νουνεχώς καὶ πραγματικῶς είξας τοῖς παροῦσιν ὑπὲρ σπονδῶν καὶ διαλύσεων 6 έξαπέστελλε πρεσβευτάς. τοῦ γὰρ αὐτοῦ νομιστέον ήγεμόνος είναι τὸ δύνασθαι βλέπειν τόν τε τοῦ νι-7 καν, δμοίως δε και τον του λείπεσθαι καιρόν. του 20 δὲ Λυτατίου προθύμως δεξαμένου τὰ παρακαλούμενα διά τὸ συνειδέναι τοῖς σφετέροις πράγμασι τετουμμένοις καὶ κάμνουσιν ήδη τῷ πολέμω, συνέβη τέλος έπιθεῖναι τῆ διαφορά τοιούτων τινῶν συνθη-8 κῶν διαγραφεισῶν , έπὶ τοῖσδε φιλίαν εἶναι Καρ- 25 ,,χηδονίοις και 'Ρωμαίοις, έὰν και τῷ δήμω τῶν , Ρωμαίων συνδοκή. Εκχωρείν Σικελίας απάσης ,Καρχηδονίους καὶ μὴ πολεμεῖν Ἱέρωνι μηδ' ἐπι-,,φέρειν ὅπλα Συρακοσίοις μηδέ τῶν Συρακοσίων 73. 9 ,,συμμάχοις. ἀποδοῦναι Καρχηδονίους 'Ρωμαίοις 30 , χωρίς λύτρων απαντας τούς αίγμαλώτους. άργυ,,ρίου κατενεγκείν Καρχηδονίους 'Ρωμαίοις εν ετεσιν ,,είκοσι δισχίλια και διακόσια τάλαντ' Εὐβοϊκά." τούτων δ' επανενεχθέντων είς την 'Ρώμην, οὐ 63 προσεδέξατο τὰς συνθήκας ὁ δημος, ἀλλ' έξαπ- ε έστειλεν ἄνδρας δέκα τοὺς ἐπισκεψομένους ὑπὲρ τῶν πραγμάτων. οῦ καὶ παραγενόμενοι τῶν μὲν 2 δλων οὐδὲν ἔτι μετέθηκαν, βραχέα δὲ προσεπέτειναν τοὺς Καρχηδονίους. τόν τε γὰρ χρόνον τῶν φόρων 3 ἐποίησαν ῆμισυν, χίλια τάλαντα προσθέντες, τῶν τε νήσων ἐκχωρεῖν Καρχηδονίους προσεπέταξαν, ὅσαι μεταξὺ τῆς Ἰταλίας κεῖνται καὶ τῆς Σικελίας.

Ο μέν ούν Ρωμαίοις και Καρχηδονίοις συστάς 4 75 περί Σικελίας πόλεμος έπι τοιούτοις και τοιούτον έσχε τὸ τέλος, έτη πολεμηθείς είκοσι και τέτταρα 15 συνεχώς, πόλεμος ών ήμεζς ίσμεν ακοή μαθόντες πολυχρονιώτατος καλ συνεχέστατος καλ μέγιστος. έν 5 ώ χωρίς των λοιπων αγώνων και παρασκευών, καθάπερ είπομεν ανώτερον, απαξ μεν οί συνάμφω πλείοσιν ή πενταχοσίοις, πάλιν δε μιχοώ λείπουσιν 20 έπτακοσίοις σκάφεσι πεντηρικοίς έναυμάγησαν πρός άλλήλους. ἀπέβαλόν γε μην 'Ρωμαΐοι μεν έν τῷ 6 πολέμω τούτω πεντήρεις μετά των έν ταζς ναυαγίαις διαφθαρεισών είς έπτακοσίας, Καρχηδόνιοι δ' είς πενταχοσίας. ώστε τοὺς θαυμάζοντας τὰς 'Αν-7 25 τιγόνου καὶ Πτολεμαίου καὶ Δημητρίου ναυμαχίας και τους στόλους είκότως αν περί τούτων ίστορήσαντας έκπεπληγθαι την ύπερβολην των πράξεων. εί δέ τις βουληθείη συλλογίσασθαι την διαφοράν 8 των πεντηρικών πλοίων πρός τὰς τριήρεις, αίς οί 30 τε Πέρσαι πρός τους Έλληνας και πάλιν Άθηναιοι καλ Λακεδαιμόνιοι προς άλλήλους έναυμάχουν, οὐδ'

αν καθόλου δυνηθείη τηλικαύτας δυνάμεις εύρειν 9 έν θαλάττη διηγωνισμένας. έξ ὧν δῆλον τὸ προτεθεν ήμιν έξ άργης ώς οὐ τύχη Ρωμαίοι, καθάπερ ένιοι δοχοῦσι τῶν Ἑλλήνων, οὐδ' αὐτομάτως, ἀλλὰ καλ λίαν είκότως έν τοιούτοις καλ τηλικούτοις πράγ-5 μασιν ένασκήσαντες οὐ μόνον έπεβάλοντο τῆ τῶν 74. όλων ήγεμονία και δυναστεία τολμηρώς, άλλα και 64 καθίκουτο της προθέσεως, και τι δήποτ' έστι τὸ αἴτιου, ἀπορήσαι τις ἄν, ὅτι κεκρατηκότες τῶν ὅλων καὶ πολλαπλασίαν έγοντες ύπεροχὴν νῦν ἢ πρόσθεν 10 ούτ' αν πληρώσαι τοσαύτας ναῦς οὕτ' αναπλεῦσαι 2 τηλικούτοις στόλοις δυνηθείεν; οὐ μὴν άλλὰ περί μέν ταύτης της απορίας σαφώς έξέσται τὰς αίτίας κατανοείν, όταν έπὶ τὴν έξήγησιν αὐτῶν τῆς πολιτείας έλθωμεν ύπερ ής ούθ' ήμιν έν παρέρνω όη- 15 3 τέον ούτε τοῖς ἀκούουσιν ἀργῶς προσεκτέον. τὸ μέν γαρ θέαμα καλόν, σχεδον δ' ώς έπος είπειν άγνωστον έως τοῦ νῦν, χάριν τῶν περί αὐτῆς συγ-4 νενοαφότων. οι μεν γαρ ήγνοήπασιν, οι δ' άσαφή 76. 5 καὶ τελέως ἀνωφελῆ πεποίηνται τὴν ἐξήγησιν. πλὴν 20 έν γε τῷ προειρημένω πολέμω τὰς μὲν τῶν πολιτευμάτων άμφοτέρων προαιρέσεις έφαμίλλους εύροι τις αν γεγενημένας, ού μόνον ταις έπιβολαις, άλλά καὶ ταῖς μεγαλοψυγίαις, μάλιστα δὲ τῆ περὶ τῶν 6 πρωτείων φιλοτιμία, τούς γε μην άνδρας οὐ μικρῷ, 25 πολλώ δε γενναιοτέρους εν παντί 'Ρωμαίους' ήγεμόνα δὲ καὶ γνώμη καὶ τόλμη θετέον ἄριστον 'Αμίλκαν τῶν τότε γεγονέναι τὸν Βάρκαν ἐπικαλούμενον, πατέρα δὲ κατὰ φύσιν 'Αννίβου τοῦ μετὰ ταῦτα πολεμήσαντος 'Ρωμαίοις.

Μετά δὲ τὰς διαλύσεις ταύτας ἴδιόν τι καὶ πα-

ραπλήσιον αμφοτέροις συνέβη παθείν. έξεδέξατο 2 γαο πόλεμος έμφύλιος 'Ρωμαίους μέν ὁ πρὸς τοὺς Φαλίσκους καλουμένους, δυ ταχέως καλ συμφερόντως έπετέλεσαν, έν ολίγαις ήμέραις έγπρατείς γενόμενοι 5 τῆς πόλεως αὐτῶν, Καρχηδονίους δὲ κατὰ τὸν αὐ-3 τὸν καιρὸν οὐ μικρὸς οὐδ' εὐκαταφρόνητος ὁ πρὸς τοὺς ξένους καὶ τοὺς Νομάδας καὶ τοὺς ἄμα τούτοις αποστάντας Λίβυας, εν ώ πολλούς και μεγά-4 λους υπομείναντες φόβους τέλος ου μόνον υπέρ τῆς 10 χώρας έπινδύνευσαν, άλλὰ καὶ περὶ σφῶν αὐτῶν καὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους. ἐπὶ δὲ τὸν πόλεμον 5 τούτον έπιστήσαι μεν άξιον δια πλείους αίτίας, έπλ κεφαλαίου δε και δια βραχέων αὐτοῦ ποιήσασθαι 75. την έξηγησιν κατά την έξ άρχης πρόθεσιν. τόν τε 6 15 γὰρ παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγόμενον ἄσπονδον πόλεμον, τίνα φύσιν έχει καί διάθεσιν, μάλιστ' άν τις έχ τῶν τότε γεγονότων ἐπιγνοίη, τούς τε χρωμέ-7 νους μισθοφορικαϊς δυνάμεσι τίνα δεῖ προορᾶσθαι καὶ φυλάττεσθαι μακρόθεν έναργέστατ' αν έκ τῆς 20 τότε περιστάσεως συνθεωρήσειε, πρὸς δὲ τούτοις τί διαφέρει καλ κατά πόσον ήθη σύμμικτα καλ βάρβαρα τῶν ἐν παιδείαις καὶ νόμοις καὶ πολιτικοῖς έθεσιν έπτεθραμμένων τὸ δὲ μέγιστον τὰς αἰτίας 8 έκ των έν έκείνοις τοῖς καιφοῖς πεπραγμένων κατα-77. νοήσειε, δι' ας δ κατ' 'Αννίβαν συνέστη 'Ρωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις πόλεμος. ὑπέρ οὖ διὰ τὸ μὴ μό-9 νον παρά τοις συγγραφεύσιν, άλλά καὶ παρά τοις πεπολεμηκόσιν έτι νῦν ἀμφισβητεῖσθαι τὰς αίτίας, γρήσιμόν έστι την άληθινωτάτην παραστήσαι διά-30 ληψιν τοίς φιλομαθούσιν.

'Ως γὰρ θᾶττον ἐπιτελεσθεισῶν τῶν προειρημέ-66

νων διαλύσεων αποκατέστησε τας περί του "Ερυκα δυνάμεις είς τὸ Λιλύβαιον ὁ Βάρκας, εὐθέως αὐτὸς μὲν ἀπέθετο τὴν ἀρχήν, ὁ δ' ἐπὶ τῆς πόλεως στρατηγός Γέσκων έγίνετο περί τὸ περαιούν τούς 2 στρατιώτας είς την Λιβύην. προϊδόμενος δὲ τὸ 5 μέλλον έμφρόνως ένεβίβαζε κατά μέρη διαιρών αὐ-3 τούς καὶ διαλείμματα ποιών της έξαποστολής, βουλόμενος αναστροφήν διδόναι τοῖς Καργηδονίοις εἰς τὸ τοὺς καταπλεύσαντας καὶ μισθοδοτηθέντας τὰ προσοφειλόμενα των όψωνίων φθάνειν ἀπαλλαττο-10 μένους έκ τῆς Καργηδόνος είς τὴν οἰκείαν πρὶν ἢ 4 τούς έξης περαιουμένους έπικαταλαβείν. δ μεν ούν Γέσκων έχόμενος ταύτης της έννοίας ούτως έχείριζε 5 τὰ κατὰ τὴν έξαποστολήν. οί δὲ Καρχηδόνιοι τὰ μεν ούκ εύπορούμενοι χρημάτων διὰ τὰς προγεγε-15 νημένας δαπάνας, τὰ δὲ καὶ πεπεισμένοι παραιτήσεσθαι τούς μισθοφόρους μέρος τι τῶν προσοφειλομένων όψωνίων, έὰν καὶ συναθροίσωσι καὶ δέξωνται πάντας είς την Καργηδόνα, παρακατείγον έκεί τούς καταπλέοντας διά ταύτην την έλπίδα καὶ συν-16. 6 είχον έν τη πόλει. γινομένων δε πλειόνων άδικημάτων και νύκτωο και μεθ' ήμέραν, το μεν πρώτον ύπιδόμενοι τὸν ὅχλον καὶ τὴν συμβαίνουσαν ἀκρασίαν ήξίωσαν τοὺς ήγεμόνας, έως αν έτοιμασθή μέν τὰ κατὰ τὰς σιταργίας αὐτοῖς, προσδέξωνται 15 δὲ τοὺς ἀπολειπομένους, ἀναγωρῆσαι πάντας εἰς τινα πόλιν την προσαγορευομένην Σίκκαν, λαβόν-7 τας είς τὰ κατεπείγοντα χουσοῦν εκαστον. προθύμως δὲ συνυπακουσάντων πρὸς τὴν ἔξοδον, καὶ 78. βουλομένων αὐτοῦ καταλιπεῖν τὰς ἀποσκευάς, κα- 30 θάπερ και τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ὑπῆρχον, ὡς θᾶττον

έσομένης της έπανόδου πρός τους όψωνιασμούς, άγωνιώντες οί Καρχηδόνιοι μήποτε διά χρόνου πα-8 φαγεγονότες, και τινές μέν τέκνων, ένιοι δέ και γυναικών Ιμείροντες, οί μεν ούκ έκπορευθώσι τὸ 5 παράπαν, of δ' έκπορευθέντες αύθις άνακάμπτωσι πρός ταῦτα, καὶ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ μηδὲν ήττον άδίκημα γίνηται κατά την πόλιν, ταῦτα προορώμε-9 νοι μετά πολλης ἀπεχθείας οὐδαμῶς βουλομένους τούς άνθρώπους ήνάγκασαν τὰς ἀποσκευὰς μεθ' 10 έαυτῶν ἀπαγαγεῖν. οί δὲ μισθοφόροι συναναχθέν-10 τες είς την Σίκκαν, καὶ διὰ πολλοῦ χρόνου τετευχότες ἀνέσεως και σχολής, ὅπεο ἀφυέστατον ὑπάογει ξενικαίς δυνάμεσι, και σχεδον ώς είπειν άρχηγον και μόνον αίτιον γίνεται στάσεως, διηγον 15 άδεως. αμα δε ραθυμούντες, τινές μεν αύτων έξε-11 λογίζοντο τὰ προσοφειλόμενα σφίσι τῶν ὀψωνίων έπὶ τὸ πλεῖου, καὶ συγκεφαλαιούμενοι πολλαπλάσια τῶν καθηκόντων, ταῦτ' ἔφασαν δεῖν ἀπαιτεῖν τοὺς Καρχηδονίους πάντες δ' άναμιμνησκόμενοι των 12 20 έπαγγελιών, ών οί στρατηγοί κατά τούς έπισφαλείς τῶν καιρῶν παρακαλοῦντες σφᾶς ἐπεποίηντο, μεγάλας είγον έλπίδας καὶ μεγάλην προσδοκίαν τῆς έσομένης περί αὐτοὺς ἐπανορθώσεως. διόπερ ἄμα τῷ 67 συλλεχθηναι πάντας είς την Σίκκαν, και παραγενό-25 μενον "Αννωνα τὸν ὑπάρχοντα στρατηγὸν ἐν τῆ Λιβύη τότε τῶν Καρχηδονίων μὴ οἶον τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς ἐπαγγελίας ἐκπληροῦν, ἀλλὰ τοὐναντίον λέγοντα τὸ βάρος τῶν φόρων καὶ τὴν καθόλου 77. στενοχωρίαν τῆς πόλεως έγχειρεῖν παραιτεῖσθαι 30 μέρος τι των έξ δμολόγου προσοφειλομένων όψωνίων, εὐθέως διαφορά και στάσις έγεννᾶτο και συν-2

δρομαί συνεχεῖς ἐγίνοντο, ποτὲ μὲν κατὰ γένη, ποτὲ 3 δ' όμου πάντων. ως δ' αν μήθ' όμοεθνων μήθ' δμογλώττων ύπαργόντων, ην αμιξίας και θορύβου καὶ τῆς λεγομένης τύρβης πλήρες τὸ στρατόπεδον. 79. 4 Καρχηδόνιοι γάρ άελ χρώμενοι ποικίλαις καλ μι- 5 σθοφορικαϊς δυνάμεσι, πρός μέν το μή ταχέως συμφρονήσαντας άπειθεῖν μηδε δυσκαταπλήκτους είναι τοῖς ἡγουμένοις ὀρθῶς στοχάζουται, ποιοῦντες ἐκ 5 πολλών γενών την δύναμιν, πρός δε το γενομένης όργης η διαβολης η στάσεως διδάξαι και πραθναι 10 καί μεταθείναι τους ήγνοηκότας όλοσχερώς άστο-6 χοῦσιν. οὐ γὰρ οἶον ἀνθρωπίνη χρῆσθαι κακία συμβαίνει τὰς τοιαύτας δυνάμεις, ὅταν ἄπαξ εἰς δργήν και διαβολήν έμπέσωσι πρός τινας, άλλ' άποθηριούσθαι τὸ τελευταίον καὶ παραστατικήν λαμ- 15 7 βάνειν διάθεσιν. δ καλ τότε συνέβη γενέσθαι περλ αὐτούς ήσαν γὰρ οί μὲν Ἰβηρες, οί δὲ Κελτοί, τινές δε Λιγυστίνοι καί Βαλιαρείς, ούκ όλίγοι δέ μιξέλληνες, ών οι πλείους αὐτόμολοι καὶ δοῦλοι. 8τὸ δὲ μέγιστον μέρος αὐτῶν ἦν Λίβυες. διόπερ 20 ούτ' έχκλησιάσαι συναθροίσαντα πάντας όμου δυνατὸν ἡν οὕτ' ἄλλην οὐδεμίαν εύρέσθαι πρὸς τοῦτο 9 μηγανήν. πῶς γὰρ οἶόν τε; τὸν μὲν γὰρ στρατηγὸν είδεναι τὰς εκάστων διαλέκτους ἀδύνατον διὰ πλειόνων δ' έρμηνέων έχχλησιάζειν, αμα τετράχις 25 και πεντάκις περί ταὐτοῦ λέγοντα πράγματος, σχε-10 δὸν ὡς εἰπεῖν ἔτι τοῦ πρόσθεν ἀδυνατώτερον. λοιπον ήν διά των ήγεμόνων ποιεϊσθαι τάς άξιώσεις καί παρακλήσεις. ὅπερ ἐπειρᾶτο τότε συνεχῶς ποιεῖν 11 δ "Αννων. ἀμμην δε και τούτους συνέβαινεν ὰ μεν 30 ούπ αίσθάνεσθαι των λεγομένων, α δε καί συναινέσαντας ἐνίστε τῷ στρατηγῷ τἀναντία πρὸς τοὺς πολλοὺς ἀναγγέλλειν, τοὺς μὲν δι' ἄγνοιαν, τοὺς δὲ διὰ κακίαν ἐξ ὧν ἡν ἀσαφείας, ἀπιστίας, ἀμιξίας, ἄπαντα πλήρη. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις ῷοντο 12 καὶ τοὺς Καρχηδονίους ἐπίτηδες τοὺς μὲν εἰδότας 78. στρατηγοὺς τὰς γεγενημένας χρείας κατὰ Σικελίαν ἐξ αὐτῶν, καὶ πεποιημένους σφίσι τὰς ἐπαγγελίας, οὐκ ἐξαποστέλλειν ὡς αὐτούς, τὸν δὲ μηδενὶ τούτων παρηκολουθηκότα τοῦτον ἐκπεπομφέναι. τέλος 13 το δ' οὖν ἀπαξιώσαντες μὲν τὸν "Αννωνα, διαπιστή-80. σαντες δὲ τοῖς κατὰ μέρος ἡγεμόσιν, έξοργισθέντες δὲ πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, ῶρμησαν πρὸς τὴν πόλιν καὶ κατεστρατοπέδευσαν ἀπέχοντες ὡς ἂν ἐκατὸν καὶ εἴκοσι στάδια τῆς Καρχηδόνος ἐπὶ τῷ 15 καλουμένῳ Τύνητι, πλείους ὅντες τῶν δισμυρίων.

Οί δὲ Καρχηδόνιοι τότε πρὸ ὀφθαλμῶν ἐλάμβα-68 νον την αύτων άγνοιαν, ὅτ' ην οὐδὲν ὄφελος. με-2 γάλα μέν γὰρ ήμαρτον, είς ενα τόπον άθροίσαντες τοσούτο πλήθος μισθοφόρων, έχοντες οὐδεμίαν 20 έλπίδα πολεμικής χρείας έν ταϊς πολιτικαϊς δυνάμεσι, τούτου δὲ μείζου ἔτι, προέμενοι τὰ τέκνα καὶ 3 τάς γυναϊκας και σύν τούτοις τάς αποσκευάς οίς έξην δμήφοις χρησαμένους ασφαλέστερον μέν αὐτούς βουλεύσασθαι περί των υποπιπτόντων, εύπει-25 θεστέροις δ' έκείνοις χρησθαι πρός το παρακαλούμενον, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καταπλαγέντες τὴν στρα-4 τοπεδείαν πᾶν ὑπέμενον, σπουδάζοντες έξιλάσασθαι την δογην αὐτῶν, καὶ τάς τε τῶν ἐπιτηδείων ἀγο-5 ράς έκπέμποντες δαψιλεῖς ἐπώλουν, καθὰς ἐκεῖνοι 30 βούλοιντο καὶ τάττοιεν τὰς τιμάς, τῶν τε τῆς γεοουσίας ἀεί τινας έξαπέστελλον πρέσβεις, ὑπισχνού-

μενοι ποιήσειν παν δ,τι ποτ' αν αὐτοὺς ἀξιώσαιεν 6 εί κατά δύναμιν. ήν δὲ πολύ τὸ καθ' έκάστην ήμέραν παρά τοις μισθοφόροις έπινοούμενον, ατε δή κατατεθαρρηκότων μέν και συντεθεωρηκότων 7 την κατάπληξιν καί πτοίαν τῶν Καργηδονίων, πε- 5 φρονηματισμένων δε και πεπεισμένων διά τούς προγεγονότας αὐτοῖς ἐν Σικελία πρὸς τὰ Ῥωμαϊκὰ στρατόπεδα πινδύνους μή οίον Καρχηδονίους άντοφθαλμήσαι ποτ' αν προς αὐτούς έν τοῖς ὅπλοις, άλλὰ 8 μηδε των λοιπων ανθρώπων μηδένα ραδίως. διό- 10 περ άμα τῷ συγχωρῆσαι τὰ περί τῶν ὀψωνίων αὐτοῖς τοὺς Καρχηδονίους εὐθέως ἐπέβαινον καὶ τῶν 9 τεθνεώτων ίππων ἀπήτουν τὰς ἀξίας. προσδεξαμένων δὲ καὶ τοῦτο, πάλιν τῆς προσοφειλομένης 79. σιτομετρίας έκ πλείονος χρόνου την μεγίστην γε- 15 γονυΐαν έν τῷ πολέμῳ τιμὴν ἔφασκον αύτοὺς δεῖν 10 πομίζεσθαι, παθόλου δ' ἀεί τι νέον καὶ καινὸν 81.προσεξεύρισκον, είς αδύνατον εκβάλλοντες την διάλυσιν, διὰ τὸ πολλούς καγέκτας καὶ στασιώδεις έν 11 αὐτοῖς ὑπάρχειν. οὐ μὴν ἀλλὰ πᾶν τὸ δυνατὸν 20 ύπισγνουμένων των Καργηδονίων, κατένευσαν έπιτρέψειν περί των αμφισβητουμένων ένὶ των έν 12 Σικελία γεγονότων στρατηγών. πρὸς μὲν οὖν Αμίλκαν του Βάρκαν, μεθ' οδ συγκεκινδυνεύκεσαν έν τη Σικελία, δυσχερώς είχου, δοκούντες ούχ 25 ήμιστα δι' έχεινον όλιγωρείσθαι, τω μήτε πρεσβεύειν πρός αὐτοὺς τήν τε στρατηγίαν έκουσίως 13 δοκείν ἀποτεθείσθαι πρὸς δὲ Γέσκωνα πάνυ διέκειντο φιλανθρώπως, δς έγεγόνει μεν έν Σικελία στρατηγός, έπεποίητο δ' αὐτῶν πρόνοιαν τὴν ένδε- 30 χομένην έν τε τοῖς άλλοις καὶ μάλιστα περί τὴν

άναχομιδήν. διόπες έπέτςεψαν τούτω πεςί των άμφισβητουμένων. δς παραγενόμενος κατά θάλατ-69 ταν μετά τῶν χοημάτων, καὶ προσπλεύσας πρὸς τὸν Τύνητα, τὸ μὲν πρῶτον λαμβάνων τοὺς ἡγε-5 μόνας, μετά δὲ ταῦτα συναθροίζων κατά γένη τοὺς πολλούς, ὰ μὲν ἐπετίμα περὶ τῶν γεγονότων, ὰ δὲ 2 διδάσχειν έπειρατο περί των παρόντων το δε πλείον παρεκάλει πρός το μέλλον, άξιων αὐτούς εύνους ύπάρχειν τοῖς έξ ἀρχῆς μισθοδόταις. τέλος δ' ῶρ-3 10 μησε πρός τὸ διαλύειν τὰ προσοφειλόμενα τῶν όψωνίων, κατά γένη ποιούμενος την μισθοδοσίαν. ην δέ τις Καμπανός ηὐτομοληκώς παρά τῶν 'Ρω- 4 μαίων δούλος, έχων σωματικήν δύναμιν και τόλμαν έν τοῖς πολεμικοῖς παράβολον, ὄνομα Σπένδιος. 15 οὖτος εὐλαβούμενος μὴ παραγενόμενος αὐτὸν ὁ 5 δεσπότης πομίσηται, καὶ κατὰ τοὺς Ῥωμαίων νόμους αίκισθείς διαφθαρή, παν έτόλμα και λέγειν καί πράττειν, σπουδάζων διακόψαι τὰς διαλύσεις τὰς πρός Καρχηδονίους. άμα δὲ τούτω καὶ Λίβυς τις 6 20 Μάθως, ος ην μεν ελεύθερος και των συνεστρατευμένων, πλείστα δὲ κεκινηκώς κατά τὰς προειρημένας ταραγάς. άγωνιων οδυ μή τίση καὶ την ύπερ των λοιπών δίκην, έπὶ τῆς αὐτῆς έγένετο γνώμης τοις 80. περί του Σπένδιου, και λαμβάνων τους Λίβυας 7 25 ύπεδείχνυε διότι μετά τὸν ὀψωνιασμὸν χωρισθέντων 82.των άλλων γενών είς τὰς πατρίδας ἀπερείσονται καὶ τὴν ὑπὲρ ἐκείνων ὀργὴν εἰς αὐτοὺς οί Καρχηδόνιοι, καὶ βουλήσονται διὰ τῆς είς σφᾶς τιμωρίας απαντας καταπλήξασθαι τούς έν τῆ Λιβύη. ταχύ 8 30 δε προσανασεισθέντες οι πολλοί τοις τοιούτοις λόγοις, και λαμβανόμενοι βραχείας άφορμης έκ τοῦ

τὸν Γέσκωνα τὰ μὲν ὀψώνια διαλύειν, τὰς δὲ τιμὰς τοῦ τε σίτου καὶ τῶν ἵππων ὑπερτίθεσθαι, συν-9 έτρεγου εὐθέως εἰς ἐκκλησίαυ. καὶ τοῦ μὲυ Σπευδίου και τοῦ Μάθω διαβαλλόντων και κατηγορούντων τοῦ τε Γέσκωνος καὶ τῶν Καρχηδονίων ἤκουον, 5 καὶ προσείγου έπιμελῶς τὸυ νοῦν τοῖς λεγομένοις. 10 εί δέ τις έτερος προπορευθείη συμβουλεύσων, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο περιμείναντες εως τοῦ γνωναι πότερον άντερῶν ἢ συνηγορήσων πάρεστι τοῖς περὶ τὸν Σπένδιον, παραγρημα βάλλοντες τοις λίθοις απ- 10 11 έκτεινου. καὶ πολλούς δὴ τῷ τοιούτῷ τρόπῷ κατὰ τάς συνδρομάς και των ήγεμόνων και των ίδιωτων 12 διέφθειρον. καλ μόνον τὸ όῆμα τοῦτο κοινῆ συνίεσαν τὸ βάλλε διὰ τὸ συνεχῶς αὐτὸ πράττειν. μάλιστα δὲ τοῦτ' ἐποίουν, ὁπότε μεθυσθέντες ἀπὸ 15 13 των αρίστων συνδράμοιεν. διόπερ ότε τις άρξαιτο βάλλε λέγειν, ούτως εγίνετο πανταχόθεν αμα καὶ ταγέως ώστε μηδένα δύνασθαι διαφυγείν των απαξ 14 προελθόντων. πλην οὐδενὸς ἔτι τολμῶντος συμβουλεύειν διά ταύτην την αίτίαν, κατέστησαν αύτῶν 20 70 στρατηγούς Μάθω καὶ Σπένδιον. δ δὲ Γέσκων έώρα μεν την όλην ακαταστασίαν και ταραχήν, περί πλείστου δε ποιούμενος το τη πατρίδι συμφέρου, καί θεωρών ότι τούτων αποθηριωθέντων κινδυνεύουσι προφανώς οί Καργηδόνιοι τοῖς όλοις πράγ- 25 2 μασι, παρεβάλλετο καλ προσεκαρτέρει, ποτε μεν τούς προεστώτας αὐτών είς τὰς γεῖρας λαμβάνων, ποτὲ 3 δὲ κατὰ γένη συναθροίζων καὶ παρακαλῶν. οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν Λιβύων οὐδέπω κεκομισμένων τὰς 83. σιταρχίας, ολομένων δε δείν αποδεδόσθαι σφίσι, 30 καί προσιόντων θρασέως, βουλόμενος δ Γέσκων

έπιπλήξαι την προπέτειαν αὐτῶν, Μάθω τὸν στρα-81. τηγον απαιτείν έκέλευεν, οί δ' έπὶ τοσούτον διωργίσθησαν ώστ' οὐδὲ τὸν τυχόντα χρόνον ἀναστρο-4 φήν δόντες ώρμησαν τὸ μὲν πρώτον ἐπὶ τὸ διαρ-5 πάζειν τὰ πρόγειρα τῶν γρημάτων, μετὰ δὲ ταῦτα συλλαμβάνειν τόν τε Γέσκωνα καλ τούς μετ' αὐτοῦ Καργηδονίους. οί δὲ περί τὸν Μάθω καὶ τὸν 5 Σπένδιον ὑπολαμβάνοντες τάχιστ' ἀν οὕτως έκκαυθηναι τον πόλεμον, εί παράνομόν τι πράξειαν καί 10 παράσπουδου, συνήργουν ταίς των δηλων απονοίαις, καὶ την μεν ἀποσκευην των Καργηδονίων αμα τοῖς χρήμασι διήρπαζου, του δε Γέσκωνα καὶ τους σύν αὐτῷ δήσαντες ὑβριστικῶς εἰς φυλακὴν παρεδίδοσαν. καὶ τὸ λοιπὸν ἐπολέμουν ἤδη φανερῶς πρὸς 6 15 τούς Καρχηδονίους, συνωμοσίας άσεβεῖς καὶ παρά τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη ποιησάμενοι.

Ο μέν οὖν πρὸς τοὺς ξένους καὶ Λιβυκὸς έπι-7 κληθείς πόλεμος διὰ ταῦτα καὶ τοιαύτην έλαβε τὴν άρχήν. οί δὲ περὶ τὸν Μάθω συντελεσάμενοι τὰ 8 20 προειρημένα παραυτίκα μεν έξαπέστελλον πρέσβεις έπὶ τὰς κατὰ τὴν Λιβύην πόλεις, παρακαλοῦντες έπὶ τὴν έλευθερίαν καὶ δεόμενοι σφίσι βοηθεῖν καὶ συνεπιλαμβάνεσθαι των πραγμάτων. μετά δὲ ταῦτα 9 πάντων σγεδον των κατά την Λιβύην έτοίμως συν-25 υπακουσάντων αὐτοῖς πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν Καρχηδονίων απόστασιν, και τάς τε χορηγίας και τάς βοηθείας προθύμως έξαποστελλόντων, διελόντες σφᾶς πολιοφχεῖν ἐνεχείφησαν οί μὲν τὴν Ἰτύχην, οί δὲ τούς Ίππακρίτας, διὰ τὸ ταύτας τὰς πόλεις μη βού-30 λεσθαι μετασχείν αὐτοῖς τῆς ἀποστάσεως. Καρχη-71 δόνιοι δὲ τοὺς μὲν κατ' ίδίαν βίους ἀεὶ διεξαγα-POLYB. HIST. I.

γόντες ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, τὰς δὲ κοινάς παρασκευάς και χορηγίας άθροίζοντες έκ των κατά την Λιβύην προσόδων, έτι δε πολεμείν είδι-2 σμένοι ξενικαϊς δυνάμεσι, τότε πάντων άμα τούτων ού μόνον έστερημένοι παραλόγως, άλλὰ καὶ καθ' 5 αύτων δρώντες εχαστα των προειρημένων έπιστρέ-84.φοντα, τελέως έν μεγάλη δυσθυμία και δυσελπιστία καθέστασαν, άτε παρά την προσδοκίαν αὐτοῖς τῶν 3 πραγμάτων ἀποβεβηκότων. τετρυμμένοι γὰρ ἐν τῷ περί Σιπελίας πολέμφ συνεχώς, ήλπιζον έπιτελεσθει-82. σων των διαλύσεων αναπνοής τινος τεύξεσθαι καί 4 καταστάσεως εὐδοκουμένης. συνέβαινε δ' αὐτοῖς τάναντία μείζονος γαρ ένίστατο πολέμου καταργή 5 καὶ φοβερωτέρου. πρόσθεν μεν γαρ ύπερ Σικελίας ήμφισβήτουν 'Ρωμαίοις, τότε δὲ περί σφῶν αὐτῶν 15 καὶ τῆς πατρίδος ἔμελλον κινδυνεύσειν, πόλεμον 6 άναλαμβάνοντες έμφύλιον. πρός δὲ τούτοις οὐχ οπλων πληθος, οὐ ναυτική δύναμις, οὐ πλοίων κατασκευή παρ' αὐτοῖς ήν, ὡς ἀν τοσαύταις ναυμαγίαις περιπεπτωκότων καλ μήν οὐδὲ χορηγιῶν διά- 20 θεσις οὐδὲ φίλων οὐδὲ συμμάχων τῶν βοηθησόντων 7 έξωθεν έλπις οὐδ' ήτισοῦν ὑπῆρχε. διὸ και τότε σαφως έγνωσαν ήλίκην έχει διαφοράν ξενικός καλ διαπόντιος πόλεμος έμφυλίου στάσεως καὶ ταραχής. 8 ούχ ήμιστα δ' αὐτοὶ σφίσι τῶν τοιούτων καὶ τηλι- 25 72 κούτων κακών έγεγόνεισαν αίτιοι. κατά γάρ τὸν προγεγονότα πόλεμον εὐλόγους ἀφορμὰς ἔχειν ὑπολαμβάνοντες, πικρώς ἐπεστάτησαν τῶν κατὰ τὴν 2 Λιβύην ανθοώπων, παραιρούμενοι μέν των άλλων πάντων των καρπων τούς ημίσεις, διπλασίους δε 30 ταίς πόλεσι τοὺς φόρους ἢ πρὶν ἐπιτάττοντες, συγ-

γνώμην δε τοῖς ἀπόροις ἢ συμπεριφοράν οὐδ' ἡντινοῦν ἐπ' οὐδενὶ τῶν πραττομένων διδόντες, θαυ-3 μάζοντες δε και τιμώντες των άει στρατηνών ού τούς πράως και φιλανθρώπως τῶ πλήθει γρωμένους, ι άλλα τούς αύτοις μεν ετοιμάζοντας πλείστας χορηγίας κάπισκευάς, τοῖς δὲ κατὰ τὴν χώραν πικρότατα γρωμένους, ών είς ἡν "Αννων. τοιγαρούν οί 4 μέν άνδρες ούχ οίον παρακλήσεως πρός την απόστασιν, άλλ' άγγέλου μόνον έδεήθησαν αί δε γυ-5 10 ναίκες αί τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ἀπαγομένους περιορώσαι τούς σφετέρους άνδρας και γονείς πρός τάς είσφοράς, τότε συνομνύουσαι κατά πόλεις έφ' ώ 85. μηδέν κρύψειν των ύπαρχόντων αὐταζς, ἀφαιρούμεναι τον κόσμον είσέφερον απροφασίστως είς τούς 15 δψωνιασμούς. και τοιαύτην παρεσκεύασαν εύπορίαν 6 τοις περί του Μάθω και Σπένδιον ώστε μή μόνου 83. διαλύσαι τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων τοῖς μισθοφόροις κατά τὰς ἐπαγγελίας, ὰς ἐποιήσαντο πρὸς την απόστασιν, άλλα και πρός το συνεχές εύπορη-20 σαι γορηγίας. ούτως οὐδέποτε δεῖ πρὸς τὸ παρὸν 7 μόνον, έτι δε μᾶλλον προς το μέλλον ἀποβλέπειν άελ τούς όρθως βουλευομένους.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καίπες ἐν τοιούτοις κακοῖς ὅντες 73 οἱ Καρχηδόνιοι, προστησάμενοι τὸν Ἄννωνα στρατη
½ γὸν διὰ τὸ δοκεῖν τοῦτον καὶ πρότερον αὐτοῖς τὰ κατὰ τὴν Ἑκατοντάπυλον τῆς Λιβύης καταστρέψα
σθαι, συνήθροιζον μὲν μισθοφόρους, καθώπλιζον δὲ τοὺς ἐν ταῖς ἡλικίαις τῶν πολιτῶν· ἐγύμναζον δὲ 2 καὶ συνέταττον τοὺς πολιτικοὺς ἱππεῖς· παρεσκεύαζον

δὲ καὶ τὰ περιλιπῆ τῶν πλοίων, τριήρεις καὶ πεντη
κοντόρους καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἀκατίων. οἱ δὲ περὶ 3

τὸν Μάθω, παραγενομένων αὐτοῖς εἰς έπτὰ μυριάδας Λιβύων, ἐπιδιελόντες τούτους ἀσφαλῶς ἐπολιόρκουν τοὺς Ἰτυκαίους καὶ τοὺς Ἱππακρίτας, βεβαίως δὲ τὴν ἐν τῷ Τύνητι στρατοπεδείαν κατεῖγον, ἀποκεκλείκεσαν δὲ τοὺς Καρχηδονίους ἀπάσης τῆς 5 4 έκτὸς Λιβύης. ή γὰο Καργηδών αὐτή μὲν ἐν κόλπω κεῖται, προτείνουσα καὶ χερρονησίζουσα τῷ θέσει, τὸ μέν τη θαλάττη, τὸ δέ τι καὶ λίμνη περιεχομένη 5 κατά τὸ πλεϊστον · ὁ δὲ συνάπτων ἰσθμὸς αὐτὴν τῆ Λιβύη τὸ πλάτος ὡς εἴκοσι καὶ πέντε σταδίων ἐστί. 10 τούτου δ' έπι μεν τοῦ πρὸς τὸ πέλαγος νεύοντος μέρους οὐ μακράν ή τῶν Ἰτυκαίων κεῖται πόλις, 6 έπὶ δὲ θατέρου παρὰ τὴν λίμνην ὁ Τύνης. έφ' ὧν. έκατέρων τότε στρατοπεδεύσαντες οί μισθοφόροι, καὶ διακλείσαντες ἀπὸ τῆς χώρας τοὺς Καρχηδο- 15 7 νίους, λοιπὸν ἐπεβούλευον αὐτῆ τῆ πόλει, καὶ ποτὲ μέν ήμέρας, ποτε δε και νύκτως παραγινόμενοι 86.πρὸς τὸ τεῖχος, εἰς φόβους καὶ θορύβους όλοσχε-74 φεῖς ἐνέβαλλον τοὺς ἔνδον. "Αννων δὲ περὶ μὲν τὰς παρασκευάς ένδεχομένως έγίνετο καὶ γὰρ ἦν πρὸς 20 2 τούτο τὸ μέρος εὐφυής έξορμήσας δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως έτερος ήν καὶ γὰο τοῖς καιροῖς ἀστόχως 84. έχρητο και τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἀπείρως και νω-3 θρως. διὸ καὶ τὸ μὲν πρωτον εἰς Ἰτύκην παραβοηθήσας τοῖς πολιορχουμένοις καὶ καταπληξάμενος 25 τοὺς ὑπεναντίους τῷ πλήθει τῶν θηρίων εἶχε γὰρ ούκ έλάττους έκατὸν έλεφάντων καὶ μετὰ ταῦτα λαβών προτερήματος άρχην όλοσχερούς ούτως έχρήσατο κακῶς ὥστε κινδυνεῦσαι προσαπολέσαι καὶ 4 τοὺς πολιορχουμένους. χομίσας γὰρ ἐχ τῆς πόλεως 30 τούς καταπέλτας καὶ τὰ βέλη καὶ συλλήβδην ἀπά-

σας τὰς πρὸς τὴν πολιορχίαν παρασχευάς, καὶ στρατοπεδεύσας πρὸ τῆς πόλεως, ἐνεχείρησε προσβάλλειν πρός τὸν τῶν ὑπεναντίων χάρακα. τῶν δὲ 5 θηρίων βιασαμένων είς την παρεμβολήν, οὐ δυνά-5 μενοι τὸ βάρος οὐδὲ τὴν ἔφοδον οί πολέμιοι μεῖναι, πάντες έξέπεσον έκ τῆς στρατοπεδείας. και πολλοί 6 μέν αὐτῶν ἀπέθανον τρωθέντες ὑπὸ τῶν θηρίων, τὸ δὲ διασωζόμενον μέρος πρός τινα λόφον έρυμνον καί σύμφυτον έμενε, πιστεῦον ταῖς έξ αὐτῶν 10 τῶν τόπων ἀσφαλείαις. δ δ' "Αννων, είθισμένος 7 Νομάσι καλ Λίβυσι πολεμεῖν, οΐτινες ὅταν ἄπαξ έγκλίνωσι, ποιούνται την φυγην έπι δύ' ημέρας και τρεῖς ἐκτοπίζοντες αὐτούς, ὑπολαβὼν καὶ τότε πέρας έχειν τοῦ πολέμου καὶ νενικηκέναι τοῖς όλοις, 15 τῶν μὲν στρατιωτῶν ὢλιγώρησε καὶ καθόλου τῆς 8 παρεμβολής, αὐτὸς δ' είσελθων είς τὴν πόλιν έγίνετο περί την τοῦ σώματος θεραπείαν. οί δὲ συμ-9 πεφευγότες των μισθοφόρων είς τον λόφον, σύντροφοι μέν γεγονότες της Βάρκα τόλμης, συνήθεις 20 δ' έκ τῶν κατὰ Σικελίαν ἀγώνων πολλάκις τῆς αὐτῆς ἡμέρας ποτε μεν ὑποχωρεῖν, ποτε δε πάλιν έπ μεταβολής έγχειρείν τοῖς πολεμίοις, καὶ τότε συν-10 87. ιδόντες τὸν μὲν στρατηγὸν ἀπηλλαγμένον εἰς τὴν πόλιν, τούς δὲ πολλούς διὰ τὸ προτέρημα φαθυ-25 μοῦντας καὶ διαρρέοντας ἐκ τῆς στρατοπεδείας, συ-11 στραφέντες έπιτίθενται τῷ χάρακι, καὶ πολλούς μὲν αὐτῶν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἡνάγκασαν Φυγεῖν αίσχοῶς ὑπὸ τὰ τείχη καὶ τὰς πύλας ἐκυρί-12 ευσαν δὲ τῆς ἀποσκευῆς ἀπάσης καὶ τῆς τῶν πο-30 λιοοκουμένων παρασκευής ήν "Αννων πρός τοῖς ἄλ-85. λοις έχχομίσας έχ τῆς πόλεως έποίησε τοῖς έχθροῖς

13 ύποχείριου. οὐ μόνον δὲ περί τοῦτον τὸν καιρὸν ούτως ανεστράφη νωθρώς, αλλά και μετ' όλίγας ήμέρας περί την καλουμένην Γόρζαν άντιστρατοπεδευσάντων αὐτῷ τῶν πολεμίων, λαβὼν καιροὺς δίς μεν έκ παρατάξεως είς το νικάν, δίς δ' έξ έπι-5 14 θέσεως, άτε και στρατοπεδευόντων σύνεγγυς αὐτῷ

τῶν ὑπεναντίων, ἀμφοτέρους δοκεῖ τούτους εἰκῆ καὶ παραλόγως προέσθαι.

75 Διόπεο οί Καρχηδόνιοι, θεωροῦντες αὐτὸν κα-κῶς χειρίζοντα τὰς πράξεις, 'Αμίλκαν τὸν ἐπικαλού- 10 2 μενου Βάρκαν αὖθις προεστήσαντο, καὶ τοῦτον έξέπεμπου είς του ένεστωτα πόλεμου στρατηγόυ, δόντες έβδομήκοντα μεν έλέφαντας καλ τούς έπισυνηγμένους των μισθοφόρων καλ τούς ηὐτομοληκότας άπὸ τῶν πολεμίων, ᾶμα δὲ τούτοις πολιτικούς ίπ-15 πείς και πεζούς, ώστε τούς σύμπαντας είς μυρίους 3 ύπαργειν. δς κατά την πρώτην εύθέως έξοδον καταπληξάμενος τῷ παραδόξῳ τῆς ἐπιβολῆς ήττησε μέν τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων, ἔλυσε δὲ τὴν τῆς 'Ιτύκης πολιοφκίαν, έφάνη δ' ἄξιος τῶν προγεγονό- 10 των έργων καὶ τῆς παρὰ τῷ πλήθει προσδοκίας. 4 τὸ δὲ πραχθὲν ἦν ὑπ' αὐτοῦ περὶ τὴν χρείαν ταύτην τοιούτον. των γεωλόφων των έπιζευγνύντων τὸν αὐχένα τὸν συνάπτοντα τὴν Καρχηδόνα πρὸς την Λιβύην ὄντων δυσβάτων, και χειφοποιήτους 25 έχόντων διεκβολάς έπλ την χώραν, συνέβαινε τούς περί τὸν Μάθω πάντας τοὺς διὰ τῶν προειρημένων λόφων εὐκαίρως κειμένους τόπους φυλακαζε δι-88.5 ειληφέναι, πρός δὲ τούτοις τοῦ προσαγορευομένου Μακάρα ποταμοῦ διείργοντος κατά τινας τόπους πα- 30

φαπλησίως την έπὶ την χώραν τοῖς έκ τῆς πόλεως

έξοδον, καὶ διὰ τὸ πληθος τοῦ φεύματος άβάτου κατά τὸ πλείστον ὑπάρχοντος, μιᾶς δ' οὕσης ἐπ' αὐτῷ γεφύρας, καὶ ταύτην τηρείν τὴν δίοδον ἀσφαλῶς, πόλιν ἐπ' αὐτῆς ωκοδομηκότας. ἐξ ών συν-6 5 έβαινε τοὺς Καρχηδονίους μή οἶον στρατοπέδω τῆς χώρας έπιβαίνειν, άλλὰ μηδέ τοὺς κατ' ίδίαν θέλοντας διαπεσείν φαδίως αν δύνασθαι λαθείν τούς ύπεναντίους. είς ὰ βλέπων 'Αμίλκας, καὶ παντὸς 786. πράγματος καὶ καιροῦ πείραν λαμβάνων διὰ τὸ δυσ-10 χρηστείν περί την έξοδον, διενοήθη τι τοιούτον. τοῦ προειρημένου ποταμοῦ κατὰ τὴν εἰς θάλατταν 8 έκβολην συνθεωρήσας κατά τινας ανέμων στάσεις άποθινούμενον τὸ στόμα καὶ τεναγώδη γινομένην την παρ' αὐτὸ τὸ στόμα πάροδον, ποιήσας εὐ-15 τρεπή τῷ στρατοπέδω τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον, καὶ κρύπτων έν αύτῷ τὴν ἐπιβολήν, ἐτήρει τὸ προειρημένον σύμπτωμα. παραπεσόντος δὲ τοῦ καιροῦ, νυ-9 κτὸς έξορμήσας έλαθε πάντας άμα τῷ φωτί τὸν προειρημένον τόπον διαβιβάσας την δύναμιν. πα-10 20 ραδόξου δὲ τοῦ πράγματος φανέντος καὶ τοῖς ἐν τῆ πόλει καὶ τοῖς ὑπεναντίοις, ὁ μὲν ᾿Αμίλκας προῆγε διά τοῦ πεδίου, ποιούμενος την πορείαν έπι τοὺς την γέφυραν φυλάττοντας. οί δὲ περί τὸν Σπέν-76 διον συνέντες τὸ γεγονὸς ἀπήντων είς τὸ πεδίον 25 και παφεβοήθουν άλλήλοις, οί μεν έκ τῆς περί τὴν γέφυραν πόλεως όντες ούκ έλάττους μυρίων, οί δ' άπὸ τῆς Ἰτύκης ὑπὲρ τοὺς μυρίους καὶ πεντακισχιλίους. έπει δ' είς συνάπτον ήκον άλλήλοις, νομί-2 σαντες έν μέσω τοὺς Καρχηδονίους ἀπειληφέναι, 30 σπουδή παρηγγύων αμα παρακαλούντες σφας αὐτοὺς καλ συνήπτον τοῖς πολεμίοις. δ δ' 'Αμίλκας ήγε 3

μέν την πορείαν πρώτους έχων τούς έλέφαντας, έπί δε τούτοις τους ίππεις και τους εύζώνους, τελευ-4 ταῖα δὲ τὰ βαρέα τῶν ὅπλων. κατιδών δὲ προγει-89. ούτερον έπιφερομένους τοὺς ὑπεναντίους, ἀναστρέ-5 φειν παρήγγειλε πασι τοῖς έαυτοῦ. καὶ τοὺς μὲν 5 άπὸ τῆς πρωτοπορείας ἀναστρέψαντας σπουδή ποιεῖσθαι την ἀπογώρησιν ἐκέλευσε τοὺς δ' ἐπὶ τῆς οὐραγίας έξ ἀρχῆς ὑπάρχοντας έξ ἐπιστροφῆς περισπών έξεταττε πρός την τών πολεμίων έπιφάνειαν. 6 οί δὲ Λίβυες καὶ μισθοφόροι, νομίσαντες αὐτοὺς 10 καταπεπληγμένους φυγείν, λύσαντες την τάξιν έπέκειντο καλ συνήπτον είς τὰς χεῖρας έρρωμένως. 7 αμα δὲ τῷ τοὺς ἱππεῖς συνεγγίσαντας τοῖς παρατεταγμένοις έχ μεταβολής υποστήναι, την δε λοιπήν δύναμιν ἐπάγειν, ἐκπλαγεῖς γινόμενοι διὰ τὸ παρά-87. δοξον οί Λίβυες έγκλίναντες εὐθέως ἔφευγον, ώς 8 αν είκη και σποράδην έπικείμενοι. λοιπόν οί μεν τοῖς κατόπιν ἐπιφερομένοις περιπίπτοντες ἐσφάλλοντο, και διέφθειρον αύτούς τε και τούς οίκείους. οί δὲ πλείους συνεπατήθησαν, ἐκ γειρὸς τῶν ίπ- 20 9 πέων ἐπικειμένων αὐτοῖς καὶ τῶν θηρίων. ἀπώλοντο μέν οὖν εἰς έξακισχιλίους τῶν Λιβύων καὶ των ξένων, εάλωσαν δε περί δισχιλίους οί δε λοιποὶ διέφυγον, οί μεν είς την πρός τη γεφύρα πό-10 λιν, οί δ' έπὶ τὴν πρὸς Ἰτύκη παρεμβολήν. 'Αμίλκας 25 δὲ ποιήσας τὸ προτέρημα τὸν προειρημένον τρόπον, είπετο κατά πόδας τοῖς πολεμίοις, καὶ τὴν μεν ἐπὶ της γεφύρας πόλιν έξ έφόδου κατέσχε, προεμένων καὶ φευγόντων είς τὸν Τύνητα τῶν ἐν αὐτῆ πολεμίων, την δε λοιπην χώραν επιπορευόμενος τας μεν 30 11 προσήγετο, πλείστας δε κατά κράτος έξήρει. τοῖς

δὲ Καρχηδονίοις βραχύ τι θάρσους ἐνειργάσατο καὶ τόλμης, ἐπὶ ποσὸν αὐτοὺς ἀπαλλάξας τῆς προγεγενημένης δυσελπιστίας.

Ο δὲ Μάθως αὐτὸς μὲν ἐπὶ τῆς τῶν Ἱππακρι-77 ε των πολιοφείας έπέμενε, τοῖς δὲ περὶ τὸν Αὐτάριτον του των Γαλατων ήγεμόνα και Σπένδιον έχεσθαι τῶν ὑπεναντίων συνεβούλευε, τὰ μὲν πεδία 2 φεύγοντας διὰ τὸ πληθος τῶν παρὰ τοῖς ὑπεναντίοις ίππέων καὶ δηρίων, ταϊς δ' ὑπωρείαις ἀντι-90.παράγοντας καί συνεπιτιθεμένους κατά τὰς ὑποπιπτούσας ἀεὶ δυσχερείας. ἄμα δὲ ταῖς ἐπινοίαις 3 ταύταις καὶ πρὸς τοὺς Νομάδας καὶ τοὺς Λίβυας έξέπεμπε, δεόμενος βοηθεῖν σφίσι και μή καταπροίεσθαι τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καιρούς. ὁ δὲ 4 15 Σπένδιος, προσλαβών έκ τοῦ Τύνητος ἀφ' εκάστου τῶν γενῶν τοὺς πάντας εἰς έξακισχιλίους, προῆγε, ταίς ύπωρείαις αντιπαράγων τοίς Καρχηδονίοις, έχων άμα τοις προειρημένοις και τούς μετ' Αύταρίτου Γαλάτας, όντας είς δισχιλίους. το γάρ λοιπον 5 20 μέρος αὐτῶν τοῦ κατ' ἀρχὰς συστήματος ηὐτομολήμει πρός τους 'Ρωμαίους έν ταζς περί του "Ερυκα στρατοπεδείαις. τοῦ δ' 'Αμίλκου παρεμβεβληκότος 6 έν τινι πεδίω πανταχόθεν όρεσι περιεχομένω, συν-88. έβη τὰς παρὰ τῶν Νομάδων καὶ Λιβύων βοηθείας 25 είς τὸν καιρὸν τοῦτον συνάψαι τοῖς περί τὸν Σπένδιον. γενομένης δὲ τοῖς Καρχηδονίοις τῆς μὲν τῶν 7 Λιβύων έπιστρατοπεδείας αίφνιδίου και κατά πρόσωπον, της δὲ τῶν Νομάδων ἀπ' οὐρᾶς, της δὲ περί τον Σπένδιον έχ πλαγίου, μεγάλην αὐτοῖς ἀπορίαν 30 συνέβη περιστήναι καλ δυσέκφευκτον. κατά δὲ τὸν 78 καιρου τούτου Ναραύας, ος ην μεν Νομάς των έν-

δοξοτάτων είς, ήν δε και πλήρης δομής πολεμικής, ούτος άελ μεν οίκείως διέκειτο πρός τούς Καργηδονίους, πατρικήν έχων σύστασιν, τότε δὲ μᾶλλον παρωρμήθη διὰ τὴν 'Αμίλκου τοῦ στρατηγοῦ κατ-2 αξίωσιν. διὸ καὶ νομίσας έχειν εὐφυῆ καιρὸν πρὸς 5 έντευξιν αὐτῶ καὶ σύστασιν, ἦκεν εἰς τὴν στρατο-3 πεδείαν, έχων περί αύτον Νομάδας είς έκατόν. καί συνεγγίσας τῷ χάρακι τολμηρῶς ἔμενε, κατασείων 4 τῆ χειοί. τοῦ δ' 'Αμίλκου θαυμάσαντος τὴν ἐπιβολήν, και προπέμψαντός τινα τῶν Ιππέων, είς 10 λόγους έφη βούλεσθαι συνελθεῖν τῷ στρατηγῷ. 5 διαπορούντος δ' άκμην καλ διαπιστούντος τού των Καρχηδονίων ήγεμόνος, παραδούς δ Ναραύας τὸν ΐππον καὶ τὰς λόγχας τοῖς μεθ' αὐτοῦ, παρῆν ἄν-6 οπλος εὐθαρσῶς εἰς τὴν παρεμβολήν. οί δὲ τὰ μὲν 15 91. έθαύμαζον, τὰ δὲ κατεπλήττοντο τὴν τόλμαν δμως 7 δὲ προσεδέξαντο καὶ συνηλθον είς τὰς χεῖρας. ὁ δὲ παραγενόμενος είς λόγους έφη πᾶσι μὲν Καρχηδονίοις εὐνοεῖν, μάλιστα δ' ἐπιθυμεῖν Βάρκα γενέσθαι φίλος. διὸ καὶ νῦν παρεῖναι συσταθησόμε- 10 νος αὐτῷ καὶ κοινωνήσων ἀδόλως παντὸς ἔργου 8 καὶ πάσης ἐπιβολῆς. 'Αμίλκας δὲ ταῦτ' ἀκούσας ούτως ήσθη μεγάλως έπί τε τῷ κατὰ τὴν παρουσίαν θάρσει καὶ τῆ κατὰ τὴν ἔντευξιν ἀπλότητι τοῦ νεανίσχου, ώς οὐ μόνον εὐδόχησε χοινωνὸν αὐτὸν 5 προσλαβέσθαι των πράξεων, άλλὰ καὶ τὴν θυγατέρα δώσειν έπηγγείλατο μεθ' δοκου, διαφυλάξαν-9 τος αὐτοῦ τὴν πρὸς Καργηδονίους πίστιν. γενομένων δὲ τῶν δμολογιῶν, δ μὲν Ναραύας ἦκε τοὺς ύφ' αύτον τεταγμένους έχων Νομάδας, όντας είς 30 10 δισχιλίους, δ δ' 'Αμίλκας, προσγενομένης αὐτῷ τῆς

γειρός ταύτης, παρετάξατο τοῖς πολεμίοις. οί δὲ 89. περί του Σπένδιου συνάψαντες έπὶ ταὐτο τοῖς Λίβυσι καὶ καταβάντες είς τὸ πεδίον συνέβαλον τοῖς Καρχηδονίοις. γενομένης δε μάχης ίσχυρας, ενίκων 11 5 οί περί του 'Αμίλκαυ, καλώς μέν των θηρίων άγωνισαμένων, έπιφανεστάτην δὲ τοῦ Ναραύα παρασχομένου χοείαν. ὁ μεν οὖν Αὐτάριτος καὶ Σπέν-12 διος διέφυγον, των δε λοιπών έπεσον μεν είς μυοίους, ξάλωσαν δ' είς τετραμιστιλίους. Επιτελε-13 10 σθέντος δὲ τοῦ κατορθώματος, 'Αμίλκας τοῖς μὲν βουλομένοις των αίχμαλώτων μεθ' έαυτοῦ συστρατεύειν έξουσίαν έδωκε και καθώπλιζε τοις από των πολεμίων σκύλοις, τοὺς δὲ μὴ βουλομένους ἀθροί-14 σας παρεκάλει, φάσκων, έως μεν τοῦ νῦν συγγνώ-15 μην αὐτοῖς ἔχειν τῶν ἡμαρτημένων διὸ καὶ συγχωρείν τρέπεσθαι κατά τὰς ίδίας όρμας οὖ ποτ' αν εκαστος αὐτῶν προαιρῆται. μετὰ δὲ ταῦτα δι- 15 ηπειλήσατο μηθένα φέρειν ὅπλον πολέμιον κατ' αὐτῶν, ώς, έὰν άλῶ τις, ἀπαραιτήτου τευξόμενον 20 τιμωρίας.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς οἱ τὴν Σαρδόνα 79 [τὴν νῆσον] παραφυλάττοντες τῶν μισθοφόρων, ζηλώ92. σαντες τοὺς περὶ τὸν Μάθω καὶ Σπένδιον, ἐπιτίθενται τοῖς ἐν τῆ νήσω Καρχηδονίοις. καὶ τὸν 2
25 μὲν τότε παρ' αὐτοῖς ὅντα βοήθαρχον Βώσταρον
συγκλείσαντες εἰς τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν ἑαυτοῦ
πολιτῶν ἀπέκτειναν. αὐθις δὲ τῶν Καρχηδονίων 3
στρατηγὸν ἐξαποστειλάντων μετὰ δυνάμεως "Αννωνα,
κἄπειτα καὶ τούτων τῶν δυνάμεων ἐγκαταλιπουσῶν
30 τὸν "Αννωνα, καὶ μεταθεμένων πρὸς σφᾶς, γενό- 4
μενοι ζωγρία κύριοι τοῦ προειρημένου, παραυτίκα

τοῦτον μὲν ἀνεσταύρωσαν, μετὰ δὲ ταῦτα παρηλλαγμένας ἐπινοοῦντες τιμωρίας, πάντας τοὺς ἐν τῆ 5 νήσω Καρχηδονίους στρεβλοῦντες ἀπέκτειναν καὶ τὸ λοιπὸν ἤδη ποιησάμενοι τὰς πόλεις ὑφ' ἑαυτοὺς εἶχον ἐγκρατῶς τὴν νῆσον, ἕως οὖ στασιάσαντες 5 πρὸς τοὺς Σαρδονίους ἐξέπεσον ὑπ' ἐκείνων εἰς τὴν Ἰταλίαν.

6 ΄Η μέν οὖν Σαρδώ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπηλ-90. λοτοιώθη Καρχηδονίων, νήσος καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῆ πολυανθοωπία και τοῖς γεννήμασι διαφέρουσα. 10 7 τῷ δὲ πολλούς καὶ πολύν ὑπὲρ αὐτῆς πεποιῆσθαι λόγον οὐκ ἀναγκαΐον ἡγούμεθ' εἶναι ταυτολογεῖν 8 ύπεο των δμολογουμένων. Μάθως δε και Σπένδιος, άμα δὲ τούτοις Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης, ὑπιδόμενοι την 'Αμίλκου φιλανθοωπίαν είς τούς αίγμα- 15 λώτους, καὶ φοβηθέντες μὴ τῷ τοιούτῷ τρόπῷ ψυχαγωγηθέντες δομήσωσι ποδς την υποδεικνυμένην ἀσφάλειαν οί τε Λίβυες καὶ τὸ τῶν μισθοφόρων πλήθος, έβουλεύοντο πως αν καινοτομήσαντές τι τῶν πρὸς ἀσέβειαν είς τέλος ἀποθηριώσειαν τὰ 20 9 πλήθη πρὸς τοὺς Καρχηδονίους. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς συναθροϊσαι τοὺς πολλούς. γενομένου δὲ τούτου γραμματοφόρον είσηγαγον, ώς ἀπεσταλμένον ὑπὸ 10 των έκ της Σαρδόνος αίρετιστων. ή δ' έπιστολή διεσάφει τόν τε Γέσκωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάν- 25 τας, οθς παρεσπόνδησαν έν τῷ Τύνητι, καθάπερ έπάνω προείπου, φυλάττειν έπιμελώς, ώς πραττόν-93. των τινών έκ τοῦ στρατοπέδου τοῖς Καρχηδονίοις 11 ύπεο της τούτων σωτηρίας. λαβόμενος δε της άφορμῆς ταύτης δ Σπένδιος, πρῶτον μὲν παρεκάλει μὴ 30 πιστεύειν την ύπο τοῦ στρατηγοῦ τοῦ τῶν Καρχη-

δονίων γεγενημένην φιλανθοωπίαν πρός τούς αίχμαλώτους οὐ γὰρ σῶσαι προαιρούμενον αὐτὸν 12 ταῦτα βεβουλεῦσθαι περί τῶν άλόντων, άλλὰ διὰ της έκείνων ἀφέσεως ήμων έγκρατη γενέσθαι σπου-5 δάζοντα, πρὸς τὸ μὴ τινάς, άλλὰ πάντας ἡμᾶς ᾶμα τιμωρήσασθαι πιστεύσαντας αὐτῷ. πρὸς δὲ τούτοις 13 φυλάττεσθαι παρήνει μή προέμενοι τούς περί τον Γέσκωνα καταφρονηθώσι μέν ύπὸ των έχθοων, μεγάλα δὲ βλάψωσι τὰς ἰδίας πράξεις, ἄνδρα τοιοῦ-10 τον καὶ στρατηγὸν ἀγαθὸν ἐάσαντες διαφυγεῖν, δν είκὸς έχθρον αὐτοῖς ἔσεσθαι φοβερώτατον. ἔτι δὲ 14 ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ παρῆν ἄλλος γραμματοφόρος, ώς ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ Τύνητος ἀπεσταλμένος, παραπλήσια τοῖς ἐκ τῆς Σαρδόνος διασαφῶν. ἐφ' δν 80 91. 15 Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλὼν μίαν ἔφη σωτηρίαν είναι τοῖς έαυτῶν πράγμασι τὸ πάσας ἀπογνῶναι τας έν Καργηδονίοις έλπίδας εως δ' αν αντέγηταί 2 τις τῆς ἐκείνων φιλανθρωπίας, οὐ δυνατὸν αὐτοῖς άληθινου γενέσθαι του τοιούτου σύμμαχου. διόπες 3 20 ήξίου τούτοις πιστεύειν, τούτοις ακούειν, τοῖς τοιούτοις προσέχειν τον νοῦν, οῖτινες ἂν ἀεί τι τῶν άπεχθεστάτων καὶ πικροτάτων είσαγγέλλωσι κατά Καρχηδονίων τοὺς δ' ἐναντία τούτοις λέγοντας προδότας καὶ πολεμίους ἡγεῖσθαι παρήνει. ταῦτα 4 25 δ' είπων συνεβούλευε τόν τε Γέσκωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συλληφθέντας καὶ τοὺς ὕστερον γενομένους αίγμαλώτους των Καργηδονίων αίκισαμένους αποκτείναι. πρακτικώτατος δ' ήν ούτος έν 5 ταῖς συμβουλίαις διὰ τὸ πολλούς τὴν φωνὴν αὐτοῦ 30 συνιέναι. πάλαι γὰο στρατευόμενος ἤδει διαλέγε-6 σθαι φοινικιστί· ταύτη δέ πως οί πλείστοι συν-

εσαίνοντο τη διαλέκτω διὰ τὸ μήκος της προγεγενη-94.7 μένης στρατείας. διόπερ έπαινέσαντος αὐτὸν δμοθυμαδον τοῦ πλήθους, ούτος μέν εὐδοκιμῶν ἀν-8 εγώρησε. πολλών δε προπορευομένων ἀφ' εκάστου νένους αμα, και βουλομένων αὐτὴν παραιτείσθαι: την αίχιαν δια τας γεγενημένας έχ τοῦ Γέσχωνος είς αὐτοὺς εὐεργεσίας, οὕτε μὴν τῶν λεγομένων ούθεν ην συνετόν, ως αν αμα πολλων, εκάστου 9 δε κατά την ίδιαν διάλεκτον συμβουλεύοντος έπεί δε και παρεγυμνώθη διότι την τιμωρίαν παραι-10 τουνται, καί τις έκ των καθημένων είπε Βάλλε. 10 πάντας άμα κατέλευσαν τοὺς προπορευθέντας. καί τούτους μέν, ώσπερ ύπο θηρίων διεφθαρμένους, 11 έξέφερον οί προσήποντες. τούς δὲ περὶ τὸν Γέσκωνα λαβόντες, όντας είς έπτακοσίους, ήγον έκ 15 τοῦ χάρακος οί περί τὸν Σπένδιον καὶ προαγαγόντες βραχὺ πρὸ τῆς στρατοπεδείας πρῶτον μὲν 12 απέκοπτον τὰς γείρας, ποιούμενοι τὴν ἀργὴν ἀπὸ τοῦ Γέσκωνος, δυ βραχεῖ χρόυφ πρότερου ἐκ πάντων Καρχηδονίων προκρίναντες ανέδειξαν μέν 30 εὐεργέτην αύτῶν, ἐπέτρεψαν δὲ περὶ τῶν ἀμφισβη-92. 13 τουμένων. έπειδή δὲ τὰς γεῖρας ἀπέκοψαν, ἡκρω-

τηρίαζου τοὺς ταλαιπώρους κολοβώσαυτες δὲ καὶ συντρίψαυτες τὰ σκέλε' ἔτι ζῶντας ἔρριψαν εἰς τινα τάφρου.

81 Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, τοῦ δυστυχήματος αὐτοῖς ἀναγγελθέντος, ποιεῖν μὲν οὐδὲν εἶχον, ἐσχετλίαζον δέ, καὶ περιπαθεῖς γινόμενοι τῆ συμφορῷ πρὸς
μὲν ᾿Αμίλκαν καὶ τὸν ἕτερον τῶν στρατηγῶν Ἅννωνα πρεσβευτὰς ἐξέπεμπον, δεόμενοι βοηθεῖν καὶ ³⁰
2 τιμωρεῖν τοῖς ἠτυχηκόσι. πρὸς δὲ τοὺς ἠσεβηκότας

κήρυκας έξαπέστελλου περί τῆς τῶν νεκρῶν ἀναιρέσεως. οί δ' ούτ' έδοσαν, προείπόν τε τοίς παρ-3 οῦσι μήτε κήρυκα πέμπειν πρός σφας μήτε πρεσβευτήν, ώς τῆς αὐτῆς κολάσεως ὑπομενούσης τοὺς 5 παραγενομένους ής νῦν Γέσκων τέτευχε. πρὸς δὲ 4 τὸ λοιπὸν έδογματοποίησαν καὶ παρήνεσαν αύτοῖς. 95. δν μέν αν λάβωσι Καρχηδονίων, τιμωρησαμένους αποκτείνειν δυ δ' αν των συμμαχούντων αὐτοῖς, άποκόψαντας τὰς χεῖρας αὖθις εἰς Καρχηδόν' ἀπο-10 πέμπειν. δ δή και διετέλεσαν έπιμελώς ποιούντες. διόπερ είς ταῦτα βλέπων οὐκ ἄν τις είπεῖν ὀκνή-5 σειεν ώς οὐ μόνον τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων καί τινα των έν αὐτοῖς γεννωμένων έλκων καὶ φυμάτων ἀποθηριούσθαι συμβαίνει καὶ τελέως ἀβοήθητα 15 γίνεσθαι, πολύ δὲ μάλιστα τὰς ψυχάς. ἐπί τε γὰρ 6 των έλαων, έαν μεν θεραπείαν τοις τοιούτοις προσάγη τις, ὑπ' αὐτῆς ἐνίστε ταύτης ἐρεθιζόμενα θᾶττον ποιείται την νομήν έαν δε πάλιν άφη, κατά την έξ αύτων φύσιν φθείροντα τὸ συνεχές οὐκ ἴσχει 20 παῦλαν, έως ἂν ἀφανίση τὸ ὑποκείμενον ταῖς τε 7 ψυχαίς παραπλησίως τοιαύται πολλάκις έπιφύονται μελανίαι καὶ σηπεδόνες ώστε μηδεν ἀσεβέστερον άνθρώπου μηδ' ἀμότερον ἀποτελείσθαι τῶν ζώων. οίς έὰν μὲν συγγνώμην τινὰ προσάγης καί φιλαν-8 25 θρωπίαν, έπιβουλήν καὶ παραλογισμόν ήγούμενοι τὸ συμβαΐνον ἀπιστότεροι καὶ δυσμενέστεροι γίνονται πρός τούς φιλανθρωποῦντας έαν δ' αντιτι-9 μωρή, διαμιλλώμενοι τοῖς θυμοῖς οὐκ ἔστι τι τῶν 93. άπειρημένων ή δεινών όποιον ούκ άναδέχονται, σύν 30 καλώ τιθέμενοι την τοιαύτην τόλμαν τέλος δ' αποθηριωθέντες έξέστησαν τῆς ανθρωπίνης φύσεως.

10 τῆς δὲ διαθέσεως ἀρχηγὸν μὲν καὶ μεγίστην μερίδα νομιστέον ἔθη μοχθηρὰ καὶ τροφὴν ἐκ παίδων κακήν, συνεργὰ δὲ καὶ πλείω, μέγιστα δὲ τῶν συνεργῶν, τὰς ἀεὶ τῶν προεστώτων ὕβρεις καὶ πλεο-11 νεξίας. ὰ δὴ τότε συνέβαινε καὶ περὶ μὲν τὸ σύστημα τῶν μισθοφόρων, ἔτι δὲ μᾶλλον περὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ὑπάρχειν.

'Αμίλκας δέ, δυσχοηστούμενος τη των πολεμίων 96. ἀπονοία, τὸν μὲν "Αννωνα πρὸς ξαυτὸν ἐκάλει, πεπεισμένος άθροισθέντων όμοῦ τῶν στρατοπέδων 10 2 θαττον έπιθήσειν τέλος τοῖς όλοις. τῶν δὲ πολεμίων ούς ποτε πρατήσειε, τούς μέν έν χειρών νόμφ διέφθειρε, τούς δε ζωγρία πρός αὐτὸν είσαναχθέντας υπέβαλλε τοῖς θηρίοις, μίαν δρῶν λύσιν ταύτην, εί δυνηθείη τούς έγθρούς άρδην άφανίσαι ι 3 δοκούντων δὲ τῶν Καρχηδονίων ἐπικυδεστέρας έλπίδας έχειν ήδη κατά τὸν πόλεμον, γίνεταί τις δλοσχερής και παράδοξος περί αὐτοὺς παλίρροια τῶν 4 πραγμάτων. οί τε γάρ στρατηγοί συνελθόντες έπί ταὐτὸ διεστασίασαν πρὸς σφᾶς έπὶ τοσοῦτον ώστε » μή μόνον τούς κατά των έγθρων παραλιπείν καιοούς, άλλὰ καὶ κατὰ σφῶν αὐτῶν πολλὰς ἀφορμὰς διδόναι τοῖς ὑπεναντίοις διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους φι-5 λονεικίαν. ά δή και συνέντες οι Καργηδόνιοι τώ μεν ενί των στρατηγών απαλλάττεσθαι προσέταξαν, \$ τῷ δ' ἐτέρῷ μένειν, δν ἂν αί δυνάμεις προκρίνω-6 σιν. αμα δε τούτοις και τας παρακομιζομένας άγοράς έκ τῶν παρ' αὐτοῖς καλουμένων Ἐμπορίων, ἐφ' αίς είχον τὰς μεγίστας έλπίδας περί τε τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, διαφθαρηναι συνέβη » 7 κατὰ θάλατταν όλοσχερῶς ὑπὸ χειμῶνος. τὰ δὲ

κατά την Σαρδόνα, καθάπερ έπάνω προείπον, έτύνγανεν απηλλοτοιωμένα, μεγάλας αὐτοῖς αἰεί ποτε χρείας παρεχομένης της νήσου ταύτης κατά τάς πεοιστάσεις. τὸ δὲ μέγιστον ή τῶν Ίππακριτῶν καὶ 8 5 των Ίτυκαίων ἀπέστη πόλις, αΐτινες ἐτύγγανον μό-94. ναι των κατά την Λιβύην οὐ μόνον τὸν ένεστωτα πόλεμον ἀναδεδεγμέναι γενναίως, άλλὰ καὶ τούς κατ' 'Αγαθοκλέα καιρούς καλ την 'Ρωμαίων έφοδον εύγενῶς ὑπομεμενηκυῖαι, καὶ συλλήβδην οὐδέποτε 10 βεβουλευμέναι Καργηδονίοις οὐδὲν ὑπεναντίον, τότε 9 δὲ γωρίς τῆς ἀλόγου πρὸς τοὺς Λίβυας ἀποστάσεως καὶ διὰ τῆς μεταθέσεως εὐθέως τούτοις μὲν τὴν μεγίστην οίκειότητα καὶ πίστιν έναπεδείξαντο, πρὸς δε τους Καργηδονίους απαραίτητον δργήν ενεστή-97. σαντο καὶ μίσος. τοὺς μὲν γὰρ παραβεβοηθηκότας 10 αὐτοῖς παρ' ἐκείνων, ὄντας είς πεντακοσίους, καὶ του ήγεμόνα τούτων αποκτείναντες απαντας έρριψαν κατά τοῦ τείχους, τὴν δὲ πόλιν ἐνεχείρισαν τοῖς Λίβυσι τοῖς γε μὴν Καρχηδονίοις οὐδὲ θάψαι συν-20 εχώρησαν τοὺς ήτυχηκότας αίτουμένοις. τούτων δὲ 11 συμβαινόντων, οί μεν περί του Μάθω καί Σπένδιον, έπαρθέντες τοις συμβεβηχόσι, πολιοφιείν ένεχείοησαν αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα. Βάρκας δὲ παρα-12 λαβων 'Αννίβαν του στρατηγόν' τοῦτον γὰρ έξαπ-25 έστειλαν οί πολίται πρός τὰς δυνάμεις, ἐπεὶ τὸν "Αννωνα τὸ στρατόπεδον έκρινε δεῖν ἀπαλλάττεσθαι, κατά την ύπο των Καργηδονίων αὐτοῖς δοθείσαν έπιτροπήν περί τὰς γενομένας τῶν στρατηγῶν στάσεις πρός άλλήλους διόπερ 'Αμίλχας, έχων τοῦτόν 13 30 τε καί Ναραύαν, έπήει την χώραν, διακλείων τὰς γορηγίας τοις περί του Μάθω και Σπένδιου, μεγί-POLYB. HIST. I.

στην αὐτῷ παφεχομένου χφείαν πεφί τε ταῦτα καὶ τἄλλα Ναφαύα τοῦ Νομάδος.

Τὰ μὲν οὖν περί τὰς ὑπαίθρους δυνάμεις ἐν 83 τούτοις ήν. οί δε Καργηδόνιοι περικλειόμενοι πανταγόθεν ήναγκάζουτο καταφεύγειν έπὶ τὰς συμμα-5 2 γίδων πόλεων έλπίδας. Ίέρων δ' άελ μέν ποτε κατά τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον μεγάλην ἐποιεῖτο σπουδήν 3 είς πᾶν τὸ παρακαλούμενον ὑπ' αὐτῶν, τότε δὲ καὶ μαλλον έφιλοτιμείτο, πεπεισμένος συμφέρειν έαυτώ καί πρός την έν Σικελία δυναστείαν και πρός την 10 'Ρωμαίων φιλίαν το σώζεσθαι Καργηδονίους, ΐνα μή παντάπασιν έξη τὸ προτεθέν άκονιτί συντελείσθαι τοῖς ἰσχύουσι, πάνυ φρονίμως καὶ νουνεχῶς λογι-95. 4 ζόμενος. οὐδέποτε γὰο χρή τὰ τοιαῦτα παρορᾶν, ούδε τηλικαύτην ούδενὶ συγκατασκευάζειν δυνα- 15 98. στείαν, πρός ην οὐδὲ περί τῶν δμολογουμένων έξ-5 έσται δικαίων άμφισβητεΐν. οὐ μὴν άλλά καὶ 'Ρωμαΐοι τηρούντες τὰ κατὰ τὰς συνθήκας δίκαια προ-6 θυμίας οὐδὲν ἀπέλειπον. ἐν ἀρχαῖς μὲν γὰρ ἐγένετό τις άμφισβήτησις έξ άμφοῖν διά τινας τοιαύ-10 7 τας αίτίας. των Καργηδονίων τούς πλέοντας έξ Ίταλίας είς Λιβύην καὶ χορηγοῦντας τοῖς πολεμίοις καταγόντων ώς αύτούς, και σχεδον άθροισθέντων

8 ήγανάκτησαν οι 'Ρωμαΐοι. μετὰ δὲ ταῦτα διαπρε- 35 σβευσάμενοι, καὶ κομισάμενοι διὰ λόγου πάντας, ἐπὶ τοσοῦτον εὐδόκησαν ώστε παραχρῆμα τοῖς Καρχηδο- νίοις ἀντιδωρήσασθαι τοὺς ὑπολειπομένους παρ' αὐτοῖς αἰχμαλώτους ἐκ τοῦ περὶ Σικελίαν πολέμου.

τούτων είς την φυλακην είς τούς πεντακοδίους,

9 ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ καιροῦ πρὸς ἕκαστα τῶν παρα- » καλουμένων έτοίμως καὶ φιλανθρώπως ὑπήκουον.

διὸ καὶ πρὸς μὲν τοὺς Καρχηδονίους ἐπέτρεψαν τοῖς 10 ἐμπόροις ἔξαγαγεῖν αίεὶ τὸ κατεπεῖγον, πρὸς δὲ τοὺς πολεμίους ἐκώλυσαν. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν μὲν ἐν τῆ 11 Σαρδόνι μισθοφόρων, καθ' δν καιρὸν ἀπὸ τῶν Καρτηδονίων ἀπέστησαν, ἐπισπωμένων αὐτοὺς ἐπὶ τὴν νῆσον οὐχ ὑπήκουσαν· τῶν δ' Ἰτυκαίων ἐγχειριζόντων σφᾶς, οὐ προσεδέξαντο, τηροῦντες τὰ κατὰ τὰς συνθήκας δίκαια.

Καργηδόνιοι μέν οὖν τῆς παρὰ τῶν προειρημέ- 12 10 νων φίλων τυγχάνοντες έπικουρίας υπέμενον την πολιορκίαν. τοῖς δὲ περί τὸν Μάθω καὶ Σπένδιον 84 ούν ήττον πολιορχεϊσθαι συνέβαινεν ή πολιορχείν. είς τοιαύτην γὰρ αὐτοὺς οί περί τὸν 'Αμίλκαν ἔν-2 δειαν καθίστασαν των έπιτηδείων, ωστ' άναγκα-15 σθηναι τέλος αὐτοὺς διαλῦσαι τὴν πολιορχίαν. μετὰ 3 δέ τινα χρόνον άθροίσαντες τῶν τε μισθοφόρων τούς αρίστους και Λιβύων, τούς απαντας είς πενταπισμυρίους, μεθ' ων ην και Ζάρζας δ Λίβυς έχων τούς ύφ' αύτον ταττομένους, ώρμησαν αύθις άντι-20 παράγειν έν τοῖς ὑπαίθροις καὶ τηρεῖν τοὺς περί 96. 99, τὸν 'Αμίλκαν. τῶν μὲν οὖν πεδινῶν τόπων ἀπεί-4 γουτο, καταπεπληγμένοι τὰ θηρία καὶ τοὺς περί τὸν Ναραύαν Ιππεῖς, τοὺς δ' ὀρεινοὺς καὶ στενοὺς έπειρώντο προκαταλαμβάνειν. έν οίς καιροίς συνέβη 5 25 ταῖς μὲν ἐπιβολαῖς καὶ τόλμαις μηδὲν αὐτοὺς λείπεσθαι των ύπεναντίων, διὰ δὲ τὴν ἀπειρίαν πολλάκις έλαττοῦσθαι. τότε γὰρ ἦν, ὡς ἔοικε, συν-6 ιδείν έπ' αὐτῆς τῆς άληθείας πηλίκην ἔγει διαφοράν έμπειρία μεθοδική και στρατηγική δύναμις απειρίας 30 καὶ τριβῆς ἀλόγου στρατιωτικῆς. πολλούς μέν γὰρ ? αὐτῶν ἐν ταῖς κατὰ μέρος χρείαις ἀποτεμνόμενος καὶ

συγκλείων ώσπες άγαθός πεττευτής, άμαχεί δι-8 έφθειος, πολλούς δ' έν τοις όλοσγερέσι κινδύνοις τούς μέν είς ένέδρας άνυπονοήτους έπαγόμενος άνήρει, τοῖς δ' άνελπίστως καὶ παραδόξως ποτέ μέν μεθ' ήμέραν, ποτέ δε νύκτωρ, επιφαινόμενος έξ-5 έπληττεν. ὧν δσους λάβοι ζωγρία, πάντας παρέβαλλε 9 τοίς θηρίοις. τέλος δ' έπιστρατοπεδεύσας αὐτοίς άνυπονοήτως έν τόποις άφυέσι μέν πρός την έχείνων χρείαν, εύφυέσι δε πρός την έαυτοῦ δύναμιν, είς τοῦτ' ήγαγε περιστάσεως ώστε μήτε διακινόυ-10 νεύειν τολμώντας μήτ' ἀποδοάναι δυναμένους διὰ τὸ τάφοω καὶ γάρακι περιειλήφθαι πανταχόθεν τέλος ύπὸ τῆς λιμοῦ συναγομένους ἐσθίειν ἀλλήλων 10 αναγκασθήναι, τοῦ δαιμονίου τὴν οἰκείαν αμοιβὴν αὐτοῖς ἐπιφέροντος τῆ πρὸς τοὺς πέλας ἀσεβεία καὶ 15 11 παρανομία. πρός μεν γάρ τον κίνδυνον οὐκ ἐτόλμων έξιέναι, προδήλου της ήττης και της τιμωρίας τοῖς άλισκομένοις ὑπαρχούσης, περί δὲ διαλύσεως οὐδ' ὑπενόουν ποιεῖσθαι μνήμην, συνειδότες σφίσι 12 τὰ πεπραγμένα. προσανέχοντες δ' ἀεὶ ταῖς ἐκ τοῦ 🕫 Τύνητος βοηθείαις διὰ τὰς τῶν ἡγουμένων ἐπαγγελίας παν ὑπέμενον ποιεῖν κατὰ σφῶν αὐτῶν. 85 έπει δε κατεχρήσαντο μεν άσεβως τους αίγμαλώτους, τροφή ταύτη χρώμενοι, κατεχρήσαντο δὲ τὰ δουλικά τῶν σωμάτων, ἐβοήθει δ' ἐκ τοῦ Τύνητος οὐ- 15 100.2 δείς, τότε προδήλου τῆς αίκίας διὰ τὴν περικάκη-9ί. σιν έκ των πολλων τοῖς ἡγεμόσιν ὑπαρχούσης, ἔκριναν οί περί του Αυτάριτου και Ζάρζαν και Σπένδιον έγχειρίζειν έαυτούς τοῖς πολεμίοις καὶ δια-3 λαλείν περί διαλύσεως 'Αμίλκα. πέμψαντες ούν » κήρυκα καὶ λαβόντες συγγώρημα περὶ πρεσβείας,

ήπου όντες δέπα πρὸς τοὺς Καρχηδονίους. πρὸς 4 ους 'Αμίλκας δμολογίας έποιήσατο τοιαύτας έξεῖναι Καρχηδονίοις εκλέξασθαι των πολεμίων οθς αν αὐτοὶ βούλωνται δέκα τοὺς δὲ λοιποὺς ἀφιέ-5 ναι μετά χιτώνος. γενομένων δὲ τούτων, εὐθέως 5 'Αμίλκας έφη τους παρόντας έκλέγεσθαι κατά τάς όμολογίας. των μέν ούν περί του Αυτάριτον καί Σπένδιον και των άλλων των έπιφανεστάτων ήγεμόνων τοῦτον τὸν τρόπον ἐκυρίευσαν οἱ Καρχηδό-10 νιοι. των δε Λιβύων, έπελ την σύλληψιν ήσθοντο 6 των ήγεμόνων, νομισάντων, αύτούς παρεσπονδήσθαι διὰ τὸ τὰς συνθήκας άγνοεῖν, καὶ διὰ ταύτην τὴν αίτίαν δομησάντων έπὶ τὰ ὅπλα, περιστήσας αὐτοῖς 7 'Αμίλκας τά τε δηρία και την λοιπην δύναμιν απαν-15 τας διέφθειρε πλείους όντας των τετρακισμυρίων περί τὸν τόπον τὸν Πρίονα καλούμενον δυ συμβαίνει διὰ τὴν δμοιότητα τοῦ σχήματος πρὸς τὸ νῦν είρημένον δργανον ταύτης τετευχέναι της προσηγορίας.

20 Πράξας δὲ τὰ προδεδηλωμένα τοῖς μὲν Καρχη-86 δονίοις αὖθις ἐλπίδα παρέστησε μεγάλην πρὸς τὸ βέλτιον, καίπερ ἀπεγνωκόσιν ἤδη τὴν σωτηρίαν αὐτὸς δὲ μετὰ Ναραύα καὶ μετ' ᾿Αννίβου τὴν χώραν ἐπήει καὶ τὰς πόλεις. προσχωρούντων δὲ καὶ 2 25 μετατιθεμένων πρὸς αὐτοὺς τῶν Λιβύων διὰ τὸ γεγονὸς εὐτύχημα, ποιησάμενοι τὰς πλείστας πόλεις ὑφ' ἑαυτοὺς ἦκον ἐπὶ τὸν Τύνητα, καὶ πολιορκεῖν ἐνεχείρησαν τοὺς περὶ τὸν Μάθω. κατὰ μὲν οὖν 3 τὴν ἀπὸ Καρχηδόνος πλευρὰν προσεστρατοπέδευσεν 101. ᾿Αννίβας, κατὰ δὲ τὴν ἀπέναντι ταύτης ᾿Αμίλκας. μετὰ δὲ ταῦτα προσαγαγόντες πρὸς τὰ τείχη τοὺς 4 98.

περί του Σπένδιον αίχμαλώτους έσταύρωσαν έπι-5 φανῶς. οί δὲ περὶ τὸν Μάθω, κατανοήσαντες τὸν Αννίβαν δαθύμως και κατατεθαρρηκότως αναστρεφόμενον, έπιθέμενοι τῷ χάρακι πολλούς μέν τῶν Καργηδονίων απέκτειναν, πάντας δ' εξέβαλον έκ 5 τῆς στρατοπεδείας, ἐκυρίευσαν δὲ καὶ τῆς ἀποσκευῆς άπάσης, έλαβον δὲ καὶ τὸν στρατηγὸν 'Αννίβαν ζω-6 γρία. τοῦτον μέν οὖν παραγρῆμα πρὸς τὸν τοῦ Σπενδίου σταυρον άγαγόντες και τιμωρησάμενοι πικοώς, έκεῖνον μὲν καθεῖλον, τοῦτον δ' ἀνέθεσαν 10 ζῶντα καὶ περικατέσφαξαν τριάκοντα τῶν Καρχηδονίων τούς έπιφανεστάτους περί τὸ τοῦ Σπενδίου 7 σωμα, της τύχης ώσπες έπίτηδες έκ παραθέσεως άμφοτέροις έναλλάξ διδούσης άφορμάς είς ύπερβο-8 λην της κατ' άλληλων τιμωρίας. δ δε Βάρκας όψε 15 μέν συνήκε την έπίθεσιν των έκ της πόλεως διά την απόστασιν των στρατοπέδων ούδε μην συνείς οὐδ' οὕτως κατετάχει πρὸς τὴν βοήθειαν διὰ τὰς 9 μεταξύ δυσχωρίας. διόπερ αναζεύξας από τοῦ Τύνητος, καὶ παρελθών ἐπὶ τὸν Μακάραν ποταμόν, 20 κατεστρατοπέδευσε πρός τῶ στόματι τοῦ ποταμοῦ καί τη θαλάττη.

87 Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, παραδόξου τῆς περιπετείας αὐτοῖς φανείσης δυσθύμως καὶ δυσελπίστως εἶχου πάλιν ἄρτι γὰρ ἀναθὰρροῦντες ταῖς ψυχαῖς παρὰ εξ ποδας ἔπιπτον αὖθις ταῖς ἐλπίσιν. οὐ μὴν ἀφ- 3 ίσταντο τοῦ ποιεῖν τὰ πρὸς τὴν σωτηρίαν. διὸ καὶ τριάκοντα μὲν τῆς γερουσίας προχειρισάμενοι, καὶ μετὰ τούτων τὸν πρότερον μὲν ἀπελθόντα στρατηγὸν ἄννωνα, (τότε δ' ἐπαναγαγόντα) σὸν δὲ τού- ω τοις τοὺς ὑπολοίπους τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις καθ-

οπλίσαντες, οίον έσχάτην τρέχοντες ταύτην, έξαπ-12. έστελλον πρός του Βάρκαν, έντειλάμενοι πολλά τοῖς 4 τῆς γερουσίας κατὰ πάντα τρόπον διαλῦσαι τοὺς στρατηγούς έκ της προγεγενημένης διαφοράς καὶ 5 συμφρονεῖν σφᾶς ἀναγκάσαι, βλέψαντας εἰς τὰ παρόντα των πραγμάτων. ὧν πολλούς καὶ ποικίλους 5 διαθεμένων λόγους, έπειδή συνήγαγον δμόσε τούς στρατηγούς, ηναγκάσθησαν συγγωρείν και πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις οί περί τὸν "Αννωνα καὶ τὸν 99. 10 Βάρχαν, καὶ τὸ λοιπὸν ήδη συμφρονήσαντες μιᾶ 6 γνώμη πάντα κατά νοῦν ἔπραττον τοῖς Καργηδονίοις, ώστε τοὺς περί τὸν Μάθω, δυσχρηστουμένους 7 έν τοις κατά μέρος κινδύνοις, πολλούς γάρ έποιήσαντο περί τε την Λέπτιν προσαγορευομένην καί 15 τινας τῶν ἄλλων πόλεων, τέλος ἐπὶ τὸ διὰ μάχης κρίνειν δρμήσαι τὰ πράγματα, προθύμως έχόντων πρός τοῦτο τὸ μέρος καὶ τῶν Καρχηδονίων. διόπερ 8 άμφότεροι τοῦτο προθέμενοι παρεκάλουν μέν πάντας τούς συμμάγους πρός του κίνδυνου, συνήγου 20 δὲ τὰς φοουράς ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἂν μέλλοντες έκκυβεύειν ύπερ των όλων. έπειδή δ' έκατέροις ήν 9 τὰ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ἔτοιμα, παραταξάμενοι συνέβαλον άλλήλοις έξ δμολόγου. γενομένου δὲ τοῦ 10 νικήματος κατά τούς Καρχηδονίους, οί μεν πλείστοι 25 των Λιβύων έν αὐτῷ τῷ κινδύνῳ διεφθάρησαν, οί δὲ πρός τινα πόλιν συμφυγόντες μετ' οὐ πολύ παρέδοσαν έαυτούς, δ δε Μάθως υποχείριος έγένετο τοξς έγθροξς ζωγρία.

Τὰ μὲν οὖν ἄλλα μέρη τῆς Λιβύης μετὰ τὴν 88 το μάχην εὐθέως ὑπήκουσε τοῖς Καρχηδονίοις ἡ δὲ 2 τῶν Ἱππακριτῶν καὶ τῶν Ἰτυκαίων πόλις ἔμενον,

οὐδεμίαν ἀφορμὴν ἔχουσαι πρὸς διάλυσιν διὰ τὸ μὴ καταλείπεσθαι σφίσι τόπον έλέους μηδὲ συγγνώ3 μης κατὰ τὰς πρώτας ἐπιβολάς. οὕτως καὶ κατὰ ταύτας τὰς ἀμαρτίας μεγάλην ἔχει διαφορὰν ἡ μετριότης καὶ τὸ μηδὲν ἀνήκεστον ἐπιτηδεύειν ἐκου- 5
3. 4 σίως. οὐ μὴν ἀλλὰ παραστρατοπεδεύσαντες ἦ μὲν

108. 4 σίως. οὐ μὴν ἀλλὰ παραστρατοπεδεύσαντες ἦ μὲν "Αννων, ἡ δὲ Βάρκας, ταχέως ἠνάγκασαν αὐτοὺς ὁμολογίας ποιήσασθαι καὶ διαλύσεις εὐδοκουμένας Καρχηδονίοις.

5 Ο μεν οὖν Λιβυκός πόλεμος εἰς τοιαύτην ἀγα- 10 γων περίστασιν Καρχηδονίους τοιούτον έσχε τὸ τέλος, ώστε μη μόνον κυριεύσαι πάλιν της Λιβύης τοὺς Καρχηδονίους, άλλὰ καὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἀπο-6 στάσεως τιμωρήσασθαι καταξίως το γάρ πέρας άγαγόντες οί νέοι τὸν Φρίαμβον διὰ τῆς πόλεως πᾶσαν 15 7 αίπίαν έναπεδείξαντο τοις περί τὸν Μάθω. τρία 100. μεν οὖν ετη και τέτταράς που μῆνας επολέμησαν οί μισθοφόροι πρὸς τοὺς Καρχηδονίους πόλεμον ών ήμεζς ζομεν άχοη μαθόντες πολύ τι τοὺς άλλους 8 ώμότητι καὶ παρανομία διενηνοχότα. 'Ρωμαΐοι δέ 20 κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Σαρδόνος αὐτομολησάντων μισθοφόρων πρὸς σφᾶς ἐκκληθέντες έπεβάλουτο πλεΐν έπὶ τὴν προειρημένην νῆσον. 9 των δε Καρχηδονίων άγανακτούντων, ώς αὐτοῖς καθηκούσης μαλλον της των Σαρδώων δυναστείας, 25 καί παρασκευαζομένων μεταπορεύεσθαι τούς απο-10 στήσαντας αὐτῶν τὴν νῆσον, λαβόμενοι τῆς ἀφορμης ταύτης οί 'Ρωμαΐοι πόλεμον έψηφίσαντο πρός τούς Καρχηδονίους, φάσκοντες αὐτούς οὐκ έπλ Σαρδονίους, άλλ' έπὶ σφᾶς ποιείσθαι τὴν παρα-30

11 σκευήν. οί δὲ παραδόξως διαπεφευγότες τὸν προ-

ειρημένον πόλεμον, κατὰ πάντα τρόπον ἀφυῶς διακείμενοι κατὰ τὸ παρὸν πρὸς τὸ πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν πρὸς 'Ρωμαίους ἀπέχθειαν, είξαντες τοῖς 12 καιροῖς οὐ μόνον ἀπέστησαν τῆς Σαρδόνος, ἀλλὰ 5 καὶ χίλια τάλαντα καὶ διακόσια προσέθηκαν τοῖς 'Ρωμαίοις, ἐφ' ῷ μὴ κατὰ τὸ παρὸν ἀναδέξασθαι τὸν πόλεμον. ταῦτα μὲν οὕτως ἐπράχθη.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑ.

104. 1 Έν μεν τη προ ταύτης βύβλω διεσαφήσαμεν πότε 'Ρωμαΐοι συστησάμενοι τὰ κατὰ τὴν 'Ιταλίαν τοῖς ἐκτὸς ἐγγειρεῖν ἥρξαντο πράγμασιν, ἐπὶ δὲ τούτοις πῶς εἰς Σικελίαν διέβησαν καὶ δι' ἀς αἰτίας τὸν περί τῆς προειρημένης νήσου συνεστήσαντο 5 2 πόλεμου πρός Καρχηδονίους, μετά δε ταῦτα πότε πρώτον συνίστασθαι ναυτικάς ήρξαντο δυνάμεις, καί τὰ συμβάντα κατὰ τὸν πόλεμον έκατέροις έως τοῦ τέλους, ἐν ὧ Καρχηδόνιοι μὲν ἐξεχώρησαν πάσης Σικελίας, 'Ρωμαΐοι δ' έπεκράτησαν της όλης 10 νήσου πλην των ύφ' Ίέρωνα ταττομένων μερών. 3 έξης δὲ τούτοις ἐπεβαλόμεθα λέγειν πῶς στασιά-101. σαντες οί μισθοφόροι πρός τούς Καργηδονίους τὸν προσαγορευθέντα Λιβυκον πόλεμον έξέκαυσαν, καὶ τὰ συμβάντα κατὰ τοῦτον ἀσεβήματα μέχοι τίνος 15 ποούβη καὶ τίνα διέξοδον έλαβε τὰ παράλογα τῶν ξογων, ξως του τέλους και της Καργηδονίων έπι-4 πρατείας. νυνί δὲ τὰ συνεχῆ τούτοις πειρασόμεθα δηλοῦν κεφαλαιωδῶς έκάστων ἐπιψαύοντες κατὰ τὴν έξ άρχης πρόθεσιν. 5 Καρχηδόνιοι γάρ ώς θᾶττον κατεστήσαντο τὰ

κατά την Λιβύην, εὐθέως 'Αμίλκαν έξαπέστελλον δυνάμεις συστήσαντες είς τούς κατά την Ίβηρίαν 15. τόπους. δ δ' άναλαβών τὰ στρατόπεδα καὶ τὸν υίὸν 6 Αννίβαν, όντα τότε κατά την ηλικίαν έτων έννέα, 5 καὶ διαβάς κατὰ τὰς Ἡρακλέους στήλας ἀνεκτᾶτο τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πράγματα τοῖς Καρχηδονίοις. διατοίψας δ' έν τοῖς τόποις τούτοις έτη σχεδὸν έν-7 νέα, και πολλούς μεν πολέμφ, πολλούς δε πειθοί ποιήσας 'Ιβήρων ύπηκόους Καρχηδόνι, κατέστρεψε 10 τὸν βίον ἀξίως τῶν προγεγενημένων πράξεων. πρὸς 8 γάο τούς άνδοωδεστάτους και μεγίστην δύναμιν έχοντας παραταττόμενος, καλ χρώμενος τολμηρώς καὶ παραβόλως έαυτῶ κατὰ τὸν τοῦ κινδύνου καιοόν, έρρωμένως τον βίον μετήλλαξε. την δε στρα-9 15 τηγίαν οί Καργηδόνιοι παρέδοσαν 'Ασδρούβα, τῷ 'κείνου κηδεστη και τριηράρχω.

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους Ῥωμαῖοι τὴν πρώ- 2 την διάβασιν εἰς τὴν Ἰλλυρίδα καὶ ταῦτα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης ἐπεβάλοντο ποιεῖσθαι μετὰ δυνάμεως. τῆς Εὐρώπης ἐπεβάλοντο ποιεῖσθαι μετὰ δυνάμεως. τῆς Εὐρώπης ἐπεβάλοντο ποιεῖσθαι μετὰ δυνάμεως. τῆν τοῖς βουλομένοις ἀληθινῶς τήν τε πρόθεσιν τὴν ἡμετέραν συνθεάσασθαι καὶ τὴν αὕξησιν καὶ κατασκευὴν τῆς Ῥωμαίων δυναστείας. ἔγνωσαν δὲ 3 διαβαίνειν διά τινας τοιαύτας αἰτίας. Ἄγρων ὁ τῶν 4 25 Ἰλλυριῶν βασιλεὺς ἡν μὲν υίὸς Πλευράτου, δύναμιν δὲ πεξὴν καὶ ναυτικὴν μεγίστην ἔσχε τῶν πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότων ἐν Ἰλλυριοῖς. οὐτος ὑπὸ Δη-5 μητρίου τοῦ Φιλίππου πατρὸς πεισθεὶς χρήμασιν ὑπέσχετο βοηθήσειν Μεδιωνίοις ὑπ' Αἰτωλῶν πο- 10 λιορκουμένοις. Αἰτωλοὶ γὰρ οὐδαμῶς δυνάμενοι 6 102. πεῖσαι Μεδιωνίους μετέχειν σφίσι τῆς αὐτῆς πολι-

7 τείας, ἐπεβάλουτο κατὰ κράτος έλεῖν αὐτούς. στρατεύσαντες οὖν πανδημεί, καὶ περιστρατοπεδεύσαντες αὐτῶν τὴν πόλιν, κατὰ τὸ συνεγες ἐπολιόρκουν, 8 πασαν βίαν προσφέροντες και μηχανήν. συνάψαντος δὲ τοῦ χρόνου τῶν ἀρχαιρεσίων, καὶ δέον στρα- 5 τηγον έτερον αίρεισθαι, και των πολιορχουμένων 106. ήδη κακῶς διακειμένων, καὶ δοκούντων ἀν' έκάστην ημέραν ενδώσειν εαυτούς, δ προϋπάρχων στρατη-9 γὸς προσφέρει λόγον τοῖς Αἰτωλοῖς, φάσκων, ἐπειδή τὰς κακοπαθείας καὶ τοὺς κινδύνους αὐτὸς ἀναδέ- 10 δεκται τούς κατά την πολιορκίαν, δίκαιον είναι καί την οίχονομίαν των λαφύρων, έπαν πρατήσωσι, καί την έπιγραφην των οπλων έαυτω συγχωρεϊσθαι. 10 τινών δέ, και μάλιστα των προϊόντων πρός την άρχήν, άμφισβητούντων πρός τὰ λεγόμενα καὶ παρα- 15 καλούντων τὰ πλήθη μὴ προδιαλαμβάνειν, άλλ' απέραιον έᾶν, ώ ποτ' αν ή τύχη βουληθή περιθεί-11 ναι τούτον τὸν στέφανον, ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς, ος αν έπικατασταθείς στρατηγός κρατήση της πόλεως, κοινήν ποιείν τῷ προϋπάρχοντι καὶ τὴν οἰκονομίαν 20 3 των λαφύρων και την έπιγραφην των δπλων. δεδογμένων δε τούτων, και δέον τη κατά πόδας ημέρα γενέσθαι την αίρεσιν και την παράληψιν της άρχῆς, καθάπερ έθος έστιν Αιτωλοίς, προσπλέουσι τῆς νυκτὸς έκατὸν λέμβοι πρὸς τὴν Μεδιωνίαν, κατὰ 25 τούς έγγιστα τόπους τῆς πόλεως, ἐφ' ὧν ἦσαν Ἰλ-2 λυφιοί πεντακισχίλιοι. καθορμισθέντες δέ, και τῆς ήμέρας ἐπιγενομένης ἐνεργὸν καὶ λαθραίαν ποιησάμενοι την απόβασιν, και χρησάμενοι τη παρ' αὐτοίς είθισμένη τάξει, προήγον κατά σπείρας έπὶ τὴν 30 3 των Αίτωλων στρατοπεδείαν. οί δ' Αίτωλοί, συν-

έντες τὸ γινόμενον, έπὶ μὲν τῷ παραδόξω καὶ τῆ τόλμη των Ίλλυριων ήσαν έκπλαγείς πεφρονηματισμένοι δ' έκ πολλοῦ χρόνου, καὶ καταπιστεύσαντες ταϊς ίδίαις δυνάμεσι, κατά ποσόν εύθαρσως εί-5 χου. τὸ μὲν οὖν πολὺ μέρος τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν 4 103. ίππέων αὐτοῦ πρὸ τῆς στρατοπεδείας ἐν τοῖς ἐπιπέδοις παρενέβαλλον, μέρει δέ τινι τῆς ἵππου καὶ τοις εὐζώνοις τοὺς ὑπερδεξίους καὶ πρὸ τοῦ γάρακος εὐφυῶς κειμένους τόπους προκατελάμβανον. 10 οί δ' Ίλλυριοί τοὺς μὲν έλαφροὺς έξ έφόδου προσ-5 107, πεσόντες τῷ τε πλήθει καὶ τῷ βάρει τῆς συντάξεως έξέωσαν, τούς δὲ μετά τούτων Ιππεῖς συγκινδυνεύουτας ηνάγκασαν απογωρήσαι πρός τὰ βαρέα των οπλων. λοιπον έξ υπερδεξίου ποιούμενοι την έφ-6 15 οδον έπὶ τοὺς έν τῷ πεδίᾳ τεταγμένους, ταγέως έτρέψαντο, συνεπιθεμένων τοις Αίτωλοις αμα και των Μεδιωνίων έκ τῆς πόλεως. καὶ πολλούς μὲν αὐ-7 των απέκτειναν, έτι δε πλείους αίχμαλώτους έλαβου των δ' δπλων και της αποσκευης έγένοντο 20 πάσης έγκρατεῖς. οί μεν οὖν Ἰλλυριοί πράξαντες 8 τὸ συνταχθεν ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ διακομίσαντες την αποσκευήν και την άλλην ωφέλειαν έπι τούς λέμβους εὐθέως ἀνήγοντο, ποιούμενοι τὸν πλούν είς την οίκείαν. οί δε Μεδιώνιοι τετευχότες 4 25 ανελπίστου σωτηρίας, άθροισθέντες είς την έκκλησίαν έβουλεύοντο περί τε τῶν ἄλλων καὶ περὶ τῆς των ὅπλων ἐπιγραφῆς. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς κοινὴν 2 ποιήσειν την έπιγραφην από τε τοῦ την άρχην των Αίτωλών έγοντος καὶ τών είς τὸ μέλλον προπορευ-30 ομένων κατά τὸ τῶν Αἰτωλῶν δόγμα, τῆς τύχης 3 ώσπερ επίτηδες και τοις άλλοις ανθρώποις έπι των

ἐκείνοις συμβαινόντων ἐνδεικυυμένης τὴν αὐτῆς δύ4 ναμιν. ὰ γὰρ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὶ προσεδόκων
ὅσον ἤδη πείσεσθαι, ταῦτα πράττειν αὐτοῖς ἐκείνοις παρέδωκεν ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνω κατὰ τῶν
5 πολεμίων. Αἰτωλοὶ δὲ τῆ παραδόξω χρησάμενοι 5
συμφορῷ πάντας ἐδίδαξαν μηδέποτε βουλεύεσθαι
περὶ τοῦ μέλλοντος ὡς ἤδη γεγονότος, μηδὲ προκατελπίζειν βεβαιουμένους ὑπὲρ ὧν ἀκμὴν ἐνδεχόμενόν ἐστιν ἄλλως γενέσθαι, νέμειν δὲ μερίδα τῷ
παραδόξῷ πανταχῆ μὲν ἀνθρώπους ὅντας, μάλιστα 10
δ' ἐν τοῖς πολεμικοῖς.

6 Ο δε βασιλεύς "Αγρων, έπει κατέπλευσαν οι λέμβοι, διακούσας των ήγεμόνων τὰ κατὰ τὸν κίνδυνου, καὶ περιχαρής γενόμενος έπὶ τῷ δοκεῖν Αἰτω-104 λούς τούς μέγιστον έχοντας τὸ φοόνημα νενικηκέ-15 ναι, πρὸς μέθας καί τινας τοιαύτας άλλας εὐωχίας τραπείς ένέπεσεν είς πλευρίτιν έκ δε ταύτης έν 108. 7 δλίγαις ήμέραις μετήλλαξε τον βίον. την δε βασιλείαν ή γυνή Τεύτα διαδεξαμένη τον κατά μέρος χειοισμόν των ποαγμάτων έποιεῖτο διὰ τῆς των φί- » 8 λων πίστεως. χρωμένη δὲ λογισμοῖς γυναικείοις, καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ γεγονὸς εὐτύχημα μόνον ἀποβλέπουσα, των δ' έκτος οὐδεν περισκεπτομένη, πρωτου μέν συνεχώρησε τοῖς κατ' ιδίαν πλέουσι λήζε-9 σθαι τοὺς ἐντυγχάνοντας, δεύτερον δ' άθροίσασα » στόλον και δύναμιν οὐκ έλάττω τῆς πρότερον έξέπεμψε, πάσαν γην ἀποδείξασα πολεμίαν τοῖς ήγου-5 μένοις. οί δ' έξαποσταλέντες την μεν πρώτην έπιβολήν έσχον έπὶ τὴν Ἡλείαν καὶ τὴν Μεσσηνίαν. ταύτας γὰρ ἀεὶ τὰς χώρας Ἰλλυριοί πορθοῦντες δι- » 2 ετέλουν. διὰ γὰρ τὸ μῆκος τῆς παραλίας καὶ διὰ τὸ

μεσογαίους είναι τὰς δυναστευούσας έν αὐταῖς πόλεις μακραί και βραδείαι λίαν έγίνοντο τοίς προεισημένοις αί παραβοήθειαι πρός τὰς ἀποβάσεις τῶν Ίλλυριών. όθεν άδεως έπέτρεχον και κατέσυρον άει 5 ταύτας τὰς χώρας. οὐ μὴν ἀλλὰ τότε γενόμενοι 3 τῆς Ἡπείρου κατὰ Φοινίκην προσέσχον ἐπισιτισμοῦ γάριν. συμμίξαντες δέ των Γαλατών τισιν, οί μι-4 σθοφορούντες παρά τοις Ήπειρώταις διέτριβον έν τῆ Φοινίκη, τὸ πληθος όντες εἰς ὀκτακοσίους, καὶ 10 κοινολογηθέντες τούτοις περί προδοσίας τῆς πόλεως έξέβησαν, συγκαταθεμένων σφίσι των προειρημένων, και της πόλεως έξ έφόδου και των έν αὐτη κύριοι κατέστησαν, συνεργησάντων έσωθεν αὐτοῖς των Γαλατων. οί δ' Ήπειρωται πυθόμενοι το γε-5 15 γονός έβοήθουν πανδημεί μετά σπουδής. παραγενόμενοι δὲ πρὸς τὴν Φοινίκην, καὶ προβαλόμενοι τὸν παρὰ τὴν πόλιν δέοντα ποταμόν, ἐστρατοπέδευσαν, τῆς ἐπ' αὐτῷ γεφύρας ἀνασπάσαντες τὰς σανίδας ἀσφαλείας χάριν. προσαγγελθέντος δ' αὐτοῖς 6 20 Σπερδιλαΐδαν έχοντα πεντακισχιλίους Ίλλυριούς πα- 105. ραγίνεσθαι κατά γην διά των παρ' 'Αντιγόνειαν 109. στενών, μερίσαντες αύτων τινας έξαπέστειλαν παραφυλάξοντας την Αντιγόνειαν αὐτοί δὲ τά τε λοιπά φαθύμως διήγον, ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας 25 ανέδην, των τε κατά τὰς φυλακάς καὶ προκοιτίας ώλιγώρουν. οί δ' Ίλλυριοί συνέντες τον μερισμόν 7 αὐτῶν καὶ τὴν λοιπὴν φαθυμίαν, ἐκπορεύονται νυκτός και τη γεφύρα σανίδας έπιβαλόντες τόν τε ποταμόν ασφαλώς διέβησαν και λαβόντες όχυρον 30 τόπον ἔμειναν τὸ λοιπὸν μέρος τῆς νυκτός. ἐπι-8 γενομένης δε της ημέρας και παραταξαμένων άμφοτέρων πρὸ τῆς πόλεως, συνέβη λειφθῆναι τοὺς Ἡπειρώτας, καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν πεσεῖν, ἔτι δὲ πλείους ἀλῶναι, τοὺς δὲ λοιποὺς διαφυγεῖν ὡς ἐπ' ᾿Ατιντάνων.

6 Οδτοι μέν οδν τοιούτοις περιπεσόντες ατυχήμασι, και πάσας ἀπολέσαντες τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπί- 5 δας, έπρέσβευον πρός τούς Αίτωλούς και το των 'Αγαιών έθνος, δεόμενοι μεθ' ίκετηρίας σφίσι βοη-2 θείν. οί δὲ κατελεήσαντες τὰς συμφοράς αὐτῶν ύπήκουσαν, και μετά ταῦτα παραβοηθοῦντες ήκον 3 είς Έλίπρανου. οί δε την Φοινίκην κατασγόντες, 10 τὸ μὲν πρῶτον παραγενόμενοι μετὰ Σκερδιλαίδου πρός τὸ χωρίον παρεστρατοπέδευσαν τοῖς βεβοηθη-4 πόσι, βουλόμενοι συμβαλείν. δυσχοηστούμενοι δέ διὰ τὰς δυσχωρίας τῶν τόπων, ἄμα δὲ καὶ προσπεσόντων παρά τῆς Τεύτας γραμμάτων, δι' ὧν ὥετο 15 δείν αὐτοὺς τὴν ταχίστην είς οἶκον ἀναχωρείν διὰ τὸ τινὰς τῶν Ἰλλυριῶν ἀφεστημέναι πρὸς τοὺς Δαρ-5 δανείς, ούτω λεηλατήσαντες την "Ηπειρον ανοχάς 6 έποιήσαντο πρός τους Ήπειρώτας. έν αίς τὰ μέν έλεύθερα σώματα καί την πόλιν απολυτρώσαντες 20 αὐτοῖς, τὰ δὲ δουλικὰ καὶ τὴν λοιπὴν σκευὴν ἀναλαβόντες είς τοὺς λέμβους, οί μὲν ἀπέπλευσαν, οί δὲ περί τὸν Σκερδιλαΐδαν πεζη πάλιν ἀνεχώρησαν 7 διὰ τῶν παρὰ τὴν 'Αντιγόνειαν στενῶν, οὐ μικρὰν οὐδὲ τὴν τυγοῦσαν κατάπληξιν καὶ φόβον ἐνεργασά- 25 110. μενοι τοίς τὰς παραλίας οἰκοῦσι τῶν Ελλήνων. 106 8 εκαστοι γάο θεωρούντες την όχυρωτάτην αμα καί δυνατωτάτην πόλιν των έν Ήπείοω παραλόγως

δυνατωτάτην πόλιν των ἐν Ἡπείρω παραλόγως οὕτως ἐξηνδραποδισμένην, οὐκέτι περὶ των ἀπὸ τῆς χώρας ἡγωνίων, καθάπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρό- νοις, ἀλλὰ περὶ σφων αὐτων καὶ των πόλεων.

Οί δ' Ήπειρῶται παραδόξως διασεσωσμένοι, το-9 σούτον απείγου του πειράζειν αμύνεσθαι τους ήδικηκότας η χάριν ἀποδιδόναι τοῖς βοηθήσασιν, ώστε τούναντίον διαπρεσβευσάμενοι πρός την Τεύταν ε συμμαχίαν έθεντο μετ' 'Ακαρνάνων πρὸς τοὺς 'Ιλλυριούς, καθ' ην έκείνοις μεν κατά τούς έξης και-10 φούς συνήφγουν, τοῖς δ' 'Αχαιοῖς καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς άντέπραττον. έξ ων έγένοντο καταφανείς ακρίτως 11 μεν πεχοημένοι τότε τοῖς εὐεργέταις, ἀφρόνως δ' 10 έξ άρχης βεβουλευμένοι περί τῶν καθ' αύτοὺς πραγμάτων. το μέν γαρ ανθρώπους όντας παραλόγως 7 περιπεσείν τινι των δεινών ού των παθόντων, τῆς τύτης δὲ καὶ τῶν πραξάντων ἐστὶν ἔγκλημα, τὸ δ' 2 άμρίτως καὶ προφανώς περιβαλεῖν αύτούς ταῖς με-15 γίσταις συμφοραϊς δμολογούμενόν έστι των πασχόντων άμάρτημα. διὸ καὶ τοῖς μὲν ἐκ τύχης πταίου-3 σιν έλεος επεται μετά συγγνώμης κάπικουρία, τοῖς δε διὰ τὴν αύτῶν ἀβουλίαν ὄνειδος κἀπιτίμησις συνεξακολουθεί παρά τοῖς εὖ φρονοῦσιν. ἃ δή 4 20 καὶ τότε παρὰ τῶν Ἑλλήνων εἰκότως ἄν τοῖς Ήπειρώταις απηντήθη. πρώτον γαρ τίς οὐκ αν 5 την κοινην περί Γαλατών φήμην υπιδόμενος εύλαβηθείη τούτοις έγγειρίσαι πόλιν εὐδαίμονα καὶ πολλάς άφορμάς έχουσαν είς παρασπόνδησιν; δεύτερον 6 25 τίς οὐκ ὢν ἐφυλάξατο τὴν αὐτοῦ τοῦ συστήματος έκείνου προαίρεσιν; οί γε την μέν άρχην έξέπεσον έκ τῆς ίδίας, συνδραμόντων έπ' αὐτοὺς τῶν δμοεθνών, διά τὸ παρασπονδήσαι τοὺς αύτων οίκείους καλ συγγενεῖς ὑποδεξαμένων γε μὴν αὐτοὺς Καρχη-7 30 δονίων διὰ τὸ κατεπείγεσθαι πολέμω, τὸ μὲν πρῶτον γενομένης τινός άντιροήσεως τοίς στρατιώταις πρός POLYB. HIST. I.

111, τούς στρατηγούς ύπερ όψωνίων έξ αὐτῆς έπεβάλουτο διαρπάζειν την των 'Απραγαντίνων πόλιν, 107. φυλακής χάριν είσαχθέντες είς αὐτήν, όντες τότε 8 πλείους των τρισχιλίων μετά δε ταυτα παρεισαγαγόντων αὐτοὺς πάλιν εἰς "Ερυκα τῆς αὐτῆς χρείας 5 ένεμεν, πολιοοκούντων την πόλιν 'Ρωμαίων, έπεχείρησαν μέν και την πόλιν και τούς συμπολιοφ-9 κουμένους προδούναι της δε πράξεως ταύτης άποτυγόντες ηὐτομόλησαν πρός τοὺς πολεμίους παρ' οίς πιστευθέντες πάλιν έσύλησαν το της Αφροδί- 10 10 της της Έρυκίνης Ιερόν, διὸ σαφώς έπεγνωκότες 'Ρωμαΐοι την ασέβειαν αύτων, ώμα τω διαλύσασθαι τον προς Καρχηδονίους πόλεμον οὐδεν εποιήσαντο προυργιαίτερον του παροπλίσαντας αὐτοὺς ἐμβαλεῖν είς πλοΐα και της Ιταλίας πάσης έξορίστους κατα- 15 11 στήσαι. οθς Ήπειρώται τής δημοκρατίας και τών νόμων φύλακας ποιησάμενοι, καί την εύδαιμονεστάτην πόλιν έγχειρίσαντες, πώς ούκ αν είκότως φανείησαν αὐτοὶ τῶν συμπτωμάτων αὑτοῖς αἴτιοι νενονότες:

12 Περί μὲν οὖν τῆς Ἡπειρωτῶν ἀγνοίας, καὶ περί τοῦ μηδέποτε δεῖν τοὺς εὖ φρονοῦντας ἰσχυροτέραν εἰσάγεσθαι φυλακὴν ἄλλως τε καὶ βαρβάρων, ἐπὶ 8 τοσοῦτον ἔκρινον ποιήσασθαι μνήμην. οἱ δ' Ἰλλυριοὶ καὶ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω μὲν χρόνους συνεχῶς τὸ ἀδίκουν τοὺς πλοϊζομένους ἀπ' Ἰταλίας καθ' οὺς δὲ καιροὺς περὶ τὴν Φοινίκην διέτριβον, καὶ πλείους ἀπὸ τοῦ στόλου χωριζόμενοι πολλοὺς τῶν Ἰταλικῶν ἐμπόρων ἔσθ' οὺς μὲν ἐσύλησαν, οὺς δ' ἀπέσφαξαν, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ ζωγρίφ τῶν άλισκο τοῦ πέσφαξαν, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ ζωγρίφ τῶν άλισκο τοῦ πέσφαξαν, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ ζωγρίφ τῶν άλισκο τὸν τοῦν ἀνῆγον. οἱ δὲ 'Ρωμαῖοι, παρακούοντες τὸν

πρό τοῦ χρόνον τῶν ἐγχαλούντων τοῖς Ἰλλυριοίς. τότε και πλειόνων έπελθύντων έπι την σύγκλητον, κατέστησαν πρεσβευτάς είς την Ίλλυρίδα τούς έπίσκεψιν ποιησομένους περί των προειρημένων Γάιον 5 καὶ Λεύκιου Κορογκανίους. ἡ δὲ Τεύτα, καταπλευ-4 σάντων πρός αὐτην των έκ της Ήπείρου λέμβων, 112. καταπλαγείσα τὸ πλήθος καὶ τὸ κάλλος τῆς ἀγομένης κατασκευής πολύ γὰο ή Φοινίκη διέφερε τότε τῶν κατὰ τὴν "Ηπειφον πόλεων εὐδαιμονία: διπλα-108. 10 σίως έπερρώσθη πρός την κατά των Ελλήνων άδιπίαν. οὐ μὴν άλλὰ τότε μεν ἐπέσχε διὰ τὰς έγχω- 5 ρίους ταραχάς, καταστησαμένη δε ταχέως τὰ κατά τοὺς ἀποστάντας Ἰλλυριοὺς ἐπολιόρκει τὴν Ἰσσαν διά τὸ ταύτην έτι μόνον ἀπειθείν αὐτῆ. κατά δὲ 6 15 του καιρου τούτου κατέπλευσαν οί των 'Ρωμαίων πρέσβεις και δοθέντος αὐτοῖς καιροῦ πρὸς ἔντευξιν διελέγοντο περί των είς αὐτοὺς γεγονότων άδιπημάτων. ή δὲ Τεύτα καθόλου μὲν παο' δλην την 7 κοινολογίαν άγερώχως και λίαν υπερηφάνως αυτών 20 διήκουε. καταπαυσάντων δε τον λόγον, κοινή μεν 8 έφη πειράσθαι φροντίζειν ίνα μηδεν αδίκημα γίνηται 'Ρωμαίοις έξ 'Ιλλυριών' ίδία γε μήν οὐ νόμιμον είναι τοίς βασιλεύσι κωλύειν Ίλλυφιοίς τὰς κατά θάλατταν ἀφελείας. ὁ δὲ νεώτερος τῶν πρεσβευ-9 25 των. δυσγεράνας έπὶ τοῖς εἰρημένοις, έχρήσατο παροησία καθηκούση μέν, οὐδαμῶς δὲ πρὸς καιρόν. είπε γάρ ὅτι Ῥωμαίοις μέν, ὁ Τεύτα, κάλλιστον 10 έθος έστι τὰ κατ' ιδίαν ἀδικήματα κοινη μεταπορεύεσθαι καί βοηθείν τοίς άδικουμένοις πειρασό-11 30 μεθα δή θεοῦ βουλομένου σφόδρα καὶ ταχέως άναγπάσαι σε τὰ βασιλικὰ νόμιμα διορθώσασθαι πρός

12 Ίλλυριούς. ἡ δὲ γυναικοθύμως κάλογίστως δεξαμένη τὴν παρρησίαν, ἐπὶ τοσοῦτον ἐξωργίσθη πρὸς τὸ ρηθὲν ὡς ὀλιγωρήσασα τῶν παρ' ἀνθρώποις ὡρισμένων δικαίων ἀποπλέουσιν αὐτοῖς ἐπαποστεῖλαί τινας τὸν παρρησιασάμενον τῶν πρέσβεων ἀπο-6 13 κτεῖναι. προσπεσόντος δὲ τοῦ γεγονότος εἰς τὴν Ῥώμην, διοργισθέντες ἐπὶ τῆ παρανομία τῆς γυναικὸς εὐθέως περὶ παρασκευὴν ἐγίνοντο, καὶ στρατόπεδα κατέγραφον καὶ στόλον συνήθροιζον.

113. 9 'Η δὲ Τεύτα, τῆς ώρας ἐπιγενομένης, ἐπισκευά-10 σασα λέμβους πλείους των πρότερον έξαπέστειλε 2 πάλιν είς τους κατά την Ελλάδα τόπους. ὧν οί μεν δια πόρου του πλούν έπι την Κέρκυραν έποιούντο, μέρος δέ τι προσέσχε τον των Έπιδαμνίων λιμένα, λόγω μεν ύδρείας καπισιτισμού χάριν, έργω 15 3 δ' ἐπιβουλῆς καὶ πράξεως ἐπὶ τὴν πόλιν. τῶν δ' 109. Έπιδαμνίων ἀκάκως ᾶμα καὶ δαθύμως αὐτοὺς παοαδεξαμένων, είσελθόντες έν αὐτοῖς τοῖς περιζώμασιν ώς ύδρευσόμενοι, μαγαίρας έγοντες έν τοῖς κεραμίοις, ούτως κατασφάξαντες τούς φυλάττοντας » την πύλην ταχέως έγκρατεῖς έγένοντο τοῦ πυλῶνος. 4 έπιγενομένης δε κατά το συντεταγμένον ένεργως τῆς ἀπὸ τῶν πλοίων βοηθείας, παραδεξάμενοι τού-5 τους δαδίως κατείχου τὰ πλείστα τῶυ τειχῶυ. τῶυ δ' έκ τῆς πόλεως ἀπαρασκεύως μὲν διὰ τὸ παρά-25 δοξον, έκθύμως δε βοηθούντων και διαγωνιζομένων, συνέβη τοὺς Ἰλλυριοὺς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀντιποιη-6 σαμένους τέλος έκπεσείν έκ της πόλεως. Έπιδάμνιοι μέν οὖν έν ταύτη τῆ πράξει διὰ μέν τὴν όλιγωρίαν έκινδύνευσαν αποβαλεῖν τὴν πατρίδα, διὰ » δὲ τὴν εὐψυχίαν ἀβλαβῶς ἐπαιδεύθησαν πρὸς τὸ

μέλλον. τῶν δ' Ἰλλυριῶν οί προεστῶτες κατὰ σπου-7 δην άναχθέντες, και συνάψαντες τοῖς προπλέουσι, κατήραν είς την Κέρκυραν και ποιησάμενοι καταπλημτικήν την απόβασιν ένεγείρησαν πολιορκείν την 5 πόλιν. ών συμβαινόντων οί Κερκυραΐοι, δυσχρη-8 στούμενοι και δυσελπίστως διακείμενοι τοῖς όλοις. έπρεσβεύοντο πρός τε τοὺς 'Αγαιοὺς καὶ τοὺς Αίτωλούς. άμα δὲ τούτοις 'Απολλωνιᾶται καὶ 'Επιδάμνιοι, δεόμενοι σφίσι βοηθείν κατά σπουδήν καὶ μή 10 περιιδείν σφᾶς αὐτοὺς ἀναστάτους γενομένους ὑπὸ τῶν Ἰλλυριῶν. οἱ δὲ διακούσαντες τῶν πρέσβεων, 9 καὶ προσδεξάμενοι τοὺς λόγους, ἐπλήρωσαν κοινῆ τὰς τῶν Αχαιῶν δέκα ναῦς καταφράκτους, καταρτί-114. σαντες δ' έν δλίγαις ήμέραις ἔπλεον έπὶ τῆς Κεο-15 πύρας, έλπίζοντες λύσειν την πολιοοπίαν. οί δ' 10 'Ιλλυριοί, συμπαραλαβόντες 'Ακαρνάνων ναῦς κατά την συμμαγίαν ούσας έπτα καταφράκτους, ανταναγθέντες συνέβαλον τοις των 'Αγαιων σκάφεσι περί τοὺς καλουμένους Παξούς. οί μεν οὖν 'Ακαρνᾶνες 2 20 καὶ τῶν 'Αγαϊκῶν νεῶν αί κατὰ τούτους ταγθεῖσαι πάρισον έποίουν τὸν άγῶνα καὶ διέμενον ἀκέραιοι κατά τὰς συμπλοκάς πλην τῶν είς αὐτοὺς τοὺς ἄν- 110. δρας γινομένων τραυμάτων. οί δ' Ίλλυριοί ζεύ-3 ξαντες τούς παρ' αύτων λέμβους άνὰ τέτταρας συν-25 επλέκοντο τοῖς πολεμίοις. καὶ τῶν μὲν ἰδίων ώλιγώρουν, και παραβάλλοντες πλαγίους συνήργουν ταϊς έμβολαϊς τῶν ὑπεναντίων. ὅτε δὲ τρώσαντα 4 καὶ δεθέντα κατὰ τὰς ἐμβολὰς δυσχρήστως (διέκειτο πρὸς τὸ παρὸν) τὰ τῶν ἀντιπάλων σκάφη, προσκρε-30 μαμένων αὐτοῖς περί τοὺς ἐμβόλους τῶν ἐζευγμένων λέμβων, τότ' έπιπηδωντες έπὶ τὰ καταστρώ-

ματα των Άγαϊκων νεων κατεκράτουν διά το πλη-5 θος των έπιβατων. και τούτω τω τρόπω τεττάρων μέν πλοίων έχυρίευσαν τετρηρικών, μίαν δέ πεντήρη σύν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν ἐβύθισαν, ἐφ' ἡς ἔπλει Μάργος ὁ Καρυνεύς, ἀνὴρ πάντα τὰ δίκαια 5 τῷ κοινῷ τῶν 'Αχαιῶν πολιτεύματι πεποιηκώς μέχρι 6 τῆς καταστροφῆς. οί δὲ πρὸς τοὺς 'Ακαρνᾶνας διαγωνιζόμενοι, συνιδόντες τὸ κατὰ τοὺς Ίλλυριοὺς προτέρημα, καὶ πιστεύοντες τῷ ταχυναυτεῖν, ἐπουοώσαντες άσφαλῶς τὴν ἀποχώρησιν εἰς τὴν οἰκείαν 10 7 έποιήσαντο. τὸ δὲ τῶν Ἰλλυριῶν πληθος, φρονηματισθέν έπὶ τῷ προτερήματι, λοιπὸν ήδη ὁαδίως 8 έχρήσατο τη πολιορκία και τεθαρρηκότως. οί δέ Κερκυραίοι, δυσελπιστήσαντες τοίς όλοις έκ των συμβεβηκότων, βραχύν έτι χρόνον ύπομείναντες την 15 115. πολιοφιίαν, συνέθεντο τοῖς Ἰλλυφιοῖς, καὶ παρεδέξαντο φρουράν και μετά της φρουράς Δημήτριον 9 του Φάριου, τούτων δε πραγθέντων εὐθέως οί των Ίλλυριων προεστωτες ανήγοντο και κατάραντες είς την Επίδαμνον ταύτην πάλιν έπεβάλουτο 20 πολιοφκεΐν την πόλιν.

11 Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τῶν τὰς ὑπάτους ἀρχὰς ἐχόντων Γνάιος μὲν Φουλούιος ἔξέπλει ναυδί διακοσίαις ἐκ τῆς Ῥώμης, Αὖλος δὲ Ποστούμιος τὰς ²πεζικὰς ἔχων δυνάμεις έξώρμα. τὴν μὲν οὖν πρώ- ε την ἐπιβολὴν ἔσχε πλεῖν ὁ Γνάιος ἐπὶ τῆς Κερκύ- ρας, ὑπολαμβάνων ἔτι καταλήψεσθαι τὴν πολιορ- 3 κίαν ἄκριτον ὑστερήσας δὲ τῶν καιρῶν ὅμως ἐπὶ 111. τὴν υῆσον ἔπλει, βουλόμενος ἄμα μὲν ἐπιγνῶναι σαρῶς τὰ γεγονότα περὶ τὴν πόλιν, ᾶμα δὲ πεῖραν ω λαβεῖν τῶν παρὰ τοῦ Δημητρίου προσαγγελλομέ-

νων. δ γάο Δημήτριος έν διαβολαίς ων και φο-4 βούμενος την Τεύταν διεπέμπετο πρός τους 'Ρωμαίους, ἐπαγγελλόμενος τήν τε πόλιν ἐγγειριείν καὶ τὰ λοιπά πράγματα παραδώσειν, ὧν ἡν αὐτὸς κύ-5 οιος. οί δὲ Κερχυραΐοι τὴν παρουσίαν τῶν 'Ρω-5 μαίων άσμένως ίδόντες, τήν τε φρουράν παρέδοσαν των Ίλλυοιων μετά της του Δημητρίου γνώμης, αύτοί τε σφας δμοθυμαδον έδωκαν παρακληθέντες είς την των Ρωμαίων πίστιν, μίαν ταύτην ύπολα-10 βόντες ἀσφάλειαν αύτοῖς ὑπάρχειν εἰς τὸν μέλλοντα γρόνον πρός την Ίλλυριών παρανομίαν. 'Ρωμαΐοι 6 δε προσδεξάμενοι τους Κερχυραίους είς την φιλίαν έπλεον έπὶ τῆς 'Απολλωνίας, έχουτες είς τὰ κατάλοιπα των πραγμάτων ήγεμόνα του Δημήτριου. 15 κατά δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ Ποστούμιος τὰς πε-7 ζικάς διεβίβαζε δυνάμεις έκ τοῦ Βρεντεσίου, πεζούς μεν είς δισμυρίους, ίππεις δε περί δισχιλίους. άμα 8 δὲ τῷ προσέχειν έκατέρας όμοῦ τὰς δυνάμεις πρός την Απολλωνίαν δμοίως και τούτων αποδεξαμένων 20 καλ δόντων έαυτούς είς την έπιτροπην παραγοήμα πάλιν ανήγθησαν, ακούοντες πολιοφιείσθαι την 116. Έπίδαμνον. οί δ' Ίλλυριοί συνέντες την έφοδον 9 των 'Ρωμαίων, οὐδενὶ κόσμω λύσαντες την πολιορκίαν ἔφυγον. 'Ρωμαΐοι δὲ καὶ τοὺς Ἐπιδαμνίους 10 25 παραλαβόντες είς την πίστιν, προήγον είς τούς είσω τόπους τῆς Ἰλλυρίδος, ἄμα καταστρεφόμενοι τοὺς Αρδιαίους. συμμιξάντων δε πρεσβευτών αὐτοῖς καί 11 πλειόνων, ὧν οί παρά των Παρθίνων ήπον έπιτρέποντες τὰ καθ' αύτούς, δεξάμενοι τούτους είς τὴν 30 φιλίαν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς παρὰ τῶν 'Ατιντάνων προσεληλυθότας προήγον ώς έπι την "Ισσαν,

διὰ τὸ καὶ ταύτην ὑπὸ τῶν Ἰλλυριῶν πολιορκεῖ-12 σθαι την πόλιν. ἀφικόμενοι δὲ καὶ λύσαντες την πολιορχίαν, προσεδέξαντο και τούς Ισσαίους είς την 112. 13 έαυτων πίστιν. είλον δὲ καὶ πόλεις τινὰς Ἰλλυρίδας έν τῷ παράπλω κατὰ κράτος έν αἶς περὶ Νου- 5 τρίαν οὐ μόνον τῶν στρατιωτῶν ἀπέβαλον πολλούς, 14 άλλά και των χιλιάρχων τινάς και τον ταμίαν. έκυρίευσαν δε και λέμβων είκοσι των αποκομιζόντων 15 την έχ της χώρας ἀφέλειαν. τῶν δὲ πολιορχούντων την Ίσσαν οί μεν έν τη Φάρω διά τον Δημή- 10 τριον άβλαβείς έμειναν, οί δ' άλλοι πάντες έφυγον 16 είς τὸν "Αρβωνα σκεδασθέντες. ἡ δὲ Τεύτα πάνυ μετ' δλίγων είς του 'Ρίζονα διεσώθη, πολισμάτιον εὖ πρὸς ὀχυρότητα κατεσκευασμένου, ἀνακεχωρηκὸς μεν ἀπὸ τῆς θαλάττης, ἐπ' αὐτῷ δὲ κείμενον τῷ 15 17 Ρίζονι ποταμφ. ταῦτα δὲ πράξαντες, καὶ τῷ Δημητρίω τους πλείστους υποτάξαντες των Ίλλυριων, καὶ μεγάλην αὐτῷ περιθέντες δυναστείαν ἀνεχώρησαν είς την Ἐπίδαμνον άμα τῷ στόλω καὶ τῆ πε-

12 Γνάιος μεν οὖν Φουλούιος εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέπλευσε, τὸ πλεῖον ἔχων μέρος τῆς τε ναυτικῆς καὶ
2 πεζικῆς στρατιᾶς. ὁ δὲ Ποστούμιος, ὑπολειπόμενος
τετταράκοντα σκάφη, καὶ στρατόπεδον ἐκ τῶν περι117. κειμένων πόλεων ἀθροίσας, παρεχείμαζε, συνεφε- 25

ζική δυνάμει.

δρεύων τῷ τε τῶν ᾿Αρδιαίων ἔθνει καὶ τοῖς ἄλλοις 3 τοῖς δεδωκόσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν πίστιν. ὑπὸ δὲ τὴν ἐαρινὴν ὥραν ἡ Τεύτα διαπρεσβευσαμένη πρὸς τοὺς Ἡωμαίους ποιεῖται συνθήκας, ἐν αἶς εὐδύκησε φόρους τε τοὺς διαταχθέντας οἴσειν πάσης τ᾽ ἀνα- 30 χωρήσειν τῆς Ἰλλυρίδος πλὴν ὀλίγων τόπων, καὶ τὸ συνέχον ὁ μάλιστα πρὸς τοὺς Έλληνας διέτεινε, μὴ πλεύσειν πλέον ἢ δυσὶ λέμβοις ἔξω τοῦ Λίσσου, καὶ τούτοις ἀνόπλοις. ὧν συντελεσθέντων ὁ Πο-4 στούμιος μετὰ ταῦτα πρεσβευτὰς ἔξαπέστειλε πρός 5 τε τοὺς Λίτωλοὺς καὶ τὸ τῶν 'Αχαιῶν ἔθνος' οἱ καὶ παραγενόμενοι πρῶτον μὲν ἀπελογίσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου καὶ τῆς διαβάσεως, ἔξῆς δὲ τούτοις τὰ πεπραγμένα διεξῆλθον, καὶ τὰς συνθήκας παρανέγνωσαν, ὰς ἐπεποίηντο πρὸς τοὺς 'Ιλλυριούς. 113. 10 τυχόντες δὲ παρ' ἐκατέρου τῶν ἐθνῶν τῆς καθ-5 ηκούσης φιλανθρωπίας αὖθις ἀπέπλευσαν εἰς τὴν

Κέρχυραν, Ικανοῦ τινος ἀπολελυκότες φόβου τοὺς Ελληνας διὰ τὰς προειρημένας συνθήκας. οὐ γὰρ 6 τισίν, ἀλλὰ πᾶσι, τότε κοινοὺς ἐχθροὺς εἶναι συν-

15 έβαινε τοὺς Ἰλλυριούς.

Ή μὲν οὖν πρώτη διάβασις 'Ρωμαίων μετὰ δυ-7 νάμεως εἰς τὴν 'Ιλλυρίδα καὶ ταῦτα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ἔτι δ' ἐπιπλοκὴ μετὰ πρεσβείας εἰς τοὺς κατὰ τὴν 'Ελλάδα τόπους, τοιάδε καὶ διὰ ταύτας 20 ἐγένετο τὰς αἰτίας. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς καταρχῆς 8 'Ρωμαῖοι μὲν εὐθέως ἄλλους πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλαν πρὸς Κορινθίους καὶ πρὸς 'Αθηναίους, ὅτε δὴ καὶ Κορίνθιοι πρῶτον ἀπεδέξαντο μετέχειν 'Ρωμαίους τοῦ τῶν 'Ισθμίων ἀγῶνος.

25 'Ασδρούβας δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ἐν 13 γὰρ τούτοις ἀπελίπομεν τὰ κατὰ τὴν 'Ιβηρίαν, νουνεχῶς καὶ πραγματικῶς χειρίζων τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔν τε τοῖς ὅλοις μεγάλην ἐποιεῖτο προκοπὴν τήν τε παρὰ μὲν τισὶ Καρχηδόνα, παρὰ δὲ τισὶ Καινὴν 118. πόλιν προσαγορευομένην κατασκευάσας, οὐ μικρά, μεγάλα δὲ συνεβάλλετο Καρχηδονίοις εἰς πραγμά-

2 των λόγον, καὶ μάλιστα διὰ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ τόπου πρός τε τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πράγματα καὶ πρός τὰ κατά την Λιβύην, περί ης ήμεις εὐφυέστερον καιρον λαβόντες υποδείξομεν την θέσιν αὐτης και την χοείαν, ην αμφοτέραις δύναται παρ- 5 3 έγεσθαι ταζε είρημέναις χώραις. δυ καί θεωρούντες 'Ρωμαΐοι μείζω καὶ φοβερωτέραν ήδη συνιστάμενον δυναστείαν, ωρμησαν έπὶ τὸ πολυπραγμονείν τὰ 4 κατά την Ίβηρίαν. εύρόντες δὲ σφᾶς ἐπικεκοιμημένους έν τοῖς ἔμπροσθεν γρόνοις καὶ προειμένους 10 είς τὸ μεγάλην γείρα κατασκευάσασθαι Καργηδονί-5 ους, ανατρέχειν έπειρωντο κατά δύναμιν. αὐτόθεν μέν οὖν έπιτάττειν ἢ πολεμείν οὐ κατετόλμων τοῖς Καργηδονίοις διὰ τὸ τὸν ἀπὸ τῶν Κελτῶν φόβον έπικοέμασθαι τοῖς σφετέροις πράγμασι καὶ μόνον 15 οὐ καθ' έκάστην ἡμέραν προσδοκᾶν τὴν ἔφοδον 6 αὐτῶν. καταψήσαντες δὲ καὶ πραΰναντες τὸν 'Ασ- 114. δρούβαν ούτως έκριναν έγχειρείν τοίς Κελτοίς καλ διακινδυνεύειν πρός αὐτούς, οὐδέποτ' αν ὑπολαμβάνοντες ούν οίον δυναστεύσαι των κατά την Ίτα- 20 λίαν, άλλ' οὐδ' ἀσφαλῶς οἰκῆσαι τὴν ξαυτῶν πα-7 τρίδα τούτους έγοντες έφέδρους τοὺς ἄνδρας. διόπεο αμα τῷ διαποεσβευσάμενοι πρὸς τὸν 'Ασδρούβαν ποιήσασθαι συνθήμας, έν αίς την μεν άλλην 'Ιβηρίαν παρεσιώπων, του δὲ καλούμενον "Ιβηρα 25 ποταμόν ούκ έδει Καρχηδονίους έπὶ πολέμω διαβαίνειν, εὐθέως έξήνεγκαν τὸν πρὸς τοὺς κατὰ τὴν 14 Ιταλίαν Κελτούς πόλεμον. ύπεο ων δοκεί μοι χρήσιμον είναι κεφαλαιώδη μέν ποιήσασθαι την έξήγησιν, ΐνα τὸ τῆς προκατασκευῆς οἰκεῖον συσσώ- 30 σωμεν κατά την έξ άρχης πρόθεσιν, άναδραμείν δέ

τοῖς χρόνοις ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ἐξ ὅτου κατέσχον οί προειρημένοι τὴν χώραν ἡροῦμαι γὰρ τὴν περὶ 2 αὐτῶν ἱστορίαν οὐ μόνον ἀξίαν εἶναι γνώσεως καὶ 119. μνήμης, ἀλλὰ καὶ τελέως ἀναγκαίαν, χάριν τοῦ μα-5 θεῖν τίσι μετὰ ταῦτα πιστεύσας ἀνδράσι καὶ τόποις ᾿Αννίβας ἐπεβάλετο καταλύειν τὴν Ἡρωαίων δυναστείαν. πρῶτον δὲ περὶ τῆς χώρας ἡητέον ποία 3 τίς ἐστι καὶ πῶς κεῖται πρὸς τὴν ἄλλην Ἰταλίαν. οὕτως γὰρ ἔσται καὶ τὰ περὶ τὰς πράξεις διαφέ-10 ροντα κατανοεῖν βέλτιον, ὑπογραφέντων τῶν περί τε τοὺς τόπους καὶ τὴν χώραν ἰδιωμάτων.

Τῆς δή συμπάσης Ἰταλίας τῷ σχήματι τριγωνο-4 ειδούς ύπαρχούσης, την μέν μίαν δρίζει πλευράν αὐτῆς τὴν πρὸς τὰς ἀνατολὰς κεκλιμένην ὅ τ' Ἰόνιος 15 πόρος καὶ κατὰ τὸ συνεχές ὁ κατὰ τὸν 'Αδρίαν κόλπος, την δέ πρός μεσημβρίαν καὶ δυσμάς τετραμμένην τὸ Σικελικὸν καὶ Τυροηνικὸν πέλαγος. αὖται 5 δ' αί πλευραί συμπίπτουσαι πρὸς άλλήλας κορυφήν ποιούσι τού τριγώνου τὸ προκείμενον ακρωτήριον 20 τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν μεσημβρίαν, δ προσαγορεύεται μέν Κόκυνθος, διαιρεί δε τον Ιόνιον πόρον και το Σικελικόν πέλαγος. την δε λοιπην την παρά τε 6 τας άρχτους και την μεσόγαιαν παρατείνουσαν δρί- 115. ζει κατά τὸ συνεχές ή τῶν "Αλπεων παρώρεια, λαμ-25 βάνουσα την μεν άρχην ἀπὸ Μασσαλίας καὶ τῶν ύπεο το Σαρδώον πέλαγος τόπων, παρήκουσα δέ συνεχῶς μέχοι πρὸς τὸν τοῦ παντὸς 'Αδρίου μυχόν, πλην βραχέος, δ προκαταλήγουσα λείπει του μη συνάπτειν αὐτῷ. παρὰ δὲ τὴν προειρημένην παρ-7 30 ώρειαν, ην δεί νοείν ως αν εί βάσιν τοῦ τριγώνου, παρά ταύτην ἀπὸ μεσημβρίας ὑπόκειται πεδία

της συμπάσης Ίταλίας τελευταΐα πρός τὰς ἄρκτους, ύπεο ών ο νύν δη λόγος, άρετη και μεγέθει διαφέροντα των κατά την Ευρώπην, όσα πέπτωκεν 8 ύπὸ την ημετέραν Ιστορίαν. ἔστι δὲ τὸ μὲν ὅλον είδος και της ταύτα τὰ πεδία περιγραφούσης γραμ- 5 μης τριγωνοειδές. τούτου δε τοῦ σχήματος την μεν κορυφήν ή τε των Απεννίνων καλουμένων δρών 120, καὶ τῶν 'Αλπεινῶν σύμπτωσις οὐ μακρὰν ἀπὸ τοῦ 9 Σαρδώου πελάγους ύπερ Μασσαλίας αποτελεί. των δὲ πλευρῶν παρὰ μὲν τὴν ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ὡς 10 έπάνω προείπου, τὰς "Αλπεις αὐτὰς έπὶ δισχιλίους 10 καὶ διακοσίους σταδίους παρήκειν συμβαίνει, παρά δὲ τὴν ἀπὸ μεσημβρίας τὸν Απεννίνον ἐπὶ τρισγι-11 λίους έξακοσίους. βάσεώς γε μὴν τάξιν λαμβάνει τοῦ παντὸς σχήματος ή παραλία τοῦ κατὰ τὸν 'Αδρίαν 15 πόλπου τὸ δὲ μέγεθος τῆς βάσεώς ἐστιν ἀπὸ πόλεως Σήνης έως έπὶ τὸν μυχὸν ὑπὲο τοὺς δισχιλίους 12 σταδίους καὶ πεντακοσίους, ώστε τὴν πᾶσαν περίμετρον των προειρημένων πεδίων μή πολύ λείπειν 15 των μυρίων σταδίων. περί γε μην της άρετης οὐδ' 20 είπεῖν δάδιον. σίτου τε γὰρ τοσαύτην ἀφθονίαν ύπάρχειν συμβαίνει κατά τούς τόπους, ώστ' έν τοξς καθ' ήμας καιροίς πολλάκις τεττάρων όβολων είναι τῶν πυρῶν τὸν Σικελικὸν μέδιμνον, τῶν δὲ κριθων δυείν, τοῦ δ' οίνου τὸν μετρητὴν ἰσόχριθον. 25 2 έλύμου γε μὴν καὶ κέγχρου τελέως ὑπερβάλλουσα δαψίλεια γίνεται παρ' αὐτοῖς. τὸ δὲ τῶν βαλάνων πλήθος τὸ γινόμενον έκ τῶν κατὰ διάστημα δουμών έν τοῖς πεδίοις έκ τούτων ἄν τις μάλιστα 3 τεκμήραιτο πλείστων γὰρ ὑϊκῶν ἱερείων κοπτομέ- 30 νων έν Ίταλία διά τε τὰς είς τοὺς ίδίους βίους καὶ 116.

τάς είς τὰ στρατόπεδα παραθέσεις, τὴν όλοσχερεστάτην χορηγίαν έκ τούτων συμβαίνει των πεδίων αὐτοῖς ὑπάρχειν. περί δὲ τῆς κατὰ μέρος εὐωνίας 4 καὶ δαψιλείας τῶν πρὸς τὴν τροφὴν ἀνηκόντων οὕ-5 τως άν τις ακοιβέστατα κατανοήσειε ποιοῦνται γαο 5 τὰς καταλύσεις οί διοδεύοντες τὴν χώραν ἐν τοῖς πανδοκείοις, οὐ συμφωνοῦντες περί τῶν κατὰ μέρος έπιτηδείων, άλλ' έρωτωντες πόσου τον άνδρα δέγεται. ώς μεν οὖν ἐπὶ τὸ πολὺ παρίενται τοὺς 6 10 καταλύτας οι πανδοκείς, ώς ικανά πάντ' έγειν τά 121. πρός την χρείαν, ημιασσαρίου τοῦτο δ' ἔστι τέταρτον μέρος όβολοῦ σπανίως δὲ τοῦθ' ὑπερβαίνουσι. τό γε μὴν πληθος τῶν ἀνδοῶν, καὶ τὸ μέγεθος καὶ 7 κάλλος των σωμάτων, έτι δε την έν τοις πολέμοις 15 τόλμαν, έξ αὐτῶν τῶν πράξεων σαφῶς ἔσται καταμαθεῖν.

Τῶν δ' "Αλπεων έκατέρας τῆς πλευρᾶς, τῆς ἐπὶ 8 τὸν 'Ροδανὸν ποταμὸν καὶ τῆς ἐπὶ τὰ προειρημένα πεδία νευούσης, τοὺς βουνώδεις καὶ γεώδεις τόπους 20 κατοικοῦσι, τοὺς μὲν ἐπὶ τὸν 'Ροδανὸν καὶ τὰς ἄρκτους ἐστραμμένους Γαλάται Τρανσαλπῖνοι προσαγορευόμενοι, τοὺς δ' ἐπὶ τὰ πεδία Ταυρίσκοι καὶ "Αγωνες καὶ πλείω γένη βαρβάρων ἔτερα. Τρανσ-9 αλπῖνοί γε μὴν οὐ διὰ τὴν τοῦ γένους, ἀλλὰ διὰ 25 τὴν τοῦ τόπου διαφορὰν προσαγορεύονται, τὸ γὰρ τρὰνς ἐξερμηνευόμενόν ἐστι πέραν διὸ τοὺς ἐπέκεινα τῶν "Αλπεων Τρανσαλπίνους καλοῦσι. τὰ δ' 10 ἄκρα διά τε τὴν τραχύτητα καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἐπιμενούσης ἀεὶ χιόνος ἀοίκητα τελέως ἐστί. τὸν δ' 16 30 'Απεννῖνον ἀπὸ μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπὲρ Μασσαλίαν καὶ τῆς πρὸς τὰς "Αλπεις συμπτώσεως Λιγυ-

στίνοι ματοικούσι, καὶ τὴν ἐπὶ τὸ Τυροηνικὸν πέλαγος αὐτοῦ πλευράν κεκλιμένην καὶ τὴν ἐπὶ τὰ 2 πεδία, παρά θάλατταν μέν μέγρι πόλεως Πίσης, ή πρώτη κείται τῆς Τυροηνίας ὡς πρὸς τὰς δυσμάς, κατά δὲ τὴν μεσόγαιαν έως τῆς Αρρητίνων: 3 χώρας. έξης δε Τυροηνοί τούτοις δε συνεχείς έκά-117. τερου τὸ κλίμα νέμονται τῶν προειρημένων δρῶν 4' Ομβοοι. λοιπον δ μεν 'Απεννίνος, απέγων της κατά του 'Αδρίαν θαλάττης σταδίους ώς αν εί πεντακοδίους, ἀπολείπει τὰ πεδία, δεξιὸς ἀπονεύων, καὶ διὰ 10 μέσης της λοιπης Ιταλίας διήκων είς το Σικελικον 122. 5 κατατείνει πέλαγος. τὸ δ' ἀπολειπόμενον μέρος πεδινόν της πλευράς έπλ θάλατταν καλ πόλιν καθήκει 6 Σήνην. δ δε Πάδος ποταμός, ύπο δε των ποιητων Ήριδανὸς θουλούμενος, έχει μέν τὰς πηγάς ἀπὸ 15 τῶν "Αλπεων ὡς πρὸς τὴν μορυφὴν μᾶλλον τοῦ προειοημένου σχήματος, καταφέρεται δ' είς τὰ πεδία, 7 ποιούμενος την φύσιν ώς έπλ μεσημβρίαν. ἀφικόμενος δ' είς τοὺς έπιπέδους τόπους, έκκλίνας τῶ δεύματι πρός εω φέρεται δι' αὐτῶν· ποιεί δὲ τὴν » έκβολήν δυσί στόμασιν είς τούς κατά τὸν 'Αδρίαν τόπους τὸ δὲ πλεῖον ἀποτέμνεται μέρος τῆς πεδιάδος χώρας είς τὰς "Αλπεις καὶ τὸν 'Αδριατικὸν 8 μυχόν. άγει δε πλήθος ύδατος οὐδενὸς Ελαττον τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ποταμῶν, διὰ τὸ τὰς δύσεις Β τὰς ἐπὶ τὰ πεδία νευούσας ἀπό τε τῶν "Αλπεων καὶ των Άπευνίνων δρων είς τοῦτον έμπίπτειν ἀπάσας 9 καλ πανταχόθεν. μεγίστο δε καλ καλλίστο δεύματι φέρεται περί κυνός έπιτολήν, αὐξόμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀνατηχομένων χιόνων ἐν τοἰς » 10 προειρημένοις όρεσιν. ἀναπλεῖται δ' έκ θαλάττης

κατά τὸ στόμα τὸ καλούμενον Όλανα σχεδὸν έπὶ δισχιλίους σταδίους. την μέν γαρ πρώτην έκ των 11 πηγών έγει δύσιν άπλην, σχίζεται δ' είς δύο μέρη κατά τούς προσαγορευομένους Τριγαβόλους τού-5 των δε το μεν ετερον στόμα προσονομάζεται Παδόα, τὸ δ' ἔτερον 'Όλανα. κεῖται δ' ἐπὶ τούτω λι-12 μήν, οὐδενὸς τῶν κατὰ τὸν Αδρίαν ήττω παρεχόμενος άσφάλειαν τοῖς έν αὐτῷ καθορμιζομένοις. παρά γε μὴν τοῖς ἐγχωρίοις ὁ ποταμὸς προσαγορεύ-10 εται Βόδεγκος. τάλλα δὲ τὰ περί τὸν ποταμὸν τοῦ- 13 τον ίστορούμενα παρά τοῖς Ελλησι, λέγω δή τά περί Φαέθοντα καὶ τὴν ἐκείνου πτῶσιν, ἔτι δὲ τὰ δάκουα των αίγείρων καὶ τούς μελανείμονας τούς 118. περί του ποταμού οίκουντας, ούς φασι τὰς έσθη-15 τας είσετι νῦν φορεῖν τοιαύτας ἀπὸ τοῦ κατὰ Φαέθουτα πένθους, καὶ πᾶσαν δή την τραγικήν καὶ 14 123. ταύτη προσεοικυΐαν ύλην, έπὶ μὲν τοῦ παρόντος ύπερθησόμεθα, διὰ τὸ μὴ λίαν καθήκειν τῷ τῆς προκατασκευής γένει την περί των τοιούτων άκρι-20 βολογίαν. μεταλαβόντες δὲ καιρὸν άρμόττοντα ποι- 15 ησόμεθα την καθήκουσαν μνήμην, καὶ μάλιστα διὰ τὴν Τιμαίου περί τοὺς προειρημένους τόπους ἄγνοιαν.

Πλην ταῦτά γε τὰ πεδία τὸ παλαιὸν ἐνέμοντο 17
25 Τυροηνοί, καθ' οὖς χρόνους καὶ τὰ Φλεγραϊά ποτε καλούμενα τὰ περὶ Καπύην καὶ Νώλην ὰ δὴ καὶ διὰ τὸ πολλοῖς ἐμποδὰν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι μεγάλην ἐπ' ἀρετῆ δόξαν εἴληφε. διὸ καὶ τοὺς ίστο-2 ροῦντας τὰς Τυροηνῶν δυναστείας οὐ χρὴ ποιείσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τὴν νῦν κατεχομένην ὑπ' αὐτῶν χώραν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ προειρημένα πεδία καὶ

3 τὰς ἐκ τούτων τῶν τόπων ἀφορμάς. οἶς ἐπιμιγνύμενοι κατά την παράθεσιν Κελτοί καί περί το κάλλος τῆς γώρας ὀφθαλμιάσαντες, ἐκ μικρᾶς προφάσεως μεγάλη στρατιά παραδόξως ἐπελθόντες ἐξέβαλου έκ τῆς περί τὸυ Πάδου χώρας Τυρρηνούς καί s 4 κατέσγου αὐτοὶ τὰ πεδία. τὰ μὲυ οὖυ πρῶτα καὶ περί τὰς ἀνατολὰς τοῦ Πάδου κείμενα Λάοι καὶ Λεβέκιοι, μετά δὲ τούτους Ἰνσομβρες κατώκησαν, δ μέγιστον έθνος ην αὐτῶν έξης δὲ τούτοις παρὰ 5 τὸν ποταμὸν Γονομάνοι. τὰ δὲ πρὸς τὸν 'Αδρίαν 10 ήδη προσήκοντα γένος άλλο πάνυ παλαιὸν διακατέσχε προσαγορεύονται δ' Οὐένετοι, τοῖς μὲν ἔθεσι καὶ τῶ κόσμω βραγὸ διαφέροντες Κελτῶν, γλώττη 6 δ' άλλοία χρώμενοι. περί ὧν οί τραγωδιογράφοι πολύν τινα πεποίηνται λόγον καὶ πολλὴν διατέθειν- 15 7 ται τερατείαν. τὰ δὲ πέραν τοῦ Πάδου τὰ περί τὸν 'Απευνίνου πρώτοι μεν "Αναρες, μετὰ δὲ τούτους Βοΐοι κατώκησαν έξης δὲ τούτων ώς πρὸς τὸν 'Αδρίαν Λίγγονες, τὰ δὲ τελευταΐα πρὸς θα-8 λάττη Σήνωνες. τὰ μὲν οὖν ἐπιφανέστατα τῶν κα-11% 124. τασχόντων τοὺς προειρημένους τόπους έθνων ταῦθ' 9 ύπηρχεν. ἄκουν δὲ κατὰ κώμας ἀτειχίστους, τῆς 10 λοιπής κατασκευής ἄμοιροι καθεστώτες. διὰ γὰρ τὸ στιβαδοκοιτείν και κρεαφαγείν, έτι δὲ μηδὲν άλλο πλήν τὰ πολεμικά καὶ τὰ κατὰ γεωργίαν ἀσκεῖν, 35 άπλους είχου τους βίους, ουτ' έπιστήμης άλλης ούτε τέχνης παρ' αὐτοῖς τὸ παράπαν γινωσκομέ-11 νης. ὕπαρξίς γε μὴν έκάστοις ἦν θρέμματα καὶ γρυσὸς διὰ τὸ μόνα ταῦτα κατὰ τὰς περιστάσεις όαδίως δύνασθαι πανταχή περιαγαγείν και μεθιστάναι » 12 κατά τὰς αύτῶν προαιρέσεις. περί δὲ τὰς έταιρείας

μεγίστην σπουδήν έποιοῦντο διὰ τὸ καὶ φοβερώτατον καὶ δυνατώτατον εἶναι παρ' αὐτοῖς τοῦτον δς ἄν πλείστους ἔχειν δοκῆ τοὺς θεραπεύοντας καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ.

Τὰς μὲν οὖν ἀρχὰς οὐ μόνον τῆς χώρας ἐπεκρά-18 τουν, άλλὰ καὶ τῶν σύνεγγυς πολλούς ὑπηκόους έπεποίηντο, τη τόλμη καταπεπληγμένοι. μετά δέ 2 τινα χρόνον μάχη νικήσαντες 'Ρωμαίους καὶ τούς μετά τούτων παραταξαμένους, έπόμενοι τοῖς φεύγου-10 δι τριδί τῆς μάχης ἡμέραις ὕδτερον κατέσχον αὐτὴν την 'Ρώμην πλην τοῦ Καπετωλίου. γενομένου δ' 3 άντισπάσματος, και των Οὐενέτων έμβαλόντων είς την χώραν αὐτῶν, τότε μὲν ποιησάμενοι συνθήκας πρὸς 'Ρωμαίους καὶ τὴν πόλιν ἀποδόντες, ἐπανῆλ-15 θον είς τὴν οίκείαν. μετά δὲ ταῦτα τοῖς ἐμφυλίοις 4 συνείχοντο πολέμοις, ένιοι δε και των τας "Αλπεις κατοικούντων δρμάς έποιοῦντο, καλ συνηθροίζοντο πολλάκις ἐπ' αὐτούς, θεωροῦντες ἐκ παραθέσεως την παραγεγενημένην αύτοῖς εὐδαιμονίαν. έν ὧ 5 20 καιρώ 'Ρωμαΐοι τήν τε σφετέραν δύναμιν ανέλαβον καὶ τὰ κατὰ τοὺς Λατίνους αὖθις πράγματα συνεστήσαντο. παραγενομένων δε πάλιν των Κελτων 6 είς "Αλβαν στρατεύματι μεγάλω μετά την της πόλεως κατάληψιν έτει τριακοστώ, τότε μέν οὐκ έτόλ-25 μησαν άντεξαγαγεῖν Ρωμαῖοι τὰ στρατόπεδα, διὰ τὸ παραδόξου γενομένης της έφόδου προκαταληφθηναι καί μή καταταχήσαι τὰς τῶν συμμάχων άθροίσαν- 120. τας δυνάμεις. αὖθις δ' έξ ἐπιβολῆς ἐτέρας ἔτει δω-7 125. δεκάτω μετά μεγάλης στρατιάς έπιπορευομένων, προ-

125. δεκάτω μετὰ μεγάλης στοατιᾶς ἐπιποφευομένων, πφο-80 αισθόμενοι καὶ συναγείφαντες τοὺς συμμάχους, μετὰ πολλῆς πφοθυμίας ἀπήντων, σπεύδοντες συμβαλεῖν ΡοίχΒ. Ηιβτ. I. 10

8 καὶ διακινδυνεῦσαι περὶ τῶν ὅλων. οί δὲ Γαλάται καταπλαγέντες την έφοδον αὐτῶν καὶ διαστασιάσαντες πρός σφάς, νυκτός έπιγενομένης φυγή παραπλησίαν έποιήσαντο την αποχώρησιν είς την οί-9 κείαν. ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ φόβου τριακαίδεκα μὲν 5 έτη την ήσυγίαν έσχον, μετά δὲ ταῦτα συνορῶντες αὐξανομένην την 'Ρωμαίων δύναμιν, εἰρήνην έποι-19 ήσαντο και συνθήκας. έν αίς έτη τριάκοντα μείναντες έμπεδως, αύθις γενομένου κινήματος έκ των Τρανσαλπίνων, δείσαντες μή πόλεμος αὐτοῖς έγερθη 10 βαρύς, από μεν αύτων έτρεψαν τὰς δρμάς των έξανισταμένων, δωροφορούντες και προτιθέμενοι την συγγένειαν, έπὶ δὲ Ῥωμαίους παρώξυναν καὶ μετ-2 έσχον αὐτοῖς τῆς στρατείας. ἐν ή τὴν ἔφοδον ποιησάμενοι διὰ Τυροηνίας, όμοῦ συστρατευσαμένων 15 σφίσι Τυροηνών, καὶ περιβαλόμενοι λείας πλήθος, έκ μεν της 'Ρωμαίων έπαρχίας ασφαλώς έπανηλθον. 3 είς δὲ τὴν οίκείαν ἀφικόμενοι, καὶ στασιάσαντες περί την των είλημμένων πλεονεξίαν, της τε λείας καί τῆς αύτῶν δυνάμεως τὸ πλείστον μέρος δι- 20 4 έφθειραν. τοῦτο δὲ σύνηθές έστι Γαλάταις πράττειν, έπειδαν σφετερίσωνταί τι των πέλας, καὶ μάλιστα διὰ τὰς ἀλόγους οἰνοφλυγίας καὶ πλησμονάς. 5 μετά δε ταῦτα πάλιν έτει τετάρτω συμφρονήσαντες άμα Σαυνίται και Γαλάται παρετάξαντο 'Ρω- 25 μαίοις έν τη Καμερτίων χώρα καὶ πολλούς αὐτῶν 6 έν τῷ κινδύνφ διέφθειραν. έν ῷ καιρῷ προσφιλονεικήσαντες πρός τὸ γεγονὸς έλάττωμ' αὐτοῖς 'Ρωμαΐοι μετ' όλίγας ήμέρας έξηλθον, καὶ συμβαλόντες πάσι τοῖς στρατοπέδοις έν τῆ τῶν Σεντινατῶν 30 χώρα πρός τούς προειρημένους τούς μέν πλείστους

άπέκτειναν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἠνάγκασαν προτροπά-26. δην έκάστους είς την οίκείαν φυγείν. διαγενο-7 μένων δὲ πάλιν ἐτῶν δέκα παρεγένοντο Γαλάται μετά μεγάλης στρατιας, πολιορχήσοντες την 'Αρρη-121. ετίνων πόλιν. 'Ρωμαΐοι δε παραβοηθήσαντες, καί 8 συμβαλόντες πρὸ τῆς πόλεως, ἡττήθησαν. ἐν δὲ τη μάγη ταύτη Λευκίου τοῦ στρατηγοῦ τελευτήσαντος Μάνιον ἐπικατέστησαν τὸν Κόριον. οὖ πρε-9 σβευτάς έππέμψαντος είς Γαλατίαν ύπεο των αίγμα-10 λώτων, παρασπονδήσαντες έπανείλοντο τούς πρέσβεις. τῶν δὲ Ῥωμαίων ὑπὸ τὸν θυμὸν ἐκ γειρὸς 10 έπιστρατευσαμένων, απαντήσαντες συνέβαλον οί Σήνωνες καλούμενοι Γαλάται. 'Ρωμαΐοι δ' έκ παρα-11 τάξεως πρατήσαντες αὐτῶν τοὺς μὲν πλείστους ἀπ-15 έχτειναν, τους δε λοιπούς έξέβαλον, τῆς δε χώρας έγένοντο πάσης έγκρατείς. είς ην και πρώτην της 12 Γαλατίας ἀποικίαν ἔστειλαν τὴν Σήνην προσαγοοευομένην πόλιν, δμώνυμον οὖσαν τοῖς πρότερον αὐτὴν κατοικοῦσι Γαλάταις, ὑπὲρ ἦς ἀρτίως διεσα-13 20 φήσαμεν, φάσχοντες αὐτὴν παρὰ τὸν ᾿Αδρίαν ἐπὶ τῷ πέρατι κεῖσθαι τῶν περὶ τὸν Πάδον πεδίων. οί δὲ Βοΐοι, θεωροῦντες ἐκπεπτωκότας τοὺς Σή-20 νωνας, και δείσαντες περί σφων και της χώρας, μή πάθωσι τὸ παραπλήσιον, έξεστράτευσαν πανδη-25 μεὶ παρακαλέσαντες Τυρρηνούς. άθροισθέντες δὲ 2 περί την 'Οάδμονα προσαγορευομένην λίμνην παρετάξαντο 'Ρωμαίοις. έν δὲ τῆ μάχη ταύτη Τυροη-3 νῶν μὲν οί πλεῖστοι κατεκόπησαν, τῶν δὲ Βοίων τελέως όλίγοι διέφυγον. οὐ μὴν άλλὰ τῷ κατὰ πό-4 30 δας ένιαυτῶ συμφρονήσαντες αὖθις οί προειρημένοι και τούς άρτι των νέων ήβωντας καθοπλίσαν5 τες παρετάξαντο πρὸς 'Ρωμαίους. ἡττηθέντες δ' δλοσχερῶς τῷ μάχῃ μόλις εἶξαν ταῖς ψυχαῖς, καὶ διαπρεσβευσάμενοι περὶ σπονδῶν καὶ διαλύσεων, συν-6 θήκας ἔθεντο πρὸς 'Ρωμαίους. ταῦτα δὲ συνέβαινε γίνεσθαι τῷ τρίτῷ πρότερον ἔτει τῆς Πύρρου διαβάσεως εἰς τὴν Ἰταλίαν, πέμπτῷ δὲ τῆς Γαλατῶν περὶ 7 Δελφοὺς διαφθορᾶς. ἐν γὰρ τούτοις ἡ τύχη τοῖς καιροῖς ὡς ἂν εἰ λοιμικήν τινα πολέμου διάθεσιν ἐπ-

127. 8 έστησε πᾶσι Γαλάταις. ἐκ δὲ τῶν προειρημένων ἀγώνων δύο τὰ κάλλιστα συνεκύρησε Ῥωμαίοις τοῦ το γὰρ κατακόπτεσθαι συνήθειαν ἐσχηκότες ὑπὸ Γαλατῶν οὐδὲν ἠδύναντο δεινότερον ἰδεῖν οὐδὲ προσ-13.

9 δοκήσαι των αὐτοῖς ήδη πεπραγμένων έξ ὧν πρός τε Πύρρον ἀθληταὶ τέλειοι γεγονότες των κατὰ πό-

10 λεμον ἔργων συγκατέστησαν τήν τε Γαλατών τόλ-15 μαν έν καιρῷ καταπληξάμενοι λοιπὸν ἀπερισπάστως τὸ μὲν πρῶτον πρὸς Πύρρον περὶ τῆς Ἰταλίας ἐπολέμουν, μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς Καρχηδονίους ὑπὲρ τῆς Σικελιωτών ἀρχῆς διηγωνίζοντο.

21 Γαλάται δ' έκ τῶν προειρημένων ἐλαττωμάτων » ἔτη μὲν πέντε καὶ τετταράκοντα τὴν ἡσυχίαν ἔσχον, 2 εἰρήνην ἄγοντες πρὸς 'Ρωμαίους. ἐπεὶ δ' οἱ μὲν αὐτόπται γεγονότες τῶν δεινῶν ἐκ τοῦ ζῆν ἐξεχώρησαν διὰ τὸν χρόνον, ἐπεγένοντο δὲ νέοι, θυμοῦ μὲν ἀλογίστου πλήρεις, ἄπειροι δὲ κἀόρατοι παν- 3 τὸς κακοῦ καὶ πάσης περιστάσεως, αὖθις ἡρξαντο τὰ καθεστῶτα κινεῖν 'δ φύσιν ἔχει γίνεσθαι, καὶ τραχύνεσθαι μὲν ἐκ τῶν τυχόντων πρὸς 'Ρωμαίους, 4 ἐπισπᾶσθαι δὲ τοὺς ἐκ τῶν "Αλπεων Γαλάτας. τὸ μὲν οὖν πρῶτον χωρὶς τοῦ πλήθους δι' αὐτῶν τῶν » ἡγουμένων ἐν ἀπορρήτοις ἐπράττετο τὰ προειρη-

μένα. διὸ καὶ παραγενομένων τῶν Τρανσαλπίνων 5 έως 'Αριμίνου μετά δυνάμεως, διαπιστήσαντα τά πλήθη των Βοίων και στασιάσαντα πρός τε τούς έαυτων προεστώτας καὶ πρὸς τοὺς παραγεγονότας, 5 άνείλον μεν τούς ίδίους βασιλείς "Ατιν καὶ Γάλατον. κατέκοψαν δ' άλλήλους, συμβαλόντες έκ παρατάξεων. ὅτε δή καὶ Ῥωμαῖοι κατάφοβοι γενόμε-6 νοι την έφοδον, έξηλθον μετά στρατοπέδου συνέντες δε την αύθαίρετον καταφθοράν των Γαλατών, 10 αὐθις ἀνεγώρησαν είς την οίκείαν. μετὰ δὲ τοῦ-7 τον τὸν φόβον ἔτει πέμπτω, Μάρκου Λεπέδου στρατηγούντος, κατεκληφούγησαν έν Γαλατία 'Ρωμαΐοι την Πικευτίνην προσαγορευομένην χώραν, έξ ής 28. νικήσαντες έξέβαλον τοὺς Σήνωνας προσαγορευομέ-15 νους Γαλάτας, Γαΐου Φλαμινίου ταύτην την δημα-8 γωγίαν είσηγησαμένου και πολιτείαν, ην δή και 'Ρωμαίοις ώς έπος είπεῖν φατέον ἀρχηγὸν μέν γενέσθαι της έπλ τὸ χείρον τοῦ δήμου διαστροφής, αίτίαν δε καί τοῦ μετά ταῦτα πολέμου συστάντος 123. 20 αὐτοῖς πρὸς τοὺς προειρημένους. πολλοὶ μὲν γὰρ 9 τῶν Γαλατῶν ὑπεδύοντο τὴν πρᾶξιν, μάλιστα δ' οί Βοΐοι, διὰ τὸ συντερμονεῖν τῆ τῶν 'Ρωμαίων γώρα, νομίσαντες ούχ ύπερ ήγεμονίας έτι καί δυναστείας 'Ρωμαίους τον πρός αὐτούς ποιήσασθαι 25 πόλεμον, άλλ' ύπερ όλοσγεροῦς έξαναστάσεως καλ καταφθοράς.

Διόπες εὐθέως τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν, τό τε 22 τῶν Ἰνσόμβςων καὶ Βοίων, συμφουνήσαντα διεπέμποντο πρὸς τοὺς κατὰ τὰς "Αλπεις καὶ περὶ τὸν το "Ροδανὸν ποταμὸν κατοικοῦντας Γαλάτας, προσαγος ευομένους δὲ διὰ τὸ μισθοῦ στρατεύειν Γαισάτους."

2 ή γὰο λέξις αΰτη τοῦτο σημαίνει κυρίως. ὧν τοίς βασιλεύσι Κογκολιτάνω καὶ Ανηφοέστω παραυτίκα μέν χουσίου προτείναντες πλήθος, είς τὸ μέλλον δ' ύποδεικνύντες το μέγεθος της 'Ρωμαίων εὐδαιμονίας και τὸ πλήθος τῶν ὑπαρξόντων αὐτοῖς ἀγα- 5 θων, έαν κρατήσωσι, προυτρέποντο καλ παρώξυνον 3 πρός την έπὶ 'Ρωμαίους στρατείαν. βαδίως δ' έπεισαν, αμα τοίς προειρημένοις διδόντες μεν τὰ πιστά περί της αύτων συμμαχίας, άναμιμνήσκοντες δέ της 4 τῶν ἰδίων προγόνων πράξεως αὐτούς ἐν ή ἀκεῖνοι 10 στρατεύσαντες οὐ μόνον ἐνίκησαν μαχόμενοι 'Ρωμαίους, άλλὰ καὶ μετὰ τὴν μάχην έξ έφόδου κατ-5 έσχου αὐτὴν τὴν Ῥώμην γενόμενοι δὲ καὶ τῶν ύπαρχόντων απάντων έγχρατεῖς, καὶ τῆς πόλεως αὐτῆς έπτὰ μῆνας χυριεύσαντες, τέλος έθελοντὶ χαὶ 15 μετά χάριτος παραδόντες την πόλιν, άθραυστοι κάσινείς έχοντες την ωφέλειαν είς την οίκείαν έπ-6 ανήλθον. ὧν ἀχούοντες οί περί αὐτοὺς ἡγεμόνες 129. ούτω παρωρμήθησαν έπὶ τὴν στρατείαν ώστε μηδέποτε μήτε πλείους μήτ' ένδοξοτέρους μήτε μαγιμω- 20 τέρους ἄνδρας έξελθεῖν έχ τούτων τῶν τόπων τῆς 7 Γαλατίας. κατά δὲ τοὺς καιροὺς τούτους 'Ρωμαίοι τὰ μὲν ἀχούοντες, τὰ δὲ καταμαντευόμενοι τὸ μέλλου, είς φόβους ένέπιπτου συνεχείς καὶ ταραχάς 8 έπὶ τοσοῦτον ώστε ποτὲ μὲν στρατόπεδα καταγρά- 25 φειν και σίτου και των έπιτηδείων ποιεϊσθαι παρασκευάς, ποτε δε και τας δυνάμεις εξάγειν έπι τους 124. δρους, ως ήδη παρόντων είς την χώραν των πολεμίων, οὐδέπω κεκινηκότων έκ τῆς οἰκείας τῶν Κελ-9 τῶν. οὐκ ἐλάχιστα δὲ συνήονησε καὶ Καρχηδο- 30 νίοις τοῦτο τὸ κίνημα πρὸς τὸ κατασκευάσασθαι τὰ

κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἀσφαλῶς. 'Ρωμαῖοι γάρ, ὡς καὶ 10 πρόσθεν ἡμἴν εἴρηται, κρίνοντες ἀναγκαιότερα ταῦτα διὰ τὸ πρὸς ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ὑπάρχειν παρορᾶν ἠναγκάζοντο τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, σπουδάζοντες 5 πρότερον ἐν καλῷ θέσθαι τὰ κατὰ τοὺς Κελτούς. διόπερ ἀσφαλισάμενοι τὰ πρὸς τοὺς Καρχηδονίους 11 διὰ τῶν πρὸς τὸν ᾿Ασδρούβαν ὁμολογιῶν, ὑπὲρ ὧν ἄρτι δεδηλώκαμεν, ἐνεχείρησαν ὁμοθυμαδὸν ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν πολε-10 μίους, νομίζοντες συμφέρειν σφίσι τὸ διακριθῆναι πρὸς τούτους.

Οί δὲ Γαισάται Γαλάται συστησάμενοι δύναμιν 23 πολυτελή και βαρεΐαν, ήκου ύπεράραντες τὰς "Αλπεις είς τὸν Πάδον ποταμὸν ἔτει μετὰ τὴν τῆς χώ-15 ρας διάδοσιν όγδόφ. τὸ μὲν οὖν τῶν Ἰνσόμβρων 2 καὶ Βοίων γένος ἔμεινε γενναίως ἐν ταῖς ἐξ ἀρχῆς έπιβολαίς, οί δ' Οὐένετοι καὶ Γονομάνοι, διαπρεσβευσαμένων 'Ρωμαίων, τούτοις είλοντο συμμαχείν. διὸ καὶ μέρος τι τῆς δυνάμεως καταλιπεῖν ἠναγκά-3 ω σθησαν οί βασιλεῖς τῶν Κελτῶν φυλακῆς χάριν τῆς χώρας πρὸς τὸν ἀπὸ τούτων φόβον. αὐτοὶ δ' έξά-4 ραντες παντί τῶ στρατεύματι κατατεθαροηκότως δομησαν, ποιούμενοι την πορείαν ώς έπλ Τυρρη-130. νίας, έγοντες πεζούς μεν είς πεντακισμυρίους, ίπ-25 πείς δε και συνωρίδας είς δισμυρίους. 'Ρωμαΐοι δ' 5 ώς θαττον ήκουσαν τούς Κελτούς ύπερβεβληκέναι τάς "Αλπεις, Λεύκιον μέν Αζμίλιον υπατον μετά δυνάμεως έξαπέστειλαν ως έπ' 'Αριμίνου, τηρήσοντα ταύτη τῶν ἐναντίων τὴν ἔφοδον, ἕνα δὲ τῶν έξα-30 πελέκεων είς Τυροηνίαν. δ μέν γάρ ετερος των 6 ύπάτων Γάιος 'Ατίλιος προεξεληλυθώς έτυχεν είς

7 Σαρδόνα μετά τῶν στρατοπέδων, οἱ δ' ἐν τῆ Ῥώμη πάντες περιδεείς ήσαν, μέγαν και φοβερον αύτοις 125. ύπολαμβάνοντες έπιφέρεσθαι κίνδυνον. Επασχον δε τοῦτ' εἰκότως, ἔτι περί Γαλατών έγκαθημένου ταῖς 8 ψυχαίς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ φόβου. διὸ καὶ πρὸς 5 ταύτην άναφέροντες την έννοιαν τὰ μέν συνήθροιζου, τὰ δὲ κατέγραφου στρατόπεδα, τοῖς δ' έτοίμοις 9 είναι παρήγγελλον των συμμάγων. καθόλου δέ τοις ύποτεταγμένοις άναφέρειν έπέταξαν άπογραφάς των έν ταζς ήλικίαις, σπουδάζοντες είδέναι το σύμπαν 10 10 πλήθος της ύπαρχούσης αὐτοῖς δυνάμεως. σίτου δε και βελών και της άλλης έπιτηδειότητος πρός πόλεμου τηλικαύτην έποιήσαντο κατασκευήν ήλίκην 11 οὐδείς πω μνημονεύει πρότερον. συνηργεῖτο δ' 12 αὐτοῖς πάντα καὶ πανταχόθεν έτοίμως. καταπε- 15 πληγμένοι γάρ οί την Ίταλίαν οίκουντες την των Γαλατών έφοδον, οὐκέτι 'Ρωμαίοις ἡγοῦντο συμμαχείν οὐδὲ περί τῆς τούτων ἡγεμονίας γίνεσθαι τὸν πόλεμον, άλλα περί σφων ένόμιζον εκαστοι καί της ίδίας πόλεως και χώρας έπιφέρεσθαι του κίνδυνου. 20 13 διόπερ έτοίμως τοῖς παραγγελλομένοις ὑπήκουον. 24 Ίνα δὲ συμφανὲς ἐπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων ήλίχοις 'Αυνίβας ετόλμησε πράγμασιν επιθέσθαι 131. [μετὰ δὲ ταῦτα] καὶ πρὸς ἡλίκην δυναστείαν παραβόλως άντοφθαλμήσας έπλ τοσούτο καθίκετο τῆς 25 προθέσεως ώστε τοις μεγίστοις συμπτώμασι περι-2 βάλλειν 'Ρωμαίους, όητέον αν είη την παρασκευήν καὶ τὸ πληθος της ύπαργούσης αὐτοῖς τότε δυνά-

3 μεως. μετά μεν δή τῶν ὑπάτων έξεληλύθει τέτταρα στρατόπεδα 'Ρωμαϊκά, πεντάκις μεν χιλίους καὶ 30 διακοσίους πεζικούς, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους ἔχου

έκαστον. σύμμαχοι δε μεθ' έκατέρων ήσαν οί συν-4 άμφω πεζοί μεν τρισμύριοι, δισγίλιοι δ' ίππεζς. τῶν δ' ἐχ τοῦ χαιροῦ προσβοηθησάντων εἰς τὴν 5 'Ρώμην Σαβίνων και Τυροηνών Ιππεῖς μεν ήσαν 5 είς τετρακισχιλίους, πεζοί δὲ πλείους τῶν πεντακισμυρίων. τούτους μεν άθροίσαντες ώς έπὶ Τυρρη-6 126. νίας προεκάθισαν, έξαπέλεκυν αὐτοῖς ήγεμόνα συστήσαντες. οί δὲ τὸν Απεννῖνον κατοικοῦντες "Ομ-7 βροι καί Σαρσινάτοι συνήγθησαν είς δισμυρίους, 10 μετά δὲ τούτων Οὐένετοι καὶ Γονομάνοι δισμύριοι. τούτους δ' εταξαν έπὶ των δρων τῆς Γαλατίας, τν' 8 έμβαλόντες είς την των Βοίων χώραν αντιπερισπῶσι τοὺς ἐξεληλυθότας. τὰ μὲν οὖν προκαθήμενα στρατόπεδα τῆς χώρας ταῦτ' ἦν. ἐν δὲ τῆ 9 15 Ρώμη διέτριβον ήτοιμασμένοι χάριν των συμβαινόντων έν τοῖς πολέμοις, έφεδοείας ἔχοντες τάξιν, 'Ρωμαίων μεν αὐτῶν πεζοί δισμύριοι, μετά δε τούτων ίππεῖς χίλιοι καὶ πεντακόσιοι, τῶν δὲ συμμάχων πεζοί μεν τρισμύριοι, δισχίλιοι δ' ίππεῖς. κα-10 20 ταγραφαί δ' άνηνέχθησαν Λατίνων μεν όκτακισμύριοι πεζοί, πεντακισχίλιοι δ' ίππεζς. Σαυνιτών δὲ πεζοί μὲν έπτακισμύριοι, μετά δὲ τούτων ίππεῖς έπτακισχίλιοι, καὶ μὴν Ἰαπύγων καὶ Μεσσαπίων 11 συνάμφω πεζών μεν πέντε μυριάδες, ίππεις δε μύ-25 φιοι σύν έξακισχιλίοις, Λευκανών δὲ πεζοί μὲν τρισ-12 32. μύριοι, τρισχίλιοι δ' ίππεῖς, Μαρσών δὲ καὶ Μαροουκίνων και Φρεντανών, έτι δ' Οὐεστίνων, πεζοί μέν δισμύριοι, τετρακισχίλιοι δ' ίππεζς. έτι γε 13 μην κάν Σικελία και Τάραντι στρατόπεδα δύο παρ-30 εφήδρευεν, ὧν έκάτερον ἦν ἀνὰ τετρακισχιλίους και διακοσίους πεζούς, ίππεῖς δὲ διακοσίους. 'Ρω-14

μαίων δὲ καὶ Καμπανῶν ἡ πληθὺς πεζῶν μὲν εἰς εἰκοσι καὶ πέντε κατελέχθησαν μυριάδες, ἰππέων δ' ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν ἐπῆσαν ἔτι τρεῖς χιλιάδες. 15 ὥστ' εἶναι τὸ [κεφάλαιον τῶν μὲν προκαθημένων τῆς 'Ρώμης δυνάμεων πεζοὶ μὲν ὑπὲρ πεντεκαίδεκα 5

16 μυριάδες, ίππεῖς δὲ πρὸς ἔξακισχιλίους, τὸ δὲ] σύμπαν πλῆθος τῶν δυναμένων ὅπλα βαστάζειν αὐτῶν τε 'Ρωμαίων καὶ τῶν συμμάχων πεζῶν ὑπὲρ τὰς έβδομήκοντα μυριάδας, ίππέων δ' εἰς ἐπτὰ μυριά-17 δας. ἐφ' οῦς 'Αννίβας ἐλάττους ἔχων δισμυρίων 10

17 δας. έφ΄ οὺς 'Αννίβας έλάττους ἔχων δισμυρίων 10 ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἰταλίαν. περὶ μὲν οὖν τούτων 127. ἐν τοῖς έξῆς σαφέστερον ἐκποιήσει κατανοεῖν.

Οί δὲ Κελτοί κατάραντες είς την Τυρρηνίαν έπ-25επορεύοντο την χώραν, πορθοῦντες άδεῶς οὐδενὸς δ' αὐτοῖς ἀντιταττομένου, τέλος ἐπ' αὐτὴν ὥρμησαν 15 2 την 'Ρώμην. ήδη δ' αὐτῶν περὶ πόλιν ὄντων ή καλείται μέν Κλούσιον, απέχει δ' ήμερων τριων δδὸν ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσαγγέλλεται διότι κατόπιν αὐτοῖς ἔπονται καὶ συνάπτουσιν αί προκαθήμεναι 3 τῶν Ῥωμαίων ἐν τῆ Τυροηνία δυνάμεις. οί δ' ἀκού- 20 σαντες έξ ύποστροφης απήντων, σπεύδοντες τούτοις 4 συμβαλείν. Εγγίσαντες δ' άλλήλοις ήδη περί δυσμάς ήλίου, τότε μέν έν συμμέτοω διαστήματι κατα-5 στρατοπεδεύσαντες ηὐλίσθησαν άμφότεροι. τῆς δὲ νυκτός έπιγενομένης πῦρ ἀνακαύσαντες οί Κελτοί 25 τούς μεν ίππεις ἀπέλιπον, συντάξαντες άμα τῷ φωτί 133, συμφανεῖς γενομένους τοῖς πολεμίοις ὑποχωρεῖν κατὰ 6 τὸν αὐτὸν στίβον. αὐτοὶ δὲ λαθραίαν ποιησάμενοι την αποχώρησιν ως έπὶ πόλιν Φαισόλαν, αὐτοῦ παρενέβαλον, πρόθεσιν έχοντες άμα μεν εκδέχεσθαι 30 τούς έαυτων ίππεις, αμα δὲ παραδόξως ἐνογλησαι

την των ύπεναντίων έφοδον. οί δε Ρωμαΐοι της 7 ήμέρας έπιγενομένης συνιδόντες τοὺς ίππεῖς αὐτούς, καί νομίσαντες τους Κελτους αποδεδρακέναι, κατά σπουδήν ημολούθουν τοῖς ίππεῦσι κατὰ τὴν ἐκείνων 5 ἀποχώρησιν. ἄμα δὲ τῷ συνεγγίζειν τοῖς πολεμίοις 8 διαναστάντων των Κελτων, και συμπεσόντων αὐτοῖς, ην άγων τὰς ἀρχὰς έξ ἀμφοῖν βίαιος. τέλος δὲ καθ-9 υπερεχόντων των Κελτων τη τόλμη και τω πλήθει, συνέβη διαφθαρηναι μέν των 'Ρωμαίων ούκ έλάτ-10 τους έξακισχιλίων, τούς δὲ λοιπούς φεύγειν ὧν οί πλείους πρός τινα τόπον έρυμνον αποχωρήσαντες έμενον. οθς τὸ μὲν πρώτον οί Κελτοί πολιορκείν 10 έπεβάλοντο κακῶς δ' ἀπαλλάττοντες έκ τῆς προγεγενημένης έν τη νυκτί πορείας και κακοπαθείας καί 15 ταλαιπωρίας, ώρμησαν πρός ανάπαυσιν καλ θεραπείαν, φυλακήν ἀπολιπόντες των ίδίων ίππέων περί τὸν λόφον, πρόθεσιν έχοντες κατά τὴν ἐπιοῦσαν 11 πολιορχεῖν τοὺς συμπεφευγότας, ἐὰν μὴ παραδῶσιν 128. έαυτούς έχουσίως.

20 Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον Λεύκιος Αἰμίλιος ὁ 26 προκαθήμενος ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ᾿Αδρίαν τόπων ἀκούσας τοὺς Κελτοὺς διὰ Τυρρηνίας ἐμβεβληκότας συνεγγίζειν τῆ ὙΡώμη, παρῆν βοηθῶν κατὰ σπου-δὴν εὐτυχῶς εἰς δέοντα καιρόν. καταστρατοπεδεύ-2 25 σαντος δ᾽ αὐτοῦ σύνεγγυς τῶν πολεμίων, κατιδόντες τὰ πυρὰ καὶ νοήσαντες τὸ γεγονὸς οἱ συμπεφευγότες ἐπὶ τὸν λόφον, ταχέως ἀναθαρρήσαντες ἐξαπέστειλαν αὐτῶν τινας τῆς νυκτὸς ἀνόπλους διὰ τῆς ὕλης ἀναγγελοῦντας τῷ στρατηγῷ τὸ συμβεβη-30 κός. ὁ δὲ διακούσας, καὶ θεωρῶν οὐδὲ διαβούλιον 3 αὐτῷ καταλειπόμενον ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων, τοῖς

μέν χιλιάρχοις αμα τῷ φωτί παρήγγειλε τοὺς πεζοὺς έξάγειν, αὐτὸς δὲ τοὺς ίππεῖς ἀναλαβῶν καθηγεῖτο 133. τῆς δυνάμεως, ποιούμενος τὴν πορείαν ἐπὶ τὸν 4 προειρημένον βουνόν. οί δὲ τῶν Γαλατῶν ἡγεμόνες, άφορώντες τὰ πυρὰ τῆς νυκτὸς καὶ συλλογι- 5 ζόμενοι την παρουσίαν των πολεμίων συνήδρευον. 5 οίς Ανηροέστης δ βασιλεύς γνώμην είσέφερε λέγων ότι δεί τοσαύτης λείας έγχρατείς γεγονότας, ήν γάρ, ώς ξοικε, και τὸ τῶν σωμάτων και θρεμμάτων πλήθος, έτι δὲ τῆς ἀποσκευῆς ἦς εἶχον, ἀμύθητον 10 6 διόπερ έφη δεῖν μὴ κινδυνεύειν ἔτι μηδὲ παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, ἀλλ' εἰς τὴν οἰκείαν ἀδεῶς ἐπανάγειν. ταῦτα δ' ἀποσκευασαμένους καὶ γενομένους εὐζώνους αὖθις έγχειφεῖν όλοσχεφῶς, έὰν δοκῆ, τοῖς Ῥωμαίων 7 πράγμασι. δόξαντος δὲ σφίσι κατὰ τὴν Ανηροέστου 15 γνώμην γρήσασθαι τοῖς παρούσιν, οὖτοι μὲν τῆς νυχτός ταῦτα βουλευσάμενοι, πρὸ φωτός άναζεύξαντες προήγον παρά θάλατταν διά της Τυροηνών 8 χώρας. δ δὲ Λεύκιος, ἀναλαβὼν ἐκ τοῦ βουνοῦ τὸ διασφζόμενον τοῦ στρατοπέδου μέρος άμα ταῖς 10 ίδίαις δυνάμεσι, τὸ μὲν διακινδυνεύειν έκ παρατάξεως οὐδαμῶς έχρινε συμφέρειν, ἐπιτηρεῖν δὲ μᾶλλον καιφούς καὶ τόπους εὐφυεῖς, έπόμενος, ἐάν 129. πού τι βλάψαι τοὺς πολεμίους ἢ τῆς λείας ἀποσπάσαι δυνηθη.

27 Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους ἐκ Σαρδόνος μετὰ τῶν στρατοπέδων Γάιος ᾿Ατίλιος ὕπατος εἰς Πίσας καταπεπλευκώς προῆγε μετὰ τῆς δυνάμεως εἰς Ἡωμην, ἐναντίαν ποιούμενος τοῖς πολεμίοις τὴν 2 πορείαν. ἤδη δὲ περὶ Τελαμῶνα τῆς Τυρρηνίας » τῶν Κελτῶν ὑπαρχόντων, οἱ προνομεύοντες ἐξ αὐτῶν

έμπεσόντες είς τοὺς παρά τοῦ Γαΐου προπορευομένους έάλωσαν καὶ τά τε προγεγονότα διεσάφουν 3 άνακρινόμενοι τῷ στρατηγῷ καὶ τὴν παρουσίαν άμφοτέρων των στρατοπέδων άνηγγελλον, σημαί-5 νοντες διότι τελείως σύνεγγύς είσιν οί Κελτοί καί 135. τούτων κατόπιν οί περί του Λεύκιου. ὁ δὲ τὰ μὲν 4 ξενισθείς έπὶ τοῖς προσπίπτουσι, τὰ δ' εὔελπις γενόμενος έπὶ τῶ δοκεῖν μέσους κατὰ πορείαν ἀπειληφέναι τοὺς Κελτούς, τοῖς μὲν χιλιάρχοις παρήγγειλε 10 τάττειν τὰ στρατόπεδα, καὶ βάδην είς τούμπροσθεν προάγειν, καθ' δσον αν οί τόποι προσδέχωνται την. μετωπηδον έφοδον. αὐτὸς δὲ συνθεωρήσας εὐκαίρως 5 λόφον κείμενον ύπερ την όδόν, ύφ' δν έδει παραπορευθήναι τοὺς Κελτούς, ἀναλαβών τοὺς ἱππεῖς, 15 ώρμησε σπεύδων προκαταλαβέσθαι την ακρολοφίαν καί πρώτος κατάρξαι τοῦ κινδύνου, πεπεισμένος τῆς έπιγοαφής των έκβαινόντων πλεϊστον ούτω κληρονομήσειν. οί δὲ Κελτοί τὸ μὲν πρῶτον τὴν παρουσίαν 6 τῶν περί τὸν 'Ατίλιον ἀγνοοῦντες, ἐκ δὲ τοῦ συμ-20 βαίνοντος ὑπολαμβάνοντες τοὺς περὶ τὸν Αἰμίλιον περιπεπορεύσθαι την νύκτα τοῖς ίππεῦσι καὶ προκαταλαμβάνεσθαι τοὺς τόπους, εὐθέως έξαπέστελλον τούς παρ' αύτων ίππεῖς καί τινας των εὐζώνων, άντιποιησομένους των κατά τὸν βουνὸν τόπων. ταχὺ 7 25 δε συνέντες την τοῦ Γαΐου παρουσίαν έκ τινος τῶν άχθέντων αίχμαλώτων, σπουδή παρενέβαλον τούς πεζούς, ποιούμενοι την έκταξιν άμα πρός έκατέραν την έπιφάνειαν, και την απ' ούρᾶς και την κατά πρόσωπον οθς μεν γαρ ήδεσαν επομένους αύτοῖς, 8 130. 30 ούς δὲ κατὰ τὸ στόμα προσεδόκων ἀπαντήσειν, ἔκ τε τῶν προσαγγελλομένων τεκμαιρόμενοι καὶ τῶν

28 κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν συμβαινόντων. οί δὲ περί τὸν Αἰμίλιον ἀκηκοότες μὲν τὸν εἰς τὰς Πίσας κατάπλουν τῶν στρατοπέδων, οὖπω δὲ προσδοκῶντες αὐτὰ συνεγγίζειν, τότε σαφῶς έκ τοῦ περὶ τὸν λόφον άγῶνος ἔγνωσαν διότι τελέως ἐγγὺς εἶναι 5 2 συμβαίνει τὰς οίκείας αὐτῶν δυνάμεις. διὸ καὶ τούς μεν ίππεῖς παραυτίκα βοηθήσοντας έξαπέστελλον τοῖς έν τῷ λόφῷ διαγωνιζομένοις, αὐτοί δέ κατά τὰς είθισμένας τάξεις διακοσμήσαντες τοὺς 136. 3 πεζούς προηγον έπὶ τούς ύπεναντίους. οί δὲ Κελ- 10 τοί τούς μέν έκ των "Αλπεων Γαισάτους προσαγορευομένους έταξαν πρός την απ' οὐρᾶς ἐπιφάνειαν, ή προσεδόκων τοὺς περί τὸν Αἰμίλιον, ἐπὶ δὲ τού-4 τοις τοὺς "Ινσομβρας" πρὸς δὲ τὴν κατὰ πρόσωπον τούς Ταυρίσκους και τούς έπι τάδε τοῦ Πάδου 15 κατοικούντας Βοίους παρενέβαλον, την έναντίαν μέν στάσιν έχοντας τοῖς προειρημένοις, βλέποντας δὲ πρὸς τὴν τῶν τοῦ Γαΐου στρατοπέδων ἔφοδον. 5 τὰς δ' ἀμάξας καὶ συνωρίδας έκτὸς έκατέρου τοῦ κέρατος παρέστησαν, την δε λείαν είς τι των παρα- 25 κειμένων όρων φυλακήν περιστήσαντες ήθροιζον. 6 γενομένης δ' αμφιστόμου της των Κελτων δυνάμεως, οὐ μόνον καταπληκτικήν, άλλά καὶ πρακτικήν 7 είναι συνέβαινε την τάξιν. οί μεν οὖν "Ινσομβρες καί Βοΐοι τὰς ἀναξυρίδας ἔχοντες καί τοὺς εὐπετείς 25 8 των σάγων περί αύτους έξέταξαν. οί δε Γαισάται διά τε την φιλοδοξίαν και τὸ θάρσος ταῦτ' ἀπορρίψαντες γυμνοί μετ' αὐτῶν τῶν ὅπλων πρῶτοι τῆς δυνάμεως κατέστησαν, υπολαβόντες ούτως έσεσθαι πρακτικώτατοι, διὰ τό τινας τῶν τόπων βατώδεις 30 όντας έμπλέκεσθαι τοῖς έφάμμασι καὶ παραποδίζειν

την των δπλων χοείαν. το μέν οὖν ποῶτον αὐτὸς 9 δ κατά τὸν λόφον ἐνειστήκει κίνδυνος, ἄπασιν ὢν σύνοπτος, ως αν αμα τοσούτου πλήθους Ιππέων άφ' έκάστου των στρατοπέδων άναμίξ άλλήλοις 131. 5 συμπεπτωκότος. έν δὲ τούτω τῶ καιρῷ συνέβη 10 Γάιον μέν του υπατον παραβόλως άγωνιζόμενον έν γειρών νόμω τελευτήσαι τὸν βίου, τὴν δὲ κεφαλὴν αὐτοῦ ποὺς τοὺς βασιλέας ἐπανενεχθῆναι τῶν Κελτων τούς δε των 'Ρωμαίων ίππεῖς, κινδυνεύσαντας 10 έρρωμένως τέλος έπικρατήσαι τοῦ τόπου καὶ τῶν ύπεναντίων. μετά δὲ ταῦτα τῶν πεζικῶν στρατοπέ-11 δων ήδη σύνεγγυς όντων άλλήλοις ίδιον ήν καί 37. θαυμαστὸν τὸ συμβαῖνον οὐ μόνον τοῖς ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τότε παροῦσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ποτε μετὰ 15 ταῦτα δυναμένοις ὑπὸ τὴν ὄψιν λαμβάνειν ἐκ τῶν λεγομένων τὸ γεγονός. πρώτον μεν γάρ έκ τριών 29 στρατοπέδων τῆς μάχης συνισταμένης, δῆλον ὡς ξένην και παρηλλαγμένην είκος και την επιφάνειαν καὶ τὴν χοείαν φαίνεσθαι τοῦ συντεταγμένου. δεύ-2 20 τερου δὲ πῶς οὐκ ἂν ἀπορήσαι τις καὶ νῦν καὶ τότε παρ' αὐτὸν ὢν τὸν καιρὸν πότερον οί Κελτοί την έπισφαλεστάτην είχον χώραν, έξ άμφοῖν τοῖν μεροίν αμα των πολεμίων έπαγόντων αὐτοῖς, η 3 τοθναντίον την έπιτευκτικωτάτην, αμα μεν άγωνι-25 ζόμενοι πρός άμφοτέρους, αμα δὲ τὴν ἀφ' έκατέρων άσφάλειαν έκ των όπισθεν αύτοις παρασκευάζοντες, τὸ δὲ μέγιστον ἀποκεκλειμένης πάσης τῆς είς τοὔπισθεν ἀναχωρήσεως και της ἐν τῷ λείπεσθαι σωτηρίας; ή γὰρ τῆς ἀμφιστόμου τάξεως ίδιότης 4 30 τοιαύτην έχει την χοείαν. τούς γε μην 'Ρωμαίους 5 τὰ μὲν εὐθαρσεῖς ἐποίει τὸ μέσους καὶ πάντοθεν

περιειληφέναι τοὺς πολεμίους, τὰ δὲ πάλιν δ κόσμος αὐτοὺς καὶ θόρυβος έξέπληττε τῆς τῶν Κελτῶν 6 δυνάμεως. ἀναρίθμητον μεν γὰρ ἡν τὸ τῶν βυκανητών και σαλπινκτών πλήθος. οίς αμα τού παυτός στρατοπέδου συμπαιανίζοντος τηλικαύτην 5 καὶ τοιαύτην συνέβαινε γίνεσθαι κραυγήν ώστε μή μόνον τὰς σάλπιγγας καὶ τὰς δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ τούς παρακειμένους τόπους συνηγούντας έξ αύτων 7 δοκείν προίεσθαι φωνήν. έκπληκτική δ' ήν καὶ τῶν γυμνῶν προεστώτων ἀνδρῶν ή τ' ἐπιφάνεια 182 καὶ κίνησις, ώς αν διαφερόντων ταῖς ακμαίς καὶ 8 τοῖς εἴδεσι. πάντες δ' οἱ τὰς πρώτας κατέχοντες σπείρας γρυσοίς μανιάκαις και περιγείροις ήσαν 9 κατακεκοσμημένοι. πρὸς ἃ βλέποντες οί Ῥωμαΐοι τὰ μὲν έξεπλήττοντο, τὰ δ' ὑπὸ τῆς τοῦ λυσιτελοῦς 15 έλπίδος ἀγόμενοι διπλασίως παρωξύνοντο πρὸς τὸν 30 κίνδυνον. πλην αμα τω τούς ακουτιστάς προελ-138. θόντας έκ τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων κατὰ τὸν έθισμον είσακοντίζειν ένεργοῖς καὶ πυκνοῖς τοις βέλεσι, τοῖς μὲν ὀπίσω τῶν Κελτῶν πολλὴν εὐχοη-» 2 στίαν οί σάγοι μετὰ τῶν ἀναξυρίδων παρείχον τοις δὲ γυμνοῖς προεστῶσι παρὰ τὴν προσδοκίαν τοῦ πράγματος συμβαίνουτος τάναυτία πολλήν ἀπορίαν 3 καὶ δυσχοηστίαν παρείγε τὸ γινόμενον. οὐ γὰρ δυναμένου τοῦ Γαλατικοῦ θυρεοῦ τὸν ἄνδρα περι- 5 σκέπειν, όσφ γυμνὰ καὶ μείζω τὰ σώματ' ήν, τοσούτφ 4 συνέβαινε μᾶλλον τὰ βέλη πίπτειν ἔνδον. τέλος δ' οὐ δυνάμενοι μεν άμύνασθαι τοὺς είσακοντίζοντας διὰ τὴν ἀπόστασιν καὶ τὸ πλῆθος τῶν πιπτόντων βελών, περικακούντες δέ καὶ δυσχοηστούμενοι τοίς » παρούσιν, οί μεν είς τούς πολεμίους ύπό του θυμού

και της αλογιστίας είκη προπίπτοντες και διδόντες σφας αὐτοὺς έχουσίως ἀπέθνησκου, οί δ' είς τοὺς φίλους άναγωροῦντες έπι πόδα και προδήλως άποδειλιώντες διέστρεφον τούς κατόπιν, το μέν ούν 5 ε τῶν Γαισατῶν φρόνημα παρὰ τοῖς ἀκοντισταῖς τούτω τῶ τρόπω κατελύθη, τὸ δὲ τῶν Ἰνσόμβρων καὶ Βοίων 6 έτι δὲ Ταυρίσκων πληθος άμα τῶ τοὺς Ρωμαίους δεξαμένους τοὺς έαυτῶν ἀκοντιστὰς προσβάλλειν σφίσι τὰς σπείρας συμπεσον τοῖς πολεμίοις έχ γειρός 10 έποίει μάγην έγυράν. διακοπτόμενοι γάρ έμενον 7 έπ' ίσου ταϊς ψυγαίς, αὐτῶ τούτω καὶ καθόλου καὶ κατ' άνδρα λειπόμενοι, ταζε των οπλων κατασκευαίς. οί μεν ούν θυρεοί πρός άσφάλειαν, αί δέ 8 μάγαιραι πρός πράξιν μεγάλην διαφοράν *** έγειν, 15 την δε Γαλατικήν καταφοράν έγειν μόνον. έπει δ' 9 133. έξ ύπερδεξίων και κατά κέρας οι των 'Ρωμαίων ίππεῖς ἐμβαλόντες ἀπὸ τοῦ λόφου προσέφερον τὰς 89. γείρας έρρωμένως, τόθ' οί μεν πεζοί των Κελτών έν αὐτῷ τῷ τῆς παρατάξεως τόπω κατεκόπησαν, οί 20 δ' ίππεζς πρὸς φυγήν ώρμησαν.

'Απέθανον μὲν οὖν τῶν Κελτῶν εἰς τετρακισμυ-31 ρίους, ἐάλωσαν δ' οὖκ ἐλάττους μυρίων, ἐν οἶς καὶ τῶν βασιλέων Κογκολιτάνος. ὁ δ' ἔτερος αὐτῶν 2 'Ανηρόεστος εἰς τινα τόπον συμφυγὰν μετ' ὀλίγων 25 προσήνεγκε τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ τοῖς ἀναγκαίοις. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν 'Ρωμαίων τὰ μὲν σκῦλα συν-3 αθροίσας εἰς τὴν 'Ρώμην ἀπέστειλε, τὴν δὲ λείαν ἀπέδωκε τοῖς προσήκουσιν. αὐτὸς δ' ἀναλαβὼν τὰ 4 στρατόπεδα καὶ διελθὼν παρ' αὐτὴν τὴν Λιγυστι-30 κὴν εἰς τὴν τῶν Βοίων ἐνέβαλε χώραν. πληρώσας δὲ τὰς ὁρμὰς τῶν στρατοπέδων τῆς ἀφελείας ἐν Ροιχε Ημετ. Ι.

δλίγαις ήμέραις ήκε μετά τῶν δυνάμεων εἰς τὴν 5 Ῥώμην. καὶ τὸ μὲν Καπετώλιον ἐκόσμησε ταῖς τε σημαίαις καὶ τοῖς μανιάκαις τοῦτο δ' ἔστι χρυσοῦν ψέλιον, ὁ φοροῦσι περὶ τὸν τράχηλον οἱ Γαλάται 6 τοῖς δὲ λοιποῖς σκύλοις καὶ τοῖς αἰχμαλώτοις πρὸς 5 τὴν εἴσοδον ἐχρήσατο τὴν ἑαυτοῦ καὶ πρὸς τὴν τοῦ δριάμβου διακόσμησιν.

Ή μεν οὖν βαρυτάτη τῶν Κελτῶν ἔφοδος οὕτω καὶ τούτω τῷ τρόπω διεφθάρη, πᾶσι μὲν Ἰταλιώταις, μάλιστα δὲ Ῥωμαίοις, μέγαν καὶ φοβερον 10 8 έπικρεμάσασα κίνδυνου. ἀπὸ δὲ τοῦ κατορθώματος τούτου κατελπίσαντες 'Ρωμαΐοι δυνήσεσθαι τούς Κελτούς έχ των τόπων των περί τον Πάδον όλοσχερώς έκβαλείν, τούς τε μετά ταῦτα κατασταθέντας ύπάτους Κόιντον Φουλούιον και Τίτον Μάλιον 15 άμφοτέρους και τάς δυνάμεις μετά παρασκευής με-9 γάλης έξαπέστειλαν έπὶ τοὺς Κελτούς. οὖτοι δὲ τούς μέν Βοίους έξ έφόδου καταπληξάμενοι συνηνάγκασαν είς την 'Ρωμαίων έαυτούς δοῦναι πίστιν, 10 τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον τῆς στρατείας, ἐπιγενομένων 20 όμβρων έξαισίων, έτι δε λοιμικής διαθέσεως έμπε-140. 32 σούσης αὐτοῖς, εἰς τέλος ἄπρακτον εἶγον, μετὰ δὲ τούτους κατασταθέντες Πόπλιος Φούριος και Γάιος Φλαμίνιος αὐθις ἐνέβαλον είς τὴν Κελτικὴν διὰ 134. τῆς τῶν ἀνάρων χώρας, οἶς συμβαίνει μὴ μακρὰν 25 2 ἀπὸ Μασσαλίας* ἔγειν τὴν οἴκησιν. οὺς εἰς τὴν φιλίαν προσαγαγόμενοι διέβησαν είς την των Ίνσόμβρων γῆν κατὰ τὰς συρροίας τοῦ τ' 'Αδόα καὶ 3 Πάδου ποταμού. λαβόντες δὲ πληγὰς περί τε τὴν διάβασιν καὶ περὶ τὴν στρατοπεδείαν, παραυτίκα 30 μέν ἔμειναν, μετά δὲ ταῦτα σπεισάμενοι καθ' όμο-

λογίαν ἀνέλυσαν έκ των τόπων. περιελθόντες δὲ 4 πλείους ήμέρας, και διελθόντες τον Κλούσιον ποταμόν, ήλθον είς την των Γονομάνων χώραν, καί προσλαβόντες τούτους, όντας συμμάχους, ενέβαλον 5 πάλιν ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς "Αλπεις τόπων είς τὰ τῶν Ίνσόμβρων πεδία καὶ τήν τε γῆν ἐδήουν καὶ τὰς κατοικίας αὐτῶν έξεπόρθουν. οί δὲ τῶν Ἰνσόμβρων 5 προεστώτες, θεωρούντες άμετάθετον οδσαν την έπιβολήν των 'Ρωμαίων, ἔκριναν τῆς τύχης λαβεῖν 10 πείραν και διακινδυνεύσαι πρός αὐτοὺς όλοσχερῶς. συναθροίσαντες οὖν ἀπάσας (τὰς ὑπαρχούσας δυνά- 6 μεις) έπὶ ταὐτόν, καὶ τὰς χρυσᾶς σημαίας τὰς ἀκινήτους λεγομένας καθελόντες έκ τοῦ τῆς 'Αθηνᾶς ίεροῦ, καὶ τάλλα παρασκευασάμενοι δεόντως, μετά 15 ταύτα τεθαροηκότως και καταπληκτικώς άντεστρατοπέδευσαν τοίς πολεμίοις, όντες τὸ πλήθος εlg πέντε μυριάδας. οί δὲ 'Ρωμαΐοι, τὰ μὲν δρώντες 7 σφᾶς έλάττους ὄντας παρὰ πολὺ τῶν έναντίων, έβούλοντο συγχοήσθαι ταῖς τῶν συμμαχούντων αὐ-20 τοῖς Κελτῶν δυνάμεσι τὰ δὲ συλλογισάμενοι τήν 8 τε Γαλατικήν άθεσίαν και διότι πρός δμοφύλους τῶν προσλαμβανομένων μέλλουσι ποιεῖσθαι τὸν πίνδυνον, εὐλαβοῦντο τοιούτοις ἀνδράσι τοιούτου καιφού και πράγματος κοινωνείν. τέλος δ' οὖν 9 25 αὐτοὶ μὲν ὑπέμειναν έντὸς τοῦ ποταμοῦ, τοὺς 141. δὲ τῶν Κελτῶν σφίσι συνόντας διαβιβάσαντες είς τὸ πέραν ανέσπασαν τὰς ἐπὶ τοῦ φείθρου γεφύρας, άμα μεν ασφαλιζόμενοι τὰ πρὸς εκείνους, 10 άμα δὲ μίαν έαυτοῖς ἀπολείποντες ἐλπίδα τῆς σω-30 τηρίας την έν τῷ νικᾶν, διὰ τὸ κατόπιν αὐτοῖς άβατον όντα παρακείσθαι τὸν προειρημένον ποτα- 135. 11 μόν. πράξαντες δὲ ταῦτα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν ήσαν.

33 Δοκούσι δ' έμφούνως πεχοήσθαι τη μάχη ταύτη 'Ρωμαΐοι, των γιλιάργων ύποδειξάντων ώς δεί ποιεῖσθαι τὸν ἀγῶνα κοινῆ καὶ κατ' ἰδίαν ἐκάστους 5 2 συνεωρακότες γάρ έκ των προγεγονότων κινδύνων ότι τοίς τε θυμοίς κατά την πρώτην έφοδον, έως αν απέραιον ή, φοβερώτατόν έστι παν το Γαλατικόν 3 φύλον, αί τε μάχαιραι ταίς κατασκευαίς, καθάπερ είοηται πρότερου, μίαν έγουσι την πρώτην κατα-10 φοράν καιρίαν, ἀπὸ δὲ ταύτης εὐθέως ἀποξυστροῦν, ται, καμπτόμεναι κατά μῆκος και κατά πλάτος έπί τοσούτον ώστ' έὰν μη δώ τις ἀναστροφήν τοῖς χρωμένοις, έρείσαντας πρός την γην απευθύναι τά ποδί, τελέως απρακτου είναι την δευτέραν πληγήν 15 4 αὐτῶν ἀναδόντες οὖν οἱ γιλίαρχοι τὰ τῶν τριαρίων δόρατα τῶν κατόπιν ἐφεστώτων ταῖς πρώταις σπείραις, και παραγγείλαντες έκ μεταλήψεως τοῖς ξίφεσι χρήσθαι, συνέβαλον έκ παρατάξεως κατά πρόσ-5 ωπου τοῖς Κελτοῖς. ἄμα δὲ τῷ πρὸς τὰ δόρατα 10 ταίς πρώταις καταφοραίς χρωμένων των Γαλατών άχρειωθήναι τὰς μαχαίρας συνδραμόντες είς τὰς γείρας τούς μεν Κελτούς απράκτους εποίησαν, αφελόμενοι την έκ διάρσεως αὐτῶν μάχην, ὅπερ ἰδιόν έστι Γαλατικής χρείας, διά τὸ μηδαμώς κέντημα τὸ # 6 ξίφος έχειν αὐτοί δ' οὐκ έκ καταφορᾶς, ἀλλ' έκ διαλήψεως δοθαίς χρώμενοι ταίς μαχαίραις, πρακτικοῦ τοῦ κεντήματος περί αὐτὰς ὑπάρχοντος, τύπτοντες είς τὰ στέρνα καὶ τὰ πρόσωπα καὶ πληγήν έπὶ πληγῆ φέροντες, διέφθειραν τοὺς πλείστους τῶν Ν 142. παραταξαμένων διὰ τὴν τῶν γιλιάργων πρόνοιαν.

δ μὲν γὰρ στρατηγὸς Φλαμίνιος οὐα ὀρθῶς δοκεί 7 κεχρῆσθαι τῷ προειρημένῷ κινδύνῷ. παρ' αὐτὴν γὰρ τὴν ὀφρὰν τοῦ ποταμοῦ ποιησάμενος τὴν ἔκταξιν διέφθειρε τὸ τῆς 'Ρωμαϊκῆς μάχης ἴδιον, οὐχ 5 ὑπολιπόμενος τόπον πρὸς τὴν ἐπὶ πόδα ταῖς σπείραις ἀναχώρησιν. εἰ γὰρ συνέβη βραχὰ μόνον πιε- 8 σθῆναι τῆ χώρα τοὺς ἄνδρας κατὰ τὴν μάχην, δί- 136. πτειν ἀν εἰς τὸν ποταμὸν αὑτοὺς ἔδει διὰ τὴν ἀστοχίαν τοῦ προεστῶτος. οὐ μὴν ἀλλά γε πολλῷ νική- 9 σαντες ταῖς σφετέραις ἀρεταῖς, καθάπερ εἰπον, καὶ παμπληθοῦς μὲν λείας, οὐα ὀλίγων δὲ σκύλων κρατήσαντες, ἐπανῆλθον εἰς τὴν 'Ρώμην.

Τῷ δ' έξης ἔτει, διαπρεσβευσαμένων των Κελ-34 των ύπεο είρηνης και παν ποιήσειν ύπισχνουμέ-15 νων, Εσπευσαν οι ματασταθέντες υπατοι Μάρκος Κλαύδιος και Γνάιος Κορνήλιος του μή συγχωρηθήναι την είρηνην αὐτοῖς. οί δ' ἀποτυγόντες, καί 2 κρίναντες έξελέγξαι τὰς τελευταίας έλπίδας, αδθις Ερμησαν έπὶ τὸ μισθοῦσθαι τῶν περὶ τὸν 'Ροδανὸν 20 Γαισατών Γαλατών είς τρισμυρίους ούς παραλαβόντες είχου έν έτσιμω και προσεδόκων την των πολεμίων έφοδον. οί δὲ τῶν Ῥωμαίων στρατηγοί, 3 της ώρας επιγενομένης, αναλαβόντες τας δυνάμεις ήγου είς την των Ίνσόμβοων χώραν. παραγενόμε-4 25 νοι δε και περιστρατοπεδεύσαντες πόλιν 'Αχέρρας, η μεταξύ κείται του Πάδου καί των Άλπεινων δοῶν, ἐπολιόρκουν ταύτην. οί δ' Ίνσομβρες, βοη- 5 θείν μεν οὐ δυνάμενοι, διὰ τὸ προκαταληφθηναι τούς εύφυεζε τόπους, σπεύδοντες δε λύσαι την 30 πολιοοχίαν των 'Αχερρών, μέρος τι της δυνάμεως διαβιβάσαντες τον Πάδον είς την των Ανάρων γώ-

ραν ἐπολιόρχουν τὸ προσαγορευόμενον Κλαστίδιον. 6 προσπεσόντος δὲ τοῦ συμβαίνοντος τοῖς στρατηγοῖς. 143. ἀναλαβών τοὺς ίππεῖς Μάρκος Κλαύδιος καί τινας τῶν πεζικῶν ἠπείνετο, σπεύδων βοηθήσαι τοῖς πο-7 λιορχουμένοις. οί δὲ Κελτοί, πυθόμενοι τὴν παρ-5 ουσίαν των ύπεναντίων, λύσαντες την πολιορχίαν 8 ύπήντων και παρετάξαντο. των δε 'Ρωμαίων αὐτοις τοις ιππεύσιν έξ έφόδου τολμηρώς σφίσι προσπεσόντων, τὰς μεν ἀρχὰς ἀντείχον μετὰ δὲ ταῦτα περιισταμένων και κατά νώτου και κατά κέρας, 10 δυσχοηστούμενοι τη μάγη, τέλος ετράπησαν ύπ' 9 αὐτῶν τῶν Ιππέων. καὶ πολλοὶ μὲν εἰς τὸν ποταμον έμπεσόντες ύπο τοῦ δεύματος διεφθάρησαν, οί 137 10 δὲ πλείους ὑπὸ τῶν πολεμίων κατεκόπησαν. ἔλαβου δε και τὰς 'Αχέρρας οι 'Ρωμαΐοι σίτου γεμού-15 σας, έχχωρησάντων είς τὸ Μεδιόλανον τῶν Γαλατῶν, ὅσπερ ἐστὶ κυριώτατος τόπος τῆς τῶν Ἰνσόμ-11 βρων γώρας. οίς έκ ποδός έπακολουθήσαντος του Γυαΐου, καὶ προσβαλόντος ἄφνω πρὸς τὸ Μεδιό-12 λανον, τὸ μὲν πρῶτον ἡσυγίαν εἶγον ἀπολυομένου 🔊 δ' αὐτοῦ πάλιν εἰς τὰς 'Αχέρρας, ἐπεξελθόντες καὶ της οὐραγίας άψάμενοι θρασέως πολλούς μέν νεκρούς έποίησαν, μέρος δέ τι καλ φυγείν αὐτῶν 13 ηνάγκασαν, έως δ Γνάιος άνακαλεσάμενος τοὺς έκ τῆς πρωτοπορείας παρώρμησε στήναι και συμβαλείν τοις 5 14 πολεμίοις. οί μεν οὖν 'Ρωμαΐοι, πειθαρχήσαντες τῷ στρατηγώ, διεμάχοντο πρός τούς έπικειμένους εὐ-15 φώστως. οί δὲ Κελτοί, διὰ τὸ παρὸν εὐτύγημα μείναντες έπὶ ποσὸν εὐθαρσῶς, μετ' οὐ πολύ τραπέντες έφευγον είς τὰς παρωρείας. δ δὲ Γνάιος » έπακολουθήσας τήν τε χώραν έπόρθει και τὸ Μεδιόλανον είλε κατὰ κράτος. οὖ συμβαίνοντος οί 35 προεστῶτες τῶν Ἰνσόμβρων, ἀπογνόντες τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, πάντα τὰ καθ' αὐτοὺς ἐπέτρεψαν τοῖς Ῥωμαίοις.

Ο μέν οὖν πρὸς τοὺς Κελτοὺς πόλεμος τοιοῦτον 2 14. ἔσχε τὸ τέλος, κατὰ μὲν τὴν ἀπόνοιαν καὶ τόλμαν τῶν ἀγωνιζομένων ἀνδρῶν, ἔτι δὲ κατὰ τὰς μάγας καὶ τὸ πληθος τῶν ἐν αὐταῖς ἀπολλυμένων καὶ παραταττομένων, οὐδενὸς καταδεέστερος τῶν ίστο-10 οημένων, κατά δὲ τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὴν ἀκοισίαν 3 τοῦ κατὰ μέρος χειρισμοῦ τελέως εὐκαταφρόνητος, διά τὸ μὴ τὸ πλεῖον, ἀλλὰ συλλήβδην ἄπαν τὸ γινόμενον ύπὸ τῶν Γαλατῶν θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ βραβεύεσθαι. περί ών ήμεζε συνθεωρήσαντες μετ' 4 15 όλίγου χρόνου αὐτοὺς ἐκ τῶν περὶ τὸν Πάδου πεδίων έξωσθέντας, πλην δλίγων τόπων τῶν ὑπ' αὐτάς τάς "Αλπεις κειμένων, ούκ ώήθημεν δείν ούτε την έξ άρχης έφοδον αὐτῶν άμνημόνευτον παραλιπεῖν ούτε τὰς μετὰ ταῦτα πράξεις ούτε τὴν τελευ-20 ταίαν έξανάστασιν, ὑπολαμβάνοντες οἰκεῖον Ιστορίας 5 ύπάργειν τὰ τοιαῦτ' ἐπεισόδια τῆς τύχης εἰς μνή- 138. μην άγειν καὶ παράδοσιν τοῖς ἐπιγινομένοις, ἵνα μὴ 6 τελέως οί μεθ' ήμας ανεννόητοι τούτων υπάργοντες έκπλήττωνται τὰς αἰφνιδίους καὶ παραλόγους τῶν 25 βαρβάρων έφόδους, άλλ' έπὶ ποσὸν έν νῷ λαμβάνοντες ώς όλιγοχρόνιόν έστι καλ λίαν εύφθαρτον (τὸ τῶν βαρβάρων πληθος τοῖς σὺν νῷ κινδυνεύουσι) την Εφοδον αὐτῶν ὑπομένωσι καὶ πάσας ἐξελέγχωσι τας σφετέρας έλπίδας πρότερου ή παραχωρήσαί τι-30 νος τῶν ἀναγκαίων. καὶ γὰο τοὺς τὴν Περσῶν 7 ξφοδον έπὶ τὴν Ελλάδα καὶ Γαλατῶν έπὶ Δελφοὺς

είς μνήμην καὶ παράδοσιν ήμιν ἀγαγόντας οὐ μικρά, μεγάλα δ' οἴομαι συμβεβλῆσθαι πρὸς τοὺς ὑπὲρ 8 τῆς κοινῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγῶνας. οὕτε γὰρ χορηγιῶν οὕθ' ὅπλων οὕτ' ἀνδρῶν πλῆθος καταπλαγεὶς ἄν τις ἀποσταίη τῆς τελευταίας ἐλπί-5 δος, τοῦ διαγωνίζεσθαι περὶ τῆς σφετέρας χώρας καὶ πατρίδος, λαμβάνων πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ παρά-

καὶ πατρίδος, λαμβάνων πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ παρά145. δοξον τῶν τότε γενομένων, καὶ μνημονεύσας ὅσας μυριάδας καὶ τίνας τόλμας καὶ πηλίκας παρασκευὰς ἡ τῶν σὰν νῷ καὶ μετὰ λογισμοῦ κινδυνευόντων 10 9 αῖρεσις καὶ δύναμις καθεῖλεν. ὁ δ' ἀπὸ Γαλατῶν φόβος οὐ μόνον τὸ παλαιόν, ἀλλὰ καὶ καθ' ἡμᾶς 10 ἤδη πλεονάκις ἐξέπληξε τοὺς Ἑλληνας. διὸ καὶ μᾶλλον ἔγωγε παρωρμήθην ἐπὶ τὸ κεφαλαιώδη μέν, ἀνέκαθευ δὲ ποιήσασθαι τὴν ὑπὲρ τούτων ἐξήγησιν. 15

36 'Ασδρούβας δ' ό τῶν Καρχηδονίων στρατηγός, ἀπὸ γὰρ τούτων παρεξέβημεν τῆς ἐξηγήσεως, ἔτη χειρίσας ὀκτὰ τὰ κατὰ τὰν Ἰβηρίαν, ἔτελεύτησε δολοφονηθεὶς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καταλύμασι νυκτὸς ὑπό τινος Κελτοῦ τὸ γένος ἰδίων ἕνεκεν ἀδικημάτων, ν 2 οὐ μικράν, ἀλλὰ μεγάλην ποιήσας ἐπίδοσιν τοῖς Καρχηδονίοις πράγμασιν, οὐχ οὕτω διὰ τῶν πολεμίων

Καρχηδονίοις πράγμασιν, ούχ ουτω διά τῶν πολεμίων 3 ἔργων ὡς διὰ τῆς πρὸς τοὺς δυνάστας ὁμιλίας. τὴν δὲ στρατηγίαν οἱ Καρχηδόνιοι τῶν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ᾿Αννίβα περιέθεσαν, ὅντι νέω, διὰ τὴν ὑπο
σαινομένην ἐκ τῶν πράξεων ἀγχίνοιαν αὐτοῦ καὶ

4 τόλμαν. ὅς παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν εὐθέως δῆλος 139. ἡν ἐκ τῶν ἐπινοημάτων πόλεμον ἔξοίσων Ῥωμαίοις. ὅ δὴ καὶ τέλος ἐποίησε, πάνυ βραχὺν ἐπισχὼν χρό-

5 νον. τὰ μὲν οὖν κατὰ Καρχηδονίους καὶ Ῥωμαίους » ἀπὸ τούτων ἤδη τῶν καιρῶν ἐν ὑποψίαις ἡν πρὸς

ἀλλήλους καὶ παρατριβαῖς. οἱ μὲν γὰρ ἐπεβούλευον, 6 ἀμύνασθαι σπεύδοντες διὰ τὰς περὶ Σικελίαν ἐλαττώσεις, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διηπίστουν, θεωροῦντες αὐτῶν τὰς ἐπιβολάς. ἐξ ὧν δῆλον ἦν τοῖς ὀρθῶς 7 σκοπουμένοις ὅτι μέλλουσι πολεμεῖν ἀλλήλοις οὐμετὰ πολὺν χρόνον.

Κατά δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς 'Αχαιοί καὶ Φί-37 λιππος δ βασιλεύς αμα τοῖς αλλοις συμμάχοις συνίσταντο τὸν πρὸς Αἰτωλοὺς πόλεμον τὸν προσαγο-10 ρευθέντα συμμαχικόν. ήμεῖς δ' ἐπειδή τάς τε πεοί 2 Σικελίαν καὶ Λιβύην καὶ τὰς έξῆς πράξεις διεξιόντες κατὰ τὸ συνεχές τῆς προκατασκευῆς ήκομεν ἐπὶ την άρχην του τε συμμαχικού και του δευτέρου 16. συστάντος μεν 'Ρωμαίοις και Καρχηδονίοις πολέμου, 15 προσαγορευθέντος δὲ παρὰ τοῖς πλείστοις 'Αννιβιακοῦ, κατὰ δὲ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν ἀπὸ τούτων των καιρων έπηγγειλάμεθα ποιήσασθαι την άργην τῆς έαυτῶν συντάξεως, πρέπον ἂν εἴη τούτων ἀφ-3 εμένους έπὶ τὰς κατὰ τὴν Ἑλλάδα μεταβαίνειν πρά-20 ξεις, ΐνα πανταχόθεν δμοίαν ποιησάμενοι τὴν προκατασκευήν και την έφοδον έπι τούς αὐτούς καιρούς ούτως ήδη [τῆς Ἰταλίας καὶ] τῆς ἀποδεικτικῆς ίστορίας ἀρχώμεθα. ἐπεὶ γὰρ οὐ τινὰς πράξεις, 4 καθάπεο οί προ ήμων, οίον τὰς Έλληνικὰς ἢ Πεο-25 σικάς, όμου δὲ τὰς ἐν τοῖς γνωριζομένοις μέρεσι της οίκουμένης άναγράφειν έπικεχειρήκαμεν, διά τὸ πρός τοῦτο τὸ μέρος τῆς ὑποθέσεως ἴδιόν τι συμβεβλησθαι τους καθ' ήμας καιρούς, υπέρ ων σαφέστερον έν ετέροις δηλώσομεν, δέον αν είη καί 5 30 πρὸ τῆς κατασκευῆς ἐπὶ βραχὺ τῶν ἐπιφανεστάτων και γνωριζομένων έθνων και τόπων έφάψασθαι τῆς

6 οίκουμένης. περί μεν οὖν τῶν κατὰ τὴν ᾿Ασίαν καὶ τῶν κατὰ τὴν Αίγυπτον ἀρκούντως ἂν ἔχοι ποιεῖσθαι την αναμνησιν από των νου δηθέντων καιοῶν, διὰ τὸ τὴν μὲν ὑπὲρ τῶν προγεγονότων παρ' αύτοις ιστορίαν ύπὸ πλειόνων έκδεδόσθαι καὶ γνώ-140. οιμον υπάρχειν απασιν, έν δε τοίς καθ' ήμας καιροίς μηδεν αὐτοῖς έξηλλαγμένον ἀπηντῆσθαι μηδε παράλογον ύπὸ τῆς τύχης, ώστε προσδεϊσθαι τῆς 7 τῶν προγεγονότων ὑπομνήσεως. περί δὲ τοῦ τῶν Αχαιών έθνους και περί τῆς Μακεδόνων οἰκίας 10 άρμόσει διὰ βραγέων ἀναδραμεΐν τοῖς γρόνοις, 8 έπειδή περί μεν ταύτην δλοσχερής έπαναίρεσις, περί δε τους 'Αγαιούς, καθάπεο επάνω προείπου, παράδοξος αύξησις καὶ συμφρόνησις έν τοῖς καθ' ήμᾶς 9 καιροίς γέγονε. πολλών γὰρ ἐπιβαλομένων ἐν τοῖς 15 147. παρεληλυθόσι χρόνοις έπὶ ταὐτὸ συμφέρον άγαγείν Πελοποννησίους, οὐδενὸς δὲ καθικέσθαι δυνηθέντος, διά τὸ μὴ τῆς κοινῆς έλευθερίας ενεκεν, άλλά της σφετέρας δυναστείας χάριν έκάστους ποιείσθαι 10 την σπουδήν, τοιαύτην και τηλικαύτην έν τοῖς καθ' 20 ήμας καιροίς έσχε προκοπήν καλ συντέλειαν τοῦτο τὸ μέρος ώστε μὴ μόνον συμμαχικήν καὶ φιλικήν κοινωνίαν γεγονέναι πραγμάτων περί αὐτούς, άλλὰ και νόμοις χρησθαι τοῖς αὐτοῖς και σταθμοῖς καὶ μέτροις και νομίσμασι, πρός δε τούτοις άρχουσι, 5 11 βουλευταΐς, δικασταΐς, τοῖς αὐτοῖς καθόλου δὲ τούτφ μόνω διαλλάττειν του μή μιᾶς πόλεως διάθεσιν έγειν σχεδον την σύμπασαν Πελοπόννησον τῷ μή τὸν αὐτὸν περίβολον ὑπάρχειν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν, τάλλα δ' εἶναι καὶ κοινῆ καὶ κατὰ πόλεις 30

έκάστοις ταὐτὰ καὶ παραπλήσια.

Πρώτον δε πως έπεκράτησε και τίνι τρόπω το 38 τῶν 'Αχαιῶν ὄνομα κατὰ πάντων Πελοποννησίων οὐκ ἄχρηστον μαθεῖν. οὕτε γὰρ χώρας καὶ πόλεων 2 πλήθει διαφέρουσιν οί πάτριον έξ άρχης έχοντες την 5 προσηγορίαν ταύτην ούτε πλούτοις ούτε ταζς των άνδοῶν ἀρεταῖς. τό τε γὰρ τῶν ᾿Αρκάδων ἔθνος, 3 δμοίως δε και το των Λακώνων, πλήθει μεν ανδρών καλ χώρας οὐδὲ παρὰ μικρὸν ὑπερέχει καὶ μὴν οὐδὲ τῶν τῆς ἀνδραγαθίας πρωτείων οὐδενὶ τῶν 10 Ελλήνων οἶοί τ' είσιν οὐδέποτε παραχωρεῖν οί προειρημένοι. πως οὖν καὶ διὰ τί νῦν εὐδοκοῦσιν 4 οδτοί τε και τὸ λοιπὸν πληθος τῶν Πελοποννησίων, 141. αμα την πολιτείαν των Αγαιών και την προσηγορίαν μετειληφότες; δήλον ώς τύχην μεν λέγειν οὐδαμῶς 5 15 αν είη πρέπον φαύλον γάρ αίτίαν δὲ μᾶλλον ζητείν. χωρίς γὰρ ταύτης οὕτε τῶν κατὰ λόγον ούτε των παρά λόγον είναι δοκούντων οὐδὲν οἰόν τε συντελεσθηναι. έστι δ' οὖν, ώς έμη δόξα, τοιαύτη τις. Ισηγορίας και παρρησίας και καθόλου 6 20 δημοκρατίας άληθινής σύστημα καί προαίρεσιν είλικρινεστέραν οὐκ ἂν εύροι τις τῆς παρὰ τοῖς 'Αχαιοῖς 48. ύπαργούσης. αύτη τινάς μεν έθελοντήν αίρετιστάς 7 εύρε Πελοποννησίων, πολλούς δε πειθοί και λόγφ προσηγάγετο τινάς δε βιασαμένη σύν καιρώ παρα-25 χοῆμα πάλιν εὐδοκεῖν ἐποίησεν αύτῆ τοὺς ἀναγκασθέντας. οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ὑπολειπομένη πλεονέ-8 κτημα των έξ άρχης, ίσα δε πάντα ποιούσα τοῖς ἀεί προσλαμβανομένοις, ταχέως καθικνείτο της προκειμένης ἐπιβολης, δύο συνεργοῖς χρωμένη τοῖς ἰσχυ-30 φοτάτοις, ἰσότητι καὶ φιλανθοωπία. διὸ ταύτην 9 άρχηγον καλ αίτίαν ήγητέον τοῦ συμφρονήσαντας

Πελοποννησίους την υπάρχουσαν αυτοίς ευδαιμονίαν καταστήσασθαι.

10 Τὰ μὲν οὖν τῆς προαιρέσεως καὶ τὸ τῆς πολιτείας ἰδίωμα τὸ νῦν εἰρημένον καὶ πρότερον 11 ὑπῆρχε παρὰ τοῖς 'Αχαιοῖς. δῆλον δὲ τοῦτο καὶ δι' ε έτέρων μὲν πλειόνων, πρὸς δὲ τὸ παρὸν ἀρκέσει πίστεως χάριν ἕν ἢ καὶ δεύτερον ληφθὲν μαρτύριον.

πίστεως χάριν εν ή και δεύτερον ληφθέν μαρτύριον. 39 καθ' ούς γὰρ καιρούς έν τοις κατὰ τὴν Ἰταλίαν τόποις κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα τότε προσαγορευομένην ένεπρήσθη τὰ συνέδρια τῶν Πυθαγορείων, 10 2 μετὰ ταῦτα γενομένου κινήματος όλοσχεροῦς περὶ τὰς πολιτείας, ὅπερ εἰκός, ὡς ἄν τῶν πρώτων ἀν-

τὰς πολιτείας, ὅπερ είκος, ὡς ἄν τῶν πρώτων άνδρῶν ἐξ ἐκάστης πόλεως οὕτω παραλόγως διαφθα-3 ρέντων, συνέβη τὰς κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους

Έλληνικάς πόλεις άναπλησθηναι φόνου και στάσεως 15 4 και παντοδαπής ταραχής. Εν οίς καιροίς άπο των

πλείστων μερῶν τῆς Ἑλλάδος πρεσβευόντων ἐπὶ τὰς διαλύσεις, ᾿Αχαιοῖς καὶ τῆ τούτων πίστει συν- 142. εχρήσαντο πρὸς τὴν τῶν παρόντων κακῶν. ἐξ-

5 αγωγήν. οὐ μόνον δὲ κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς » ἀπεδέξαντο τὴν αἵρεσιν τῶν Αχαιῶν, ἀλλὰ καὶ μετά τινας χρόνους όλοσχερῶς ὥρμησαν ἐπὶ τὸ μιμηταὶ 6 γενέσθαι τῆς πολιτείας αὐτῶν. παρακαλέσαντες γὰρ

6 γενεσθαι της πολιτείας αυτών. παρακαλεσαντες γάρ σφας και συμφρονήσαντες Κροτωνιάται, Συβαρίται,

149. Καυλωνιᾶται, πρῶτον μὲν ἀπέδειξαν Διὸς Όμαρίου ε κοινὸν ίερὸν καὶ τόπον, ἐν ῷ τάς τε συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συνετέλουν, δεύτερον τοὺς ἐθισμοὺς καὶ νόμους ἐκλαβόντες τοὺς τῶν ᾿Αχαιῶν ἐπεβάλουτο χρῆσθαι καὶ διοικεῖν κατὰ τούτους τὴν πολιτείαν.

7 ύπο δὲ τῆς Διονυσίου Συρακοσίου δυναστείας, ἔτι ∞ δὲ τῆς τῶν περιοικούντων βαρβάρων ἐπικρατείας

έμποδισθέντες, οὐχ έκουσίως, ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην αὐτῶν ἀπέστησαν. μετὰ δὲ ταῦτα Λακεδαιμονίων 8 μὲν παραδόξως πταισάντων περὶ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην, Θηβαίων δ' ἀνελπίστως ἀντιποιησαμένων 5 τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, ἡν ἀκρισία περὶ πάντας μὲν τοὺς Ἑλληνας, μάλιστα δὲ περὶ τοὺς προειρημένους, ὡς ἄν τῶν μὲν μὴ συγχωρούντων ἡττῆσθαι, τῶν δὲ μὴ πιστευόντων ὅτι νενικήκασιν. οὐ μὴν ἀλλά γε περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπέτρε-9 10 ψαν Θηβαΐοι καὶ Λακεδαιμόνιοι μόνοις τῶν Ἑλλήνων εἶχον τὸ δὲ πλεῖον εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ὅλην καλοκάγαθίαν. ὁμολογουμένως γὰρ δή τότε ταύτην περὶ 15 αὐτῶν πάντες εἶχον τὴν δόξαν.

Τότε μέν οὖν ψιλῶς αὐτὰ τὰ κατὰ τὴν προαί-11 φεσιν ύπηφχε παρ' αὐτοῖς ἀποτέλεσμα δ' ή πρᾶξις άξιόλογος πρός αύξησιν των ίδίων ανήπουσα πραγμάτων ούκ έγίνετο, τῷ μὴ δύνασθαι φῦναι 12 20 προστάτην άξιον της προαιρέσεως, άελ δε τον ύποδείξαντα ποτέ μέν ύπὸ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς έπισκοτείσθαι και κωλύεσθαι, ποτε δε μαλλον ύπο . της Μακεδόνων. ἐπεὶ δέ ποτε σὺν καιρῷ προστά-40 τας άξιόγοεως εὖοε, ταγέως την αύτης δύναμιν 143. 25 έποίησε φανεράν, έπιτελεσαμένη το κάλλιστον έργον, την Πελοποννησίων δμόνοιαν. ής άρχηγον 2 μέν και καθηγεμόνα της όλης έπιβολης "Αρατον νο-150. μιστέον τὸν Σικυώνιον, ἀγωνιστήν δὲ καὶ τελεσιουργον τῆς πράξεως Φιλοποίμενα τὸν Μεγαλοπολί-30 την, βεβαιωτήν δέ τοῦ μόνιμον αὐτήν έπὶ ποσὸν γενέσθαι Αυκόρταν και τούς ταὐτὰ τούτω προελομέ3 νους άνδρας. τίνα δ' ην έκάστοις τὰ πραγθέντα καὶ πως καὶ κατὰ ποίους καιρούς πειρασόμεθα δηλοῦν, άεὶ κατά τὸ πρέπου τῆ γραφῆ ποιούμενοι τὴν 4 έπίστασιν. των μέντοι γ' 'Αράτω διωκημένων καί νῦν καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν ἐπικεφαλαιούμενοι μνη-5 σθησόμεθα διὰ τὸ καὶ λίαν άληθινούς καὶ σαφεῖς έκεῖνον περί τῶν ἰδίων συντεταγέναι πράξεων ὑπο-5 μνηματισμούς, των δε τοῖς άλλοις ἀκριβεστέραν καὶ μετά διαστολής ποιησόμεθα την έξήγησιν. ὑπολαμβάνω δὲ δάστην έμοι τ' αν γενέσθαι την διήγησιν 10 καί τοῖς ἐντυγγάνουσιν εὐπαρακολούθητον τὴν μάθησιν, εί ποιησαίμεθα την επίστασιν από τούτων τῶν καιρῶν, ἐν οἶς κατὰ πόλιν διαλυθέντος τοῦ τῶν 'Αγαιῶν ἔθνους ὑπὸ τῶν ἐκ Μακεδονίας βασιλέων ἀρχὴ πάλιν ἐγένετο καὶ σύννευσις τῶν πόλεων 15 6 προς αλλήλας. ἀφ' ής αύξανόμενον κατά το συνεγές τὸ έθνος είς ταύτην ήλθε την συντέλειαν, έν ή καθ' ήμας ήν, ύπεο ής κατά μέρος άρτίως Elmov.

'Ωγύγου βασιλευθέντες, μετά ταῦτα δυσαρεστήσαν- 144. τες τοίς τοῦ προειρημένου παισίν έπὶ τῶ μὴ νομί-151. μως, άλλα δεσποτικώς αὐτων ἄργειν, μετέστησαν είς δημοχρατίαν την πολιτείαν. λοιπον ήδη τους έξης 6 5 γρόνους μέγοι τῆς 'Αλεξάνδρου καὶ Φιλίππου δυναστείας άλλοτε μεν άλλως έγωρει τὰ πράγματ' αὐτοῖς κατά τὰς περιστάσεις, τό γε μὴν κοινὸν πολίτευμα, καθάπερ είρηκαμεν, εν δημοκρατία συνέγειν έπειρώντο, τοῦτο δ' ἦν ἐκ δώδεκα πόλεων, ἃς ἔτι καὶ 7 10 νῦν συμβαίνει διαμένειν, πλην 'Ωλένου καὶ 'Ελίκης τῆς πρὸ τῶν Λευκτρικῶν ὑπὸ τῆς θαλάττης καταποθείσης ανται δ' είσι Πάτραι, Δύμη, Φαραί, Τρι-8 ταία, Λεόντιον, Αίγιον, Αίγειρα, Πελλήνη, Βοῦρα, Καρύνεια. κατά δὲ τοὺς ὑστέρους μὲν τῶν κατ' 9 15 'Αλέξανδρον καιρών, προτέρους δε της άρτι δηθείσης δλυμπιάδος, είς τοιαύτην διαφοράν καί καγεξίαν ενέπεσον, και μάλιστα διὰ τῶν ἐκ Μακεδονίας βασιλέων, έν ή συνέβη πάσας τὰς πόλεις γωρισθείσας ἀφ' αύτῶν ἐναντίως τὸ συμφέρον 20 άγειν άλλήλαις. έξ οδ συνέπεσε τὰς μεν έμφρού-10 ρους αὐτῶν γενέσθαι διά τε Δημητρίου καὶ Κασσάνδρου, καὶ μετὰ ταῦτα δι' Αντιγόνου τοῦ Γονατᾶ, τάς δὲ καὶ τυραννεῖσθαι πλείστους γὰρ δὴ μονάργους ούτος έμφυτεῦσαι δοκεῖ τοῖς Έλλησι. περί 11 25 δε την είκοστην και τετάρτην όλυμπιάδα πρός ταῖς έκατόν, καθάπερ ἐπάνω προείπον, αὖθις ἤρξαντο μετανοήσαντες συμφρονείν. ταῦτα δ' ἡν κατὰ τὴν Πύρρου διάβασιν είς Ίταλίαν. καὶ πρώτοι μέν 12 συνέστησαν Δυμαΐοι, Πατοείς, Τριταιείς, Φαραιείς. 30 διόπερ οὐδὲ στήλην ὑπάργειν συμβαίνει τῶν πόλεων τούτων πεοί της συμπολιτείας, μετά δὲ ταῦτα μά-13

σύστημα.

λιστά πως ἔτει πέμπτω τὴν φρουρὰν ἐκβαλόντες Αἰγιεῖς μετέσχον τῆς συμπολιτείας εξῆς δὲ τούτοις 14 Βούριοι, τὸν τύραννον ἀποκτείναντες. ἄμα δὲ τούτοις τοις Καρυνεῖς ἀποκατέστησαν. συνιδὼν γὰρ Ἰσίας ὁ τῆς Καρυνείας τότε τυραννεύων ἐκπεπτωκυίαν 5 152. μὲν ἔξ Αἰγίου τὴν φρουράν, ἀπολωλότα δὲ τὸν ἐν τῆ Βούρα μόναρχον διὰ Μάργου καὶ τῶν Ἰτῶν ᾿Αχαιῶν, ἑαυτὸν δὲ παυταχόθεν ὁρῶν ὅσον οὐκ 15 ἤδη πολεμηθησόμενον, ἀποθέμενος τὴν ἀρχὴν καὶ λαβὼν τὰ πιστὰ παρὰ τῶν ᾿Αχαιῶν ὑπὲρ τῆς ἀσφα-10 λείας προσέθηκε τὴν πόλιν πρὸς τὸ τῶν ᾿Αγαιῶν

Τίνος οὖν χάριν ἐπὶ τοὺς χρόνους τούτους ἀνέδραμον; ίνα πρώτον μεν γένηται συμφανές πώς καί κατά ποίους καιρούς καὶ τίνες πρώτοι των έξ 15 άργης 'Αγαιών αὐθις εποιήσαντο την επιβολήν της 2 νῦν συστάσεως, δεύτερον δ' ϊνα καὶ τὰ τῆς προαιρέσεως μη μόνον διὰ τῆς ημετέρας ἀποφάσεως, άλλὰ καί δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων πίστεως τυγγάνη, 3 διότι μία τις άελ των 'Αγαιών αϊρεσις ύπηργε, καθ' » ήν προτείνοντες μέν την παρ' αύτοῖς Ισηγορίαν καὶ παροησίαν, πολεμούντες δε και καταγωνιζόμενοι συνεγώς τούς η δι' αύτων η διὰ των βασιλέων τὰς σφετέρας πατρίδας καταδουλουμένους, τούτω τώ τρόπω και ταύτη τη προθέσει τοῦτο τούργον έπ. 5 ετέλεσαν, τὰ μὲν δι' αύτων, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν συμ-4 μάχων. και γὰο τὰ δι' ἐκείνων συνεργήματα γεγονότα πρός τοῦτο τὸ μέρος ἐν τοῖς έξης χρόνοις ἐπὶ 5 την των 'Αγαιών προαίρεσιν άνοιστέον. πολλοίς γάο ποινωνήσαντες πραγμάτων, πλείστων δε καί » καλλίστων 'Ρωμαίοις, οὐδέποτε τὸ παράπαν ἐπεθύμησαν έκ τῶν κατορθωμάτων οὐδενὸς ἰδία λυσιτελοῦς, ἀλλ' ἀντὶ πάσης τῆς ἑαυτῶν φιλοτιμίας, ἡν 6
παρείχοντο τοῖς συμμάχοις ἀντικατηλλάττοντο τὴν
ἑκάστων ἐλευθερίαν καὶ τὴν κοινὴν ὁμόνοιαν Πελο5 ποννησίων. σαφέστερον δ' ὑπὲρ τούτων ἔσται δια-7
λαμβάνειν ἐξ αὐτῶν τῶν περὶ τὰς πράξεις ἐνεργημάτων.

Είκοσι μέν οὖν ἔτη τὰ πρῶτα καὶ πέντε συν-43 επολιτεύσαντο μεθ' έαυτών αί προειρημέναι πόλεις, 10 γραμματέα κοινόν έκ περιόδου προγειριζόμεναι καί δύο στρατηγούς. μετά δὲ ταῦτα πάλιν ἔδοξεν αὐ-2 τοῖς ενα καθιστάνειν καὶ τούτω πιστεύειν ὑπέρ τῶν όλων. και πρώτος έτυχε της τιμης ταύτης Μάργος 53. δ Καρυνεύς. τετάρτω δ' ύστερον έτει τοῦ προει-3 15 οημένου στρατηγούντος "Αρατος δ Σικυώνιος, έτη μέν έχων είκοσι, τυραννουμένην δ' έλευθερώσας την πατρίδα διὰ τῆς ἀρετῆς τῆς έαυτοῦ καὶ τόλμης, 146. προσένειμε πρός την των 'Αχαιών πολιτείαν, άργηθεν εύθύς έραστής γενόμενος της προαιρέσεως αύ-20 των. ὀγδόφ δὲ πάλιν ἔτει στρατηγὸς αίρεθείς τὸ 4 δεύτερου, καὶ πραξικοπήσας τὸυ 'Απροκόρινθου, Αντιγόνου κυριεύοντος, και γενόμενος έγκρατής, μεγάλου μεν απέλυσε φόβου τούς την Πελοπόννησον κατοικούντας, έλευθερώσας δε Κορινθίους προσ-25 ηγάγετο πρὸς τὴν τῶν Αχαιῶν πολιτείαν. ἐπὶ δὲ 5 τῆς αὐτῆς ἀρχῆς καὶ τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν διαπραξάμενος προσένειμε τοῖς 'Αχαιοῖς. ταῦτά τ' ἐγί-6 νετο τῷ πρότερον ἔτει τῆς Καρχηδονίων ήττης, ἐν ή καθόλου Σικελίας έκχωρήσαντες πρώτον υπέμειναν εο τότε φόρους ένεγκειν 'Ρωμαίοις. μεγάλην δέ προ-7 κοπήν ποιήσας της έπιβολης έν όλίγω χρόνω, λοι-POLYB. HIST. I.

πον ήδη διετέλει προστατών μέν του των 'Αχαιών έθνους, πάσας δὲ τὰς ἐπιβολὰς καὶ πράξεις πρὸς 8 Εν τέλος άναφέρων τοῦτο δ' ην το Μακεδόνας μεν έκβαλεῖν ἐκ Πελοποννήσου, τὰς δὲ μοναρχίας καταλύσαι. βεβαιώσαι δ' έκάστοις την κοινην και πά- 5 9 τριον έλευθερίαν. μέγρι μέν οὖν ἡν Αντίγονος ὁ Γονατάς, πρός τε την έκείνου πολυπραγμοσύνην καλ πρός την Αίτωλων πλεονεξίαν άντιταττόμενος δι-10 ετέλει, πραγματικώς έκαστα χειρίζων, καίπερ είς τοῦτο προβάντων ἀμφοτέρων ἀδικίας καὶ τόλμης 10 ώστε ποιήσασθαι συνθήμας πρός άλλήλους ύπερ 44 διαιρέσεως τοῦ τῶν 'Αγαιῶν ἔθνους. 'Αντινόνου δὲ μεταλλάξαντος, καὶ συνθεμένων τῶν 'Αγαιῶν καὶ συμμαγίαν πρός Αίτωλούς και μετασγόντων εύνενῶς σφίσι τοῦ πρὸς Δημήτριον πολέμου, τὰ μὲν 15 της άλλοτριότητος και δυσμενείας ήρθη κατά τὸ παρόν, ύπεγένετο δε κοινωνική και φιλική τις αὐ-154. 2 τοῖς διάθεσις. Δημητρίου δὲ βασιλεύσαντος δέκα μόνον έτη, και μεταλλάξαντος του βίου περί την πρώτην διάβασιν είς την Ίλλυρίδα 'Ρωμαίων, έγέ- 20 νετό τις εύροια πραγμάτων πρός την έξ άργης έπι-3 βολήν των 'Αχαιων. οί γὰο ἐν τῆ Πελοποννήσω μόναρχοι, δυσελπιστήσαντες έπλ τῷ μετηλλαχέναι μέν τον Δημήτριον, δς ην αύτοις οίον εί χορηγός 147. καί μισθοδότης, έπικεῖσθαι δὲ τὸν "Αρατον, οἰόμε- 25 νον δείν σφάς ἀποτίθεσθαι τὰς τυραννίδας, καὶ τοῖς μὲν πεισθεῖσι μεγάλας δωρεὰς καὶ τιμὰς προτείνοντος, τοῖς δὲ μὴ προσέχουσιν ἔτι μείζους ἐπανατεινομένου φόβους καὶ κινδύνους διὰ τῶν 'Αγαιῶν, 4 ώρμησαν έπὶ τὸ πεισθέντες ἀποθέσθαι μὲν τὰς τυ- 30 ραννίδας, έλευθερώσαι δὲ τὰς έαυτῶν πατρίδας,

μετασχείν δὲ τῆς τῶν 'Αχαιῶν πολιτείας. Λυδιάδας 5 μὲν οὖν ὁ Μεγαλοπολίτης ἔτι ζῶντος Δημητρίου, κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν, πάνυ πραγματικῶς καὶ φρονίμως προϊδόμενος τὸ μέλλον, ἀπετέθειτο τὴν 5 τυραννίδα, καὶ μετεσχήκει τῆς ἐθνικῆς συμπολιτείας. 'Αριστόμαχος δ' ὁ τῶν 'Αργείων τύραννος καὶ Ξέ-6 νων ὁ τῶν Έρμιονέων καὶ Κλεώνυμος ὁ τῶν Φλιασίων τότ' ἀποθέμενοι τὰς μοναρχίας ἐκοινώνησαν τῆς τῶν 'Αχαιῶν δημοκρατίας.

Όλοσχερεστέρας δὲ γενομένης αὐξήσεως διά 45 ταῦτα καὶ προκοπῆς περὶ τὸ ἔθνος, Αἰτωλοὶ διὰ τὴν έμφυτον άδικίαν και πλεονεξίαν φθονήσαντες, τὸ δὲ πλεῖον έλπίσαντες καταδιελέσθαι τὰς πόλεις, καθάπερ καὶ πρότερον τὰς μὲν 'Ακαρνάνων διενεί-15 μαντο πρὸς 'Αλέξανδρον, τὰς δὲ τῶν 'Αγαιῶν ἐπεβάλουτο πρός 'Αυτίγουου του Γουαταυ, και τότε 2 παραπλησίαις έλπίσιν έπαρθέντες, απετόλμησαν 'Αντιγόνω τε τῷ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς προεστωτι Μακεδόνων, επιτροπεύοντι δε Φιλίππου παι-20 δὸς ὄντος, καὶ Κλεομένει τῷ βασιλεῖ Λακεδαιμονίων κοινωνείν, και συμπλέκειν άμφοτέροις αμα τας χεί-155. ρας. δρώντες γάρ τὸν Αντίγονον, πυριεύοντα μεν 3 τῶν κατὰ Μακεδονίαν ἀσφαλῶς, ὁμολογούμενον δὲ καὶ πρόδηλον έχθρον όντα των 'Αχαιών διὰ τὸ τὸν 25 Απροπόρινθον πραξι(ποπήσαντας παταλαβείν), ύπ-4 έλαβον, εί τούς Λακεδαιμονίους προσλαβόντες έτι κοινωνούς σφίσι της έπιβολης προεμβιβάσαιεν είς την πρός τὸ έθνος ἀπέγθειαν, δαδίως αν καταγωνίσασθαι τοὺς 'Αχαιοὺς ἐν καιρῷ συνεπιθέμενοι καὶ 148. 30 πανταχόθεν περιστήσαντες αὐτοῖς τὸν πόλεμον. 🔊 5 δή καὶ ταγέως αν έκ των κατά λόγον έπετέλεσαν,

εί μὴ τὸ χυριώτατον παρεϊδον τῆς προθέσεως, οὐ συλλογισάμενοι διότι ταῖς ἐπιβολαῖς "Αρατον εξουσιν ἀνταγωνιστήν, ἄνδρα δυνάμενον πάσης εὐστο-6 χεῖν περιστάσεως. τοιγαροῦν ὁρμήσαντες ἐπὶ τὸ πολυπραγμονεῖν καὶ χειρῶν ἄρχειν ἀδίκων οὐχ οἶον ἥνυ-5 σάν τι τῶν ἐπινοηθέντων, ἀλλὰ τοὐναντίον καὶ τὸν "Αρατον τότε προεστῶτα καὶ τὸ ἔθνος ἐσωματοποίησαν, πραγματικῶς ἀντιπερισπάσαντος ἐκείνου καὶ 7 λυμηναμένου τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν. ὡς δ' ἐχειρίσθη τὰ ὅλα δῆλον ἔσται διὰ τῶν λέγεσθαι μελλόντων. 10

ἀνὴο τὸν μὲν πόλεμον τὸν ποὸς αὐτοὺς αἰσχυνομένους ἀναλαβεῖν ἐκ τοῦ φανεροῦ διὰ τὸ καὶ λίαν εἶναι προσφάτους τὰς ἐκ τῶν ᾿Αχαιῶν εὐεργεσίας 2 περὶ τὸν Δημητριακὸν πόλεμον εἰς αὐτούς, συμβου- 15 λευομένους δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ φθονοῦντας τοῖς ᾿Αχαιοῖς ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε Κλεομένους πεπραξικοπηκότος αὐτοὺς καὶ παρηρημένου Τεγέαν, Μαντίνειαν, ᾿Ορχομενόν, τὰς Λίτωλοῖς οὐ μόνον συμμαχίδας ὑπαρχούσας, ἀλλὰ καὶ συμπολιτευομένας 20 τότε πόλεις, οὐχ οἶον ἀγανακτοῦντας ἐπὶ τούτοις, 156. 3 ἀλλὰ καὶ βεβαιοῦντας αὐτῷ τὴν παράληψιν, καὶ

106. 3 αλλα και ρεραιουντας αυτφ την παραληψιν, και τοὺς πρότερον κατὰ τῶν μηδὲν ἀδικούντων πᾶσαν Ικανὴν ποιουμένους πρόφασιν εἰς τὸ πολεμεῖν διὰ τὴν πλεονεξίαν τότε συνορῶν έκουσίως παρασπον- 15 δουμένους καὶ τὰς μεγίστας ἀπολλύντας πόλεις ἐθελοντὴν ἐφ' ῷ μόνον ἰδεῖν ἀξιόχρεων γενόμενον 4 ἀνταγωνιστὴν Κλεομένη τοῖς 'Αχαιοῖς, ἔγνω δεῖν εἰς ταῦτα βλέπων οὖτός τε καὶ πάντες ὁμοίως οἱ προεστῶτες τοῦ τῶν 'Αχαιῶν πολιτεύματος πολέμου 10 μὲν πρὸς μηδένα κατάρχειν, ἐνίστασθαι δὲ ταῖς τῶν

Αακεδαιμονίων ἐπιβολαίς. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπὶ ὁ τούτων ἦσαν τῶν διαλήψεων ' θεωροῦντες δὲ κατὰ τοὺς έξῆς χρόνους τὸν Κλεομένη θρασέως ἐποικοδομοῦντα μὲν τὸ καλούμενον 'Αθήναιον ἐν τῆ τῶν ὁ Μεγαλοπολιτῶν χώρα, πρόδηλον δὲ καὶ πικρὸν ἀναδεικνύντα σφίσι πολέμιον ἐαυτόν, τότε δὴ συνα- 6 149. θροίσαντες τοὺς 'Αχαιοὺς ἔκριναν μετὰ τῆς βουλῆς ἀναλαμβάνειν φανερῶς τὴν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπέχθειαν.

10 Ο μεν ούν Κλεομενικός προσαγορευθείς πόλε-7 μος τοιαύτην έλαβε την άρχην και κατά τούτους τούς καιρούς. οί δ' Άγαιοι τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῆς 47 ίδίας δυνάμεως ώρμησαν άντοφθαλμεΐν τοῖς Λακεδαιμονίοις, αμα μεν υπολαμβάνοντες κάλλιστον εί-15 ναι τὸ μὴ δι' έτέρων σφίσι πορίζεσθαι τὴν σωτηρίαν, άλλ' αὐτοὺς δι' αὐτῶν σώζειν τὰς πόλεις καὶ την χώραν, άμα δε βουλόμενοι και την πρός Πτο-2 λεμαΐου τηρείν φιλίαν διὰ τὰς προγεγενημένας εὐεργεσίας και μή φαίνεσθαι πρός ετέρους έκτείνου-20 τες τὰς χεῖρας, ἤδη δ' ἐπὶ ποσὸν τοῦ πολέμου 3 προβαίνοντος, και τοῦ Κλεομένους τό τε πάτριον πολίτευμα καταλύσαντος καλ την έννομον βασιλείαν είς τυραννίδα μεταστήσαντος, χρωμένου δε καί τῷ πολέμω πρακτικώς και παραβόλως, προορώμενος 4 25 Αρατος τὸ μέλλον, καὶ δεδιώς τήν τε των Αίτω-157. λών ἀπόνοιαν και τόλμαν, ἔκρινε πρὸ πολλοῦ λυμαίνεσθαι την έπιβολην αὐτῶν. κατανοῶν δὲ τὸν 5 Αυτίγουου και πράξιν έχουτα και σύνεσιν και πίστεως ἀντιποιούμενον, τοὺς δὲ βασιλεῖς σαφώς εί-30 δως φύσει μεν οὐδένα νομίζοντας οὕτ' έχθοὸν οὕτε πολέμιον (ούτε φίλιον), ταῖς δὲ τοῦ συμφέροντος

ψήφοις αίεὶ μετρούντας τὰς έχθρας καὶ τὰς φιλίας, 6 έπεβάλετο λαλείν πρός τον είρημένον βασιλέα καί συμπλέχειν τὰς γεῖρας, ὑποδεικνύων αὐτῶ τὸ συμ-7 βησόμενον έκ τῶν πραγμάτων, προδήλως μὲν οὖν αὐτὸ πράττειν ἀσύμφορον ἡγεῖτο διὰ πλείους αἰτίας. 5 τόν τε γὰρ Κλεομένη καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἀνταγωνι-8 στας παρασχευάζειν ήμελλε πρός την έπιβολήν, τούς τε πολλούς των 'Αγαιών διατρέψειν, καταφεύνων έπλ τούς έγθρούς καλ δοκών όλοσγερώς απεγνωκέναι τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας. ὅπερ ἥχιστα φαίνεσθαι πράτ- 10 9 των έβούλετο. διόπερ έχων τοιαύτην πρόθεσιν άδή-10 λως αὐτὰ διενοείτο γειρίζειν. έξ οὖ πολλὰ παρά 150. την έαυτοῦ γνώμην ηναγκάζετο και λέγειν και ποιείν πρός τους έκτος, δι' ων ημελλε την έναντίαν έμφασιν ύποδειχνύων ταύτην έπιχούψεσθαι την ol- 15 11 πονομίαν. ὧν γάριν ἔνια τούτων οὐδ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασι κατέταξεν.

48 Είδως δὲ τοὺς Μεγαλοπολίτας κακοπαθοῦντας μὲν τῷ πολέμῳ διὰ τὸ παρακειμένους τῷ Λακεδαίμονι προπολεμεῖν τῶν ἄλλων, οὐ τυγχάνοντας δὲ νιῆς καθηκούσης ἐπικουρίας ὑπὸ τῶν ᾿Αχαιῶν διὰ τὸ κἀκείνους δυσχρηστεῖσθαι θλιβομένους ὑπὸ τῆς ² περιστάσεως, σαφῶς δὲ γινώσκων οἰκείως διακειμένους αὐτοὺς πρὸς τὴν Μακεδόνων οἰκίαν ἐκ τῶν ³ κατὰ τὸν ᾿Αμύντου Φίλιππον εὐεργεσιῶν, διειλήφει ες διότι ταχέως ἀν ὑπὸ τοῦ Κλεομένους πιεζόμενοι καταφύγοιεν ἐπὶ τὸν ᾿Αντίγονον καὶ τὰς Μακεδόνων 4 ἐλπίδας κοινολογηθεὶς οὖν δι ἀπορρήτων περὶ τῆς 158. ὅλης ἐπιβολῆς Νικοφάνει καὶ Κερκιδῷ τοῖς Μεγαλοπολίταις, οἵτινες ἦσαν αὐτοῦ πατρικοὶ ξένοι καὶ ες πρὸς τὴν ἐπιβολὴν εὐφυεῖς, ρᾳδίως διὰ τούτων

δομήν παρέστησε τοίς Μεγαλοπολίταις είς τὸ πρεσβεύειν πρός τοὺς 'Αχαιοὺς καὶ παρακαλεῖν πρός τον 'Αντίγονον ύπεο βοηθείας. οί μεν ούν Μεγα-6 λοπολίται κατέστησαν αὐτοὺς τοὺς περί τὸν Νικο-5 φάνη καὶ τὸν Κερκιδᾶν πρεσβευτὰς πρός τε τοὺς Αγαιούς κάκειθεν εύθέως πρός τον Αντίγονον, αν αὐτοῖς συγκατάθηται τὸ ἔθνος. οἱ δ' 'Αχαιοὶ συν-7 εχώρησαν πρεσβεύειν τοῖς Μεγαλοπολίταις. σπουδη 8 δὲ συμμίξαντες οί περί τὸν Νικοφάνη τῶ βασιλεῖ 10 διελέγοντο περί μέν τῆς έαυτῶν πατρίδος αὐτὰ τάναγκαῖα διὰ βραγέων καὶ κεφαλαιωδῶς, τὰ δὲ πολλά περί των όλων κατά τὰς ἐντολὰς τὰς 'Αράτου και τὰς ὑποθέσεις. αὖται δ' ἦσαν ὑποδεικνύναι 49 την Αίτωλων καί Κλεομένους κοινοπραγίαν τί δύνα-15 ται καί ποι τείνει, και δηλούν ότι πρώτοις μέν αὐτοῖς 'Αχαιοῖς εὐλαβητέου, έξῆς δὲ καὶ μᾶλλου 'Αντιγόνφ. τοῦτο μὲν γὰρ ὡς 'Αχαιοί τὸν έξ ἀμφοῖν 2 πόλεμον οὐκ ἂν ὑπενέγκαιεν εὐθεώρητον εἶναι πᾶσι, τοῦτο δ' ὡς Αἰτωλοί καὶ Κλεομένης κρατήσαντες 151. 20 τούτων οὐκ εὐδοκήσουσιν οὐδὲ μὴ μείνωσιν ἐπὶ των υποκειμένων έτι του πρόσθεν όᾶον είναι τω νοῦν ἔχοντι συνιδεῖν. τήν τε γὰο Αἰτωλῶν πλεο- 3 νεξίαν οὐχ οἶον τοῖς Πελοποννησίων ὅροις εὐδοκῆσαί ποτ' αν περιληφθείσαν, άλλ' οὐδὲ τοῖς τῆς 25 Ελλάδος, τήν τε Κλεομένους φιλοδοξίαν καὶ την 4 όλην έπιβολήν κατά μεν το παρον αὐτῆς έφίεσθαι τῆς Πελοποννησίων ἀργῆς, τυγόντα δὲ ταύτης τὸν προειρημένον κατὰ πόδας ἀνθέξεσθαι τῆς τῶν Ελλήνων ήγεμονίας. ής ούχ οἶόν τε καθικέσθαι μή οὐ 5 30 πρόσθεν καταλύσαντα την Μακεδόνων άρχην. σκο-6 πείν οὖν αὐτὸν ήξίουν, προορώμενον τὸ μέλλον,

πότερον συμφέρει τοῖς σφετέροις πράγμασι μετ' Αχαιών και Βοιωτών έν Πελοποννήσω πρός Κλεο-159. μένη πολεμείν ύπεο της των Ελλήνων ήγεμονίας ή προέμενον τὸ μέγιστον έθνος διακινδυνεύειν έν Θετταλία πρός Αίτωλούς και Βοιωτούς, έτι δ' Άχαιούς 5 καὶ Λακεδαιμονίους, ὑπὲρ τῆς Μακεδόνων ἀρτῆς. 7 έαν μεν ούν Αίτωλοί την έκ των 'Αχαιών είς αὐτούς νενενημένην εύνοιαν έν τοῖς κατὰ Δημήτριον καιροῖς έντρεπόμενοι την ήσυχίαν άγειν ύποκρίνωνται, καθάπερ καὶ νῦν, πολεμήσειν αὐτοὺς ἔφασαν τοὺς 'Αχαι- 10 ούς πρός τον Κλεομένη καν μέν ή τύχη συνεπιλαμβάνηται, μη δεϊσθαι χρείας των βοηθησόντων: 8 αν δ' αντιπίπτη τα της τύγης, Αίτωλοί δε συνεπιτίθωνται, προσέχειν αὐτὸν παρεκάλουν τοῖς πράγμασιν, ΐνα μή πρόηται τούς καιρούς, έτι δέ δυνα- 15 9 μένοις σώζεσθαι Πελοποννησίοις έπαρπέση περί δὲ πίστεως και γάριτος αποδόσεως ραθυμείν αὐτὸν ώοντο δείν της γαο χοείας έπιτελουμένης αὐτὸν εύρήσειν τὸν "Αρατον εὐδοκουμένας άμφοτέροις 10 ύπισγνούντο πίστεις. όμοίως δ' έφασαν καὶ τὸν 20 καιρον της βοηθείας αὐτον ὑποδείξειν. 50 'Ο μεν οδυ 'Αυτίγονος ακούσας ταῦτα, καὶ δό-

50 'Ο μέν οὖν 'Αντίγονος ἀκούσας ταῦτα, καὶ δόξας ἀληθινῶς καὶ πραγματικῶς ὑποδεικνύναι τὸν "Αρατον, προσεῖχε τοῖς έξῆς πραττομένοις ἐπιμελῶς.
2 ἔγραψε δὲ καὶ τοῖς Μεγαλοπολίταις, ἐπαγγελλόμε- 25 νος βοηθήσειν, ἐὰν καὶ τοῖς 'Αχαιοῖς τοῦτο βουλο- 152.
3 μένοις ἢ. τῶν δὲ περὶ τὸν Νικοφάνη καὶ Κερκιδᾶν ἐπανελθόντων εἰς οἶκον, καὶ τάς τε παρὰ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὰς ἀποδόντων καὶ τὴν λοιπὴν εὔ- 30
4 νοιαν αὐτοῦ καὶ προθυμίαν διασαφούντων, μετεωρισθέντες οἱ Μεγαλοπολῖται προθύμως ἔσχον ἰέναι

πρός την σύνοδον των Αχαιών και παρακαλείν έπισπάσασθαι τὸν 'Αντίγονον καὶ τὰ πράγματα κατὰ σπουδήν έγχειρίζειν αὐτῷ. ὁ δ' "Αρατος, διακούσας 5 κατ' ίδίαν των περί τὸν Νικοφάνη τὴν τοῦ βασι-5 λέως αίρεσιν, ην έχοι πρός τε τους 'Αγαιούς καλ πρός αὐτόν, περιχαρής ήν τῷ μὴ διακενῆς πεποιή-60. σθαι την επίνοιαν μηδ' εύρησθαι κατά την των Αίτωλών έλπίδα τὸν 'Αντίγονον είς τέλος ἀπηλλοτριωμένον έαυτου. πάνυ δὲ πρὸς λόγον ἡγεῖτο γίνεσθαι 6 10 καί τὸ τοὺς Μεγαλοπολίτας προθύμους είναι διὰ τῶν 'Αχαιῶν φέρειν ἐπὶ τὸν 'Αντίγονον τὰ πράγματα. μάλιστα μέν γάρ, ώς έπάνω προείπον, έσπευδε μή 7 προσδεηθήναι της βοηθείας εί δ' έξ ανάγκης έπλ τοῦτο δέοι καταφεύγειν, οὐ μόνον ήβούλετο δι' αύ-15 τοῦ γενέσθαι τὴν κλῆσιν, ἔτι δὲ μᾶλλον έξ ἀπάντων των 'Αχαιών. ήγωνία γάρ, εί παραγενόμενος 8 ό βασιλεύς και κρατήσας τῷ πολέμω τοῦ Κλεομένους καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ἀλλοιότερόν τι βουλεύσοιτο περί της κοινης πολιτείας, μήποθ' όμο-20 λογουμένως των συμβαινόντων αὐτὸς ἀναλάβη τὴν αίτίαν, δόξαντος δικαίως τοῦτο πράττειν διὰ τὴν έξ 9 αὐτοῦ προγεγενημένην ἀδικίαν περί τὸν 'Ακροκόοινθον είς την Μαπεδόνων οίκίαν. διόπεο αμα τῷ 10 παρελθόντας τοὺς Μεγαλοπολίτας είς τὸ κοινὸν βου-25 λευτήριον τά τε γράμματα τοῖς Αχαιοῖς ἐπιδεικνύναι καί διασαφείν την όλην εύνοιαν του βασιλέως, πρός δὲ τούτοις άξιοῦν ἐπισπάσασθαι τὸν Αντίγονον την ταχίστην, είναι δὲ καὶ τὸ πληθος ἐπὶ τῆς αὐτῆς όρμῆς, προελθὰν "Αρατος, καὶ τήν τε τοῦ 11 30 βασιλέως προθυμίαν ἀποδεξάμενος καλ την των πολλών διάληψιν έπαινέσας, παρεκάλει διά πλειόνων

μάλιστα μεν πειρασθαι δι' αύτων σώζειν καὶ τὰς πόλεις και την χώραν οὐδὲν γὰρ εἶναι τούτου κάλ- 153. 12 λιον οὐδὲ συμφορώτερον ἐὰν δ' ἄρα πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνη τὰ τῆς τύχης, πρότερον ἔφη δεῖν έξελέγξαντας πάσας τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας τότε 5 51 καταφεύνειν έπὶ τὰς τῶν φίλων βοηθείας. ἐπισημηναμένου δε τοῦ πλήθους, ἔδοξε μένειν ἐπὶ τῶν ύποκειμένων καὶ δι' αύτων ἐπιτελεῖν τὸν ἐνεστωτα 2 πόλεμον. έπεὶ δὲ Πτολεμαΐος ἀπογνούς μὲν τὸ έθνος Κλεομένει χορηγείν ἐπεβάλετο, βουλόμενος 10 161. αὐτὸν ἐπαλείφειν ἐπὶ τὸν Αντίγονον διὰ τὸ πλείους έλπίδας έγειν έν τοῖς Λακεδαιμονίοις ήπερ έν τοῖς Αχαιοίς τοῦ δύνασθαι διακατέχειν τὰς τῶν ἐν Μακε-3 δονία βασιλέων έπιβολάς, οί δ' 'Αχαιοί τὸ μέν πρώτον ήλαττώθησαν περί τὸ Λύκαιον, συμπλα- 15 κέντες κατά πορείαν τῷ Κλεομένει, τὸ δὲ δεύτερον έκ παρατάξεως ήττήθησαν έν τοῖς Λαδοκείοις καλουμένοις τῆς Μεγαλοπολίτιδος, ὅτε καὶ Λυδιάδας έπεσε, τὸ δὲ τρίτον δλοσχερῶς ἔπταισαν ἐν τῆ Δυμαία περί τὸ καλούμενον Έκατόμβαιον, παν- 20 4 δημεί διακινδυνεύοντες, τότ' ήδη των πραγμάτων ούκέτι διδόντων άναστροφήν ήνάγκαζε τὰ περιεστώτα καταφεύγειν δμοθυμαδόν έπλ τον Αντίγονον. 5 έν ὧ καιρῷ πρεσβευτήν τὸν υίὸν έξαποστείλας "Αρατος πρός 'Αντίγονον έβεβαιώσατο τὰ περί τῆς 25 6 βοηθείας. παρείχε δ' αὐτοῖς ἀπορίαν καὶ δυσχρηστίαν μεγίστην τὸ μήτε τὸν βασιλέα δοκεῖν αν βοηθήσαι χωρίς τοῦ κομίσασθαι τὸν 'Ακροκόρινθον καί λαβεῖν δομητήριον πρὸς τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον την των Κορινθίων πόλιν, μήτε τους 'Αχαιούς αν » τολμήσαι Κορινθίους άκοντας έγχειρίσαι Μακεδόσι.

διὸ καὶ τὸ πρῶτον ὑπέρθεσιν ἔσχε τὸ διαβούλιον 7 γάριν της περί των πίστεων έπισκέψεως. δ δέ 52 Κλεομένης, καταπληξάμενος τοῖς προειρημένοις εὐτυγήμασι, λοιπον άδεως έπεπορεύετο τας πόλεις, 5 ας μεν πείθων, αίς δε τον φόβον ανατεινόμενος. προσλαβών δὲ τῷ τρόπω τούτω Καφύας, Πελλήνην, 2 Φενεόν, "Αργος, Φλιοῦντα, Κλεωνάς, Ἐπίδαυρον, Έρμιόνα, Τροίζηνα, τελευταΐον Κόρινθον, αὐτὸς μέν προσεστρατοπέδευσε τη των Σικυωνίων πόλει, 154. 10 τούς δ' 'Αχαιούς ἀπέλυσε τοῦ μεγίστου προβλήματος. τῶν γὰρ Κορινθίων τῶ μὲν 'Αράτω στρατηγοῦντι 3 καὶ τοῖς 'Αχαιοῖς παραγγειλάντων έκ τῆς πόλεως άπαλλάττεσθαι, πρός δὲ τὸν Κλεομένη διαπεμπομένων καὶ καλούντων, παρεδόθη τοις 'Αγαιοίς ἀφορμή 15 καὶ πρόφασις εύλογος. ής ἐπιλαβόμενος "Αρατος 4 162. καὶ προτείνας 'Αντιγόνω τὸν 'Ακροκόρινθον, κατεγόντων 'Αγαιών τότε τὸν τόπον τοῦτον, ἔλυσε μὲν τὸ γεγονὸς ἔγκλημα πρὸς τὴν οἰκίαν, ίκανὴν δὲ πίστιν παρέσχετο τῆς πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 20 τὸ δὲ συνέχον, δομητήριον παρεσκεύασεν 'Αντινόνω πρός τὸν κατὰ Λακεδαιμονίων πόλεμον.

Ο δὲ Κλεομένης, ἐπιγνοὺς τοὺς ᾿Αχαιοὺς συντι- 5
θεμένους τὰ πρὸς τὸν ᾿Αντίγονον, ἀναζεύξας ἀπὸ
τοῦ Σικυῶνος, κατεστρατοπέδευσε περὶ τὸν Ἰσθμόν,
25 διαλαβῶν χάρακι καὶ τάφρω τὸν μεταξὺ τόπον τοῦ
τ᾽ ᾿Ακροκορίνθου καὶ τῶν ᾿Ονείων καλουμένων ὀρῶν,
πᾶσαν ἤδη βεβαίως περιειληφῶς ταῖς ἐλπίσι τὴν
Πελοποννησίων ἀρχήν. ᾿Αντίγονος δὲ πάλαι μὲν 6
ἦν ἐν παρασκευῆ, καραδοκῶν τὸ μέλλον κατὰ τὰς
τῶν προσπιπτόντων ὅσον οὕπω παρεῖναι τὸν Κλεο-

μένη μετὰ τῆς δυνάμεως εἰς Θετταλίαν, διαπεμψάμενος πρός τε τὸν "Αρατον καὶ τοὺς 'Αχαιοὺς ὑπὲρ τῶν ὡμολογημένων, ἦκεν ἔχων τὰς δυνάμεις διὰ 8 τῆς Εὐβοίας ἐπὶ τὸν 'Ισθμόν. οἱ γὰρ Αἰτωλοὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τότε βουλόμενοι κωλῦσαι τὸν 'Αντί- 5 γονον τῆς βοηθείας, ἀπεῖπον αὐτῷ πορεύεσθαι μετὰ δυνάμεως ἐντὸς Πυλῶν· εἰ δὲ μή, διότι κωλύσουσι μεθ' ὅπλων αὐτοῦ τὴν δίοδον.

9 Ο μεν οδυ 'Αντίγονος και Κλεομένης άντεστρατοπέδευου άλλήλοις, δ μεν είσελθεῖν σπουδάζων είς 10 Πελοπόννησον, δ δε Κλεομένης κωλύσαι της είσ-53 όδου τὸν 'Αντίγονον. οί δ' 'Αχαιοί, καίπες οὐ μετρίως ήλαττωμένοι τοῖς ὅλοις, ὅμως οὐκ ἀφίσταντο τῆς προθέσεως οὐδ' έγκατέλειπον τὰς ἐν αύτοῖς ἐλ- 155. 2 πίδας, άλλ' άμα τῷ τὸν 'Αριστοτέλη τὸν 'Αργεῖον 15 έπαναστήναι τοῖς Κλεομενισταῖς, βοηθήσαντες καλ παρεισπεσόντες μετά Τιμοξένου τοῦ στρατηγοῦ, κα-3 τέλαβου τὴυ τῶυ 'Αργείωυ πόλιυ. δ δὴ καὶ νομι-163. στέον αlτιώτατον γεγονέναι πραγμάτων κατορθώσεως. τὸ γὰρ ἐπιλαβόμενον τῆς δρμῆς τοῦ Κλεο- 20 μένους καὶ προηττήσαν τὰς ψυχὰς τῶν δυνάμεων τοῦτ' ἦν, ὡς έξ αὐτῶν φανερὸν ἐγένετο τῶν πραγ-4 μάτων. καλ γὰο τόπους εὐφυεστέρους προκατέχων, καί χορηγίαις δαψιλεστέραις 'Αντιγόνου χρώμενος, καί τόλμη καί φιλοτιμία μείζονι παρωρμημένος, 25 5 όμως άμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ διότι κατειλῆφθαι συμβαίνει τὴν τῶν 'Αργείων πόλιν ὑπὸ τῶν 'Αχαιῶν, εύθυς ανάσπαστος, απολιπών τα προδεδηλωμένα προτερήματα, φυγή παραπλησίαν έποιείτο την αποχώρησιν, δείσας μή πανταχόθεν αὐτὸν περιστῶσιν 30 6 οί πολέμιοι. παραπεσών δ' είς "Αργος, καὶ κατά

ποσον αντιποιησάμενος της πόλεως, μετά ταῦτα γενναίως μέν των 'Αχαιών, φιλοτίμως δε των 'Αργείων έκ μεταμελείας αὐτὸν ἀμυναμένων, ἀποπεσων και ταύτης της έπιβολης, και ποιησάμενος την 5 πορείαν διά Μαντινείας, ούτως έπανηλθεν είς την Σπάρτην. δ δ' 'Αντίγονος ἀσφαλῶς είς τὴν Πελο-54 πόννησον είσελθων παρέλαβε του 'Ακροκόρινθον. οὐδένα δὲ γρόνον μείνας είγετο τῶν προκειμένων καὶ παρῆν εἰς "Αργος. ἐπαινέσας δὲ τοὺς 'Αργείους, 2 10 καλ καταστησάμενος τὰ κατὰ τὴν πόλιν, αὖθις ἐκ ποδός έχίνει, ποιούμενος την πορείαν ώς έπ' 'Αρκαδίας. ἐκβαλὼν δὲ τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν ἐποικο-3 δομηθέντων χωρίων ύπὸ Κλεομένους κατά τε την Αίγῦτιν καὶ Βελμινᾶτιν χώραν, καὶ παραδούς τὰ 15 φρούρια Μεγαλοπολίταις, ήπε πρός την των Άγαιων σύνοδον είς Αίγιον. ἀπολογισάμενος δὲ περὶ τῶν 4 καθ' αύτὸν καὶ χρηματίσας περί τῶν μελλόντων, έτι δε κατασταθείς ήγεμων απάντων των συμμάχων, μετά ταῦτα χρόνον μέν τινα παραχειμάζων 5 20 διέτριβε περί Σικυώνα και Κόρινθον. τῆς δ' ἐαρινης ώρας ενισταμένης αναλαβών τας δυνάμεις 156. προήγε. καὶ διανύσας τριταῖος πρὸς τὴν τῶν Τε-6 164, γεατῶν πόλιν, ἀπηντηκότων καὶ τῶν ᾿Αχαιῶν ἐνταύθα, περιστρατοπεδεύσας ήρξατο πολιορχείν αὐ-25 τήν. των δὲ Μακεδόνων ένεργως χρωμένων τῆ τε 7 λοιπή πολιορχία και τοῖς δρύγμασι, ταγέως ἀπελπίσαντες οί Τεγεᾶται την σωτηρίαν παρέδοσαν αύτούς, δ δ' 'Αντίγονος, άσφαλισάμενος τὰ κατὰ τὴν 8 πόλιν, είχετο κατά τὸ συνεχές τῶν έξῆς, καὶ προῆγε 30 κατὰ σπουδήν εἰς τὴν Λακωνικήν. ἐγγίσας δὲ τῷ 9 Κλεομένει προχαθημένω της έαυτοῦ χώρας κατεπεί10 ραζε, καὶ συνίστατό τινας ἀκροβολισμούς. προσπεσόντος δὲ διὰ τῶν κατασκόπων αὐτῷ τοὺς ἐξ ᾿Ορχομενοῦ στρατιώτας παραβεβοηθηκέναι πρὸς τὸν Κλεομένη, παραυτίκα ποιησάμενος ἀναζυγὴν ἠπεί-

11 γετο. καὶ τὸν μὲν Ὀοχομενὸν έξ ἐφόδου κατὰ κοά- 5 τος εἶλε· μετὰ δὲ ταῦτα περιστρατοπεδεύσας τὴν 12 τῶν Μαντινέων ἐπολιόρκει πόλιν. ταγὰ δὲ καὶ

12 τῶν Μαντινέων ἐπολιόρκει πόλιν. ταχὰ δὲ καὶ ταύτην καταπληξαμένων τῶν Μακεδόνων καὶ λα- βόντων ὑποχείριον, ἀναζεύξας προῆγε τὴν ἐφ' 13 Ἡραίας καὶ Τελφούσης. παραλαβὼν δὲ καὶ ταύτας 10

τὰς πόλεις, ἐθελουτὴυ προσχωρησάντων αὐτῷ τῷν κατοικούντων, οὕτως ἤδη συνάπτοντος τοῦ χειμῶνος παρῆν εἰς Αἰγιον πρὸς τὴν τῷν ᾿Αχαιῶν σύνοδον.

14 καὶ τοὺς μὲν Μακεδόνας ἐπ' οἴκου διαφῆκε πάντας εἰς τὴν χειμασίαν, αὐτὸς δὲ τοῖς 'Αχαιοῖς διελέγετο 15 καὶ συνδιενοεῖτο περὶ τῶν ἐνεστώτων.

55 Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους συνθεωρῶν δ
Κλεομένης τὰς μὲν δυνάμεις διαφειμένας, τὸν δ'
'Αντίγονον μετὰ τῶν μισθοφόρων ἐν Αἰγίφ διατρίβουτα, καὶ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀφεστῶτα τῆς Μεγά
2 Ιπο πάλεςος τὰν δὲ πάλιν πρώτου είδὰς δυσφάλα

2 λης πόλεως, τὴν δὲ πόλιν ταύτην είδως δυσφύλακτον οὖσαν διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἐρημίαν, τότε δὲ καὶ ὁᾳθύμως τηρουμένην διὰ τὴν ᾿Αντιγόνου παρουσίαν, τὸ δὲ μέγιστον ἀπολωλότας τοὺς πλείστους τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις ἔν τε τῆ περὶ τὸ Δύ- 25 3 καιον καὶ μετὰ ταῦτα τῆ περὶ Λαδόκεια μάγη, λα-

165. βῶν συνεργούς τινας τῶν ἐκ Μεσσήνης φυγάδων,
οῖ διατρίβοντες ἐτύγχανον ἐν τῆ Μεγάλη πόλει,
παρεισῆλθε διὰ τούτων λάθρα νυκτὸς ἐντὸς τῶν
4 τειχῶν. τῆς δ' ἡμέρας ἐπιγενομένης παρ' ὀλίγον 15:ἡλθε τοῦ μὴ μόνον ἐκπεσεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅλοις

Downsky Google

κινδυνεῦσαι διὰ τὴν εὐψυγίαν τῶν Μεναλοπολιτῶν. δ δή και τρισί μησί πρότερον αὐτῶ συνέβη παθεῖν 5 παρεισπεσόντι κατά τὸν Κωλαιὸν προσαγορευόμενον τόπον τῆς πόλεως. τότε δὲ τῶ πλήθει τῆς δυνά-6 ε μεως καί τῷ προκαταλαμβάνεσθαι τοὺς εὐκαίρους τόπους καθίκετο τῆς ἐπιβολῆς, καὶ πέρας ἐκβαλὼν τοὺς Μεγαλοπολίτας κατέσχε τὴν πόλιν. γενόμενος 7 δ' έγκρατής ούτως αὐτήν πικρώς διέφθειρε καί δυσμενώς ώστε μηδ' έλπίσαι μηδένα διότι δύναιτ' 10 αν συνοικισθήναι πάλιν, τοῦτο δὲ ποιῆσαί μοι 8 δοκεί διὰ τὸ κατὰ τὰς τῶν καιρῶν περιστάσεις παρὰ μόνοις Μεγαλοπολίταις και Στυμφαλίοις μηδέποτε δυνηθηναι μήθ' αίρετιστην καί κοινωνόν των ίδίων έλπίδων μήτε προδότην κατασκευάσασθαι. τὸ μέν 9 15 γὰο Κλειτορίων φιλελεύθερον καὶ γενναΐον εἶς άνηο κατήσχυνε διὰ την έαυτοῦ κακίαν, Θεάρκης. δυ είκότως έξαρυούνται Κλειτόριοι μή φύναι παρά σφίσι, γενέσθαι δ' ὑποβολιμαῖον έξ 'Οργομενοῦ τῶν έπηλύδων τινός στρατιωτών.

γεγοαφότων πας' ένίοις ἀποδοχῆς ἀξιοῦται Φύλαςχος, ἐν πολλοῖς ἀντιδοξῶν καὶ τὰναντία γράφων
αὐτῷ, χρήσιμον ἀν εἶη, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον ἡμῖν, 2
'Αράτω προηρημένοις κατακολουθεῖν περὶ τῶν Κλεο25 μενικῶν, μὴ παραλείπειν ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος,
ἵνα μὴ τὸ ψεῦδος ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἰσοδυνα166. μοῦν ἀπολείπωμεν πρὸς τὴν ἀλήθειαν. καθόλου 3
μὲν οὖν ὁ συγγραφεὺς οὖτος πολλὰ πας' ὅλην τὴν
πραγματείαν εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχεν ἐἴρηκε. πλὴν περὶ 4
30 μὲν τῶν ἄλλων ἴσως οὐκ ἀναγκαῖον ἐπιτιμᾶν κατὰ
τὸ παρὸν οὐδ' ἐξακριβοῦν. ὅσα δὲ συνεπιβάλλει

Έπει δε των κατά τους αυτούς καιρούς Αράτω 56

τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς, ταῦτα δ' ἔστι τὰ περί τὸν Κλεομενικὸν πόλεμον, ὑπὲρ τούτων 5 άναγκαϊόν έστιν ήμιν διευκρινείν. έσται δὲ πάντως άρχοῦντα ταῦτα πρὸς τὸ καὶ τὴν ὅλην αὐτοῦ προαίρεσιν καὶ δύναμιν έν τῆ πραγματεία καταμα- 158. 6 θείν. βουλόμενος δή διασαφείν την ωμότητα την 'Αντινόνου και Μακεδόνων, αμα δε τούτοις την 'Αράτου καὶ τῶν 'Αχαιῶν, φησὶ τοὺς Μαντινέας γενομένους ύποχειρίους μεγάλοις περιπεσείν ατυχήμασι, καὶ τὴν ἀρχαιοτάτην καὶ μεγίστην πόλιν τῶν 10 κατὰ τὴν 'Αρκαδίαν τηλικαύταις παλαΐσαι συμφοοαίς ώστε πάντας είς ἐπίστασιν καὶ δάκουα τούς 7 Ελληνας άγαγεῖν. σπουδάζων δ' εἰς έλεον έκκαλεϊσθαι τοὺς ἀναγινώσκοντας καὶ συμπαθεῖς ποιεῖν τοῖς λεγομένοις, εἰσάγει περιπλοκὰς γυναικῶν καὶ 15 κόμας διεροιμμένας και μαστών έκβολάς, πρὸς δὲ τούτοις δάκουα και θρήνους άνδρων και γυναικών άναμίξ τέχνοις καί γονεῦσι γηραιοίς ἀπαγομένων. 8 ποιεί δὲ τοῦτο παρ' όλην τὴν ίστορίαν, πειρώμενος έν έκάστοις ἀεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέναι τὰ δεινά. 20 9 τὸ μὲν οὖν ἀγεννὲς καὶ γυναικῶδες τῆς αίρέσεως αὐτοῦ παρείσθω, τὸ δὲ τῆς ίστορίας οἰκεῖον ἄμα 10 καὶ χρήσιμον έξεταζέσθω. δεῖ τοιγαροῦν οὐκ ἐπιπλήττειν τὸν συγγραφέα τερατευόμενον διὰ τῆς ίστορίας τοὺς έντυγχάνοντας οὐδὲ τοὺς ένδεχομέ- 25 νους λόγους ζητεῖν καὶ τὰ παρεπόμενα τοῖς ὑποκειμένοις έξαριθμεῖσθαι, καθάπερ οί τραγωδιογράφοι, των δὲ πραχθέντων καὶ δηθέντων κατ' ἀλήθειαν αὐτῶν μνημονεύειν πάμπαν, κὰν πάνυ μέτρια 11 τυγχάνωσιν όντα. τὸ γὰο τέλος ίστορίας καὶ τρα- 30 γωδίας οὐ ταὐτόν, ἀλλὰ τοὐναντίον. ἐκεῖ μὲν γὰρ

δεῖ διὰ τῶν πιθανωτάτων λόγων ἐκπλῆξαι καὶ ψυ-17. χαγωγήσαι κατά τὸ παρὸν τοὺς ἀκούοντας, ἐνθάδε δε διά των άληθινων έργων και λόγων είς τον πάντα γούνον διδάξαι καί πεϊσαι τούς φιλομαθοῦν-5 τας, έπειδήπεο έν έκείνοις μεν ήγειται το πιθανόν, 12 καν ή ψεύδος, δια την απάτην των θεωμένων, έν δὲ τούτοις τάληθὲς διὰ τὴν ἀφέλειαν τῶν φιλομαθούντων. γωρίς τε τούτων τὰς πλείστας ἡμῖν έξη- 13 γείται των περιπετειών, ούχ ύποτιθείς αίτίαν καί 10 τρόπου τοῖς γινομένοις, ὧυ χωρίς οὕτ' έλεεῖυ εὐλόγως οὔτ' δορίζεσθαι καθηκόντως δυνατόν ἐπ' ούδενὶ τῶν συμβαινόντων. ἐπεὶ τίς ἀνθρώπων οὐ 14 δεινόν ήγετται τύπτεσθαι τούς έλευθέρους; άλλ' 159. όμως, έὰν μὲν ἄρχων ἀδίκων χειρῶν πάθη τις 15 τοῦτο, δικαίως κρίνεται πεπουθέναι έὰν δ' ἐπὶ διορθώσει καλ μαθήσει ταὐτὸ τοῦτο γίνηται, προσέτι και τιμής και χάριτος οι τύπτοντες τους έλευθέρους άξιοῦνται. καὶ μὴν τό γε τοὺς πολίτας ἀπο- 15. κτεινύναι μέγιστον ασέβημα τίθεται και μεγίστων 20 άξιον προστίμων καίτοι γε προφανώς δ μέν τὸν κλέπτην ἢ μοιχὸν ἀποκτείνας ἀθῷός ἐστιν, ὁ δὲ τὸν προδότην ἢ τύραννον τιμῶν καὶ προεδρείας τυγχάνει παρὰ πᾶσιν. οὕτως ἐν παντὶ τὸ τέλος κεῖται 16 τῆς διαλήψεως ὑπὲο τούτων οὐκ ἐν τοῖς τελουμέ-25 νοις, άλλ' έν ταῖς αἰτίαις καὶ προαιρέσεσι τῶν πραττόντων καὶ ταῖς τούτων διαφοραῖς.

Μαντινεῖς τοίνυν τὸ μὲν ποῶτον έγκαταλιπόν-57
τες τὴν μετὰ τῶν ᾿Αχαιῶν πολιτείαν ἐθελοντὴν Αἰτωλοῖς ἐνεχείρισαν αὐτοὺς καὶ τὴν πατρίδα, μετὰ
το δὲ ταῦτα Κλεομένει. γεγονότες δ᾽ ἐπὶ τοιαύτης 2
ποοαιρέσεως καὶ μετέχοντες τῆς Λακεδαιμονίων ποΡοίχε, Ηιετ. Ι.

168. λιτείας έτει τετάρτω πρότερον τῆς 'Αντιγόνου παρουσίας ξάλωσαν κατά κράτος ύπὸ τῶν 'Αγαιῶν, Αράτου πραξικοπήσαντος αὐτῶν τὴν πόλιν. ἐν ὧ 3 καιρώ τοσούτον ἀπέσχον τού παθείν τι δεινόν διά 5 την προειρημένην άμαρτίαν, ώς και περιβόητον συνέβη γενέσθαι τὸ πραγθέν διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κατὰ την προαίρεσιν άμφοτέρων μεταβολής. άμα γαρ τῷ 4 κατασγείν την πόλιν "Αρατος παραυτίκα μέν τοίς ύφ' αύτον ταττομένοις παρήγγελλε μηδένα μηδενός 10 απτεσθαι των άλλοτρίων, έξης δὲ τούτοις τοὺς Μαν-5 τινέας συναθροίσας παρεκάλεσε θαρρείν και μένειν. έπι των ιδίων υπάρξειν γὰρ αὐτοῖς τὴν ἀσφάλειαν πολιτευομένοις μετά των 'Αχαιων. τοις δε Μαντι-6 νεῦσιν ἀνυπονοήτου καὶ παραδόξου φανείσης τῆς 15 έλπίδος, παραυτίκα πάντες έπὶ τῆς έναντίας έγένοντο γνώμης. καί πρός οθς μικρώ πρότερον μα-7 χόμενοι πολλούς μεν των άναγκαίων έπειδον άπολ- 18 λυμένους, οὐκ ὀλίγους δ' αὐτῶν βιαίοις τραύμασι περιπεσόντας, τούτους είς τὰς ίδίας οίκίας είσαγό-20 μενοι καὶ ποιησάμενοι σφίσι καὶ τοῖς ἄλλοις ἀναγκαίοις δμεστίους, οὐδὲν ἀπέλειπον τῆς μετ' ἀλλήλων φιλοφροσύνης. και τοῦτ' εἰκότως ἐποίουν οὐ γὰρ 8 οίδ' εί τινες ανθρώπων εύγνωμονεστέροις ένέτυγον πολεμίοις οὐδ' εἴ τινες ἀβλαβέστερον ἐπάλαισαν τοῖς 25 μεγίστοις δοχούσιν είναι συμπτώμασι Μαντινέων διὰ τὴν 'Αράτου καὶ τῶν 'Αγαιῶν εἰς αὐτοὺς φιλανθρωπίαν. μετά δὲ ταῦτα προορώμενοι τὰς ἐν αύ- 58 τοῖς στάσεις καὶ τὰς ὑπ' Αἰτωλῶν καὶ Λακεδαιμονίων έπιβουλάς, πρεσβεύσαντες πρός τοὺς 'Αχαιοὺς 30 ήξίωσαν δούναι παραφυλακήν αύτοις. οί δὲ πει-? σθέντες ἀπεκλήρωσαν έξ αύτῶν τριακοσίους ἄνδρας.

ών οί λαγόντες ώρμησαν απολιπόντες τὰς ίδίας πατρίδας καὶ τοὺς βίους, καὶ διέτριβον ἐν Μαντινεία, παραφυλάττοντες την έκείνων έλευθερίαν αμα καί σωτηρίαν. σύν δε τούτοις και μισθοφόρους διακο-3 5 σίους έξέπεμψαν, οἱ μετὰ τῶν Αγαιῶν συνδιετήρουν 169, την ύποκειμένην αὐτοῖς κατάστασιν, μετ' οὐ πολύ 4 δὲ στασιάσαντες πρὸς σφᾶς οί Μαντινεῖς, καὶ Λακεδαιμονίους έπισπασάμενοι, τήν τε πόλιν ένεγείοισαν καὶ τοὺς παρὰ τῶν 'Αχαιῶν διατρίβοντας παρ' 10 αύτοις κατέσφαξαν. οὖ μείζον παρασπόνδημα καί δεινότερον οὐδ' είπεῖν εὐμαρές. ἐπειδή γὰρ ἔδοξε 5 σφίσι καθόλου την πρός τὸ έθνος γάριν καὶ φιλίαν άθετείν, των γε προειρημένων άνδρων έγρην δήπου φεισαμένους έασαι πάντας ύποσπόνδους άπελθεῖν. 15 τοῦτο γὰρ καὶ τοῖς πολεμίοις ἔθος ἐστὶ συγγωρεῖ-6 σθαι κατά τούς κοινούς των άνθρώπων νόμους. οί δ' ΐνα Κλεομένει και Λακεδαιμονίοις ίκαν ην πα-7 ράσχωνται πίστιν πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν ἐπιβολήν, τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια παραβάντες τὸ μέγι-20 στον ἀσέβημα κατὰ προαίρεσιν ἐπετέλεσαν. τὸ γὰρ 8 τούτων αὐτόχειρας γενέσθαι καὶ τιμωρούς οἵτινες πρότερον μεν κατά κράτος λαβόντες αὐτοὺς άθώους άφηκαν, τότε δε την εκείνων ελευθερίαν και σωτηρίαν ἐφύλαττον, πηλίκης ὀργῆς ἐστιν ἄξιον; τί δ' 9 161. 25 ἂν παθόντες οὖτοι δίκην δόξαιεν ἁρμόζουσαν δεδωκέναι; τυχὸν ίσως είποι τις ἄν, πραθέντες μετά τέχνων καλ γυναικών, έπελ κατεπολεμήθησαν. άλλά 10 τοῦτό γε καὶ τοῖς μηθεν ἀσεβες ἐπιτελεσαμένοις κατά τούς τοῦ πολέμου νόμους ὑπόκειται παθεῖν. 30 οὐκοῦν δλοσχερεστέρας τινὸς καὶ μείζονος τυχεῖν ήσαν άξιοι τιμωρίας, ώστ' είπερ έπαθον ὰ Φύλαρ-11

γός φησιν, οὐκ ἔλεον είκὸς ἦν συνεξακολουθείν αὐτοῖς παρά τῶν Ελλήνων, ἔπαινον δὲ καὶ συγκατάθεσιν μαλλον τοῖς πράττουσι καὶ μεταπορευομέ-12 νοις την ασέβειαν αὐτῶν. άλλ' όμως οὐδενὸς περαιτέρω συνεξακολουθήσαντος Μαντινεύσι κατά την 5 περιπέτειαν πλην τοῦ διαρπαγηναι τοὺς βίους καὶ 170. πραθήναι τοὺς έλευθέρους, δ συγγραφεὺς αὐτῆς τῆς τερατείας γάριν οὐ μόνον ψεῦδος εἰσήνεγεε τὸ 13 όλον, άλλὰ καὶ τὸ ψεῦδος ἀπίθανον, καὶ διὰ τὴν ὑπερβολήν της άγνοίας οὐδὲ τὸ παρακείμενον ήδυνήθη 10 συνεπιστήσαι, πως οί αύτοι κατά τούς αύτούς καιοούς κυριεύσαντες Τεγεατών κατά κράτος οὐδεν 14 τῶν ὁμοίων ἔπραξαν. καίτοι γ' εί μὲν ἡ τῶν πραττόντων ώμότης ην αίτία, καὶ τούτους είκος ην πεπονθέναι ταὐτὰ τοῖς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὑποπεπτωκόσι 15 15 καιρόν. εί δε περί μόνους γέγονε Μαντινείς ή διαφορά, φανερον ότι και την αιτίαν της δργης

59 Πάλιν 'Αριστόμαχον τὸν 'Αργεϊόν φησιν ἄνδρα τῆς ἐπιφανεστάτης οἰκίας ὑπάρχοντα, καὶ τετυραν-²⁰ νηκότα μὲν 'Αργείων, πεφυκότα δ' ἐκ τυράννων, ὑποχείριον 'Αντιγόνω καὶ τοῖς 'Αχαιοῖς γενόμενον, εἰς Κεγχρεὰς ἀπαχθῆναι καὶ στρεβλούμενον ἀπο-θανεῖν, ἀδικώτατα καὶ δεινότατα παθόντα πάντων 2 ἀνθρώπων. τηρῶν δὲ καὶ περὶ ταύτην τὴν πρᾶξιν ²⁵ δ συγγραφεὺς τὸ καθ' αὐτὸν ἰδίωμα, φωνάς τινας πλάττει διὰ τῆς νυκτὸς αὐτοῦ στρεβλουμένου προσπιπτούσας τοῖς σύνεγγυς κατοικοῦσιν, ὧν τοὺς μὲν ἐκπληττομένους τὴν ἀσέβειαν, τοὺς δ' ἀπιστοῦντας, τοὺς δ' ἀγανακτοῦντας ἐπὶ τοῖς γινομένοις προσ-³⁰ 3 τρέχειν πρὸς τὴν οἰκίαν φησί. περὶ μὲν οὖν τῆς 162.

άνάγκη διαφέρουσαν γεγονέναι περί τούτους.

τοιαύτης τερατείας παρείσθω. δεδήλωται γάρ άρκούντως. έγὰ δ' 'Αριστόμαχον, εί και μηδεν είς 4 τοὺς 'Αγαιοὺς έτερον ήμαρτε, κατά γε τὴν τοῦ βίου ποοαίρεσιν και την είς πατρίδα παρανομίαν της 5 μεγίστης άξιον πρίνω τιμωρίας. παίπερ δ συγγρα-5 φεύς, βουλόμενος αύξειν αὐτοῦ τὴν δόξαν καὶ παοαστήσασθαι τούς ἀχούοντας είς τὸ μᾶλλον αὐτῷ 11. συναγαναπτεΐν έφ' οἶς ἔπαθεν, οὐ μόνον αὐτόν φησι γεγονέναι τύραννον, άλλὰ κὰκ τυράννων πεφυκέ-10 ναι. ταύτης δὲ μείζω κατηγορίαν ἢ πικροτέραν 6 οὐδ' ἂν εἰπεῖν ὁαδίως δύναιτ' οὐδείς. αὐτὸ γὰρ τοὔνομα περιέχει την ἀσεβεστάτην ἔμφασιν καὶ πάσας περιείληφε τὰς ἐν ἀνθρώποις ἀδικίας καὶ παοανομίας. 'Αριστόμαχος δ' εί τὰς δεινοτάτας ὑπέ-7 15 μεινε τιμωρίας, ώς οὖτός φησιν, ὅμως οὐχ ίκανὴν έδων' αν δίκην μιας ημέρας, έν ή παρεισπεσόντος 8 είς την πόλιν 'Αράτου μετά των 'Αχαιών, καί μεγάλους άγῶνας καὶ κινδύνους ὑπομείναντος ὑπὲο τῆς 'Αργείων έλευθερίας, τέλος δ' έκπεσόντος διὰ 20 τὸ μηδένα συγκινηθηναι τῶν ἔσωθεν αὐτῷ ταξαμένων, διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ τυράννου φόβον, 'Αριστόμα-9 χος, άφορμη ταύτη καὶ προφάσει χρησάμενος, ώς τινων συνειδότων τὰ περί την είσοδον τῶν 'Αχαιῶν, δγδοήκοντα τοὺς πρώτους τῶν πολιτῶν οὐδὲν ἀδι-25 χήσαντας στοεβλώσας έναντίον των αναγκαίων κατέσφαξε. παρίημι τὰ παρ' δλου τὸυ βίου αὐτοῦ καὶ 10 των προγόνων ἀσεβήματα: μακρον γάρ. διόπερ οὐκ 60 εί τινι των όμοίων περιέπεσε δεινόν ήγητέον, πολύ δὲ δεινότερον, εἰ μηδενὸς τούτων πεῖραν λαβὼν » άθιος απέθανεν. οὐδ' 'Αντιγόνω προσαπτέον οὐδ' 2 Αράτω παρανομίαν, δτι λαβόντες κατά πόλεμον

ύποχείοιον τύραννον στρεβλώσαντες απέκτειναν, δν γε καν κατ' αὐτὴν τὴν εἰοήνην τοῖς ἀνελοῦσι καὶ τιμωρησαμένοις έπαινος καί τιμή συνεξηκολούθει 3 παρά τοῖς δρθώς λογιζομένοις. ὅτε δὲ χωρίς τῶν προειρημένων και τους 'Αχαιούς παρεσπόνδησε, τί 5 4 παθείν ην άξιος; έκείνος γαρ απέθετο μέν την τυοαννίδα χρόνοις οὐ πολλοῖς πρότερον, ὑπὸ τῶν καιοων συγκλειόμενος διὰ τὸν Δημητοίου θάνατον. άνελπίστως δε τῆς ἀσφαλείας ἔτυχε περισταλείς ὑπὸ 163. 5 της των 'Αγαιων πραότητος και καλοκάγαθίας. οί- 10 τινες οὐ μόνον αὐτὸν τῶν ἐκ τῆς τυραννίδος ἀσεβημάτων άζήμιον ἐποίησαν, άλλὰ καὶ προσλαβόντες 172. είς την πολιτείαν την μεγίστην τιμην περιέθεσαν, ήγεμόνα καὶ στρατηγὸν καταστήσαντες σφῶν αὐτῶν. 6 δ δ' ἐπιλαθόμενος τῶν προειρημένων φιλανθρώπων 15 παρά πόδας, έπεὶ μικρον έπικυδεστέρας έσχε τὰς έλπίδας ύπερ τοῦ μέλλουτος έν Κλεομένει, τήν τε πατρίδα και την έαυτοῦ προαίρεσιν αποσπάσας από τῶν 'Αχαιῶν ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς προσέ-7 νειμε τοῖς έχθροῖς. δυ ὑποχείριου γενόμενου οὐκ 20 έν Κεγχοεαίς έδει την νύκτα στοεβλούμενον άποθανείν, ως Φύλαρχός φησι, περιαγόμενον δ' είς την Πελοπόννησον και μετά τιμωρίας παραδειγμα-8 τιζόμενον ούτως έκλιπεῖν τὸ ζῆν. ἀλλ' ὅμως τοιοῦτος ὢν οὐδενὸς ἔτυχε δεινοῦ πλην τοῦ καταπον- 25 τισθηναι διά των έπλ ταις Κεγγοεαίς τεταγμένων.

61 Χωρίς τε τούτων τὰς μὲν Μαντινέων ἡμῖν συμφορὰς μετ' αὐξήσεως καὶ διαθέσεως έξηγήσατο, δῆλον ὅτι καθήκειν ὑπολαμβάνων τοῖς συγγραφεῦσι 2 τὰς παρανόμους τῶν πράξεων ἐπισημαίνεσθαι, τῆς 30 δὲ Μεγαλοπολιτῶν γενναιότητος, ἦ περὶ τοὺς αὐ-

τούς έχρήσαντο καιρούς, οὐδὲ κατὰ ποσὸν ἐποιήσατο μνήμην, ώσπες τὸ τὰς ἁμαρτίας έξαριθμεῖσθαι 3 τῶν πραξάντων οἰκειότερον ὑπάργον τῆς ἱστορίας τοῦ τὰ καλὰ καὶ δίκαια τῶν ἔργων ἐπισημαίνεσθαι, 5 ή τούς εντυγχάνοντας τοῖς ὑπομνήμασιν ἦττόν τι διορθουμένους ύπὸ τῶν σπουδαίων καὶ ζηλωτῶν ξογων ήπεο ύπο των παρανόμων και φευκτών πράξεων. δ δὲ πῶς μὲν ἔλαβε Κλεομένης τὴν πόλιν 4 καλ πῶς ἀκέραιον διαφυλάξας έξαπέστειλε παρα-10 χρημα πρός τούς Μεγαλοπολίτας είς την Μεσσήνην γοαμματοφόρους, άξιῶν αὐτοὺς άβλαβῆ κομισαμένους την έαυτων πατρίδα κοινωνήσαι των ίδίων πραγμάτων, ταῦτα μεν ημίν εδήλωσε, βουλόμενος ύποδείξαι την Κλεομένους μεγαλοψυχίαν καί μετοι-173. ότητα πρός τους πολεμίους. ἔτι δὲ πῶς οί Μεγα- 5 λοπολίται της έπιστολης αναγινωσκομένης ούκ έά-164. σαιεν είς τέλος αναγνωσθηναι, μικροῦ δὲ καταλεύσαιεν τούς γραμματοφόρους, έως τούτου διεσάφησε. τὸ δ' ἀκόλουθον καὶ τὸ τῆς ίστορίας ἴδιον ἀφεῖλε, 6 20 τον έπαινον και την έπ' άγαθῷ μνήμην τῶν άξιολόγων προαιρέσεων. καίτοι γ' έμποδων ην. εί γαρ 7 τούς λόγω και δόγματι μόνον υπομείναντας πόλεμον ύπλο φίλων και συμμάχων ἄνδοας άγαθούς νομίζομεν, τοις δε και χώρας καταφθοράν και πολιορ-25 κίαν αναδεξαμένοις οὐ μόνον ἔπαινον, αλλά καί χάριτας καὶ δωρεάς τὰς μεγίστας ἀπονέμομεν, τίνα 8 γε χρή περί Μεγαλοπολιτών έχειν διάληψιν; ἄρ' ούχι την σεμνοτάτην και βελτίστην; οι ποῶτον μέν 9 την χώραν Κλεομένει προείντο, μετά δὲ ταῦτα πά-80 λιν δλοσχερώς έπταισαν τῆ πατρίδι διὰ τὴν πρὸς τούς 'Αχαιούς αίρεσιν, τὸ δὲ τελευταίον, δοθείσης 10

άνελπίστως και παραδόξως αὐτοῖς έξουσίας άβλαβῆ ταύτην ἀπολαβείν, προείλαντο στέρεσθαι χώρας, τάφων, ίερων, πατρίδος, των ύπαρχόντων, απάντων συλλήβδην των έν άνθρώποις άναγκαιοτάτων, χάριν τοῦ μή προδοῦναι την πρός τοὺς συμμάχους 5

11 πίστιν. οὖ τί κάλλιον ἔργον ἢ γέγονεν ἢ γένοιτ' άν; έπὶ τί δ' αν μαλλον συγγραφεύς έπιστήσαι τούς άπούοντας; διὰ τίνος δ' ἔργου μᾶλλον ἄν παροφμήσαι πρός φυλακήν πίστεως καὶ πρός άληθινῶν ποαγμάτων και βεβαίων κοινωνίαν; ὧν οὐδεμίαν 10 12 έποιήσατο μνήμην Φύλαρχος, τυφλώττων, ώς γ'

έμοι δοκεί, περί τὰ κάλλιστα και μάλιστα συγγραφεί καθήκοντα των έργων.

Οὐ μὴν ἀλλὰ τούτοις έξῆς φησιν ἀπὸ τῶν έχ 62 τῆς Μεγάλης πόλεως λαφύρων έξακισχίλια τάλαντα ι τοίς Λακεδαιμονίοις πεσείν, ών τὰ δισχίλια Κλεο-

174. 2 μένει δοθηναι κατά τους έθισμούς. έν δε τούτοις ποώτου μεν τίς οὐκ ἀν θαυμάσειε τὴν ἀπειρίαν καὶ την άγνοιαν της κοινης έννοίας ύπεο της των Έλληνικών πραγμάτων χορηγίας και δυνάμεως; ήν μά-»

3 λιστα δεί παρά τοις ιστοριογράφοις υπάρχειν. έγω γὰο οὐ λέγω κατ' ἐκείνους τοὺς χοόνους, ἐν οἶς ύπό τε τῶν ἐν Μακεδονία βασιλέων, ἔτι δὲ μᾶλλον 166 ύπὸ τῆς συνεχείας τῶν ποὸς ἀλλήλους πολέμων ἄφ-

4 δην κατέφθαρτο τὰ Πελοποννησίων, άλλ' έν τοις κ καθ' ήμᾶς καιροῖς, ἐν οἶς πάντες εν και ταὐτὸ λέγοντες μεγίστην καοπούσθαι δοκούσιν εὐδαιμονίαν, όμως έα Πελοποννήσου πάσης έξ αὐτῶν τῶν ἐπίπλων χωρίς σωμάτων ούχ οίόν τε συναχθηναι το-

5 σούτο πλήθος χοημάτων. καὶ διότι τούτο νύν οὐκ » είκη, λόγφ δέ τινι μαλλον αποφαινόμεθα, δηλον έκ

τούτων. τίς γαο ύπεο Αθηναίων ούν ίστόρηκε δι-6 ότι καθ' ούς καιρούς μετά Θηβαίων είς τὸν πρός Λακεδαιμονίους ενέβαινον πόλεμον, και μυρίους μεν έξέπεμπου στρατιώτας, έκατου δ' έπλήρουν τριή-5 φεις, ότι τότε κοίναντες ἀπὸ τῆς ἀξίας ποιεῖσθαι 7 τας είς του πόλεμου είσφορας έτιμήσαυτο τήν τε γώραν την Αττικήν απασαν και τας οίκιας, δμοίως δε και την λοιπην ούσίαν άλλ' δμως το σύμπαν τίμημα της άξίας ενέλιπε των εξακισγιλίων διακο-10 σίοις και πεντήκοντα ταλάντοις. έξ ὧν οὐκ ἀπεοι-8 κός αν φανείη το περί Πελοποννησίων άρτι δηθέν ύπ' έμου. κατά δ' έκείνους τούς καιρούς έξ αὐτῆς 9 τῆς Μεγάλης πόλεως ὑπερβολικῶς ἀποφαινόμενος ούκ ἄν τις είπεῖν τολμήσειε πλείω γενέσθαι τρια-15 ποσίων, επειδήπερ δμολογούμενον έστι διότι καί 10 τῶν έλευθέρων καὶ τῶν δουλικῶν σωμάτων τὰ πλεῖστα συνέβη διαφυγεΐν είς την Μεσσήνην. μέγιστον δὲ τῶν προειρημένων τεκμήριον οὐδενὸς γὰρ ὄν-11 τες δεύτεροι των 'Αρκάδων Μαντινείς ούτε κατά 20 την δύναμιν ούτε κατά την περιουσίαν, ως αὐτὸς 175. οὖτός φησιν, ἐκ πολιορκίας δὲ καὶ παραδόσεως άλόντες, ώστε μήτε διαφυγείν μηδένα μήτε διακλαπήναι φαδίως μηδέν, δμως τὸ πᾶν λάφυρον ἐποίησαν 12 μετά τῶν σωμάτων κατά τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τά-25 λαντα τριακόσια.

Τὸ δὲ συνεχὲς τούτω τίς οὐκ ἄν ἔτι μᾶλλον 63
θαυμάσειε; ταῦτα γὰρ ἀποφαινόμενος λέγει πρὸ τῆς
παρατάξεως δέχ' ἡμέραις μάλιστα τὸν παρὰ Πτολεμαίου πρεσβευτὴν ἐλθεῖν ἀγγέλλοντα πρὸς τὸν
30 Κλεομένη διότι Πτολεμαΐος τὸ μὲν χορηγεῖν ἀπο- 166.
λέγει, διαλύεσθαι δὲ παρακαλεῖ πρὸς τὸν 'Αντίγο-

2 νον. τὸν δ' ἀχούσαντά φησι κρίναι διότι δεί τὴν

ταγίστην έκκυβεύειν τοῖς όλοις πρὸ τοῦ συνείναι τὰ προσπεπτωκότα τὰς δυνάμεις, διὰ τὸ μηδεμίαν ύπάρχειν έν τοῖς ίδίοις πράγμασιν έλπίδα τοῦ δύνα-3 σθαι μισθοδοτείν. άλλ' είπερ έξακισγιλίων έγκρα- 5 της έγεγόνει ταλάντων κατά τούς αύτούς καιρούς, τὸν Πτολεμαΐον αὐτὸν ἠδύνατο ταῖς χορηγίαις ὑπερ-4 θέσθαι. πρὸς δὲ τὸν Αντίγονον, εἰ μόνον τριακοσίων ύπηρχε κύριος, καὶ λίαν ίκανὸς ἡν ἀσφαλῶς 5 ύπομένων τοίβειν τὸν πόλεμον. τὸ δ' ἄμα μὲν 10 πάσας ἀποφαίνειν τῷ Κλεομένει τὰς ἐλπίδας ἐν Πτολεμαίω διὰ τὰς γορηγίας, ἄμα δὲ τοσούτων χοημάτων αὐτὸν φάναι κύριον γεγονέναι κατά τοὺς αὐτοὺς καιρούς, πῶς οὐ τῆς μεγίστης ἀλογίας, ἔτι 6 δ' ἀσκεψίας έστὶ σημείου; πολλά δὲ καὶ έτερα τῷ 15 συγγραφεί τοιαύτα, και κατά τούς ύποκειμένους καιοούς καὶ παο' όλην τὴν πραγματείαν κατατέτακται, περί ων άρκεῖν ὑπολαμβάνω κατὰ τὴν έξ άρχῆς πρόθεσιν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα. 64 Μετά δὲ τὴν τῆς Μεγάλης πόλεως ἄλωσιν 'Αν- 20 τιγόνου παραχειμάζοντος έν τη των Αργείων πόλει, συναγαγών Κλεομένης αμα τῷ τὴν ἐαρινὴν ωραν ένίστασθαι καλ παρακαλέσας τὰ πρέποντα τοῖς και-176. οοῖς, έξαγαγὼν τὴν στρατιὰν ἐνέβαλεν εἰς τὴν τῶν 2'Αργείων γώραν, ώς μέν τοῖς πολλοῖς ἐδόκει, παρα- 25 βόλως και τολμηρώς διά την όχυρότητα των κατά

τὰς εἰσόδους τόπων, ὡς δὲ τοῖς ὀρθῶς λογιζομένοις, 3 ἀσφαλῶς καὶ νουνεχῶς. ὁρῶν γὰς τὸν ἀντίγονον διαφεικότα τὰς δυνάμεις, ἥδει σαφῶς ὡς πρῶτον μὲν τὴν εἰσβολὴν ἀκινδύνως ποιήσεται, δεύτερον ἔτι 30 τῆς χώρας καταφθειρομένης ἕως τῶν τειχῶν ἀνάγκη

τούς Αργείους θεωρούντας τὸ γινόμενον ἀσχάλλειν καί καταμέμφεσθαι του 'Αντίγονου. εί μεν οὖν 4 συμβαίη μη δυνάμενον αὐτὸν ὑποφέρειν τὸν ἐπιρραπισμόν των όγλων έξελθεῖν καὶ διακινδυνεῦσαι τοῖς 167. 5 παροῦσι, πρόδηλον έκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῷ διότι νικήσει δαδίως. εί δ' έμμείνας τοῖς λογισμοῖς 5 άφησυχάζοι, καταπληξάμενος τοὺς ὑπεναντίους καὶ ταις ίδίαις δυνάμεσι θάρσος ένεργασάμενος άσφαλῶς ύπέλαβε ποιήσασθαι την αναχώρησιν είς την οίκείαν. 10 δ καὶ συνέβη γενέσθαι. τῆς γὰο χώρας δηουμένης 6 οί μεν όχλοι συστρεφόμενοι τον Αντίνονον έλοιδόοουν. δ δε και λίαν ηγεμονικώς και βασιλικώς οὐδέν περί πλείονος ποιούμενος τοῦ κατὰ λόγον (χρήσασθαι τοῖς) πράγμασιν ἦγε τὴν ἡσυχίαν. ὁ δὲ Κλεο-7 15 μένης κατά την έξ άργης πρόθεσιν καταφθείρας μέν την χώραν, καταπληξάμενος δε τούς ύπεναντίους, εὐθαρσεῖς δὲ πεποιηκώς τὰς έαυτοῦ δυνάμεις πρός του έπιφερόμενου κίνδυνου, άσφαλως είς την οίκείαν έπανηλθε.

Τοῦ δὲ θέρους ἐνισταμένου καὶ συνελθόντων 65 τῶν Μακεδόνων καὶ τῶν 'Αχαιῶν ἐκ τῆς χειμασίας ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν 'Αντίγονος προῆγε μετὰ τῶν συμμάχων εἰς τὴν Λακωνικήν, ἔχων Μακεδόνας μὲν 2
 τοὺς εἰς τὴν φάλαγγα μυρίους, πελταστὰς δὲ τρισ-25 χιλίους, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, 'Αγριᾶνας δὲ σὺν τούτοις χιλίους καὶ Γαλάτας ἄλλους τοσούτους, μισθοφόρους δὲ τοὺς πάντας πεξοὺς μὲν τρισχιλίους, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, 'Αχαιῶν δ' ἐπιλέκτους πεξοὺς ³ μὲν τρισχιλίους, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, καὶ Μεγα-30 λοπολίτας χιλίους εἰς τὸν Μακεδονικὸν τρόπον καθωπλισμένους, ὧν ἡγεῖτο Κερκιδᾶς Μεγαλοπολίτης,

4 των δε συμμάχων Βοιωτων μεν πεζούς δισχιλίους, ίππεῖς δὲ διακοσίους, Ήπειρωτῶν πεζούς γιλίους, ίππεῖς πεντήκοντα, 'Ακαρνάνων άλλους τοδούτους, Ίλλυριών γιλίους έξακοσίους, έφ' ων ην Δημήτριος 5 δ Φάριος, ώστ' είναι πᾶσαν την δύναμιν πεζούς 5 μέν είς δισμυρίους οπταπισχιλίους, ίππεῖς δὲ χιλίους 6 καὶ διακοσίους. ὁ δὲ Κλεομένης, προσδοκών τὴν ἔφοδον, τὰς μὲν ἄλλας τὰς είς τὴν χώραν εἰσβολὰς ήσφαλίσατο φυλακαϊς και τάφροις και δένδρων έκ-7 ποπαῖς, αὐτὸς δὲ κατὰ τὴν Σελλασίαν καλουμένην 10 168. μετά τῆς δυνάμεως ἐστρατοπέδευε, τῆς πάσης ὑπαρχούσης αὐτῷ στρατιᾶς είς δύο μυριάδας, στογαζόμενος έκ τῶν κατὰ λόγον ταύτη ποιήσασθαι τοὺς 8 ύπεναντίους την εἰσβολήν δ καὶ συνεκύρησε. δύο δὲ λόφων ἐπ' αὐτῆς τῆς εἰσόδου κειμένων, ὧν τὸν 15 μέν Εύαν, τὸν δ' έτερον Όλυμπον καλεῖσθαι συμ-9 βαίνει, τῆς δ' όδοῦ μεταξύ τούτων παρά τὸν Οίνοῦντα ποταμόν φερούσης είς την Σπάρτην, δ μέν Κλεομένης, των προειρημένων λόφων συνάμφω τάφρον και χάρακα προβαλόμενος, έπι μεν τον Εύαν 20 έταξε τους περιοίκους και συμμάγους, έφ' ων έπέστησε τὸν ἀδελφὸν Εὐκλείδαν, αὐτὸς δὲ τὸν "Ολυμπου κατείχε μετά Λακεδαιμουίων και των μισθο-10 φόρων. έν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις παρὰ τὸν ποταμὸν έφ' έκάτερα τῆς όδοῦ τοὺς Ιππεῖς μετὰ μέρους 25 11 τινός των μισθοφόρων παρενέβαλεν. 'Αντίγονος δέ παραγενόμενος καί συνθεωρήσας τήν τε των τόπων δχυρότητα και του Κλεομένη πασι τοις οικείοις μέρεσι της δυνάμεως ούτως εύστόχως προκατειληφότα 178. τὰς εὐμαιρίας ὥστε παραπλήσιον εἶναι τὸ σύμπαν 30 σχημα της στρατοπεδείας της των άγαθων δπλομά-

12 χων προβολής οὐδεν γὰρ ἀπέλειπε τῶν πρὸς ἐπίθεσιν αμα και φυλακήν, άλλ' ήν δμοῦ παράταξις ένεργος καὶ παρεμβολή δυσπρόσοδος διὸ καὶ το 13 μεν έξ εφόδου καταπειράζειν και συμπλέκεσθαι 5 προγείρως ἀπέγνω, στρατοπεδεύσας δ' έν βραγεί 66 διαστήματι, καὶ λαβών πρόβλημα τὸν Γοργύλον καλούμενον ποταμόν, τινάς μέν ήμέρας έπιμένων συνεθεώρει τάς τε των τόπων ίδιότητας καὶ τάς τῶν δυνάμεων διαφοράς, άμα δὲ καὶ προδεικνύων 2 10 τινάς έπιβολάς πρός τὸ μέλλον έξεκαλεῖτο τὰς τῶν ύπεναντίων ἐπινοίας. οὐ δυνάμενος δὲ λαβεῖν οὐ-3 δεν άργον οὐδ' έξοπλον διὰ τὸ πρὸς πᾶν ετοίμως άντικινεϊσθαι τὸν Κλεομένη, τῆς μὲν τοιαύτης ἐπι- 4 νοίας ἀπέστη, τέλος δ' έξ δμολόγου διὰ μάγης άμ-15 φότεροι προέθεντο κρίνειν τὰς πράξεις πάνυ γὰρ εύφυείς και παραπλησίους ήγεμόνας ή τύχη συνέ- 169. βαλε τούτους τους ανδρας. πρός μεν ούν τους 5 κατά τὸν Εὔαν ὁ βασιλεὺς ἀντέταξε τῶν τε Μακεδόνων τούς χαλκάσπιδας καὶ τούς Ἰλλυριούς, κατά 20 σπείρας έναλλὰξ τεταγμένους, 'Αλέξανδρον τὸν Αχμήτου καί Δημήτριον τον Φάριον έπιστήσας. έπί 6 δὲ τούτοις τοὺς 'Ακαρνᾶνας καὶ Κοῆτας ἐπέβαλε· τούτων δε κατόπιν ήσαν δισχίλιοι των 'Αγαιων, έφεδρείας λαμβάνοντες τάξιν. τούς δ' ίππεῖς περί 7 25 τὸν Οἰνοῦντα ποταμὸν ἀντέθηκε τῷ τῶν πολεμίων ίππικώ, συστήσας αὐτοῖς 'Αλέξανδρον ήγεμόνα καὶ συμπαραθείς πεζούς των Αγαικών γιλίους και Μεγαλοπολίτας τοὺς ἴσους. αὐτὸς δὲ τοὺς μισθοφόρους 8 έχων καὶ τοὺς Μακεδόνας κατὰ τὸν "Ολυμπον πρὸς 30 τούς περί του Κλεομένη διέγνω ποιείσθαι την μάχην. προτάξας οὖν τοὺς μισθοφόρους ἐπέστησε 9

179. διφαλαγγίαν ἐπάλληλον τῶν Μακεδόνων ἐποίει δὲ 10 τοῦτο διὰ τὴν στενότητα τῶν τόπων. σύνθημα δ' ἡν τοῖς μὲν Ἰλλυριοῖς τότε ποιεἴσθαι τὴν ἀρχὴν τῆς πρὸς τὸν λόφον προσβολῆς, ὅταν ἰδωσιν ἀρθεῖσαν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν Ὅλυμπον τόπων σινδόνα προσ- 5 ηρτημένοι γὰρ ἡσαν οὖτοι νυκτὸς ἐν τῷ Γοργύλῷ 11 ποταμῷ πρὸς αὐτῆ τῆ τοῦ λόφου ῥίζη τοῖς δὲ Μεγαλοπολίταις καὶ τοῖς ἱππεῦσι παραπλησίως, ἐπειδὰν φοινικὶς ἐξαρθῆ παρὰ τοῦ βασιλέως.

Έπειδή δ' δ μέν καιρός ήκε της γρείας, τὸ δὲ 10 σύνθημα τοις Ίλλυριοις ἀπεδόθη, παρήγγειλαν δέ ποιείν τὸ δέον οίς ην ἐπιμελές, πάντες εὐθέως ἀναδείξαντες αύτοὺς ματήρχοντο τῆς πρὸς τὸν βουνὸν 2 προσβολής. οί δὲ μετὰ τῶν Κλεομένους Ιππέων ἐξ άρχης ταχθέντες εύζωνοι, θεωρούντες τὰς σπείρας 15 τῶν 'Αχαιῶν ἐρήμους ἐκ τῶν κατόπιν οὔσας, κατ' οὐρὰν προσπίπτοντες είς όλοσχερῆ κίνδυνον ἦγον 3 τούς πρός τον λόφον βιαζομένους, ώς αν των μέν περί του Εύκλείδαυ έξ υπερδεξίου κατά πρόσωπου αὐτοῖς ἐφεστώτων, τῶν δὲ μισθοφόρων κατόπιν ἐπι- 20 κειμένων καὶ προσφερόντων τὰς χεῖρας ἐρρωμένως. 4 έν ὧ καιρῷ συννοήσας τὸ γινόμενον, ἄμα δὲ προ- 170. ορώμενος τὸ μέλλον, Φιλοποίμην ὁ Μεγαλοπολίτης τὸ μὲν πρῶτον ὑποδεικνύειν ἐπεβάλλετο τοῖς προ-5 εστώσι τὸ συμβησόμενον οὐδενὸς δὲ προσέχοντος 25 αὐτῷ διὰ τὸ μήτ' ἐφ' ἡγεμονίας τετάχθαι μηδεπώποτε κομιδή τε νέον υπάργειν αυτόν, παρακαλέσας τους έαυτοῦ πολίτας ἐνέβαλε τοῖς πολεμίοις τολμηρῶς. 6 ού γενομένου ταγέως οί προσκείμενοι μισθοφόροι κατ' οὐρὰν τοῖς προσβαίνουσιν, ἀκούσαντες τῆς 30

κραυγής και συνιδόντες την των ίππέων συμπλοκήν,

ἀφέμενοι τῶν προχειμένων ἀνέτρεχον εἰς τὰς ἐξ ἀρχῆς τάξεις καὶ προσεβοήθουν τοῖς παρ' αὐτῶν ἰππεῦσι. τούτου δὲ συμβάντος, ἀπερίσπαστον γενό180. μενον τό τε τῶν Ἰλλυριῶν καὶ Μακεδόνων καὶ τῶν 7
5 ἄμα τούτοις προσβαινόντων πλῆθος ἐκθύμως ῶρμησε καὶ τεθαρρηκότως ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους. ἐξ οὖ 8
καὶ μετὰ ταῦτα φανερὸν ἐγενήθη διότι τοῦ κατὰ τὸν
Εὐκλείδαν προτερήματος αἴτιος ἐγίνετο Φιλοποίμην.

"Όθεν καὶ τὸν 'Αντίνονόν φασι μετὰ ταῦτα κατα-68 10 πειράζοντα πυνθάνεσθαι τοῦ ταχθέντος ἐπὶ τῶν ίππέων 'Αλεξάνδρου διὰ τί πρὸ τοῦ παραδοθηναι τὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου κατάρξαιτο. τοῦ δ' ἀρνου-2 μένου, φάσκοντος δὲ μειράκιόν τι Μεγαλοπολιτικόν προεγχειρήσαι παρά την έαυτοῦ γνώμην, είπεῖν διότι 15 τὸ μὲν μειράχιον ἡγεμόνος ἔργον ἀγαθοῦ ποιήσαι, συνθεασάμενον του καιρόν, έκεῖνος δ' ήγεμων ύπάρχων μειρακίου τοῦ τυχόντος. οὐ μὴν ἀλλ' οῖ γε 3 περί τὸν Εὐκλείδαν δρῶντες προσβαινούσας τὰς σπείρας, ἀφέμενοι τοῦ χρῆσθαι ταῖς τῶν τόπων εὐ-20 καιρίαις· τοῦτο δ' ἦν ἐκ πολλοῦ συναντῶντας καὶ 4 προσπίπτοντας τοῖς πολεμίοις τὰ μὲν έκείνων στίφη συνταράττειν και διαλύειν, αὐτοὺς δ' ὑποχωρεῖν έπὶ πόδα καὶ μεθίστασθαι πρὸς τοὺς ὑπερδεξίους άεὶ τόπους ἀσφαλῶς ούτω γὰο ἀν ποολυμηνάμενοι 5 25 καὶ συγχέαντες τὸ τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως ιδίωμα των ύπεναντίων δαδίως αὐτοὺς ἐτρέψαντο διὰ τὴν τῶν τόπων εὐφυΐαν τούτων μέν 6 οὐδὲν ἐποίησαν, καθάπεο δ' έξ ετοίμου σφίσι τῆς 171. νίκης ὑπαρχούσης τοὐναντίον ἔπραξαν. κατὰ γὰρ7 30 τὴν έξ ἀρχῆς στάσιν ἔμενον ἐπὶ τῶν ἄκρων, ὡς άνωτάτω σπεύδοντες λαβείν τοὺς ὑπεναντίους, είς

τὸ τὴν φυγὴν ἐπὶ πολὸ καταφερῆ καὶ κρημνώδη 8 γενέσθαι τοῖς πολεμίοις. συνέβη δ', ὅπερ εἰκὸς ἦν, τοὐναντίον οὐ γὰρ ἀπολιπόντες αὐτοῖς ἀναχώρησιν, προσδεξάμενοι δ' ἀκεραίους ᾶμα καὶ συνεστώσας τὰς σπείρας, εἰς τοῦτο δυσχρηστίας ἦλθον ὥστε 5 δι' αὐτῆς τῆς τοῦ λόφου κορυφῆς διαμάχεσθαι πρὸς 9 τοὺς βιαζομένους. λοιπὸν ὅσον ἐκ ποδὸς ἐπιέσθη-181. σαν τῷ βάρει τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως, εὐθέως οἱ μὲν Ἰλλυριοὶ τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, οἱ δὲ περὶ τὸν Εὐκλείδαν τὴν ὑπὸ πόδα, διὰ τὸ 10 μὴ καταλείπεσθαι τόπον εἰς ἀναχώρησιν καὶ μετά-10 στασιν ἑαυτοῖς. ἐξ* οὖ ταχέως συνέβη τραπέντας αὐτοὺς ὀλεθρίω χρήσασθαι φυγῆ, κρημνώδη καὶ δύσβατον ἐχόντων ἐπὶ πολὺ τὴν ἀναχώρησιν τῶν τόπων.

"Αμα δὲ τούτοις ὁ περί τοὺς ίππεῖς συνετελεῖτο 69 κίνδυνος, έκποεπη ποιουμένων την χρείαν των 'Αχαϊκῶν ίππέων ἀπάντων, μάλιστα δὲ Φιλοποίμενος, διά τὸ περί τῆς αὐτῶν έλευθερίας συνεστάναι τὸν 2 όλον ἀγῶνα. καθ' ὃν καιρὸν τῷ προειρημένῳ συν- 20 έβη τὸν μὲν ἵππον πεσεῖν πληγέντα καιρίως, αὐτὸν δὲ πεζομαχοῦντα περιπεσεῖν τραύματι βιαίφ δι' άμ-3 φοίν τοίν μηροίν. οί δε βασιλείς κατά τον Όλυμπου τὸ μὲν πρῶτου ἐποιοῦντο διὰ τῶν εὐζώνων καὶ μισθοφόρων την συμπλοκήν, παρ' έκατέροις σχεδον 25 4 ύπαρχόντων τούτων είς πεντακισχιλίους. ὧν ποτὲ μέν κατά μέρη, ποτέ δ' δλοσχερώς συμπιπτόντων, διαφέρουσαν συνέβαινε γίνεσθαι την έξ άμφοϊν γρείαν, δμοῦ τῶν τε βασιλέων καὶ τῶν στρατοπέ-5 δων έν συνόψει ποιουμένων την μάγην. ημιλλώντο 30 δὲ πρὸς έαυτοὺς καὶ κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα

ταις εύψυχίαις. δ δε Κλεομένης, δρών τούς μεν 6 περί τὸν ἀδελφὸν πεφευγότας, τοὺς δ' ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ίππεζε όσου ούπω κλίνουτας, καταπλαγής ων 172. μή πανταχόθεν προσδέξηται τοὺς πολεμίους, ήναγ-5 κάζετο διασπαν τὰ προτειγίσματα καὶ πασαν τὴν δύναμιν έξάγειν μετωπηδόν κατά μίαν πλευράν τῆς στοατοπεδείας, ανακληθέντων δὲ τῶν παρ' έκατέ-7 οοις εὐζώνων έκ τοῦ μεταξύ τόπου διὰ τῆς σάλπιγγος, συναλαλάξασαι καὶ καταβαλοῦσαι τὰς σα-182. ρίσας συνέβαλον αί φάλαγγες άλλήλαις. άγῶνος δὲ 8 γενομένου πραταιού, και ποτε μεν έπι πόδα ποιουμένων την αναχώρησιν καὶ πιεζομένων έπὶ πολύ τῶν Μακεδόνων ύπὸ τῆς τῶν Λακώνων εὐψυχίας, ποτὲ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων έξωθουμένων ὑπὸ τοῦ βά-15 00,05 της των Μαμεδόνων τάξεως, τέλος of περί του 9 Αντίνονον συμφράξαντες τὰς σαρίσας, καὶ χρησάμενοι τῷ τῆς ἐπαλλήλου φάλαγγος ἰδιώματι, βία προσπεσόντες έξέωσαν έχ των όχυρωμάτων τούς Λακεδαιμονίους. τὸ μὲν οὖν ἄλλο πλῆθος ἔφευγε προ-10 20 τροπάδην φονευόμενον δ δε Κλεομένης ίππεῖς τινας έχων περί έαυτον ἀπεχώρησε μετὰ τούτων άσφαλῶς είς την Σπάρτην. ἐπιγενομένης δὲ τῆς νυ-11 ατὸς καταβάς εἰς Γύθιον, ἡτοιμασμένων αὐτῷ τῶν πρός του πλούν έκ πλείονος γρόνου πρός τὸ συμ-25 βαΐνου, ἀπῆφε μετὰ τῶν φίλων εἰς ᾿Αλεξάνδφειαν.

'Αντίγονος δ' έγκρατης γενόμενος έξ έφόδου της 70 Σπάρτης, τά τε λοιπὰ μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρώπως έχρησατο τοις Αακεδαιμονίοις, τό τε πολίτευμα τὸ πάτριον αὐτοις ἀποκαταστήσας ἐν ὀλίγαις ἡμέραις 30 ἀνέζευξε μετὰ τῶν δυνάμεων ἐκ τῆς πόλεως, προσαγγελθέντος αὐτῷ τοὺς 'Ιλλυριοὺς εἰσβεβληκότας Polyb. Hist. I.

2 είς Μακεδονίαν πορθεῖν τὴν χώραν. οὕτως ἀεί ποθ' ή τύγη τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων παρὰ λό-3 γου είωθε πρίνειν. και γάρ τότε Κλεομένης, είτε τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον παρείλκυσε τελέως ὀλίγας ήμέρας, εἴτ' ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς μάχης εἰς τὴν πό-5 λιν έπὶ βραχὸ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσατο, διακατέ-4 σχεν αν την αρχήν. οὐ μην αλλ' δ γ' 'Αντίγονος παραγενόμενος είς Τεγέαν, καὶ τούτοις ἀποδούς τὴν 178, πάτριον πολιτείαν, δευτεραΐος έντεῦθεν είς "Αργος 5 έπ' αὐτὴν ἦλθε τὴν τῶν Νεμέων πανήγυριν. ἐν 10 ή τυχὼν πάντων τῶν ποὸς ἀθάνατον δόξαν καὶ τι-183. μὴν ἀνημόντων ὑπό τε τοῦ κοινοῦ τῶν ᾿Αχαιῶν καὶ κατ' ἰδίαν έκάστης τῶν πόλεων, ὥομησε κατὰ 6 σπουδήν είς Μακεδονίαν. καταλαβών δε τους 'Ιλλυφιούς έν τῆ χώρα καὶ συμβαλών έκ παρατάξεως, ι τῆ μὲν μάχη κατώρθωσε, τῆ δὲ παρακλήσει καὶ κραυγή τή κατ' αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἐκθύμως χρησάμενος είς αΐματος άναγωγήν καί τινα τοιαύτην διάθεσιν έμπεσων μετ' οὐ πολύ νόσφ τὸν βίον μετ-7 ήλλαξε, καλὰς έλπίδας ὑποδείξας ἐν αὐτῷ πᾶσι» τοῖς Έλλησιν, οὐ μόνον κατὰ τὴν ἐν τοῖς ὑπαίθροις χοείαν, έτι δὲ μᾶλλον κατά τὴν ὅλην αῖρεσιν καὶ 8 καλοκάγαθίαν. την δὲ Μακεδόνων βασιλείαν ἀπ-

έλιπε Φιλίππφ τῷ Δημητρίου.

71 Τίνος δὲ χάριν ἐποιησάμεθα τὴν ἐπὶ πλείον το ἐνπὲρ τοῦ προειρημένου πολέμου μνήμην; διότι τῶν καιρῶν τούτων συναπτόντων τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἱστορεἰσθαι μέλλουσι χρήσιμον ἐδόκει, μᾶλλον δ' ἀναγκαίον εἶναι κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν τὸ ποιῆσαι πᾶσιν ἐναργῆ καὶ γνώριμον τὴν ὑπάρχουσαν περὶ τοῦς ἔκληνας τότε κατάστασιν. περὶ τοὺς ἔκληνας τότε κατάστασιν. περὶ

δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς καὶ Πτολεμαίου νόσφ τὸν βίου μεταλλάξαυτος Πτολεμαΐος δ κληθείς Φιλοπάτωο διεδέξατο την βασιλείαν. μετήλλαξε δὲ καί 4 Σέλευκος ὁ Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου καὶ Πώγω-5 νος έπικληθέντος 'Αντίοχος δε διεδέξατο την έν Συρία βασιλείαν, άδελφὸς ὢν αὐτοῦ. παραπλήσιον 5 γὰο δή τι συνέβη τούτοις καὶ τοῖς πρώτοις μετὰ την 'Αλεξάνδρου τελευτην κατασχοῦσι τὰς ἀρχὰς ταύτας, λέγω δε Σελεύκω, Πτολεμαίω, Αυσιμάχω. 10 έπεῖνοί τε γὰρ πάντες περί τὴν εἰκοστὴν καὶ τετάρ-6 την πρός ταις έκατον όλυμπιάδα μετήλλαξαν, καθάπερ έπάνω προείπου, οὖτοί τε περί τὴν ἐνάτην καὶ τριακοστήν. ήμεζε δ' έπειδή την έπίστασιν καί 7 προκατασκευήν της όλης ίστορίας διεληλύθαμεν, δι' 84. ής υποδέδεικται πότε και πώς και δι' ας αίτίας 174. τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν κρατήσαντες Ῥωμαῖοι πρῶτον έγχειρεῖν ἤρξαντο τοῖς ἔξω πράγμασι, καὶ πρῶτον έτόλμησαν άμφισβητείν Καρχηδονίοις τῆς θαλάττης, άμα δὲ τούτοις καὶ τὴν περὶ τοὺς Ελληνας καὶ 8 20 Μακεδόνας, δμοίως δὲ καὶ περὶ Καρχηδονίους ύπάρχουσαν τότε κατάστασιν δεδηλώκαμεν, καθήκου 9 αν είη παραγεγουότας έπὶ τοὺς καιροὺς τούτους κατά την έξ άρχης πρόθεσιν, έν οίς έμελλον οί μέν Έλληνες τον συμμαχικόν, 'Ρωμαΐοι δὲ τον 'Αννιβια-25 πόν, οί δὲ κατὰ τὴν 'Ασίαν βασιλεῖς τὸν περὶ Κοίλης Συρίας ἐνίστασθαι πόλεμον, καὶ τὴν βύβλον ταύτην 10 άφορίζειν απολούθως τη τε των προγεγονότων πραγμάτων περιγραφη καὶ τη των κεχειρικότων τὰ πρὸ τοῦ δυναστών καταστροφή.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΡΙΤΗ.

185. 1 Ότι μεν άργας υποτιθέμεθα της αυτών πραγματείας τόν τε συμμαγικόν καὶ τὸν 'Αννιβιακόν, πρὸς δε τούτοις του περί Κοίλης Συρίας πόλεμου, εν τη πρώτη μεν της όλης συντάξεως, τρίτη δε ταύτης 2 ανώτερον βύβλω δεδηλώκαμεν. δμοίως δε καὶ τὰς 5 αίτίας, δι' ας αναδραμόντες τοῖς χρόνοις πρὸ τούτων τῶν καιρῶν συνεταξάμεθα τὰς πρὸ ταύτης βύ-3 βλους, έν αὐτῆ 'κείνη διεσαφήσαμεν. νῦν δὲ πειρασόμεθα τοὺς προειρημένους πολέμους, καὶ τὰς αίτίας έξ ὧν έγένοντο καὶ δι' ας έπὶ τοσοῦτον ηὐ- 10 ξήθησαν, μετ' ἀποδείξεως έξαγγέλλειν, βραγέα προ-4 ειπόντες ύπεο τῆς αύτῶν πραγματείας. ὄντος γὰρ ένὸς ἔργου καὶ θεάματος ένὸς τοῦ σύμπαντος, ὑπὲρ οὖ γράφειν ἐπικεχειρήκαμεν, τοῦ πῶς καὶ πότε καὶ διά τί πάντα τὰ γνωριζόμενα μέρη τῆς οἰκουμένης 15 5 ύπὸ τὴν 'Ρωμαίων δυναστείαν ἐγένετο, τούτου δ' έχουτος και την άρχην γυωριζομένην και τον χρόνον ωρισμένον και την συντέλειαν δμολογουμένην, χρήσιμον ήγούμεθ' είναι και τὸ περί τῶν μεγίστων έν αὐτῷ μερῶν, ὅσα μεταξὸ κεῖται τῆς ἀρχῆς καὶ 175. τοῦ τέλους, κεφαλαιωδώς έπιμνησθήναι καί προ-

εκθέσθαι. μάλιστα γὰρ οὕτως ὑπολαμβάνομεν τοῖς 6 φιλομαθούσι παρασκευάσειν ίκανην έννοιαν της δλης έπιβολής. πολλά μεν γάρ προλαμβανούσης 7 186. τῆς ψυτῆς ἐκ τῶν ὅλων πρὸς τὴν κατὰ μέρος τῶν 5 πραγμάτων γνωσιν, πολλά δ' έκ των κατά μέρος πρός την των όλων επιστήμην, αρίστην ηγούμενοι την έξ άμφοιν επίστασιν και θέαν, ακόλουθον τοίς είσημένοις ποιησόμεθα την προέκθεσιν της αύτων πραγματείας. την μεν ούν καθόλου της ύποθέσεως 8 10 έμφασιν και την περιγραφήν ήδη δεδηλώκαμεν. των δὲ κατὰ μέρος ἐν αὐτῆ γεγονότων ἀρχὰς μὲν 9 είναι συμβαίνει τούς προειρημένους πολέμους, καταστροφήν δὲ καὶ συντέλειαν την κατάλυσιν τῆς ἐν Μαπεδονία βασιλείας, χρόνον δὲ τὸν μεταξὺ τῆς 16 άργης και του τέλους έτη πεντήκοντα τρία, περι-10 έχεσθαι δ' έν τούτφ τηλικαύτας καὶ τοιαύτας πράξεις, όσας ούδελς των προγεγονότων καιρών έν ίσω περιέλαβε διαστήματι. περί ων από της έκατοστής 11 καί τετταρακοστής όλυμπιάδος άρξάμενοι τοιάνδε 20 τινά ποιησόμεθα την έφοδον της έξηγήσεως. ύπο-2 δείξαντες γαο τας αιτίας, δι' ας δ προδεδηλωμένος συνέστη Καργηδονίοις και 'Ρωμαίοις πόλεμος, δ προσαγορευθείς 'Αννιβιακός, έρουμεν ώς είς 'Ιταλίαν 2 έμβαλόντες Καρχηδόνιοι και καταλύσαντες την 'Ρω-25 μαίων δυναστείαν είς μέγαν μεν φόβον έκείνους ήγαγου περί σφων καί του της πατρίδος έδάφους, μεγάλας δ' έσχου αὐτοί καὶ παραδόξους έλπίδας, ώς και της Ρώμης αυτης έξ έφόδου πρατήσουτες. έξης δὲ τούτοις πειρασόμεθα διασαφεῖν ώς κατὰ 3 30 τούς αὐτούς καιρούς Φίλιππος μεν δ Μεκεδών διαπολεμήσας Αίτωλοῖς καὶ μετά ταῦτα συστησά-

μενος τὰ κατὰ τοὺς Έλληνας, ἐπεβάλετο κοινωνεῖν 4 Καργηδονίοις των αὐτων έλπίδων, 'Αντίοχος δέ καλ Πτολεμαΐος δ Φιλοπάτωρ ήμφισβήτουν, τέλος δ' ἐπολέμησαν ὑπὲο Κοίλης Συρίας πρὸς ἀλλήλους, 5 Ρόδιοι δε και Προυσίας άναλαβόντες προς Βυζαν- 5 τίους πόλεμον ηνάγκασαν αὐτοὺς ἀποστῆναι τοῦ 6 παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας είς τὸν Πόντον. στή- 176. σαντες δ' έπλ τούτων την διήγησιν του ύπερ της 'Ρωμαίων πολιτείας συστησόμεθα λόγον, ώ κατά τὸ συνεχές ύποδείξομεν δτι μέγιστα συνεβάλετ' αὐτοῖς 10 ή τοῦ πολιτεύματος ίδιότης πρὸς τὸ μὴ μόνον 187, ανακτήσασθαι την Ίταλιωτών και Σικελιωτών δυναστείαν, έτι δε την Ίβήρων προσλαβείν καὶ Κελτων άρχήν, άλλὰ τὸ τελευταῖον καὶ πρὸς τὸ κρατήσαντας τῷ πολέμῳ Καρχηδονίων ἔννοιαν σχεῖν 15 7 τῆς τῶν ὅλων ἐπιβολῆς. ἄμα δὲ τούτοις κατὰ παρέκβασιν δηλώσομεν την κατάλυσιν της Ιέρωνος 8 τοῦ Συρακοσίου δυναστείας. οἶς ἐπισυνάψομεν τὰς περί την Αίγυπτον ταραχάς και τίνα τρόπον Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως μεταλλάξαυτος τὸυ βίου συμ- 20 Φρονήσαντες 'Αντίοχος και Φίλιππος έπι διαιρέσει τῆς τοῦ καταλελειμμένου παιδὸς ἀρχῆς ἤρξαντο κακοπραγμονείν και τάς γείρας επιβάλλειν Φίλιππος μέν τοῖς κατ' Αίγαιον καὶ Καρίαν καὶ Σάμον, 'Αντίοχος δὲ τοῖς κατὰ Κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην. 25 3 μετά δὲ ταῦτα συγκεφαλαιωσάμενοι τὰς ἐν Ἰβηρία καλ Λιβύη καλ Σικελία πράξεις 'Ρωμαίων καλ Καρχηδονίων μεταβιβάσομεν την διήγησιν δλοσχερώς είς τούς κατά την Ελλάδα τόπους αμα ταις των 2 πραγμάτων μεταβολαίς. έξηγησάμενοι δὲ τὰς 'Ατ-30 τάλου και 'Ροδίων ναυμαχίας πρός Φίλιππον, έτι δέ

τον 'Ρωμαίων καὶ Φιλίππου πόλεμον, ώς ἐπράγθη καὶ διὰ τίνων καὶ τί τὸ τέλος ἔσχε, τούτω συνά-3 πτοντες τὸ συνεχές μνησθησόμεθα τῆς Αίτωλῶν ὁργης, καθ' ην 'Αντίοχον έπισπασάμενοι τὸν ἀπὸ τῆς 5 'Ασίας 'Αγαιοίς και 'Ρωμαίοις έξέκαυσαν πόλεμον. οὖ δηλώσαντες τὰς αἰτίας καὶ τὴν 'Αντιόχου διάβασιν 4 είς την Εὐρώπην, διασαφήσομεν πρώτον μεν τίνα τρόπον έκ τῆς Ελλάδος ἔφυγε, δεύτερον δὲ πῶς ἡττηθείς της έπι τάδε τοῦ Ταύρου πάσης έξεγώρησε, 10 το δε τρίτον τίνα τρόπον 'Ρωμαΐοι καταλύσαντες την 5 Γαλατών ύβριν άδήριτον μέν σφίσι παρεσκεύασαν την της 'Ασίας ἀρχήν, ἀπέλυσαν δὲ τοὺς ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου κατοικοῦντας βαρβαρικῶν φόβων καὶ 177. τῆς Γαλατῶν παρανομίας. μετὰ δὲ ταῦτα θέντες 6 15 ύπὸ τὴν ὄψιν τὰς Αἰτωλῶν καὶ Κεφαλλήνων ἀτυχίας ἐπιβαλοῦμεν τοὺς Εὐμένει συστάντας πρός τε 88. Προυσίαν και Γαλάτας πολέμους, δμοίως δε και τον μετ' 'Αριαράθου πρός Φαρνάκαν. οίς έξης έπιμνη-7 σθέντες τῆς παρὰ Πελοποννησίων δμονοίας καὶ 20 καταστάσεως, έτι δὲ τῆς αὐξήσεως τοῦ 'Ροδίων πολιτεύματος, συγκεφαλαιωσόμεθα την όλην διήγησιν αμα καί τὰς πράξεις, ἐπὶ πᾶσιν έξηγη-8 σάμενοι την 'Αντιόχου στρατείαν είς Αίγυπτον τοῦ κληθέντος Έπιφανοῦς καὶ τὸν Περσικὸν πόλεμον 25 καὶ τὴν κατάλυσιν τῆς ἐν Μακεδονία βασιλείας. δι' ὧν ᾶμα θεωρηθήσεται πῶς ξκαστα χειρίσαντες 9 'Ρωμαΐοι πάσαν έποιήσαντο την οίκουμένην υπήκοον αύτοῖς.

Εί μεν οὖν έξ αὐτῶν τῶν κατορθωμάτων ἢ καὶ 4
30 τῶν ἐλαττωμάτων [κανὴν ἐνεδέχετο ποιήσασθαι τὴν
διάληψιν ὑπὲρ τῶν ψεκτῶν ἢ τοὐναντίον ἐπαινετῶν

216

άνδοων και πολιτευμάτων, ένθάδε που λήγειν αν ήμας έδει και καταστρέφειν αμα την δίηγησιν και την πραγματείαν έπι τας τελευταίας δηθείσας πράξεις 2 κατά την έξ άργης πρόθεσιν. ὅ τε γάρ γρόνος δ πεντημονταμαιτριετής είς ταυτ' έληγεν ή τ' αθέη- 5 σις και προκοπή της 'Ρωμαίων δυναστείας έτετελεί-3 ωτο πρός δε τούτοις δμολογούμενον εδόκει τουτ' είναι και κατηναγκασμένον απασιν ότι λοιπόν έστι Ρωμαίων ακούειν και τούτοις πειθαρχείν ύπερ των 4 παραγγελλομένων. έπει δ' ούκ αὐτοτελείς είσιν 10 ούτε περί των πρατησάντων ούτε περί των έλαττωθέντων αί ψιλώς έξ αὐτών τών άγωνισμάτων δια-5 λήψεις, διὰ τὸ πολλοῖς μέν τὰ μέγιστα δοχοῦντ' είναι των κατορθωμάτων, δταν μη δεόντως αὐτοίς γρήσωνται, τὰς μεγίστας επενηνογέναι συμφοράς, 15 ούκ ολίγοις δε τας εκπληκτικώτατας περιπετείας, όταν εύγενῶς αὐτὰς ἀναδέξωνται, πολλάκις εἰς τὴν 6 του συμφέροντος περιπεπτωκέναι μερίδα, προσθετέον αν είη ταις προειρημέναις πράξεσι τήν τε των κρά-189, τούντων αίρεσιν, ποία τις ήν μετά ταῦτα καὶ πῶς 178. προεστάτει των όλων, τάς τε των άλλων αποδογάς καί διαλήψεις, πόσαι και τίνες ύπηρχον περί των ήγουμένων, προς δε τούτοις τας δομάς και τους ζήλους έξηγητέου, τίνες παρ' εκάστοις έπεκράτουν και κατίσγυον περί τε τούς κατ' ιδίαν βίους και 25 7 τὰς κοινάς πολιτείας. δῆλον γάο ὡς ἐκ τούτων φανερον έσται τοῖς μεν νῦν οὖσι πότερα φευκτήν η τουναντίον αίρετην είναι συμβαίνει την Ρωμαίων δυναστείαν, τοῖς δ' ἐπιγινομένοις πότερον ἐπαινετὴν και ζηλωτήν ή ψεκτήν γεγονέναι νομιστέον την 30 8 άρχην αὐτῶν. τὸ γὰρ ἀφέλιμον τῆς ἡμετέρας ίστο-

ρίας πρός τε τὸ παρὸν καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἐν τούτω πλειστον πείσεται τῷ μέρει. οὐ γὰρ δή τοῦτ' είναι 9 τέλος ὑποληπτέον ἐν πράγμασιν οὕτε τοῖς ἡνουμένοις ούτε τοῖς ἀποφαινομένοις ὑπὲο τούτων, τὸ νι-, κήσαι και ποιήσασθαι πάντας ύφ' έαυτούς. ούτε 10 γὰρ πολεμεῖ τοῖς πέλας οὐδείς νοῦν ἔχων ἔνεκεν αὐτοῦ τοῦ καταγωνίσασθαι τοὺς ἀντιταττομένους, ούτε πλεί τὰ πελάγη χάριν τοῦ περαιωθήναι μόνον, και μην ούδε τας έμπειρίας και τέχνας αὐτῆς 10 ένεκα της έπιστήμης αναλαμβάνει πάντες δε πράτ-11 τουσι πάντα χάριν των έπιγινομένων τοῖς ξογοις ήδέων η καλών η συμφερόντων. διὸ καὶ τῆς πραγ-12 ματείας ταύτης τοῦτ' ἔσται τελεσιούργημα, τὸ γνωναι την κατάστασιν παρ' έκάστοις, ποία τις ην μετά 15 τὸ καταγωνισθηναι τὰ όλα καὶ πεσείν εἰς τὴν τῶν Ρωμαίων έξουσίαν, έως της μετά ταῦτα πάλιν έπιγενομένης ταραχής και κινήσεως. ὑπὲρ ής διὰ τὸ 13 μέγεθος των έν αὐτῆ πράξεων καὶ τὸ παράδοξον των συμβαινόντων, τὸ δὲ μέγιστον διὰ τὸ τῶν πλεί-20 στων μη μόνον αὐτόπτης, άλλ' ὧν μεν συνεργός, ών δε και χειριστής γεγονέναι, προήχθην οίον άρχήν ποιησάμενος άλλην γράφειν. ήν δ' ή προει-5 οημένη κίνησις, έν ή 'Ρωμαΐοι μεν πρὸς Κελτίβηοας και Οθακκαίους έξήνεγκαν πόλεμον, Καοχη-25 δόνιοι δὲ τὸν πρὸς Μασαννάσαν βασιλέα τῶν Λιβύων περί δὲ τὴν 'Ασίαν "Ατταλος μὲν καὶ Πρου-2 σίας πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμησαν, ὁ δὲ τῶν Καππαδοκών βασιλεύς 'Αριαράθης, έκπεσων έκ της άρχης 179. ύπ' 'Οροφέρνους διὰ Δημητρίου τοῦ βασιλέως, αὐθις άνεκτήσατο δι' 'Αττάλου την πατοώαν άρχην. δ δέ 3 Σελεύκου Δημήτοιος κύριος γενόμενος έτη δώδεκα

τῆς ἐν Συρία βασιλείας ἄμα τοῦ βίου καὶ τῆς ἀρχῆς ἐστερήθη, συστραφέντων ἐπ' αὐτὸν τῶν ἄλλων βα-4 σιλέων. ἀποκατέστησαν δὲ καὶ 'Ρωμαῖοι τοὺς "Ελληνας εἰς τὴν οἰκείαν τοὺς ἐκ τοῦ Περσικοῦ πολέμου καταιτιαθέντας, ἀπολύσαντες τῆς ἐπενεχθείσης 5 αὐτοῖς διαβολῆς. οἱ δ' αὐτοὶ μετ' οὐ πολὺ Καρχηδονίοις ἐπέβαλον τὰς χεῖρας, τὸ μὲν πρῶτον μεταναστῆσαι, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἄρδην αὐτοὺς ἐξαναστῆσαι προθέμενοι διὰ τὰς ἐν τοῖς ἔξῆς δηθησομένας αἰτίας. οἶς κατάλληλα Μακεδόνων μὲν 10 ἀπὸ τῆς 'Ρωμαίων φιλίας, Λακεδαιμονίων δὲ τῆς τῶν 'Αχαιῶν συμπολιτείας ἀποστάντων, ἄμα τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ἔσχε τὸ κοινὸν ἀτύχημα πάσης τῆς 'Ελλάδος.

- 7 Τὰ μὲν οὖν τῆς ἐπιβολῆς ἡμῶν τοιαῦτα προσδεῖ 15 δ' ἔτι τῆς τύχης, ἵνα συνδράμη τὰ τοῦ βίου πρὸς 8 τὸ τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν. πέπεισμαι μὲν γάρ, κἄν τι συμβῆ περὶ ἡμᾶς ἀνθρώπινον, οὐκ ἀργήσειν τὴν ὑπόθεσιν οὐδ' ἀπορήσειν ἀνδρῶν ἀξιόχρεων, διὰ τὸ κἄλλους πολλοὺς κατεγγυηθήσε- 20 σθαι καὶ σπουδάσειν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν αὐτήν. 9 ἐπεὶ δὲ τὰς ἐπιφανεστάτας τῶν πράξεων ἐπὶ κεφα-
- λαίου διεληλύθαμεν, βουλόμενοι καὶ καθόλου καὶ 191. κατὰ μέρος εἰς ἔννοιαν ἀγαγεῖν τῆς ὅλης ἱστορίας τοὺς ἐντυγχάνοντας, ὥρα μνημονεύοντας τῆς προ-25 θέσεως ἐπαναγαγεῖν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτῶν ὑπο-θέσεως.
  - 6 "Ενιοι δε τῶν συγγεγραφότων τὰς κατ' 'Αννίβαν πράξεις, βουλόμενοι τὰς αἰτίας ἡμῖν ὑποδεικνύναι, δι' ὰς 'Ρωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ὁ προειρημένος ν ἐνέστη πόλεμος, πρώτην μεν ἀποφαίνουσι τὴν Ζα-

κάνθης πολιορκίαν ύπο Καρχηδονίων, δευτέραν δέ 2 την διάβασιν αὐτῶν παρὰ τὰς συνθήκας τοῦ προσαγορευομένου παρά τοῖς ἐγχωρίοις "Ιβηρος ποταμοῦ, έγὰ δὲ ταύτας ἀργὰς μὲν εἶναι τοῦ πολέμου φή-3 180. 5 σαιμ' άν, αίτίας γε μην οὐδαμῶς αν συγχωρήσαιμι. πολλοῦ γε δεῖν, εί μη και την 'Αλεξάνδρου διά-4 βασιν είς την 'Ασίαν αίτίαν είναί τις φήσει τοῦ πρός τούς Πέρσας πολέμου και τον Αντιόχου κατάπλουν είς Δημητριάδα τοῦ πρὸς 'Ρωμαίους' ὧν 10 οὕτ' εἰκὸς οὕτ' ἀληθές ἐστιν οὐδέτερον. τίς γὰρ 5 αν νομίσειε ταύτας αίτίας υπάρχειν, ών πολλά μέν 'Αλέξανδρος πρότερον, οὐκ δλίγα δὲ Φίλιππος ἔτι ζων ενήργησε καὶ παρεσκευάσατο πρός τὸν κατά των Περσων πόλεμον, δμοίως δε πάλιν Αίτωλοί 15 πρὸ τῆς 'Αντιόχου παρουσίας πρὸς τὸν κατὰ 'Ρωμαίων; άλλ' έστιν άνθρώπων τὰ τοιαῦτα μή δι-6 ειληφότων άρχη τί διαφέρει και πόσον διέστηκεν αίτίας καὶ προφάσεως, καὶ διότι τὰ μέν έστι πρώτα των απάντων, ή δ' άρχη τελευταΐον των είρημένων. 20 έγὰ δὲ παντὸς ἀρχὰς μὲν εἶναί φημι τὰς πρώτας 7 έπιβολάς καὶ πράξεις τῶν ἤδη κεκριμένων, αἰτίας δὲ τὰς προκαθηγουμένας τῶν κρίσεων καὶ διαλήψεων λέγω δ' έπινοίας και διαθέσεις και τούς περί ταῦτα συλλογισμούς καὶ δι' ὧν ἐπὶ τὸ κρῖναί τι 25 καὶ προθέσθαι παραγινόμεθα. δῆλον δ' οἶον τὸ 8 προειρημένον έκ των έπιφερομένων. τίνες γαρ άλη-9 92. θῶς ἦσαν αίτίαι καὶ πόθεν φῦναι συνέβη τὸν πρὸς τούς Πέρσας πόλεμον, εύμαρες και τῷ τυχόντι συνιδείν. ήν δὲ πρώτη μὲν ή τῶν μετὰ Ξενοφῶντος 10 30 Έλλήνων έκ των άνω σατραπειών έπάνοδος, έν ή πασαν την 'Ασίαν διαπορευομένων αὐτων πολεμίαν

ύπάρχουσαν οὐδεὶς ἐτόλμα μένειν κατὰ πρόσωπον 11 των βαρβάρων δευτέρα δ' ή του Λακεδαιμονίων βασιλέως 'Αγησιλάου διάβασις είς την 'Ασίαν, εν ή 'κεῖνος οὐδὲν ἀξιόγρεων οὐδ' ἀντίπαλον εύρων ταῖς σφετέραις έπιβολαίς απρακτος ήναγκάσθη μεταξύ 5 12 διὰ τὰς πεοί τὴν Ελλάδα ταραγάς ἐπανελθεῖν. ἐξ ών Φίλιππος κατανοήσας και συλλογισάμενος την Πεοσών ανανδρίαν και δαθυμίαν και την αύτοῦ καί Μακεδόνων εὐεξίαν έν τοῖς πολεμικοῖς, ἔτι δὲ και τὸ μέγεθος και τὸ κάλλος τῶν ἐσομένων ἄθλων 10 13 έπ τοῦ πολέμου πρὸ ὀφθαλμῶν θέμενος, ἄμα τῶ 181. περιποιήσασθαι την έκ των Ελλήνων εύνοιαν όμολογουμένην, εύθέως προφάσει χρώμενος δτι σπεύδει μετελθείν την Περσών παρανομίαν είς τους Έλληνας, δομήν έσχε και προέθετο πολεμείν, και πάντα 15 14 πρός τούτο τὸ μέρος ήτοιμαζε. διόπερ αίτίας μεν τὰς πρώτας δηθείσας ήγητέον τοῦ πρὸς τοὺς Πέρσας πολέμου, πρόφασιν δε την δευτέραν, άργην δε την 7 'Αλεξάνδρου διάβασιν είς την 'Ασίαν. και μην τοῦ κατ' Αντίσχον καὶ 'Ρωμαίους δῆλον ὡς αἰτίαν μὲν 20 2 την Αίτωλων δογην θετέον. έπείνοι γαο δόξαντες ύπὸ 'Ρωμαίων ώλιγωρησθαι κατά πολλά περί την έκβασιν την έκ του Φιλίππου πολέμου, καθάπερ έπάνω προείπου, οὐ μόνου Αντίογου ἐπεσπάσαντο, παν δὲ καὶ πράξαι καὶ παθεῖν ὑπέστησαν διὰ τὴν 25 έπιγενομένην όργην έκ των προειρημένων καιρών. 3 πρόφασιν δ' ήγητέον την των Ελλήνων έλευθέρωσιν, ήν έχείνοι περιπορευόμενοι μετ' 'Αντιόχου τάς πόλεις άλόγως και ψευδώς κατήγγελλον, άρχην δέ του πολέμου τον Αντιόγου κατάπλουν 30 είς Δημητριάδα.

Έγω δε την έπι πλειον διαστολην πεποίημαι περί 4 193. τούτων ούχ ένεκα τῆς τῶν συγγραφέων ἐπιτιμήσεως, χάριν δε της των φιλομαθούντων έπανορθώσεως. τί γὰρ ὄφελος ζατροῦ κάμνουσιν ἀγνοοῦν-5 ε τος τὰς αἰτίας τῶν περὶ τὰ σώματα διαθέσεων; τί δ' ανδρός πραγματικού μή δυναμένου συλλογίζεσθαι πῶς καὶ διὰ τί καὶ πόθεν ἕκαστα τῶν πραγμάτων τὰς ἀφορμὰς είληφεν; οὕτε γὰρ ἐκεῖνον είκὸς οὐδέ-6 ποτε δεόντως συστήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θερα-10 πείας ούτε του πραγματικου ούδευ οίόυ τε κατά τρόπου γειρίσαι των προσπιπτόντων άνευ της των προειρημένων έπιγνώσεως. διόπερ οὐδὲν οὕτω φυ-7 λακτέου και ζητητέου ώς τὰς αίτιας εκάστου τῶυ συμβαινόντων, έπειδή φύεται μέν έκ των τυχόν-15 των πολλάκις τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, ἰᾶσθαι δὲ ρᾶστόν ἐστι παντὸς τὰς πρώτας ἐπιβολὰς καὶ διαλήψεις.

Φάβιος δέ φησιν δ 'Ρωμαϊκὸς συγγραφεὺς ἄμα 8 τῷ κατὰ Ζακανθαίους ἀδικήματι καὶ τὴν 'Ασδρού
²⁰ βου πλεονεξίαν καὶ φιλαρχίαν αἰτίαν γενέσθαι τοῦ 182. κατ' 'Αννίβαν πολέμου. ἐκεῖνον γὰρ μεγάλην ἀνει- 2' ληφότα τὴν δυναστείαν ἐν τοῖς κατ' 'Ιβηρίαν τόποις, μετὰ ταῦτα παραγενόμενον ἐπὶ Λιβύην ἐπιβαλέσθαι καταλύσαντα τοὺς νόμους εἰς μοναρχίαν

²⁵ περιστῆσαι τὸ πολίτευμα τῶν Καρχηδονίων τοὺς 3 δὲ πρώτους ἄνδρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος προϊδομένους αὐτοῦ τὴν ἐπιβολὴν συμφρονῆσαι καὶ διαστῆναι πρὸς αὐτόν τὸν δ' 'Ασδρούβαν ὑπιδόμενον, 4
ἀναχωρήσαντ' ἐκ τῆς Λιβύης, τὸ λοιπὸν ἥδη τὰ κατὰ

³⁰ τὴν 'Ιβηρίαν χειρίζειν κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν,
οὐ προσέχοντα τῷ συνεδρίφ τῶν Καρχηδονίων. 'Αν- 5

νίβαν δὲ κοινωνὸν καὶ ζηλωτὴν ἐκ μειρακίου γεγονότα της έκείνου προαιρέσεως, και τότε διαδεξάμενον τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ᾿Ασ-6 δρούβα ποιεῖσθαι τῶν πραγμάτων. διὸ καὶ νῦν τὸν πόλεμον τοῦτον έξενηνογέναι κατά την αύτοῦ προ- 5 αίρεσιν 'Ρωμαίοις παρά την Καρχηδονίων γνώμην. 194. 7 οὐδένα γὰρ εὐδοκεῖν τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν Καργηδόνι τοις ὑπ' 'Αννίβου περί τὴν Ζακανθαίων πό-8 λιν πραγθείσι. ταῦτα δ' είπών φησι μετὰ τὴν τῆς προειρημένης πόλεως άλωσιν παραγενέσθαι τούς 10 'Ρωμαίους, ολομένους δεῖν ἢ τὸν 'Αννίβαν ἐκδιδόναι σφίσι τοὺς Καργηδονίους ἢ τὸν πόλεμον ἀναλαμ-9 βάνειν. εί δέ τις έροιτο τὸν συγγραφέα ποῖος ἡν καιρός οίκειότερος τοῖς Καργηδονίοις ἢ ποῖον πρᾶγμα τούτου δικαιότερον ή συμφορώτερον, έπείπερ έξ άρ- 15 χῆς δυσηρεστούντο, καθάπερ οὖτός φησι, τοῖς ὑπ' 10 Αυνίβου πραττομένοις, τοῦ πεισθέντας τότε τοῖς ύπὸ 'Ρωμαίων παρακαλουμένοις έκδοῦναι μέν τὸν αίτιον των άδικημάτων, έπανελέσθαι δ' εύλόγως δι' έτέρων τὸν κοινὸν έχθρὸν τῆς πόλεως, περιποιήσα- 20 σθαι δὲ τῆ χώρα τὴν ἀσφάλειαν, ἀποτριψαμένους τον έπιφερόμενον πόλεμον, δόγματι μόνον την έχδίκησιν ποιησαμένους, τίν' αν είπεῖν έχοι πρὸς αὐτά; 11 δηλον γὰρ ὡς οὐδέν. οῖ γε τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ πράξαί τι των προειρημένων, ως έπτακαίδεκ' έτη 25 συνεχῶς πολεμήσαντες κατὰ τὴν 'Αννίβου προαίρεσιν οὐ πρότερον κατελύσαντο τὸν πόλεμον εως οὖ πάσας έξελέγξαντες τὰς έλπίδας τελευταΐον είς τὸν 183. περί τῆς πατρίδος και τῶν ἐν αὐτῆ σωμάτων παρεγένοντο κίνδυνον. 30

έκείνου γεγοαμμένων; ούχ ένεκα τῆς πιθανότητος 2 των είρημένων, άγωνιων μή πιστευθή παρά τισιν. ή μεν γάρ παρά τούτων άλογία και χωρίς της έμης έξηγήσεως αὐτὴ δι' αύτῆς δύναται θεωρεῖσθαι παρὰ 5 τοῖς ἐντυγχάνουσιν· ἀλλὰ τῆς τῶν ἀναλαμβανόντων 3 τὰς ἐκείνου βύβλους ὑπομνήσεως, ἵνα μὴ πρὸς τὴν έπιγραφήν, άλλὰ πρὸς τὰ πράγματα βλέπωσιν. ἔνιοι 4 γὰο οὐκ ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστήσαντες, ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν τὸν λέγοντα, καὶ λαβόντες ἐν νῷ διότι κατὰ 195. τούς καιρούς δ γράφων γέγονε καὶ τοῦ συνεδρίου μετείχε των 'Ρωμαίων, παν εύθέως ήγουνται τὸ λεγόμενον ύπὸ τούτου πιστόν. έγὰ δὲ φημί μὲν δεῖν 5 ούκ έν μικοῷ προσλαμβάνεσθαι τὴν τοῦ συγγραφέως πίστιν, οὐκ αὐτοτελῆ δὲ κρίνειν, τὸ δὲ πλεῖον 15 έξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τοὺς ἀναγινώσκοντας τὰς δοκιμασίας.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ γε Ῥωμαίων καὶ Καρχηδο-6 νίων πολέμου, τὴν γὰρ παρέκβασιν ἐντεῦθεν ἐποιησάμεθα, νομιστέον πρῶτον μὲν αἴτιον γεγονέναι τὸν μὰ κατὰ φύσιν ἀννίβου γεγονότος. ἐκεῖνος γὰρ οὐχ τητηθεὶς τῷ περὶ Σικελίας πολέμῳ τῆ ψυχῆ, τῷ δοκεῖν αὐτὸς μὲν ἀκέραια διατετηρηκέναι τὰ περὶ τὸν ερυκα στρατόπεδα ταῖς ὁρμαῖς ἐφ' ὧν αὐτὸς τὸ ἡν, διὰ δὲ τὴν ἐν τῆ ναυμαχία τῶν Καρχηδονίων ἡτταν τοῖς καιροῖς εἴκων πεποιῆσθαι τὰς συνθήκας, ἔμενεν ἐπὶ τῆς ὁρμῆς, τηρῶν ἀεὶ πρὸς ἐπίθεσιν. εἰ μὲν οὖν μὴ τὸ περὶ τοὺς ξένους ἐγένετο κίνημα 8 τοῖς Καρχηδονίοις, εὐθέως ἄν ἄλλην ἀρχὴν ἐποιεῖτο καὶ παρασκευὴν πραγμάτων, ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ. προ-9 καταληφθεὶς δὲ ταῖς ἐμφυλίοις ταραχαῖς ἐν τούτοις

10 καὶ περὶ ταύτας διέτριβε τὰς πράξεις. 'Ρωμαίων δὲ μετὰ τὸ καταλύσασθαι Καρχηδονίους τὴν προειρημένην ταραχὴν ἀπαγγειλάντων αὐτοῖς πόλεμον, τὸ μὲν πρῶτον εἰς πᾶν συγκατέβαινον, ὑπολαμβάνοντες 184. αὐτοὺς νικήσειν τοῖς δικαίοις, καθάπερ ἐν ταῖς πρὸ 5

2 ταύτης βύβλοις περί τούτων δεδηλώκαμεν, ὧν χωρίς οὐχ οἶόν τ' ἦν συμπεριενεχθῆναι δεόντως οὕτε τοῖς νῦν λεγομένοις οὕτε τοῖς μετὰ ταῦτα ἡηθησομένοις

3 ύφ' ήμῶν. πλὴν οὐκ ἐντοεπομένων τῶν Ῥωμαίων, εἴξαντες τῆ περιστάσει, καὶ βαρυνόμενοι μέν, οὐκ 10 ἔχοντες δὲ ποιεῖν οὐδέν, ἐξεχώρησαν Σαρδόνος, συνεχώρησαν δ' εἰσοίσειν ἄλλα χίλια καὶ διακόσια τά-

196. λαντα πρὸς τοῖς πρότερον, ἐφ' ῷ μὴ τὸν πόλεμον 4 ἐκείνοις ἀναδέξασθαι τοῖς καιροῖς. διὸ καὶ δευτέ-

οαν, μεγίστην δέ, ταύτην θετέον αίτίαν τοῦ μετὰ 15 ταῦτα συστάντος πολέμου. 'Αμίλκας γὰο προσλαβὰν τοῖς ίδίοις θυμοῖς τὴν ἐπὶ τούτοις ὀργὴν τῶν πολιτῶν, ὡς θᾶττον τοὺς ἀποστάντας τῶν μισθο-

φόρων καταπολεμήσας έβεβαίωσε τη πατρίδι την άσφάλειαν, εὐθέως έποιεῖτο την όρμην έπὶ τὰ κατὰ » την Ἰβηρίαν πράγματα, σπουδάζων ταύτη χρήσασθαι παρασκευή πρὸς τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον.

6 ην δη και τρίτην αιτίαν νομιστέον, λέγω δε την εύροιαν των κατ' Ίβηρίαν πραγμάτων Καρχηδονίοις. ταύταις γὰρ ταῖς χεροί πιστεύσαντες εὐθαρ- σως ἐνέβησαν εἰς τὸν προειρημένον πόλεμον.

7 Ότι δ' 'Αμίλκας πλεϊστα μὲν συνεβάλετο πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ δευτέρου πολέμου, καίπερ τετελευτηκὸς ἔτεσι δέκα πρότερον τῆς καταρχῆς αὐτοῦ, πολλὰ μὲν ἂν εὕροι τις εἰς τοῦτο σχεδὸν δὲ πρὸς № 11 πίστιν ἀρκοῦν ἔσται τὸ λέγεσθαι μέλλον. καθ' οῦς

νὰο καιρούς καταπολεμηθείς 'Αννίβας ὑπὸ 'Ρωμαίων τέλος έχ τῆς πατρίδος έξεγώρησε καὶ παρ' 'Αντιόγω διέτοιβε, τότε 'Ρωμαΐοι συνθεωρούντες ήδη την Αίτωλων έπιβολην έξαπέστειλαν πρεσβευτάς πρός 5 Αντίοχον, βουλόμενοι μή λανθάνειν σφας την τοῦ βασιλέως προαίρεσιν. οί δὲ πρέσβεις, δρώντες τὸν 2 Αντίογον προσέγοντα τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ πρόθυμον όντα πολεμεῖν 'Ρωμαίοις, έθεράπευον τὸν 'Αννίβαν, σπουδάζοντες είς ὑποψίαν έμβαλεῖν πρὸς τὸν 'Αν-10 τίογον. δ καλ συνέβη γενέσθαι. προβαίνοντος γάρ 3 τοῦ γρόνου, καὶ τοῦ βασιλέως ὑπόπτως ἔγοντος ἀεὶ 185. καὶ μᾶλλον πρὸς τὸν 'Αννίβαν, ἐγένετό τις καιρὸς ώς έπι λόγον άγθηναι την υποικουρουμένην άτοπίαν έν αὐτοῖς. έν ῷ καὶ πλείους ἀπολογισμούς 4 15 ποιησάμενος 'Αννίβας τέλος έπὶ τὸ τοιοῦτο κατήντησε, δυσχρηστούμενος τοῖς λόγοις. ἔφη γάρ, καθ' 5 ον καιρον ο πατήρ αὐτοῦ τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον μέλλοι στρατεύεσθαι μετά των δυνάμεων, έτη μέν ἔχειν ἐννέα, θύοντος δ' αὐτοῦ τῷ Διὶ παρεστάναι 197. παρά του βωμόυ. ἐπεὶ δὲ καλλιερήσας κατασπείσαι 6 τοῖς θεοῖς καὶ ποιήσαι τὰ νομιζόμενα, τοὺς μέν άλλους τούς περί την θυσίαν αποστήναι κελευσαι μικρόν, αὐτὸν δὲ προσκαλεσάμενον ἐρέσθαι φιλοφρόνως εί βούλεται συνεξορμάν έπὶ τὴν στρατείαν. 25 ἀσμένως δὲ κατανεύσαντος αὐτοῦ, καί τι καὶ προσ-7 αξιώσαντος παιδικώς, λαβόμενον τῆς δεξιᾶς προσαγαγείν αὐτὸν πρὸς τὸν βωμὸν καὶ κελεύειν άψάμενον των ιερων δμνύναι μηδέποτε 'Ρωμαίοις εὐνοήσειν. ταῦτ' οὖν είδότα σαφῶς ἠξίου τὸν 'Αν-8 30 τίογον, έως μεν άν τι δυσχερές βουλεύηται κατά 'Ρωμαίων, θαροείν και πιστεύειν, αὐτὸν συνεργὸν POLYR. HIST. I. 15

9 έξειν νομίζοντ' άληθινώτατον. έπαν δε διαλύσεις ἢ φιλίαν συντίθηται πρὸς αὐτούς, τότε μὴ προσδεΐσθαι διαβολῆς, άλλ' ἀπιστεῖν καὶ φυλάττεσθαι.

12 πᾶν γάο τι ποᾶξαι κατ' αὐτῶν ὁ δυνατὸς εἴη. ὁ μὲν οὖν 'Αντίοχος ἀκούσας, καὶ δόξας αὐτοπαθῶς, ε ἄμα δ' ἀληθινῶς εἰρῆσθαι, πάσης τῆς προϋπαρχού-

2 σης ὑποψίας ἀπέστη. τῆς μέντοι γε δυσμενείας τῆς 'Αμίλκου καὶ τῆς ὅλης προθέσεως ὁμολογούμενον θετέον εἶναι τοῦτο μαρτύριον, ὡς καὶ δι' αὐτῶν

3 φανερον έγένετο τῶν πραγμάτων. τοιούτους γὰρ 10 έχθροὺς παρεσκεύασε 'Ρωμαίοις 'Ασδρούβαν τε τὸν τῆς θυγατρὸς ἄνδρα καὶ τὸν αὐτοῦ κατὰ φύσιν υίὸν 'Αννίβαν ὥστε μὴ καταλιπεῖν ὑπερβολὴν δυσμενείας.

4'Ασδρούβας μεν οὖν προαποθανών οὐ πᾶσαν ἔκδηλον ἐποίησε τὴν αὐτοῦ πρόθεσιν, 'Αννίβα δὲ παρέ- 15 δωκαν οἱ καιροὶ καὶ λίαν ἐναποδείξασθαι τὴν πα-

5 τοφαν έχθοαν είς 'Ρωμαίους. διὸ καὶ τοὺς έπὶ πραγμάτων ταττομένους χρη τῶν τοιούτων οὐδενὸς 186. μᾶλλον φροντίζειν ὡς τοῦ μὴ λανθάνειν τὰς προ-αιρέσεις τῶν διαλυομένων τὰς ἔγθρας ἢ συντιθε- 20

198. μένων τὰς φιλίας, πότε τοῖς καιφοῖς εἴκοντες καὶ πότε ταῖς ψυχαῖς ἡττώμενοι ποιοῦνται τὰς συνθή-6 κας, ἵνα τοὺς μὲν ἐφέδρους νομίζοντες εἶναι τῶν καιρῶν ἀεὶ φυλάττωνται, τοῖς δὲ πιστεύοντες, ὡς ὑπηκόοις ἢ φίλοις ἀληθινοῖς, πᾶν τὸ παραπῖπτον 25 ἐξ ἑτοίμου παραγγέλλωσιν.

7 Αἰτίας μὲν οὖν τοῦ κατ' 'Αννίβαν πολέμου τὰς προειρημένας ἡγητέον, ἀρχὰς δὲ τὰς μελλούσας λέ-13 γεσθαι. Καρχηδόνιοι γὰρ βαρέως μὲν ἔφερον καὶ τὴν ὑπὲρ Σικελίας ἦτταν, συνεπέτεινε δ' αὐτῶν 30 τὴν ὀργήν, καθάπερ ἐπάνω προεῖπον, τὰ κατὰ Σαρ-

δόνα και τὸ τῶν τελευταΐον συντεθέντων χρημάτων πλήθος. διόπες αμα τῷ τὰ πλεῖστα κατ' Ἰβηςίαν 2 ύφ' αύτους ποιήσασθαι πρός παν ετοίμως διέκειντο τὸ κατὰ 'Ρωμαίων ὑποδεικνύμενον. προσπεσούσης 3 5 οὖν τῆς 'Ασδρούβου τελευτῆς, ὧ μετὰ τὸν 'Αμίλκου θάνατον ένεχείρισαν τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, τὸ μέν πρώτον έκαραδόκουν τὰς τῶν δυνάμεων δομάς ἀφ-4 ιχομένης δὲ τῆς ἀγγελίας ἐχ τῶν στρατοπέδων ὅτι συμβαίνει τὰς δυνάμεις ὁμοθυμαδὸν ἡρῆσθαι στρα-10 τηνὸν 'Αννίβαν, παραυτίκα συναθροίσαντες τὸν δῆμου μια γνώμη κυρίαν έποίησαν την των στρατοπέδων αΐρεσιν. 'Αννίβας δὲ παραλαβών τὴν ἀρχὴν 5 εὐθέως ὥρμησεν ὡς καταστρεψόμενος τὸ τῶν Ὀλκάδων έθνος άφικόμενος δὲ πρὸς 'Αλθαίαν τὴν βα-15 ουτάτην αὐτῶν πόλιν κατεστρατοπέδευσε. μετὰ δὲ 6 ταῦτα χοησάμενος ένεργοῖς ἄμα καὶ καταπληκτικαῖς προσβολαίς ταχέως έχράτησε τῆς πόλεως. οὖ συμβάντος οί λοιποί γενόμενοι καταπλαγεῖς ἐνέδωκαν αύτοὺς τοῖς Καρχηδονίοις. ἀργυφολογήσας δὲ τὰς 7 20 πόλεις, και κυριεύσας πολλών χρημάτων, ήκε παραχειμάσων είς Καινήν πόλιν. μεγαλοψύχως δε χοη-8 σάμενος τοῖς ὑποταττομένοις, καὶ τὰ μὲν δοὺς τῶν 199. ὀψωνίων τοῖς συστρατευομένοις, τὰ δ' ὑπισχνούμενος, πολλήν εύνοιαν καὶ μεγάλας έλπίδας ένειο- 187. 25 γάσατο ταῖς δυνάμεσι. τῷ δ' ἐπιγινομένῷ θέρει 14 πάλιν δομήσας έπὶ τοὺς Οὐακκαίους Έλμαντικήν μεν έξ εφόδου ποιησάμενος προσβολάς κατέσχεν, 'Αρβουκάλην δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ τὸ πληθος, έτι δὲ τὴν γενναιότητα τῶν οἰκητόρων, 30 μετά πολλής ταλαιπωρίας πολιορχήσας χατά κράτος είλε. μετά δὲ ταῦτα παραδόξως είς τοὺς μεγίστους 2

ήλθε κινδύνους έπανάγων, συνδραμόντων έπ' αὐτὸν τῶν Καρπησίων, ὁ σχεδὸν Ισχυρότατόν έστιν έθνος 3 των κατ' έκείνους τούς τόπους, όμοίως δε καί των άστυγειτόνων άθροισθέντων αμα τούτοις, οθς ήρέθισαν μάλιστα μέν οί των Όλκάδων φυγάδες, συν-5 εξέκαυσαν δε και των έκ της Έλμαντικης οι διασω-4 θέντες. πρός οθς εί μεν έκ παρατάξεως ήναγκάσθησαν οί Καρχηδόνιοι διακινδυνεύειν, δμολογου-5 μένως αν ήττήθησαν. νῦν δὲ πραγματικώς καὶ νουνεχῶς έξ ὑποστροφῆς ἀναχωρήσαντος 'Αννίβου, 19 καλ πρόβλημα ποιησαμένου τον Τάγον καλούμενον ποταμόν, και περί την τοῦ ποταμοῦ διάβασιν συστησαμένου τὸν κίνδυνον, ᾶμα δὲ συγχοησαμένου συναγωνιστή τῷ ποταμῷ καὶ τοῖς δηρίοις οἶς εἶχε περί τετταράκοντα τὸν ἀριθμόν, συνέβη τὰ ὅλα 15 6 παραδόξως καὶ κατὰ λόγον αὐτῷ χωρῆσαι. τῶν γὰρ βαρβάρων έπιβαλομένων κατά πλείους τόπους βιάζεσθαι καὶ περαιούσθαι τὸν ποταμόν, τὸ μὲν πλεῖστον αὐτῶν μέρος διεφθάρη περί τὰς ἐκβάσεις, παοαπορευομένων των θηρίων παρά τὸ χείλος καί 20 7 τοὺς ἐκβαίνοντας ἀεὶ προκαταλαμβανόντων πολλοὶ δὲ κατ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ὑπὸ τῶν Ιππέων ἀπώλουτο, διὰ τὸ κρατεῖν μὲν μᾶλλον τοῦ φεύματος τούς ιππους, έξ ύπερδεξίου δὲ ποιείσθαι τὴν μάγην 8 τοὺς Ιππέας πρὸς τοὺς πεζούς. τέλος δὲ τούμπαλιν 5 έπιδιαβάντες οί περί του 'Αννίβαν έπὶ τοὺς βαρβάοους ετρέψαντο πλείους η δέκα μυριάδας ανθρώ-200. 9 πων. ὧν ήττηθέντων οὐδεὶς ἔτι τῶν ἐντὸς "Ιβηρος ποταμοῦ δαδίως πρὸς αὐτοὺς ἀντοφθαλμεῖν ἐτόλμα 10 πλήν Ζαμανθαίων. ταύτης δε τῆς πόλεως ἐπειρᾶτο 30 κατά δύναμιν απέχεσθαι, βουλόμενος μηδεμίαν

άφορμὴν όμολογουμένην δοῦναι τοῦ πολέμου 'Ρω- 188. μαίοις, ἔως τἄλλα πάντα βεβαίως ὑφ' αὐτὸν ποιήσαιτο κατὰ τὰς 'Αμίλκου τοῦ πατρὸς ὑποθήκας καὶ παραινέσεις.

Οί δὲ Ζακανθαῖοι συνεχῶς ἔπεμπον είς τὴν 15 'Ρώμην, αμα μεν άγωνιωντες περί σφων καί προορώμενοι τὸ μέλλον, ἄμα δὲ βουλόμενοι μὴ λανθάνειν 'Ρωμαίους την γινομένην εύροιαν Καρχηδονίοις τῶν κατ' Ἰβηρίαν πραγμάτων. Ῥωμαΐοι δέ, 2 10 πλεονάκις αὐτῶν παρακηκοότες, τότε πρεσβευτὰς έξαπέστειλαν τοὺς έπισκεψομένους ὑπὲρ τῶν προσπιπτόντων. 'Αννίβας δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς και-3 ρούς πεποιημένος ύφ' αύτὸν οθς προέθετο, παρην αύδις μετά των δυνάμεων παραχειμάσων είς Και-15 νην πόλιν, ήτις ώς αν εί πρόσχημα καὶ βασίλειον ην Καρχηδονίων έν τοῖς κατά την Ἰβηρίαν τόποις. καταλαβών δὲ τὴν παρὰ τῶν Ῥωμαίων πρεσβείαν, 4 καὶ δοὺς αὐτὸν εἰς ἔντευξιν, διήκουε περὶ τῶν ἐνεστώτων. 'Ρωμαΐοι μέν οὖν διεμαρτύροντο Ζακαν-5 20 θαίων ἀπέχεσθαι, κεῖσθαι γὰο αὐτοὺς ἐν τῆ σφετέρα πίστει, και του Ίβηρα ποταμου μη διαβαίνειν κατὰ τὰς ἐπ' ᾿Ασδρούβου γενομένας ὁμολογίας. ὁ 6 δ' 'Αννίβας, ατε νέος μεν ών, πλήρης δε πολεμικής όρμης, έπιτυχής δ' έν ταῖς έπιβολαῖς, πάλαι δὲ παρ-25 ωρμημένος πρός την κατά 'Ρωμαίων έχθραν, πρός 7 μέν έπείνους, ώς πηδόμενος Ζαπανθαίων, ένεπάλει 'Ρωμαίοις διότι μικροῖς έμπροσθεν χρόνοις, στασιαζόντων αὐτῶν, λαβόντες τὴν ἐπιτροπὴν [είς τὸ δια-201. λύσαι] ἀδίκως ἐπανέλοιντό τινας τῶν προεστώτων. 30 ούς οὐ περιόψεσθαι παρεσπονδημένους πάτριον γάρ είναι Καρχηδονίοις το μηδένα των άδικουμένων

8 περιοράν· πρὸς δὲ Καρχηδονίους διεπέμπετο, πυνθανόμενος τί δεῖ ποιεῖν, ὅτι Ζακανθαῖοι πιστεύοντες τῆ 'Ρωμαίων συμμαχία τινὰς τῶν ὑφ' αὐτοὺς 9 ταττομένων ἀδικοῦσι. καθόλου δ' ἦν πλήρης ἀλογίας καὶ θυμοῦ βιαίου· διὸ καὶ ταῖς μὲν ἀληθιναῖς 5 αἰτίαις οὐκ ἐχρῆτο, κατέφευγε δ' εἰς προφάσεις ἀλόγους· ἄπερ εἰώθασι ποιεῖν οἱ διὰ τὰς προεγκαθη- 189. μένας αὐτοῖς δρμὰς ὀλιγωροῦντες τοῦ καθήκοντος.

10 πόσφ γὰο ἦν ἄμεινον οἴεσθαι δεῖν Ῥωμαίους ἀποδοῦναι σφίσι Σαρδόνα καὶ τοὺς ἐπιταχθέντας ᾶμα 10 ταύτη φόρους, οὓς τοῖς καιροῖς συνεπιθέμενοι πρότερον ἀδίκως παρ' αὐτῶν ἔλαβον εἰ δὲ μή, φάναι

11 πολεμήσειν; νῦν δὲ τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν ἀληθινὴν παρασιωπῶν, τὴν δ' οὐχ ὑπάρχουσᾶν περὶ Ζακανθαίων πλάττων, οὐ μόνον ἀλόγως, ἔτι δὲ μᾶλλον 15

12 άδίκως κατάρχειν έδόκει τοῦ πολέμου. οί δὲ τῶν Ρωμαίων πρέσβεις, ὅτι μὲν εἴη πολεμητέον σαφῶς εἰδότες, ἀπέπλευσαν εἰς Καρχηδόνα, τὰ παραπλήσια

13 θέλοντες έπιμαρτύρασθαι κάκείνους οὐ μὴν ἐν Ἰταλία γε πολεμήσειν ἤλπισαν, ἀλλ' ἐν Ἰβηρία, χρή- νο σεσθαι δὲ πρὸς τὸν πόλεμον ὁρμητηρίω τῆ Ζακανθαίων πόλει.

16 Διὸ καὶ πρὸς ταύτην ἀρμοζόμενοι τὴν ὑπόθεσιν ή σύγκλητος ἔκρινεν ἀσφαλίσασθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα πράγματα, προορωμένη διότι μέγας ἔσται το καὶ πολυχρόνιος καὶ μακρὰν ἀπὸ τῆς οἰκείας ὁ πό
2 λεμος. συνέβαινε γὰρ κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς Δημήτριον τὸν Φάριον, ἐπιλελησμένον μὲν τῶν προγεγονότων εἰς αὐτὸν εὐεργετημάτων ὑπὸ Ῥωμαίων, καταπεφρονηκότα δὲ πρότερον μὲν διὰ τὸν τὰ καρηδονίων

φόβον περιεστώτα 'Ρωμαίους, πάσας δ' έχοντα τὰς 3 202. έλπίδας έν τη Μακεδόνων οίκία διὰ τὸ συμπεπολεμηκέναι καλ μετεσχηκέναι των πρός Κλεομένη κινδύνων 'Αντιγόνω, πορθείν μεν και καταστρέφεσθαι ετάς κατά την Ίλλυρίδα πόλεις τάς ύπο Γωμαίους ταττομένας, πεπλευκέναι δ' έξω τοῦ Λίσσου παρά τάς συνθήκας πεντήκοντα λέμβοις καὶ πεπορθηκέναι πολλάς τῶν Κυκλάδων νήσων. εἰς ἃ βλέπον-4 τες 'Ρωμαΐοι, και θεωρούντες άνθούσαν την Μακε-10 δόνων οίκίαν, έσπευδον άσφαλίσασθαι τὰ πρὸς έω τῆς Ἰταλίας, πεπεισμένοι καταταγήσειν διορθωσάμενοι μέν την Ίλλυριων άγνοιαν, επιτιμήσαντες δέ καί κολάσαντες την άγαριστίαν καί προπέτειαν την 190. Δημητρίου. διεψεύσθησαν δὲ τοῖς λογισμοῖς 5 15 κατετάγησε γὰρ αὐτοὺς 'Αννίβας, έξελὼν τὴν Ζακανθαίων πόλιν. καὶ παρὰ τοῦτο συνέβη τὸν πόλεμον 6 ούκ έν Ίβηρία, πρὸς αὐτῆ δὲ τῆ Ῥώμη καὶ κατὰ πάσαν γενέσθαι τὴν Ἰταλίαν.

Οὐ μὴν ἀλλὰ τούτοις χρησάμενοι τοῖς διαλογι- 7 το σμοῖς 'Ρωμαῖοι μὲν ὑπὸ τὴν ὡραίαν Λεύκιον τὸν Αἰμίλιον ἐξαπέστειλαν μετὰ δυνάμεως ἐπὶ τὰς κατὰ τὴν 'Ιλλυρίδα πράξεις κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἑκατοστῆς καὶ τετταρακοστῆς ὀλυμπιάδος. 'Αννίβας δὲ 17 μετὰ τῆς δυνάμεως ἀναζεύξας ἐκ τῆς Καινῆς πό-25 λεως προῆγε, ποιούμενος τὴν πορείαν ἐπὶ τὴν Ζάκανθαν. ἡ δὲ πόλις αΰτη κεῖται μὲν ἐπὶ τῷ πρὸς 2 θάλατταν καθήκοντι πρόποδι τῆς ὀρεινῆς τῆς συναπτούσης τὰ πέρατα τῆς 'Ιβηρίας καὶ Κελτιβηρίας, ἀπέχει δὲ τῆς θαλάττης ὡς ἐπτὰ στάδια. νέμονται 3 τὸ χώραν οί κατοικοῦντες αὐτὴν πάμφορον καὶ διαφέρουσαν ἀρετῆ πάσης τῆς 'Ιβηρίας. ἦ τότε παρα- 4

στρατοπεδεύσας 'Αννίβας ένεργὸς έγίνετο περί τὴν πολιορκίαν, πολλά προορώμενος εύχρηστα πρός τὸ 5 μέλλον έκ τοῦ κατὰ κράτος έλεῖν αὐτήν. πρῶτον μέν νὰρ ὑπέλαβε παρελέσθαι Ῥωμαίων τὴν ἐλπίδα τοῦ συστήσασθαι τὸν πόλεμον ἐν Ἰβηρία δεύτερον 5 δε καταπληξάμενος απαντας εὐτακτοτέρους μεν έπέ-203. πειστο παρασκευάσειν τους υφ' αυτον ήδη ταττομένους, εὐλαβεστέρους δὲ τοὺς ἀκμὴν αὐτοκράτο-6 ρας όντας τῶν Ἰβήρων, τὸ δὲ μένιστον, οὐδέν' ἀπολιπων όπισθεν πολέμιον ἀσφαλως ποιήσεσθαι την 10 7 είς τούμπροσθεν πορείαν. γωρίς τε τούτων εὐποοήσειν μεν γορηγιών αὐτὸς ὑπελάμβανε πρὸς τὰς έπιβολάς, προθυμίαν δ' ένεργάσεσθαι ταϊς δυνάμεσιν έκ τῆς ἐσομένης εκάστοις ἀφελείας, προκαλέσεσθαι δὲ τὴν εὔνοιαν τῶν ἐν οἴκω Καρχηδονίων διὰ 15 8 τῶν ἀποσταλησομένων αὐτοῖς λαφύρων, τοιούτοις δε χρώμενος διαλογισμοῖς, ένεργῶς προσέχειτο τῆ πολιορχία, τοτε μεν υπόδειγμα τω πλήθει ποιών αύτον και γινόμενος αὐτουργός τῆς έν τοῖς ἔργοις ταλαιπωρίας, έστι δ' ότε παρακαλών τὰ πλήθη καί 191. 9 παραβόλως διδούς αύτὸν είς τοὺς κινδύνους. πᾶσαν δὲ κακοπάθειαν καὶ μέριμναν ὑπομείνας τέλος ἐν 10 όπτω μησί κατά κράτος είλε την πόλιν. κύριος δέ γενόμενος χοημάτων πολλών και σωμάτων και κατασκευής, τὰ μεν χρήματ' είς τὰς ίδίας ἐπιβολὰς 25 παρέθετο κατά την έξ άρχης πρόθεσιν, τὰ δὲ σώματα διένειμε κατά την άξίαν έκάστοις των συστρατευομένων, την δε κατασκευήν παραχοήμα πάσαν 11 έξέπεμψε τοῖς Καργηδονίοις. ταῦτα δὲ πράξας οὐ διεψεύσθη τοις λογισμοῖς οὐδ' ἀπέτυχε τῆς έξ ἀρχῆς 30 προθέσεως, άλλα τούς τε στρατιώτας προθυμοτέρους

έποίησε πρὸς τὸ κινδυνεύειν, τούς τε Καρχηδονίους έτοίμους παρεσκεύασε πρὸς τὸ παραγγελλόμενον, αὐτός τε πολλὰ τῶν χρησίμων μετὰ ταῦτα κατειργάσατο διὰ τῆς τῶν χορηγιῶν παραθέσεως.

Κατά δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Δημήτριος αμα 18 τῶ συνείναι τὴν ἐπιβολὴν τῶν Ῥωμαίων παραυτίκα μέν είς την Διμάλην άξιόγρεων φρουράν είσέπεμψε καί τὰς ἁρμοζούσας ταύτης γορηγίας, ἐκ δὲ τῶν 204, λοιπών πόλεων τούς μεν άντιπολιτευομένους έπαν-10 είλετο, τοῖς δ' αὐτοῦ φίλοις ένεχείρισε τὰς δυναστείας, αὐτὸς δ' ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων ἐπιλέξας 2 τούς ανδρωδεστάτους έξακισχιλίους συνέστησε τούτους είς την Φάρον. ὁ δὲ στρατηγός τῶν 'Ρωμαίων, 3 άφικόμενος είς την Ίλλυρίδα μετά των δυνάμεων, 15 καὶ θεωρών τοὺς ὑπεναντίους θαρροῦντας ἐπὶ τῆ της Διμάλης όγυρότητι καί ταῖς παρασκευαῖς, έτι δὲ τῷ δοκεῖν αὐτὴν ἀνάλωτον ὑπάρχειν, ταύτη πρώτον έγγειρείν έκρινε, βουλόμενος καταπλήξασθαι τούς πολεμίους. παρακαλέσας δὲ τοὺς κατὰ μέρος 4 20 ήγεμόνας, καὶ προσαγαγών ἔργα κατὰ πλείους τόπους, ήρξατο πολιορχείν. λαβών δὲ κατὰ κράτος 5 έν ημέραις έπτὰ παραχοημα πάντας ήττησε ταϊς ψυχαίς τούς ύπεναντίους. διόπερ εὐθέως παρήσαν 6 έκ πασών τών πόλεων έπιτρέποντες καὶ διδόντες 25 αύτοὺς είς τὴν τῶν 'Ρωμαίων πίστιν. ὁ δὲ προσ-7 δεξάμενος έπάστους έπὶ ταῖς άρμοζούσαις δμολογίαις έποιείτο τὸν πλοῦν είς τὴν Φάρον ἐπ' αὐτὸν τὸν Δημήτριον. πυνθανόμενος δὲ τήν τε πόλιν 8. 192. όχυραν είναι και πλήθος ανθρώπων διαφερόντων 30 είς αὐτὴν ἡθοοῖσθαι, πρὸς δὲ καὶ ταῖς χορηγίαις έξηρτύσθαι καὶ ταῖς ἄλλαις παρασκευαῖς, ὑφεωρᾶτο

μή δυσχερή και πολυχρόνιον συμβή γενέσθαι την 9 πολιοφείαν. διὸ προοφώμενος εκαστα τούτων έχρήσατο παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τοιῶδέ τινι γένει στρά-10 τηγήματος. ποιησάμενος γὰο τὸν ἐπίπλουν νυκτὸς έπὶ τὴν νῆσον παντὶ τῷ στρατεύματι, τὸ μὲν πλεῖον 5 μέρος της δυνάμεως ἀπεβίβασεν είς τινας ύλώδεις 11 και κοίλους τόπους, είκοσι δε ναυσιν επιγενομένης ήμέρας επλει προδήλως έπὶ τὸν εγγιστα τῆς πόλεως 12 λιμένα. συνορώντες δὲ τὰς ναῦς οί περὶ τὸν Δημήτριον, καὶ καταφρονοῦντες τοῦ πλήθους, ώρμησαν 10 έχ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸν λιμένα, κωλύσοντες τὴν ἀπό-19 βασιν τῶν ὑπεναντίων. ἄμα δὲ τῷ συμμίξαι γινομένης ζοχυράς της συμπλοκής προσεβοήθουν αελ πλείους των έκ της πόλεως τέλος δε πάντες έξ-205. 2 εχύθησαν είς τὸν κίνδυνον. τῶν δὲ Ῥωμαίων οί 15 τῆς νυκτὸς ἀποβάντες εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον συνηψαν, διὰ τόπων ἀδήλων ποιούμενοι τὴν πορείαν. 3 καὶ καταλαβόμενοι μεταξύ τῆς πόλεως καὶ τοῦ λιμένος λόφον έρυμνὸν διέχλεισαν ἀπὸ τῆς πόλεως τοὺς 4 έκβεβοηθηκότας. οί δὲ περί τὸν Δημήτριον, συν- 20 νοήσαντες τὸ γεγονός, τοῦ μὲν διακωλύειν τοὺς άποβαίνοντας ἀπέστησαν, συναθροίσαντες δὲ σφᾶς αὐτοὺς καὶ παρακαλέσαντες ώρμησαν, κρίναντες έκ παρατάξεως διακινδυνεύειν πρός τους έπὶ τὸν λόφον. 5 οί δὲ Ῥωμαῖοι, θεωροῦντες τὴν ἔφοδον τῶν Ἰλλυ- 25 οιῶν ένεργὸν καὶ συντεταγμένην, ἀντέπεσαν ταῖς σπεί-6 ραις καταπληκτικώς. αμα δε τοῖς προειρημένοις οί πεποιημένοι την ἀπόβασιν ἀπὸ τῶν πλοίων, συνορώντες τὸ γινόμενον, προσέκειντο κατόπιν καλ πανταγόθεν προσπίπτοντες θόρυβον καὶ ταραγήν ού 30 7 μικράν έν τοῖς Ἰλλυριοῖς κατεσκεύαζον, έξ οὖ τῶν

μέν κατά πρόσωπον, των δέ κατά νώτου πονούντων, τέλος οί περί του Δημήτριου έτράπησαν καί τινές μέν αὐτῶν ἔφυγον ώς πρὸς τὴν πόλιν, οί δὲ πλείους άνοδία κατά τῆς νήσου διεσπάρησαν. δ δὲ 8 193. 5 Δημήτριος, έχων έτοίμους λέμβους πρός τὸ συμβαΐνον εν τισι τόποις έρήμοις ύφορμοῦντας, έπλ τούτους έποιήσατο την αποχώρησιν. είς οθς έμβας έπιγενομένης τῆς νυκτὸς ἀπέπλευσε, καὶ διεκομίσθη παραδόξως πρός τὸν βασιλέα Φίλιππον, παρ' ὧ τὸ 10 λοιπον διέτριβε τοῦ βίου μέρος, ἀνὴρ θράσος μέν 9 καὶ τόλμαν κεκτημένος, άλόγιστον δὲ ταύτην καὶ τελέως ἄκριτον. διὸ καὶ τὴν καταστροφὴν παρα-10 πλησίαν αὐτῶ συνέβη γενέσθαι τῆ κατὰ τὸν ὅλον βίον προαιρέσει. καταλαβέσθαι γαρ έγχειρήσας μετά 11 15 της Φιλίππου γνώμης την των Μεσσηνίων πόλιν είκη και παραβόλως, έν αὐτῷ τῷ τῆς πράξεως καιρώ διεφθάρη περί ων ήμεῖς τὰ κατὰ μέρος, όταν έπὶ τοὺς καιροὺς ἔλθωμεν, διασαφήσομεν. δ 12 206. δε στρατηγός των Ρωμαίων Αλμίλιος την μεν Φά-20 ρου εὐθέως έξ έφόδου παραλαβών κατέσκαψε, τῆς δὲ λοιπῆς Ἰλλυρίδος έγκρατης γενόμενος, καὶ πάντα διατάξας κατά την αύτοῦ προαίρεσιν, μετά ταῦτα ληγούσης ήδη της θερείας είς την Ρώμην έπανηλθε, καὶ τὴν εἴσοδον ἐποιήσατο μετὰ θριάμβου καὶ τῆς 25 απάσης εὐδοξίας. ἐδόκει γὰο οὐ μόνον ἐπιδεξίως, 13

ἔτι δὲ μᾶλλον ἀνδρωδῶς κεχρῆσθαι τοῖς πράγμασιν.
Οἱ δὲ Ἡωμαῖοι, προσπεπτωκυίας αὐτοῖς ἤδη τῆς 20
τῶν Ζακανθαίων ἀλώσεως, οὐ μὰ Δία περὶ τοῦ πολέμου τότε διαβούλιον ἦγον, καθάπερ ἔνιοι τῶν
συγγραφέων φασί, προσκατατάττοντες ἔτι καὶ τοὺς
εἰς ἐκάτερα δηθέντας λόγους, πάντων ἀτοπώτατον

2 πράγμα ποιούντες. πως γάρ οδόν τ' ήν 'Ρωμαίους τούς ένιαυτώ πρότερον έπηγγελκότας πόλεμον Καρτηδονίοις, έὰν ἐπιβαίνωσι τῆς Ζακανθαίων χώρας, τούτους κατά κράτος ξαλωκυίας αὐτῆς τῆς πόλεως τότε βουλεύεσθαι συνελθόντας πότερα πολεμητέον: 3 ἢ τοὐναντίον; πῶς δὲ καὶ τίνα τρόπον ἄμα μὲν τὴν στυγνότητα τοῦ συνεδρίου παρεισάγουσι θαυμάσιον, άμα δὲ τοὺς υίοὺς ἀπὸ δώδεκ' ἐτῶν ἄγειν φασί τούς πατέρας είς τὸ συνέδριον, ούς μετέχοντας τῶν διαβουλίων οὐδὲ τῶν ἀναγκαίων οὐδενὶ προϊεσθαι 10 ' 4 τῶν ἀποροήτων οὐδέν; ὧν οὕτ' εἰκὸς οὕτ' ἀληθές 194. έστι τὸ παράπαν οὐδέν, εἰ μὴ νὴ Δία πρὸς τοῖς άλλοις ή τύγη καὶ τοῦτο προσένειμε 'Ρωμαίοις, τὸ 5 φρονείν αὐτοὺς εὐθέως ἐκ γενετῆς. πρὸς μὲν οὖν τὰ τοιαῦτα τῶν συγγραμμάτων οἶα γράφει Χαιρέας 15 καί Σωσύλος οὐδὲν ἂν δέοι πλέον λέγειν οὐ γὰρ ίστορίας, άλλὰ κουρεακής καὶ πανδήμου λαλιᾶς 6 έμοιγε δοχοῦσι τάξιν έχειν καὶ δύναμιν. 'Ρωμαΐοι 207. δέ, προσπεσόντος σφίσι τοῦ γεγονότος κατὰ τοὺς Ζακανθαίους ἀτυχήματος, παραχοήμα πρεσβευτάς 10 έλόμενοι κατά σπουδήν έξαπέστειλαν είς την Καρ-7 χηδόνα, δύο προτείνοντες αὐτοῖς, ὧν τὸ μὲν αἰσχύνην άμα καὶ βλάβην έδόκει φέρειν δεξαμένοις τοῖς Καρχηδονίοις, τὸ δ' ετερον πραγμάτων καὶ κιν-8 δύνων ἀρχὴν μεγάλων. ἢ γὰρ τὸν στρατηγὸν 'Αν- " νίβαν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνέδρους [ἐκδότους διδόναι 'Ρωμαίοις έκδοτέον η προήγγελλον τὸν 9 πόλεμον. παραγενομένων δὲ τῶν Ῥωμαίων, καὶ παρελθόντων είς τὸ συνέδριον καὶ διασαφούντων ταῦτα, δυσχερῶς ήμουον οί Καρχηδόνιοι τὴν αίρε- » 10 σιν των προτεινομένων. όμως δὲ προστησάμενοι

τὸν ἐπιτηδειότατον έξ αύτῶν ἤρξαντο περὶ σφῶν δικαιολογείσθαι. τὰς μὲν οὖν πρὸς ᾿Ασδρούβαν 21 δμολογίας παρεσιώπων, ώς ούτε γεγενημένας, εί τε γεγόνασιν, οὐδὲν οὕσας πρὸς αὐτοὺς διὰ τὸ χωρίς ετης σφετέρας πεπραγθαι γνώμης. έγρωντο δ' έξ 2 αὐτῶν Ῥωμαίων εἰς τοῦτο παραδείγματι. τὰς γὰρ έπὶ Αυτατίου γενομένας συνθήκας έν τῷ πολέμω τῷ περί Σικελίας, ταύτας ἔφασαν ἤδη συνωμολογημένας ύπὸ Αυτατίου μετὰ ταῦτα τὸν δῆμον τῶν 10 Ρωμαίων ἀχύρους ποιῆσαι διὰ τὸ χωρίς τῆς αύτοῦ γενέσθαι γνώμης. ἐπίεζον δὲ καὶ προσαπηρείδοντο 3 παρ' όλην την δικαιολογίαν έπλ τὰς τελευταίας συνθήμας τὰς γενομένας ἐν τῷ πεοί Σικελίας πολέμφ. έν αίς περί μεν Ίβηρίας ούκ έφασαν υπάρχειν έγ-4 15 γραφον οὐδέν, περί δὲ τοῦ τοῖς έκατέρων συμμάχοις την παρ' άμφοϊν άσφάλειαν είναι όητως κατα-τετάχθαι. Ζακανθαίους δε παρεδείκνυον οὐκ ὅντας 5 τότε 'Ρωμαίων συμμάχους, καλ παρανεγίνωσκον πρός τοῦτο πλεονάκις τὰς συνθήκας. 'Ρωμαΐοι δὲ τοῦ 6 18. μεν δικαιολογεῖσθαι καθάπαξ ἀπεγίνωσκον, φάσκον- 195. τες άχεραίου μεν έτι διαμενούσης της των Ζακανθαίων πόλεως έπιδέχεσθαι τὰ πράγματα δικαιολογίαν καὶ δυνατὸν εἶναι λόγω περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων διεξάγειν ταύτης δε παρεσπονδημένης ή τους αίτί-7 25 ους έκδοτέον είναι σφίσι, δι' οὖ φανερὸν ἔσται πᾶσιν ώς οὐ μετεσχήκασι τῆς ἀδικίας, ἀλλ' ἄνευ τῆς αύτων γνώμης πεποάχθαι τοῦτο τούργον, ἢ μὴ βου-8 λομένους τοῦτο ποιεῖν, δμολογοῦντας δὲ κοινωνεῖν (της άδικίας καὶ συναναδέχεσθαι τὸν πόλεμον. οί 30 μεν) οὖν καθολικώτερόν πως έχρήσαντο τοῖς λόγοις. ήμεν δ' αναγκατον είναι δοκετ το μή παραλείπειν 9

ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος, ἵνα μήθ' οἶς καθήκει καὶ διαφέρει τὸ σαφῶς εἰδέναι τὴν ἐν τούτοις ἀκρίβειαν, παραπαίωσι τῆς ἀληθείας ἐν τοῖς ἀναγκαιο10 τάτοις διαβουλίοις, μήθ' οἱ φιλομαθοῦντες περὶ τούτων ἀστοχῶσι, συμπλανώμενοι ταῖς ἀγνοίαις καὶ 5 φιλοτιμίαις τῶν συγγραφέων, ἀλλ' ἦ τις ὁμολογουμένη θεωρία τῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὑπαρξάντων δικαίων 'Ρωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις πρὸς ἀλλήλους ἕως εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς καιρούς.

Γίνονται τοιγαρούν συνθήκαι 'Ρωμαίοις καὶ Καρ- 10 22 χηδονίοις πρώται κατά Λεύκιον Ιούνιον Βρούτον καλ Μάρκον 'Ωράτιον, τούς πρώτους κατασταθέντας ύπάτους μετὰ τὴν τῶν βασιλέων κατάλυσιν, ὑφ' ών συνέβη καθιερωθήναι καὶ τὸ τοῦ Διὸς Γερὸν 2 τοῦ Καπετωλίου. ταῦτα δ' ἔστι πρότερα τῆς Ξέρ- 15 3 ξου διαβάσεως είς την Έλλάδα τριάκοντ' έτεσι λείπουσι δυείν. ας καθ' δσον ην δυνατον ακριβέστατα διερμηνεύσαντες ήμεῖς ὑπογεγράφαμεν. τηλικαύτη 209. γὰρ ἡ διαφορὰ γέγονε τῆς διαλέκτου καὶ παρὰ 'Ρωμαίοις τῆς νῦν πρὸς τὴν ἀρχαίαν ὥστε τοὺς συνετω- 20 4 τάτους ένια μόλις έξ έπιστάσεως διευκρινείν. είσί δ' αί συνθηκαι τοιαίδε τινές. κέπλ τοῖσδε φιλίαν ,,είναι 'Ρωμαίοις και τοῖς 'Ρωμαίων συμμάχοις και ,Καργηδονίοις καὶ τοῖς Καργηδονίων συμμάγοις. 5 ,,μή πλεῖν 'Ρωμαίους μηδὲ τοὺς 'Ρωμαίων συμμάχους ,, έπέκεινα τοῦ Καλοῦ ἀκρωτηρίου, έὰν μὴ ὑπὸ χει- 196. 6 ,,μῶνος ἢ πολεμίων ἀναγκασθῶσιν ἐὰν δέ τις βία ,,κατενεχθη, μη έξέστω αὐτῷ μηδὲν ἀγοράζειν μηδὲ ,,λαμβάνειν πλην δσα πρός πλοίου έπισκευην η πρός 7,, ερά, (ἐν πέντε δ' ἡμέραις ἀποτρεχέτω.) τοῖς δὲ 30 8 ,κατ' έμπορίαν παραγινομένοις μηδεν έστω τέλος

,,πλην έπι κήρυκι η γραμματεί. ὅσα δ΄ ἄν τούτων 9
,,παρόντων πραθη, δημοσία πίστει ὀφειλέσθω τῷ
,,ἀποδομένω, ὅσα ἄν ἢ ἐν Λιβύη ἢ ἐν Σαρδόνι
,,πραθη. ἐὰν Ῥωμαίων τις εἰς Σικελίαν παρα-10
5 ,,γίνηται, ἡς Καρχηδόνιοι ἐπάρχουσιν, ἴσα ἔστω τὰ
,,Ῥωμαίων πάντα. Καρχηδόνιοι δὲ μὴ ἀδικείτωσαν 11
,,δῆμον ᾿Αρδεατῶν, ᾿Αντιατῶν, Λαρεντίνων, Κιρκαιι,,τῶν, Ταρρακινιτῶν, μηδ΄ ἄλλον μηδένα Λατίνων,
,,ὅσοι ἄν ὑπήκοοι ἐὰν δέ τινες μὴ ὧσιν ὑπήκοοι, 12
10 ,,τῶν πόλεων ἀπεχέσθωσαν ἄν δὲ λάβωσι, Ῥω,,μαίοις ἀποδιδότωσαν ἀκέραιον. φρούριον μὴ ἐνοι-18
,,κοδομείτωσαν ἐν τῆ Λατίνη. ἐὰν ὡς πολέμιοι εἰς
,,τὴν χώραν εἰσέλθωσιν, ἐν τῆ χώρα μὴ ἐννυκτερευέτωσαν."

15 Τὸ μὲν οὖν Καλὸν ἀπρωτήριόν ἐστι τὸ προκεί-23 μενον αὐτης της Καργηδόνος ώς προς τὰς ἄρκτους. 10. οδ καθάπαξ έπέκεινα πλεΐν ώς πρός μεσημβρίαν 2 ούχ οἴονται δεῖν οἱ Καρχηδόνιοι τοὺς Ῥωμαίους μακραίς ναυσί διὰ τὸ μή βούλεσθαι γινώσκειν αὐ-20 τούς, ώς έμολ δοκεί, μήτε τούς κατά την Βυσσάτιν μήτε τούς κατά την μικράν Σύρτιν τόπους, α δη καλοῦσιν Ἐμπόρια, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας. ἐὰν 3 δέ τις ύπὸ χειμώνος ἢ πολεμίων βία κατενεχθείς δέηταί του των άναγκαίων πρός ίερα καὶ πρός 25 έπισκευὴν πλοίου, ταῦτα, πάρεξ δὲ μηδὲν οἴονται δεῖν λαμβάνειν, καὶ κατ' ἀνάγκην ἐν πένθ' ἡμέραις άπαλλάττεσθαι τούς καθορμισθέντας. είς δε Καρ-4 χηδόνα και πάσαν την έπι τάδε τοῦ Καλοῦ ἀκρωτηρίου της Λιβύης και Σαρδόνα και Σικελίαν, ης 30 έπαρχουσι Καρχηδόνιοι, κατ' έμπορίαν πλεῖν 'Ρωμαίοις έξεστι, καὶ τὸ δίκαιον ὑπισγνοῦνται βεβαι5 ώσειν οί Καρχηδόνιοι (δημοσία) πίστει. ἐκ δὲ τού- 197. των τῶν συνθηκῶν περὶ μὲν Σαρδόνος καὶ Λιβύης ἐμφαίνουσιν ὡς περὶ ἰδίας ποιούμενοι τὸν λόγον ὑπὲρ δὲ Σικελίας τἀναντία διαστέλλονται ὑητῶς, ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ποιούμενοι τὰς συνθήκας, ὅσα ⁵ τῆς Σικελίας ὑπὸ τὴν Καρχηδονίων πίπτει δυνα-6 στείαν. ὁμοίως δὲ καὶ Ῥωμαῖοι περὶ τῆς Λατίνης αὐτῆς χώρας ποιοῦνται τὰς συνθήκας, τῆς δὲ λοιπῆς Ἰταλίας οὐ μνημονεύουσι, διὰ τὸ μὴ πίπτειν ὑπὸ τὴν αὐτῶν ἐξουσίαν.

Μετά δὲ ταύτας έτέρας ποιοῦνται συνθήκας, έν αίς προσπεριειλήφασι Καργηδόνιοι Τυρίους καλ τὸν 2 Ίτυκαίων δημον, πρόσκειται δὲ καὶ τῷ Καλῷ ἀκρωτηρίω Μαστία, Ταρσήιον ων έκτος οδονται δείν 3 Ρωμαίους μήτε λήξεσθαι μήτε πόλιν κτίζειν. είσι 15 δὲ τοιαίδε τινές. ..έπὶ τοῖσδε φιλίαν εἶναι Ῥωμαίοις 211. , καὶ τοῖς 'Ρωμαίων συμμάχοις καὶ Καρχηδονίων ,καὶ Τυρίων καὶ Ἰτυκαίων δήμω καὶ τοῖς τούτων 4 , συμμάχοις. τοῦ Καλοῦ ἀκρωτηρίου, Μαστίας, Ταρ-,,σηίου, μη λήζεσθαι έπέκεινα 'Ρωμαίους μηδ' έμ- 20 5 , πορεύεσθαι μηδέ πόλιν κτίζειν. έαν δε Καργη-,,δόνιοι λάβωσιν έν τῆ Λατίνη πόλιν τινὰ μὴ οὖσαν ,, ύπήμοον 'Ρωμαίοις, τὰ χρήματα καὶ τοὺς ἄνδρας 6 ,, έχετωσαν, την δε πόλιν αποδιδότωσαν. έαν δέ , τινες Καρχηδονίων λάβωσί τινας, πρός οθς εξρήνη 25 , μέν έστιν έγγραπτος 'Ρωμαίοις, μη υποτάττονται ,,δέ τι αὐτοῖς, μὴ καταγέτωσαν εἰς τοὺς Ῥωμαίων ,λιμένας έὰν δὲ καταχθέντος ἐπιλάβηται ὁ 'Ρω-7, μαΐος, ἀφιέσθω. ώσαύτως δὲ μηδ' οί 'Ρωμαΐοι 8,,ποιείτωσαν. αν έκ τινος χώρας, ής Καρχηδόνιοι 30 ,, έπάρχουσιν, ύδωρ η έφόδια λάβη δ 'Ρωμαΐος, μετά

,,τούτων τῶν ἐφοδίων μὴ ἀδικείτω μηδένα πρὸς ,,οὺς εἰρήνη καὶ φιλία ἐστὶ (Καρχηδονίοις. ὡσαύ-9 ,,τως δὲ μηδ' δ) Καρχηδόνιος ποιείτω. εἰ δέ, μὴ 10 ,,ἰδία μεταπορευέσθω ἐὰν δέ τις τοῦτο ποιήση, 5 ,,δημόσιον γινέσθω τὸ ἀδίκημα. ἐν Σαρδόνι καὶ 11 ,,Λιβύη μηδεὶς Ῥωμαίων μήτ' ἐμπορευέσθω μήτε ,,πόλιν κτιζέτω, ... εἰ μὴ ἔως τοῦ ἐφόδια λαβεῖν ,,ἢ πλοῖον ἐπισκευάσαι. ἐὰν δὲ χειμὼν κατενέγκη, 198. ,,ἐν πένθ' ἡμέραις ἀποτρεχέτω. ἐν Σικελία, ἢς 12 10 ,,Καρχηδόνιοι ἐπάρχουσι, καὶ ἐν Καρχηδόνι πάντα ,,καὶ ποιείτω καὶ πωλείτω ὅσα καὶ τῷ πολίτη ἔξ- ,,εστιν. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Καρχηδόνιος ποιείτω ἐν 13 ,,ዮωμη."

Πάλιν ἐν ταύταις ταῖς συνθήκαις τὰ μὲν κατὰ 14
15 Λιβύην καὶ Σαρδόνα προσεπιτείνουσιν ἐξιδιαζόμενοι καὶ πάσας ἀφαιρούμενοι τὰς ἐπιβάθρας 'Ρωμαίων, περὶ δὲ Σικελίας τἀναντία προσδιασαφοῦσι, 15
περὶ τῆς ὑπ' αὐτοὺς ταττομένης. ὁμοίως δὲ καὶ 16
212. 'Ρωμαΐοι περὶ τῆς Λατίνης' οὐκ οἴονται δεῖν τοὺς
20 Καρχηδονίους ἀδικεῖν 'Αρδεάτας, 'Αντιάτας, Κιρκαιίτας, Ταρρακινίτας. αὖται δ' εἰσὶν αὶ πόλεις αἱ
περιέχουσαι παρὰ θάλατταν τὴν Λατίνην χώραν,
ὑπὲρ ἦς ποιοῦνται τὰς συνθήκας.

"Ετι τοιγαρούν τελευταίας συνθήκας ποιούνται 25 25 'Ρωμαζοι κατά τὴν Πύρρου διάβασιν πρὸ τοῦ συστήσασθαι τοὺς Καρχηδονίους τὸν περὶ Σικελίας πόλεμον ἐν αἶς τὰ μὲν ἄλλα τηροῦσι πάντα κατὰ τὰς 2 ὑπαρχούσας ὁμολογίας, πρόσκειται δὲ τούτοις τὰ ὑπογεγραμμένα. ,,ἐὰν συμμαχίαν ποιῶνται πρὸς 3 30 ,,Πύρρον, ἔγγραπτον ποιείσθωσαν ἀμφότεροι, ἴνα ,,ἐξῆ βοηθεῖν ἀλλήλοις ἐν τῆ τῶν πολεμουμένων Ροιγκ. Hist. I.

4 ,,χώρα δπότεροι δ' ἄν χρείαν ἔχωσι τῆς βοηθείας, ,,τὰ πλοῖα παρεχέτωσαν Καρχηδόνιοι καὶ εἰς τὴν ,,δόὸν καὶ εἰς τὴν ἔφοδον, τὰ δὲ ὀψώνια τοῖς αὑ-5 ,,τῶν ἐκάτεροι. Καρχηδόνιοι δὲ καὶ κατὰ θάλατταν ,, Ρωμαίοις βοηθείτωσαν, ἄν χρεία ἦ. τὰ δὲ πληρώ-5 ,,ματα μηδεὶς ἀναγκαζέτω ἐκβαίνειν ἀκουσίως."

6 Τον δ' δοχου δμυύειν έδει τοιούτου, έπὶ μὲν τῶν πρώτων συνθηκῶν Καρχηδονίους μὲν τοὺς θεοὺς τοὺς πατρώους, 'Ρωμαίους δὲ Δία λίθον κατά τι παλαιὸν έθος, ἐπὶ δὲ τούτων τὸν "Αρην 10 7 καὶ τὸν 'Ενυάλιον. ἔστι δὲ τὸ Δία λίθον τοιοῦτον λαβὼν εἰς τὴν χεῖρα λίθον ὁ ποιούμενος τὰ δοχια περὶ τῶν συνθηκῶν, ἐπειδὰν ὀμόση δημοσία πίστει, 8 λέγει τάδε εὐορχοῦντι μέν μοι εἰη τὰγαθά εἰ δ' 199.

8 λέγει τάδε εύορχοῦντι μέν μοι είη τάγαθά εί δ' 198
 ἄλλως διανοηθείην τι ἢ πράξαιμι, πάντων τῶν ἄλ- 15
 λων σωζομένων ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσιν, ἐν τοῖς ἰδίοις νόμοις, ἐπὶ τῶν ἰδίων βίων, ἰερῶν, τάφων,
 9 ἐγὰ μόνος ἐκπέσοιμι οὕτως ὡς ὅδε λίθος νῦν. καὶ

ταῦτ' εἰπὼν φίπτει τὸν λίθον ἐκ τῆς χειφός.

213. 26 Τούτων δὴ τοιούτων ὑπαρχόντων, καὶ τηρου- 20 μένων τῶν συνθηκῶν ἔτι νῦν ἐν χαλκώμασι παρὰ τὸν Δία τὸν Καπετώλιον ἐν τῷ τῶν ἀγορανόμων 2 ταμιείω, τίς οὐκ ἀν εἰκότως θαυμάσειε Φιλίνου τοῦ συγγραφέως, οὐ διότι ταῦτ' ἡγνόει· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ θαυμαστόν, ἐπεὶ καθ' ἡμᾶς ἔτι καὶ 'Ρωμαίων 25 καὶ Καρχηδονίων οἱ πρεσβύτατοι καὶ μάλιστα δο-3 κοῦντες περὶ τὰ κοινὰ σπουδάζειν ἡγνόουν· ἀλλὰ πόθεν ἢ πῶς ἐθάρρησε γράψαι τὰναντία τούτοις, διότι 'Ρωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ὑπάρχοιεν συνθῆκαι, καθ' ὰς ἔδει 'Ρωμαίους μὲν ἀπέχεσθαι Σι- 30 4 κελίας ἀπάσης, Καρχηδονίους δ' 'Ιταλίας, καὶ διότι

ύπερέβαινον 'Ρωμαΐοι τὰς συνθήκας καὶ τοὺς δρκους, έπεὶ ἐποιήσαντο τὴν πρώτην εἰς Σικελίαν διάβασιν, μήτε γεγονότος μήθ' υπάρχοντος παράπαν έγγράφου τοιούτου μηδενός. ταῦτα γὰρ ἐν τῆ δευτέρα λέγει 5 5 βύβλω διαρρήδην. περί ὧν ήμεῖς ἐν τῆ παρασκευῆ τῆς ιδίας πραγματείας μνησθέντες, είς τοῦτον ὑπερεθέμεθα τὸν καιρὸν κατὰ μέρος περί αὐτῶν έξεργάσασθαι διὰ τὸ καὶ πλείους διεψεῦσθαι τῆς άληθείας έν τούτοις, πιστεύσαντας τη Φιλίνου γραφή. 10 οὐ μὴν ἀλλ' εί κατὰ τοῦτό τις ἐπιλαμβάνεται 'Ρω-6 μαίων περί της είς Σικελίαν διαβάσεως, ότι καθόλου Μαμερτίνους προσέλαβον είς την φιλίαν καί μετά ταῦτα δεομένοις έβοήθησαν, οΐτινες οὐ μόνον την Μεσσηνίων πόλιν, άλλα και την Ρηγίνων 15 παρεσπόνδησαν, είκότως αν δόξειε δυσαρεστείν. εί δὲ παρὰ τοὺς ὅρχους καὶ τὰς συνθήκας ὑπολαμ-7 βάνει τις αὐτοὺς πεποιῆσθαι τὴν διάβασιν, ἀγνοεῖ προφανῶς.

Συντελεσθέντος τοίνυν τοῦ περὶ Σικελίας πολέ-27 20 μου ποιοῦνται συνθήκας ἄλλας, ἐν αἶς τὰ συνέχοντα τῶν ἐγγράπτων ἦν ταῦτα΄ ,,ἐκχωρεῖν Καρχηδονίους 2 200. 214. ,,(καὶ Σικελίας ἀπάσης καὶ) τῶν νήσων ἀπασῶν τῶν ,,κειμένων Ἰταλίας μεταξὺ καὶ Σικελίας. τὴν ἀσφάλειαν 3 ,,ὑπάρχειν παρ᾽ ἐκατέρων τοῖς ἐκατέρων συμμάχοις. 25 ,,μηδετέρους ἐν ταῖς ἀλλήλων ἐπαρχίαις μηδὲν ἐπι-4 ,,τάττειν μηδ᾽ οἰκοδομεῖν δημοσία μηδὲ ξενολογεῖν ,,μηδὲ προσλαμβάνειν εἰς φιλίαν τοὺς ἀλλήλων συμ-,,μάχους. ἐξενεγκεῖν Καρχηδονίους ἐν ἔτεσι δέκα 5 ,,δισχίλια καὶ διακόσια τάλαντα, παραυτίκα δὲ δοῦ-30 ,,ναι χίλια. τοὺς αἰχμαλώτους χωρὶς λύτρων ἀπο-6 ,,δοῦναι πάντας Καρχηδονίους τοῖς ՝Ρωμαίοις."

7 μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν λήξαντες τοῦ Λιβυκοῦ πολέμου 'Ρωμαῖοι Καρχηδονίοις πόλεμον ἐξενέγκαντες εως 8 δόγματος ἐπισυνθήκας ἐποιήσαντο τοιαύτας· ,,ἐκ-,,χωρεῖν Καρχηδονίους Σαρδόνος καὶ προσεξενεγκεῖν ,,ἄλλα χίλια καὶ διακόσια τάλαντα," καθάπερ ἐπάνω 5 9 προείπαμεν. ἐπὶ δὲ τοῖς προειρημένοις τελευταῖαι πρὸς 'Ασδρούβαν ἐν 'Ιβηρία γίνονται διομολογήσεις, ,,ἐφ' ἤ μὴ διαβαίνειν Καρχηδονίους ἐπὶ πολέμω 10 ,,τὸν "Ιβηρα ποταμόν." ταῦθ' ὑπῆρχε τὰ δίκαια 'Ρωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εως εἰς 10 τοὺς κατ' 'Αννίβαν καιρούς.

28 "Ωσπεο οὖν τὴν εἰς Σικελίαν διάβασιν 'Ρωμαίων οὐ παρὰ τοὺς ὅρχους εὐρίσχομεν γεγενημένην, οὕτως ύπερ τοῦ δευτέρου πολέμου, καθ' δυ έποιήσαντο τὰς περί Σαρδόνος συνθήκας, οὕτε πρόφασιν 15 2 οὕτ' αἰτίαν εύροι τις ἄν εύλογον, ἀλλ' δμολογουμένως τούς Καργηδονίους ήναγκασμένους παρά πάντα τὰ δίκαια διὰ τὸν καιρὸν ἐκχωρῆσαι μὲν Σαρδόνος, έξενεγκείν δὲ τὸ προειρημένον πληθος τῶν 3 χρημάτων. τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ Ῥωμαίων περὶ τούτων 20 λεγόμενον ἔγκλημα, διότι τοὺς παρὰ σφῶν πλοιζομένους ήδίκουν κατά του Λιβυκον πόλεμον, έλύθη καθ' οθς καιρούς κομισάμενοι παρά Καρχηδονίων απαντας τούς κατηγμένους άντεδωρήσαντο γωρίς 215. λύτοων έν χάριτι τοὺς παρὰ σφίσιν ὑπάρχοντας 25 4 αίγμαλώτους. ύπεο ων ήμεζε τὰ κατὰ μέρος ἐν τῆ 5 πρὸ ταύτης βύβλφ δεδηλώκαμεν. τούτων δή τοιού- 201. των ύπαρχόντων, λοιπόν διευκρινήσαι καλ σκέψασθαι περί τοῦ κατ' 'Αννίβαν πολέμου ποτέροις αὐτῶν την αίτίαν άναθετέον.

29 Τὰ μὲν οὖν ὑπὸ Καρχηδονίων τότε δηθέντα δε-

δηλώκαμεν, τὰ δ' ὑπὸ Ῥωμαίων λεγόμενα νῦν ἐροῦμεν οίς τότε μεν ούκ έχρήσαντο διά τὸν ἐπὶ τῆ Ζακανθαίων ἀπωλεία θυμόν λέγεται δὲ πολλάκις καὶ ὑπὸ πολλῶν παρ' αὐτοῖς. πρῶτον μὲν ὅτι τὰς 2 5 προς Ασδρούβαν γενομένας δμολογίας ούκ άθετητέον, καθάπεο οί Καργηδόνιοι λέγειν έθάρρουν: ού γὰρ προσέκειτο, καθάπερ ἐπὶ τοῦ Αυτατίου, 3 , πυρίας είναι ταύτας, έὰν καὶ τῶ δήμω δόξη τῶν , Ρωμαίων " άλλ' αὐτοτελῶς ἐποιήσατο τὰς δμολογίας 10 'Ασδρούβας, έν αίς ήν, ,,τὸν "Ιβηρα ποταμὸν μή δια-,βαίνειν έπὶ πολέμω Καργηδονίους." καὶ μὴν έν 4 ταίς περί Σικελίας συνθήκαις ήν έγγραπτον, καθάπερ κάκεῖνοί φασιν, ,, ὑπάρχειν τοῖς ἀμφοτέρων συμ-,,μάχοις την παρ' έκατέρων ἀσφάλειαν, " οὐκ αὐτοῖς 15 μόνον τοῖς τότε συμμαγοῦσι, καθάπερ ἐποιοῦντο τὴν έκδοχήν οί Καρχηδόνιοι προσέκειτο γάρ αν ήτοι τό 5 μή προσλαμβάνειν έτέρους συμμάχους παρά τούς ύπάργοντας ἢ τὸ μὴ παραλαμβάνεσθαι τοὺς ὕστερον προσληφθέντας τούτων των συνθηχών. ότε δέ 6 20 τούτων οὐδέτερον έγράφη, προφανές ην ὅτι πᾶσι τοις έκατέρων συμμάχοις, και τοις οὖσι τότε και τοις μετά ταῦτα προσληφθησομένοις, τὴν παρ' ἀμφοῖν άσφάλειαν άει δέον ην υπάρχειν. ο δη και πάντως 7 αν είκὸς είναι δόξειεν. οὐ γὰο δήπου τοιαύτας έμελ-25 λου ποιήσεσθαι συνθήκας δι' ὧν ἀφελοῦνται τὴν έξουσίαν σφων αὐτων τοῦ προσλαμβάνειν κατὰ καιοούς, αν τινες επιτήδειοι φανώσιν αὐτοῖς φίλοι καλ σύμμαχοι, οὐδὲ μὴν προσλαβόντες είς τὴν σφετέραν 8 216. πίστιν περιόψεσθαι τούτους ύπό τινων άδικουμέ-30 νους· άλλ' ην άμφοτέρων τὸ συνέχον τῆς έννοίας 9 της έν ταις συνθήκαις των μέν ύπαργόντων άμφοτέροις τότε συμμάχων ἀφέξεσθαι καὶ κατὰ μηδένα τρόπον τοὺς έτέρους παρὰ τῶν έτέρων ἐπιδέξεσθαί 202.

- 10 τινας τούτων είς συμμαχίαν, περί δε των μετά ταῦτα προσληφθησομένων αὐτὸ τοῦτο μήτε ξενολογεῖν μήτ' ἐπιτάττειν μηδετέρους μηδεν ἐν ταῖς ἀλλήλων s ἐπαρχίαις καὶ συμμαχίαις ὑπάρχειν τε τὴν ἀσφάλειαν πᾶσι τὴν παρ' ἀμφοϊν.
- Τούτων δή τοιούτων ύπαργόντων, δμολογούμενον ην κάκεινο διότι Ζακανθαίοι πλείοσιν έτεσιν ήδη πρότερον τῶν κατ' 'Αννίβαν καιρῶν ἐδεδώκει- 10 2 σαν αύτοὺς είς τὴν τῶν Ῥωμαίων πίστιν. σημεῖον δὲ τοῦτο μέγιστον καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς Καργηδονίοις δμολογούμενον ότι στασιάσαντες Ζακανθαΐοι πρός σφας οὐ Καρχηδονίοις ἐπέτρεψαν, καίπερ ἐγγὺς ὄντων αὐτῶν καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἤδη πραττόν- 15 των, άλλὰ 'Ρωμαίοις, και διὰ τούτων έποιήσαντο την 3 κατόρθωσιν της πολιτείας. διόπερ εί μέν τις την Ζακάνθης ἀπώλειαν αίτίαν τίθησι τοῦ πολέμου, συγχωρητέον άδίκως έξενηνοχέναι τον πόλεμον Καρχηδονίους κατά τε τὰς ἐπὶ τοῦ Λυτατίου συνθήκας, 30 καθ' ας έδει τοις έκατέρων συμμάγοις την υφ' έκατέρων ὑπάρχειν ἀσφάλειαν, κατά τε τὰς ἐπ' 'Ασδρούβου, καθ' ας ούκ έδει διαβαίνειν τον "Ιβηρα 4 ποταμόν έπι πολέμω Καρχηδονίους εί δε την Σαοδόνος ἀφαίρεσιν καὶ τὰ σὺν ταύτη χρήματα, πάν- 25 τως δμολογητέον εὐλόγως πεπολεμημέναι τὸν κατ' Αννίβαν πόλεμον τούς Καρχηδονίους καιρώ γάρ πεισθέντες ημύνοντο σύν καιρώ τούς βλάψαντας.

31 "Ενιοι δὲ τῶν ἀκρίτως τὰ τοιαῦτα θεωμένων τάχ' ἄν φήσαιεν ἡμᾶς οὐκ ἀναγκαίως ἐπὶ πλεῖον έξακρι-» 2 βοῦν τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων λόγους. ἐγὼ δ', εἰ

217. μέν τις ὑπείληφε πρὸς πᾶσαν περίστασιν αὐτάρκης ύπάρχειν, καλήν μέν, ούκ άναγκαίαν δ' ίσως φήσαιμ' αν είναι την των προγεγονότων επιστήμην. εί δὲ μηδείς ἂν μήτε περί τῶν κατ' ίδίαν μήτε περί 3 5 τῶν κοινῶν τολμήσαι τοῦτ' εἰπεῖν ἄνθρωπος ών, διὰ τό, καν κατά τὸ παρὸν εὐτυχῆ, τήν γε περί τοῦ μέλλοντος έλπίδα μηδέν αν έκ των νύν παρόντων εὐλόγως βεβαιώσασθαι μηδένα τῶν νοῦν ἐχόντων, 203. οὐ μόνον καλήν, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀναγκαίαν εἶναί 4 10 φημι διὰ ταῦτα τὴν τῶν παρεληλυθότων ἐπίγνωσιν. πῶς γὰρ ἂν εἴτ' αὐτὸς ἀδικούμενός τις ἢ τῆς πατρί- 5 δος άδιχουμένης βοηθούς εύροι καλ συμμάχους, είτε κτήσασθαί τι καὶ προκατάρξασθαι σπουδάζων τοὺς συνεργήσοντας αὐτῷ παρορμήσαι πρὸς τὰς ἐπιβολάς; 15 πως δ' αν εὐδοχούμενος τοῖς ὑποχειμένοις τοὺς 6 βεβαιώσοντας την αὐτοῦ προαίρεσιν καὶ διαφυλάξουτας την κατάστασιν παροξύναι δικαίως, εί μηδέν είδείη της των προγεγονότων περί εκάστους ύπομνήσεως; πρὸς μὲν γὰρ τὸ παρὸν ἀεί πως ἁρμοζόμενοι 7 20 καλ συνυποκρινόμενοι τοιαῦτα καλ λέγουσι καλ πράττουσι πάντες ώστε δυσθεώρητον είναι την έκάστου προαίρεσιν και λίαν έν πολλοίς έπισκοτείσθαι την άλήθειαν. τὰ δὲ παρεληλυθότα τῶν ἔργων, ἐξ αὐ-8 τῶν τῶν πραγμάτων λαμβάνοντα τὴν δοκιμασίαν, 25 άληθινῶς έμφαίνει τὰς έκάστων αίρέσεις καὶ διαλήψεις, και δηλοί παρ' οίς μεν χάριν, εὐεργεσίαν, βοήθειαν ήμιν υπάρχουσαν, παρ' οίς δὲ τάναντία τούτων. έξ ων και τον έλεήσοντα και τον συν-9 οργιούμενον, έτι δὲ τὸν δικαιώσοντα, πολλάκις κάπὶ 30 πολλών εύρεῖν ἔστιν. ἄπερ ἔχει μεγίστας ἐπικουρίας 10 καὶ κοινῆ καὶ κατ' ίδίαν πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον.

11 διόπεο ούχ ούτως έστι φροντιστέον τῆς αὐτῶν τῶν πράξεων έξηγήσεως, ούτε τοῖς γράφουσιν ούτε τοῖς άναγινώσκουσι τὰς Ιστορίας, ὡς τῶν πρότερον καὶ

218. 12 των αμα και των επιγινομένων τοίς ξογοις. ίστορίας γὰρ ἐὰν ἀφέλη τις τὸ διὰ τί καὶ πῶς καὶ 5 τίνος γάριν έπράχθη τὸ πραχθέν και πότερον εύλογον έσχε τὸ τέλος, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς ἀνώ-13 νισμα μέν, μάθημα δ' οὐ γίνεται, καὶ παραυτίκα

μέν τέρπει, πρός δὲ τὸ μέλλον οὐδὲν ἀφελεῖ τὸ παράπαν.

τι και τους υπολαμβάνοντας δύσκτητον είναι 32 καί δυσανάγνωστον την ημετέραν πραγματείαν διά τὸ πληθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν βύβλων ἀγνοεῖν νο-2 μιστέον. πόσω γαρ ραόν έστι και κτήσασθαι και 204. διαναγνώναι βύβλους τετταράκοντα καθάπερ αν εί 15 κατὰ μίτον έξυφασμένας, καὶ παρακολουθήσαι σαφῶς ταίς μέν κατά την Ίταλίαν και Σικελίαν και Λιβύην πράξεσιν ἀπὸ τῶν κατὰ Πύρρον [καὶ Τίμαιον συγγραφέων και καιρών έξηγήσεως] είς την Καργη-3 δόνος άλωσιν, ταίς δε κατά την άλλην οίκουμένην 20 άπὸ τῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτιάτου φυγῆς κατά τὸ συνεχές μέχοι τῆς 'Αχαιῶν καὶ 'Ρωμαίων περί τὸν Ἰσθμὸν παρατάξεως, ἢ τὰς τῶν κατὰ μέρος 4 γραφόντων συντάξεις αναγινώσκειν ή κτασθαι; χωρίς γὰρ τοῦ πολλαπλασίους αὐτὰς ὑπάργειν τῶν ἡμε- 25 τέρων ύπομνημάτων οὐδὲ καταλαβεῖν έξ αὐτῶν βεβαίως οὐδὲν οἶόν τε τοὺς ἀναγινώσκοντας, πρῶτον μέν διὰ τὸ τοὺς πλείστους μὴ ταὐτὰ περί τῶν δ αὐτῶν γράφειν, εἶτα διὰ τὸ τὰς καταλλήλους τῶν πράξεων παραλείπειν, ὧν ἐκ παραθέσεως συνθεω- 30 ρουμένων καὶ συγκρινομένων άλλοιοτέρας ξκαστα

τυγγάνει δοκιμασίας της κατά μέρος διαλήψεως, των δέ πυριωτάτων μηδέ ψαύειν αὐτούς δύνασθαι τὸ παράπαν. ἀκμὴν γάρ φαμεν ἀναγκαιότατα μέρη τῆς 6 ίστορίας είναι τά τ' ἐπιγινόμενα τοῖς ἔργοις καὶ 5 τὰ παρεπόμενα καὶ μάλιστα τὰ περί τὰς αίτίας. Θε-7 **ωρούμεν δὲ τὸν μὲν 'Αντιογικὸν πόλεμον ἐκ τοῦ** Φιλιππικού τὰς ἀφορμὰς είληφότα, τὸν δὲ Φιλιππι-19. κου έκ τοῦ κατ' 'Αννίβαν, του δ' 'Αννιβιακου έκ τοῦ περί Σικελίαν, τὰ δὲ μεταξύ τούτων πολλάς 10 καὶ ποικίλας ἐσχηκότα διαθέσεις, πάσας δὲ συννευούσας πρός την αὐτην ὑπόθεσιν. ταῦτα δή 8 πάντα διὰ μὲν τῶν γραφόντων καθόλου δυνατὸν έπιγνωναι και μαθείν, διά δὲ των τοὺς πολέμους αὐτούς, οἶον τὸν Περσικὸν ἢ τὸν Φιλιππικόν, ἀδύ-15 νατον, εί μη καί τὰς παρατάξεις τις ἀναγινώσκων 9 αὐτὰς έξ ὧν έχεῖνοι γράφουσιν ὑπολαμβάνει σαφῶς έπεγνωκέναι και την τοῦ πολέμου τοῦ σύμπαντος οίκονομίαν καὶ διάθεσιν. άλλ' οὐκ ἔστι τούτων 10 205. οὐδέν, ἀλλ' ὅσω διαφέρει τὸ μαθεῖν τοῦ μόνον 20 άκοῦσαι, τοσούτω και την ημετέραν ίστορίαν ύπολαμβάνω διαφέρειν των έπὶ μέρους συντάξεων.

Οι δὲ παρὰ τῶν 'Ρωμαίων πρέσβεις, τὴν γὰρ 33 παρέκβασιν ἐντεῦθεν ἐποιησάμεθα, διακούσαντες τὰ παρὰ τῶν Καρχηδονίων ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶπαν, ὁ 2 25 δὲ πρεσβύτατος αὐτῶν δείξας τοῖς ἐν τῷ συνεδρίῳ τὸν κόλπον, ἐνταῦθα καὶ τὸν πόλεμον αὐτοῖς ἔφη καὶ τὴν εἰρήνην φέρειν ἐκβαλῶν οὖν, ὁπότερον ἂν κελεύσωσιν, ἀπολείψειν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν Καρ-3 χηδονίων, ὁπότερον αὐτοῖς φαίνεται, τοῦτ' ἐκβα-25 λεῖν ἐκέλευσε. τοῦ δὲ 'Ρωμαίου φήσαντος τὸν πό-4 λεμον ἐκβαλεῖν, ἀνεφώνησαν ᾶμα καὶ πλείους τῶν

έκ τοῦ συνεδρίου, δέχεσθαι φάσκοντες. οί μεν οὖν πρέσβεις και το συνέδριον έπι τούτοις έχωρίσθησαν. 5 Αυνίβας δέ, παραχειμάζων έν Καινη πόλει, πρώτον μέν διαφήκε τοὺς "Ιβηρας ἐπὶ τὰς έαυτῶν πόλεις, βουλόμενος έτοίμους και προθύμους παρασκευάζειν 5 6 πρός τὸ μέλλον, δεύτερον δ' 'Ασδρούβα τάδελφῷ διέταξε πῶς δεήσει τῆ τε τῶν Ἰβήρων ἀρχῆ καὶ δυναστεία χοῆσθαι ταῖς τε ποὸς 'Ρωμαίους παρασκευ-7 αῖς, ἐὰν αὐτὸς χωρίζηταί που, τρίτον ὑπὲρ τῆς άσφαλείας των έν Λιβύη προυνοείτο πραγμάτων. 10 220. 8 πάνυ δ' έμπείρως καὶ φρονίμως έκλογιζόμενος, έκ μέν Λιβύης είς Ἰβηφίαν, έκ δ' Ἰβηφίας είς Λιβύην διεβίβαζε στρατιώτας, έκδεσμεύων την έκατέρων πί-9 στιν είς άλλήλους διὰ τῆς τοιαύτης οἰκονομίας. ἦσαν δ' οί διαβάντες είς την Λιβύην Θερσίται, Μαστια- 15 10 νοί, πρὸς δὲ τούτοις 'Ορῆτες "Ιβηρες, 'Ολκάδες, οί δὲ σύμπαντες ἀπὸ τούτων τῶν ἐθνῶν Ιππεῖς μὲν γίλιοι διακόσιοι, πεζοί δὲ μύριοι τρισχίλιοι ὀκτακό-11 σιοι πεντήκοντα, πρός δὲ τούτοις Βαλιαρείς (ὀκτακόσιοι έβδομήκοντα) ούς κυρίως μέν καλούσι σφεν- 20 δονήτας, ἀπὸ δὲ τῆς χρείας ταύτης συνωνύμως καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν προσαγορεύουσι καὶ τὴν νῆσον. 12 των δε προειρημένων τούς μεν πλείους είς τα Μεταγώνια τῆς Λιβύης, τινὰς δ' εἰς αὐτὴν Καρχηδόνα 13 κατέταξεν. ἀπὸ δὲ τῶν πόλεων τῶν Μεταγωνιτῶν 206. καλουμένων απέστειλεν άλλους είς Καρχηδόνα πε-. ζούς τετρακισχιλίους, όμηρείας έχοντας καὶ βοη-14 θείας αμα τάξιν. ἐπὶ δὲ τῆς Ἰβηρίας ἀπέλιπεν 'Ασδρούβα τάδελφῷ πεντήρεις μεν πεντήκοντα, τετρήρεις δε δύο και τριήρεις πέντε. τούτων έχούσας » πληρώματα πεντήρεις μέν τριάχοντα δύο, τριήρεις

δὲ πέντε. καὶ μὴν Ιππεῖς Λιβυφοινίκων μὲν καὶ 15 Λιβύων τετρακοσίους πεντήκοντα, Λεργητῶν δὲ τριακοσίους, Νομάδων δὲ Μασυλίων καὶ Μασαισυλίων καὶ Μακκοίων καὶ Μαυρουσίων τῶν παρὰ τὸν ἀκεανον χιλίους ὀκτακοσίους, πεζοὺς δὲ Λιβύων μυρίους 16 χιλίους ὀκτακοσίους πεντήκοντα, Λιγυστίνους τριακοσίους, Βαλιαρεῖς πεντακοσίους, ἐλέφαντας εἴκοσι καὶ ἕνα.

Οὐ χρὴ δὲ θαυμάζειν τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀνα-17
10 γραφῆς, εἰ τοιαύτη κεχρήμεθα περὶ τῶν ὑπ' 'Αννί221. βου κατ' 'Ιβηρίαν πεπραγμένων οῖα μόλις ἄν χρήσαιτό τις αὐτὸς κεχειρικὸς τὰς κατὰ μέρος πράξεις, οὐδὲ προκαταγινώσκειν, εἰ πεποιήκαμεν παραπλήσιον τοῖς ἀξιοπίστως ψευδομένοις τῶν συγ15 γραφέων. ἡμεῖς γὰρ εὐρόντες ἐπὶ Λακινίω τὴν 18 γραφὴν ταύτην ἐν χαλκώματι κατατεταγμένην ὑπ' 'Αννίβου, καθ' οὺς καιροὺς ἐν τοῖς κατὰ τὴν 'Ιταλίαν τόποις ἀνεστρέφετο, πάντως ἐνομίσαμεν αὐτὴν περί γε τῶν τοιούτων ἀξιόπιστον εἶναι' διὸ καὶ κατ20 ακολουθεῖν εἶλόμεθα τῆ γραφῆ ταύτη.

'Αυνίβας δὲ πάντα προνοηθείς περὶ τῆς ἀσφα-34 λείας τῶν τε κατὰ Αιβύην πραγμάτων καὶ τῶν ἐν 'Ιβηρία λοιπὸν ἐκαραδόκει καὶ προσεδέχετο τοὺς παρὰ τῶν Κελτῶν πρὸς αὐτὸν ἀποστελλομένους σαφῶς 2 25 γὰρ ἐξητάκει καὶ τὴν ἀρετὴν τῆς ὑπὸ τὰς ''Αλπεις καὶ περὶ τὸν Πάδον ποταμὸν χώρας καὶ τὸ πλῆθος τῶν κατοικούντων αὐτήν, ἔτι δὲ τὴν πρὸς τοὺς πολέμους τῶν ἀνδρῶν τόλμαν, καὶ τὸ μέγιστον τὴν ὑπάρχου-3 σαν δυσμένειαν αὐτοῖς ἐκ τοῦ προγεγονότος πολέ-20 μου πρὸς 'Ρωμαίους, ὑπὲρ οὖ διήλθομεν ἡμεῖς ἐν τῆ πρὸ ταύτης βύβλω χάριν τοῦ συμπεριφέρεσθαι

τοὺς ἐντυγχάνοντας τοῖς νῦν μέλλουσι λέγεσθαι. 4 διόπεο είχετο ταύτης τῆς έλπίδος, και πᾶν ύπ-201. ισχνείτο, διαπεμπόμενος έπιμελώς πρός τους δυνάστας των Κελτων και τούς έπι τάδε και τούς έν 5 αὐταῖς ταῖς "Αλπεσιν ἐνοικοῦντας, μόνως ἄν ὑπο-5 λαμβάνων εν Ίταλία συστήσασθαι τον προς 'Ρωμαίους πόλεμον, εί δυνηθείη διαπεράσας τὰς πρὸ τοῦ δυσχωρίας είς τούς προειρημένους άφικέσθαι τόπους και συνεργοίς και συμμάχοις χρήσασθαι Κελ-6 τοῖς είς τὴν προκειμένην ἐπιβολήν. ἀφικομένων δέ 10 των άγγέλων, και τήν τε των Κελτων βούλησιν και προσδοκίαν ἀπαγγειλάντων, τήν τε τῶν 'Αλπεινῶν δοών ύπερβολην έπίπονον μεν και δυσχερη λίαν, οὐ μὴν ἀδύνατον εἶναι φασκόντων, συνῆγε τὰς δυνάμεις έχ τῆς παραχειμασίας ὑπὸ τὴν ἐαρινὴν ὥραν. 15 7 προσπεπτωκότων δὲ προσφάτως αὐτῷ καὶ τῶν ἐκ της Καρχηδόνος, έπαρθείς τῷ θυμῷ καὶ πιστεύων 222. τῆ τῶν πολιτῶν εὐνοία, παρεκάλει τὰς δυνάμεις φανερώς ήδη πρός του κατά 'Ρωμαίων πόλεμον, 8 έμφανίζων μεν δυ τρόπου ενδοτου αὐτὸυ έγγειοή- » σαιεν αίτεισθαι Ρωμαίοι και πάντας τούς του στρατοπέδου προεστώτας, ύποδεικνύων δὲ τὴν τῆς χώρας άρετήν, είς ην άφίξονται, και την των Κελτών 9 εύνοιαν καλ συμμαγίαν. εὐθύμως δὲ τῶν ὄγλων αὐτῷ συνεξισταμένων, ἐπαινέσας καὶ παραγγείλας τ τακτήν ήμέραν, εν ή ποιήσεται την έξοδον, τότε μέν διέλυσε την έχχλησίαν.

35 Ἐπιτελέσας δὲ τὰ προειρημένα κατὰ τὴν παραχειμασίαν, καὶ παρασκευάσας ἰκανὴν ἀσφάλειαν τοῖς τε κατὰ τὴν Λιβύην καὶ τοῖς ἐν Ἰβηρία πράγμασι, » παραγενομένης τῆς ταχθείσης ἡμέρας, προῆγε, πε-

ζων μεν έχων είς έννέα μυριάδας, ίππεις δε περί μυρίους καὶ δισγιλίους. καὶ διαβάς τὸν "Ιβηρα πο- 2 ταμον κατεστρέφετο τό τε των Ίλουργητων έθνος καί Βαργουσίων, έτι δε τους Αίρηνοσίους καί τους 5 'Ανδοσίνους, μέχοι τῆς προσαγορευομένης Πυρήνης. ποιησάμενος δε πάντας ύφ' εαυτόν καί τινας πό-3 λεις κατά κράτος έλών, ταχέως μέν καὶ παρ' έλπίδα, μετά πολλών δὲ καὶ μεγάλων ἀγώνων ἔτι δὲ πολλής καταφθοράς ανδρών, ήγεμόνα μεν έπι πά-4 10 σης κατέλιπε τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ ποταμοῦ χώρας "Αν- 208. νωνα, των δε Βαργουσίων και δεσπότην μάλιστα γὰο τούτοις ἠπίστει διὰ τὴν πρὸς Ῥωμαίους εὕνοιαν. ἀπεμέρισε δὲ καὶ τῆς δυνάμεως ἦς εἶχε τῷ 5 μεν "Αννωνι πεζούς μυρίους, ίππεῖς δε χιλίους, καὶ 15 τὰς ἀποσκευὰς ἀπέλιπε τούτω τῶν αὐτῷ συνεξορμώντων. είς δὲ τὴν οίκείαν ἀπέλυσε τοὺς ἴσους 6 τοίς προειρημένοις, βουλόμενος αὐτούς τε τούτους εύνους απολιπείν, τοίς τε λοιποίς υποδεικνύων έλπίδα τῆς εἰς οἶκον ἐπανόδου, καὶ τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ 20 μεν στρατευομένοις, ούν ήττον δε και τοις έν οίκω μένουσι των Ίβήρων, ΐνα προθύμως έξορμωσι πάντες, άν ποτέ τις έπικουρίας χρεία γένηται παρ' αὐτῶν. τὴν δὲ λοιπὴν στρατιὰν ἀναλαβὼν εὔζωνον, 7 223, πεζούς μεν πεντακισμυρίους, Ιππεῖς δε πρός έννα-25 κισχιλίους ήγε διὰ τῶν Πυρηναίων λεγομένων ὀρῶν έπλ την τοῦ 'Ροδανοῦ καλουμένου ποταμοῦ διάβασιν, έχων ούχ ούτως πολλήν δύναμιν ώς χρησίμην 8 καί γεγυμνασμένην διαφερόντως έκ της συνεχείας

36 Ίνα δὲ μὴ τῶν τόπων ἀγνοουμένων παντάπασιν 36 ἀσαφῆ γίνεσθαι συμβαίνη τὴν διήγησιν, ὁητέον ἂν

τῶν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἀγώνων.

είη πόθεν δρμήσας 'Αννίβας και τίνας και πόσους διελθών τόπους είς ποΐα μέρη κατήρε της Ίταλίας. 2 όπτέον δ' οὐκ αὐτὰς τὰς ὀνομασίας τῶν τόπων καὶ ποταμών και πόλεων, όπερ ένιοι ποιούσι των συγγραφέων, ὑπολαμβάνοντες ἐν παντὶ πρὸς γνῶσιν 5 3 καὶ σαφήνειαν αὐτοτελές εἶναι τοῦτο τὸ μέρος. οἶμαι δ', έπλ μεν των γνωριζομένων τόπων οὐ μικρά, μεγάλα δε συμβάλλεσθαι πεποίηκε πρός ανάμνησιν ή των δνομάτων παράθεσις έπι δε των άγνοουμένων είς τέλος δμοίαν έχει την δύναμιν ή των όνο- 10 μάτων έξήγησις ταις άδιανοήτοις και κρουσματικαίς 4 λέξεσι. της γαρ διανοίας έπ' οὐδεν ἀπερειδομένης οὐδὲ δυναμένης έφαρμόττειν τὸ λεγόμενον ἐπ' οὐδεν γνώριμον, ανυπότακτος και κωφή γίνεθ' ή δι-5 ήγησις. διόπερ ὑποδεικτέος ἂν είη τρόπος, δι' οὖ 15 δυνατόν έσται περί των άγνοουμένων λέγοντας κατά ποσόν είς άληθινάς και γνωρίμους έννοίας άγειν τούς ἀχούοντας.

6 Πρώτη μέν οὖν καὶ μεγίστη γνῶσις, ἔτι δὲ κοινὴ 209. πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς κο διαίρεσις καὶ τάξις, καθ' ἡν πάντες, ὧν καὶ μικρὸν ὅφελος, ἀνατολάς, δύσεις, μεσημβρίαν, ἄρκτον, 7 γνωρίζομεν δευτέρα δέ, καθ' ἡν ἐκάστη διαφορᾶ τῶν προειρημένων τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς τόπους ὑποτάττοντες καὶ φέροντες ἀεὶ τῆ διανοία τὸ λεγόμενον 25 ἐπί τι τῶν προειρημένων εἰς γνωρίμους καὶ συνήθεις ἐπινοίας ἐμπίπτομεν ὑπὲρ τῶν ἀγνώστων κά-224. 37 οράτων τόπων. τούτων δὲ περὶ τῆς ὅλης γῆς ὑποκειμένων, ἀκόλουθον ἂν εἰη τὸ καὶ περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον διελομένους 30

2 είς ἐπίστασιν ἀγαγεῖν τοὺς ἀκούοντας. ταύτης δι-

ηρημένης είς τρία μέρη καὶ τρεῖς ὀνομασίας, τὸ μὲν εν μέρος αὐτῆς 'Ασίαν, τὸ δ' ετερον Λιβύην, τὸ δὲ τρίτον Εὐρώπην προσαγορεύουσι. τὰς δὲ διαφορὰς 3 ταύτας δρίζουσιν δ τε Τάναϊς ποταμός και Νετλος 5 καὶ τὸ καθ' 'Ηρακλέους στήλας στόμα. Νείλου μεν 4 οὖν καὶ Τανάιδος μεταξύ την 'Ασίαν κεῖσθαι συμβέβηκε, πίπτειν δὲ τοῦ περιέχοντος ὑπὸ τὸ μεταξὸ διάστημα θερινών ανατολών και μεσημβρίας, ή δέ 5 Λιβύη κείται μεν μεταξύ Νείλου και στηλών Ήρα-10 κλείων, τοῦ δὲ περιέγοντος πέπτωκεν ὑπό τε τὴν μεσημβρίαν και κατά τὸ συνεγές ὑπὸ τὰς γειμερινας δύσεις έως της Ισημερινής καταφοράς, η πίπτει καθ' 'Ηρακλείους στήλας. αδται μέν οδυ αί γῶραι 6 καθολικώτερου θεωρούμεναι τὸν πρὸς τὴν μεσημ-15 βρίαν τόπον ἐπέχουσι τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης ἀπὸ των άνατολων ως πρός τὰς δύσεις. ή δ' Εὐρώπη 7 ταύταις άμφοτέραις ώς πρός τὰς ἄρκτους άντιπαράκειται, κατά τὸ συνεχές ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν παρήκουσα μεν άγοι πρός τὰς δύσεις, κεῖται δ' αὐτῆς 8 20 τὸ μὲν δλοσχερέστερον καὶ βαθύτερον μέρος ὑπ' αὐτὰς τὰς ἄρχτους μεταξύ τοῦ τε Τανάιδος ποταμοῦ καὶ τοῦ Νάρβωνος, ος οὐ πολύν ἀπέχει τόπον ώς πρός δύσεις ἀπὸ Μασσαλίας καὶ τῶν τοῦ 'Ροδανοῦ στομάτων, δι' ὧν είς τὸ Σαρδόνιον πέλαγος 25 έξίησιν ὁ προειρημένος ποταμός. ἀπὸ δὲ τοῦ Νάρ-9 βωνος και τὰ περί τοῦτον Κελτοι νέμονται μέχρι τῶν προσαγορευομένων Πυρηναίων ὀρῶν, ὰ δια-210. τείνει κατά τὸ συνεγές ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης έως είς την έκτός. τὸ δὲ λοιπὸν μέρος τῆς 10 30 Εὐρώπης ἀπὸ τῶν προειρημένων ὀρῶν τὸ συνάπτον πρός τε τὰς δύσεις καὶ πρὸς Ἡρακλείους στήλας

περιέγεται μεν ύπό τε της καθ' ήμας και της έξω θαλάττης, καλείται δε το μεν παρά την καθ' ημάς 225, 11 παρηχον έως 'Ηρακλείων στηλών 'Ιβηρία, τὸ δὲ παρὰ την έξω και μεγάλην προσαγορευομένην κοινήν μέν ονομασίαν ούκ έγει διὰ τὸ προσφάτως κατωπτεῦ- 5 σθαι, κατοικείται δὲ πᾶν ὑπὸ βαρβάρων ἐθνῶν καὶ πολυανθρώπων, ύπερ ων ήμεζς μετά ταῦτα τὸν 38 κατά μέρος λόγον ἀποδώσομεν. καθάπερ δὲ καὶ τῆς 'Ασίας καὶ τῆς Λιβύης, καθὸ συνάπτουσιν ἀλλήλαις περί την Αίθιοπίαν, ούδεις έχει λέγειν ατρεκώς έως 10 τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν πότερον ἤπειρός ἐστι κατὰ τὸ συνεγές τὰ πρὸς τὴν μεσημβρίαν ἢ θαλάττη περι-2 έχεται, τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ μεταξὺ Τανάιδος καὶ Νάρβωνος είς τὰς ἄρχτους ἀνῆχον ἄγνωστον ἡμῖν έως τοῦ νῦν έστιν, έὰν μή τι μετὰ ταῦτα πολυ- 15 3 πραγμονούντες ίστορήσωμεν. τούς δε λέγοντάς τι περί τούτων άλλως η γράφοντας άγνοεῖν καὶ μύθους διατίθεσθαι νομιστέον.

4 Ταῦτα μὲν οὖν εἰρήσθω μοι χάριν τοῦ μὴ τελέως ἀνυπότακτον εἶναι τοῖς ἀπείροις τῶν τόπων νο
τὴν διήγησιν, ἀλλὰ κατά γε τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς συνεπιβάλλειν καὶ φέρειν ἐπί τι τῆ διανοία
τὸ λεγόμενον, τεκμαιρομένους ἐκ τοῦ περιέχοντος.
5 καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς ὁράσεως εἰθίσμεθα συνεπιστρέφειν ἀεὶ τὰ πρόσωπα πρὸς τὸ κατὰ τὴν ἔνδειξιν ὑποδεικνύμενον, οὕτως καὶ τῆ διανοία χρὴ συνδιανεύειν καὶ συρρέπειν ἐπὶ τοὺς τόπους ἀεὶ τοὺς
39 διὰ τοῦ λόγου συνεπιδεικνυμένους. ἀφέμενοι δὲ
τούτων τρεψόμεθα πρὸς τὸ συνεχὲς τῆς προκειμένης ἡμῖν διηγήσεως.

2 Καρχηδόνιοι γὰρ ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς τῆς

μέν Λιβύης έχυρίευον πάντων των έπι την έσω θάλατταν νευόντων μερών ἀπὸ τῶν Φιλαίνου βωμων, οί κείνται κατά την μεγάλην Σύρτιν, έως έφ' Ήρακλέους στήλας. τοῦτο δὲ τὸ μῆκός ἐστι τῆς 3 211. 5 παραλίας ύπερ τούς έξακισχιλίους καὶ μυρίους σταδίους. διαβάντες δε τον καθ' 'Ηρακλείους στήλας 4 πόρου δμοίως έκεκρατήκεισαν και της 'Ιβηρίας άπάσης έως τῆς δαγίας, ὁ πέρας ἐστὶ πρὸς τῆ καθ' 226. ήμας θαλάττη των Πυρηναίων δρών, α διορίζει 10 τους "Ιβηρας και Κελτούς. ἀπέγει δὲ τοῦ καθ' 5 'Ηρακλείους στήλας στόματος ούτος δ τόπος περί δατακισχιλίους σταδίους. έπὶ μὲν γὰρ Καινὴν πό-6 λιν ἀπὸ στηλών είναι συμβαίνει τρισχιλίους, όθεν έποιείτο την δομην 'Αννίβας την είς 'Ιταλίαν' [την 15 δὲ Καινήν πόλιν ἔνιοι Νέαν Καρχηδόνα καλοῦσιν]. άπὸ δὲ ταύτης είσιν έπι μεν τὸν "Ιβηρα ποταμὸν έξακόσιοι στάδιοι πρὸς δισχιλίοις, ἀπὸ δὲ τούτου 7 πάλιν είς Έμπόριον γίλιοι σύν έξακοσίοις, (ἀπὸ δ' 8 Έμπορίου πόλεως είς Νάρβωνα περί έξακοσίους), 20 και μην έντεῦθεν έπι την τοῦ 'Ροδανοῦ διάβασιν περί γιλίους έξακοσίους. Γταῦτα γὰρ νῦν βεβημάτισται καὶ σεσημείωται κατά σταδίους όκτὸ διὰ 'Ρωμαίων ἐπιμελῶς'] ἀπὸ δὲ τῆς διαβάσεως τοῦ 9 'Ροδανοῦ πορευομένοις παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ὡς 25 έπι τὰς πηγὰς έως πρὸς τὴν ἀναβολὴν τῶν "Αλπεων την είς Ίταλίαν χίλιοι τετρακόσιοι. λοιπαί δ' αί 10 τῶν "Αλπεων ὑπερβολαί, περὶ χιλίους διακοσίους. άς ὑπερβαλὼν ἔμελλεν ήξειν είς τὰ περί τὸν Πάδον πεδία τῆς Ἰταλίας. ὥστ' εἶναι τοὺς πάντας ἐκ Και-11 30 νης πόλεως σταδίους περί έννακισχιλίους, οθς έδει διελθεῖν αὐτόν. τούτων δὴ τῶν τόπων κατὰ μὲν 12

Dalition by Google

τὸ μῆκος ἥδη σχεδὸν τοὺς ἡμίσεις διεληλύθει, κατὰ δὲ τὴν δυσχέρειαν τὸ πλέον αὐτῷ μέρος ἀπελείπετο τῆς πορείας.

'Αννίβας μεν οδυ ένεχείρει ταῖς διεκβολαῖς τῶν Πυρηναίων όρων, κατάφοβος ων τούς Κελτούς διά 5 2 τὰς ὀγυρότητας τῶν τόπων. 'Ρωμαΐοι δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς διακούσαντες μὲν τῶν έξαποσταλέντων είς Καργηδόνα πρεσβευτών τὰ δεδογμένα καὶ τούς δηθέντας λόγους, προσπεσόντος δε θάττον ή προσεδόκων 'Αννίβαν διαβεβηκέναι τὸν "Ιβηρα πο- 10 ταμον μετά της δυνάμεως, προεχειρίσαντο πέμπειν μετά στρατοπέδων Πόπλιον μεν Κορνήλιον είς Ίβη-3 ρίαν, Τεβέριον δε Σεμπρώνιον είς Λιβύην. έν δσω 212. δ' ούτοι περί τὰς καταγραφὰς έγίνοντο τῶν στρα-227. τοπέδων καὶ τὴν ἄλλην παρασκευήν, ἔσπευσαν ἐπὶ 15 τέλος άγαγεῖν τὰ κατὰ τὰς ἀποικίας, οι δὴ πρότερου ήσαν είς Γαλατίαν αποστέλλειν προκεγειρι-4 σμένοι. τὰς μὲν οὖν πόλεις ἐνεργῶς ἐτείγιζον, τοὺς δ' οίκήτορας έν ήμέραις τριάκοντα παρήγγειλαν έπιτόπους γίνεσθαι, τὸν ἀριθμὸν ὅντας εἰς έκατέραν 20 5 την πόλιν είς έξακισχιλίους. ὧν την μεν μίαν έκτιζον έπὶ τάδε τοῦ Πάδου ποταμοῦ, προσαγορεύσαντες Πλακευτίαυ, την δ' άλλην έπὶ θάτερα, κατονο-6 μάσαντες Κοεμώνην. ήδη δε τούτων συνωκισμένων, οί Βοΐοι καλούμενοι Γαλάται, πάλαι μέν οἶον λο- 25 γῶντες τὴν πρὸς 'Ρωμαίους φιλίαν, οὐκ ἔχοντες δὲ 7 τότε καιρόν, μετεωριζόμενοι καὶ πιστεύοντες έκ τῶν διαπεμπομένων τη παρουσία των Καργηδονίων, ἀπέστησαν ἀπὸ Ῥωμαίων, ἐγκαταλιπόντες τοὺς ὁμήρους, ους έδοσαν έκβαίνοντες έκ τοῦ πολέμου τοῦ 30 προγεγονότος, ύπερ ού την έξήγησιν ήμεις έν τη

προτέρα βύβλω ταύτης έποιησάμεθα. παρακαλέσαν-8 τες δὲ τοὺς Ἰνσομβρας, καὶ συμφρονήσαντες κατὰ την προγεγενημένην δογήν, κατέσυραν την κατακεκληρουγημένην γώραν ύπὸ Ρωμαίων, καὶ τοὺς 5 φεύγοντας συνδιώξαντες είς Μοτίνην, αποικίαν ύπάργουσαν 'Ρωμαίων, ἐπολιόρκουν, ἐν οἶς καί 9 τρεῖς ἄνδρας τῶν ἐπιφανῶν συνέκλεισαν τοὺς ἐπὶ την διαίρεσιν της χώρας ἀπεσταλμένους. ὧν είς μεν ην Γάιος Αυτάτιος και την υπατον αργην είληφώς, 10 οί δὲ δύο τὴν έξαπέλεχυν. οἰομένων δὲ δεῖν τού- 10 των είς λόγους σφίσι συνελθεῖν, υπήκουσαν οί Βοΐοι. των δ' ανδρων έξελθόντων, παρασπουδήσαντες συνέλαβον αὐτούς, έλπίσαντες διὰ τούτων κομιεϊσθαι τούς αύτῶν δμήρους. Λεύκιος δὲ Μά-11 15 λιος έξαπέλεκυς υπάργων, και προκαθήμενος έπί τῶν τόπων μετὰ δυνάμεως, ἀπούσας τὸ γεγονός, έβοήθει κατά σπουδήν. οί δὲ Βοΐοι συνέντες αὐτοῦ 12 228. την παρουσίαν, εν τισι δρυμοῖς ετοιμάσαντες ένέδρας, αμα τῶ παρελθεῖν εἰς τοὺς ὑλώδεις τόπους 213. 20 πανταχόθεν αμα προσπεσόντες πολλούς ἀπέκτειναν τῶν 'Ρωμαίων. οἱ δὲ λοιποὶ τὰς μὲν ἀρχὰς ώρμη- 13 σαν πρός φυγήν έπει δε των ύψηλων ήψαντο χωρίων, έπὶ ποσὸν συνέστησαν ούτως ώστε μόλις εὐσχήμονα ποιήσασθαι την ἀποχώρησιν. οί δὲ Βοῖοι κατ-25 ακολουθήσαντες συνέκλεισαν καὶ τούτους είς τὴν Τάννητος καλουμένην κώμην. τοῖς δ' έν τῆ 'Ρώμη 14 προσπεσόντος ότι τὸ τέταρτον στρατόπεδον περιειλημμένου ύπὸ τῶν Βοίων πολιορκεῖται κατὰ κράτος, τὰ μὲν τῶ Ποπλίω προκεγειρισμένα στρατόπεδα 30 κατὰ σπουδήν έξαπέστελλον έπὶ τὴν τούτων βοήθειαν, ήγεμόνα συστήσαντες έξαπέλεκυν, άλλα δέ

συνάγειν καὶ καταγράφειν έκ τῶν συμμάχων αὐτῷ παρήγγειλαν.

41 Τὰ μὲν οὖν κατὰ Κελτοὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εως είς την Αυνίβου παρουσίαν έν τούτοις ην και τοιαύτην είλήφει διέξοδον, οΐαν έν τε τοῖς πρὸ τοῦ 5 2 και νύν διεληλύθαμεν. οί δε στρατηγοί των 'Ρωμαίων ετοιμασάμενοι τὰ πρὸς τὰς ίδίας ἐπιβολάς, έξέπλεον ύπο την φραίαν έπι τας προκειμένας πράξεις, Πόπλιος μεν οὖν εἰς Ἰβηρίαν έξήκοντα ναυσί, Τεβέριος δε Σεμπρώνιος είς Λιβύην έκατον έξή-10 3 κοντα σκάφεσι πεντηρικοίς. οίς ούτως καταπληκτικῶς ἐπεβάλετο πολεμεῖν καὶ τοιαύτας ἐποιεῖτο παοασκευάς έν τῷ Λιλυβαίω, πάντας καὶ πανταχόθεν άθροίζων, ώς εὐθέως έκ κατάπλου πολιορκήσων 4 αὐτὴν τὴν Καργηδόνα. Πόπλιος δὲ κομισθείς παρά 15 την Λιγυστίνην ήμε πεμπταΐος ἀπὸ Πισῶν εἰς τοὺς 5 κατά Μασσαλίαν τόπους, και καθορμισθείς πρός τὸ πρώτον στόμα τοῦ 'Ροδανοῦ, τὸ Μασσαλιωτικὸν 6 προσαγορευόμενον, ἀπεβίβαζε τὰς δυνάμεις, ἀκούων μεν ύπερβάλλειν ήδη τὰ Πυρηναΐα τὸν 'Αννίβαν 20 όρη, πεπεισμένος δ' έτι μακράν ἀπέχειν αὐτὸν διά τε τὰς δυσχωρίας τῶν τόπων καὶ διὰ τὸ πλῆθος 7 των μεταξύ πειμένων Κελτων. 'Αννίβας δὲ παρα-229. δόξως, τούς μέν χρήμασι πείσας των Κελτων, τούς δὲ βιασάμενος, ήπε μετὰ τῶν δυνάμεων, δεξιὸν 25 έχων τὸ Σαρδόνιον πέλαγος, ἐπὶ τὴν τοῦ 'Ροδανοῦ 214. 8 διάβασιν. δ δὲ Πόπλιος, διασαφηθέντος αὐτῷ παρείναι τούς ύπεναντίους, τὰ μὲν ἀπιστῶν διὰ τὸ τάχος της παρουσίας, τὰ δὲ βουλόμενος είδέναι την απρίβειαν, αὐτὸς μὲν ἀνελάμβανε τὰς δυνάμεις ἐκ 30 τοῦ πλοῦ, καὶ διενοεῖτο μετά τῶν χιλιάρχων ποίοις

χρηστέον τῶν τόπων καὶ συμμικτέον τοῖς ὑπεναν-9 τ(οις τριακοσίους δὲ τῶν ἱππέων έξαπέστειλε τοὺς ἀνδρωδεστάτους, συστήσας μετ' αὐτῶν καθηγεμόνας ἄμα καὶ συναγωνιστὰς Κελτούς, οὶ παρὰ τοῖς Μασ-5 σαλιώταις ἐτύγχανον μισθοφοροῦντες.

'Αννίβας δε προσμίξας τοῖς περί τὸν ποταμὸν 42 τόποις, εὐθέως ἐνεγείρει ποιεῖσθαι τὴν διάβασιν κατά την άπλην ούσιν, σχεδον ημερών τεττάρων δδον απέχων στρατοπέδω της θαλάττης. και φιλο-2 10 ποιησάμενος παντί τρόπω τούς παροικοῦντας τὸν ποταμόν έξηγόρασε παρ' αὐτῶν τά τε μονόξυλα πλοΐα πάντα καὶ τοὺς λέμβους, ὅντας ίκανοὺς τῷ πλήθει διὰ τὸ ταῖς ἐκ τῆς θαλάττης ἐμπορίαις πολλούς χρησθαι των παροικούντων τον 'Ροδανόν. Ετι 3 15 δε την άρμόζουσαν ξυλείαν έξέλαβε πρός την κατασπευήν των μονοξύλων έξ ων έν δυσίν ημέραις πλήθος αναρίθμητον έγένετο πορθμείων, εκάστου σπεύδοντος μη προσδεῖσθαι τοῦ πέλας, ἐν αὐτῶ δ' έχειν τὰς τῆς διαβάσεως έλπίδας. κατὰ δὲ τὸν και-4 20 ρου τοῦτον ἐν τῷ πέραν πλῆθος ἡθροίσθη βαρβάοων χάριν τοῦ κωλύειν την των Καρχηδονίων διάβασιν. είς ους ἀποβλέπων 'Αννίβας και συλλογιζό- 5 μενος έχ τῶν παρόντων ὡς οὕτε διαβαίνειν μετὰ βίας δυνατόν είη τοσούτων πολεμίων έφεστώτων, 25 ούτ' ἐπιμένειν, μὴ πανταχόθεν προσδέξηται τοὺς ύπεναντίους, έπιγενομένης τῆς τρίτης νυκτὸς έξ-6 αποστέλλει μέρος τι της δυνάμεως, συστήσας καθηγεμόνας έγχωρίους, έπλ δὲ πάντων "Αννωνα τὸν Βοαμίλκου τοῦ βασιλέως. οἱ ποιησάμενοι τὴν πο-7 30. 30 φείαν άντίοι τῷ φεύματι παρὰ τὸν ποταμὸν ἐπὶ διακόσια στάδια, παραγενόμενοι πρός τινα τόπον, 215.

έν ῷ συνέβαινε περί τι χωρίον νησίζον περισχίζε-8 σθαι τὸν ποταμόν, ἐνταῦθα κατέμειναν. ἐκ δὲ τῆς παρακειμένης ύλης τὰ μὲν συμπηγνύντες τῶν ξύλων, τὰ δὲ συνδεσμεύοντες, ἐν ὀλίγω χρόνω πολλάς ήρμοσαν σχεδίας, άρκούσας τῆ χρεία πρός τὸ παρόν 5 έφ' αίς διεκομίσθησαν άσφαλῶς οὐδενὸς κωλύοντος. 9 καταλαβόμενοι δε τόπον έχυρον έκείνην μεν την ημέραν έμειναν άναπαύοντες σφας έκ της προγεγενημένης κακοπαθείας, αμα δὲ παρασκευαζόμενοι πρὸς τὴν ἐπιοῦσαν χρείαν κατὰ τὸ συντεταγμένον. 10 10 καλ μην 'Αννίβας τὸ παραπλήσιον ἐποίει περί τὰς 11 μεθ' έαυτοῦ καταλειφθείσας δυνάμεις. μάλιστα δ' αὐτῷ παρείχε δυσχρηστίαν ή τῶν έλεφάντων διάβασις ούτοι δ' ήσαν έπτὰ καὶ τριάκοντα τὸν ἀριθμόν. 15

43 Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιγενομένης τῆς πέμπτης νυκτὸς οί μεν προδιαβάντες έκ τοῦ πέραν υπό την έωθινην προηγον παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐπὶ τοὺς 2 ἀντίπερα βαρβάρους, δ δ' 'Αννίβας έτοίμους έχων τούς στρατιώτας έπείχε τῆ διαβάσει, τούς μεν λέμ- 20 βους πεπληρωκώς των πελτοφόρων ίππέων, τὰ δὲ 3 μονόξυλα των εὐκινητοτάτων πεζων. εἶχον δὲ τὴν μέν έξ ύπερδεξίου και παρά τὸ φεῦμα τάξιν οι λέμβοι, την δ' ύπὸ τούτους τὰ λεπτὰ τῶν πορθμείων, ΐνα τὸ πολὺ τῆς τοῦ φεύματος βίας ἀποδεχομένων 25 τῶν λέμβων ἀσφαλεστέρα γίνοιτο τοῖς μονοξύλοις 4 ή παρακομιδή διὰ τοῦ πόρου. κατὰ δὲ τὰς πρύμνας των λέμβων έφέλκειν διενοούντο τούς ίππους νέοντας, τρείς αμα καὶ τέτταρας τοίς αγωγεύσιν ένὸς άνδρὸς έξ έχατέρου τοῦ μέρους τῆς πρύμνης οἰαχί- 30 ζοντος, ώστε πλήθος Ικανον ϊππων συνδιακομίζε-

σθαι κατά την πρώτην εύθέως διάβασιν. οί δε 5 βάρβαροι, θεωρούντες την έπιβολην των ύπεναντίων, ἀτάκτως έκ τοῦ γάρακος έξεγέοντο καὶ σποοάδην, πεπεισμένοι κωλύειν εύχερως την απόβασιν 281. των Καρχηδονίων. 'Αννίβας δ' άμα τω συνιδείν 6 έν το πέραν έγγίζοντας ήδη τούς παρ' αύτοῦ στρατιώτας, σημηνάντων έκείνων την παρουσίαν τω 216. καπνῶ κατὰ τὸ συντεταγμένον, ἐμβαίνειν ᾶπασιν αμα παρήγγελλε και βιάζεσθαι πρός τὸ φεύμα τοίς 10 έπὶ τῶν πορθμείων τεταγμένοις. ταχὸ δὲ τούτου 7 γενομένου, και των έν τοις πλοίοις άμιλλωμένων μέν πρός άλλήλους μετά χραυνής, διαγωνιζομένων δέ πρός την τοῦ ποταμοῦ βίαν, τῶν δὲ στρατοπέ-8 δων άμφοτέρων έξ έχατέρου τοῦ μέρους παρά τὰ 15 γείλη τοῦ ποταμοῦ παρεστώτων, καὶ τῶν μὲν ἰδίων συναγωνιώντων καί παρακολουθούντων μετά κραυγης, των δὲ κατὰ πρόσωπον βαρβάρων παιανιζόντων καὶ προκαλουμένων τὸν κίνδυνον, ἡν τὸ γινόμενον έκπληκτικόν και παραστατικόν άγωνίας. έν 9 20 ῷ καιρῷ τῶν βαρβάρων ἀπολελοιπότων τὰς σκηνὰς έπιπεσόντες ἄφνω και παραδόξως οι πέραν Καργηδόνιοι, τινές μέν αὐτῶν ἐνεπίμπρασαν τὴν στρατοπεδείαν, οί δὲ πλείους ώρμησαν ἐπὶ τοὺς τὴν διάβασιν τηρούντας. οί δὲ βάρβαροι, παραλόγου τοῦ 10 25 πράγματος φανέντος αὐτοῖς, οί μὲν ἐπὶ τὰς σκηνὰς έφέροντο βοηθήσοντες, οί δ' ημύνοντο καὶ διεμάχοντο πρός τούς έπιτιθεμένους. 'Αννίβας δέ, κατά 11 την πρόθεσιν αὐτῷ συντρεχόντων τῶν πραγμάτων, εύθέως τούς πρώτους ἀποβαίνοντας συνίστα καὶ 30 παρεκάλει, και συνεπλέκετο τοῖς βαρβάροις. οί δὲ 12 Κελτοί και διά την άταξίαν και διά το παράδοξον

τοῦ συμβαίνοντος ταχέως τραπέντες ώρμησαν πρὸς φυγήν.

Ο δὲ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων ἄμα τῆς τε διαβάσεως καὶ τῶν ὑπεναντίων κεκρατηκώς παραυτίκα μεν εγίνετο πρός τη παρακομιδή των πέραν 5 2 απολειπομένων ανδρών, πάσας δ' έν βραγεῖ γρόνω διαπεραιώσας τὰς δυνάμεις ἐκείνην μὲν τὴν νύκτα 3 παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν κατεστρατοπέδευσε, τῆ δ' έπαύριον ἀκούων τὸν τῶν Ῥωμαίων στόλον περί τὰ στόματα τοῦ ποταμοῦ καθωρμίσθαι, προχειρισά- 10 μενος πενταχοσίους των Νομαδικών Ιππέων έξαπ-282. έστειλε κατασκεψομένους ποῦ καὶ πόσοι τυγχάνου-4 σιν όντες καὶ τί πράττουσιν οί πολέμιοι. κατά δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ πρὸς τὴν τῶν ἐλεφάντων διά-5 βασιν προεχειρίσατο τοὺς ἐπιτηδείους. αὐτὸς δὲ 217. συναγαγών τὰς δυνάμεις εἰσήγαγε τοὺς βασιλίσχους τούς περί Μάγιλον οὖτοι γὰρ ἦκον πρὸς αὐτὸν ἐκ τῶν περί τὸν Πάδον πεδίων καὶ δι' έρμηνέως τὰ 6 δεδογμένα παρ' αὐτῶν διεσάφει τοῖς ὅχλοις. ἦν δὲ τῶν λεγομένων ἰσχυρότατα πρὸς θάρσος τῶν πολ- 20 λών πρώτον μεν ή της παρουσίας ενάργεια των έπισπωμένων και κοινωνήσειν έπαγγελλομένων τοῦ 7 προς 'Ρωμαίους πολέμου, δεύτερου δε το της έπαγγελίας αὐτῶν ἀξιόπιστον, ὅτι καθηγήσονται διὰ τόπων τοιούτων δι' ὧν οὐδενὸς ἐπιδεόμενοι τῶν 35 άναγκαίων συντόμως αμα καί μετ' άσφαλείας ποι-8 ήσουται τὴν εἰς Ἰταλίαν πορείαν, πρὸς δὲ τούτοις ή της χώρας γενναιότης, είς ην ἀφίξονται, καὶ τὸ μέγεθος, έτι δὲ τῶν ἀνδρῶν ἡ προθυμία, μεθ' ὧν μέλλουσι ποιείσθαι τούς άγωνας πρός τὰς των 'Ρω- 30 9 μαίων δυνάμεις. οί μεν οὖν Κελτοί τοιαῦτα δια-

λεγθέντες ανεγώρησαν. μετά δε τούτους είσελθων 10 αὐτὸς πρῶτον μὲν τῶν προγεγενημένων πράξεων άνέμνησε τοὺς ὅχλους ἐν αἶς ἔφη πολλοῖς αὐτοὺς καὶ παραβόλοις ἔργοις καὶ κινδύνοις ἐπικεχειρηκό-5 τας έν ούδενὶ διεσφάλθαι, κατακολουθήσαντας τῆ ' κείνου γνώμη καὶ συμβουλία. τούτοις δ' έξῆς εὐ-11 θαρσείς είναι παρεκάλει, θεωρούντας διότι τὸ μέγιστον ήνυσται των έργων, έπειδή της τε του ποταμοῦ διαβάσεως κεκρατήκασι τῆς τε τῶν συμμάγων 10 εὐνοίας καὶ προθυμίας αὐτόπται γεγόνασι. διόπερ 12 ώετο δείν περί μεν των κατά μέρος ράθυμείν, ως αὐτῷ μελόντων, πειθαρχοῦντας δὲ τοῖς παραγγέλμασιν ἄνδρας άγαθούς γίνεσθαι καὶ τῶν προγεγονότων έργων άξίους. τοῦ δὲ πλήθους ἐπισημαινο- 13 15 μένου καὶ μεγάλην όρμην καὶ προθυμίαν έμφαίνοντος, ἐπαινέσας αὐτοὺς καὶ τοῖς θεοῖς ὑπὲρ ἀπάντων 283. εὐξάμενος διαφηκε, παραγγείλας θεραπεύειν σφᾶς καὶ παρασκευάζεσθαι μετά σπουδῆς, ώς εἰς τὴν αὕριον ἀναζυγής ἐσομένης.

20 Αυθείσης δὲ τῆς ἐκκλησίας ἦκον τῶν Νομάδων 45 οἱ προαποσταλέντες ἐπὶ τὴν κατασκοπήν, τοὺς μὲν πλείστους αὐτῶν ἀπολωλεκότες, οἱ δὲ λοιποὶ προτροπάδην πεφευγότες. συμπεσόντες γὰρ οὐ μακρὰν 2 218. ἀπὸ τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τοῖς τῶν 'Ρωμαίων 25 ἱππεῦσι τοῖς ἐπὶ τὴν αὐτὴν χρείαν ἐξαπεσταλμένοις ὑπὸ τοῦ Ποπλίου τοιαύτην ἐποιήσαντο φιλοτιμίαν ἀμφότεροι κατὰ τὴν συμπλοκὴν ὥστε τῶν 'Ρωμαίων καὶ Κελτῶν εἰς ἐκατὸν ἱππεῖς καὶ τετταράκοντα διαφθαρῆναι, τῶν δὲ Νομάδων ὑπὲρ τοὺς διακοσίους. 80 γενομένων δὲ τούτων οἱ 'Ρωμαῖοι συνεγγίσαντες 3 κατὰ τὸ δίωγμα τῷ τῶν Καρχηδονίων χάρακι καὶ

κατοπτεύσαντες, αὖθις έξ ὑποστροφῆς ἠπείγοντο, διασαφήσοντες τῷ στρατηγῷ τὴν παρουσίαν τῶν πολεμίων ἀφικόμενοι δ' εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀνήγ-4 γειλαν. Πόπλιος δὲ παραυτίκα τὴν ἀποσκευὴν ἀνα-θέμενος ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀνέζευξε παντὶ τῷ στρατεύ-5 ματι, καὶ προῆγε παρὰ τὸν ποταμόν, σπεύδων συμμῖξαι τοῖς ὑπεναντίοις.

'Αυνίβας δὲ τῆ κατὰ πόδας ἡμέρα τῆς ἐκκλησίας άμα τῷ φωτί τοὺς μὲν ίππεῖς προέθετο πάντας ὡς πρὸς θάλατταν, ἐφεδρείας ἔχοντας τάξιν, τὴν δὲ 10 των πεζων έκίνει δύναμιν έκ του χάρακος είς πο-6 οείαν. αὐτὸς δὲ τοὺς ἐλέφαντας ἐξεδέχετο καὶ τοὺς αμα τούτοις απολελειμμένους ανδρας. έγένετο δ' 46 ή διακομιδή των θηρίων τοιαύτη τις. πήξαντες σχεδίας καὶ πλείους ἀραρότως, τούτων δύο πρὸς 15 άλλήλας ζεύξαντες βιαίως ήρεισαν άμφοτέρας είς την γην κατά την ξμβασιν τοῦ ποταμοῦ, πλάτος έχούσας τὸ συναμφότερον ώς πεντήκοντα πόδας. 2 ταύταις δὲ συζευγνύντες ἄλλας ἐκ τῶν ἐκτὸς προσήρμοζον, προτείνοντες την κατασκευήν τοῦ ζεύγ- 20 3 ματος είς τὸν πόρον. τὴν δ' ἀπὸ τοῦ ξεύματος πλευράν ήσφαλίζοντο τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἐπιγύοις, εἰς τὰ περί τὸ χεῖλος πεφυμότα τῶν δένδρων ένάπτον-284. τες, πρός τὸ συμμένειν καὶ μὴ παρωθείσθαι τὸ 4 όλον ἔφγον κατά τοῦ ποταμοῦ. ποιήσαντες δὲ πρὸς 25 δύο πλέθρα τῷ μήκει τὸ πᾶν ζεῦγμα τῆς προβολῆς, μετά ταῦτα δύο πεπηγυίας σχεδίας διαφερόντως [τὰς μεγίστας] προσέβαλλον ταῖς ἐσχάταις, πρὸς αύτας μέν βιαίως δεδεμένας, πρός δὲ τὰς ἄλλας ούτως ώστ' εὐδιακόπους αὐτων εἶναι τοὺς δεσμούς. 219. 5 δύματα δὲ καὶ πλείω ταύταις ἐνῆψαν, οἶς ἔμελλον

οί λέμβοι φυμουλκούντες ούκ έάσειν φέρεσθαι κατά ποταμού, βία δε πρός του φούν κατέχοντες παραχομιείν και περαιώσειν έπι τούτων τὰ θηρία. μετὰ 6 δε ταῦτα χοῦν έφερον έπι πάσας πολύν, εως έπι-5 βάλλοντες έξωμοίωσαν, δμαλήν καλ σύγχοουν ποιοῦντες τῆ διὰ τῆς χέρσου φερούση πρὸς τὴν διάβασιν δδφ. των δε θηρίων είθισμένων τοις Ίνδοις 7 μέγοι μέν πρός τὸ ύγρὸν ἀεὶ πειθαρχεῖν, εἰς δὲ τὸ ύδωρ έμβαίνειν οὐδαμῶς έτι τολμώντων, ήγον διὰ 10 τοῦ γώματος δύο προθέμενοι θηλείας, πειθαρχούντων αὐταῖς τῶν θηρίων. ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὰς τελευ-8 ταίας ἐπέστησαν σχεδίας, διακόψαντες τοὺς δεσμούς, οίς προσήρτηντο πρός τὰς ἄλλας, καὶ τοῖς λέμβοις έπισπασάμενοι τὰ δύματα, ταγέως ἀπέσπασαν ἀπὸ 15 τοῦ χώματος τά τε θηρία και τὰς ὑπ' αὐτοῖς σχεδίας. οὖ γενομένου διαταραχθέντα τὰ ζῷα κατὰ 9 μέν τὰς ἀρχὰς ἐστρέφετο καὶ κατὰ πάντα τόπον ώρμα περιεχόμενα δε πανταχόθεν ύπὸ τοῦ φεύματος απεδειλία και μένειν ήναγκάζετο κατά γώραν. 20 και τοιούτω δή τρόπω προσαρμοζομένων άει σχε-10 διών δυείν, τὰ πλείστα των θηρίων έπὶ τούτων διεκομίσθη, τινά δὲ κατά μέσον τὸν πόρον ἀπέρ-11 οιψεν είς τὸν ποταμὸν αύτὰ διὰ τὸν φόβον. ὧν τούς μεν Ίνδούς ἀπολέσθαι συνέβη πάντας, τούς 25 δ' έλέφαντας διασωθήναι. διὰ γὰο τὴν δύναμιν 12 και τὸ μέγεθος των προβοσκίδων έξαίροντες ταύτας ύπλο τὸ ύγοὸν καὶ διαπνέοντες, αμα δ' έκφυσωντες 235. πᾶν τὸ παρεμπίπτον, ἀντέσχον, τὸ πολὺ καθ' ὕδατος δοθοί ποιούμενοι την πορείαν.

30 Περαιωθέντων δὲ τῶν θηρίων, ἀναλαβὼν 'Αν-47 νίβας τοὺς ἐλέφαντας καὶ τοὺς ἱππεῖς προῆγε τού-

τοις απουραγών παρά τὸν ποταμὸν ἀπὸ θαλάττης ώς έπι την έω, ποιούμενος την πορείαν ώς είς την 2 μεσόγαιον τῆς Εὐοώπης. ὁ δὲ 'Ροδανὸς ἔχει τὰς μέν πηγάς ύπεο του 'Αδριατικόν μυγόν πρός την έσπέραν νευούσας, έν τοῖς ἀποκλίνουσι μέρεσι τῶν 5 "Αλπεων ώς πρὸς τὰς ἄρκτους, δεῖ δὲ πρὸς [τὰς] 220. δύσεις χειμερινάς, έκβάλλει δ' είς το Σαρδώον πέ-3 λαγος. φέρεται δ' έπὶ πολύ δι' αὐλῶνος, οὖ πρὸς μέν τὰς ἄρχτους "Αρδυες Κελτοί χατοιχοῦσι, τὴν δ' άπὸ μεσημβρίας αὐτοῦ πλευρὰν ὁρίζουσι πᾶσαν αί 10 πρός ἄρχτον κεκλιμέναι των "Αλπεων παρώρειαι. 4 τὰ δὲ πεδία τὰ περί τὸν Πάδον, ὑπὲρ ὧν ἡμῖν εἴρηται διὰ πλειόνων, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν 'Ροδανὸν αὐλῶνος διαζευγνύουσιν αί τῶν προειρημένων ὀρῶν άπρώρειαι, λαμβάνουσαι την άργην ἀπὸ Μασσαλίας 15 5 εως έπι τὸν τοῦ παντὸς 'Αδρίου μυχόν' ἂς τόθ' ύπεράρας 'Αννίβας ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν 'Ροδανὸν τόπων ἐνέβαλεν εἰς Ἰταλίαν.

6 "Ενιοι δὲ τῶν γεγραφότων περὶ τῆς ὑπερβολῆς ταύτης, βουλόμενοι τοὺς ἀναγινώσκοντας ἐκπλήτ- 20 τειν τῆ περὶ τῶν προειρημένων τόπων παραδοξολογία, λανθάνουσιν ἐμπίπτοντες εἰς δύο τὰ πάσης ἱστορίας ἀλλοτριώτατα καὶ γὰρ ψευδολογεῖν καὶ 7 μαχόμενα γράφειν αὐτοῖς ἀναγκάζονται. ἄμα μὲν γὰρ τὸν 'Αννίβαν ἀμίμητόν τινα παρεισάγοντες 25 στρατηγὸν καὶ τόλμη καὶ προνοία τοῦτον ὁμολο-8 γουμένως ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν ἀλογιστότατον, ἄμα δὲ καταστροφὴν οὐ δυνάμενοι λαμβάνειν οὐδ' ἔξοδον τοῦ ψεύδους θεοὺς καὶ θεῶν παῖδας εἰς πραγ-286. 9 ματικὴν ίστορίαν παρεισάγουσιν. ὑποθέμενοι γὰρ 30 τὰς ἐρυμνότητας καὶ τραχύτητας τῶν 'Αλπεινῶν

όρων τοιαύτας ώστε μή οίον ϊππους καί στρατόπεδα, σύν δὲ τούτοις έλέφαντας, άλλὰ μηδὲ πεζούς εὐζώνους εὐγερῶς ἂν διελθεῖν, δμοίως δὲ καὶ τὴν ξοημον τοιαύτην τινά περί τούς τόπους ύπογρά-5 ψαντες ήμιν ώστ' εί μη θεός ή τις ήρως απαντήσας τοῖς περὶ τὸν 'Αννίβαν ὑπέδειξε τὰς ὁδούς, έξαπορήσαντας αν καταφθαρηναι πάντας, δμολογουμένως έχ τούτων είς εκάτερον τῶν προειρημένων άμαςτημάτων έμπίπτουσι. ποῶτον μεν γὰς ἄν τίς 48 10 φανείη στρατηγός άλογιστότερος 'Αννίβου τίς καὶ σκαιότερος ήγεμών, δς τοσούτων ήγούμενος δυνά-2 μεων και τὰς μεγίστας έλπίδας έγων έν τούτοις τοῦ κατορθώσειν τοῖς ὅλοις, οὕτε τὰς ὁδοὺς οὕτε 221. τόπους, ώς οὖτοί φασιν, οὕτε ποῦ πορεύεται τὸ 15 παράπαν ούτε πρὸς τίνας ἐγίνωσκε, τὸ δὲ πέρας 3 οὐδ' εί καθόλου [τοὐναντίον] δυνατοῖς ἐπιβάλλεται πράγμασιν; άλλ' όπερ οί τοῖς όλοις ἐπταικότες καὶ 4 κατά πάντα τρόπον έξαποροῦντες ούχ ὑπομένουσιν, ώστ' είς ἀπρονοήτους καθιέναι τόπους μετά δυνά-20 μεως, τοῦτο περιτιθέασιν οί συγγραφεῖς 'Αννίβα τῷ τάς μεγίστας έλπίδας άπεραίους έγοντι περί των καθ' αύτον πραγμάτων. όμοίως δὲ καὶ τὰ περί 5 τῆς ἐρημίας, ἔτι δ' ἐρυμνότητος καὶ δυσχωρίας τῶν τόπων εκδηλον ποιεί το ψεύδος αὐτῶν. οὐχ ίστο-6 25 ρήσαντες γαρ ότι συμβαίνει τοὺς Κελτοὺς τοὺς παρά τὸν 'Ροδανὸν ποταμὸν οἰκοῦντας οὐχ ἄπαξ οὐδὲ δὶς πρὸ τῆς 'Αννίβου παρουσίας, οὐδὲ μὴν πάλαι, προσφάτως δέ, μεγάλοις στρατοπέδοις ύπερβάντας τὰς "Αλπεις παρατετάχθαι μεν 'Ρωμαίοις, συνηγωνίσθαι 30 δὲ Κελτοῖς τοῖς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία κατοικοῦσι, καθάπερ ήμεῖς έν τοῖς πρὸ τούτων ἐδηλώ-

7 σαμεν, πρός δὲ τούτοις οὐκ είδότες ὅτι πλεῖστον 287. ἀνθρώπων φύλον κατ' αὐτὰς οἰκεῖν συμβαίνει τὰς "Αλπεις, άλλ' άγνοοῦντες εκαστα τῶν εἰρημένων ήρω τινά φασιν έπιφανέντα συνυποδείξαι τὰς δδούς 8 αὐτοῖς. έξ ὧν εἰκότως ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ παρα- 5 πλήσιον τοίς τραγωδιογράφοις. και γαρ έκείνοις πασιν αί καταστροφαί των δραμάτων προσδέονται θεοῦ καὶ μηγανής διὰ τὸ τὰς πρώτας ὑποθέσεις 9 ψευδείς και παραλόγους λαμβάνειν, τούς τε συγγραφέας ανάγκη τὸ παραπλήσιον πάσχειν καὶ ποιείν 10 ήρωάς τε καί θεούς έπιφαινομένους, έπειδαν τας άργας απιθάνους και ψευδείς υποστήσωνται. πως γάο οδόν τε παραλόγοις άρχαζε εύλογον έπιθεζναι 10 τέλος; 'Αννίβας γε μήν, ούς ώς ούτοι γράφουσι, λίαν δὲ περὶ ταῦτα πραγματικῶς έχρῆτο ταῖς έπι- 15 11 βολαίς. και γάο την της χώρας άρετην, είς ην έπεβάλετο καθιέναι, καὶ τὴν τῶν ὄχλων ἀλλοτριότητα πρὸς 'Ρωμαίους έξητάπει σαφώς, είς τε τὰς 222. μεταξύ δυσχωρίας όδηγοῖς καὶ καθηγεμόσιν έγχωρίοις έγρητο τοις των αύτων έλπίδων μέλλουσι 20 12 ποινωνείν. ήμεις δὲ περί τούτων εὐθαρσῶς ἀποφαινόμεθα διὰ τὸ περὶ τῶν πράξεων παρ' αὐτῶν ίστορημέναι των παρατετευχότων τοίς καιροίς, τούς δὲ τόπους κατωπτευκέναι καὶ τῆ διὰ τῶν "Αλπεων αὐτοὶ μεγοῆσθαι πορεία γνώσεως ενεκα καὶ θέας. 25 49 Οὐ μὴν ἀλλὰ Πόπλιος μὲν ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός ημέραις ύστερον τρισί της αναζυγής της τῶν Καρχηδονίων παραγενόμενος ἐπὶ τὴν τοῦ ποταμοῦ διάβασιν, καὶ καταλαβών ώρμηκότας τοὺς ύπεναντίους, έξενίσθη μέν ώς ένδέχεται μάλιστα, 50 2 πεπεισμένος οὐδέποτ' ἂν αὐτοὺς τολμῆσαι τῆδε

ποιήσασθαι την είς Ίταλίαν πορείαν, διά το πληθος και την άθεσίαν των κατοικούντων τούς τόπους βαρβάρων. θεωρών δὲ τετολμηκότας, αὐθις 3 έπὶ τὰς ναῦς ἡπείγετο, καὶ παραγενόμενος ἐνεβίβαζε 288. τὰς δυνάμεις. καὶ τὸν μὲν ἀδελφὸν ἐξέπεμπεν ἐπὶ 4 τας εν Ίβηρία πράξεις, αὐτὸς δὲ πάλιν ὑποστρέψας είς Ίταλίαν έποιείτο τὸν πλοῦν, σπεύδων καταταχῆσαι τοὺς ὑπεναντίους διὰ Τυρρηνίας πρὸς τὴν των "Αλπεων ύπεοβολήν. 'Αννίβας δε ποιησάμενος 5 10 έξης έπὶ τέτταρας ημέρας την πορείαν ἀπὸ τῆς διαβάσεως ήμε πρός την καλουμένην Νήσον, γώραν πολύοχλον καὶ σιτοφόρον, ἔχουσαν δὲ τὴν προσηγορίαν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ συμπτώματος. ἡ μὲν γὰρ δ6 'Ροδανός, ή δ' Ισάρας προσαγορευόμενος, δέοντες 15 παρ' έματέραν την πλευράν, αποκορυφούσιν αὐτῆς τὸ σχημα κατά την πρὸς άλλήλους σύμπτωσιν. ἔστι 7 δὲ παραπλησία τῷ μεγέθει καὶ τῷ σχήματι τῷ κατ' Αίγυπτον καλουμένω Δέλτα, πλην έκείνου μεν θάλαττα την μίαν πλευράν και τὰς τῶν ποταμῶν ρύ-20 σεις ἐπιζεύγνυσι, ταύτης δ' ὄρη δυσπρόσοδα καλ δυσέμβολα καὶ σχεδὸν ώς είπεῖν ἀπρόσιτα. πρὸς 8 ην αφικόμενος, και καταλαβών έν αὐτη δύ' άδελφούς ύπερ της βασιλείας στασιάζοντας και μετά στρατοπέδων αντικαθημένους αλλήλοις, επισπωμέ-9 25 νου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ παρακαλοῦντος εἰς τὸ 223. συμπράξαι καί συμπεριποιήσαι την άρχην, [αὐτῷ] ύπήχουσε, προδήλου σχεδον ύπαρχούσης τῆς πρὸς τὸ παρὸν έσομένης αὐτῷ χρείας. διὸ καὶ συνεπι-10 θέμενος καὶ συνεκβαλών τὸν ἕτερον πολλῆς ἐπικου-30 ρίας ἔτυχε παρὰ τοῦ κρατήσαντος οὐ γὰρ μόνον 11 σίτω καὶ τοῖς άλλοις ἐπιτηδείοις ἀφθόνως ἐχορήγησε τὸ στρατόπεδου, ἀλλὰ καὶ τῶυ ὅπλων τὰ παλαιὰ καὶ τὰ πεπονηκότα πάντα διαλλάξας ἐκαινο-12 ποίησε πᾶσαν τὴν δύναμιν εὐκαίρως, ἔτι δὲ τοὺς πλείστους ἐσθῆτι καὶ πρὸς τούτοις ὑποδέσει κοσμήσας μεγάλην εὐχρηστίαν παρέσχετο πρὸς τὰς τῶν 5

13 δοῶν ὑπερβολάς. τὸ δὲ μέγιστον, εὐλαβῶς διακειμένοις πρὸς τὴν διὰ τῶν ἀλλοβρίγων καλουμένων Γαλατῶν πορείαν ἀπουραγήσας μετὰ τῆς σφετέρας 289. δυνάμεως ἀσφαλῆ παρεσκεύασε τὴν δίοδον αὐτοῖς,

έως ήγγισαν τη των "Αλπεων ύπερβολή.

'Αννίβας δ' έν ημέραις δέκα πορευθείς παρά τὸν 50 ποταμόν είς δατακοσίους σταδίους ήρξατο της πρός τας "Αλπεις αναβολής, και συνέβη μεγίστοις αὐτὸν 2 περιπεσείν χινδύνοις. έως μεν γάρ έν τοίς έπιπέδοις ήσαν, ἀπείχοντο πάντες αὐτῶν οί κατὰ μέρος 15 ήγεμόνες των 'Αλλοβρίγων, τὰ μὲν τοὺς ίππεζς δεδιότες, τὰ δὲ τοὺς παραπέμποντας βαρβάρους. 3 έπειδή δ' έκετνοι μεν είς την οίκείαν απηλλάγησαν, οί δὲ περί τὸν 'Αννίβαν ἤρξαντο προάγειν είς τὰς δυσχωρίας, τότε συναθροίσαντες οί των 'Αλλοβρί- 20 γων ήγεμόνες ίκανόν τι πλήθος, προκατελάβοντο τούς εὐκαίρους τόπους, δι' ὧν ἔδει τούς περί τὸν 4'Αννίβαν κατ' ἀνάγκην ποιεῖσθαι τὴν ἀναβολήν. εί μεν οὖν ἔκουψαν την ἐπίνοιαν, δλοσγερῶς αν διέφθειραν τὸ στράτευμα τῶν Καρχηδονίων νῦν δὲ 25 καταφανείς γενόμενοι μεγάλα μέν και τούς περί 5 'Αννίβαν Εβλαψαν, οὐκ έλάττω δ' έαυτούς. γνούς γάρ δ στρατηγός των Καργηδονίων ότι προκατέγουσιν οί βάρβαροι τοὺς εὐχαίρους τόπους, αὐτὸς μὲν καταστρατοπεδεύσας πρός ταῖς ὑπερβολαῖς ἐπέμενε, 224. 6 προέπεμψε δέ τινας των καθηγουμένων αὐτοῖς Γα-

λατῶν χάριν τοῦ κατασκέψασθαι τὴν τῶν ὑπεναντίων ἐπίνοιαν καὶ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν. ὧν πραξάν-7 των τὸ συνταχθέν, έπιγνούς ὁ στρατηγός ὅτι τὰς μεν ήμέρας έπιμελώς παρευτακτούσι καὶ τηρούσι 5 τούς τόπους οί πολέμιοι, τὰς δὲ νύκτας εἴς τινα παρακειμένην πόλιν απαλλάττονται, πρός ταύτην την υπόθεσιν άρμοζόμενος συνεστήσατο πράξιν τοιαύτην. ἀναλαβών την δύναμιν προηγεν έμφα-8 40. νῶς, καὶ συνεγγίσας ταῖς δυσχωρίαις οὐ μακράν 10 τῶν πολεμίων κατεστρατοπέδευσε. τῆς δὲ νυκτὸς 9 έπιγενομένης, συντάξας τὰ πυρὰ καίειν, τὸ μὲν πλείον μέρος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ κατέλιπε, τοὺς δ' έπιτηδειοτάτους εύζώνους ποιήσας διηλθε τὰ στενά την νύκτα καὶ κατέσχε τοὺς ὑπὸ τῶν πολε-15 μίων προκαταληφθέντας τόπους, αποκεχωρηκότων τῶν βαρβάρων κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὴν πόλιν. οὖ συμβάντος και τῆς ἡμέρας ἐπιγενομένης, οί βάρ-51 βαροι συνθεασάμενοι τὸ γεγονὸς τὰς μὲν ἀρχὰς ἀπέστησαν τῆς ἐπιβολῆς μετὰ δὲ ταῦτα θεωροῦντες 2 20 τὸ τῶν ὑποζυγίων πληθος καὶ τοὺς ίππεῖς δυσγεοῶς ἐχμηουομένους καὶ μακοῶς τὰς δυσχωρίας, έξεκλήθησαν ύπὸ τοῦ συμβαίνοντος έξάπτεσθαι τῆς πορείας. τούτου δε γενομένου, και κατά πλείω 3 μέρη προσπεσόντων των βαρβάρων, ούχ ούτως ύπὸ 25 τῶν ἀνδοῶν ὡς ὑπὸ τῶν τόπων πολὺς ἐγίνετο φθόρος τῶν Καρχηδονίων, καὶ μάλιστα τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων. οὔσης γὰο οὐ μόνον στενῆς καὶ 4 τραχείας τῆς προσβολῆς, ἀλλὰ καὶ κοημνώδους, ἀπὸ παντός κινήματος καὶ πάσης ταραχῆς ἐφέρετο κατὰ 30 των κοημνων όμόσε τοῖς φορτίοις πολλὰ των ύποζυγίων. καὶ μάλιστα τὴν τοιαύτην ταραχὴν ἐποίουν 5 POLYB. HIST. I.

οί τραυματιζόμενοι των ϊππων τούτων γάρ οί μέν άντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις, ὁπότε διαπτοηθείεν έκ τῆς πληγῆς, οί δὲ κατὰ τὴν είς τούμπροσθεν δρμήν έξωθουντες παν τὸ παραπίπτον έν ταίς 6 δυσχωρίαις, μεγάλην ἀπειργάζουτο ταραχήν. είς ἃ 225. βλέπων 'Αννίβας, καὶ συλλογιζόμενος ὡς οὐδὲ τοῖς διαφυγοῦσι τὸν κίνδυνον ἔστι σωτηρία τοῦ σκευοφόρου διαφθαρέντος, άναλαβών τοὺς προκατασχόντας την νύχτα τὰς ὑπερβολὰς ὥρμησε παραβοηθή-7 σων τοῖς τῆ πορεία προλαβοῦσιν. οὖ γενομένου 10 πολλοί μεν των πολεμίων ἀπώλλυντο διὰ τὸ ποιεῖσθαι την έφοδον έξ ύπερδεξίων τὸν 'Αννίβαν, οὐκ 8 έλάττους δε καὶ τῶν ίδίων δ γὰρ κατὰ τὴν πορείαν 241. θόρυβος έξ άμφοῖν ηύξετο διὰ τὴν τῶν προειρη-9 μένων πραυγήν και συμπλοκήν. έπει δὲ τοὺς μὲν 15 πλείστους των 'Αλλοβρίγων ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιπούς τρεψάμενος ηνάγκασε φυγείν είς την οίκείαν, τότε δή τὸ μὲν ἔτι περιλειπόμενον πλήθος τῶν ὑποζυγίων και των ϊππων μόλις και ταλαιπώρως διήνυε 10 τὰς δυσχωρίας, αὐτὸς δὲ συναθροίσας ὅσους ἡδύ- 20 νατο πλείστους έκ τοῦ κινδύνου, προσέβαλε πρὸς την πόλιν, έξ ής εποιήσαντο την δομην οί πολέμιοι. 11 παταλαβών δὲ σχεδὸν ἔρημον διὰ τὸ πάντας έππληδηναι πρὸς τὰς ἀφελείας, έγκρατης έγένετο τῆς πόλεως. ἐχ δὲ τούτου πολλὰ συνέβη τῶν χοησίμων 25 12 αὐτῷ πρός τε τὸ παρὸν καὶ πρὸς τὸ μέλλον. παραυτίκα μέν γὰρ ἐκομίσατο πληθος ἵππων καὶ ὑποζυγίων καλ των άμα τούτοις ξαλωκότων ανδρων, είς δὲ τὸ μέλλον ἔσχε μὲν καὶ σίτου καὶ θρεμμά-13 των έπὶ δυεῖν καὶ τρισὶν ἡμέραις εὐπορίαν, τὸ δὲ 30 συνέχον, φόβον ένειργάσατο τοῖς έξῆς, πρὸς τὸ μὴ

τολμαν αὐτῷ ὁαδίως έγχειοεῖν μηδένα τῶν παρακειμένων ταῖς ἀναβολαῖς.

Τότε μεν οὖν αὐτοῦ ποιησάμενος τὴν παρεμβο-52 λήν, καὶ μίαν ἐπιμείνας ἡμέραν, αὖθις ὥρμα. ταῖς 2 5 δ' έξης μέχοι μέν τινος ασφαλώς διηγε την στοατιάν ήδη δε τεταρταίος ων αύδις είς κινδύνους παρεγένετο μεγάλους. οί γὰρ περί τὴν δίοδον οί-3 κούντες συμφρονήσαντες έπι δόλω συνήντων αὐτῶ, θαλλούς έγοντες καὶ στεφάνους τοῦτο γὰρ σχεδὸν 10 πᾶσι τοῖς βαρβάροις ἐστὶ σύνθημα φιλίας, καθάπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ελλησιν. εὐλαβῶς δὲ διακείμε- 4 226. νος πρός την τοιαύτην πίστιν Αννίβας έξήτασε φιλοτίμως την έπίνοιαν αὐτῶν καὶ την ὅλην ἐπιβολήν. τῶν δὲ φασκόντων καλῶς είδέναι καὶ τὴν τῆς 5 15 πόλεως αλωσιν και την των έγγειρησάντων αὐτὸν 242, άδικεῖν ἀπώλειαν, καὶ διασαφούντων ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα, βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε παθεῖν δυσγερές μηδέν, ύπισγνουμένων δε και δώσειν έξ αύτων όμηρα, πολύν μέν χρόνον εὐλαβεῖτο καὶ δι-6 20 ηπίστει τοῖς λεγομένοις, συλλογιζόμενος (δ' 'Αννίβας ώς δεξάμενος) μέν τὰ προτεινόμενα, τάχ' ἂν ἴσως εὐλαβεστέρους καὶ πραστέρους ποιήσαι τοὺς παραγεγονότας, μή προσδεξάμενος δὲ προδήλους έξει πολεμίους αὐτούς, συγκατένευσε τοῖς λεγομένοις καλ 25 συνυπεκρίθη τίθεσθαι φιλίαν πρὸς αὐτούς. τῶν δὲ 7 βαρβάρων τὰ όμηρα παραδόντων καὶ θρέμμασι χοοηγούντων άφθόνως, και καθόλου διδόντων σφᾶς αὐτοὺς είς τὰς γεῖρας ἀπαρατηρήτως, ἐπὶ ποσὸν ἐπίστευσαν οί περί τὸν 'Αννίβαν, ώστε καὶ καθηγε-30 μόσιν αὐτοῖς χρῆσθαι πρὸς τὰς έξῆς δυσχωρίας. προπορευομένων δ' αὐτῶν ἐπὶ δύ' ἡμέραις, συναθροι-8

σθέντες οι προειρημένοι και συνακολουθήσαντες έπιτίθενται, φάραγγά τινα δύσβατον καὶ κοημνώδη 53 περαιουμένων αὐτῶν. ἐν ὧ καιρῷ πάντας ἂν ἄρδην ἀπολέσθαι συνέβη τοὺς περί τὸν Αννίβαν, εί μή δεδιότες άκμην έπλ ποσόν καλ προορώμενοι τὸ 5 μέλλον τὰ μὲν σκευοφόρα καὶ τοὺς ίππεῖς εἶγον ἐν τη πρωτοπορεία, τοὺς δ' ὁπλίτας ἐπὶ τῆς οὐραγίας. 2 τούτων δ' έφεδοευόντων έλαττον συνέβη γενέσθαι τὸ πάθος οὖτοι γὰρ ἔστεξαν τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρ-3 βάρων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τούτου συγκυρήσαντος 10 πολύ τι πληθος καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων 4 καὶ τῶν ἵππων διεφθάρη, τῶν γὰρ τόπων ὑπερδεξίων όντων τοῖς πολεμίοις, ἀντιπαράγοντες οί βάρβαροι ταῖς παρωρείαις, καὶ τοῖς μὲν τὰς πέτρας έπικυλίοντες, τοὺς δ' έκ χειρὸς τοῖς λίθοις τύπτοντες, 15 243. 5 είς δλοσχερή διατροπήν και κίνδυνον ήγον, ούτως ώστ' αναγκασθήναι τον 'Αννίβαν μετά της ημισείας 227. δυνάμεως νυκτερεύσαι περί τι λευκόπετρον όγυρον χωρίς τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων, ἐφεδρεύοντα τούτοις, έως έν όλη τη νυκτί ταῦτα μόλις έξεμηού- 20 6 σατο τῆς χαράδρας. τῆ δ' ἐπαύριον τῶν πολεμίων γωρισθέντων, συνάψας τοῖς ίππεῦσι καὶ τοῖς ὑποζυγίοις προήγε πρός τὰς ὑπερβολὰς τὰς ἀνωτάτω τῶν "Αλπεων, όλοσχερεί μεν ούδενὶ περιπίπτων ετι συστήματι τῶν βαρβάρων, κατὰ μέρη δὲ καὶ κατὰ τό- 25 7 πους παρενοχλούμενος ύπ' αὐτῶν. ὧν οί μὲν ἀπὸ τῆς οὐραγίας, οί δ' ἀπὸ τῆς πρωτοπορείας ἀπέσπων των σκευοφόρων ένια, προσπίπτοντες εὐκαίρως. 8 μεγίστην δ' αὐτῷ παρείχετο χρείαν τὰ θηρία καθ' ου γάρ ἂυ τόπου ὑπάργοι τῆς πορείας ταῦτα, πρὸς 30 τοῦτο τὸ μέρος οὐκ ἐτόλμων οί πολέμιοι προσιέναι,

τὸ παράδοξον έκπληττόμενοι τῆς τῶν ζώων φαντασίας. έναταΐος δε διανύσας είς τὰς ὑπερβολὰς αὐτοῦ 9 κατεστρατοπέδευσε, καὶ δύ' ἡμέρας προσέμεινε, βουλόμενος άμα μεν άναπαῦσαι τοὺς διασφζομένους, 5 αμα δὲ προσδέξασθαι τοὺς ἀπολειπομένους. ἐν ὧ 10 καιρώ συνέβη πολλούς μεν ιππους των απεπτοημένων, πολλά δ' ύποζύγια τῶν ἀπερριφότων τὰ φορτία παραδόξως ἀναδραμεῖν τοῖς στίβοις ἐπόμενα καὶ συνάψαι πρός την παρεμβολήν. της δὲ χιόνος 54 10 ήδη περί τοὺς ἄκρους άθροιζομένης διὰ τὸ συνάπτειν την της Πλειάδος δύσιν, θεωρών τὰ πλήθη δυσθύμως διακείμενα καὶ διὰ τὴν προγεγενημένην ταλαιπωρίαν καὶ διὰ τὴν ἔτι προσδοκωμένην, ἐπει-2 οᾶτο συναθροίσας παρακαλεῖν, μίαν έχων ἀφορμὴν 15 είς τοῦτο τὴν τῆς Ἰταλίας ἐνάργειαν· οὕτως γὰρ ύποπεπτώκει τοῖς προειρημένοις ὄρεσιν ώστε συν-- θεωρουμένων άμφοῖν άκροπόλεως φαίνεσθαι διάθεσιν έχειν τὰς "Αλπεις τῆς ὅλης Ἰταλίας. διόπεο έν-3 244. δεικνύμενος αὐτοῖς τὰ περί τὸν Πάδον πεδία, καί 20 καθόλου τῆς εὐνοίας ὑπομιμνήσκων τῆς τῶν κατοικούντων αὐτὰ Γαλατῶν, ἄμα δὲ καὶ τὸν τῆς 'Ρώμης αὐτῆς τόπον ὑποδεικνύων, ἐπὶ ποσὸν εὐθαρσεῖς ἐποίησε τοὺς ἀνθρώπους. τῆ δ' ἐπαύριον ἀνα- 4 228. ζεύξας ενήρχετο τῆς καταβάσεως. εν ή πολεμίοις 25 μεν οὐκέτι περιέτυγε πλην τῶν λάθοα κακοποιούντων, ύπὸ δὲ τῶν τόπων καὶ τῆς χιόνος οὐ πολλῷ λείποντας ἀπέβαλε τῶν κατὰ τὴν ἀνάβασιν φθαρέντων. ούσης γὰρ στενῆς καὶ κατωφεροῦς τῆς κατα- 5 βάσεως, τῆς δὲ χιόνος ἄδηλον ποιούσης εκάστοις 30 την επίβασιν, παν το παραπεσον της όδου και σφαλεν έφερετο κατά των κρημνών. οὐ μὴν άλλά ταύ-6

την μέν υπέφερον την ταλαιπωρίαν, άτε συνήθεις 7 όντες ήδη τοῖς τοιούτοις κακοῖς αμα δὲ τῷ παραγενέσθαι πρός τοιούτον τόπον, δυ ούτε τοίς θηρίοις ούτε τοις υποζυγίοις δυνατον ην παρελθείν διά την στενότητα, σχεδον έπὶ τοί ημιστάδια τῆς 5 άποροώνος και πρό του μέν ούσης, τότε δε και μάλλου έτι προσφάτως ἀπερρωγυίας, ένταῦθα πάλιν άθυ-8 μῆσαι καὶ διατραπῆναι συνέβη τὸ πλῆθος. τὸ μὲν οὖν πρώτον ἐπεβάλετο περιελθεῖν τὰς δυσγωρίας ὁ των Καρχηδονίων στρατηγός επιγενομένης δε γιό- 10 νος καὶ ταύτην ἀδύνατον ποιούσης την πορείαν, 55 απέστη της επιβολής. το γαρ συμβαΐνον ίδιον ήν καὶ παρηλλαγμένον. ἐπὶ γὰο τὴν προϋπάρχουσαν χιόνα καὶ διαμεμενηκυΐαν έκ τοῦ πρότερον γειμώνος ἄρτι τῆς ἐπ' ἔτους πεπτωκυίας, ταύτην μὲν εὐ- 15 διάκοπτον είναι συνέβαινε καὶ διὰ τὸ πρόσφατον οδσαν άπαλην υπάργειν και διὰ τὸ μηδέπω βάθος 2 έχειν. δπότε δὲ ταύτην διαπατήσαντες ἐπὶ τὴν ὑποκάτω καί συνεστηκυΐαν έπιβαΐεν, οὐκέτι διέκοπτον, άλλ' ἐπέπλεον όλισθάνοντες ἀμφοτέροις ἄμα τοῖς 20 ποσί, καθάπεο έπὶ τῆ γῆ συμβαίνει τοῖς διὰ τῶν 245. 3 απροπήλων πορευομένοις. το δε συνεξαπολουθοῦν 4 τούτοις έτι δυσχερέστερον ύπηρχεν. οί μεν γάρ άνδρες οὐ δυνάμενοι τὴν κάτω χιόνα διακόπτειν, δπότε πεσόντες βουληθείεν ή τοίς γόνασιν ή ταίς χερσί 25 προσεξερείσασθαι πρός την έξανάστασιν, τότε καλ μαλλον έπέπλεον άμα πασι τοῖς ἐρείσμασιν, ἐπὶ 5 πολύ καταφερών όντων των χωρίων τὰ δ' ύποζύγια διέχοπτεν, ὅτε πέσοι, τὴν κάτω χιόνα κατὰ 229. την διανάστασιν, διακόψαντα δ' έμενε μετά των φορ- 30 τίων οἶον καταπεπηγότα διά τε τὸ βάρος καὶ διὰ

το πηγμα της προϋπαρχούσης χιόνος. όθεν άπο-6 στας της τοιαύτης έλπίδος έστρατοπέδευσε περί την δάχιν, διαμησάμενος την έπ' αὐτη χιόνα, καὶ μετὰ ταῦτα παραστήσας τὰ πλήθη τὸν κρημνὸν έξωκο-5 δόμει μετά πολλης ταλαιπωρίας. τοῖς μὲν οὖν ὑπο-7 ζυγίοις και τοῖς ἵπποις ίκανὴν ἐποίησε πάροδον ἐν ημέρα μια. διὸ καὶ ταῦτα μὲν εὐθέως διαγαγών καλ καταστρατοπεδεύσας περί τοὺς έκφεύγοντας ήδη την χιόνα τόπους διαφηκε πρός τὰς νομάς, τοὺς δὲ 8 10 Νομάδας ἀνὰ μέρος προῆγε πρὸς τὴν οἰκοδομίαν, και μόλις εν ημέραις τρισί κακοπαθήσας διήγαγε τὰ θηρία. και τάδε συνέβαινε κακῶς ὑπὸ τοῦ λιμοῦ διατεθείσθαι των γάρ "Αλπεων τὰ μὲν ἄκρα καὶ τὰ 9 πρὸς τὰς ὑπερβολὰς ἀνήκοντα τελέως ἄδενδρα καὶ 15 ψιλὰ πάντ' ἔστι διὰ τὸ συνεχῶς ἐπιμένειν τὴν χιόνα καί θέρους καί γειμώνος, τὰ δ' ὑπὸ μέσην τὴν παρώρειαν έξ άμφοῖν τοῖν μεροῖν ύλοφόρα καὶ δενδροφόρα και τὸ ὅλον οἰκήσιμ' ἔστιν.

'Αννίβας δὲ συναθορίσας όμοῦ πᾶσαν τὴν δύνα-56
20 μιν κατέβαινε, καὶ τριταΐος ἀπὸ τῶν προειρημένων κρημνῶν διανύσας ἡψατο τῶν ἐπιπέδων, πολλοὺς 2 μὲν ἀπολωλεκὼς τῶν στρατιωτῶν ὑπό τε τῶν πολεμίων καὶ τῶν ποταμῶν ἐν τῆ καθόλου πορεία, πολλοὺς δ' ὑπὸ τῶν κρημνῶν καὶ τῶν δυσχωριῶν κατὰ 25 τὰς ''Αλπεις οὐ μόνον ἄνδρας, ἔτι δὲ πλείους ἵππους 246, καὶ ὑποζύγια. τέλος δὲ τὴν μὲν πᾶσαν πορείαν ἐκ 3 Καινῆς πόλεως ἐν πέντε μησὶ ποιησάμενος, τὴν δὲ τῶν ''Αλπεων ὑπερβολὴν ἡμέραις δεκαπέντε, κατῆρε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία καὶ τὸ τῶν 30 'Ινσόμβρων ἔθνος, ἔχων τὸ διασωζόμενον μέρος τῆς 4 μὲν τῶν Λιβύων δυνάμεως πεζοὺς μυρίους καὶ δισ-

χιλίους, τῆς δὲ τῶν Ἰβήρων εἰς ὀκτακισχιλίους, ἱτπεῖς δὲ τοὺς πάντας οὐ πλείους έξακισχιλίων, ὡς αὐτὸς ἐν τῆ στήλη τῆ περὶ τοῦ πλήθους ἐχούση 5 τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ Λακινίω διασαφεῖ. κατὰ δὲ τοὺς 230. αὐτοὺς καιρούς, ὡς ἐπάνω προεῖπα, Πόπλιος ἀπο- 5 λελοιπὼς τὰς δυνάμεις Γναΐω τάδελφῶ, καὶ παρακεκληκὼς αὐτὸν ἔχεσθαι τῶν ἐν Ἰβηρία πραγμάτων καὶ πολεμεῖν ἐρρωμένως ᾿Ασδρούβα, κατέπλευσε μετ' 6 δλίγων αὐτὸς εἰς Πίσας. ποιησάμενος δὲ τὴν πορείαν διὰ Τυρρηνίας, καὶ παραλαβὼν τὰ παρὰ τῶν 10 έξαπελέκεων στρατόπεδα τὰ προκαθήμενα καὶ προσπολεμοῦντα τοῖς Βοίοις, ἡκε πρὸς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία καὶ καταστρατοπεδεύσας ἐπεῖχε τοῖς πολε-

μίοις, σπεύδων συμβαλεΐν είς μάχην.

'Ημεῖς δ' ἐπειδή καὶ τὴν διήγησιν καὶ τοὺς ἡγε- 15 57 μόνας ἀμφοτέρων καὶ τὸν πόλεμον εἰς Ἰταλίαν ἡγάγομεν, πρὸ τοῦ τῶν ἀγώνων ἄρξασθαι βραχέα βουλόμεθα περί των άρμοζόντων τη πραγματεία 2 διελθεῖν. Ισως γὰο δή τινες ἐπιζητήσουσι πῶς πεποιημένοι τὸν πλεῖστον λόγον ὑπὲρ τῶν κατὰ Λιβύην 20 και κατ' Ίβηρίαν τόπων ούτε περί τοῦ καθ' Ήρακλέους στήλας στόματος οὐδεν έπλ πλεῖον ελοήκαμεν ούτε περί τῆς έξω θαλάττης και τῶν ἐν ταύτη 3 συμβαινόντων ίδιωμάτων, οὐδὲ μὴν περί τῶν Βρεττανικών νήσων και της του καττιτέρου κατασκευης, 25 έτι δὲ τῶν ἀργυρείων καὶ χρυσείων τῶν κατ' αὐτὴν 247. Ίβηρίαν, ὑπὲρ ὧν οί συγγραφεῖς ἀμφισβητοῦντες πρὸς ἀλλήλους τὸν πλεῖστον διατίθενται λόγον. 4 ήμεῖς δ' οὐχὶ νομίζοντες ἀλλότριον εἶναι τοῦτο τὸ μέρος της ίστορίας διὰ τοῦτο παρελείπομεν, άλλὰ 30

πρώτον μέν οὐ βουλόμενοι παρ' εκαστα διασπάν την

άπάντων πλωτών καὶ πορευτών γεγονότων, άπο-4 λελυμένων δε και των πρακτικών ανδρών της περί τάς πολεμικάς και πολιτικάς πράξεις φιλοτιμίας, έκ 249. δὲ τούτων πολλάς καὶ μεγάλας ἀφορμάς είληφότων 5 είς τὸ πολυπραγμονεῖν καὶ φιλομαθεῖν περὶ τῶν προειρημένων, δέον αν είη και βέλτιον γινώσκειν 5 κάληθινώτερον ύπερ των πρότερον άγνοουμένων. όπερ ήμεῖς αὐτοί τε πειρασόμεθα ποιεῖν, λαβόντες 6 άρμόζοντα τόπον έν τῆ πραγματεία τῷ μέρει τούτω, 10 τούς τε φιλοπευστούντας όλοσχερέστερον βουλησόμεθα συνεπιστήσαι περί των προειρημένων, έπειδή 7 καί τὸ πλείον τούτου γάριν ὑπεδεξάμεθα τοὺς κινδύνους [καὶ τὰς κακοπαθείας] τοὺς συμβάντας ἡμῖν έν πλάνη τῆ κατὰ Λιβύην καὶ κατ' Ἰβηρίαν, ἔτι δὲ 15 Γαλατίαν καὶ τὴν ἔξωθεν ταύταις ταῖς χώραις συγχυρούσαν θάλατταν, ΐνα διορθωσάμενοι την των 8 προγεγονότων άγνοιαν έν τούτοις γνώριμα ποιήσωμεν τοῖς "Ελλησι καὶ ταῦτα τὰ μέρη τῆς οἰκουμένης. νῦν δ' ἀναδραμόντες ἐπὶ τὴν παρέκβασιν 9 20 τῆς διηγήσεως πειρασόμεθα δηλοῦν τοὺς γενομένους έκ παρατάξεως έν Ίταλία 'Ρωμαίοις και Καργηδονίοις άγῶνας.

Το μεν οὖν πλῆθος τῆς δυνάμεως, ὅσον ἔχων 60 233. ᾿Αννίβας ἐνέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, ἤδη δεδηλώκαμεν. 25 μετὰ δὲ τὴν εἰσβολὴν καταστρατοπεδεύσας ὑπ᾽ αὐ- 2 τὴν τὴν παρώρειαν τῶν Ἦλπεων τὰς μὲν ἀρχὰς ἀνελάμβανε τὰς δυνάμεις. οὐ γὰρ μόνον ὑπὸ τῶν 3 ἀναβάσεων καὶ καταβάσεων, ἔτι δὲ τραχυτήτων τῶν κατὰ τὰς ὑπερβολάς, δεινῶς τεταλαιπωρήκει τὸ σύμ- 50 παν αὐτῷ στρατόπεδον, ἀλλὰ καὶ τῆ τῶν ἐπιτηδείων σπάνει καὶ ταῖς τῶν σωμάτων ἀθεραπευσίαις κα-

4 κῶς ἀπήλλαττε. πολλοί δὲ καὶ καθυφεῖνθ' έαυτούς όλοσγερώς διὰ τὴν ἔνδειαν καὶ συνέχειαν τῶν πόνων, ούτε γὰρ διακομίζειν είς τοσαύτας μυριάδας διὰ τοιούτων τόπων δαψιλή τὰ πρὸς τὴν τροφὴν οἶοί τ' ήσαν, ἄ τε καὶ παρεκόμιζον ἄμα τῆ τῶν 5 250, ύποζυνίων καταφθορά, και τούτων τὰ πλείστα συν-5 απώλλυτο. διόπεο δομήσας ἀπὸ τῆς τοῦ 'Ροδανοῦ διαβάσεως, πεζούς μέν είς δατακισχιλίους καὶ τρισμυρίους έχων, Ιππεῖς δὲ πλείους ὀκτακισγιλίων. σχεδόν που την ημίσειαν της δυνάμεως, καθάπεο 10 6 έπάνω προείπου, έν ταϊς ύπερβολαϊς διέφθειρεν. οί γε μην σωθέντες και ταις έπιφανείαις και τη λοιπή διαθέσει διὰ τὴν συνέχειαν τῶν προειρημένων πό-7 νων οίον αποτεθηριωμένοι πάντες ήσαν. πολλήν οὖν ποιούμενος πρόνοιαν 'Αννίβας τῆς ἐπιμελείας 15 αὐτῶν ἀνεκτᾶτο καὶ τὰς ψυγὰς ἄμα καὶ τὰ σώματα 8 των ανδρων, όμοίως δε και των ίππων. μετά δε ταῦτα, προσανειληφυίας ήδη τῆς δυνάμεως, τῶν Ταυρίνων, οδ τυγχάνουσι προς τῆ παρωρεία κατοικοῦντες, στασιαζόντων μέν πρὸς τοὺς "Ινσομβρας, 20 9 ἀπιστούντων δὲ τοῖς Καρχηδονίοις, τὸ μὲν πρῶτον αὐτοὺς είς φιλίαν προυκαλεῖτο καὶ συμμαγίαν. ούχ ύπακουόντων δέ, περιστρατοπεδεύσας την βαουτάτην πόλιν έν τρισίν ἡμέραις έξεπολιόρχησε. 10 πατασφάξας δὲ τοὺς ἐναντιωθέντας αὐτῷ τοιοῦτον 25 ένειογάσατο φόβον τοῖς σύνεγγυς κατοικοῦσι τῶν βαρβάρων ώστε πάντας έκ χειρός παραγίνεσθαι, 11 διδόντας αύτοὺς εἰς τὴν πίστιν. τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος τῶν τὰ πεδία κατοικούντων Κελτῶν ἐσπούδαζε μέν ποινωνείν τοις Καρχηδονίοις των πραγμά- 234. 12 των κατά την έξ άρχης έπιβολήν παρηλλαχότων δέ

τῶν 'Ρωμαϊκῶν στρατοπέδων ἤδη τοὺς πλείστους αὐτῶν καὶ διακεκλεικότων, ἡσυχίαν ἦγον· τινὲς δὲ καὶ συστρατεύειν ἠναγκάζοντο τοῖς 'Ρωμαίοις. εἰς 13 ἃ βλέπων 'Αννίβας ἔκρινε μὴ μέλλειν, ἀλλὰ προ
άγειν εἰς τοὕμπροσθεν καὶ πράττειν τι πρὸς τὸ θαρρῆσαι τοὺς βουλομένους μετέχειν σφίσι τῶν αὐτῶν ἐλπίδων.

Προθέμενος δε ταῦτα, και τὸν Πόπλιον ἀκούων 61 ήδη διαβεβηκέναι του Πάδου μετά των δυνάμεων 10 καὶ σύνεγγυς εἶναι, τὸ μὲν πρῶτον ἡπίστει τοῖς 251. προσαγγελλομένοις, ένθυμούμενος μεν δτι πρότερον 2 ημέραις όλίναις αὐτὸν ἀπέλιπε περί την τοῦ 'Ροδανοῦ διάβασιν, καὶ συλλογιζόμενος τόν τε πλοῦν τὸν άπὸ Μασσαλίας είς Τυροηνίαν ώς μακρὸς καὶ δυσ-15 παρακόμιστος είη, πρὸς δὲ τούτοις τὴν πορείαν 3 ίστορῶν τὴν ἀπὸ τοῦ Τυροηνικοῦ πελάγους διὰ τῆς Ίταλίας μέχρι πρός τὰς "Αλπεις ὡς πολλή καὶ δυσδίοδος ὑπάρχει στρατοπέδοις. πλειόνων δὲ καί 4 σαφεστέρως αεί προσαγγελλόντων, έθαύμαζε καί 20 κατεπέπληκτο την όλην έπιβολην και την ποᾶξιν τοῦ στρατηγοῦ. τὸ δὲ παραπλήσιον συνέβαινε πά-5 σχειν καὶ τὸν Πόπλιον τὰς μέν γὰο ἀρχὰς οὐδ' έπιβαλέσθαι τῆ διὰ τῶν "Αλπεων ἤλπισε πορεία τὸν Αννίβαν δυνάμεσιν άλλοφύλοις εί δε και τολμή-25 σαι, καταφθαρήσεσθαι προδήλως αὐτὸν ὑπελάμβανε. διόπερ έν τοιούτοις ὢν διαλογισμοῖς, ὡς ἐπυνθά-6 νετο και σεσωσθαι και πολιορκεῖν αὐτὸν ἤδη τινὰς πόλεις εν Ίταλία, κατεπέπληκτο την τόλμαν καὶ τὸ παράβολον τὰνδρός. τὸ δ' αὐτὸ συνέβαινε καὶ τοῖς 7 30 έν τῆ 'Ρώμη πεπονθέναι περί τῶν προσπιπτόντων. άρτι γὰρ τῆς τελευταίας φήμης καταληγούσης ὑπὲρ 8

τῶν Καργηδονίων ὅτι Ζάκανθαν εἰλήφασι, καὶ πρὸς ταύτην βεβουλευμένων την έννοιαν, και τον μέν ένα των στρατηγών έξαπεσταλκότων είς την Διβύην, ώς αὐτὴν τὴν Καργηδόνα πολιορκήσοντα, τὸν έτερον δ' εἰς Ἰβηρίαν, ὡς πρὸς ἀννίβαν ἐκεῖ 235. διαπολεμήσοντα, παρην άγγελία διότι πάρεστιν 'Αννίβας μετά δυνάμεως και πολιορκεί τινας ήδη πό-9 λεις έν Ίταλία. διότι καὶ παραδόξου φανέντος αὐτοῖς τοῦ γινομένου, διαταραχθέντες παραγρημα πρός τὸν Τεβέριον είς τὸ Λιλύβαιον έξαπέστελλον, δηλοῦντες 10 μέν την παρουσίαν των πολεμίων, οίόμενοι δε δείν άφέμενον των προκειμένων κατά σπουδήν βοηθείν 10 τοῖς ίδίοις πράγμασιν. ὁ δὲ Τεβέριος τοὺς μὲν 252. ἀπὸ τοῦ στόλου παραυτίκα συναθροίσας ἐξέπεμψε, παραγγείλας ποιείσθαι τὸν πλοῦν ὡς ἐπ' οἴκου 15 τάς δὲ πεζικάς δυνάμεις έξώρκισε διὰ τῶν χιλιάρχων, τάξας ἡμέραν ἐν ή δεήσει πάντας ἐν ᾿Αριμίνφ 11 γενέσθαι κοιταίους. αύτη δ' έστι πόλις παρά τὸν Αδρίαν έπλ τῷ πέρατι κειμένη τῶν περλ τὸν Πάδον 12 πεδίων ώς ἀπὸ μεσημβρίας. πανταχόθεν δὲ τοῦ 20 κινήματος αμα γινομένου, καὶ τῶν συμβαινόντων πᾶσι παρά δόξαν προσπιπτόντων, ἦν παρ' ἐκάστοις έπίστασις ύπερ τοῦ μέλλοντος οὐκ εὐκαταφρόνητος. Κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ἤδη συνεγγίζοντες άλλήλοις 'Αννίβας καὶ Πόπλιος ἐπεβάλοντο παρα- 25 καλεῖν τὰς έαυτῶν δυνάμεις, έκάτερος προθέμενος 2 τὰ πρέποντα τοῖς παροῦσι καιροῖς. 'Αννίβας μὲν οὖν διὰ τοιοῦδέ τινος ένεχείρει τρόπου ποιεῖσθαι 3 την παραίνεσιν. συναγαγών γάρ τὰ πλήθη παρήγαγε νεανίσκους των αίγμαλώτων, οθς είλήφει κα- 30 κοποιούντας την πορείαν έν ταϊς περί τὰς "Αλπεις

δυσγωρίαις. τούτους δέ κακῶς διετίθετο, παρα-4 σκευαζόμενος πρὸς τὸ μέλλον καὶ γὰρ δεσμούς εἶγον βαρείς και τω λιμώ συνέσχηντο και ταίς πληγαζς αὐτῶν τὰ σώματα διέφθαρτο. καθίσας οὖν 5 ε τούτους είς τὸ μέσον προέθηκε πανοπλίας Γαλατικάς, οΐαις εἰώθασιν οί βασιλεῖς αὐτῶν, ὅταν μονομαγείν μέλλωσι, κατακοσμείσθαι πρός δε τούτοις ϊππους παρέστησε καὶ σάγους εἰσήνεγκε πολυτελεῖς. κάπειτα των νεανίσκων ήρετο τίνες αὐτων βούλον-6 10 ται διαγωνίσασθαι πρός άλλήλους, έφ' δ τον μέν νικήσαντα τὰ προκείμενα λαμβάνειν ἄθλα, τὸν δ' ήττηθέντα των παρόντων απηλλάγθαι κακών, τε-286. λευτήσαντα τὸν βίον. πάντων δ' ἀναβοησάντων 7 άμα καί δηλούντων ότι βούλονται μονομαγείν, κλη-15 ρώσασθαι προσέταξε, καὶ δύο τοὺς λαχόντας καθοπλισαμένους έχέλευσε μάγεσθαι πρός άλλήλους. παραυτίκα μεν οδν ακούσαντες οι νεανίσκοι ταῦτα, 8 258. καὶ τὰς γεῖρας έξαίροντες, εύγοντο τοῖς θεοῖς, σπεύδων έκαστος αὐτὸς γενέσθαι τῶν λαχόντων. ἐπεί 9 20 δ' έδηλώθη τὰ κατὰ τὸν κλῆρον, ἦσαν οί μὲν είληχότες περιχαρείς, οί δ' άλλοι τοὐναντίον. γενο-10 μένης δὲ τῆς μάγης οὐγ ἦττον ἐμακάριζον οί περιλειπόμενοι των αίγμαλώτων τὸν τεθνεωτα τοῦ νενικηκότος, ως πολλων καὶ μεγάλων κακων έκείνου 25 μεν ἀπολελυμένου, σφᾶς δ' αὐτοὺς ἀκμὴν ὑπομένοντας. ἦν δὲ παραπλησία καὶ περὶ τοὺς πολλοὺς 11 των Καρχηδονίων ή διάληψις έκ παραθέσεως γάρ θεωρουμένης της των αγομένων καί ζώντων ταλαιπωρίας, τούτους μεν ήλεουν, τον δε τεθνεῶτα πάν-30 τες έμακάριζου. 'Αννίβας δὲ διὰ τῶν προειρημένων 63 την προκειμένην διάθεσιν ένερνασάμενος ταζς των

288

2 δυνάμεων ψυχαζς, μετά ταῦτα προελθών αὐτὸς τούτου γάριν έφη παρεισάγειν τοὺς αίγμαλώτους, ἵν' έπι των άλλοτοίων συμπτωμάτων έναργως θεασάμενοι τὸ συμβαΐνον βέλτιον ύπλο τῶν σφίσι παρ-3 όντων βουλεύωνται πραγμάτων. είς παραπλήσιον 5 γὰο αὐτοὺς ἀγῶνα καὶ καιοὸν τὴν τύχην συγκεκλεικέναι καὶ παραπλήσια τοῖς νῦν ἆθλα προτε-4 θεικέναι. δεῖν γὰρ ἢ νικᾶν ἢ θνήσκειν ἢ τοῖς έγθροῖς ὑπογειρίους γενέσθαι ζῶντας. εἶναι δ' ἐκ μέν τοῦ νιπᾶν ἄθλον οὐγ ἵππους καὶ σάγους, άλλὰ 10 τὸ πάντων άνθρώπων γενέσθαι μακαριωτάτους, 5 πρατήσαντας τῆς 'Ρωμαίων εὐδαιμονίας, ἐκ δὲ τοῦ μαγομένους τι παθείν διαγωνιζομένους έως της έσγάτης άναπνοῆς ύπλο τῆς καλλίστης έλπίδος μεταλλάξαι τὸν βίον ἐν χειρῶν νόμω, μηδενὸς κακοῦ 15 6 λαβόντας πείραν, τοίς δ' ήττωμένοις καὶ διὰ τὴν πρός τὸ ζῆν ἐπιθυμίαν ὑπομένουσι φεύγειν ἢ κατ' άλλον τινὰ τρόπον έλομένοις τὸ ζῆν παντὸς κακοῦ 237. 7 καὶ πάσης ἀτυχίας μετασχεῖν. οὐδένα γὰο οὕτως άλόγιστον οὐδὲ νωθοὸν αὐτῶν ὑπάρχειν, δς μνημο- 20 νεύων μεν τοῦ μήκους τῆς όδοῦ τῆς διηνυσμένης έκ των πατρίδων, μνημονεύων δὲ τοῦ πλήθους 254. των μεταξύ πολεμίων, είδως δὲ τὰ μεγέθη των ποταμών ὧν διεπέρασεν, έλπίσαι ποτ' αν δτι φεύ-8 γων είς τὴν οἰκείαν ἀφίξεται. διόπεο ἄετο δεῖν 25 αὐτούς, ἀποκεκομμένης καθόλου τῆς τοιαύτης ἐλπίδος, την αὐτην διάληψιν ποιεῖσθαι περί τῶν καθ' αύτους πραγμάτων ήνπερ άρτίως έποιοῦντο περί 9 τῶν ἀλλοτρίων συμπτωμάτων, καθάπερ γὰρ ἐπ' έκείνων τὸν μὲν νικήσαντα καὶ τεθνεῶτα πάντες 30 έμακάριζου, τους δε ζωντας ήλέουν, ούτως ώετο

δείν καὶ περὶ τῶν καθ' αύτοὺς διαλαμβάνειν, καὶ πάντας ζέναι πρός τούς άγωνας, μάλιστα μεν νικήσοντας, αν δε μή τοῦτ' ή δυνατόν, αποθανουμένους. την δε του ζην ηττημένους έλπίδα κατά 10 5 μηδένα τρόπον ήξίου λαμβάνειν έν νῶ. τούτω γὰρ 11 χρησαμένων αὐτῶν τῷ λογισμῷ καὶ τῆ προθέσει ταύτη και τὸ νικᾶν αμα και τὸ σώζεσθαι προδήλως σφίσι συνεξακολουθήσειν. πάντας γὰρ τοὺς ἢ κατὰ 12 προαίρεσιν η κατ' ανάγκην τοιαύτη προθέσει κεχρη-10 μένους οὐδέποτε διεψεῦσθαι τοῦ πρατεῖν τῶν ἀντιταξαμένων. όταν δὲ δὴ καὶ τοῖς πολεμίοις συμ-13 βαίνη την εναντίαν έλπίδα ταύτης ὑπάρχειν, ὁ νῦν έστι περί 'Ρωμαίους, ώστε φεύγουσι πρόδηλον είναι τοίς πλείστοις την σωτηρίαν, παρακειμένης αὐτοίς 15 τῆς οἰκείας, δῆλον ὡς ἀνυπόστατος γίνοιτ' ἂν ἡ τῶν ἀπηλπικότων τόλμα. τῶν δὲ πολλῶν ἀποδεγο-14 μένων τό τε παράδειγμα καί τοὺς λόγους, καί λαμβανόντων δομήν καὶ παράστασιν οΐαν δ παρακαλών έσπούδασε, τότε μεν έπαινέσας αὐτοὺς διαφηκε, τη 20 δ' έπαύριον ἀναζυγὴν ἅμα τῶ φωτὶ παρήγγειλε.

Πόπλιος δὲ περί τὰς αὐτὰς ἡμέρας τὸν Πάδον 64 ποταμόν ήδη πεπεραιωμένος, τὸν δὲ Τίκινον κρί-238. νων είς τούμπροσθεν διαβαίνειν, τοῖς μὲν ἐπιτη-255. δείοις γεφυροποιείν παρήγγειλε, τὰς δὲ λοιπὰς δυ-25 νάμεις συναγαγών παρεκάλει. τὰ μὲν οὖν πολλὰ 2 τῶν λεγομένων ἦν περί τε τοῦ τῆς πατρίδος ἀξιώματος καὶ τῶν προγονικῶν πράξεων, τὰ δὲ τοῦ παρεστώτος καιρού τοιάδε. έφη γάρ δείν καὶ μηδε-3 μίαν μεν είληφότας πεῖραν έπὶ τοῦ παρόντος τῶν 30 ύπεναντίων, αὐτὸ δὲ τοῦτο γινώσκοντας ὅτι μέλλουσι πρός Καργηδονίους κινδυνεύειν, αναμφισβή-

4 τητον έγειν την τοῦ νικᾶν έλπίδα, καὶ καθόλου δεινόν ήγεισθαι καὶ παράλογον, εί τολμῶσι Καργηδόνιοι 'Ρωμαίοις άντοφθαλμεῖν, πολλάκις μεν ύπ' αὐτῶν ἡττημένοι, πολλούς δ' έξενηνογότες φόρους, μόνον δ' οὐγὶ δουλεύοντες αὐτοῖς ἤδη τοσούτους 5 5 γρόνους. ὅταν δέ, γωρίς τῶν προειρημένων, καὶ τῶν νῦν παρόντων ἀνδρῶν ἔχωμεν ἐπὶ ποσὸν πεῖραν ότι [μόνον] οὐ τολμῶσι κατὰ πρόσωπον ίδεῖν ἡμᾶς τίνα χρή διάληψιν ποιεϊσθαι περί τοῦ μέλλοντος 6 τούς δοθῶς λογιζομένους; καὶ μὴν οὕτε τοὺς Ιππεῖς 10 συμπεσόντας τοῖς παρ' αὐτῶν ίππεῦσι περί τὸν 'Ροδανὸν ποταμὸν ἀπαλλάξαι καλῶς, ἀλλὰ πολλοὺς ἀποβαλόντας αύτων φυγείν αίσχοως μέχοι τῆς ίδίας 7 παρεμβολής, τόν τε στρατηγόν αὐτῶν καὶ τὴν σύμπασαν δύναμιν, έπιγνόντας την παρουσίαν τῶν 15 ήμετέρων στρατιωτών, φυγή παραπλησίαν ποιήσασθαι την ἀποχώρησιν, καὶ παρὰ την αύτων προαίρεσιν διὰ τὸν φόβον πεχρησθαι τη διὰ τῶν "Αλπεων 8 πορεία. παρείναι δε και νῦν ἔφη τὸν ἀννίβαν, κατεφθαρκότα μέν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως, 20 τὸ δὲ περιλειπόμενον ἀδύνατον καὶ δύσχρηστον έχοντα διὰ τὴν κακουχίαν δμοίως δὲ καὶ τῶν ἵππων τούς μέν πλείστους ἀπολωλεκότα, τούς δέ λοιπούς ήχρειωκότα διὰ τὸ μῆκος καὶ τὴν δυσχέρειαν 9 της όδοῦ. δι' ὧν ἐπιδεικνύειν ἐπειρᾶτο διότι μόνον 25 10 έπιφανηναι δεί τοίς πολεμίοις. μάλιστα δ' ήξίου θαροείν αὐτοὺς βλέποντας είς τὴν αὐτοῦ παρουσίαν οὐδέποτε γὰρ ἂν ἀπολιπὼν τὸν στόλον καὶ τας έν Ίβηρία πράξεις, έφ' ας απεστάλη, δεύρο 239. 256. μετὰ τοιαύτης έλθεῖν σπουδῆς, εἰ μὴ καὶ λίαν έκ 30 τῶν κατὰ λόγον έώρα τὴν πρᾶξιν ταύτην ἀναγκαίαν

μὲν οὖσαν τῆ πατρίδι, πρόδηλον δ' ἐν αὐτῆ τὴν νίκην ὑπάρχουσαν. πάντων δὲ καὶ διὰ τὴν τοῦ 11 λέγοντος πίστιν καὶ διὰ τὴν τῶν λεγομένων ἀλή- θειαν ἐκθύμως ἐχόντων πρὸς τὸ κινδυνεύειν, ἀπο- δεξάμενος αὐτῶν τὴν δρμὴν διαφῆκε, προσπαρακαλέσας ἐτοίμους εἶναι πρὸς τὸ παραγγελλόμενον.

Τη δὲ κατὰ πόδας ημέρα προηγον άμφότεροι 65 παρά τὸν ποταμὸν ἐκ τοῦ πρὸς τὰς "Αλπεις μέρους, έχοντες εὐώνυμον μέν οί 'Ρωμαΐοι, δεξιον δέ τον 10 φοῦν οἱ Καρχηδόνιοι. γνόντες δὲ τῆ δευτέρα διὰ 2 των προνομευόντων ότι σύνεγγύς είσιν άλλήλων. τότε μεν αὐτοῦ καταστρατοπεδεύσαντες ἔμειναν. τῆ 3 δ' έπαύριον πάσαν την ίππον άναλαβόντες άμφότεροι, Πόπλιος δὲ καὶ τῶν πεζῶν τοὺς ἀκοντιστάς, 15 προήγον διὰ τοῦ πεδίου, σπεύδοντες κατοπτεῦσαι τὰς ἀλλήλων δυνάμεις. ἄμα δὲ τῶ πλησιάζειν αύ-4 τοίς καὶ συνιδείν τὸν κονιορτὸν έξαιρόμενον, εὐθέως συνετάττοντο πρός μάχην. δ μεν οδυ Πό-5 πλιος, προθέμενος τούς αποντιστάς και τούς αμα 20 τούτοις Γαλατικούς ίππεζς, τούς δὲ λοιπούς ἐν μετώπω καταστήσας, προήει βάδην. δ δ' 'Αννίβας 6 την μέν κεχαλινωμένην ίππον και παν το στάσιμον αὐτῆς κατὰ πρόσωπον τάξας ἀπήντα τοῖς πολεμίοις, τούς δὲ Νομαδικούς ίππεῖς ἀφ' έκατέρου τοῦ κέρα-25 τος ήτοιμάκει πρός κύκλωσιν. ἀμφοτέρων δὲ καί 7 των ήγεμόνων και των ιππέων φιλοτίμως διακειμένων πρός του κίνδυνου, τοιαύτην συνέβη γενέσθαι την πρώτην σύμπτωσιν ώστε τοὺς ἀκοντιστὰς μή φθάσαι τὸ πρῶτον ἐκβαλόντας βέλος, φεύγειν 80 δ' έγκλίναντας εὐθέως διὰ τῶν διαστημάτων ὑπὸ τὰς παρ' αύτῶν ἴλας, καταπλαγέντας τὴν ἐπιφορὰν

292

καὶ περιδεεῖς γενομένους μὴ συμπατηθῶσιν ὑπὸ 8 τῶν ἐπιφερομένων ἰππέων. οἱ μὲν οὖν κατὰ πρόσωπον ἀλλήλοις συμπεσόντες ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐποί-9 ουν ἰσόρροπον τὸν κίνδυνον ὁμοῦ γὰρ ἦν ἱππο-257. μαχία καὶ πεζομαχία διὰ τὸ πλῆθος τῶν παρα-5 10 καταβαινόντων ἀνδρῶν ἐν αὐτῆ τῆ μάχη. τῶν δὲ 240. Νομάδων κυκλωσάντων καὶ κατόπιν ἐπιπεσόντων, οἱ μὲν πεζακοντισταὶ τὸ πρῶτον διαφυγόντες τὴν

Νομάδων κυκλωσάντων καὶ κατόπιν ἐπιπεσόντων, οἱ μὲν πεζακοντισταὶ τὸ πρῶτον διαφυγόντες τὴν σύμπτωσιν τῶν ἱππέων τότε συνεπατήθησαν ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ τῆς ἐπιφορᾶς τῶν Νομάδων οἱ 11 δὲ κατὰ πρόσωπον ἐξ ἀρχῆς διαμαχόμενοι πρὸς

11 δε κατά πρόσωπον έξ άρχης διαμαχόμενοι προς τοὺς Καρχηδονίους, πολλοὺς μεν αὐτῶν ἀπολωλεκοίτες, ετι δε πλείους τῶν Καρχηδονίων διεφθαρκότες, συνεπιθεμένων ἀπ' οὐρᾶς τῶν Νομάδων, ἐτράπησαν, οί μεν πολλοί σποράδες, τινες δε περί τον ήγεμόνα συστραφέντες.

66 Πόπλιος μὲν οὖν ἀναζεύξας προσῆγε διὰ τῶν πεδίων ἐπὶ τὴν τοῦ Πάδου γέφυραν, σπεύδων φθά2 σαι διαβιβάσας τὰ στρατόπεδα. Θεωρῶν γὰρ τοὺς μὲν τόπους ἐπιπέδους ὅντας, τοὺς δ' ὑπεναντίους μὲν τόπους ἐπιπέδους ὅντας, τοὺς δ' ὑπεναντίους μὲν τόπους εἰς ἀσφαλὲς ἔκρινε δεῖν ἀποκαταστῆσαι
3 τὰς δυνάμεις. ᾿Αννίβας δὲ μέχρι μέν τινος ὑπέλαβε τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις αὐτοὺς διακινδυνεύειν συνιδὰν δὲ κεκινηκότας ἐκ τῆς παρεμβολῆς, εως τὰν τοῦ πρώτου* ποταμοῦ καὶ τῆς ἐπὶ τούτφ γεφύ4 ρας ἡκολούθει, καταλαβὰν δὲ τὰς μὲν πλείστας τῶν σανίδων ἀνεσπασμένας, τοὺς δὲ φυλάττοντας τὴν γέφυραν ἔτι περὶ τὸν ποταμὸν ὑπολειπομένους, τούτων μὲν ἐγκρατὴς ἐγένετο, σχεδὸν έξακοσίων διντων τὸν ἀριθμόν τοὺς δὲ λοιποὺς ἀκούων ἤδη

πολύ προειληφέναι, μεταβαλόμενος αὖθις εἰς τάναντία παρά τὸν ποταμὸν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, σπεύδων έπι τόπον εὐγεφύρωτον ἀφικέσθαι τοῦ Πάδου. καταλύσας δε δευτεραίος και γεφυρώσας τοίς πο-6 5 ταμίοις πλοίοις την διάβασιν 'Ασδρούβα μεν έπέταξε διακομίζειν τὸ πληθος, αὐτὸς δὲ διαβάς εὐθέως έχρημάτιζε τοῖς παραγεγονόσι πρεσβευταῖς ἀπὸ 258. των σύνεγγυς τόπων. ἄμα γὰο τῷ γενέσθαι τὸ ποο-7 τέρημα πάντες έσπευδον οί παρακείμενοι Κελτοί 10 κατά την έξ άρχης πρόθεσιν καλ φίλοι γίνεσθαι καί χορηγείν καί συστρατεύειν τοίς Καρχηδονίοις. ἀποδεξάμενος δὲ τοὺς παρόντας φιλανθρώπως καὶ 8 241. κομισάμενος τὰς δυνάμεις ἐκ τοῦ πέραν, προῆγε παρά τὸν ποταμόν, τὴν ἐναντίαν ποιούμενος τῆ 15 πρόσθεν παρόδω κατά δοῦν γὰρ ἐποιεῖτο τὴν ποφείαν, σπεύδων συνάψαι τοῖς ὑπεναντίοις. δ δὲ 9 Πόπλιος, περαιωθείς τὸν Πάδον καὶ στρατοπεδεύσας περί πόλιν Πλακευτίαν, ήτις ην ἀποικία 'Ρωμαίων, άμα μεν αύτον έθεράπευε και τους άλλους 20 τραυματίας, αμα δε τὰς δυνάμεις είς ἀσφαλες ἀπηφεῖσθαι νομίζων, ήγε την ήσυχίαν. 'Αννίβας δὲ 10 παραγενόμενος δευτεραίος ἀπὸ τῆς διαβάσεως έγγὺς τῶν πολεμίων, τῆ τρίτη παρέταξε τὴν δύναμιν ἐν συνόψει τοῖς ὑπεναντίοις. οὐδενὸς δὲ σφίσιν ἀντ- 11 25 εξάγουτος, κατεστρατοπέδευσε λαβών περί πεντήχοντα στάδια τὸ μεταξὺ διάστημα τῶν στρατοπέδων.

Οί δὲ συστρατευόμενοι Κελτοί τοῖς 'Ρωμαίοις, 67 θεωρούντες έπικυδεστέρας τὰς τῶν Καρχηδονίων 30 έλπίδας, συνταξάμενοι πρός άλλήλους, καιρόν έπετήρουν πρός έπίθεσιν, μένοντες έν ταζς έαυτων

2 έκαστοι σκηναίς. δειπνοποιησαμένων δε καί κατακοιμισθέντων των έν τω χάρακι, παρελθείν έάσαντες τὸ πλεῖον μέρος τῆς νυκτὸς καθωπλισμένοι περί την έωθινην φυλακην επιτίθενται τοῖς σύν-3 εγγυς των Ρωμαίων παραστρατοπεδεύουσι. καί πολ-5 λούς μεν αὐτῶν ἀπέκτειναν, οὐκ ὀλίγους δὲ κατετοαυμάτισαν τέλος δὲ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμόντες τῶν τεθνεώτων ἀπεγώρουν πρὸς τοὺς Καργηδονίους, όντες πεζοί μεν είς δισχιλίους, ίππεῖς δὲ 4 μικοφ λείποντες διακοσίων. 'Αννίβας δὲ φιλοφοό- 10 νως ἀποδεξάμενος αὐτῶν τὴν παρουσίαν, τούτους μεν εύθέως παρακαλέσας και δωρεάς έκάστοις τὰς άρμοζούσας έπαγγειλάμενος έξέπεμψεν είς τὰς αύ-259. τῶν πόλεις, δηλώσοντας μὲν τὰ πεπραγμένα τοῖς πολίταις, παρακαλέσοντας δὲ πρὸς τὴν αύτοῦ συμ-15 5 μαγίαν. ήδει γαρ ότι πάντες κατ' ανάγκην αὐτῶ κοινωνήσουσι των πραγμάτων, έπιγνόντες τὸ γεγονὸς έκ τῶν σφετέρων πολιτῶν παρασπόνδημα κατά 6 τῶν Ῥωμαίων. ἄμα δὲ τούτοις καὶ τῶν Βοίων παραγεγονότων, καὶ τοὺς τρεῖς ἄνδρας ἐγχειριζόντων » αὐτῷ τοὺς ἐπὶ τὴν διάδοσιν τῆς χώρας ὑπὸ Ῥω- 24. μαίων έξαπεσταλμένους, ὧν κατ' ἀρχὰς ἐκυρίευσαν τοῦ πολέμου, παρασπονδήσαντες, καθάπερ ἐπάνω 7 προείπου, ἀποδεξάμενος 'Αννίβας την εύνοιαν αὐτων, ύπερ μεν της φιλίας και συμμαγίας έθετο πρός 35 τούς παρόντας πίστεις τούς γε μην ἄνδρας αὐτοίς ἀπέδωκε, παραγγείλας τηρείν, ΐνα παρά τούτων κομίσωνται τούς αύτων δμήρους κατά την έξ άρχης πρόθεσιν.

Πόπλιος δὲ σχετλιάζων ἐπὶ τῷ γεγονότι παρα-» σπονδήματι, καὶ συλλογισάμενος ὅτι πάλαι τῶν Κελ-

τῶν πρὸς αὐτοὺς ἀλλοτρίως διακειμένων, τούτων έπιγεγονότων πάντας τούς πέριξ Γαλάτας συμβήσεται πρός τούς Καργηδονίους ἀπονεύειν, έγνω δεῖν εὐλαβηθηναι τὸ μέλλον. διόπερ ἐπιγενομένης τῆς9 5 νυκτός ύπὸ την εωθινήν αναζεύξας, εποιείτο την πορείαν ώς έπι τὸν Τρεβίαν ποταμὸν και τοὺς τούτω συνάπτοντας γεωλόφους, πιστεύων τη τε των τόπων όγυρότητι καὶ τοῖς παροικοῦσι τῶν συμμάγων, 'Αννί-68 βας δὲ τὴν ἀναζυγὴν αὐτῶν ἐπιγνούς, παραυτίκα 10 μεν τούς Νομαδικούς εππεῖς έξαπέστελλε, μετ' οὐ πολύ δὲ τοὺς ἄλλους, τούτοις δ' ἐκ ποδὸς τὴν δύναμιν έγων αὐτὸς είπετο κατόπιν. οί μὲν οὖν Νομά-2 δες είς ξρημον την στρατοπεδείαν έμπεσόντες ταύτην ένεπίμπρασαν. ο δή και σφόδρα συνήνεγκε 3 15 τοῖς 'Ρωμαίοις, ὡς εἴπερ οὖτοι κατὰ πόδας ἀκολουθήσαντες συνήψαν ταῖς ἀποσκευαῖς, πολλούς ἀν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἱππέων ἐν τοῖς ἐπιπέδοις συνέβη διαφθαρηναι. νῦν δ' οί πλείους ἔφθασαν διαβάντες 4 260. του Τοεβίαν ποταμόν των δε καταλειφθέντων έπλ 20 της οὐραγίας οί μεν διεφθάρησαν, οί δε ζώντες έάλωσαν ύπὸ τῶν Καργηδονίων.

Πόπλιος μεν οὖν διαβὰς τὸν προειρημένον πο- 5 ταμὸν ἐστρατοπέδευσε περὶ τοὺς πρώτους λόφους, καὶ περιλαβὰν τάφρω καὶ χάρακι τὴν παρεμβολὴν 6 25 ἀνεδέχετο μεν τὸν Τεβέριον καὶ τὰς μετ' ἐκείνου δυνάμεις ἐθεράπευε δ' αὐτὸν ἐπιμελῶς, σπουδάζων, εἰ δύναιτο κοινωνῆσαι τοῦ μέλλοντος κινδύνου. 243. 'Αννίβας δὲ περὶ τετταράκοντα σταδίους ἀποσχὰν τῶν πολεμίων, αὐτοῦ κατεστρατοπέδευσε. τὸ δὲ 8 50 τῶν Κελτῶν πλῆθος τὸ τὰ πεδία κατοικοῦν, συνεξεστηκὸς ταῖς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίσι, δαψιλῶς

μεν έχορήγει τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, ετοιμον δ' ήν παντός κοινωνείν έργου και κινδύνου 9 τοῖς περί τὸν 'Αννίβαν, οί δ' ἐν τῆ 'Ρώμη, προσπεπτωκότων των κατά την Ιππομαγίαν, έξενίζοντο μέν τῷ τὸ συμβεβηκὸς εἶναι παρὰ τὴν προσδοκίαν, 5 οὐ μὴν ἠπόρουν γε σκήψεων πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν αὐ-10 τοῖς ἦτταν εἶναι τὸ γεγονός, ἀλλ' οί μὲν ἠτιῶντο την τοῦ στρατηγοῦ προπέτειαν, οί δὲ την τῶν Κελτῶν ἐθελοχάχησιν, στογαζόμενοι διὰ τῆς τελευταίας 11 ἀποστάσεως. καθόλου δὲ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων 10 άπεραίων ὄντων άπεραίους είναι διελάμβανον τὰς 12 ύπλο τῶν ὅλων ἐλπίδας. ὅθεν καὶ συνάψαντος τοῦ Τεβερίου και των μετ' εκείνου στρατοπέδων, και διαπορευομένων διὰ τῆς Ρώμης, έξ ἐπιφανείας ἐδόξα-13 ζον χριθήσεσθαι την μάγην. άθροισθέντων δὲ τῶν 15 στρατιωτών κατά τὸν ὅρχον εἰς ᾿Αρίμινον, ἀναλαβών αὐτοὺς ὁ στρατηγὸς προῆγε, σπεύδων συνάψαι τοῖς 14 περί τὸν Πόπλιον. συμμίξας δὲ καὶ καταστρατοπεδεύσας παρ' αὐτοῖς ταῖς οἰκείαις δυνάμεσι, τὸ μὲν πληθος ανελαμβανε των ανδρων, ως αν έκ Λιλυ-20 βαίου τετταράκοντα συνεχώς ήμέρας πεπεζοπορηκότων είς 'Αρίμινον' τὰς δὲ παρασκευὰς ἐποιεῖτο πά-15 σας ώς πρὸς μάχην, αὐτὸς δ' ἐπιμελῶς συνήδρευε 261. τῷ Ποπλίω, τὰ μὲν ἤδη γεγονότα πυνθανόμενος,

69 Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ἀννίβας πραξικοπήσας πόλιν Κλαστίδιον, ἐνδόντος αὐτῷ τοῦ πεπιστευμένου παρὰ Ῥωμαίων, ἀνδρὸς Βρεντεσίνου, ² κατέσχε. γενόμενος δὲ κύριος τῆς φρουρᾶς καὶ τῆς τοῦ σίτου παραθέσεως, τούτῳ μὲν πρὸς τὸ παρὸν 30 ἐχρήσατο, τοὺς δὲ παραληφθέντας ἄνδρας ἀβλαβεῖς

περί δὲ τῶν παρόντων συνδιανοούμενος.

μεθ' έαυτοῦ προῆγε, δεῖγμα βουλόμενος ἐκφέρειν 3 τῆς σφετέρας προαιρέσεως πρὸς τὸ μὴ δεδιότας 244. ἀπελπίζειν τὴν παρ' αὐτοῦ σωτηρίαν τοὺς ὑπὸ τῶν καιρῶν καταλαμβανομένους. τὸν δὲ προδότην 4 5 ἐτίμησε μεγαλείως, ἐκκαλέσασθαι σπουδάζων τοὺς ἐπὶ πραγμάτων ταττομένους πρὸς τὰς Καρχηδονίων ἐλπίδας.

Μετά δὲ ταῦτα συνθεωρήσας τινάς τῶν Κελ-5 τῶν, οἱ κατώκουν μεταξύ τοῦ Πάδου καὶ τοῦ Τοεβία 10 ποταμού, πεποιημένος μέν καὶ πρὸς αὐτὸν φιλίαν, διαπεμπομένους δε και προς 'Ρωμαίους, και πεπεισμένους τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τὴν παρ' ἀμφοῖν ἀσφάλειαν αύτοῖς ὑπάρξειν, έξαποστέλλει πεζούς μεν δισ-6 χιλίους, εππεῖς δὲ Κελτοὺς και Νομάδας εἰς χιλίους, 15 προστάξας ἐπιδραμεῖν αὐτῶν τὴν χώραν. τῶν δὲ 7 πραξάντων τὸ προσταχθέν και πολλήν περιβαλομένων λείαν, εὐθέως οί Κελτοί παρήσαν έπὶ τὸν χάρακα τῶν 'Ρωμαίων, δεόμενοι σφίσι βοηθείν. Τε-8 βέριος δε και πάλαι ζητῶν ἀφορμὴν τοῦ πράττειν 20 τι, τότε λαβών πρόφασιν έξαπέστειλε τῶν μὲν ίππέων τὸ πλεῖστον μέρος, πεζούς δὲ σὺν τούτοις ακοντιστάς είς χιλίους. σπουδή δὲ τούτων προσ-9 μιξάντων πέραν τοῦ Τρεβία καὶ διαμαγομένων τοῖς πολεμίοις ύπερ της λείας, ετράπησαν οί Κελτοί σύν 25 τοῖς Νομάσι καὶ τὴν ἀπογώρησιν ἐπὶ τὸν ξαυτῶν έποιοῦντο γάρακα. ταχὺ δὲ συννοήσαντες τὸ γινό-10 2. μενον οί προκαθήμενοι τῆς τῶν Καρχηδονίων παρεμβολής έντεῦθεν ταῖς έφεδοείαις έβοήθουν τοῖς πιεζομένοις οδ γενομένου τραπέντες οί Γωμαΐοι 30 πάλιν έποιούντο την απόλυσιν είς την έαυτων παρεμβολήν. Τεβέριος δὲ συνορῶν τὸ γινόμενον, πάντας 11 έπαφηκε τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀκοντιστάς. τούτου δὲ συμπεσόντος, αὖθις ἐγκλίναντες οἱ Κελτοὶ πρὸς 12 τὴν ἑαυτῶν ἀσφάλειαν ἀπεχώρουν. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων, ἀπαράσκευος ὢν πρὸς τὸ κρίνειν τὰ ὅλα, καὶ νομίζων δεῖν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως ἡμηδ' ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς 13 κινδύνους, ὅπερ εἶναι φατέον ἡγεμόνος ἔργον ἀγαθοῦ, τότε μὲν ἐπέσχε τοὺς παρ' αὐτοῦ συνεγγίσαντας ¾ τῷ χάρακι, καὶ στῆναι μὲν ἐκ μεταβολῆς ἡνάγκασε, διώκειν δὲ καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις ἐκώλυσε, διά τῶν ὑπηρετῶν καὶ σαλπιγκτῶν ἀνακαλούμενος. 14 οἱ δὲ Ῥωμαῖοι βραχὺν ἐπισχύντες χρόνον ἀνέλυσαν, ὀλίγους μὲν αὐτῶν ἀποβαλόντες, πλείους δὲ τῶν Καρχηδονίων διεφθαρκότες.

Ο δε Τεβέριος μετεωρισθείς και περιχαρής γενό-15 70 μενος έπι τῷ προτερήματι, φιλοτίμως είχε πρὸς τὸ 2 την ταχίστην κοΐναι τὰ όλα. προέκειτο μὲν οὐν αὐτῷ κατὰ τὴν ἰδίαν γνώμην χοῆσθαι τοῖς παροῦσι, διὰ τὸ τὸν Πόπλιον ἀρρωστεῖν. ὅμως δὲ βουλόμενος ποοσλαβέσθαι καλ την τοῦ συνάρχοντος γνώμην, » 3 έποιεῖτο λόγους περί τούτων πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Πόπλιος την έναντίαν είγε διάληψιν περί των έν-4 εστώτων τὰ γὰρ στρατόπεδα γειμασκήσαντα βελτίω τὰ παρ' αύτῶν ὑπελάμβανε γενήσεσθαι, τήν τε τῶν Κελτών άθεσίαν οὐκ έμμενεῖν έν τῆ πίστει, τῶν 5 Καρχηδονίων ἀπραγούντων και την ήσυχίαν ἀναγκαζομένων άγειν, άλλα καινοτομήσειν τι πάλιν κατ' 5 έκείνων. πρὸς δὲ τούτοις αὐτὸς ὑγιασθεὶς ἐκ τοῦ 263. τραύματος άληθινήν παρέξεσθαι χρείαν ήλπιζε τοις 7 κοινοίς πράγμασι. διὸ καὶ τοιούτοις χρώμενος λο-* γισμοῖς μένειν ήξίου τὸν Τεβέριον ἐπὶ τῶν ὑπο-

κειμένων. δ δε προειρημένος ήδει μεν εκαστα τού-7 των άληθινῶς λεγόμενα και δεόντως, ὑπὸ δὲ τῆς φιλοδοξίας έλαυνόμενος και καταπιστεύων τοις πράγμασι παραλόγως έσπευδε κρίναι δι' αύτοῦ τὰ ὅλα 5 καλ μήτε τὸν Πόπλιον δύνασθαι παρατυχείν τῆ μάγη μήτε τοὺς ἐπικαθεσταμένους στρατηγοὺς φθάσαι παραλαβόντας την άρχην οδτος γαρ ην δ χρόνος. διόπεο οὐ τὸν τῶν πραγμάτων καιρὸν ἐκλεγόμενος, 8 άλλὰ τὸν ἴδιον, ἔμελλε τοῦ δέοντος σφαλήσεσθαι 10 προφανώς. δ δ' 'Αννίβας, παραπλησίους έχων έπι-9 νοίας Ποπλίω περί των ένεστώτων, κατά τοὐναντίον έσπευδε συμβαλείν τοις πολεμίοις, θέλων μεν πρώτον άπεραίοις απογρήσασθαι ταῖς τῶν Κελτῶν δομαῖς, δεύτερον άνασκήτοις καὶ νεοσυλλόγοις συμβαλεΐν 10 15 τοίς των 'Ρωμαίων στρατοπέδοις, τρίτον άδυνατούν- 246. τος έτι τοῦ Ποπλίου ποιήσασθαι τὸν κίνδυνον, τὸ δε μέγιστον πράττειν τι καὶ μὴ προϊεσθαι διὰ κενῆς τὸν χρόνον. τῷ γὰρ εἰς ἀλλοτρίαν καθέντι χώραν 11 στρατόπεδα και παραδόξοις έγχειροῦντι πράγμασιν 20 είς τρόπος έστιν ούτος σωτηρίας, τὸ συνεχῶς καινοποιείν ἀεὶ τὰς τῶν συμμάχων ἐλπίδας.

'Αννίβας μὲν οὖν, εἰδὼς τὴν ἐσομένην ὁρμὴν 12 τοῦ Τεβερίου, πρὸς τούτοις ἦν. πάλαι δὲ συνεω-71 ρακὼς μεταξὺ τῶν στρατοπέδων τόπον, ἐπίπεδον 25 μὲν καὶ ψιλόν, εὐφυῆ δὲ πρὸς ἐνέδραν διά τι ξεϊθρον ἔχον ὀφρῦν, ἐπὶ δὲ ταύτης ἀκάνθας καὶ βάτους συνεχεῖς ἐπιπεφυκότας, ἐγίνετο πρὸς τῷ στρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους. ἔμελλε δ' εὐχερῶς λήσειν 2 οἱ γὰρ 'Ρωμαῖοι πρὸς μὲν τοὺς ὑλώδεις τόπους 30 ὑπόπτως εἶχον διὰ τὸ τοὺς Κελτοὺς ἀεὶ τιθέναι τὰς ἐνέδρας ἐν τοῖς τοιούτοις χωρίοις, τοῖς δ' ἐπι-

264. 3 πέδοις καὶ ψιλοῖς ἀπεπίστευου, οὐκ είδότες ὅτι καὶ πρός τὸ λαθείν και πρός τὸ μηδέν παθείν τοὺς ένεδρεύσαντας εύφυέστεροι τυγχάνουσιν όντες τῶν ύλωδων, διὰ τὸ δύνασθαι μὲν ἐκ πολλοῦ προορῶν πάντα τοὺς ένεδρεύοντας, είναι δ' έπιπροσθήσεις 5 4 ίκανὰς ἐν τοῖς πλείστοις τόποις. τὸ γὰο τυγὸν φείθρου μετά βραχείας όφούος, ποτέ δε κάλαμοι καὶ πτέρεις καί τι γένος ἀκανθῶν, οὐ μόνον πεζούς, άλλὰ καὶ τοὺς Ιππεῖς ἐνίστε δύναται κρύπτειν, ἐὰν βραγέα τις προνοηθή του τὰ μεν επίσημα των 10 οπλων ύπτια τιθέναι πρός την γην, τάς δε περι-5 κεφαλαίας ύποτιθέναι τοῖς ὅπλοις. πλὴν ὅ γε τῶν Καργηδονίων στρατηγός κοινολογηθείς Μάγωνι τάδελφῶ καὶ τοῖς συνέδροις περὶ τοῦ μέλλοντος ἀγῶνος, συγκατατιθεμένων αὐτῷ πάντων ταῖς ἐπιβο- 15 6 λαῖς, ἄμα τῷ δειπνοποιήσασθαι τὸ στρατόπεδον άνακαλεσάμενος Μάγωνα τὸν ἀδελφόν, ὄντα νέον μέν, δρμής δε πλήρη και παιδομαθή περί τὰ πολεμικά, συνέστησε των Ιππέων ἄνδρας έκατὸν καί 247. 7 πεζούς τούς Ισους. έτι δὲ τῆς ἡμέρας οὔσης έξ 20 όλου τοῦ στρατοπέδου σημηνάμενος τοὺς εὐρωστοτάτους παρηγγέλκει δειπνοποιησαμένους ήκειν έπλ 8 την αύτοῦ σκηνήν. παρακαλέσας δὲ καὶ παραστήσας τούτοις την πρέπουσαν δομην τῷ καιρῷ, παρήγγελλε δέκα τοὺς ἀνδρωδεστάτους ἕκαστον ἐπιλεξά- 25 μενον έχ των ιδίων τάξεων ήμειν είς τινα τόπον 9 ου ήδει τῆς στρατοπεδείας. τῶν δὲ πραξάντων τὸ συνταχθέν, τούτους μὲν ὄντας Ιππεῖς χιλίους καλ πεζούς άλλους τοσούτους έξαπέστειλε νυκτός είς την ένέδοαν, συστήσας όδηγούς και τάδελφῷ 30 10 διαταξάμενος περί τοῦ καιροῦ τῆς ἐπιθέσεως αὐτὸς

δ' ᾶμα τῷ φωτὶ τοὺς Νομαδικοὺς Ιππεῖς συναγα265. γών, ὅντας φερεκάκους διαφερόντως, παρεκάλεσε καί τινας δωρεὰς ἐπαγγειλάμενος τοῖς ἀνδραγαθήσασι προσέταξε πελάσαντας τῷ τῶν ἐναντίων χάρακι
5 κατὰ σπουδὴν ἐπιδιαβαίνειν τὸν ποταμὸν καὶ προσακροβολιζομένους κινεῖν τοὺς πολεμίους, βουλόμενος ἀναρίστους καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀπαρασκεύους λαβεῖν τοὺς ὑπεναντίους. τοὺς δὲ λοιποὺς ἡγε-11 μόνας ἀθροίσας ὁμοίως παρεκάλεσε πρὸς τὸν κίν10 δυνον, καὶ πᾶσιν ἀριστοποιείσθαι παρήγγειλε καὶ περὶ τὴν τῶν ὅπλων καὶ τῶν ἵππων γίνεσθαι θεραπείαν.

Ο δε Τεβέριος αμα τῷ συνιδεῖν ἐγγίζοντας τοὺς 72 Νομαδικούς ίππεῖς παραυτίκα μὲν αὐτὴν τὴν ἵπ-15 που έξαπέστελλε, προστάξας έχεσθαι καλ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις. έξῆς δὲ τούτοις έξέπεμπε 2 τούς πεζακοντιστάς είς έξακισχιλίους έκίνει δε καί την λοιπην δύναμιν έκ τοῦ χάρακος, ώς έξ έπιφανείας κοιθησομένων των όλων, έπαιρόμενος τω τε 20 πλήθει των ανδρών και τῷ γεγονότι τῆ προτεραία περί τους ίππεῖς εὐημερήματι. οὕσης δὲ τῆς ώρας 3 πεοί γειμεοινάς τοοπάς καί της ημέρας νιφετώδους καὶ ψυγρᾶς διαφερόντως, τῶν δ' ἀνδρῶν καὶ τῶν ίππων σχεδον ώς είπεῖν ἀπάντων ἀναρίστων έχ-25 πεπορευμένων, τὸ μὲν πρῶτον δρμῆ καὶ προθυμία 248. τὸ πληθος περιην έπιγενομένης δὲ τῆς τοῦ Τρεβία 4 ποταμού διαβάσεως, και προσαναβεβηκότος τω δεύματι διὰ τὸν ἐν τῆ νυκτὶ γενόμενον ἐν τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατόπεδα τόποις ὄμβρον, μόλις εως τῶν μα-30 σθών οί πεζοί βαπτιζόμενοι διέβαινον έξ ων έκακο-5 πάθει τὸ στρατόπεδον ὑπό τε τοῦ ψύχους καὶ τῆς

ένδείας, ώς αν ήδη και της ημέρας προβαινούσης. 6 οί δὲ Καρχηδόνιοι, κατὰ σκηνάς βεβρωκότες καί πεπωκότες, καὶ τοὺς ἵππους ἡτοιμακότες, ἡλείφοντο 7 καὶ καθωπλίζοντο περὶ τὰ πυρὰ πάντες. 'Αννίβας 266, δὲ τὸν καιρὸν ἐπιτηρῶν, ἄμα τῶ συνιδεῖν διαβεβη- 5 κότας τους Ρωμαίους του ποταμου προβαλόμενος έφεδρείαν τους λογγοφόρους και Βαλιαρείς, όντας 8 είς οπτακισχιλίους, έξηγε την δύναμιν. καὶ προαγαγών ώς όπτω στάδια πρὸ τῆς στρατοπεδείας τοὺς μεν πεζούς έπὶ μίαν εὐθεῖαν παρενέβαλε, περὶ δισ-10 μυρίους όντας τὸν ἀριθμόν, "Ιβηρας καὶ Κελτούς 9 καὶ Λίβυας, τοὺς δ' ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἐκάτερον παρέστησε το κέρας, πλείους όντας μυρίων σύν τοίς παρά των Κελτων συμμάχοις, τὰ δὲ θηρία μερίσας 10 πρὸ τῶν κεράτων, δι' ἀμφοτέρων προεβάλετο. Τε- 15 βέριος δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν τοὺς μὲν ίππεῖς άνεκαλείτο, θεωρών ούκ έχοντας ό,τι χρήσονται τοίς ύπεναντίοις διὰ τὸ τοὺς Νομάδας ἀποχωρεῖν μὲν εύγερως και σποράδην, έπικεισθαι δε πάλιν έκ μεταβολής τολμηρώς καὶ θρασέως τὸ γὰρ τῆς Νομαδι- 20 11 κῆς μάχης ἴδιόν ἐστι τοῦτο τοὺς δὲ πεζοὺς παρενέβαλε κατά τὰς είθισμένας παρ' αὐτοῖς τάξεις, ὅντας τούς μέν 'Ρωμαίους είς μυρίους έξακισχιλίους, τούς 12 δὲ συμμάχους εἰς δισμυρίους. τὸ γὰρ τέλειον στρατόπεδον παρ' αὐτοῖς πρὸς τὰς όλοσχερεῖς ἐπιβολὰς 55 έκ τοσούτων άνδρων έστιν, όταν όμου τους υπάτους 13 έκατέρους οί καιροί συνάγωσι. μετά δὲ ταῦτα τοὺς ίππεῖς έφ' έκάτερον θεὶς τὸ κέρας, ὄντας εἰς τετρακισχιλίους, ἐπήει τοῖς ὑπεναντίοις σοβαρῶς, ἐν τάξει 29 καὶ βάδην ποιούμενος την ἔφοδον. ήδη δὲ σύνεγ-249. 73 γυς όντων άλλήλοις, συνεπλάκησαν οί προκείμενοι

τῶν δυνάμεων εύζωνοι. τούτου δὲ συμβάντος, οί 2 μέν 'Ρωμαΐοι κατά πολλούς τρόπους ήλαττούντο, τοῖς δε Καρχηδονίοις ύπερδέξιον γίνεσθαι συνέβαινε την χρείαν, άτε δή των μεν 'Ρωμαίων πεζακοντιστών 3 5 κακοπαθούντων έξ ὄρθρου καὶ προειμένων τὰ πλεῖστα βέλη κατά την πρός τους Νομάδας συμπλοκήν, των δὲ καταλειπομένων βελών ήγρειωμένων αὐτοῖς διὰ 267. την συνέχειαν της νοτίδος. παραπλήσια δε τούτοις συνέβαινε και περί τους ίππεις γίνεσθαι και περί 4 10 το σύμπαν αὐτοῖς στρατόπεδον. περί γε μὴν τοὺς 5 Καργηδονίους ύπῆργε τάναντία τούτων άχμαῖοι γὰρ παρατεταγμένοι και νεαλείς άει πρός τὸ δέον εὐχρήστως και προθύμως είχου. διόπερ αμα τῷ δέξα-6 σθαι διὰ τῶν διαστημάτων τοὺς προχινδυνεύοντας 15 καὶ συμπεσεῖν τὰ βαρέα τῶν ὅπλων ἀλλήλοις, οί μεν ίππεις οι των Καργηδονίων εὐθέως ἀπ' ἀμφοιν τοῖν κεράτοιν ἐπίεζον τοὺς ὑπεναντίους, ὡς ἂν τῷ πλήθει πολύ διαφέροντες και ταϊς άκμαϊς αὐτῶν τε καί των ϊππων διά την προειρημένην άκεραιότητα 20 περί την έξοδον τοῖς δὲ Ρωμαίοις τῶν Ιππέων ύπο-7 χωρησάντων καλ ψιλωθέντων των της φάλαγγος κεράτων, οί τε λογχοφόροι των Καρχηδονίων καὶ τὸ των Νομάδων πληθος, ύπεραίροντες τούς προτεταγμένους των ίδίων καὶ πρὸς τὰ κέρατα προσπίπτοντες 25 τοῖς 'Ρωμαίοις, πολλά καὶ κακά διειργάζουτο καὶ μάχεσθαι τοῖς κατὰ πρόσωπον οὐκ εἴων. οί δ' ἐν 8 τοῖς βαρέσιν ὅπλοις, παρ' ἀμφοῖν τὰς πρώτας ἔχοντες και μέσας τῆς ὅλης παρεμβολῆς τάξεις, ἐπὶ πολὺν χρόνον έμάχοντο συστάδην, έφάμιλλον ποιούμενοι 30 τὸν κίνδυνον. ἐν ιὧ καιριῷ διαναστάντων τῶν ἐκ 74 της ένέδρας Νομάδων, καὶ προσπεσόντων άφνω

κατά νώτου τοῖς άγωνιζομένοις περί τὰ μέσα, μεγάλην ταραγήν και δυσγοηστίαν συνέβαινε νίνεσθαι 2 περί τὰς τῶν Ῥωμαίων δυνάμεις. τέλος δ' ἀμφότερα τὰ κέρατα τῶν περὶ τὸν Τεβέριον πιεζούμενα 4 κατά πρόσωπου μεν ύπὸ τῶν θηρίων, πέριξ δὲ καί 250. κατά τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφανείας ὑπὸ τῶν εὐζώνων, έτράπησαν καὶ συνεωθοῦντο κατὰ τὸν διωγμὸν 3 πρός του ύποκείμενου ποταμόν. τούτου δὲ συμβάντος, οί κατὰ μέσον τὸν κίνδυνον ταγθέντες τῶν 'Ρωμαίων, οί μεν κατόπιν έφεστώτες ύπο των έκ 10 4 τῆς ἐνέδρας προσπεσόντων ἀπώλλυντο καὶ κακῶς έπασχου, οί δὲ περὶ τὰς πρώτας χώρας ἐπαναγκα-268. σθέντες έκράτησαν των Κελτων καὶ μέρους τινός τῶν Λιβύων, καὶ πολλούς αὐτῶν ἀποκτείναντες 5 διέκοψαν τὴν τῶν Καργηδονίων τάξιν. Θεωροῦντες 15 δε τούς ἀπὸ τῶν ἰδίων κεράτων ἐκπεπιεσμένους, τὸ μεν επιβοηθείν τούτοις η πάλιν είς την εαυτών άπιέναι παρεμβολήν ἀπέγνωσαν, ύφορώμενοι μέν τὸ πλήθος των Ιππέων, κωλυόμενοι δε διά τον ποταμον καὶ τὴν ἐπιφορὰν καὶ συστροφὴν τοῦ κατὰ κεφαλὴν 20 6 όμβρου. τηρούντες δε τας τάξεις άθρόοι μετ' άσφαλείας ἀπεχώρησαν είς Πλακεντίαν, ὅντες οὐκ ἐλάτ-7 τους μυρίων. των δε λοιπών οί μεν πλείστοι περί τὸν ποταμὸν ἐφθάρησαν ὑπό τε τῶν θηρίων καὶ 8 τῶν Ιππέων, οι δὲ διαφυγόντες τῶν πεζῶν καὶ τὸ 25 πλείστον μέρος των Ιππέων, πρός το προειρημένον σύστημα ποιούμενοι την αποχώρησιν, ανεκομίσθησαν 9 αμα τούτοις είς Πλακεντίαν. τὸ δὲ τῶν Καρχηδονίων στρατόπεδον, έως τοῦ ποταμοῦ καταδιῶξαν τούς πολεμίους, ύπὸ δὲ τοῦ γειμῶνος οὐκέτι δυνά- 30 μενον ποροωτέρω προβαίνειν, έπανηλθε πάλιν είς

τὴν παρεμβολήν. καὶ πάντες ἐπὶ μὲν τῆ μάχη περιχαρεῖς ἦσαν, ὡς κατωρθωκότες συνέβαινε γὰρ ὀλίγους μὲν τῶν Ἰβήρων καὶ Λιβύων, τοὺς δὲ πλείους ἀπολωλέναι τῶν Κελτῶν ὑπὸ δὲ τῶν ὅμβρων 11
ε καὶ τῆς ἐπιγινομένης χιόνος οὕτως διετίθεντο δεινῶς ὥστε τὰ μὲν θηρία διαφθαρῆναι πλὴν ένός,
πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἀνδρῶν ἀπόλλυσθαι καὶ τῶν
ἵππων διὰ τὸ ψῦχος.

Ο δε Τεβέριος, είδως μεν τα συμβεβηκότα. βου-75 10 λόμενος δε κατά δύναμιν επικρύπτεσθαι τοὺς εν τῆ 'Ρώμη τὸ γεγονός, ἔπεμψε τοὺς ἀπαγγελοῦντας ὅτι μάγης γενομένης την νίκην αὐτῶν δ γειμων ἀφείλετο. οί δε 'Ρωμαΐοι παραυτίκα μεν επίστευον τοίς 2 251. προσπίπτουσι: μετ' οὐ πολύ δὲ πυνθανόμενοι τούς 15 μεν Καρχηδονίους καὶ την παρεμβολην την αύτων τηρείν και τούς Κελτούς πάντας άπονενευκέναι πρός την έκείνων φιλίαν, τούς δὲ παρ' αύτῶν ἀπολελοι-3 πότας την παρεμβολην έκ της μάχης άνακεχωρηκέναι 19 καί συνηθροϊσθαι πάντας είς τὰς πόλεις, καὶ χορη-269. γεῖσθαι δὲ τοῖς ἀναγχαίοις ἐκ θαλάττης ἀνὰ τὸν Πάδον ποταμόν, καὶ λίαν σαφῶς ἔγνωσαν τὰ γεγονότα περί τὸν κίνδυνον. διὸ καί παραδόξου φα-4 νέντος αὐτοῖς τοῦ πράγματος περί τὰς λοιπὰς παρασκευάς διαφερόντως έγίνοντο και περί φυλακήν των 25 προκειμένων τόπων, πέμποντες είς Σαρδόνα καί Σικελίαν στρατόπεδα, πρός δὲ τούτοις είς Τάραντα προφυλακάς και των άλλων τόπων είς τούς εὐκαίφους παρεσκεύασαν δε και ναῦς εξήκοντα πεντήρεις. Γυάιος δε Σερουίλιος και Γάιος Φλαμίνιος, οίπερ 5 30 έτυχον υπατοι τότε καθεσταμένοι, συνήγον τούς συμμάχους καὶ κατέγραφον τὰ παρ' αύτοις στρατό-POLYB. HIST. I.

6 πεδα. παρήγον δὲ καὶ τὰς ἀγορὰς τὰς μὲν εἰς 'Αρίμινον, τὰς δ' εἰς Τυρρηνίαν, ὡς ἐπὶ τούτοις ποιη7 σόμενοι τοῖς τόποις τὴν ἔξοδον. ἔπεμψαν δὲ καὶ πρὸς Ἱέρωνα περὶ βοηθείας, ὡς καὶ πεντακοσίους αὐτοῖς ἔξαπέστειλε Κρῆτας καὶ χιλίους πελτοφόρους: 5 8 πάντα δὲ καὶ πανταχόθεν ἐνεργῶς ἡτοίμαζον. τότε γάρ εἰσι φοβερώτατοι 'Ρωμαῖοι καὶ κοινῆ καὶ κατ' ἰδίαν, ὅταν αὐτοὺς περιστῆ φόβος ἀληθινός.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Γνάιος Κορνήλιος δ καταλειφθείς ύπὸ τάδελφοῦ Ποπλίου στρατηγός 10 έπὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καθάπερ ἐπάνω προείπου, άναγθείς άπὸ τῶν τοῦ 'Ροδανοῦ στομάτων παντί τῷ στόλφ, προσέσχε τῆς Ἰβηρίας πρὸς τοὺς 2 κατὰ τὸ καλούμενον Ἐμπόριον τόπους. ἀρξάμενος δ' έντεῦθεν ἀποβάσεις έποιεῖτο, καὶ τοὺς μὲν ἀπει- 15 θούντας έπολιόρκει των την παραλίαν κατοικούντων έως Ίβηρος ποταμού, τούς δὲ προσδεχομένους έφιλανθρώπει, την ένδεγομένην ποιούμενος περί 3 αὐτῶν προμήθειαν. ἀσφαλισάμενος δὲ τοὺς προσ-252. κεγωρηκότας των παραθαλαττίων προήγε παυτί τω 20 στρατεύματι, ποιούμενος την πορείαν είς την μεσό-4 γαιου πολύ γὰρ ήδη καὶ τὸ συμμαχικὸυ ήθροίκει τῶν Ἰβήρων. ἄμα δὲ προϊὼν ἃς μὲν προσήγετο, 270. 5 τὰς δὲ κατεστρέφετο τῶν πόλεων. τῶν δὲ Καργηδονίων, ους έχων έπι τούτων απελείφθη των τόπων ι "Αννων, άντιστρατοπεδευσάντων αὐτοῖς περί πόλιν προσαγορευομένην Κίσσαν, συμβαλών δ Γνάιος έκ παρατάξεως και νικήσας τη μάχη πολλών μέν χρημάτων έγένετ' έγκρατής, ως αν απάσης της αποσκευής των είς Ίταλίαν δομησάντων παρά τούτοις » 6 ἀπολελειμμένης, πάντας δὲ τοὺς ἐντὸς Ίβηρος ποτα-

μοῦ συμμάχους ἐποιήσατο καὶ φίλους, ζωγρία δὲ τόν τε των Καρχηδονίων στρατηγον "Αννωνα καί τὸν τῶν Ἰβήρων ἀνδοβάλην ἔλαβε. τοῦτον δὲ συν-7 έβαινε τύραννον μεν είναι τῶν κατὰ τὴν μεσόναιον 5 τόπων, εύνουν δε διαφερόντως ἀεί ποτε Καρχηδονίοις. ταχὺ δὲ συνείς τὸ γεγονὸς 'Ασδρούβας, ήπε 8 παραβοηθών διαβάς του Ίβηρα ποταμόν. καὶ κατα-9 μαθών ἀπολελειμμένους τούς ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Ρωμαίων, δαθύμως και κατατεθαροηκότως άναστρε-10 φομένους διὰ τὸ προτέρημα τῶν πεζικῶν στρατοπέδων, παραλαβών ἀπὸ τῆς ξαυτοῦ δυνάμεως πεζούς 10 μέν είς δατακισχιλίους (ίππεῖς δὲ περί χιλίους), καί καταλαβών έσκεδασμένους κατά τῆς χώρας τοὺς ἀπὸ τῶν πλοίων, πολλούς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ 15 λοιπούς ήνάγκασε φυγεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς. οὖτος μὲν 11 οὖν ἀναχωρήσας, καὶ διαβάς αὖθις τὸν Ἰβηρα ποταμόν, έγίνετο περί παρασκευήν και φυλακήν τῶν έντὸς τοῦ ποταμοῦ τόπων, ποιούμενος τὴν παραχειμασίαν έν Καινη πόλει. δ δε Γνάιος συνάψας 12 20 τῷ στόλῳ, καὶ τοὺς αἰτίους τῶν συμβεβηκότων κατὰ τοὺς παρ' αὐτοῖς έθισμοὺς κολάσας, τὸ λοιπὸν ἤδη συναγαγών έπὶ ταὐτὸ τήν τε πεζήν καὶ τὴν ναυτικήν στρατιάν έν Ταρράκωνι την παραχειμασίαν έποιείτο. διαδούς δὲ τὴν λείαν ἴσως τοῖς στρατιώ- 13 253. 25 ταις μεγάλην εύνοιαν καλ προθυμίαν ένειργάσατο

πρὸς τὸ μέλλου.
71. Καὶ τὰ μὲυ κατὰ τὴυ Ἰβηρίαυ ἐυ τούτοις ἦυ.77 ἐυισταμένης δὲ τῆς ἐαρινῆς ὥρας, Γάιος μὲυ Φλαμίνιος ἀναλαβὼυ τὰς αὐτοῦ δυνάμεις προῆγε διὰ

30 Τυροηνίας, καὶ κατεστρατοπέδευσε πρὸ τῆς τῶν 'Αρρητίνων πόλεως, Γνάιος δὲ Σερουίλιος τοὕμπαλιν 2

ώς έπ' 'Αριμίνου, ταύτη παρατηρήσων την είσβολην 3 τῶν ὑπεναντίων. 'Αννίβας δὲ παραγειμάζων ἐν τῆ Κελτική τους μεν 'Ρωμαίους των έκ της μάχης αίχμαλώτων έν φυλακή συνείχε, τὰ μέτρια των έπιτη-4 δείων διδούς, τους δε συμμάχους αὐτῶν τὸ μεν 5 πρώτον έν τη πάση φιλανθρωπία διεξήγε, μετά δέ ταῦτα συναγαγων παρεκάλει, φάσκων οὐκ ἐκείνοις ήπειν πολεμήσων, άλλὰ 'Ρωμαίοις ύπλο ἐκείνων. 5 διόπερ έφη δεῖν αὐτούς, ἐὰν ὀρθῶς φρονῶσιν, 6 ἀντέχεσθαι τῆς πρὸς αύτὸν φιλίας. παρεῖναι γὰρ 10 πρώτον μεν την έλευθερίαν άνακτησόμενος Ίταλιώταις. δμοίως δὲ τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν, ἢν ὑπὸ 'Ρωμαίων ἀπολωλεκότες έκαστοι τυγγάνουσι, συνανα-7 σώσων. ταῦτα δ' εἰπὼν ἀφῆμε πάντας γωρίς λύτρων είς την οίκείαν, βουλόμενος αμα μέν προχαλείσθαι διά 15 τοιούτου τρόπου πρός αύτον τούς κατοικούντας την Ίταλίαν, αμα δ' ἀπαλλοτριοῦν τῆς πρὸς Ῥωμαίους εύνοίας, έρεθίζειν δε τούς δοκούντας πόλεσιν ή λιμέσιν ήλαττωσθαί τι διὰ τῆς 'Ρωμαίων ἀρχῆς.

78 Έχρήσατο δέ τινι καὶ Φοινικικῷ στρατηγήματι το τοιούτῷ κατὰ τὴν παραχειμασίαν. ἀγωνιῶν γὰρ τὴν ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα διὰ τὸ πρόσφατον τῆς πρὸς αὐτοὺς συστάσεως, κατεσκευάσατο περιθετὰς τρίχας, ἁρμοζούσας ταῖς κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς τῶν ἡλι- το κιῶν ἐπιπρεπείαις, καὶ ταύταις ἐχρῆτο συνεχῶς μετατιθέμενος ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐσθῆτας μετελάμβανε 4 τὰς καθηκούσας ἀεὶ ταῖς περιθεταῖς. δι' ὧν οὐ 272. μόνον τοῖς αἰφνιδίως ἰδοῦσι δύσγνωστος ἡν ἀλλὰ 254. καὶ τοῖς ἐν συνηθεία γεγονόσι.

τῷ τὸν πόλεμον ἐν τῆ παρ' αὐτῶν χώρα λαμβάνειν την τοιβήν, σπεύδοντας δὲ καὶ μετεώρους όντας είς την πολεμίαν, προφάσει μέν διὰ την πρός 'Ρωμαίους δογήν, τὸ δὲ πλεῖον διὰ τὰς ἀφελείας, ἔχοινε 5 την ταγίστην αναζευγνύειν καλ συνεκπληρούν τας τῶν δυνάμεων δομάς. διόπεο ἄμα τῷ τὴν ὥραν 6 μεταβάλλειν, πυνθανόμενος των μάλιστα της χώρας δοκούντων έμπειρείν, τὰς μέν ἄλλας έμβολὰς τὰς είς την πολεμίαν μακράς εύρισκε και προδήλους τοῖς 10 ύπεναντίοις, την δε διά των έλων είς Τυροηνίαν φέρουσαν, δυσχερή μέν, σύντομον δε και παράδοξον φανησομένην τοῖς περί τὸν Φλαμίνιον. ἀεί δέ πως 7 οίκετος ών τη φύσει τούτου του μέρους, ταύτη προέθετο ποιείσθαι την πορείαν. διαδοθείσης δέ 8 15 τῆς φήμης ἐν τῷ στρατοπέδῳ διότι μέλλει διά τινων έλων άγειν αὐτοὺς ὁ στρατηγός, πᾶς τις εὐλαβῶς είχε πρός την πορείαν, ύφορώμενος βάραθρα καί τούς λιμνώδεις των τόπων. 'Αννίβας δ' έπιμελως 79 έξητακώς τεναγώδεις καί στερεούς ύπάρχοντας τούς 20 κατά την δίοδον τόπους, ἀναζεύξας είς μέν την πρωτοπορείαν έθηκε τούς Λίβυας καὶ τούς "Ιβηρας καί παν τὸ χρησιμώτερον μέρος τῆς σφετέρας δυνάμεως, συγκαταμίξας αὐτοίς τὴν ἀποσκευήν, ἵνα πρὸς τὸ παρὸν εὐπορῶσι τῶν ἐπιτηδείων πρὸς γὰρ τὸ 2 25 μέλλου είς τέλος ἀφροντίστως είχε περί παντός τοῦ σκευοφόρου, λογιζόμενος ώς έαν αψηται τῆς πολεμίας, ήττηθείς μεν οὐ προσδεήσεται των άναγκαίων, κρατών δὲ των ὑπαίθρων οὐκ ἀπορήσει των ἐπιτηδείων. έπὶ δὲ τοῖς προειρημένοις ἐπέβαλε τοὺς 3 30 Κελτούς, έπι δε πασι τους ίππεῖς. ἐπιμελητὴν δε 4 τῆς οὐραγίας τὸν ἀδελφὸν ἀπέλιπε Μάγωνα τῶν τε

273. λοιπών χάριν καὶ μάλιστα τῆς τῶν Κελτών μαλακίας καὶ φυγοπονίας, ΐν' ἐὰν κακοπαθοῦντες τρέπωνται πάλιν είς τούπίσω, κωλύη διὰ τῶν Ιππέων καὶ προσφέρη τὰς χεῖρας αὐτοῖς. οἱ μὲν οὖν Ἰβη- 256. 5 ρες και Λίβυες δι' ἀκεραίων τῶν έλῶν ποιούμενοι 5 την πορείαν μετρίως κακοπαθούντες ήνυον, ατε καί φερέκακοι πάντες όντες καί συνήθεις ταῖς τοιαύταις 6 ταλαιπωρίαις. οί δὲ Κελτοί δυσχερῶς μὲν είς τούμπροσθεν προύβαινον, τεταραγμένων καί διαπεπατημένων είς βάθος των έλων, έπιπόνως δὲ καὶ ταλαι-10 πώρως υπέμενον την κακοπάθειαν, απειροι πάσης 7 τῆς τοιαύτης ὄντες κακουχίας. ἐκωλύοντο δὲ πάλιν άπονεύειν είς τουπίσω διά τους έφεστώτας αὐτοίς 8 ίππεζς. πάντες μεν οὖν έκακοπάθουν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἀγουπνίαν, ὡς ἀν έξῆς ἡμέρας τέτταρας 15 καί τρεῖς νύκτας συνεχῶς δι' ὕδατος ποιούμενοι την πορείαν διαφερόντως γε μην έπόνουν καί 9 κατεφθείρουθ' ύπερ τους άλλους οί Κελτοί. των δ' ὑποζυγίων αὐτοῦ τὰ πλεῖστα πίπτοντα διὰ τοὺς πηλούς ἀπώλλυντο, μίαν παρεχόμενα χρείαν έν τῷ 20 10 πεσείν τοίς ανθρώποις καθεζόμενοι γαρ έπ' αὐτῶν καί των σκευών σωρηδόν ύπερ το ύγρον ύπερείχον, καί τῷ τοιούτῷ τρόπῷ βραχὺ μέρος τῆς νυκτὸς 11 ἀπεκοιμώντο, οὐκ όλίγοι δὲ καὶ τῶν ῖππων τὰς δπλάς ἀπέβαλον διὰ τὴν συνέχειαν τῆς διὰ τῶν 5 12 πηλών πορείας. 'Αννίβας δὲ μόλις ἐπὶ τοῦ περιλειφθέντος θηρίου διεσώθη μετά πολλής ταλαιπωρίας, ύπεραλγής ὢν διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ἐπενεγθείσης δφθαλμίας αὐτῷ, δι' ἡν καὶ τέλος ἐστερήθη τῆς μιᾶς ὄψεως, οὐκ ἐπιδεχομένου τοῦ καιροῦ καταμονήν 30 οὐδὲ θεραπείαν διὰ τὸ τῆς περιστάσεως ἀδύνατον.

311

Διαπεράσας δε παραδόξως τους ελώδεις τόπους, 80 καὶ καταλαβών έν Τυροηνία τὸν Φλαμίνιον στρατοπεδεύοντα πρό τῆς τῶν 'Αρρητίνων πόλεως, τότε 274. μεν αὐτοῦ πρὸς τοῖς Ελεσι κατεστρατοπέδευσε, βου-2 5 λόμενος τήν τε δύναμιν άναλαβείν καὶ πολυπραγμονήσαι τὰ περί τοὺς ὑπεναντίους καὶ τοὺς προ-3 κειμένους των τόπων. πυνθανόμενος δὲ τὴν μὲν χώραν την πρόσθεν πολλης γέμειν ώφελείας, τὸν δε Φλαμίνιον δηλοκόπον μεν και δημαγωγόν είναι 10 τέλειον, πρός άληθινών δὲ καί πολεμικών πραγμάτων γειρισμόν ούκ εύφυῆ, πρός δὲ τούτοις καταπεπιστευχέναι τοῖς σφετέροις πράγμασι, συνελογίζετο 4 256. διότι παραλλάξαντος αὐτοῦ τὴν ἐκείνων στρατοπεδείαν καὶ καθέντος είς τοὺς ἔμπροσθεν τόπους, τὰ 15 μεν άγωνιων τον έπιτωθασμον των όγλων οὐ δυνήσεται περιοράν δηουμένην την χώραν, τὰ δὲ κατηλγηκώς παρέσται προχείρως, είς πάντα τόπον έπόμενος, σπουδάζων δι' αύτοῦ ποιήσασθαι τὸ προτέοημα καί μη προσδέξασθαι την παρουσίαν τοῦ την 20 ίσην ἀρχὴν ἔχοντος. έξ ὧν πολλούς αὐτὸν ὑπελάμ-5 βανε παραδώσειν καιρούς πρὸς ἐπίθεσιν. πάντα δ' έμφούνως έλογίζετο ταῦτα καὶ πραγματικώς οὐ γὰο 81 είκὸς άλλως είπεῖν, ώς εί τις οίεται κυριώτερόν τι μέρος είναι στρατηγίας του γνώναι την προαίρεσιν 25 καὶ φύσιν τοῦ τῶν ἐναντίων ἡγεμόνος, ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται. καθάπεο γὰο ἐπὶ τῶν κατ' ἄνδοα καὶ 2 ζυγον άγωνισμάτων δεῖ τον μέλλοντα νικᾶν συνθεωρείν πως δυνατόν έφικέσθαι τοῦ σκοποῦ καί τί γυμνὸν ἢ ποῖον ἔξοπλον μέρος φαίνεται τῶν 30 άνταγωνιστών, ούτως χρή και τούς ύπερ των δλων 3 προεστώτας σκοπείν ούχ ὅπου τι τοῦ σώματος γυ-

μνόν, άλλὰ ποῦ τῆς ψυχῆς εὐχείρωτόν τι παραφαίνεται 4 τοῦ τῶν ἐναντίων ἡγεμόνος. ἐπειδή πολλοί μὲν διά φαθυμίαν και την σύμπασαν άργίαν οὐ μόνον τὰς κοινάς πράξεις, άλλὰ καὶ τοὺς ίδίους καταπρο-5 τενται βίους ἄρδην. πολλοί δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸν 5 οίνον έπιθυμίαν οὐδ' ὑπνῶσαι δύνανται χωρίς 275. 6 άλλοιώσεως και μέθης, ένιοι δε διά τάς των άφροδισίων δρμάς και την έν τούτοις έκπληξιν οὐ μόνον πόλεις καὶ βίους ἀναστάτους πεποιήκασιν, ἀλλὰ καὶ 7 τὸ ζῆν αύτῶν ἀφήρηνται μετ' αίσχύνης. καὶ μὴν 10 δειλία και βλακεία κατ' ιδίαν μεν αὐτοῖς ὅνειδος έπιφέρει τοῖς ἔχουσι, περί δὲ τὸν τῶν ὅλων ἡγεμόνα γενομένη κοινόν έστι καλ μέγιστον συμπτω-8 μάτων. οὐ γὰο μόνον ἀπράκτους ποιεῖ τοὺς ὑποταττομένους, πολλάκις δὲ καὶ κινδύνους ἐπιφέρει 15 9 τοὺς μεγίστους τοῖς πεπιστευκόσι. προπέτειά γε μὴν καί θρασύτης καί θυμός άλογος, έτι δὲ κενοδοξία καί τύφος, εὐχείρωτα μέν τοῖς έχθροῖς, ἐπισφαλέστατα δὲ τοῖς φίλοις. πρὸς γὰρ πᾶσαν ἐπιβουλήν, 251. 10 ένέδραν, απάτην ετοιμος δ γε τοιούτος. διόπερ εί » τις δύναιτο συννοείν τὰ περί τοὺς πέλας άμαρτήματα και τηδέ που προσιέναι τοῖς ὑπεναντίοις, ή μάλιστα καὶ δι' ὧν εὐχείρωτός ἔσθ' ὁ προεστώς τῶν πολεμίων, τάχιστ' ἀν τῶν ὅλων κατακρατοίη. 11 καθάπεο γὰο νεως έὰν ἀφέλη τις τὸν κυβεονήτην, ε τὸ ὅλον αὐτανδοὶ σκάφος ὑποχείριον γίνεται τοῖς έχθοοῖς, τὸν αὐτὸν τρόπον έὰν τὸν προεστῶτα [πόλεμον] δυνάμεως χειρώσηταί τις κατά τὰς ἐπιβολὰς καὶ συλλογισμούς, αὐτανδοὶ γίνεται πολ-12 λάκις κρατεῖν τῶν ἀντιταττομένων. ὰ δὴ καὶ τότε » προϊδόμενος και συλλογισάμενος 'Αννίβας περί

τοῦ τῶν ἐναντίων ἡγεμόνος οὐ διεσφάλη τῆς ἐπιβολῆς.

'Ως γὰρ θᾶττον ποιησάμενος ἀναζυγὴν ἀπὸ τῶν 82 κατά την Φαισόλαν τόπων και μικρον ύπεράρας την 5 των 'Ρωμαίων στρατοπεδείαν ένέβαλεν είς την προκειμένην χώραν, εὐθέως μετέωρος ήν δ Φλαμίνιος 2 και θυμού πλήρης, δοξάζων έαυτον ύπο των έναντίων καταφρονεϊσθαι. μετά δὲ ταῦτα πορθουμένης 3 τῆς χώρας, καὶ πανταχόθεν τοῦ καπνοῦ σημαίνοντος 10 την καταφθοράν αὐτης, έσχετλίαζε, δεινὸν ηγούμενος 276. τὸ γινόμενον. διὸ καὶ τινῶν οἰομένων δεῖν μὴ προ-4 χείρως έπακολουθείν μηδέ συμπλέκεσθαι τοίς πολεμίοις, φυλάττεσθαι δε και προσέγειν το πλήθος των ίππέων, μάλιστα δὲ καὶ τὸν ἔτερον ὕπατον προσ-15 λαβείν και πάσιν έπι ταὐτὸ τοίς στρατοπέδοις όμοῦ ποιήσασθαι τὸν κίνδυνον, οὐχ οἶον προσεῖχε τοῖς 5 λεγομένοις, άλλ' οὐδ' ἀνείχετο τῶν ἀποφαινομένων ταῦτα, παρεκάλει δ' αὐτοὺς ἐν νῷ λαμβάνειν τί 6 λέγειν είκὸς τοὺς ἐν τῆ πατρίδι τῆς μὲν χώρας κατα-20 φθειρομένης σχεδον έως προς αὐτην την 'Ρώμην, αὐτῶν δὲ κατόπιν τῶν πολεμίων ἐν Τυροηνία στρατοπεδευόντων, τέλος δε ταῦτ' εἰπών, ἀναζεύξας 7 προήγε μετά τής δυνάμεως, οὐ καιρόν, οὐ τόπον προορώμενος, μόνον δὲ σπεύδων συμπεσείν τοίς 25 πολεμίοις, ως προδήλου τῆς νίκης αὐτοῖς ὑπαρχούσης τηλικοῦτον γὰρ προενεβεβλήκει κατελπισμόν 8 258. τοῖς ὄγλοις ώστε πλείους εἶναι τῶν τὰ ὅπλα φερόντων τούς έπτὸς παρεπομένους τῆς ἀφελείας χάριν, κομίζοντας άλύσεις και πέδας και πάσαν την τοιαύ-30 την παρασκευήν. δ γε μην 'Αννίβας αμα μέν είς 9 τούμπροσθεν ώς πρός την Ρώμην προήει διὰ τῆς

Τυροηνίας, εὐώνυμον μὲν πόλιν ἔχων τὴν προσαγοοευομένην Κυρτώνιον καὶ τὰ ταύτης ὄρη, δεξιὰν δὲ 10 την Ταρσιμέννην καλουμένην λίμνην άμα δὲ προάγων έπυρπόλει και κατέφθειρε την χώραν, βουλόμενος έκκαλέσασθαι τον θυμον των υπεναντίων. 5 11 έπει δὲ τὸν Φλαμίνιον ἤδη συνάπτοντα καθεώρα, τόπους δ' εύφυείς συνεθεώρησε πρός την χρείαν, 83 έγίνετο πρός τὸ διακινδυνεύειν. ὅντος δὲ κατὰ τὴν δίοδον αὐλῶνος ἐπιπέδου, τούτου δὲ παρὰ μὲν τὰς είς μηπος πλευράς έκατέρας βουνούς έχοντος ύψη-10 λούς και συνεχείς, παρά δε τάς είς πλάτος κατά μέν την άντικού λόφον έπικείμενον έρυμνον καί δύσβατον, κατά δὲ τὴν ἀπ' οὐρᾶς λίμνην τελείως 277. στενήν ἀπολείπουσαν πάροδον ὡς εἰς τὸν αὐλῶνα 2 παρά την παρώρειαν, διελθών τὸν αὐλῶνα παρὰ 15 την λίμνην, τὸν μὲν κατὰ πρόσωπον τῆς πορείας λόφον αὐτὸς κατελάβετο, καὶ τοὺς "Ιβηρας καὶ τοὺς 3 Λίβυας έχων έπ' αὐτοῦ κατεστρατοπέδευσε, τοὺς δὲ Βαλιαφείς και λογχοφόρους κατά την πρωτοποφείαν έκπεριάγων ύπὸ τοὺς έν δεξιᾶ βουνοὺς τῶν παρὰ 20 τὸν αὐλῶνα κειμένων, ἐπὶ πολὺ παρατείνας ὑπ-4 έστειλε, τους δ' ίππεῖς καὶ τους Κελτους δμοίως τῶν εὐωνύμων βουνῶν κύκλω περιαγαγών παρεξέτεινε συνεχείς, ώστε τους έσχάτους είναι κατ' αὐτὴν τὴν εἴσοδον τὴν παρά τε τὴν λίμνην καὶ τὰς 25 παρωρείας φέρουσαν είς του προειρημένου τόπου. 5 'Ο μεν οδυ 'Αννίβας, ταῦτα προκατασκευασάμενος τῆς νυκτὸς καὶ περιειληφώς τὸν αὐλῶνα ταῖς ἐν-6 έδραις, την ήσυχίαν είχεν. Δ δε Φλαμίνιος είπετο 7 κατόπιν, σπεύδων συνάψαι [τῶν πολεμίων] κατ- 30

εστρατοπεδευκώς δε τη προτεραία πρός αὐτη τη 254

λίμνη τελέως όψε της ώρας, μετά ταῦτα της ημέρας έπιγενομένης, εύθέως ύπὸ την έωθινην ήγε την πρωτοπορείαν παρά την λίμνην είς τὸν ὑποκείμενον αὐλῶνα, βουλόμενος έξάπτεσθαι τῶν πολεμίων. 5 ούσης δὲ τῆς ἡμέρας ὁμιχλώδους διαφερόντως, 'Αν-84 νίβας άμα τῷ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πορείας εἰς τὸν αὐλῶνα προσδέξασθαι καὶ συνάπτειν πρὸς αὐτὸν ήδη την των έναντίων πρωτοπορείαν, ἀποδούς τὰ συνθήματα καί διαπεμψάμενος πρός τους έν ταῖς 10 ενέδραις, συνεπεχείρει πανταχόθεν αμα τοῖς πολεμίοις. οί δὲ περὶ τὸν Φλαμίνιον παραδόξου γενο-2 μένης αὐτοῖς τῆς ἐπιφανείας, ἔτι δὲ δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως ὑπαργούσης, καὶ τῶν πολεμίων κατὰ πολλούς τόπους έξ ὑπερδεξίου 15 καταφερομένων καὶ προσπιπτόντων, οὐχ οἶον παραβοηθείν έδύναντο πρός τι των δεομένων οί ταξίαρ-18. χοι και χιλίαρχοι τῶν 'Ρωμαίων, ἀλλ' οὐδὲ συννοῆσαι τὸ γινόμενον. ἄμα γὰο οί μὲν κατὰ ποόσωπον, 3 οί δ' ἀπ' οὐρᾶς, οί δ' ἐκ τῶν πλαγίων αὐτοῖς προσ-20 έπιπτον, διὸ καὶ συνέβη τοὺς πλείστους ἐν αὐτῷ τῷ 4 της πορείας σχήματι κατακοπηναι, μη δυναμένους αύτοις βοηθείν, άλλ' ώς αν εί προδεδομένους ύπο τῆς τοῦ προεστώτος ἀχρισίας. ἔτι γὰρ διαβουλευό- 5 μενοι τί δεῖ πράττειν ἀπώλλυντο παραδόξως. ἐν 6 25 & καιρῶ καὶ τὸν Φλαμίνιον αὐτὸν δυσχοηστούμενον καὶ περικακοῦντα τοῖς δλοις προσπεσόντες τινὲς τῶν Κελτῶν ἀπέκτειναν. ἔπεσον οὖν τῶν Ῥωμαίων κατὰ 7 τὸν αὐλῶνα σχεδὸν εἰς μυρίους καὶ πεντακισχιλίους, ούτ' είκειν τοῖς παροῦσιν ούτε πράττειν οὐδὲν δυνά-30 μενοι, τοῦτο δ' έχ τῶν ἐθισμῶν αὐτὸ περὶ πλείστου ποιούμενοι, τὸ μὴ φεύγειν μηδὲ λείπειν τὰς τάξεις.

8 οί δὲ ματὰ πορείαν μεταξὺ τῆς λίμνης καὶ τῆς παρωρείας ἐν τοῖς στενοῖς συγκλεισθέντες αἰσχρῶς, 9 ἔτι δὲ μᾶλλον ταλαιπώρως διεφθείροντο. συνωθούμενοι [μὲν] γὰρ εἰς τὴν λίμνην οί μὲν διὰ τὴν παράστασιν τῆς διανοίας δρμῶντες ἐπὶ τὸ νήχεσθαι σὸν 5 τοῖς ὅπλοις ἀπεπνίγοντο, τὸ δὲ πολὸ πλῆθος μέχρι μὲν τοῦ δυνατοῦ προβαΐνον εἰς τὴν λίμνην ἔμενε 260.

10 τὰς κεφαλὰς αὐτὰς ὑπὲο τὸ ὑγοὸν ὑπερίσχον ἐπιγενομένων δὲ τῶν ἰππέων, καὶ προδήλου γενομένης ἀπωλείας, έξαίρουτες τὰς χεῖρας καὶ δεόμενοι ζω-10 γρείν καὶ πᾶσαν προϊέμενοι φωνὴν τὸ τελευταῖον οί μὲν ὑπὸ τῶν πολεμίων, τινὲς δὲ παρακαλέσαντες

11 αύτοὺς διεφθάρησαν. έξαχισχίλιοι δ' ίσως τῶν κατὰ τὸν αὐλῶνα τοὺς κατὰ πρόσωπον νικήσαντες παραβοηθεῖν μὲν τοῖς ίδίοις καὶ περιίστασθαι τοὺς ὑπεναντίους ἠδυνάτουν, διὰ τὸ μηδὲν συνορᾶν τῶν γινομένων, καίπερ μεγάλην δυνάμενοι πρὸς τὰ ὅλα

12 παφέχεσθαι χφείαν άεὶ δὲ τοῦ πφόσθεν ὀφεγόμενοι, προήγον πεπεισμένοι συμπεσεῖσθαί τισιν, ἕως ἔλαθον ἐκπεσόντες πρὸς τοὺς ὑπερδεξίους τόπους. »

279. 13 γενόμενοι δ' έπὶ τῶν ἄκρων, καὶ τῆς ὁμίχλης ἤδη πεπτωκυίας, συνέντες τὸ γεγονὸς ἀτύχημα, καὶ ποιεῖν οὐδὲν ὄντες ἔτι δυνατοὶ διὰ τὸ τοῖς ὅλοις ἐπικρατεῖν καὶ πάντα προκατέχειν ἤδη τοὺς πολεμίους, συστραφέντες ἀπεχώρησαν εῖς τινα κώμην Τυρρη-25

14 νίδα. μετὰ δὲ τὴν μάχην ἀποσταλέντος ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ μετὰ τῶν Ἰβήρων καὶ λογχοφόρων Μαάρβα καὶ περιστρατοπεδεύσαντος τὴν κώμην, ποικίλης αὐτοῖς ἀπορίας περιεστώσης, ἀποθέμενοι τὰ ὅπλα παρέδοσαν αὐτοὺς ὑποσπόνδους, ὡς τευξόμενοι τῆς » σωτηρίας.

Τὰ μὲν οὖν περί τὸν ὅλον κίνδυνον τὸν γενό-15 μενον έν Τυροηνία 'Ρωμαίοις και Καργηδονίοις τούτον έπετελέσθη του τρόπου. 'Αννίβας δέ, προς 85 αὐτὸν ἐπαναγθέντων των ὑποσπόνδων, ὁμοίως δὲ 5 καὶ τῶν ἄλλων αίγμαλώτων, συναγαγών πάντας, όντας πλείους των μυρίων καὶ πεντακισγιλίων, πρω-2 τον μέν διεσάφησεν ότι Μαάρβας οὐκ είη κύριος άνευ της αύτοῦ γνώμης διδούς την ἀσφάλειαν τοῖς ύποσπόνδοις, μετά δὲ ταῦτα κατηγορίαν ἐποιήσατο 10 Ρωμαίων. λήξας δε τούτων, όσοι μεν ήσαν Ρω-3 μαΐοι τῶν έαλωκότων, διέδωκεν είς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, τούς δὲ συμμάχους ἀπέλυσε χωρίς λύτρων 261. απαντας είς την οίκείαν, έπιφθεγξάμενος τον αὐτον 4 ου και πρόσθευ λόγου οτι πάρεστι πολεμήσων ούκ 15 Ιταλιώταις, άλλὰ 'Ρωμαίοις ύπδο τῆς 'Ιταλιωτῶν έλευθερίας. την δ' έαυτοῦ δύναμιν ἀνελάμβανε, 5 καλ των νεκρων των έκ της σφετέρας δυνάμεως τούς ἐπιφανεστάτους ἔθαψεν, ὅντας εἰς τριάκοντα τον άριθμόν οί μεν γάρ πάντες είς χιλίους καί 20 πενταχοσίους έπεσον, ὧν ἦσαν οί πλείους Κελτοί. ταῦτα δὲ πράξας διενοεῖτο μετὰ τάδελφοῦ καὶ τῶν 6 φίλων ποῦ καὶ πῶς δεῖ ποιεῖσθαι τὴν δομήν, εὐθαρσης ὢν ήδη περί τῶν ὅλων.

Είς δὲ τὴν 'Ρώμην προσπεσόντος ἤδη τοῦ γεγο-7
25 νότος ἀτυχήματος, στέλλεσθαι μὲν ἢ ταπεινοῦν τὸ
80. συμβεβηκὸς οἱ προεστῶτες τοῦ πολιτεύματος ἠδυνάτουν διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς, λέγειν δὲ
τοῖς πολλοῖς ἠναγκάζοντο τὰ γεγονότα, συναθροίσαντες τὸν δῆμον εἰς ἐκκλησίαν. διόπερ ἅμα τῷ 8
50 τὸν στρατηγὸν εἰπεῖν τοῖς ὅχλοις ἀπὸ τῶν ἐμβόλων
ὅτι Δειπόμεθα μάχη μεγάλη, τηλικαύτην συνέβη γε-

νέσθαι διατροπήν ώστε τοῖς παραγενομένοις έφ' έκατέρων τῶν καιρῶν πολλῷ μεῖζον τότε φανῆναι τὸ γεγονὸς ἢ παρ' αὐτὸν τὸν τῆς μάχης καιρόν. καὶ 9 τοῦτ' εἰκότως συνέβη. πολλῶν γὰρ χρόνων ἄπειροι καὶ τοῦ ρήματος καὶ τοῦ πράγματος ὑπάρχοντες τῆς 5 ὁμολογουμένης ἥττης οὐ μετρίως οὐδὲ κατὰ σχῆμα 10 τὴν περιπέτειαν ἔφερον. οὐ μὴν ἣ γε σύγκλητος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καθήκοντος ἔμενε λογισμοῦ, καὶ διενοεῖτο περὶ τοῦ μέλλοντος πῶς καὶ τί πρακτέον ἐκάστοις εἰη.

86 Κατά δὲ τοὺς τῆς μάχης καιροὺς Γνάιος Σερουίλιος ὁ προκαθήμενος υπατος έπὶ τῶν κατ' 'Αρίμινον 2 τόπων, οὖτοι δ' είσιν έπι τῆς παρὰ τὸν 'Αδρίαν πλευοάς, οδ συνάπτει τὰ Γαλατικά πεδία πρὸς τὴν άλλην Ίταλίαν, οὐ μακράν τῆς εἰς θάλατταν έκβο-15 3 λης των του Πάδου στομάτων, ακούσας είσβεβληκότα τὸν 'Αννίβαν εἰς Τυροηνίαν ἀντιστρατοπεδεύειν τῷ Φλαμινίω, πᾶσι μὲν ἐπεβάλετο τοῖς στρατοπέδοις αὐτὸς συνάπτειν ἀδυνατῶν δὲ διὰ τὸ τῆς στρατιᾶς 19 βάρος, Γάιον Κεντήνιον κατά σπουδήν δούς τετρα-268 κισχιλίους Ιππείς προεξαπέστειλε, βουλόμενος, εί δέοινθ' οί καιροί, πρὸ τῆς αύτοῦ παρουσίας τούτους 4 παταταχεῖν. 'Αννίβας δέ, μετὰ τὴν μάχην προσαγγελθείσης αὐτῷ τῆς τῶν ὑπεναντίων βοηθείας, έξαποστέλλει Μαάρβαν, έχοντα τοὺς λογγοφόρους καί τι έ 5 μέρος των Ιππέων. οι και συμπεσόντες τοις περί τὸν Γάιον ἐν αὐτῆ μὲν τῆ πρώτη συμπλοκῆ σχεδὸν τούς ημίσεις αὐτῶν διέφθειραν, τούς δὲ λοιπούς είς τινα λόφον συνδιώξαντες τῆ κατὰ πόδας ἡμέρα 6 πάντας έλαβον υποχειρίους. έν δε τη 'Ρώμη, τοι- " ταίας ούσης της κατά την μάγην προσαγγελίας,

- 81. καὶ μάλιστα τότε τοῦ πάθους κατὰ τὴν πόλιν ὡς ἀν εἰ φλεγμαίνοντος, ἐπιγενομένης καὶ ταύτης τῆς περιπετείας, οὐ μόνον τὸ πλῆθος, ἀλλὰ καὶ τὴν σύγ-κλητον αὐτὴν συνέβη διατραπῆναι. διὸ καὶ παρέντες 7 τὴν κατ' ἐνιαυτὸν ἀγωγὴν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν αἴρεσιν τῶν ἀρχόντων, μειζόνως ἐπεβάλοντο βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, νομίζοντες αὐτοκράτορος δεἴσθαι στρατηγοῦ τὰ πράγματα καὶ τοὺς περιεστῶτας καιρούς.
- 'Αννίβας δέ, κατατεθαροηκώς τοῖς ὅλοις ἤδη, τὸ 8 μέν συνεγγίζειν τῆ 'Ρώμη κατά τὸ παρὸν ἀπεδοκίμασε την δε γώραν επιπορευόμενος άδεως επόρθει, ποιούμενος την πορείαν ως έπι τον Αδρίαν. δια-9 νύσας τε τήν τε των 'Όμβρων καλουμένην χώραν 15 και την των Πικέντων ήκε δεκαταΐος πρός τούς κατά τὸν 'Αδρίαν τόπους, πολλής μὲν λείας γεγονώς 10 έγκρατής, ώστε μήτ' άγειν μήτε φέρειν δύνασθαι τὸ στρατόπεδον τὰς ἀφελείας, πολὸ δὲ πλῆθος ἀνθρώπων άπεκταγκώς κατά την δίοδον καθάπερ γάρ 11 το έν ταίς των πόλεων καταλήψεσι, και τότε παράγγελμά τι δεδομένον ην φονεύειν τοὺς ὑποπίπτοντας των έν ταῖς ήλικίαις. ταῦτα δ' ἐποίει διὰ τὸ προϋπάργον αὐτῷ μῖσος ἔμφυτον πρὸς Ῥωμαίους. ἐν 87 ω καιρώ καταστρατοπεδεύσας παρά τὸν Αδρίαν έν 5 χώρα πρός πάντα τὰ γεννήματα διαφερούση μεγάλην έποιείτο σπουδήν ύπερ της αναλήψεως καί 263. θεραπείας των ανδρων, ούχ ήττον δε και των ίππων. ως αν γαρ υπαίθρου της παραχειμασίας γε- 2 γενημένης έν τοῖς κατὰ Γαλατίαν τόποις ὑπό τε τοῦ ψύγους καὶ τῆς ἀνηλειψίας, ἔτι δὲ τῆς μετὰ ταῦτα διά των έλων πορείας και ταλαιπωρίας, έπεγεγόνει

σγεδον απασι τοῖς ἵπποις, δμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσιν δ λενόμενος λιμόψωρος καλ τοιαύτη καγεξία. 282. 3 διὸ γενόμενος έγκρατης γώρας εὐδαίμονος έσωματοποίησε μεν τους ιππους, ανεκτήσατο δε τά τε σώματα καὶ τὰς ψυγάς τῶν στρατιωτῶν μετακαθ- 5 ώπλισε δὲ τοὺς Λίβυας εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν τρόπον έκλεκτοῖς ὅπλοις, ὡς ἀν γεγονὼς κύριος τοσούτων 4 σχύλων. έξαπέστειλε δὲ κατὰ θάλατταν ἐν τῷ καιοῶ τούτω καὶ τοὺς διασαφήσοντας εἰς τὴν Καργηδόνα περί τῶν γεγονότων τότε γὰρ πρῶτον ήψατο 10 δαλάττης, ἀφ' οὖ τὴν είσβολὴν ἐποιήσατο τὴν είς 5 Ιταλίαν. έφ' οίς ακούσαντες μεγαλείως έγαρησαν οί Καργηδόνιοι, και πολλήν έποιοῦντο σπουδήν και πρόνοιαν ύπερ τοῦ κατά πάντα τρόπον έπικουρείν και τοῖς ἐν Ἰταλία και τοῖς ἐν Ἰβηρία πράγμασι, 15 'Ρωμαΐοι δὲ δικτάτορα μὲν κατέστησαν Κόιντον Φάβιον, ἄνδρα καὶ φρονήσει διαφέροντα καὶ πεφυκότα καλώς. Ετι γουν έπεκαλούντο και καθ' ήμας οί ταύτης τῆς οἰχίας Μάξιμοι, τοῦτο δ' ἔστι μέγιστοι, διὰ τὰς ἐκείνου τὰνδρὸς ἐπιτυχίας καὶ πράξεις. 20 7 δ δὲ δικτάτωρ ταύτην ἔχει τὴν διαφοράν τῶν ὑπάτων των μέν γαρ υπάτων έκατέρω δώδεκα πελέκεις 8 απολουθούσι, τούτφ δ' είποσι και τέτταρες, κάπεινοι μέν έν πολλοῖς προσδέονται τῆς συγκλήτου πρὸς τὸ συντελεῖν τὰς ἐπιβολάς, οὖτος δ' ἔστιν αὐτο- 25 κράτωρ στρατηγός, οδ κατασταθέντος παραχοήμα διαλύεσθαι συμβαίνει πάσας τὰς ἀρχὰς ἐν τῆ Ῥώμη 9 πλην των δημάρχων. οὐ μην άλλα περί μεν τούτων έν άλλοις απριβεστέραν ποιησόμεθα την διαστολήν. αμα δὲ τῷ δικτάτορι κατέστησαν ίππάρ- 30 χην Μάρχον Μινύχιον. οδτος δε τέταχται μεν ύπο

τὸν αὐτοκράτορα, γίνεται δ' οἶον εἰ διάδοχος τῆς 264. ἀρχῆς ἐν τοῖς ἐκείνου περισπασμοῖς.

Αννίβας δὲ κατὰ βραχύ μεταθείς τὴν παρεμβο-88 λην ενδιέτριβε τη παρά του Αδρίαν χώρα, και τούς ε μέν ϊππους έχλούων τοις παλαιοίς οίνοις διὰ τὸ 88. πλήθος έξεθεράπευσε την καγεξίαν αὐτῶν καὶ την ψώραν, παραπλησίως δε καί των ανδρών τους μεν 2 τραυματίας έξυγίασε, τούς δε λοιπούς εὐέκτας παρεσκεύασε και προθύμους είς τὰς ἐπιφερομένας χρείας. 10 διελθών δε και καταφθείρας τήν τε Πραιτεττιανήν 3 και την 'Αδριανην έτι δε την Μαρρουκίνην και Φοεντανήν γώραν, ώρμησε ποιούμενος την πορείαν είς την Ίαπυγίαν. ής διηρημένης είς τρεῖς ὀνομα-4 σίας, και των μεν προσαγορευομένων Δαυνίων (των 15 δὲ Πευκετίων), τῶν δὲ Μεσσαπίων, εἰς πρώτην ένέβαλε την Δαυνίαν. ἀρξάμενος δε ταύτης ἀπὸ 5 Λουκαρίας, ούσης ἀποικίας 'Ρωμαίων, ἐπόρθει τὴν χώραν. μετά δὲ ταῦτα καταστρατοπεδεύσας περί τὸ 6 καλούμενον Οίβώνιον ἐπέτρεχε τὴν 'Αργυριππανὴν 20 καὶ πᾶσαν ἀδεῶς ἐλεηλάτει τὴν Δαυνίαν. ἐν ὧ 7 καιρώ καλ Φάβιος μετά την κατάστασιν θύσας τοίς θεοίς έξώρμησε μετά τοῦ συνάρχοντος καί τῶν ἐκ τοῦ καιροῦ καταγραφέντων τεττάρων στρατοπέδων. συμμίξας δὲ ταῖς ἀπ' 'Αριμίνου βοηθούσαις δυνά-8 ε μεσι περί την Ναρνίαν, Γνάιον μεν τον υπάρχοντα στρατηγὸν ἀπολύσας τῆς κατὰ γῆν στρατείας έξαπέστειλε μετά παραπομπης είς την 'Ρώμην, έντειλάμενος, ξάν τι κατὰ θάλατταν κινῶνται Καρχηδόνιοι, βοηθεῖν ἀεὶ τοῖς ὑποπίπτουσι καιροῖς, αὐτὸς δὲ μετὰ 9 ο τοῦ συνάρχοντος παραλαβών τὰς δυνάμεις ἀντεστρατοπέδευσε τοῖς Καρχηδονίοις περί τὰς Αίκας καλου-POLYB. HIST. I.

μένας, απέχων των πολεμίων περί πεντήκοντα στα 89 δίους. 'Αννίβας δὲ συνείς τὴν παρουσίαν τοῦ Φαβίου, και βουλόμενος έξ έφόδου καταπλήξασθαι τούς ύπεναντίους, έξαγαγών την δύναμιν καί συνεγγίσας τῷ τῶν Ῥωμαίων χάρακι παρετάξατο. χρό-5 νον δέ τινα μείνας, οὐδενὸς ἐπεξιόντος αὖθις ἀν-16. 2 εχώρησεν είς την έαυτοῦ παρεμβολήν. δ γάρ Φάβιος διεγνωκώς μήτε παραβάλλεσθαι μήτε διακινδυνεύειν, 284. στοχάζεσθαι δὲ πρώτον καὶ μάλιστα τῆς ἀσφαλείας των υποταττομένων, έμενε βεβαίως έπι της διαλή-10 3 ψεως ταύτης. τὰς μὲν οὖν ἀρχὰς κατεφρονεῖτο καὶ παρείνε λόνου ώς αποδεδειλιακώς και καταπεπληνμένος του κίνδυνου, τῷ δὲ χρόνῷ πάντας ἡνάγκασε παρομολογήσαι καλ συγχωρείν ώς ούτε νουνεχέστερον ούτε φρονιμώτερον οὐδένα δυνατὸν ἦν χρῆσθαι 15 4 τοῖς τότε περιεστῶσι καιροῖς. ταχὸ δὲ καὶ τὰ πράγματα προσεμαρτύρησε τοῖς λογισμοῖς αὐτοῦ. καὶ τοῦτ' 5 είκότως έγένετο. τὰς μὲν γὰρ τῶν ὑπεναντίων δυνάμεις συνέβαινε γεγυμνάσθαι μεν έκ της πρώτης ήλικίας συνεχῶς ἐν τοῖς πολεμικοῖς, ἡγεμόνι δὲ χοῆσθαι » συντεθοαμμένο σφίσι και παιδομαθεί περί τὰς ἐν 6 τοίς ύπαίθροις χρείας, νενικημέναι δε πολλάς μέν έν Ίβηρία μάχας, δίς δε Ρωμαίους έξης καὶ τούς συμμάχους αὐτῶν, τὸ δὲ μέγιστον ἀπεγνωκότας πάντα μίαν ἔχειν έλπίδα τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ νικᾶν. Ε 7 περί δὲ τὴν τῶν Ῥωμαίων στρατιὰν τὰναντία τού-8 τοις ύπηρχε. διόπερ είς μεν τον ύπερ των όλων κίνδυνον ούχ οἶός τ' ην συγκαταβαίνειν, προδήλου της έλαττώσεως ύπαρχούσης είς δε τὰ σφέτερα προτερήματα τοῖς λογισμοῖς ἀναχωρήσας ἐν τούτοις Ν 9 διέτριβε και διά τούτων έχείριζε τὸν πόλεμον. ήν

δε τὰ προτερήματα 'Ρωμαίων ἀκατάτριπτα χορήγια καί γειρών πλήθος. διόπερ κατά τούς έξης γρό-90 νους αντιπαρήγε τοῖς πολεμίοις ἀελ καλ τοὺς εὐκαίρους προκατελάμβανε τόπους κατά την έμπειρίαν. 5 έχων δε κατά νώτου τὰς γορηγίας ἀφθόνους, οὐδέ-2 ποτε τούς στρατιώτας ήφίει προγομεύειν οὐδε γωρίζεσθαι καθάπαξ έκ τοῦ χάρακος, άθρους δ' άει και συνεστραμμένους τηρών έφήδρευε τοῖς τόποις καὶ καιροίς. και πολλούς των πολεμίων αποσπωμένους 3 10 ἀπὸ τῆς ίδίας παρεμβολῆς ἐπὶ τὰς προνομὰς διὰ τὸ καταφρονείν ύπογειρίους έλάμβανε και κατέφθειρε 266. τῷ τοιούτῷ τρόπῷ. ταῦτα δ' ἐποίει, βουλόμενος 4 αμα μέν ἀφ' ώρισμένου πλήθους έλαττοῦν ἀεὶ τοὺς 285. ὑπεναντίους, ἄμα δὲ τὰς τῶν ἰδίων δυνάμεων ψυχὰς 15 προηττημένας τοῖς δλοις διὰ τῶν κατὰ μέρος προτεοημάτων κατά βραγύ σωματοποιείν καὶ προσαναλαμβάνειν. είς δλοσχερή δὲ κρίσιν έξ δμολόγου 5 συγκαταβαίνειν οὐδαμῶς οἶός τ' ἦν. οὐ μὴν Μάρκω 6 γε τῷ συνάρχοντι τούτων οὐδὲν ἤρεσκε. σύμψηφον 20 δὲ τοῖς ὅχλοις ποιῶν αύτὸν τὸν μὲν Φάβιον κατελάλει πρός πάντας, ως άγεννως χρώμενον τοῖς πράγμασι καὶ νωθρώς, αὐτὸς δὲ πρόθυμος ἦν παραβάλ-Leader and Signingrousiers.

Οί δὲ Καρχηδόνιοι καταφθείραντες τοὺς προει-7 25 ρημένους τόπους ὑπερέβαλον τὸν ᾿Απεννῖνον, καὶ κατάραντες εἰς τὴν Σαυνῖτιν χώραν, οὖσαν εὐδαίμονα καὶ πολλῶν χρόνων ἀπολέμητον, ἐν τοιαύτη περιουσία τῶν ἐπιτηδείων ἦσαν ὥστε μήτε χρωμένους μήτε καταφθείροντας ἀνύειν δύνασθαι τὰς λείας. 30 κατέδραμον δὲ καὶ τὴν Οὐενεουεντανήν, Ἡρμαίων 8 ἀποικίαν ὑπάρχουσαν εἶλον δὲ καὶ πόλιν Τελε-

σίαν, ἀτείχιστον ούσαν και πολλής και παντοδα-9 πῆς ἀποσκευῆς γέμουσαν. οί δὲ Ῥωμαῖοι κατόπιν μέν είποντο συνεχώς, μιᾶς καὶ δυείν ήμερων όδὸν απέγοντες, εγγίζειν νε μήν και συμπλέκεσθαι τοῖς 10 πολεμίοις ούχ οἶοί τ' ήσαν. διόπερ 'Αννίβας, δρών 5 τον Φάβιον φυγομαχοῦντα μέν προδήλως, τοις δ' όλοις οὐκ ἐκχωροῦντα τῶν ὑπαίθρων, ὥρμησε τολμηρώς είς τὰ περί Καπύην πεδία, καὶ τούτων είς 11 του προσαγορευόμενου Φάλερνου τόπου, πεπεισμένος δυείν θάτερον, ή μάχεσθαι τούς πολεμίους 10 αναγκάσειν ή πασι δήλον ποιήσειν ότι κρατεί των όλων και παραγωρούσι 'Ρωμαΐοι των ύπαίθρων αὐ-12 τοῖς. οὖ γενομένου καταπλαγείσας ἤλπιζε τὰς πόλεις δρμήσειν πρός την από 'Ρωμαίων απόστασιν. 13 έως γὰρ τότε δυσί μάχαις ήδη λελειμμένων αὐτῶν 15 οὐδεμία πόλις ἀπέστη τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν πρὸς 286. Καρχηδονίους, άλλὰ διετήρουν τὴν πίστιν, καίπερ 14 ένιαι πάσχουσαι κακῶς. έξ ὧν καὶ παρασημήναιτ' 267. άν τις την κατάπληξιν και καταξίωσιν παρά τοις συμμάχοις τοῦ 'Ρωμαίων πολιτεύματος. Οὐ μὴν ἀλλ' ὅ γ' 'Αννίβας εἰκότως ἐπὶ τούτους 2 κατήντα τοὺς λογισμούς. τὰ γὰρ πεδία τὰ κατὰ Καπύην έπιφανέστατα μέν έστι τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ διὰ τὸ κάλλος καὶ διὰ τὸ πρὸς αὐτῆ κεῖσθαι τῆ θαλάττη καὶ τούτοις χρῆσθαι 25 τοῖς ἐμπορίοις, εἰς ἃ σχεδὸν ἐκ πάσης τῆς οἰκου-3 μένης κατατρέχουσιν οί πλέοντες είς Ίταλίαν. πεοιέχουσι δε και τας επιφανεστάτας και καλλίστας 4 πόλεις τῆς Ἰταλίας ἐν αύτοῖς. τὴν μὲν γὰρ παρα-

λίαν αὐτῶν Σενουεσανοί καὶ Κυμαῖοι καὶ Δικαι- 30 αρχῖται νέμονται, πρὸς δὲ τούτοις Νεαπολίται, τε-

λευταίον δὲ τὸ τῶν Νουκερίνων ἔθνος. τῆς δὲ 5 μεσογαίου τὰ μὲν πρὸς τὰς ἄρκτους Καληνοί καὶ Τιανῖται κατοικοῦσι, τὰ δὲ πρὸς ἔω καὶ μεσημβρίαν Δαύνιοι* καὶ Νωλανοί. κατὰ μέσα δὲ τὰ πεδία κεῖ-6 5 σθαι συμβαίνει τὴν πασῶν ποτε μακαριωτάτην γεγονυῖαν πόλιν Καπύην. ἐπιεικέστατος δὲ καὶ παρὰ 7 τοῖς μυθογράφοις ὁ περὶ τούτων τῶν πεδίων λέγεται λόγος προσαγορεύεται δὲ καὶ ταῦτα Φλεγραῖα, καθάπερ καὶ ἔτερα τῶν ἐπιφανῶν πεδίων θεούς 10 γε μὴν μάλιστα περὶ τούτων είκὸς ἠρικέναι διὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. ἄμα δὲ τοῖς προει-8 ρημένοις ὀχυρὰ δοκεῖ καὶ δυσέμβολα τελέως εἶναι τὰ πεδία τὰ μὲν γὰρ θαλάττη, τὸ δὲ πλεῖον ὅρεσι μεγάλοις πάντη καὶ συνεχέσι περιέχεται, δι' ὧν εἰσ-

15 βολαί τρεῖς ὑπάρχουσι μόνον ἐκ τῆς μεσογαίου, στεναὶ καὶ δύσβατοι, μία μὲν ἀπὸ τῆς Σαυνίτιδος, 9 287. (δευτέρα δ' ἀπὸ τῆς Λατίνης,) ἡ δὲ κατάλοιπος

287. (δευτέρα δ' ἀπὸ τῆς Λατίνης,) ἡ δὲ κατάλοιπος ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς Ἱρπίνους τόπων. διόπερ ἔμελ- 10 λον εἰς ταῦτα καταστρατοπεδεύσαντες ὥσπερ εἰς

20 θέατρον οί Καρχηδόνιοι καταπλήξεσθαι μέν τῷ παραλόγῷ πάντας, ἐκθεατριεῖν δὲ τοὺς πολεμίους φυγομαχοῦντας, αὐτοὶ δ' ἐξ ὁμολόγου φανήσεσθαι τῶν ὑπαίθρων κρατοῦντες.

'Αυνίβας μεν οὖν τοιούτοις χρησάμενος λογι- 92 268.
25 σμοῖς, καὶ διελθὼν ἐκ τῆς Σαυνίτιδος τὰ στενὰ κατὰ τὸν 'Εριβιανὸν καλούμενον λόφον, κατεστρατοπέδευσε παρὰ τὸν "Αθυρνον ποταμόν, ὅς σχεδον δίχα διαιρεῖ τὰ προειρημένα πεδία. καὶ τὴν 2 μεν παρεμβολὴν ἐκ τοῦ πρὸς 'Ρώμην μέρους εἶχε, 30 ταῖς δὲ προνομαῖς πᾶν ἐπιτρέχων ἐπόρθει τὸ πεδίον ἀδεῶς. Φάβιος δὲ κατεπέπληκτο μὲν τὴν ἐπι- 3

βολήν και τόλμαν τῶν ὑπεναντίων, τοσούτω δὲ 4 μᾶλλον ἐπὶ τῶν κεκριμένων ἔμενεν. ὁ δὲ συνάργων αὐτοῦ Μάρκος καὶ πάντες οί κατὰ τὸ στρατόπεδου χιλίαρχοι και ταξίαρχοι νομίζοντες έν καλώ τούς πολεμίους ἀπειληφέναι, σπεύδειν ἄοντο δείν 5 καί συνάπτειν είς τὰ πεδία καὶ μὴ περιοράν τὴν 5 έπιφανεστάτην χώραν δηουμένην. Φάβιος δὲ μέχρι μέν τοῦ συνάψαι τοῖς τόποις ἔσπευδε καὶ συνυπεκρίνετο τοῖς προθύμως καὶ φιλοκινδύνως διακειμέ-6 νοις, έγγίσας δὲ τῷ Φαλέρνῳ ταῖς μὲν παρωρεί- 10 αις έπιφαινόμενος άντιπαρηγε τοῖς πολεμίοις, ώστε μή δοκείν τοίς αύτων συμμάχοις έκχωρείν των ύπαί-7 θρων, είς δὲ τὸ πεδίον οὐ καθίει τὴν δύναμιν, εὐλαβούμενος τους όλοσχερείς πινδύνους διά τε τὰς προειρημένας αίτίας καὶ διὰ τὸ προφανῶς [πποκρα- 15 τείν παρά πολύ τούς ύπεναντίους.

8 'Αννίβας δ' έπειδη καταπειράσας τῶν πολεμίων 288. καὶ καταφθείρας πᾶν τὸ πεδίον ήθροισε λείας 9 ἄπλετον πληθος, ἐγίνετο πρὸς ἀναζυγήν, βουλόμενος μη καταφθείραι τὴν λείαν, ἀλλ' εἰς τοιοῦτον 20 ἀπερείσασθαι τόπον, ἐν ικό δυνήσεται ποιήσασθαι καὶ τὴν παραχειμασίαν, ἵνα μὴ μόνον κατὰ τὸ παρὸν εὐωχίαν, ἀλλὰ συνεχῶς δαψίλειαν ἔχη τῶν ἐπιτη-10 δείων τὸ στρατόπεδον. Φάβιος δὲ καὶ κατανοῶν αὐτοῦ τὴν ἐπιβολήν, ὅτι προχειρίζεται ποιεῖσθαι τὴν 25 ἐπάνοδον ἤπερ ἐποιήσατο καὶ τὴν εἴσοδον, καὶ θεωρῶν τοὺς τόπους στενοὺς ὅντας καὶ καθ' ὑπερβο-11 λὴν εὐφυεῖς πρὸς ἐπίθεσιν, ἐπ' αὐτῆς μὲν τῆς διεκβολῆς περὶ τετρακισχιλίους ἐπέστησε, παρακαλέσας 269. χρήσασθαι τῆ προθυμία σὺν καιρῷ μετὰ τῆς τῶν 30 τόπων εὐφυῖας, αὐτὸς δὲ τὸ πολὺ μέρος ἔχων τῆς

327

δυνάμεως, ἐπί τινα λόφον ὑπερδέξιον πρὸ τῶν στενῶν κατεστρατοπέδευσε. παραγενομένων δὲ τῶν 93 Καργηδονίων, και ποιησαμένων την παρεμβολην έν τοις έπιπέδοις ύπ' αὐτην την παρώρειαν, την μέν 5 λείαν αὐτῶν ἤλπισεν ἀδηρίτως περισυρεῖν, ὡς δὲ τὸ πολύ καὶ τοῖς ὅλοις πέρας ἐπιθήσειν διὰ τὴν τῶν τόπων εὐχαιρίαν. και δή περί ταῦτα και πρός τού-2 τοις έγίνετο τοῖς διαβουλίοις, διανοούμενος πῆ καὶ πῶς γρήσεται τοῖς τόποις καὶ τίνες καὶ πόθεν πρῶ-10 του έγχειρήσουσι τοῖς ὑπεναντίοις. 'Αννίβας δέ, 3 ταῦτα πρὸς τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν παρασκευαζομένων των πολεμίων, συλλογιζόμενος έκ των είκότων, ούκ έδωκε χρόνον οὐδ' ἀναστροφὴν ταῖς ἐπιβολαίς αὐτῶν, ἀνακαλεσάμενος δὲ τὸν ἐπὶ τῶν λει-4 15 τουογιών τεταγμένον 'Ασδρούβαν παρήγγειλε λαμπάδας δεσμεύειν έκ τῆς ξηρᾶς καὶ παντοδαπῆς ὕλης κατὰ τάχος ώς πλείστας, καὶ τῶν ἐργατῶν βοῶν έκλέξαντ' έκ πάσης τῆς λείας τοὺς εὐρωστοτάτους είς δισχιλίους άθροϊσαι πρό της παρεμβολης. γενο-5 20 μένου δὲ τούτου, συναγαγών ὑπέδειξε τοῖς λειτουρ-289. γοῖς ὑπερβολήν τινα μεταξὺ κειμένην τῆς αὐτοῦ στρατοπεδείας και των στενών, δι' ών έμελλε ποιεζοθαι την πορείαν, πρός ην έχέλευε προσελαύνειν τούς βούς ένεργως καὶ μετά βίας, όταν δοθή τὸ 25 παράγγελμα, μέχρι συνάψωσι τοῖς ἄκροις. μετὰ δὲ 6 τοῦτο δειπνοποιησαμένοις ἀναπαύεσθαι καθ' ώραν παρήγγειλε πᾶσιν. ἄμα δὲ τῷ κλῖναι τὸ τρίτον μέ-7 φος της νυκτός εὐθέως έξηγε τοὺς λειτουργούς, καλ προσδεῖν ἐκέλευσε πρὸς τὰ κέρατα τοῖς βουσὶ τὰς 30 λαμπάδας. ταχύ δὲ τούτου γενομένου διὰ τὸ πλῆ-8 θος, ἀνάψαι παρήγγειλε πάσας, καὶ τοὺς μὲν βοῦς

έλαύνειν καὶ προσβάλλειν πρὸς τὰς ἀκρωρείας ἐπέταξε, τους δε λογγοφόρους κατόπιν επιστήσας του-9 τοις έως μέν τινος συνεργείν παρεκελεύετο τοίς έλαύνουσιν, όταν δὲ τὴν πρώτην ἄπαξ δρμὴν λάβη 270. 5 τὰ ζῶα, παρατρέγοντας παρὰ τὰ πλάγια καὶ συγπρούοντας αμα των υπερδεξίων αντέχεσθαι τόπων καὶ προκαταλαμβάνειν τὰς ἀκρωρείας, ΐνα παραβοηθώσι και συμπλέκωνται τοῖς πολεμίοις, ἐάν που συναντώσι πρός τὰς ὑπερβολάς. κατὰ δὲ τὸν και-10 10 ρου τούτου αὐτὸς ἀναλαβών πρῶτα μὲν τὰ βαρέα τῶν ὅπλων, ἐπὶ δὲ τούτοις τοὺς ἱππεῖς, έξῆς δὲ την λείαν, έπὶ δὲ πᾶσι τοὺς "Ιβηρας καὶ Κελτούς, ήμε πρός τὰ στενὰ καὶ τὰς διεκβολάς. τῶν δὲ Ῥω-94 μαίων οι μεν έπι τοις στενοίς φυλάττοντες, αμα 15 τῶ συνιδεῖν τὰ φῶτα προσβάλλοντα πρὸς τὰς ὑπερβολάς, νομίσαντες ταύτη ποιείσθαι την δρμήν τὸν Αυνίβαν, ἀπολιπόντες τὰς δυσχωρίας παρεβοήθουν τοῖς ἄμροις. ἐγγίζοντες δὲ τοῖς βουσίν ήπο-2 φοῦντο διὰ τὰ φῶτα, μεζζόν τι τοῦ συμβαίνοντος 20 καλ δεινότερον αναπλάττοντες καλ προσδοκώντες. έπιγενομένων δὲ τῶν λογχοφόρων, οὖτοι μὲν βρα-3 χέα πρὸς ἀλλήλους ἀκροβολισάμενοι, τῶν βοῶν αὐτοῖς ἐμπιπτόντων, ἔμειναν διαστάντες ἐπὶ τῶν άκρων άμφότεροι, καί προσανείχον καραδοκούντες 25 την επιφάνειαν της ημέρας, διὰ τὸ μη δύνασθαι γνώναι τὸ γινόμενον. Φάβιος δὲ τὰ μὲν ἀπο-4 290. ρούμενος έπλ τῷ συμβαίνοντι καλ κατὰ τὸν ποιητην δισσάμενος δόλον είναι, τὰ δὲ κατὰ την έξ άρχῆς ὑπόθεσιν οὐδαμῶς κρίνων ἐκκυβεύειν οὐδὲ πα-30 ραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, ἦγε τὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τῷ χάρακι και προσεδέχετο την ημέραν. κατά δὲ τὸν 5

καιρόν τοῦτον 'Αννίβας, προχωρούντων αὐτῷ τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν ἐπιβολήν, τήν τε δύναμιν διεκόμισε διὰ τῶν στενῶν μετ' ἀσφαλείας καὶ τὴν λείαν, λελοιπότων τοὺς τόπους τῶν παραφυλαττόντων τὰς δυσχωρίας. ἄμα δὲ τῷ φωτὶ συνιδὼν τοὺς 6 ἐν τοῖς ἄκροις ἀντικαθημένους τοῖς λογχοφόροις, ἐπαπέστειλέ τινας τῶν 'Ιβήρων' οϊ καὶ συμμίξαντες κατέβαλον μὲν τῶν 'Ρωμαίων εἰς χιλίους, ὁαδίως δὲ τοὺς παρὰ σφῶν εὐζώνους ἐκδεξάμενοι κατεβί10 βασαν.

'Αννίβας μεν οὖν τοιαύτην έκ τοῦ Φαλέρνου 7 ποιησάμενος την έξοδον, λοιπον ήδη στρατοπεδεύων άσφαλώς κατεσκέπτετο και προυνοείτο περί τῆς γει-271. μασίας που και πως ποιήσεται, μέγαν φόβον και 15 πολλήν ἀπορίαν παρεστακώς ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς κατά την Ίταλίαν άνθοώποις. Φάβιος δε κακώς 8 μεν ήχουε παρά τοῖς πολλοῖς, ὡς ἀνάνδρως ἐχ τοιούτων τόπων προέμενος τούς ύπεναντίους, οὐ μὴν άφίστατό γε της προθέσεως. καταναγκασθείς δέ 9 20 μετ' όλίγας ήμέρας έπί τινας άπελθεῖν θυσίας εἰς την 'Ρώμην, παρέδωκε τῷ συνάρχοντι τὰ στρατόπεδα, καὶ πολλὰ χωριζόμενος ένετείλατο μὴ τοσαύτην ποιεϊσθαι σπουδήν ύπερ του βλάψαι τούς πολεμίους ήλίκην ύπερ τοῦ μηδεν αὐτοὺς παθεῖν δει-25 νόν. ὧν οὐδὲ μικρὸν ἐν νῷ τιθέμενος Μάρκος ἔτι 10 λέγοντος αὐτοῦ ταῦτα πρὸς τῷ παραβάλλεσθαι καὶ τῶ διακινδυνεύειν όλος και πᾶς ἡν.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν Ἰταλίαν τοιαύτην εἶχε τὴν 95 διάθεσιν. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ταῖς προ-2 30 ειρημέναις πράξεσιν ᾿Ασδρούβας ὁ τεταγμένος ἐπὶ 291. τῆς Ἰβηρίας στρατηγός, κατηρτικὼς ἐν τῆ παραχει-

μασία τὰς ὑπὸ τάδελφοῦ καταλειφθείσας τριάκοντα ναῦς, και δέκα προσπεπληρωκώς άλλας, ἀρχομένης τῆς θερείας ἀνήγθη τετταράκοντα ναυσί καταφράκτοις έχ Καινής πόλεως, προχειρισάμενος 'Αμίλκαν 3 τοῦ στόλου ναύαρχον. ἄμα δὲ καὶ τὴν πεζὴν ἐκ 5 τῆς παραχειμασίας ήθροικώς δύναμιν ἀνέζευξε καί ταις μέν ναυσί παρά την χέρσον έποιειτο τον πλούν, τοῖς δὲ πεζοῖς τὴν πορείαν παρά τὸν αίγιαλόν, σπεύδων άμφοτέραις άμα ταῖς δυνάμεσι καταζεῦξαι 4 πρός τον Ίβηρα ποταμόν. Γνάιος δὲ τὰς ἐπιβολὰς 10 συλλογιζόμενος των Καρχηδονίων, τὸ μὲν πρώτον έπεβάλετο (κατὰ γῆν καί) κατὰ θάλατταν έκ τῆς 5 παραχειμασίας ποιεΐσθαι τὴν ἀπάντησιν. ἀκούων δε τὸ πληθος τῶν δυνάμεων και τὸ μέγεθος τῆς παρασκευής, τὸ μὲν κατὰ γῆν ἀπαντᾶν ἀπεδοκί- 15 μασε, συμπληρώσας δε πέντε και τριάκοντα ναῦς, καλ λαβών έκ τοῦ πεζικοῦ στρατεύματος τοὺς έπιτηδειοτάτους άνδρας πρός την έπιβατικήν χρείαν άνήχθη, και κατῆρε δευτεραΐος έκ Ταρράκωνος είς τοὺς 19 6 περί τον "Ιβηρα ποταμόν τόπους. καθορμισθείς δέ 272. τῶν πολεμίων ἐν ἀποστήματι περί τοὺς ὀγδοήκοντα σταδίους, προαπέστειλε κατασκεψομένας δύο ναῦς ταχυπλοούσας Μασσαλιητικάς καὶ γάο προκαθηγούντο και προεκινδύνευον οδτοι και πάσαν άπο-7 τόμως σφίσι παρείχοντο τὴν χρείαν. εὐγενῶς γάρ, 25 εί καί τινες έτεροι, κεκοινωνήκασι 'Ρωμαίοις πραγμάτων καί Μασσαλιώται, πολλάκις μέν καί μετά ταῦτα, μάλιστα δὲ κατὰ τὸν 'Αννιβιακὸν πόλεμον. 8 διασαφούντων δὲ τῶν ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐκπεμφθέντων δτι περί τὸ στόμα τοῦ ποταμοῦ συμβαί- 30 νει τὸν τῶν ὑπεναντίων δομεῖν στόλον, ἀνήγετο

κατά σπουδήν, βουλόμενος άφνω προσπεσείν τοίς πολεμίοις. οί δὲ περί τὸν 'Ασδρούβαν, σημηνάν-96 των αύτοις των σκοπων έκ πολλού του έπ/πλουν 4 τῶν ὑπεναντίων, ἄμα τὰς πεζικὰς ἐξέταττον δυνά-92. μεις παρά τὸν αίγιαλόν, καὶ τοῖς πληρώμασι παρήγγελλον έμβαίνειν είς τὰς ναῦς. ήδη δὲ καὶ τῶν 2 'Ρωμαίων σύνεγγυς όντων, σημήναντες πολεμικόν άνήγοντο, πρίναντες ναυμαχεΐν. συμβαλόντες δέ τοῖς πολεμίοις βραγύν μέν τινα χρόνον ἀντεποιή-10 σαντο τῆς νίκης, μετ' οὐ πολύ δὲ πρὸς τὸ κλίνειν ώρμησαν. ή γαρ έφεδρεία των πεζων ή περί του 3 αίγιαλον ούχ ούτως αὐτούς ώνησε θάρσος παριστάνουσα πρός του κίνδυνου ώς ξβλαψε την έλπίδα τῆς σωτηρίας ετοίμην παρασκευάζουσα. πλην δύο 4 15 μεν αὐτάνδρους νῆας ἀποβαλόντες, τεττάρων δὲ τούς ταρσούς καὶ τούς ἐπιβάτας, ἔφευγον ἐκκλίναντες είς νην. επικειμένων δε των Ρωμαίων αὐ-5 τοῖς ἐκθύμως, τὰς μὲν ναῦς ἐξέβαλον εἰς τὸν αίγιαλόν, αὐτοὶ δ' ἀποπηδήσαντες ἐκ τῶν πλοίων 20 έσώζοντο πρός τούς παρατεταγμένους. οί δὲ 'Ρω-6 μαΐοι τολμηρώς συνεγγίσαντες τῆ γῆ, καὶ τὰ δυνάμενα κινείσθαι των πλοίων αναδησάμενοι, μετά χαοᾶς ὑπεοβαλλούσης ἀπέπλεου, νενικηκότες μεν έξ έφόδου τοὺς ὑπεναντίους, πρατοῦντες δὲ τῆς θα-25 λάττης, είκοσι δε καὶ πέντε ναῦς ἔχοντες τῶν πολεμίων.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἀπὸ τούτων 7 273. ἐπικυδεστέρας εἰλήφει τοῖς Ῥωμαίοις τὰς ἐλπίδας διὰ τὸ προειρημένον κατόρθωμα. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, 8 30 προσπεσόντος αὐτοῖς τοῦ γεγονότος ἐλαττώματος, παραχρῆμα πληρώσαντες ἑβδομήκοντα νῆας ἐξαπ-

έστειλαν, κρίναντες άναγκαῖον εἶναι πρὸς πάσας τὰς 9 έπιβολάς άντέχεσθαι τῆς θαλάττης. αι τὸ μέν πρώτον είς Σαρδόν', έκειθεν δὲ πρὸς τοὺς περί Πίσας τόπους τῆς Ἰταλίας προσέβαλου, πεπεισμένων των επιπλεόντων συμμίζειν ενθάδε τοῖς περί 5 10 του 'Αννίβαν. ταχύ δὲ τῶν 'Ρωμαίων ἀναχθέντων έπ' αὐτοὺς έξ αὐτῆς τῆς 'Ρώμης έκατὸν είκοσι σκάφεσι πεντηρικοίς, πυθόμενοι τὸν ἀνάπλουν, οὖτοι μεν αύθις απέπλευσαν είς την Σαρδόνα, μετά δε 11 ταῦτα πάλιν είς Καργηδόνα. Γνάιος δὲ Σερουίλιος, 10 έχων τον προειρημένον στόλον, έως μέν τινος έπ-293, ηχολούθει τοῖς Καργηδονίοις, συνάψειν πεπεισμένος, 12 πολύ δε καθυστερών απέγνω. και το μεν πρώτον της Σικελίας Λιλυβαίω προσέσχε μετά δε ταυτα καταπλεύσας τῆς Λιβύης ὡς ἐπὶ τὴν τῶν Κερχινητῶν 15 νῆσον, καὶ λαβών παρ' αὐτῶν χρήματα τοῦ μὴ πορ-13 θησαι την χώραν, ἀπηλλάγη. κατὰ δὲ τὸν ἀνάπλουν γενόμενος κύριος νήσου Κοσσύρου, καλ φρουράν είς τὸ πολισμάτιον είσαγαγών, αὖθις είς τὸ 14 Λιλύβαιον κατήρε. και τὸ λοιπὸν οὖτος μὲν αὐ- 20 τοῦ συνορμίσας τὸν στόλον μετ' οὐ πολύν χρόνον 97 αὐτὸς ἀνεκομίσθη πρὸς τὰς πεζικὰς δυνάμεις οί δ' έκ της συγκλήτου, πυθόμενοι τὸ γεγονὸς προτέοημα διὰ τοῦ Γναΐου περί την ναυμαχίαν, καὶ νομίσαντες χρήσιμον είναι, μαλλον δ' αναγκαΐον, τὸ 55 μή προίεσθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, ἀλλ' ἐνίστασθαι τοξς Καρχηδονίοις καλ τὸν πόλεμον αύξειν, 2 προγειρισάμενοι ναῦς εἴκοσι καὶ στρατηγὸν ἐπιστήσαντες Πόπλιον Σκιπίωνα κατά την έξ άρχης πρόθεσιν, έξαπέστελλον μετά σπουδής πρός τὸν » άδελφὸν Γυάιον, χοινη πράξουτα μετ' έχείνου τὰ

κατά την Ίβηρίαν. πάνυ γάρ ηγωνίων μη κρατή-3 σαντες Καργηδόνιοι των τόπων έκείνων, καὶ περι-274. ποιησάμενοι χορηγίας άφθόνους και γετρας, άντιποιήσωνται μέν της θαλάττης δλοσγερέστερον, συν-5 επίθωνται δὲ τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν, στρατόπεδα πέμποντες και γρήματα τοίς περί του 'Αννίβαν. διόπεο έν μεγάλω τιθέμενοι και τοῦτον τὸν πόλε-4 μον. έξαπέστειλαν τάς τε ναῦς καὶ τὸν Πόπλιον. δς και παραγενόμενος είς Ίβηρίαν και συμμίξας τά-10 δελφῷ μεγάλην παρείχε χρείαν τοῖς κοινοῖς πράνμασιν. οὐδέποτε γὰο πρότερον θαρρήσαντες δια-5 βηναι τὸν "Ιβηρα ποταμόν, άλλ' ἀσμενίζουτες τη τῶν ἐπὶ τάδε φιλία καὶ συμμαχία, τότε διέβησαν και τότε πρώτον έθάρρησαν άντιποιείσθαι των πέ-15 ραν πραγμάτων, μεγάλα καὶ ταὐτομάτου συνεργήσαντος σφίσι πρός τούς περιεστώτας καιρούς. Έπειδή γὰο καταπληξάμενοι τοὺς περί τὴν διά-6 294. βασιν οἰκοῦντας τῶν Ἰβήρων ἦκον πρὸς τὴν τῶν Ζακανθαίων πόλιν, ἀποσχόντες σταδίους ὡς τετταρά-20 χουτα περί τὸ τῆς 'Αφροδίτης ίερὸυ κατεστρατοπέδευσαν, λαβόντες τόπον εὐφυῶς κείμενον πρός τε 7 την από των πολεμίων ασφάλειαν και πρός την έκ θαλάττης χορηγίαν όμου γάρ αὐτοῖς συνέβαινε καί 8 τον στόλον ποιείσθαι τον παράπλουν. ενθα δή 25 γίνεται τις πραγμάτων περιπέτεια τοιάδε. μαθ' 98 - οθς καιρούς 'Αννίβας έποιεῖτο τὴν πορείαν εἰς 'Ιταλίαν, όσαις πόλεσιν ηπίστησε των κατά την Ίβη-

οίαν, έλαβε παρά τούτων δμηρα τούς υίετς τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν· οὺς πάντας εἰς τὴν Ζακαν30 θαίων ἀπέθετο πόλιν διά τε τὴν ὀχυρότητα καὶ διὰ τὴν τῶν ἀπολειπομένων ἐπ' αὐτῆς ἀνδρῶν πίστιν.

2 ήν δέ τις ἀνὴρ Ἰβηρ, ᾿Αβίλυξ ὄνομα, κατὰ μὲν τὴν δόξαν και την τοῦ βίου περίστασιν οὐδενὸς δεύτεφος Ίβήφων, κατά δὲ τὴν πρὸς Καρχηδονίους εὕνοιαν και πίστιν πολύ τι διαφέρειν δοκών των άλ-3 λων. ούτος θεωρών τὰ πράγματα, καὶ νομίσας 5 έπικυδεστέρας είναι τὰς τῶν Ῥωμαίων έλπίδας, συνελογίσατο παρ' έαυτῷ περὶ τῆς τῶν ὁμήρων προ-4 δοσίας συλλογισμον Ίβηρικον καλ βαρβαρικόν. πεισθείς γάο διότι δύναται μέγας γενέσθαι παρά 'Ρω- 275. μαίοις προσενεγκάμενος έν καιρώ πίστιν άμα καί 10 γρείαν, έγίνετο πρός τῶ παρασπονδήσας τοὺς Καρχηδονίους έγγειρίσαι τοὺς δμήρους τοῖς 'Ρωμαίοις. 5 θεωρών δε τον Βώστορα τον των Καρχηδονίων στρατηγόν, δς απεστάλη μεν υπ' 'Ασδρούβου κωλύσων τους 'Ρωμαίους διαβαίνειν τον ποταμόν, οὐ 15 θαροήσας δε τουτο ποιείν, άνακεγωρηκώς έστρατοπέδευε τῆς Ζακάνθης ἐν τοῖς πρὸς θάλατταν μέρεσι, τοῦτον μέν ἄκακον ὄντα τὸν ἄνδρα καὶ πρᾶον τῆ 6 φύσει, πιστώς δε τὰ πρὸς αύτὸν διακείμενον, ποιείται λόγους ύπερ των δμήρων πρός του Βώστορα, 20 295. φάσκων, ἐπειδή διαβεβήκασι Ῥωμαΐοι τὸν ποταμόν, ούκέτι δύνασθαι Καρχηδονίους φόβω συνέχειν τὰ κατά την Ίβηρίαν, προσδεῖσθαι δὲ τοὺς καιροὺς τῆς 7 των υποταττομένων εύνοίας νῦν οὖν ήγγικότων 'Ρωμαίων, και προσκαθεζομένων τη Ζακάνθη, και 25 κινδυνευούσης τῆς πόλεως, ἐὰν ἐξαγαγὼν τοὺς ὁμήφους αποκαταστήση τοίς γονεύσι και ταίς πόλεσιν, έχλύσειν μέν αὐτὸν τῶν Ῥωμαίων τὴν φιλοτιμίαν. τοῦτο γὰο αὐτὸ καὶ μάλιστα σπουδάζειν ἐκείνους 8 πράξαι, πυριεύοντας των δμήρων έππαλέσεσθαι δέ 🔊 την των Ίβήρων πάντων πρός Καρχηδονίους εξ-

νοιαν, προϊδόμενον τὸ μέλλον καὶ προνοηθέντα τῆς τῶν ὁμήρων ἀσφαλείας, τὴν δὲ γάριν αὐξήσειν ἔφη πολλαπλασίαν, αὐτὸς γενόμενος γειριστής τοῦ πράγματος, ἀποκαθιστάνων γὰρ είς τὰς πόλεις τοὺς 9 5 παΐδας οὐ μόνον τὴν παρ' αὐτῶν εὕνοιαν ἐπισπάσεσθαι των γεννησάντων, άλλὰ καὶ παρὰ των πολλων, ύπὸ τὴν ὄψιν τιθείς διὰ τοῦ συμβαίνοντος τὴν Καργηδονίων πρός τούς συμμάγους αιρεσιν καί μεγαλοψυχίαν. προσδοκαν δ' αὐτὸν ἐκέλευσε καὶ δώ-10 10 ρων πλήθος ίδία παρά τῶν τὰ τέχνα χομιζομένων. παραδόξως γὰρ έκάστους έγκρατεῖς γινομένους τῶν άναγκαιοτάτων αμιλλαν ποιήσεσθαι της είς του κύοιον των πραγμάτων εὐεργεσίας. παραπλήσια δὲ 11 τούτοις έτερα και πλείω πρός του αὐτου τρόπου 15 διαλεχθείς έπεισε του Βώστορα συγκαταθέσθαι τοῖς λεγομένοις. και τότε μεν έπανηλθε, ταξάμενος ημέ-99 ραν, ή παρέσται μετά των έπιτηδείων πρός την άνακο- 276. μιδήν των παίδων. παραγενηθείς 'δὲ νυκτὸς ἐπί 2 τὸ τῶν 'Ρωμαίων στρατόπεδον, καὶ συμμίξας τισὶ 20 τῶν συστρατευομένων ἐκείνοις Ἰβήρων, διὰ τούτων είσηλθε πρός τούς στρατηγούς. έπλογιζόμενος δέ 3 διά πλειόνων την έσομένην δομην καί μετάπτωσιν πρός αὐτούς τῶν Ἰβήρων, ἐὰν ἐγκρατεῖς γένωνται τῶν δμήρων, ἐπηγγείλατο παραδώσειν αὐτοῖς τοὺς 25 παΐδας. των δὲ περί τὸν Πόπλιον ὑπερβολή προ-4 296. θύμως δεξαμένων την έλπίδα και μεγάλας ύπισχυουμένων δωρεάς, τότε μεν είς την ίδίαν απηλλάγη, συνθέμενος ημέραν και καιρόν και τόπον, έν ω δεήσει τοὺς ἐκδεξομένους αὐτὸν ὑπομένειν. μετὰ 5 30 δὲ ταῦτα παραλαβών τοὺς ἐπιτηδείους τῶν φίλων ήμε πρός του Βώστορα, και παραδοθέντων αὐτῷ

τῶν παίδων ἐκ τῆς Ζακάνθης, νυκτὸς ποιησάμενος την έξοδον, ως θέλων λαθείν, παραπορευθείς τον γάρακα τῶν πολεμίων ἦκε πρὸς τὸν τεταγμένον καιρου και τόπου και πάντας ένεχείρισε τους δμή-6 ρους τοῖς ἡγεμόσι τῶν Ῥωμαίων. οἱ δὲ πεοὶ τὸν 5 Πόπλιον ετίμησάν τε διαφερόντως τον 'Αβίλυγα καλ πρός την ἀποκατάστασιν τῶν δμήρων είς τὰς πατρίδας έγρήσαντο τούτω, συμπέμψαντες τούς έπιτη-7 δείους. Θς έπιπορευόμενος τὰς πόλεις καὶ διὰ τῆς τῶν παίδων ἀποκαταστάσεως τιθείς ὑπὸ τὴν ὄψιν 10 την των 'Ρωμαίων πραότητα και μεγαλοψυχίαν παρά την Καργηδονίων απιστίαν και βαρύτητα, και προσπαρατιθείς την αύτου μετάθεσιν, πολλούς Ίβήρων 8 παρώρμησε πρός την των 'Ρωμαίων φιλίαν. Βώστωρ δὲ παιδικώτερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν δόξας 15 έγκεγειρικέναι τοὺς δμήρους τοῖς πολεμίοις οὐκ εἰς 9 τούς τυχόντας έπεπτώκει κινδύνους. και τότε μέν ήδη της ώρας κατεπειγούσης διέλυον είς παραγειμασίαν αμφότεροι τας δυνάμεις, ίκανου τινος έκ της τύχης γεγονότος συνεργήματος τοῖς 'Ρωμαίοις 20 τοῦ περί τοὺς παϊδας πρὸς τὰς ἐπικειμένας ἐπιβολάς. και τὰ μεν κατὰ τὴν Ἰβηρίαν έν τούτοις ἦν.

100 'Ο δὲ στρατηγὸς 'Αννίβας, ὅθεν ἀπελίπομεν, πυν- 277.

θανόμενος παρὰ τῶν κατασκόπων πλεῖστον ὑπάρχειν
σῖτον ἐν τῆ περὶ τὴν Λουκαρίαν καὶ τὸ καλούμενον 25
Γερούνιον χώρα, πρὸς δὲ τὴν συναγωγὴν εὐφυῶς
2 ἔχειν τὸ Γερούνιον, κρίνας ἐκεῖ ποιεῖσθαι τὴν παραχειμασίαν, προῆγε ποιούμενος τὴν πορείαν παρὰ τὸ
*Λίβυρνον ὄρος ἐπὶ τοὺς προειρημένους τόπους.
297. 3 ἀφικόμενος δὲ πρὸς τὸ Γερούνιον, ὃ τῆς Λουκαρίας 30
ἀπέχει διακόσια στάδια, τὰς μὲν ἀρχὰς διὰ λόγων

τούς ένοικοῦντας είς φιλίαν προυκαλεῖτο καὶ πίστεις έδίδου των έπαγγελιών, οὐδενὸς δὲ προσέχοντος, πολιορκείν έπεβάλετο. ταγύ δὲ γενόμενος κύριος, 4 τούς μέν οίκήτορας κατέφθειρε, τάς δὲ πλείστας 5 οίκίας άπεραίους διεφύλαξε και τὰ τείχη, βουλόμενος σιτοβολίοις γρήσασθαι πρός την παραγειμασίαν. την δε δύναμιν προ της πόλεως παρεμβαλών ώγυ-5 ρώσατο τάφρω και χάρακι την στρατοπεδείαν. γενό-6 μενος δ' ἀπὸ τούτων, τὰ μὲν δύο μέρη τῆς δυνά-10 μεως έπι την σιτολογίαν έξέπεμπε προστάξας καθ' έκάστην ημέραν τακτόν αναφέρειν μέτρον εκαστον τοῖς ίδίοις ἐπιβολὴν τοῦ τάγματος τοῖς προκεχειρισμένοις έπὶ τὴν οἰκονομίαν ταύτην, τῶ δὲ τρίτω 7 μέρει τήν τε στρατοπεδείαν έτήρει και τοίς σιτολο-15 γοῦσι παρεφήδρευε κατὰ τόπους. οὕσης δὲ τῆς μὲν 8 γώρας τῆς πλείστης εὐεφόδου καὶ πεδιάδος, τῶν δὲ συναγόντων ώς έπος είπεῖν ἀναριθμήτων, έτι δὲ της ώρας ακμαζούσης πρός την συγκομιδήν, απλετον συνέβαινε καθ' εκάστην ημέραν άθροίζεσθαι τοῦ 20 σίτου τὸ πληθος.

Μάρχος δὲ παρειληφώς τὰς δυνάμεις παρά Φα-101 βίου, τὸ μὲν πρώτον ἀντιπαρῆγε ταῖς ἀκρωρείαις, πεπεισμένος αεί περί τας ύπερβολας συμπεσείσθαί ποτε τοις Καργηδονίοις. ἀκούσας δὲ τὸ μὲν Γερού- 2 25 νιον τούς περί τὸν 'Αννίβαν ἤδη κατέχειν, τὴν δὲ χώραν σιτολογείν, πρὸ δὲ τῆς πόλεως χάρακα βεβλημένους στρατοπεδεύειν, έπιστρέψας έκ τῶν ἀκρω- 278. φειῶν κατέβαινε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσαν δάχιν. ἀφικόμενος δ' έπὶ τὴν ἄκραν, ἡ κεῖται 3 30 μεν έπι της Λαρινάτιδος χώρας, προσαγορεύεται δέ 298. Καλήνη, κατεστρατοπέδευσε περί ταύτην, πρόχειρος POLYB. HIST. I.

ών έκ παυτός τρόπου συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις. 4'Αννίβας δὲ θεωρῶν ἐγγίζοντας τοὺς πολεμίους, τὸ

μέν τρίτον μέρος της δυνάμεως είασε σιτολογείν. τὰ δὲ δύο μέρη λαβών καὶ προελθών ἀπὸ τῆς πόλεως έππαίδεκα σταδίους πρός τούς πολεμίους, έπί 5 τινος βουνοῦ κατεστρατοπέδευσε, βουλόμενος αμα μέν καταπλήξασθαι τούς ύπεναντίους, άμα δὲ τοῖς 5 σιτολογούσι την άσφάλειαν παρασκευάζειν. μετά δέ ταῦτα γεωλόφου τινὸς ὑπάργοντος μεταξὺ τῶν στρατοπέδων, δς εὐκαίρως καὶ σύνενγυς ἐπέκειτο τῆ τῶν 10 πολεμίων παρεμβολή, τούτον έτι νυκτός έξαποστείλας 6 περί δισχιλίους των λογγοφόρων κατελάβετο. ους έπιγενομένης της ημέρας συνιδών Μάρκος έξηγε 7 τοὺς εὐζώνους καὶ προσέβαλε τῷ λόφῳ. γενομένου δ' απροβολισμοῦ νεανιποῦ, τέλος ἐπεκράτησαν οί 15 'Ρωμαΐοι, και μετά ταῦτα την όλην στρατοπεδείαν 8 μετεβίβασαν είς τοῦτον τὸν τόπον. ὁ δ' 'Αννίβας έως μέν τινος διά την αντιστρατοπεδείαν συνείχε 9 τὸ πλείστον μέρος τῆς δυνάμεως ἐφ' αὐτόν. πλειόνων δε γενομένων ήμερων, ήναγκάζετο τούς μεν 20 έπι την νομην των θρεμμάτων απομερίζειν, τούς 10 δ' έπλ την σιτολογίαν, σπουδάζων κατά την έν άρχη πρόθεσιν μήτε την λείαν καταφθείραι τόν τε σίτον ώς πλείστον συναγαγείν, ίνα πάντων ή κατά την παραχειμασίαν δαψίλεια τοῖς ἀνδράσι, μη χείρον 25 11 δὲ τοῖς ὑποζυγίοις καὶ τοῖς ἵπποις· εἶχε γὰρ τὰς πλείστας έλπίδας τῆς αύτοῦ δυνάμεως ἐν τῷ τῶν ίππέων τάγματι. Καθ' ου δή καιρου Μάρκος, συνθεωρήσας το 102 πολύ μέρος των ύπεναντίων έπὶ τὰς προειρημένας 30 χρείας κατά τῆς χώρας σκεδαννύμενον, λαβών τὸν

άκμαιότατον καιρον της ήμέρας έξηγε την δύναμιν, καί συνεγγίσας τη παρεμβολή των Καρχηδονίων τὰ 2 279. μεν βαρέα των οπλων έξεταξε, τούς δ' Ιππείς καί τούς εύζώνους κατά μέρη διελών έπαφηκε τοῖς προ-5 νομεύουσι, παραγγείλας μηδένα ζωγρείν. 'Αννίβας 3 299. δε τούτου συμβάντος είς απορίαν ενεπεπτώκει μεγάλην ούτε γὰρ ἀντεξάγειν τοῖς παρατεταγμένοις άξιόγρεως ήν ούτε παραβοηθείν τοίς έπὶ τῆς γώρας διεσπαρμένοις. των δε 'Ρωμαίων οι μεν έπι τούς 4 10 προνομεύοντας έξαποσταλέντες πολλούς των έσκεδασμένων ἀπέκτειναν οί δὲ παρατεταγμένοι τέλος είς τοῦτ' ήλθον καταφρονήσεως ώστε καὶ διασπάν τὸν γάρακα καὶ μόνον οὐ πολιορκεῖν τοὺς Καργηδονίους. ὁ δ' 'Αννίβας ην μεν έν κακοίς, όμως δε 5 15 γειμαζόμενος έμενε, τούς πελάζοντας ἀποτοιβόμενος καὶ μόλις διαφυλάττων την παρεμβολήν, έως 'Ασ-6 δρούβας άναλαβών τοὺς άπὸ τῆς χώρας συμπεφευγότας είς τὸν χάρακα τὸν περί τὸ Γερούνιον, ὄντας είς τετρακισχιλίους, ήκε παραβοηθών. τότε δὲ μι-7 20 κρου αναθαρρήσας έπεξηλθε, και βραχύ προ της στρατοπεδείας παρεμβαλών μόλις απεστρέψατο τὸν ένεστωτα κίνδυνον. Μάρκος δὲ πολλούς μὲν έν τῆ 8 περί τὸν χάρακα συμπλοκή τῶν πολεμίων ἀποκτείνας, έτι δὲ πλείους έπὶ τῆς χώρας διεφθαρχώς, τότε 25 μεν έπανηλθε μεγάλας έλπίδας έγων ύπεο τοῦ μέλλοντος. τῆ δ' ἐπαύριον ἐκλιπόντων τὸν χάρακα 9 των Καργηδονίων, έπέβη καὶ κατελάβετο την έκείνων παρεμβολήν. δ γὰρ 'Αννίβας διαγωνιάσας τοὺς 10 'Ρωμαίους μη καταλαβόμενοι νυκτός ξρημον όντα 30 του έπι τῷ Γερουνίω χάρακα κύριοι γένωνται τῆς άποσκευής και των παραθέσεων, έκρινεν αὐτὸς άναχωρείν και πάλιν έκει ποιείσθαι την στρατοπεδείαν.
11 ἀπὸ δὲ τούτων τῶν καιρῶν οί μὲν Καρχηδόνιοι ταις προνομαις εὐλαβέστερον έχρῶντο και φυλακτικώτερον, οί δὲ Ῥωμαιοι τἀναντία θαρραλεώτερον και προπετέστερον.

Οί δ' ἐν τῆ Ῥώμη, προσπεσόντος σφίσι τοῦ γεγονότος μειζόνως ή κατά την άληθειαν, περιχαρείς ήσαν διὰ τὸ πρῶτον μὲν ἐκ τῆς προϋπαρχούσης ύπερ των όλων δυσελπιστίας οἶον εί μεταβολήν τινα 280. 2 πρός τὸ βέλτιον αὐτοῖς προφαίνεσθαι, δεύτερον δὲ 10 300. και διά τὸ δοκεῖν τὸν πρὸ τούτου χρόνον τὴν ἀπραγίαν καλ κατάπληξιν των στρατοπέδων μή παρά την τῶν δυνάμεων ἀποδειλίασιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ 3 προεστώτος εὐλάβειαν γεγονέναι. διὸ καὶ τὸν μὲν Φάβιον ήτιῶντο καὶ κατεμέμφοντο πάντες ὡς ἀτόλ- 15 μως χρώμενον τοῖς καιροίς, τὸν δὲ Μάρκον ἐπὶ τοσούτον ηύξον διὰ τὸ συμβεβηκὸς ώστε τότε γενέσθαι 4 τὸ μηδέποτε γεγονός αὐτοκράτορα γὰρ κάκεῖνον κατέστησαν, πεπεισμένοι ταχέως αὐτὸν τέλος ἐπιθήσειν τοῖς πράγμασι καὶ δὴ δύο δικτάτορες έγε- 20 γόνεισαν έπὶ τὰς αὐτὰς πράξεις, ὁ πρότερον οὐδέ-5 ποτε συνεβεβήκει παρά Ρωμαίοις. τῷ δὲ Μάρκο διασαφηθείσης της τε τοῦ πλήθους εὐνοίας καὶ της παρά τοῦ δήμου δεδομένης ἀρχῆς αὐτῷ, διπλασίως παρωρμήθη πρός τὸ παραβάλλεσθαι καὶ κατατολμᾶν 25 6 τῶν πολεμίων. ἡκε δὲ καὶ Φάβιος ἐπὶ τὰς δυνάμεις οὐδὲν ήλλοιωμένος ὑπὸ τῶν συμβεβηκότων, ἔτι δὲ βεβαιότερον μένων έπὶ τῆς έξ ἀρχῆς διαλήψεως. 7 θεωρών δε τον Μάρκον εκπεφυσημένον και πρός πάντ' ἀντιφιλονεικοῦντα καὶ καθόλου πολύν ὄντα 30 πρός τῷ διακινδυνεύειν, αίρεσιν αὐτῷ προύτεινε

τοιαύτην, η κατά μέρος άρχειν η διελόμενον τάς δυνάμεις χρησθαι τοῖς σφετέροις στρατοπέδοις κατά την αύτοῦ προαίρεσιν. τοῦ δὲ καὶ λίαν ἀσμένως 8 δεξαμένου του μερισμόν, διελόμενοι το πλήθος χω-5 ρίς έστρατοπέδευσαν άλλήλων, απέχοντες ώς δώδεκα σταδίους. 'Αννίβας δὲ τὰ μὲν ἀπούων τῶν άλισκο-104 μένων αίγμαλώτων, τὰ δὲ θεωρῶν έκ τῶν πραττομένων ήδει τήν τε των ήγεμόνων προς άλλήλους φιλοτιμίαν και την δομήν και την φιλοδοξίαν τοῦ 281. 10 Μάρκου. διόπερ οὐ καθ' αύτοῦ, πρὸς αύτοῦ δὲ 2 νομίσας είναι τὰ συμβαίνοντα περί τοὺς ἐναντίους. έγίνετο περί τὸν Μάρκον, σπουδάζων την τόλμαν άφελέσθαι καί προκαταλαβείν αὐτοῦ τὴν δρμήν. 101. ούσης δέ τινος ύπεροχῆς μεταξύ τῆς αὐτοῦ καὶ τῆς 3 15 τοῦ Μάρχου στρατοπεδείας δυναμένης έχατέρους βλάπτειν, έπεβάλετο καταλαβείν ταύτην. σαφῶς δὲ γινώσκων έκ τοῦ προγεγονότος κατορθώματος ὅτι παρέσται βοηθών έκ χειρός πρός ταύτην την έπιβολήν, ἐπινοεῖ τι τοιοῦτον. τῶν γὰρ τόπων τῶν 4 20 περί τὸν λόφον ὑπαρχόντων ψιλῶν μέν, πολλὰς δὲ παντοδαπάς έχόντων περικλάσεις καλ κοιλότητας, καλ έξέπεμψε τῆς νυκτὸς είς τὰς ἐπιτηδειοτάτας ὑποβολάς άνὰ διακοσίους καὶ τριακοσίους, πεντακοσίους μεν ίππεῖς, ψιλούς δε και πεζούς τούς πάντας είς 25 πεντακισχιλίους. ΐνα δὲ μὴ πρώ κατοπτευθώσιν 5 ύπὸ τῶν εἰς τὰς προνομὰς ἐκπορευομένων, ἄμα τῷ διαυγάζειν κατελάμβανε τοῖς εὐζώνοις τὸν λόφον. δ δε Μάρχος θεωρών το γινόμενον, και νομίσας 6 έρματον είναι, παραυτίκα μεν έξαπέστειλε τούς ψι-30 λούς, κελεύσας άγωνίζεσθαι καλ διαμάχεσθαι περλ τοῦ τόπου, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς Ιππεῖς έξῆς δὲ 7

τούτοις κατόπιν αὐτὸς ἡγε συνεχῆ τὰ βαρέα τῶν δπλων, καθάπερ καὶ πρότερον, έκάστων ποιούμενος 105 παραπλήσιον τὸν γειρισμόν. ἄρτι δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης και πάντων ταζς τε διανοίαις και τοζς όμμασι περιεσπασμένων περί τούς έν τῷ γεωλόφω 5 κινδυνεύοντας, ανύποπτος ην ή των ένεδρευόντων 2 ύποβολή, τοῦ δ' 'Αννίβου συνεχῶς μὲν ἐπαποστέλλοντος τοῖς ἐν τῷ λόφῷ τοὺς βοηθήσοντας, ἐπομένου δὲ κατὰ πόδας αὐτοῦ μετὰ τῶν Ιππέων καὶ τῆς δυνάμεως, ταχέως συνέβη καὶ τοὺς ίππεῖς συμπεσεῖν 10 3 άλλήλοις. οδ γενομένου, και πιεζομένων των 'Ρωμαίων εύζώνων ύπο τοῦ πλήθους των ίππέων, αμα μέν οδτοι καταφεύγοντες είς τὰ βαρέα τῶν ὅπλων 4 θόρυβον ἐποίουν, ἄμα δὲ τοῦ συνθήματος ἀποδοθέντος τοῖς ἐν ταῖς ἐνέδραις, πανταχόθεν ἐπιφαι- 15 νομένων καλ προσπιπτόντων τούτων, οὐκέτι περλ 302, τούς εὐζώνους μόνον, άλλὰ περί πᾶν τὸ στράτευμα 5 μέγας κίνδυνος συνειστήκει τοῖς 'Ρωμαίοις. κατά δε τον καιρον τούτον Φάβιος, θεωρών το γινόμενον 19 καὶ διαγωνιάσας μὴ σφαλῶσι τοῖς ὅλοις, ἐξῆγε τὰς 282. δυνάμεις καὶ κατά σπουδήν έβοήθει τοῖς κινδυ-6 νεύουσι. ταχύ δὲ συνεγγίσαντος αὐτοῦ, πάλιν ἀναθαρρήσαντες οί 'Ρωμαΐοι, καίπερ λελυκότες ήδη την όλην τάξιν, αὖθις άθροιζόμενοι περί τὰς σημαίας άνεχώρουν και κατέφευγον ύπο την τούτων άσφά- 25 λειαν, πολλούς μεν απολελωκότες των εύζωνων, έτι δὲ πλείους ἐκ τῶν ταγμάτων καὶ τοὺς ἀρίστους 7 ἄνδρας. οί δὲ περὶ τὸν 'Αννίβαν καταπλαγέντες την ακεραιότητα και σύνταξιν των παραβεβοηθηκότων στρατοπέδων, απέστησαν τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς » 8 μάχης. τοῖς μὲν οὖν παρ' αὐτὸν γενομένοις τὸν

κίνδυνον ήν έναργες ότι διὰ μεν την Μάρκου τόλμαν ἀπόλωλε τὰ ὅλα, διὰ δὲ τὴν εὐλάβειαν τοῦ Φαβίου σέσωσται καὶ πρὸ τοῦ καὶ νῦν τοῖς δ' ἐν 9 τη 'Ρώμη τότ' έγένετο φανερον δμολογουμένως τί 5 διαφέρει στρατιωτικής προπετείας και κενοδοξίας στρατηγική πρόνοια καλ λογισμός έστως καλ νουνεγής. οὐ μὴν ἀλλ' οἱ μὲν Ῥωμαΐοι, διδαγθέντες ὑπὸ 10 τῶν πραγμάτων, καὶ βαλόμενοι χάρακα πάλιν ἕνα πάντες, έστρατοπέδευσαν δμόσε, και λοιπον ήδη 10 Φαβίω προσείγον τὸν νοῦν καὶ τοῖς ὑπὸ τούτου παραγγελλομένοις. οί δὲ Καργηδόνιοι τὸν μὲν με- 11 ταξύ τόπου τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς σφετέρας παρεμβολής διετάφρευσαν, περί δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ καταληφθέντος λόφου γάρακα περιβαλόντες καὶ φυλακήν 15 έπιστήσαντες λοιπον ήδη προς την γειμασίαν άσφαλῶς ἡτοιμάζουτο.

Τῆς δὲ τῶν ἀρχαιρεσίων ὥρας συνεγγιζούσης, 106 εῖλοντο στρατηγοὺς οἱ Ῥωμαΐοι Λεύκιον Αἰμίλιον καὶ Γάιον Τερέντιον. ὧν κατασταθέντων οἱ μὲν 20 δικτάτορες ἀπέθεντο τὴν ἀρχήν, οἱ δὲ προϋπάρχον-2 τες ὕπατοι, Γνάιος Σερουίλιος καὶ Μάρκος Ῥηγοῦ-303. λος ὁ μετὰ τὴν Φλαμινίου τελευτὴν ἐπικατασταθείς, τότε προχειρισθέντες ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Αἰμίλιον ἀντιστράτηγοι, καὶ παραλαβόντες τὴν ἐν τοῖς ὑπαί-25 θροις ἐξουσίαν, ἐχείριζον κατὰ τὴν ἑαυτῶν γνώμην τὰ κατὰ τὰς δυνάμεις. οἱ δὲ περὶ τὸν Αἰμίλιον, 3 βουλευσάμενοι μετὰ τῆς συγκλήτου, τὸ μὲν ἐλλεϊπον 283. πλῆθος ἔτι τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὴν ὅλην ἐπιβολὴν παραχρῆμα καταγράψαντες ἐξαπέστειλαν, τοῖς 4 30 δὲ περὶ τὸν Γυάιον διεσάφησαν ὁλοσχερῆ μὲν κίνδυνον κατὰ μηδένα τρόπον συνίστασθαι, τοὺς δὲ

κατά μέρος ακροβολισμούς ώς ένεργοτάτους ποιείσθαι καὶ συνεγεστάτους γάριν τοῦ γυμνάζειν καὶ παρασκευάζειν εύθαρσεῖς τοὺς νέους πρὸς τοὺς όλο-5 σγερείς ἀγῶνας, τῷ καὶ τὰ πρότερον αὐτοῖς συμπτώματα δοκείν οὐχ ήκιστα γεγονέναι διὰ τὸ νεο- 5 συλλόγοις και τελέως ανασκήτοις κεχρήσθαι τοῖς 6 στρατοπέδοις. αὐτοὶ δὲ Λεύκιον μὲν Ποστούμιον, έξαπέλεμυν όντα στρατηγόν, στρατόπεδον δόντες είς Γαλατίαν έξαπέστειλαν, βουλόμενοι ποιείν άντιπερίσπασμα τοῖς Κελτοῖς τοῖς μετ' 'Αννίβου στρα- 10 7 τευομένοις. πρόνοιαν δ' ἐποιήσαντο καὶ τῆς ἀνακομιδής του παραχειμάζοντος έν τῷ Λιλυβαίφ στόλου, διεπέμψαντο δε καί τοῖς εν Ίβηρία στρατηγοῖς 8 πάντα τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν. οὖτοι μὲν ούν περί ταῦτα καὶ περί τὰς λοιπὰς ἐγίνοντο πα- 15 9 ρασκευάς έπιμελώς. οί δὲ περί τὸν Γνάιον, κομισάμενοι τὰς παρὰ τῶν ὑπάτων ἐντολάς, πάντα τὰ 10 κατά μέρος έχείριζον κατά την έκείνων γνώμην. διὸ και τὸ πλείω γράφειν ύπερ αὐτῶν παρήσομεν. ὁλοσχερές μέν γὰρ ἢ μνήμης ἄξιον ἀπλῶς οὐδὲν ἐπρά- 20 γθη διὰ τὴν ἐντολὴν καὶ διὰ τὴν τοῦ καιροῦ περί-11 στασιν, απροβολισμοί δὲ μόνον καὶ συμπλοκαὶ κατά μέρος εγίνοντο πλείους, εν αίς εὐδοκίμουν οί προεστώτες των 'Ρωμαίων' και γάρ ανδρωδώς και νουνεχῶς ἐδόκουν ἕκαστα γειρίζειν. 25

107 Τον μεν οὖν χειμῶνα καὶ τὴν ἐαρινὴν ῶραν διέμειναν ἀντιστρατοπεδεύοντες ἀλλήλοις ἤδη δὲ παραδιδόντος τοῦ καιροῦ τὴν ἐκ τῶν ἐπετείων καρ304. πῶν χορηγίαν, ἐκίνει τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ περὶ τὸ
2 Γερούνιον χάρακος 'Αννίβας. κρίνων δὲ συμφέρειν τὸ
κατὰ πάντα τρόπον ἀναγκάσαι μάγεσθαι τοὺς

πολεμίους, καταλαμβάνει την της Κάννης προσαγο-284. οευομένης πόλεως άχοαν. είς γὰο ταύτην συν-3 έβαινε τόν τε σίτον καὶ τὰς λοιπὰς γορηγίας άθροίζεσθαι τοῖς 'Ρωμαίοις ἐκ τῶν περί Κανύσιον τόπων' 5 έκ δὲ ταύτης ἀεὶ πρὸς τὴν χοείαν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον παρακομίζεσθαι. την μεν οδυ πόλιν έτι πρό-4 τερον συνέβαινε κατεσκάφθαι της παρασκευής δέ καί της άκρας τότε καταληφθείσης, οὐ μικράν συνέπεσε ταραχήν γενέσθαι περί τὰς τῶν 'Ρωμαίων δυ-10 νάμεις οὐ γὰο μόνον διὰ τὰς χορηγίας ἐδυσχρη-5 στουντ' έπὶ τῷ κατειλῆφθαι τὸν προειρημένον τόπου, άλλὰ καὶ διὰ τὸ κατὰ τὴυ πέριξ εὐφυῶς κεῖσθαι γώραν. πέμποντες οὖν είς τὴν 'Ρώμην συν-6 εγῶς ἐπυνθάνοντο τί δεί ποιείν, ὡς ἐὰν ἐγγίσωσι 15 τοῖς πολεμίοις, οὐ δυνησόμενοι φυγομαχείν, τῆς μέν χώρας καταφθειρομένης, των δε συμμάχων πάντων μετεώρων όντων ταῖς διανοίαις. οί δ' έβου-7 λεύσαντο μάχεσθαι καλ συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις. τοίς μεν οδυ περί του Γυάιου έπισχείν έτι διεσά-20 φησαν, αὐτοί δὲ τοὺς ὑπάτους ἐξαπέστελλον. συν-8 έβαινε δὲ πάντας είς τὸν Αἰμίλιον ἀποβλέπειν καὶ πρός τοῦτον ἀπερείδεσθαι τὰς πλείστας έλπίδας διά τε την έχ τοῦ λοιποῦ βίου καλοκάγαθίαν καὶ διά τὸ μικροῖς πρότερον χρόνοις ἀνδρωδῶς ἅμα καὶ 25 συμφερόντως δοκείν κεγειρικέναι τὸν πρὸς Ἰλλυριούς πόλεμον. προέθεντο δὲ στρατοπέδοις ὀκτὰ δια-9 κινδυνεύειν, ὅ πρότερον οὐδέποτ' έγεγόνει παρὰ 'Ρωμαίοις, εκάστου των στρατοπέδων έχουτος άνδρας είς πεντακισχιλίους χωρίς των συμμάχων. 'Ρω-10 30 μαΐοι γάρ, καθά που καὶ πρότερον εἰρήκαμεν, ἀεί ποτε τέτταρα στρατόπεδα προγειρ(ίζονται. τὸ δὲ στρατόπεδον) πεζούς μὲν λαμβάνει περί τετρακισχιλίους, 305. 11 ίππεζς δὲ διακοσίους. ἐπὰν δέ τις ὁλοσχερεστέρα προφαίνηται χρεία, τοὺς μὲν πεζοὺς ἐν ἑκάστῷ στρατοπέδῷ ποιοῦσι περί πεντακισχιλίους, τοὺς δ' ίπ-

12 πείς τριακοσίους. τῶν δὲ συμμάχων τὸ μὲν τῶν 5 πεζῶν πληθος πάρισον ποιοῦσι τοῖς 'Ρωμαϊκοῖς 285. στρατοπέδοις, τὸ δὲ τῶν ἱππέων ὡς ἐπίπαν τριπλά-13 σιον. τούτων δὲ τοὺς ἡμίσεις τῶν συμμάχων καὶ

3 σιου. τούτων δὲ τοὺς ἡμίσεις τῶν συμμάχων καὶ τὰ δύο στρατόπεδα δόντες έκατέρω τῶν ὑπάτων

14 έξαποστέλλουσιν έπὶ τὰς πράξεις. καὶ τοὺς μὲν 10 πλείστους ἀγῶνας δι' ένὸς ὑπάτου καὶ δύο στρατοπέδων καὶ τοῦ προειρημένου πλήθους τῶν συμμάχων κρίνουσι, σπανίως δὲ πᾶσι πρὸς ἕνα καιρὸν

15 καὶ πρὸς ἔνα χρῶνται κίνδυνον. τότε γε μὴν οὕτως ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ κατάφοβοι τὸ μέλλον ὡς οὐ μό- 15 νον τέτταρσιν, ἀλλ' ὀκτὼ στρατοπέδοις Ῥωμαϊκοῖς ὁμοῦ προήρηντο διακινδυνεύειν.

108 Διὸ καὶ παρακαλέσαντες τοὺς περὶ τὸν Αἰμίλιον, καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν θέντες τὸ μέγεθος τῶν
εἰς ἑκάτερον τὸ μέρος ἀποβησομένων ἐκ τῆς μάχης, 20
ἐξαπέστειλαν, ἐντειλάμενοι σὺν καιρῷ κρίνειν τὰ
² ὅλα γενναίως καὶ τῆς πατρίδος ἀξίως. οἱ καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὰς δυνάμεις καὶ συναθροίσαντες
τὰ πλήθη τήν τε τῆς συγκλήτου γνώμην διεσάφησαν τοῖς πολλοῖς καὶ παρεκάλουν τὰ πρέποντα 25
τοῖς παρεστῶσι καιροῖς, ἐξ αὐτοπαθείας τοῦ Λευ³ κίου διατιθεμένου τοὺς λόγους. ἡν δὲ τὰ πλεῖστα
τῶν λεγομένων πρὸς τοῦτον τείνοντα τὸν νοῦν, τὸν
ὑπὲρ τῶν νεωστὶ γεγονότων συμπτωμάτων ἀδε
γὰρ καὶ τῆδέ που συνέβαινε διατετράφθαι καὶ 50
4 προσδεῖσθαι παραινέσεως τοὺς πολλούς. διόπερ

έπειρατο συνιστάνειν ότι των μέν έν ταζς προγεγενημέναις μάχαις έλαττωμάτων ούχ εν ούδε δεύτεοον, καὶ πλείω δ' ἄν εύροι τις αίτια, δι' ἃ τοιοῦ-306. του αὐτῶν ἐξέβη τὸ τέλος, ἐπὶ δὲ τῶν νῦν καιοῶν 5 5 οὐδεμία λείπεται πρόφασις, ἐὰν ἄνδρες ὧσι, τοῦ μή νικᾶν τοὺς έχθοούς. τότε μὲν γὰο οὕτε τοὺς 6 ήγεμόνας άμφοτέρους οὐδέποτε συνηγωνίσθαι τοῖς στρατοπέδοις, ούτε ταις δυνάμεσι πεχρησθαι γεγυμνασμέναις, άλλὰ νεοσυλλόγοις κάοράτοις παντὸς 10 δεινοῦ· τό τε μέγιστον, ἐπὶ τοσοῦτον ἀγνοεῖσθαι 7 παρ' αὐτοῖς πρότερον τὰ κατὰ τοὺς ὑπεναντίους ώστε σχεδον μηδ' έωρακότας τούς άνταγωνιστάς πα- 286. ρατάττεσθαι καὶ συγκαταβαίνειν είς τοὺς όλοσχεοείς χινδύνους. οί μεν γάο περί του Τοεβίαν πο-8 15 ταμον σφαλέντες, έκ Σικελίας τῆ προτεραία παοαγενηθέντες, αμα τῷ φωτὶ τῆ κατὰ πόδας ἡμέρα παρετάξαντο τοῖς δὲ κατὰ Τυροηνίαν ἀγωνισα-9 μένοις ούχ οίον πρότερον, άλλ' οὐδ' ἐν αὐτῆ τῆ μάχη συνιδεῖν έξεγένετο τοὺς πολεμίους διὰ 20 τὸ περὶ τὸν ἀέρα γενόμενον σύμπτωμα. νῦν γε 10 μην πάντα τάναντία τοῖς προειρημένοις ὑπάρχει. ποώτου γάο ήμεζε άμφότεροι πάρεσμεν οὐ μόνον 109 αὐτοὶ κοινωνήσοντες ύμιν τῶν κινδύνων, ἀλλὰ και τους έκ τοῦ πρότερον έτους ἄρχοντας έτοί-25 μους παρεσκευάκαμεν πρός τὸ μένειν καὶ μετέχειν τῶν αὐτῶν ἀγώνων. ὑμεῖς γε μὴν οὐ μόνον έω-2 οάκατε τοὺς καθοπλισμούς, τὰς τάξεις, τὰ πλήθη των πολεμίων, άλλα και διαμαχόμενοι μόνον οὐ καθ' έκάστην ημέραν δεύτερον ένιαυτον ήδη διατε-30 λεΐτε. πάντων οὖν τῶν κατὰ μέρος ἐναντίως ἐχόν-3 των ταϊς προγενενημέναις μάγαις είκος καὶ τὸ τέλος

348

4 έναντίον έκβήσεσθαι τοῦ νῦν ἀγῶνος. καὶ γὰο ἄτοπον, μαλλον δ' ώς είπεῖν ἀδύνατον, έν μεν τοῖς κατὰ μέρος ἀκροβολισμοῖς ἴσους πρὸς ἴσους συμπίπτοντας τὸ πλεῖον ἐπικρατεῖν, ὁμοῦ δὲ πάντας παραταξαμένους, πλείους όντας η διπλασίους των 5 5 ύπεναντίων, έλαττωθήναι. διόπερ, ὧ ἄνδρες, πάντων ύμιν παρεσκευασμένων πρός το νικάν, ένος προσδείται τὰ πράγματα, τῆς ὑμετέρας βουλήσεως και προθυμίας, ύπερ ής ούδε παρακαλείσθαι πλείω 307, 6 πρέπειν ύμιν ύπολαμβάνω. τοις μέν γε μισθού 10 παρά τισι στρατευομένοις ή τοῖς κατὰ συμμαχίαν ύπλο των πέλας μέλλουσι κινδυνεύειν, οίς κατ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα καιρός ἐστι δεινότατος, τὰ δ' ἐκ τῶν άποβαινόντων βραχεΐαν έχει διαφοράν, άναγκαΐος 7 δ τῆς παρακλήσεως γίνεται τρόπος οἶς δέ, καθά- 15 πεο ύμιν νῦν, οὐχ ὑπὲο ἐτέρων, ἀλλ' ὑπὲο σφῶν αὐτῶν καὶ πατρίδος καὶ γυναικῶν καὶ τέκνων ὁ κίνδυνος συνέστηκε, και πολλαπλασίαν τὰ μετὰ ταῦτα συμβαίνοντα την διαφοράν έχει των ένεστώτων άει 19 κινδύνων, ύπομνήσεως μόνον, παρακλήσεως δ' οὐ 287. 8 προσδεί. τίς γὰρ οὐκ ἄν βούλοιτο μάλιστα μὲν νικαν άγωνιζόμενος, εί δε μή τοῦτ' είη δυνατόν, τεθνάναι πρόσθεν μαχόμενος η ζων επιδείν την των 9 προειρημένων ύβριν και καταφθοράν; διόπερ, δ ανδρες, χωρίς των ύπ' έμου λεγομένων, αὐτοί λαμ- 25 βάνοντες πρὸ δφθαλμῶν τὴν ἐκ τοῦ λείπεσθαι καὶ τοῦ νικᾶν διαφοράν καὶ τὰ συνεξακολουθοῦντα τούτοις, ούτως έαυτούς παραστήσεσθε πρός την μάχην ώς της πατρίδος οὐ κινδυνευούσης νῦν αὐτοῖς τοῖς 10 στρατοπέδοις, άλλὰ τοῖς ὅλοις. τί γὰρ ἔτι προσθεῖσα 30 τοῖς ὑποκειμένοις, ἐὰν ἄλλως πως τὰ παρόντα κριθῆ,

περιγενήσεται τῶν ἐχθρῶν, οὐκ ἔχει. πᾶσαν γὰρ τὴν 11 αὐτῆς προθυμίαν καὶ δύναμιν εἰς ὑμᾶς ἀπήρεισται, καὶ πάσας τὰς ἐλπίδας ἔχει τῆς σωτηρίας ἐν ὑμῖν. ὧν ὑμεῖς αὐτὴν μὴ διαψεύσητε νῦν, ἀλλ' ἀπόδοτε 12 ½ μὲν τῆ πατρίδι τὰς ἀρμοζούσας χάριτας, φανερὸν δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσατε διότι καὶ τὰ πρότερον ἐλαττώματα γέγονεν οὐ διὰ τὸ 'Ρωμαίους χείρους ἄνδρας εἶναι Καρχηδονίων, ἀλλὰ δι' ἀπειρίαν τῶν τότε μαχομένων καὶ διὰ τὰς ἐκ τῶν καιρῶν περιστά-10 σεις. τότε μὲν οὖν ταῦτα καὶ τοιαῦτα παρακαλέσας 13 δ Λεύκιος διαφῆκε τοὺς πολλούς.

Τη δ' επαύριον αναζεύξαντες ήγον την δύναμιν 110 308. οδ τούς πολεμίους ήμουον στρατοπεδεύειν. δευτεοαΐοι δ' ἐπιβαλόντες παρενέβαλον, περί πεντήκοντα 15 σταδίους ἀποσχόντες τῶν πολεμίων. ὁ μὲν οὖν Λεύ-2 πιος, συνθεασάμενος έπιπέδους καλ ψιλούς όντας τούς πέριξ τόπους, οὐκ ἔφη δεῖν συμβάλλειν ίπποπρατούντων των πολεμίων, άλλ' έπισπασθαι καλ προάγειν μαλλον είς τόπους τοιούτους έν οίς τὸ 20 πλέον ἔσται διὰ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων ἡ μάχη. τοῦ δὲ Γαΐου διὰ τὴν ἀπειρίαν ὑπὲρ τῆς ἐναντίας 3 ύπάρχοντος γνώμης, ήν άμφισβήτησις καί δυσχρηστία περί τους ήγεμόνας, δ πάντων έστι σφαλερώτατον. της δ' ηγεμονίας τῷ Γαϊφ καθηκούσης είς 4 25 την έπιουσαν ημέραν διὰ τὸ παρὰ μίαν έκ τῶν έθι- 288. σμών μεταλαμβάνειν την άρχην τούς ύπάτους, άναστρατοπεδεύσας προήγε, βουλόμενος έγγίσαι τοῖς πολεμίοις, πολλά διαμαρτυρομένου καί κωλύοντος τοῦ Λευκίου. ὁ δ' 'Αννίβας ἀναλαβὼν τοὺς εὐζώνους 5 30 καί τοὺς ίππεζς ἀπήντα, καί προσπεσών ἔτι κατὰ πορείαν οὖσι παραδόξως συνεπλέκετο, καὶ πολύν

- 6 έν αὐτοῖς έποιεῖτο θόρυβον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὴν μὲν πρώτην ἐπιφορὰν ἐδέξαντο, προθέμενοί τινας τῶν ἐν τοῖς βαρέσι καθοπλισμοῖς μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἀκοντιστὰς καὶ τοὺς ἱππεῖς ἐπαφέντες ἐπροτέρουν κατὰ τὴν ὅλην συμπλοκὴν διὰ τὸ τοῖς μὲν Καρχηδο-5 νίοις μηδὲν ἐφεδρεύειν ἀξιόλογον, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις ἀναμεμιγμένας τοῖς εὐζώνοις ὁμόσε κινδυνεύειν τι-7 νὰς σπείρας. τότε μὲν οὖν ἐπιγενομένης νυκτὸς ἐγωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, οὐ κατὰ τὴν ἐλπίδα τοῖς
- 8 Καρχηδονίοις ἐκβάσης τῆς ἐπιθέσεως εἰς δὲ τὴν ν ἐπαύριον ὁ Λεύκιος, οὕτε μάχεσθαι κρίνων οὕτε μὴν ἀπάγειν ἀσφαλῶς τὴν στρατιὰν ἔτι δυνάμενος, τοῖς μὲν δυσὶ μέρεσι κατεστρατοπέδευσε παρὰ τὸν Αὕφι-9 δον καλούμενον ποταμόν, δς μόνος διαρρεῖ τὸν
- 'Απεννίνου' τοῦτο δ' ἔστιν ὅρος συνεχές, ὁ διείργει ¹⁵
  πάσας τὰς κατὰ τὴν 'Ιταλίαν ῥύσεις, τὰς μὲν είς τὸ
- 309. Τυρρηνικόν πέλαγος, τὰς δ' εἰς τὸν 'Αδρίαν' δι' οὐ ξέοντα συμβαίνει τὸν Αὕφιδον τὰς μὲν πηγὰς ἔχειν ἐν τοῖς πρὸς τὸ Τυρρηνικὸν κλίμασι τῆς Ἰταλίας, ποιεῖσθαι δὲ τὴν ἐκβολὴν εἰς τὸν 'Αδρίαν' »
  - 10 τῷ δὲ τρίτῳ πέραν, ἀπὸ διαβάσεως πρὸς τὰς ἀνατολάς, ἐβάλετο χάρακα, τῆς μὲν ἰδίας παρεμβολῆς περὶ δέκα σταδίους ἀποσχών, τῆς δὲ τῶν ὑπεναν-
  - 11 τίων μικοώ πλείον, βουλόμενος διὰ τούτων προκαθησθαι μεν των έκ της πέραν παρεμβολης προνομευόντων, έπικεισθαι δε τοίς παρὰ των Καρχηδονίων.
- 111 'Αννίβας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν θεωρῶν ὅτι καλεῖ τὰ πράγματα μάχεσθαι καὶ συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις, εὐλαβούμενος δὲ μὴ διατέτραπται τὸ ⁸⁰ πλῆθος ἐκ τοῦ προγεγονότος ἐλαττώματος, κρίνας

προσδείσθαι παρακλήσεως του καιρου συνήγε τούς πολλούς. άθροισθέντων δέ, περιβλέψαι κελεύσας 2 289. πάντας είς τοὺς πέριξ τόπους, ήρετο τί μείζον εύξασθαι τοῖς θεοῖς κατὰ τοὺς παρόντας έδύναντο 5 καιρούς, δοθείσης αὐτοῖς έξουσίας, τοῦ παρὰ πολὺ τῶν πολεμίων Ιπποκρατοῦντας ἐν τοιούτοις τόποις διακοιθήναι περί των όλων. πάντων δὲ τὸ φηθὲν 3 έπισημηναμένων διά την ένάργειαν, Τούτου τοιγαρούν, έφη, πρώτον μέν τοῖς θεοίς έγετε γάριν. 10 έκεῖνοι γὰρ ἡμῖν συγκατασκευάζοντες τὴν νίκην εἰς τοιούτους τόπους ήγασι τούς έγθρούς δεύτερον δ' 4 ήμεν, ότι και μάγεσθαι τούς πολεμίους συνηναγκάσαμεν, ού γὰρ ἔτι δύνανται τοῦτο διαφυγείν, καὶ μάγεσθαι προφανώς έν τοις ήμετέροις προτερήμασι. 15 τὸ δὲ παρακαλεῖν ύμᾶς νῦν διὰ πλειόνων εὐθαρ-5 σείς και προθύμους είναι πρός τὸν κίνδυνον οὐδαμώς μοι δοκεί καθήκειν. ὅτε μεν γάρ ἀπείρως 6 διέχεισθε της προς 'Ρωμαίους μάχης, έδει τοῦτο ποιείν, και μεθ' ύποδειγμάτων έγω πρός ύμας πολ-20 λούς διεθέμην λόγους. ότε δὲ κατά τὸ συνεχές τρισί 7 μάγαις τηλικαύταις έξ δμολογουμένου νενικήκατε 'Ρωμαίους, ποΐος αν έτι λόγος ύμιν Ισχυρότερον παραστήσαι θάρσος αὐτῶν τῶν ἔργων; διὰ μὲν οὖν 8 310. των πρό του κινδύνων κεκρατήκατε της χώρας καί 25 των έκ ταύτης άγαθων κατά τὰς ημετέρας έπαγγελίας, άψευστούντων ήμων έν πασι τοῖς πρὸς ὑμᾶς είοημένοις δ δε νύν άγων ένέστηκε περί των πόλεων καί των έν αὐταις άγαθων. οὖ κρατήσαντες 9 κύριοι μεν έσεσθε παραχοημα πάσης 'Ιταλίας, απαλ-30 λαγέντες δὲ τῶν νῦν πόνων, γενόμενοι συμπάσης έγκρατείς της 'Ρωμαίων εὐδαιμονίας, ήγεμόνες αμα

καὶ δεσπόται πάντων γενήσεσθε διὰ ταύτης τῆς
10 μάχης. διόπεο οὐκέτι λόγων, ἀλλ' ἔργων ἐστὶν ἡ
χρεία θεῶν γὰρ βουλομένων ὅσον οὕπω βεβαιώ11 σειν ὑμἴν πέπεισμαι τὰς ἐπαγγελίας. ταῦτα δὲ καὶ
τούτοις παραπλήσια διαλεχθείς, προθύμως αὐτὸν 5
ἐπισημαινομένου τοῦ πλήθους, ἐπαινέσας καὶ δεξάμενος αὐτῶν τὴν δρμὴν ἀφῆκε, καὶ παραχρῆμα κατεστρατοπέδευσε, ποιούμενος τὸν χάρακα παρὰ τὴν
αὐτὴν πλευρὰν τοῦ ποταμοῦ τῆ μείζονι στρατοπε- 290
δεία τῶν ὑπεναντίων.

Τη δ' έγομένη περί παρασκευήν και θεραπείαν 112 παρήγγειλε γίνεσθαι πᾶσι. τῆ δ' έξῆς παρὰ τὸν ποταμον έξεταττε τὰ στρατόπεδα, και δῆλος ην μά-2 γεσθαι σπεύδων τοῖς ὑπεναντίοις. ὁ δὲ Λεύκιος, δυσαρεστούμενος μέν τοῖς τόποις, δρῶν δ' ὅτι τα- 15 γέως αναγκασθήσονται μεταστρατοπεδεύειν οί Καργηδόνιοι διὰ τὸν πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων, εἶχε την ήσυγίαν, ασφαλισάμενος ταις έφεδρείαις τὰς 3 παρεμβολάς. 'Αννίβας δὲ χρόνον Ικανὸν μείνας, οὐδενὸς ἀντεξιόντος, τὴν μὲν λοιπὴν δύναμιν αὖθις 20 είς χάρακα κατέστησε, τούς δε Νομάδας έπαφηκε τοῖς ὑδρευομένοις ἀπὸ τῆς ἐλάττονος παρεμβολῆς. 4 τῶν δὲ Νομάδων εως πρὸς αὐτὸν τὸν χάρακα προσπιπτόντων και διακωλυόντων την ύδρείαν, δ τε Γάιος έτι μᾶλλον έπὶ τούτοις παρωξύνετο, τά τε 25 πλήθη πρός του κίνδυνου δομήν είχε και δυσχερώς 5 έφερε τὰς ὑπερθέσεις. βαρύτατος γὰρ δὴ πᾶσιν άνθρώποις δ τοῦ μέλλειν γίνεται χρόνος. ὅταν δ' απαξ κοιδή, ό,τι αν ή πάσχειν πάντων των δο-311. 6 πούντων είναι δεινών ύπομενετέον. είς δε την 30 'Ρώμην προσπεπτωκότος δτι παραστρατοπεδεύουσιν

άλλήλοις και συμπλοκαι γίνονται των προκινδυνευόντων αν' έκάστην ημέραν, όρθη και περίφοβος ην η πόλις, δεδιότων μεν των πολλών το μέλλον ? διὰ τὸ πολλάκις ήδη προηττήσθαι, προορωμένων 5 δε και προλαμβανόντων τὰ συμβησόμενα ταῖς έννοίαις, έὰν σφάλλωνται τοῖς ὅλοις. πάντα δ' ἦν 8 τὰ παρ' αὐτοῖς λόγια πᾶσι τότε διὰ στόματος, σημείων δὲ καὶ τεράτων πᾶν μὲν Γερόν, πᾶσα δ' ἦν οίκία πλήρης, έξ ὧν εύχαὶ καὶ θυσίαι καὶ θεῶν 10 ίκετηρίαι και δεήσεις έπείχου την πόλιν. δεινοί 9 γάο έν ταῖς περιστάσεσι Ρωμαΐοι καὶ θεούς έξιλάσασθαι κάνθρώπους και μηδέν άπρεπές μηδ' άγεννές έν τοῖς τοιούτοις καιροῖς ἡγεῖσθαι τῶν περί ταῦτα συντελουμένων.

Ο δὲ Γάιος ἄμα τῷ παραλαβεῖν τῆ κατὰ πόδας 113 ήμέρα την άρχην, άρτι της κατά τὸν ήλιον άνατολης 291. έπιφαινομένης, έχίνει την δύναμιν έξ έκατέρας αμα τῆς παρεμβολῆς, καὶ τοὺς μὲν ἐκ τοῦ μείζονος χά-2 ρακος διαβιβάζων τὸν ποταμὸν εὐθέως παρενέβαλε, 20 τοὺς δ' ἐκ θατέρου συνάπτων τούτοις ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθείαν έξέταττε, λαμβάνων πᾶσι τὴν ἐπιφάνειαν την πρός μεσημβρίαν. τούς μέν ούν των 'Ρωμαίων 3 ίππεῖς παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρατος κατέστησε, τούς δὲ πεζούς συνεχεῖς τούτοις ἐπὶ 25 τῆς αὐτῆς εὐθείας έξέτεινε, πυκνοτέρας ἢ πρόσθεν τάς σημαίας καθιστάνων, και ποιών πολλαπλάσιον τὸ βάθος ἐν ταῖς σπείραις τοῦ μετώπου τοὺς δὲ 4 των συμμάχων ίππεῖς είς τὸ λαιὸν κέρας παρενέβαλε· πάσης δὲ τῆς δυνάμεως προέστησε τοὺς εὐso ζώνους εν ἀποστάσει. ήσαν δε σύν τοῖς συμμάχοις s πεζών μεν είς οπτω μυριάδας, ίππεῖς δε μικρώ POLYR. HIST. I.

6 πλείους των έξακισχιλίων. 'Αννίβας δὲ κατά τὸν αὐτὸν καιρὸν τοὺς μέν Βαλιαρείς καὶ λογγοφόρους διαβιβάσας του ποταμού προεβάλετο τῆς δυνάμεως, τούς δὲ λοιπούς έξαγαγών έκ τοῦ χάρακος καὶ πε-132. φαιώσας κατά διττούς τόπους τὸ φείθρον ἀντετάτ-5 7 τετο τοίς πολεμίοις. έτίθει δ' έπ' αὐτὸν μέν τὸν ποταμόν, έπὶ τῶν εὐωνύμων, τοὺς Ἰβηρας καὶ Κελτούς Ιππείς άντίους τοίς των 'Ρωμαίων Ιππεύοι, συνεχείς δε τούτοις πεζούς τούς ήμίσεις των έν τοις βαρέσι καθοπλισμοίς Λιβύων, έξης δε τοις 10 είρημένοις "Ιβηρας και Κελτούς. παρά δε τούτοις τὸ λοιπὸν μέρος έθηκε τῶν Λιβύων, ἐπὶ δὲ τοῦ 8 δεξιού κέρως ἐπέταξε τούς Νομαδικούς ίππεῖς. ἐπεὶ δε πάντ' έπι μίαν εὐθεῖαν έξέτεινε, μετά ταῦτα λαβών τὰ μέσα τῶν Ἰβήρων καὶ Κελτῶν τάγματα 15 προήγε, καὶ τάλλα τούτοις έκ τοῦ κατὰ λόγον παρίστανε ζυγούντα, μηνοειδές ποιών τὸ κύρτωμα καὶ 9 λεπτύνων τὸ τούτων αὐτῶν σχημα, βουλόμενος έφεδοείας μεν τάξιν έν τη μάχη τους Λίβυας αὐτῶν έχειν, προκινδυνεύσαι δε τοις "Ιβηρσι και Κελτοίς." 114 "Ην δ' δ καθοπλισμός των μεν Λιβύων 'Ρωμαίκός, ούς πάντας 'Αυνίβας τοῖς ἐκ τῆς προγεγενη 292. 2 μένης μάχης σκύλοις έκλέξας κατακεκοσμήκει των δ' Ίβήρων καὶ Κελτών δ μέν θυρεός ήν παραπλή-3 σιος, τὰ δὲ ξίφη τὴν ἐναντίαν εἶχε διάθεσιν τῆς # μέν γάο ούν έλαττον το κέντημα της καταφοράς ίσχυε πρός τὸ βλάπτειν, ή δὲ Γαλατική μάχαιρα μίαν είγε γρείαν την έκ καταφοράς, και ταύτην έξ 4 ἀποστάσεως. έναλλὰξ δὲ ταῖς σπείραις αὐτῶν παοατεταγμένων, και των μεν Κελτων γυμνών, των " δ' Ίβήρων λινοῖς περιπορφύροις γιτωνίσκοις κεκοσμημένων κατὰ τὰ πάτρια, ξενίζουσαν ᾶμα καὶ καταπληκτικὴν συνέβαινε γίνεσθαι τὴν πρόσοψιν. ἡν δ δὲ τὸ μὲν τῶν ἱππικῶν πλῆθος τὸ σύμπαν τοῖς Καρχηδονίοις εἰς μυρίους, τὸ δὲ τῶν πεζῶν οὐ 5 πολὸ πλείους τετρακισμυρίων σὸν τοῖς Κελτοῖς. εἰχε δὲ τὸ μὲν δεξιὸν τῶν 'Ρωμαίων Αἰμίλιος, τὸ 6 δ' εὐώνυμον Γάιος, τὰ δὲ μέσα Μάρκος καὶ Γνάιος οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες. τῶν δὲ Καρ-7 9 χηδονίων τὸ μὲν εὐώνυμον 'Ασδρούβας εἶχε, τὸ δὲ 813. δεξιὸν "Αννων 'ἐπὶ δὲ τοῖς μέσοις αὐτὸς ἡν 'Αννίβας, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Μάγωνα τὸν ἀδελφόν. βλε-8 πούσης δὲ τῆς μὲν τῶν 'Ρωμαίων τάξεως πρὸς μεσημβρίαν, ὡς ἐπάνω προεῖπα, τῆς δὲ τῶν Καρχηδονίων πρὸς τὰς ἄρκτους, ἐκατέροις ἀβλαβῆ συν-15 έβαινε γίνεσθαι τὴν κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολήν.

Γενομένης δε της συμπλοκής της πρώτης έκ των 115 προτεταγμένων, τὰς μὲν ἀρχὰς αὐτῶν τῶν εὐζώνων έπ' ἴσον ἦν δ κίνδυνος, ᾶμα δὲ τῷ τοὺς Ἰβηρας 2 καὶ Κελτούς ίππεῖς ἀπὸ τῶν εὐωνύμων πελάσαι 20 τοῖς 'Ρωμαίοις ἐποίουν οὖτοι μάχην ἀληθινὴν καὶ βαρβαρικήν οὐ γὰρ ἦν κατὰ νόμους ἐξ ἀναστροφῆς 3 καὶ μεταβολής δ κίνδυνος, άλλ' εἰσάπαξ συμπεσόντες έμάγοντο συμπλεκόμενοι κατ' άνδρα, παρακαταβαίνοντες ἀπὸ τῶν ἵππων. ἐπειδὴ δ' ἐκράτησαν 4 25 οί παρά των Καργηδονίων καί τούς μέν πλείστους άπέκτειναν έν τη συμπλοκή, πάντων έκθύμως καλ γενναίως διαγωνιζομένων των 'Ρωμαίων, τούς δέ λοιπούς ήλαυνον παρά του ποταμόν φονεύοντες καί προσφέροντες τὰς γεῖρας ἀπαραιτήτως, τότε δὴ τὰ 293. 30 πεζικά στρατόπεδα διαδεξάμενα τούς εύζώνους συνέπεσεν άλλήλοις. έπὶ βραγὸ μὲν οὖν τῶν Ἰβήρων 5

23*

356

και των Κελτων έμενον αι τάξεις και διεμάγοντο τοις Ρωμαίοις γενναίως μετά δε ταυτα τω βάρει θλιβόμενοι κλίνοντες ύπεχώρουν είς τουπίσω, λύ-6 σαντες τὸν μηνίσκον, αί δὲ τῶν Ῥωμαίων σπεῖραι κατὰ τὴν ἐκθυμίαν ἐπόμεναι τούτοις διέκοψαν όα- 5 δίως την των υπεναντίων τάξιν, άτε δη των μέν Κελτών έπὶ λεπτον έπτεταγμένων, αὐτοί δὲ πεπυκυωκότες από των κεράτων έπλ τὰ μέσα καλ τὸν 7 κινδυνεύοντα τόπον οὐ γὰρ ἄμα συνέβαινε τὰ κέρατα καί τὰ μέσα συμπίπτειν, ἀλλὰ πρῶτα τὰ μέσα, 10 διά τὸ τοὺς Κελτοὺς έν μηνοειδεί σχήματι τεταγμένους πολύ προπεπτωμέναι των μεράτων, άτε τοῦ μηνίσκου τὸ κύρτωμα πρὸς τοὺς πολεμίους ἔχοντος. 8 πλην επόμενοί γε τούτοις οί 'Ρωμαΐοι και συντρέ-314. γουτες έπλ τὰ μέσα καλ τὸν εἴκοντα τόπον τῶν πο- 15 λεμίων ούτως έπλ πολύ προέπεσον ώστ' έξ έκατέρου τοῦ μέρους κατά τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφανείας τούς Λίβυας αὐτῶν γενέσθαι τοὺς ἐν τοῖς βαρέσι 9 καθοπλισμοίς. ὧν οί μεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρατος κλίναντες έπ' ἀσπίδα καὶ τὴν ἐμβολὴν ἐκ δόρατος 20 ποιούμενοι παρίσταντο παρά πλευράν τοῖς πολε-10 μίοις, οί δ' ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἐπὶ δόρυ ποιούμενοι την αλίσιν έξ άσπίδος έπιπαρενέβαλλον, αὐτοῦ τοῦ πράγματος δ δέον ην ποιείν ὑποδεικνύντος. 11 έξ οὖ συνέβη κατὰ τὴν 'Αννίβου πρόνοιαν μέσους 25 άποληφθηναι τους 'Ρωμαίους υπό των Λιβύων κατά 12 την έπλ τους Κελτους παράπτωσιν. ούτοι μέν ούν οὐκέτι φαλαγγηδόν, άλλὰ κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ σπείφας στρεφόμενοι πρός τούς έκ των πλαγίων προσ-116 πεπτωκότας έποιούντο την μάχην Λεύκιος δέ, καί- 30 πεο ὢν έξ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρατος καὶ με-

τασχών έπί τι τοῦ τῶν Ιππέων ἀγῶνος, ὅμως ἔτι τότε διεσώζετο. βουλόμενος δὲ τοῖς κατὰ τὴν πα-2 οάκλησιν λόγοις ἀκολούθως ἐπ' αὐτῶν γίνεσθαι των ἔργων, και θεωρών τὸ συνέχον τῆς κατά τὸν 5 άνωνα πρίσεως έν τοίς πεζικοίς στρατοπέδοις κεί-294. μενον, παριππεύων έπὶ τὰ μέσα τῆς ὅλης παρατά-3 ξεως αμα μεν αύτος συνεπλέχετο και προσέφερε τάς γείρας τοίς ύπεναντίοις, άμα δε παρεκάλει και παρώξυνε τοὺς παρ' αύτοῦ στρατιώτας. τὸ δὲ παρα-4 10 πλήσιον 'Αννίβας έποίει' και γαρ ούτος έξ άργης έπι τούτοις τοις μέρεσιν έπέστη της δυνάμεως. οί 5 δε Νομάδες ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ πέρατος προσπίπτοντες τοίς ύπεναντίοις Ιππεύσι τοίς έπλ των εὐωνύμων τεταγμένοις μέγα μέν οὕτ' ἐποίουν οὐδὲν οὕτ' 15 Επασχου διὰ τὴυ ἰδιότητα τῆς μάχης, ἀπράκτους νε μην τούς πολεμίους παρεσκεύαζον, περισπώντες · και πανταγόθεν προσπίπτοντες. ἐπεὶ δ' οί περὶ τὸν 6 'Ασδρούβαν, ἀποκτείναντες τοὺς περί τὸν ποταμὸν 19 ίππεῖς πλὴν παντελῶς ὀλίγων, παρεβοήθησαν ἀπὸ 315. τῶν εὐωνύμων τοῖς Νομάσι, τότε προϊδόμενοι τὴν ξφοδον αὐτῶν οι σύμμαχοι τῶν 'Ρωμαίων Ιππεῖς, έππλίναντες ἀπεχώρουν. ἐν ις παιρισ πραγματικόν 7 δοκεί ποιήσαι και φρόνιμον έργον 'Ασδρούβας' θεωοῶν γὰο τοὺς Νομάδας τῷ τε πλήθει πολλοὺς ὄντας 25 και πρακτικωτάτους και φοβερωτάτους τοῖς ἄπαξ έγκλίνασι, τοὺς μὲν φεύγοντας παρέδωκε τοῖς Νομάσι, πρός δε την των πεζων μάγην ήγειτο, σπεύδων παραβοηθήσαι τοῖς Λίβυσι. προσπεσών δὲ τοῖς 8 'Ρωμαϊκοίς στρατοπέδοις κατά νώτου, και ποιούμε-80 νος έκ διαδοχής ταις ίλαις έμβολάς αμα κατά πολλούς τόπους, επέρρωσε μεν τούς Λίβυας, εταπεί-

νωσε δὲ καὶ κατέπληξε ταῖς ψυχαῖς τοὺς 'Ρωμαίους. 9 έν ὧ καιρῶ καὶ Λεύκιος Αἰμίλιος περιπεσών βιαίοις πληγαίς έν γειρών νόμω μετήλλαξε του βίου, ανήσ πάντα τὰ δίκαια τῆ πατρίδι κατὰ τὸν λοιπὸν βίον καί κατά του έσγατου καιρόυ, εί καί τις έτερος, 5 10 ποιήσας. οί δε 'Ρωμαΐοι, μέγρι μεν εμάχοντο κατά τάς έπιφανείας στρεφόμενοι πρός τούς χεχυχλωκό-11 τας, άντεῖγον ' άεὶ δὲ τῶν πέριξ ἀπολλυμένων, καὶ κατά βραγύ συγκλειόμενοι, τέλος αὐτοῦ πάντες, έν 10 οίς και Μάρκος και Γνάιος, ἔπεσον, οί το πρότερον 2%. έτος ύπατοι γεγονότες, άνδρες άναθοί και της 'Ρώ-12 μης άξιοι γενόμενοι κατά τὸν κίνδυνον. κατά δὲ τον τούτων φόνον και την συμπλοκην οι Νομάδες έπόμενοι τοῖς φεύγουσι τῶν Ιππέων τοὺς μὲν πλείστους ἀπέκτειναν, τούς δὲ κατεκρήμνισαν ἀπὸ τῶν 15 13 ίππων. δλίγοι δέ τινες είς Οὐενουσίαν διέφυγον, έν οίς ήν και Γάιος Τερέντιος δ των 'Ρωμαίων στρατηγός, ανήρ αίσχραν μεν την φυγήν, αλυσιτελή δε την άρχην την αύτοῦ τη πατρίδι πεποιημένος. 117 'Η μεν οδυ περί Κάνναν γενομένη μάγη 'Ρω-10 μαίων και Καρχηδονίων έπετελέσθη του τρόπου 316. τοῦτον, μάχη γενναιοτάτους ἄνδρας ἔχουσα καὶ τοὺς 2 νικήσαντας καὶ τοὺς ἡττηθέντας. δῆλον δὲ τοῦτ' έγενετ' έξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. τῶν μὲν γὰρ έξακισχιλίων ίππέων έβδομήκοντα μέν είς Ούενου- # σίαν μετά Γαΐου διέφυγον, περί τριακοσίους δὲ τῶν 3 συμμάχων σποράδες είς τὰς πόλεις ἐσώθησαν ἐκ δὲ τῶν πεζῶν μαχόμενοι μὲν εάλωσαν είς μυρίους, οὐ δ' ἐντὸς ὄντες τῆς μάχης, ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ κινδύνου τρισχίλιοι μόνον ίσως είς τὰς παρακειμένας" 4 πόλεις διέφυγον. οί δὲ λοιποί πάντες, όντες είς

έπτα μυριάδας, απέθανον εύγενως, την μεγίστην γρείαν παρεσγημένου τοῖς Καργηδονίοις εἰς τὸ νικᾶν καί τότε και πρό τοῦ τοῦ τῶν Ιππέων ὅγλου. και 5 δήλον έγένετο τοῖς έπιγινομένοις ὅτι κρείττον έστι 5 πρός τούς των πολέμων καιρούς ημίσεις έχειν πεζούς, Ιπποκρατείν δὲ τοῖς ὅλοις, μᾶλλον ἢ πάντα πάρισα τοῖς πολεμίοις ἔγοντα διακινδυνεύειν. τῶν 6 δε μετ' Αννίβου Κελτοί μεν έπεσον είς τετρακισχιλίους, Ίβησες δὲ καὶ Λίβυες εἰς χιλίους καὶ πευτα-10 ποσίους, ίππεζς δὲ περί διακοσίους. οί δὲ ζωγοη-7 θέντες των 'Ρωμαίων έκτος έγένοντο του κινδύνου, καί διὰ τοιαύτην αίτίαν. Λεύκιος ἀπέλιπε μυρίους 8 πεζούς έπὶ τῆς έαυτοῦ παρεμβολῆς, ῖν' ἐὰν μὲν 'Αννίβας όλιγωρήσας τοῦ χάρακος έκτάξη πᾶσι, πα-15 ραπεσόντες οὖτοι κατὰ τὸν τῆς μάχης καιρὸν έγκρα- 296. τείς γένωνται της των πολεμίων αποσκευης, έαν δε 9 προυδόμενος το μέλλον απολίπη φυλακήν αξιόχοεων, πρός έλάττους αὐτοῖς ὁ περί τῶν ὅλων γένηται κίνδυνος. έάλωσαν δὲ τοιούτω τινὶ τρόπω. καταλι-10 20 πόντος 'Αννίβου φυλακήν άρκοῦσαν ἐπὶ τοῦ γάρακος, άμα τῷ κατάρξασθαι τὴν μάχην κατὰ τὸ συνταχθεν επολιόρχουν οί Ρωμαΐοι προσβάλλοντες τούς άπολελειμμένους έν τῷ τῶν Καρχηδονίων χάρακι. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀντεῖχον ἤδη δ' αὐτῶν πιεζο-11 25 μένων, ἐπειδή κατὰ πάντα τὰ μέρη τὴν μάχην 'Αν-17. νίβας έκρινε, και τότε παραβοηθήσας και τρεψάμενος συνέκλεισε τοὺς Ρωμαίους είς την ίδίαν παρεμβολήν, και δισχιλίους μεν αὐτῶν ἀπέκτεινε, τῶν δὲ λοιπῶν έγκρατης έγένετο ζωγρία πάντων. δμοίως 12 20 δε και τούς έπι τα κατά την χώραν έρύματα συμπεφευγότας έκπολιορκήσαντες οι Νομάδες έπανηγον, δυτας είς δισχιλίους των είς φυγην τραπέντων ίππέων.

Βραβευθείσης δε της μάχης του προειρημένου 118 τρόπου, ἀκόλουθου είλήφει τὰ ὅλα κρίσιν τοῖς ὑπ' 2 άμφοτέρων προσδοχωμένοις. Καρχηδόνιοι μέν γάρ 5 διά τῆς πράξεως ταύτης παραχρημα τῆς μὲν λοιπῆς 3 παραλίας σχεδον πάσης ήσαν έγκρατεῖς. Ταραντινοί τε γαρ εὐθέως ἐνεχείριζον αύτούς, 'Αργυριππανοί δέ και Καπυανών τινες έκάλουν του 'Αννίβαν, οί δέ λοιποί πάντες ἀπέβλεπον ήδη τότε πρός Καρχηδο- 10 4 νίους μεγάλας δ' είχον έλπίδας έξ έφόδου και τῆς δ Ρώμης αὐτῆς ἔσεσθαι κύριοι 'Ρωμαΐοί γε μὴν τὴν 'Ιταλιωτών δυναστείαν παραχοήμα διά την ήτταν άπεγνώκεισαν, έν μεγάλοις δὲ φόβοις και κινδύνοις ήσαν περί τε σφών αὐτών καὶ περὶ τοῦ τῆς πατρί- 15 δος έδάφους, όσον ούπω προσδοκώντες ήξειν αὐτὸν 6 του 'Αυνίβαν. και γάρ ώσπερ έπιμετρούσης και συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης συνέβη μετ' δλίγας ήμέρας, τοῦ φόβου κατέχοντος τὴν πόλιν, καὶ τὸν είς τὴν Γαλατίαν στρατηγὸν ἀπο- 90 σταλέντ' είς ενέδραν εμπεσόντα παραδόξως άρδην 297. ύπὸ τῶν Κελτῶν διαφθαρῆναι μετὰ τῆς δυνάμεως. 7 οὐ μὴν ή γε σύγκλητος οὐδὲν ἀπέλειπε τῶν ἐνδεγομένων, άλλα παρεκάλει μεν τούς πολλούς, ήσφαλίζετο δὲ τὰ κατὰ τὴν πόλιν, ἐβουλεύετο δὲ περί 25 τῶν ἐνεστώτων ἀνδρωδῶς. τοῦτο δ' ἐγένετο φανε-8 ρου έχ των μετά ταυτα συμβάντων . δμολογουμένως γάρ των 'Ρωμαίων ήττηθέντων τότε καλ παραχωρη-9 σάντων τῆς ἐν τοῖς ὅπλοις ἀρετῆς, τῆ τοῦ πολιτεύματος ίδιότητι καί τῷ βουλεύεσθαι καλῶς οὐ μόνον 30 818. ἀνεκτήσαντο την της Ίταλίας δυναστείαν, νικήσαντες μετὰ ταῦτα Καρχηδονίους, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης ἐγκρατεῖς ἐγένοντο μετ' ὀλίγους χρόνους. διόπερ ἡμεῖς ταύτην μὲν τὴν βύβλον ἐπὶ 10 τούτων τῶν ἔργων καταστρέψομεν, ἃ περιέλαβεν 5 Ἰβηρικῶν καὶ τῶν Ἰταλικῶν ἡ τετταρακοστὴ πρὸς ταῖς ἑκατὸν ὀλυμπιάσι δηλώσαντες ὅταν δὲ τὰς 11 Ἑλληνικὰς πράξεις τὰς κατὰ τὴν αὐτὴν ὀλυμπιάδα γενομένας διεξιόντες ἐπιστῶμεν τοῖς καιροῖς τούτοις, τότ' ἤδη προθέμενοι ψιλῶς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς 10 Ῥωμαίων πολιτείας ποιησόμεθα λόγον, νομίζοντες 12 οὐ μόνον πρὸς τὴν τῆς Ιστορίας σύνταξιν οἰκείαν εἶναι τὴν περὶ αὐτῆς ἐξήγησιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς τῶν πολιτευμάτων διορθώσεις καὶ κατασκευὰς μεγάλα συμβάλλεσθαι τοῖς φιλομαθοῦσι καὶ πραγμα-15 τικοῖς τῶν ἀνδρῶν.

	44.0
M A	Mary Marian de characteriste
urisprudent. anteiust. reliquiae	Pomponii Meiae de chorographia
ed. Huschke. Editio IV 6.75	libri tres rec. Frick 1.20
Indices ed. Fabricius 1.80	Porphyrion ed. Meyer 4.20
— Suppl. Bruchstücke a. Schriften	Porphyrion ed. Meyer 4.20 Porphyrius ed. Nauck 1.80 Proclus ed. Friedlein 6.75
röm. Juristen. Von Huschke 75	Proclus ed. Friedlein 6.75
lustiniani inst. ed. Huschke 1	Propertius ed. Müller
Novellae ed. Zachariae. 2 voll. 10.50	Quintilian ed. Bonnell. 2 voll 2.40
lustinus ed. Jeep. Editio maior . 2.70	— lib. X ed. Halm30
Editio minor	Quintus Smyrnaeus ed. Koechly 1.50
Editio minor	Rerum naturalium script. Graeci
	ed. Keller. Vol. I 2.70 Rhetores Graeci ed. Spengel. 3 voll. 9.—
Vol. I—III auch in Heften à — .60	Rhetores Graeci ed. Spengel. 3 voll. 9
Vol. I page I lib I III	Ruhakenii elogium Hemsterhusii
Vol. I pars I lib. I—III — pars II lib. IV—VI	
Vol. II pars I lib. VII—X	ed. Frey
— pars II lib. XXI—XXIII	Sallustius ed. Dietsch. Ed. IV 45
Vol. III pars I lib. XXIV—XXVI	Script, histor, Augustae. 2 voll. 5.10
Ferner einzeln: lib. I et II :45	Script. histor. Augustae. 2 voll. 5.10 Script. metrici Graeci ed. Westphal.
Lucian ed. Jacobitz. 3 voll 6.30	* · Vol. I 2.70
Auch in 6 partes, à pars 1.05	Yol. I 2.70 Seneca ed. <i>Haase</i> . 3 voll 7.80
Auch in o partes, a pare 1.00	- tragoediae ed. Peiper et Richter 4.50
Tucretius ed. Bernays 1.50	Sonose whoten od Victolina 4.50
Lucretius ed. Bernays 1.50 Lycophron ed. Kinkel. 1.80 Lycurgus ed. Scheibe 60 Lydus ed. Wachemuth 2.70 Lycurgus ed. Scheibe 60	Seneca rhetor ed. Kiefsling 4.50 Simeo Sethus ed. Langkavel 1.80 Sophocles ed. Dindorf. Ed. V 1.50
Tycurgus ed. Scheloe	Sanhasias ad Dindont Ed V 150
Tydus ed. Wachsmuth	suprocles ed. Dindory. Ed. v 1.50
Lysias ed. Scheibe 1.20	— einzelne Stücke à — .30
Macrobius ed. Eysenhardt 5.40	Stating of Ouesk 9 well 9 60
Manethon ed. Koechly 1.50 Martialis ed. Schneidewin 1.50	Soranus ed. Rose 4.80 Statius ed. Queck. 2 voll 3.60 — Vol. I Silvae ed. Baehrens 1.80
Martialis ed. Schneidewin 1.50	— Vol. II Fasc. I. Achilleis ed.
Martianus Capella ed. Eyfsenhardt 4.50	Kohlmann
Maximus et Ammon. ed. Ludwich 1.80	Stobasi florijaginm ad Meineke
Metrologici script. ed. Hultsch.	A voll 9.60
Metrologici script. ed. Hultsch. 2 voll 5.10 Muretus ed. Frey. Vol. I et II 2.40	Kohlmann
Muretus ed. Frey. Vol. I et II 2.40	Strabo ed. Meineke. S voll b
Nicephori opuscuia historica ed.	Suctonius ed. Roth 1.50
de Boor 3.30 Nicomachus ed. Hoche 1.80 Nonnus ed. Koechly 2 voll à 4.50	Tacitus ed. Halm. 2 voll 2.40
Nicomachus ed. Hoche 1.80	— Germania, Agricola et
Nonnus ed. Koechly. 2 voll à 4.50	dialogus ed. Halm
paraphrasis ed. Scheindler 4.50	
Onosander ed. Koechly 1.20 Ovidii opera ed. Merkel. 3 voll 2.90	Testamentum, novum, Graece ed.
Ovidii opera ed. Merkel. 3 voll 2.90	Ruttmann 2.25
— tristia	Buttmann 2.25 Themistius ed. Spengel. 2 voll 6.—
tristia	Theodorus Prodromus ed. Hercher50
met. delectus ed. Merkel60	Theon Smyrnaeus ed. Hiller 3
Panegyrici latini XII ed. Baehrens 3.60	Theon Smyrnaeus ed. Hiller 3.— Theophrastus ed. Wimmer. 3 voll. 6.60
Pansanias ed. Schubart. 2 voll 3.60	Theophrasti char, ed. Fofs 1.20
Persius ed. Hermann	Thucydides ed. Boehme. 2 voll 2.40
Phaedrus ed. Müller	Thucydides ed. Boehme. 2 voll 2.40 Tibulius ed. Müller
Philostratus ed. Kayser. 2 voll 8.23	Ulpian ed. Huschke. Ed. II 75
Philostratus ed. Kayser. 2 voll. 8.25 Pindarus ed. Christ 1.— Plato ed. Hermann. 6 voll 10.50	Valerius Flaccus ed. Bachrens 1.50
fareh in 15 cincolnen Heften	Valerius Maximus ed. Halm 3.75
[Auch in 15 einzelnen Heften.] Plantus ed. Fleckeisen. Vol. I. II 2.70	Vacating ad Lana 3 -
Plantus ed. Fleckeisen. Vol. 1. 11 2.10	Vegetius ed. Lang 3.— Veileius Paterculus ed. Haase —.60
Plini epistolae ed. Keil 1.20	ed Halm
Plini epistolae ed. Keil 1.20 — natur. historia ed. Jan. 6 voll. 13.20	Vergili opera ed. Ribbeck 1.35
Plinius et Gargilius Mart. ed. Rose 2.70	— ed. Halm 1.— Vergill opera ed. Ribbeck 1.35 — Bucolica et Georgica
Plotinus ed. Kirchhof. 2 voll 6.—	- Aeneis
Plutarchus ed. Sintenis. 5 voll 8.40	Aenois
	Ed. major 1.20
[Auch in 14 einzelnen Heften.] — moralia ed. Hercher. Vol. I 1.80	- Ed. maior 1.20 - ed. Dindorf75 - historia Gr. ed. Dindorf90 institutio Cyri
	- historia Gr. ed. Dindorf90
Vol. I—IV	institutio Cyri90
Polemon ed. Hinck 1	commentarii45
Polyaenus ed. Woelfflin 4.50	scripta minora 90
Polyblus ed. Dindorf. 4 voll 11.70	Institutio Cyri

Schul-Wörterbücher der klassischen Sprachen im Verlage von

B. G. Teubner in Leipzig.

- Griechisches Schulwörterbuch. 2 Bände. gr. Lex.-8. geh
  - I. Griechisch-Deutsch. Von G. E. Benseler. 7. Aufl. Von G. Autenrieth. 1882. geh. 6 M. 75 A.
  - II. Deutsch-Griechisch. Von K. Schenkl. 3. Aufl. 1878. geh. 9 M
- Lateinisches Schulwörterbuch. Von F. A. Heinichen 2 Bde. gr. Lex.-8. geh.
  - I. Lateinisch-Deutsch. 4, Aufl. Von Dr. A. Draeger. 1881. 6 M.
  - II. Deutsch Lateinisch. 3. Aufl. 1877. 5 M.

Spezial-Wörterbücher.

- Wörterbuch zu den Homerischen Gedichten. Für den Schulgebrauch bearbeitet von Georg Autenrieth. Mit vielen Holzschnitten und drei Karten. Dritte umgearbeitete Aufl. gr. 8. 1881. geh. 3 M.
- Wörterbuch zu Xenophon's Anabasis. Von F. Vollbrecht Mit 75 Holzschnitten, 3 lith. Tafeln und 1 Karte. 4. Aufl. gr. 8. 1880. geh. 1 M. 80 A.
- Schulwörterbuch zu C. J. Cäsar mit besonderer Berücksichtigung der Phraseologie von Dr. H. Ebeling. Zweite Auflage, bearbeitet von Dr. A. Draeger, Director des Gymnasiums zu Aurich. gr. 8. geh. 1 M.
- Wörterbuch zu den Lebensbeschreibungen des Cornelius Nepos Für den Schulgebrauch herausgegeben von H. Haade 7. Aufl. 8. 1882. geh. 1 M. Mit dem Texte des Nepos 1 M. 20 A.
- Wörterbuch zu Ovid's Metamorphosen. Bon 3. Siebelis. Dritte Auflage, besorgt von Fr. Polle. gr. 8. 1879. geh 2 M 70 &.
- Wörterbuch zu den Fabeln des Phädrus. Für den Schulsgebrauch herausgegeben von A. Schaubach. 2. Aufl. 8 1877. geh. 60 A. Mit dem Text des Phädrus 90 A.
- Wörterbuch zu Siebelis' tirocinium poeticum. Von A. Schaubach. 6. Aufl. gr. 8. 1882. geh. 45 A.

